

סינופסים לספרות ההיכלות

בהשתתפותם של
מרגרטה שליטר והנס גיאורג פון מוטיוס

הוצא לאור על ידי
בית שפר



J. C. B. Mohr (Paul Siebeck) Tübingen 1981

Liste der verwendeten Zeichen

(X)	eingefügter Buchstabe
(XXXX)	eingefügtes Wort
{X}	gestrichener Buchstabe
{XXXX}	gestrichenes Wort
{{XXXX}}	durch Zensur gestrichenes Wort
<XXXX>	Streichung des Wortes fraglich
[XXXX]	Alternativlesart
'XXXX'	Glossenwort
'XXXX XXXX XXXX'	Glossenzeile
Ḳ	Lesung des Buchstabens fraglich
ḲḲḲ	Lesung des Wortes fraglich
?	steht für einen unleserlichen Buchstaben
???	unleserliches Wort
XX/	Zeilenfüller
XXXX//	Seitenfüller
-XX	Worttrennung in der Handschrift
Ḳ	Abkürzungszeichen

אות שהוספה	(X)
מילה שהוספה	(XXXX)
אות מחוקה	{X}
מילה מחוקה	{XXXX}
מילה שנמחקה ע"י צנורה	{{XXXX}}
מחיקת המילה מסופקת	<XXXX>
גרסה אפשרית אחרת	[XXXX]
מילה המופיעה בשוליים	'XXXX'
מספר מילים המופיעות בשוליים	'XXXX XXXX XXXX'
אות שפענוחה מסופק	Ḳ
מילה שפענוחה מסופק	ḲḲḲ
עומד במקום אות שאינה ניתנת לקריאה	?
מילה שאינה ניתנת לקריאה	???
אותיות למילוי השורה	XX/
מילה או מילים למילוי העמוד	XXXX//
סימן לחלוקת המילה בכתב היד	-XX
סימן לקצור	Ḳ

§ 1 → 882

היכלות | בחילוק כל אות שלשניה באלפא ביתא ויתחלף חנוך את האלדיר | ואינו כי לקח אותו אלדירם. | אמר ר' ישמעאל כישע[?] ליתו למרום להסתכל בצפייתו | המרכבה הייתי נכנס בשעה היכלות חדר | בתוך חדר וכיון שהגעתי כפחח היכלי שביעי עמדתי בתפלה | לפני הב'ה ונשאתי עיני מפני מעלה אמרתי רבנו של עולם | בבקשה מלפניך שתגרום לי בשעה הזאת וכתא אחרן בן עמרם | אוהב שלום ורחוק שלום שקבל כתר כהונה מלפני 'כסא' כבודך בחר | סיני שלא ישלטו בי קצפאל השר ומלאכי' שעמו ואלו שילכונו | מן השמ' מיד זמן לו מטטרון עבדו מלאך שר הפני' וספרו | בכוסיו ויצא כנגדו בשמחה רבה להצילני מידם וחפשני / ב | בידו לעיניהם ואמר לי בואך לשלום שניצית לפני מלך רם | ונשא להסתכל בדמות המרכבה

§ 2 → 883

באותה שעה נכנסתי להיכל | ברביעי וחריבני למראה שכינו | וחגני וחציגני לפני כסא הכבוד // להסתכל | להסתכל במרכבה וכשראוני שרי המרכב(?) | ושרפי להבה נתנו | עיניהם כי 'מיד' גודעזתי וגרתעתי ונפילתי ממעמדי וגרדמתי / מ | מפני וזהר דמות עיניהם וזיו מראה פניהם עד שגער בהם הב'ה | ואמר להם משרתי כרוביי ואופני' כסו עיניכם מלפני ישמעאל | אוהבי חביבי וכבודי שלא ירעו ולא יודעו. מיד בא מטטרון | שר הפני' וחזירי לי נשמתי וחציגני על רגלי ועיריני לא היה לי | כח לומר שירה לפני כסא הכבוד של מלך הכבוד אדיר על כל | המלכ' וזהר על כל הרתנ' עד שכלתה שעה לאחר שעה פתח | לי הב'ה שערי שכניו. שערי חכמה. שערי שלום. שערי כח. / ש | שערי גבורה. שערי דיבור. שערי שירה. שערי קדושה. שערי | נעימה. והאיר את עיני ואת לבי כאמרי תחלה ושבו ורנה | ותורה חזרה פאר תאורה הילול עת. וכשתחתני פי ושבתני | שירה לפני כסא חיות הקדש תחת כסא של מלך הכבוד | ול | ולמעלה מן הכסא עונן אחריי ואומרי' קק' וביכ'רם.

§ 3 → 884

אמר ר' ישמעאל באותה שעה היה נערי המרכבה ואופני' להבה | ושרפי אש אוכלה באין ושואלין מאיזה עם הוא מאיזה שבט | הוא מה טיבו של זה. משיב מטטרון ואומר להם מעם ישראל | מובחר הב'ה להיות לו לעם משביע' לוי הוא מריש לשמו מורע | אחרן הוא שבחר הב'ה להיות לו משרת שקשר לו הב'ה בעצמו | כתר כהונה בסיני מיד פתחו ואמרו בודאי ראוי זה להסתכל | במרכבה דכתי' אשרי העם שבעה לו.

§ 4 → 885

ארי' באותה שעה | שאלתי את מטטרון מלאך שר הפני' אמרתי לו מה שמך | אמר לי שבע' שמות יש לי כנגד שבע' לשונות שבעולם | וכולם על שמו של מלך מלכי המלכ' אבל מלכי קורא אותי | נעה.

§ 5 → 886

ארי' אמרתי למטטרון מפני מה אתה בשם קונך | בשבע' שמות ואתה גדול מכל השר' וגובה מכל המלכ' וחביב | מכל המשרתי' ונכבד מכל הצבא' ורב מכל האדירי' במליכה / ו | וגדולה ובכבוד ומפני מה קור' אותך בשמי ממרומים נער | השוב ואמר לי מפני שאני תונן בן ירד. כשתאמר דור המבול | ואמ' לא סור[?] ממנו ודעת דרכיך לא חספנו הצילני הב'ה / מ || מביניהם להיות עליהם בשמי מרום לכל באי (ה)עולם שלא יאמרו / ר | דחמן אכור הוא מה חטאו כל אותן האוכלוסין כשהיה נשיתם | בניהם ובנותיה' סוסי' סודי' מקנה קנינים וכל עוסות שבעולם | שאיבדו הב'ה עמהם בימי דור המבול חטאו בהמה מה | חטאו שספו עליה' לפיכך העליני בחייהם לעיניהם בשמי / מ | מרום להיות עד עליה' לעולם הבא וחיווני הב'ה במרום לשר | ולגנדי בן מלאכי השרת.

136

וַיִּחַלֵּץ תֹּנֶךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר כִּי לֶקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים, אִמֶּר ר' שִׁמְעֵאל
שְׂעִילִיתִי [אֶלְמִסְרֵם] לְהִסְתַּכֵּל בְּצִיּוֹתֵי מִבְּרַכָּה: עֲמִיתִי וְכֵן בִּשְׁשֵׁה יִרְכֹּלֹת
חֲדָר בְּתוּר דָּרֹר וּבִיתוֹת לַפֶּחֶם: הֲוִילֵךְ שְׂרָעִי עֲלֵי הָאֱלֹהִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וְשִׁמְעֵאל אֵת בִּשְׁעֵהוּ כִלְפֵי סַעֲלָה: וְאַחֲרָיו רַבּוֹן שֶׁל עוֹלָם בִּקְבֻשָׁה מִלְּפָנֶיךָ
שְׁתַּגִּיר לִי בִשְׁעָה: וְכֹכַב אֲדָרִים בַּמֶּרְס אֲחֻזָּה שֶׁלּוֹ וְרוּחַם שֶׁלֹּם שֶׁלֹּם בְּכָל הַיָּמִים
הַהֵנוֹת: מִלְּפָנֶיךָ בְּכֹדֶר הָרָא, שֶׁיֵּן שְׁלֵא שְׁלֵא שֶׁיֵּן קִצְעִיָּאל זֶה־ר וּמִלְאִים: עֲשֵׂמוּ
לִי בְּכִסְיוֹתֵי מִן הַשָּׁמַיִם מִדִּן לִי הָרָא: מִשְׁטָרוֹן עֲבָדוֹ, מֵאֵלָּה שֶׁ הַפְּנִים
וְרַחֲבֵי כִסְיוֹתֵי יֹאֵל הַשָּׁמַיִם בְּשִׁמְחָה הָרָא: לְהַצִּילִי מִן הָעוֹלָם וּמִפְּנֵי הַפְּנִים
לְעִירֵיהֶם וְאִמֶּר לִי בֵּא בְּשִׁלּוֹם: שְׁתַּרְצִית לִפְנֵי עֲשֵׂמוּ לְהִסְתַּכֵּל בְּדִמּוֹת
הַמִּבְרָה

28 באותה שעה וְנִכְסֵיהֶם לְהִיכָל כְּשֶׁעָלָה וְהִדְרִיכָהּ לְמִלְחָה כְּשִׁנְיָה הַצִּיגָה לְפָנָיו
15 אֶת הַכְּבוֹד לְהַחֲזִיק בְּמִכְרָבָהּ וְכִיּוֹן שִׁירָאוֹן שֶׁנִּימְרָבָהּ וְשִׁרְפָּיו לְמַעַן תִּזְנוּ
עִינֵיהֶם בִּלְבַד לְהִתְחַלֵּץ וְתִזְנֶה[וּ] וְתִפְתָּלֵם עֲשׂוּמֵרֵם וְשִׁמְרֵם מִפְּנֵי וְחֵר
רְמוֹת עֵינֵיהֶם חִיו מְרָאָה עֲשֵׂה שְׁנֵעַר בְּהֵם ה'יֵצֵל' וְאָמַר לָהֶם מִשְׁרֵתִי
שִׁרְפֵי יָרִיחַ וְאֹמְרִים כִּי עֵינֵיהֶם מְלֻפִּים שֶׁשְׂעָלָה בִּלְבַד הַחֲבִיב וְכִבְדִּי
20 שֶׁנִּימְרָבָהּ וְשִׁרָא' יִדְעוּעַ. מִרְכָּבָהּ שֶׁמִּטְרוֹן שֶׁל הַפְּרִים הַחֲבִיב יֵלֵךְ אֶת שִׁמְעָרִי
הַצִּיגָה לְפָנָיו וְגַלִּי עֲשֵׂה אֵלֶּה הִיא בְּלֹא לִמְרַם שִׁירָה לִפְנֵי כִּבְדּוֹ לֵאמֹר שֶׁל מִלֵּךְ
הַכְּבוֹד אֵינִי לֵב הַמְּלִיכִים וְחֵר לִלְחֵימֵם עַל הַיְרֵימֵם עָשֵׂה. לִשְׁעָלָה שֶׁנִּימְרָבָהּ פִּתַח
לִי ה'יֵצֵל' שֶׁנִּימְרָבָהּ שֶׁל שָׁלוֹם, י' הַכְּמוֹת, עֲשֵׂה כִּי. שְׁנֵעַר וְבוֹרָה. שְׁנֵעַר
רִיבּוֹר. שְׁנֵעַר שִׁירָה. שְׁנֵעַר קִדְשָׁהּ. שְׁנֵעַר עֲנִימָה. הַאִירָה אֵת עֵינֵי יִרְמְיָהוּ
25 אֲבִירָא' וְתִלְדֵּהוּ וְשָׁבָהּ וְרִנָּה וְתִזְכֶּה מִרְכָּבָהּ פֶּאֶר וְאֵלָה לִלְחֵימֵם (וְשִׁכְפְּתָחָהּ) א' תֵּל
י' וְשִׁבְחָתִי שֶׁנִּימְרָבָהּ לִפְנֵי כִּבְדּוֹ. חֵר קִדְשָׁהּ מִמִּלְחָמָה שֶׁל כִּבְדּוֹ
וְלִמְלַכְתָּהּ מִלְּכָה עֲשֵׂה אֲוִירָא' וְאֹמְרִים קִדְשׁ וְחֵר כִּבְדּוֹ י' מִמְּקוֹמָהּ.

38 אָר"י שִׁמְעאל באותה שעה || שעה וְיִשְׂרָאֵל הִמְרִיבָהּ וּאָפְטִי לִהְבֶּה וּשְׂרָפִי 30
אֵשׁ אֹכִילָה שְׂרָפִיכָם || מִשְׁטָרְתִּי. וְעֹמְרִים לֵב וְעַר מַעֲרִי מִן תַּחַת לֵב וְשֵׁחַ
שִׁיבָא || וְסִחְכֵּל מִבְּרִיכָא מֵאִידָה עֵם אִשָּׁה מֵאִידָה שֶׁכָּב הוּא מִן שִׁיבָא || שֵׁל ||
שִׁיבָא מִשְׁטָרְתִּי וְאִמִּי לֵב מַעֲרִי שְׂכַח אֶחָד לֵהוּי || לֵב עֵם מַשְׁמֵעִים 5
לֵב מַשְׁמֵעִי לֵב אֶת תְּרוּמָה מִשְׁרֵעַ מִשְׁרֵעַ || אִשָּׁה שְׂכַח אֶחָד לֵהוּי ||
שִׁרְיָה שְׂקֵר לֵב || כְּנָצִיז כָּאֵן || כִּהְיָה בִּסְרִי דֵּן פִּתְחוּ וְאִמִּי דִּבְרִיא 35
וְאִשָּׁה לִסְחָלֵךְ מִבְּרִכָּה || דְּכִי אִשְׁרֵי עֵם דְּכִי לֵב וְגו' ||

48
 אמר ר' ישמעאל באותה שעה שאלתי את מטטרון מלאך שר הפנים אמרתי
 40 לו מה שמך אמר לי יש לי שבעים שמות כנגד שבעים לשונות שבעולם וכולם
 על שמו של מ'ה אבל מלכי קרא אותי נער.

58
אמר ר' שמעאל אמרתי לו למטרותן מפני מה אתה יוקרא בשם קוץ בשבעים
שמן ואחת גדול בשם חשים אבות מהם תהאליהם תוכל בשם (השחרית) 45
תוכבד מה תבאצאם ורב מה הארצות במלכותו ובעולותו (והמבדוק) ומפני
מה קורין אותך בשמי מרומים נער. השיב ואמר לי מפני שאני הוא תוך בן
שש כשנשתא לא עור המבול וסרחו במעשיהו ואמר לאל שכן ממנו שני
ויאמר לאל שכן ממני ודעת דרשתי לאל תפוצנו. ושלמי ה'ה' מביניהם לדיות 15
עליהם. בשמי מרוב כל בן העולם כפי שלא יאמרן הוא אבירי ענין 20
מה חטאו לא אותן האוכלוסין בשמי בנותו ובנותיהם סוסים פרידיה
מקיימין וקיימין כל חפוצו שהיו בשמי שאבן ה'ה' עשה חיים המבול
בן העולם יאמרם אל ה'ה' עור המבול חטאו במהמה חטא עושה חיים חטאו
סוסו עשהו לפיכך העלית ה'ה' במהיה לעיניהם שלמי לדיות ענין 25
עליון וזוהי ענין ה'ה' וזוהי ענין ה'ה' וזוהי ענין ה'ה' וזוהי ענין ה'ה' 30

צ. וואלפישט אלז/ק. אדוואקאט ד/ר/ק/ר | האנדלס קאמארא פאר ארץ ישראל | האנדלס קאמארא פאר ארץ ישראל

מביניהם הללו שנאבד בימי המבול. עוד משיב הב' | ואמר להם מה טיבכם
שאתם נבסו' לדברי אשר חספתי בזה | יותר מכולכם להיות לשר ולעניד
עליכם בשמי מרום מיד עמדו | כולם ויצאו לקראתי והשתחוו לפני ואמרו לי
אשריך ואשרי /ח/ | הדרך שרצת בהם קונד ומתוך שאני קטן בחוכם ונער
ביניהם | בימי' ובחדשי' ובשני' למיכך קור' אותי נער.

7§ → 888

ארי אל /מט/ | מטטרן שר הפני' מיום הב' לאדם הראשון מגן עדן הית' |
שכינה שרירה על כרוב תחת עץ החיים ומלאכי השרת היו | מקטצין ובאין
ויורדין כחות כחות מן השמים לשוט בכל העולם | כולו ואדם הראשון ודורו
ישוב' על פתח להסתכל בדמות תוארו | [על] ישל' זיו השכינה לפי שזיו
השכינה היה מהלך מסוף העולם ועד | סופו על אחת שש' וחמשה אלפי'
ובגלגל שכל המסתכל בדיו | אותה השכינה אין זוכין ויתושין שורין בו ואינו
חולה ואין כל /מדיקן אותו ולא עוד אלא מלאכ' אינו שולט' בהם ובחב' הית' |
הולך ושט מגן לעדן ומעדן לגן ומן גן לרקיע ומרקיע לגן עדן | והכל מסתכלין
בדיו דמות שכינתו ואינו ניווק'

8§ → 889

עד שבאו בני | דורו של אנוש היו הולכ' מסוף העולם ועד סופו ומביא' כל |
אחד ואחד כסף זהב אבני' טובות ומרגליות בהר' /הר' ונבעות | נבעות
ונעושי' אותו עץ בעולם כשיעור אלף פרסאות ומורדין /חמה/ | חמה ולבנה
כוכבי' ומולות ומעמיד לפניהם מימינם ומשמאלם | לשמש בהם כדרך שהיו
משמשין לפני הב' שנ' כל צבא השמים /עו/ | עומד' עליה מימינו ומשמאלו.
והיאך היה בהם כח שהיו מורדין | אותם ומשתמשין בהם אלא עזא עוזאי'
ותואל. היה מלפנין להם /כשפ' שהיו מורדין אות' ומשתמשין שאלמלי כן לא
היו יכול' /לה/ | להורידן באות' שעה קראו מלאכי השרת קטיגור לפני הב' |
ואמרו | לפני רשבי' מה לך אצל בני אדם מה כי תזכרנו מה אדם לא /ע/ |
ואמר אלא מה אנוש שהוא ראש לעץ מפני מה נתנת את שמי' שמים העליוני'
מלך כבוד שלך וכסא רם ונשא שבמרום ערכות | ובאת ולכת אצל בני אדם
שעובדין עץ שהשנו אותך כעץ עכשיו | אחת בארץ ועץ בארץ מה טיבך בין
דאיירי הארץ עובדי עץ סילק | הב' שכינה מן הארץ מביניהם באות' שעה
באו מלאכי השרת | וגודי צבאות חיילי ערכות ואליף מתנות וריכי צבאות
ונטלי | את חצוצרות ותפשו בידם את השופרות והקיפו את השכינה | בשירים
ובשירות לשמי מרום שנ' עלה אלהים בחצוצה ה' בקול | שופר.

9§ → 890

אמר ר' ישמעאל אל מטטרן מלאך שר הפני' כשבקש/ | לעלות אותי במרום
בתחלה שגר לי ענפיאל השר וטלני' מביניהם | לעיניהם והדריכני בכבוד גדול
על רכב אש וסוסי' אש ומשרתי' | כבוד והעליני עם השכינה לשמי מרום. ויכין
שהנחתי לשמי /מ/ | מרום והיו חיות הקדש ואופני' שרפי' וכרובי' וגלגלי'
המרכבה /ומ/ | ומשרתי' אש אוכלת המריחין את רוחי ברחוק שש' וחמשה
אלפי' | ורכבות ושלוש מאות פרסה ואומר מה רוח ילוד אשה ומה טעם | טיפת
לכן שהיא עולה בשמי מרום וישמש בין חוצבי שלהבת | משיב הב' ואומר
להם משרתי צבאי וכרובי ואופני' ושרפי' אל /י/ | ירע לבבכם. בדבר זה שכל
בני האדם כשרו בי ובמלכותי הגדולה | וחלכו ועבדו עץ וסלקי שכינת'
מביניהם והעליתי למרום זה /ש/ | שנטלתי מביניהם מבחר שבכולם הוא זה
שקול כנגד כולם /ב/ | באמונה ובצדקה ובכשרון מעש זה שנטלתי שכרי
בגולמי תחת | השמים.

10§ → 891

בימי המבול הוא מה טיבו ברקיע. | עוד משיב ה'ב'ה' ואומר להם מה טבכם
 5 שאתם נכנסים לדברי | שאני הפצתי בה ייתר מכולכם להיות שר ולגיד
 עליכם בשמי | מרום. מיד עמדו כולם ויצאו לקראתי והשתחוו לפני ואמרו |
 אשריך ואשרי הורדך שרצה כך קונך ומחוך שאני קטן בתוכם | ונער ביניהם
 10 בימים ובחדשים ובשנים לפיכך היו קורין אותי | נער.

7§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | מיום שטרדו ה'ב'ה' לאדם
 הראשון מן ערך היתה שכנה שרורה | על כרוב תחת עץ החיים ומלאכי השרת
 10 היו מקפצין ובאין ויורדין | כתות כתות מן השמים וחבורות חבורות מן הרקיע
 ומחנות | מחנות מן השמים לעשות רצונו בכל העולם כולו ואדם | הראשון ודורו
 15 יושבין על פתח גן עדן להסתכל בדמות תוארו | של זיו השכינה לפי שזיו
 השכינה היה מהלך מסוף העולם ועד | סופו על אחת ששים וחמשה אלפים
 בולגל חמה שכל המשתמש | בדיו אותה השכינה אין זכובין ויתושין שורין בו
 20 ואינו חולה | ואינו מצטער ואין כל מויקין יכולין להזיק אותו ולא עוד אלא |
 15 אפי' מלאכים אין שולטין בו כשה'ב'ה' יוצא ותכנס לעדן ומעדן | לגן ומן גן
 לרקיע ומרקיע לנצח | הכל מסתכלין בדיו דמות | שכינתו ואין גיוזקין

8§

עד שבאו בני דורו של אנוש לעולם | שהיה ראש לכל עובדי עז' שבעולם ומה
 20 היו בני דורו עושין | היו הולכים מסוף העולם ועד סופו ומביאין כל אחד ואחד
 25 מן כסף זהב ואבנים טובות ומרגליות בהרים הרים ונבעות | ונבעות ועושין
 אותן עבודה זרות בארבע רוחות העולם והיו | מעמידין אותן בכל רוח ורוח
 שבעולם עז' כשעור אלף | אלף פרסה ומורדין חמה ולבנה כוכבים ומזלות
 25 ומעמידין | לפנייהם מימים ומשמאלים לשמש בהן כדרך שהיו משמשין |
 לה'ב'ה' שנאמר | וכל צבא השמים עומדים עליו מימיו ומשמאלו | והיאך היה
 בהם כח שיהיו מורדין אותן אלא עוזא עוזא | ועוזאל היו מלמדים להם כשפים
 5 שהיו מורדין אותם ומשת- | משין בהם שאלמלא כן לא היו יכולין להורידן.
 באותה שעה | קשרו מלאכי השרת קטיגור לפני ה'ב'ה' ואמרו לפניו רבנו של |
 30 עולם מה לך אצל בני אדם שנא' מה אנוש כי תזכרנו | מה | אדם לא נאמר כאן
 אלא מה אנוש שהוא ראש לעז' מפני מה | הנחת את שמי שמים העליונים מלך
 10 כבוד שמך וכסא רם | ונשא שכרום ערבות ובאת ולתת עם בני אדם שעובדים
 עז' | והשוו אותך בעז' עכשו אתה בארץ ועז' בארץ מה טיבך בין | בין דרי'
 הארץ עובדי עז' מיד סילק ה'ב'ה' שכינתו מן הארץ | מבניהם. באותה שעה
 15 באו מלאכי השרת וגדודי צבאות | וחיליל ערבות אלף מחנות וריכי צבאות
 ונטלו חצוין | ונתפשו ונתפשו בידם את השופרות והקיפו את השכינה
 בשירים ?? | ובשירות ועלה לשמי מרום שנאמר | עלה אלהים בתרועה יוי בקול
 שופר.

9§ 40

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים כשבקש ה'ב'ה' להעלות
 אותי למרום בתחלה שיגר לי | ענפיאל יוי השר ונטלני מבניהם לעיניהם
 20 והרכיבני בכבוד | גדול על רכב אש וסוסים אש ומשרתי כבוד והעלני עם
 השכינה | לשמי מרום. וכיון שהגעתי לשמי מרום והיו חיות הקדש | ואופנים
 45 ושרפים וכרוכים וגלגלי המרכבה ומשרתי אש אוכלי | מריחין את ריחי'
 25 בריחוק שלש מאות וששים וחמשת אלפים | רבבות פרסאות ואומרים מה ריח
 ילוד אשה ומה טעם טיפת | לבן שהיא עולה לשמי מרום ושמש בין חוצבי
 30 שלחבת. משיב | ה'ב'ה' ואומר להם משרתי צבאי כרובי' ואופניי ושרפיי אל
 ידע | לכם בדבר זה שכל בני אדם כפרי' בו ובמלכותי הגדולה והלבן | ועבדו
 47 עז' ו? | וסלקתי שכינתי מבניהם והעליתיה למרום זה | שנטלתי מבניהם
 50 מוכרח שבכולם זה שקול כנגד כולם באמני(נה) | ובצדקה ובכשרון מעש וזה
 שנטלתי שכר בעולמי תחת כל השמי(ם).

10§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר התוית | ושלחתיו ה'ב'ה' אי יוי

M40

11§ → 892

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' קודם | שהעמידנו לשמש את כסא הכבוד פתח לי הבה אלף שלש /מ| מאות אלפ' שערי חכמה, ושלש מאות אלפ' שערי בינה, וש'מ'א' |שערי ערמה, וש'מ'א' שערי חיים, וש'מ'א' שערי שלום, וש'מ'א' |שערי שכונה, וש'מ'א' שערי גבורה חיל, וש'מ'א' שערי כח, ו/| וש'מ'א' שערי חן וחסד, וש'מ'א' שערי אהבה, וש'מ'א' שערי ר/| רחמים, וש'מ'א' שערי ענוה, וש'מ'א' יראת חטא, באותה עשה | הוסיף לי הבה חכמה על חכמה, בינה על בינה, ערמה על ערמה, | דעת על דעת, רחמים על רחמים, |ו|תורה על תורה, אהבה |על אהבה, חסד על חסד, חמדה על חמדה, ענוה על ענוה, |גבורה על גבורה, כח על כח, חיל על חיל, וזהר על וזהר, /| יוסי על יוסי, תואר על תואר, ונחבדתי ונתפארתי בכל | מדות טובות ושוכחות הללו יותר מן כל בני מרומים. |

15

12§ → 893

ארי' אל מטטרון מלאך שר הפנים אחר כל המדות | הניח הבה ידו עלי וברכני אלף ושלוש מאות ושש' וחמשת | אלפ' ברכות ורופמתי ותנוגהתי כשיצור ארכו ורחבו של | עולם והעלה לי שכע' ושתי' כופ' | ל' כופ' מצד אחד ול' כ/| כופ' מצד אחר, וכל כנף וכנף כמלא עולם וקבע בו שלש | מאות שש' וחמשת אלפ' עיני' וכל עין ועין כמאור הגדול ולא | הניח מימון של ידו ותואר יוסי ואורות שבעולם שלא קבע בו. |

13§ → 894

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' כל זאת | עשה לי הבה עשה לי כסא מעין כסא הכבוד ופרש עלי פרש | של ידו ושל וזהר ותואר וכבוד ויופי וחסד מעין פרש של /כ| כסא הכבוד שכל מיני ידו מאורות שבעולם קבועין בו ושמו על | פתח היכל שביעי ותושיבני עליו והכרתו יצוא יצא על בכל /ר| רקיע ורקיע לאמר מטטרון עבדי שמתן לשור ולנניד על כל /ש/ שרי || שרי מלכותי ועל כל בני מרומי' חוץ משמנה שרי' הנכבד' |הנוראי'| | שנקרא ה' בשמו של עולם וכל מלאך ומלאך שיש לו דבר לדבר | לפני ילך לפניו וידבר אליו וכל דבר דבר שהוא מדבר בשמי' /ע| עליכם תטרוח ותפעלון מפני שטר חכמה ושר הבינה משרתי' | לו ללמדו חכמת עלינו' ותחתוני' | חכמת העולם הזה ושר העולם |הבא וגם אני מניחיו על כל גודי היכל ערבות ועל כל אוצרות | חיים שיש בשמי מרומ. |

14§ → 895

ארי' אל מטטרון מ'ש'ה' יגלה | לי הבה מאז כל סתרי תורה וכל רדי חכמה וכל עמוק המימה | וכל מחשבות לבבות של בריות וכל רדי עולם וכל סתרי בראשית |לגוי' לפני כדרך שגלוי' לפני יוצר בראשית וציפיתי מאז להם | חבל ברזי עמוקה ובסוד מופלאה קודם שחשב כמרומ ובעומק | עולם ועלם ממני. |

45

15§ → 896

ארי' אל מטטרון מ'ש'ה' מתוך אהבה | שאהב אותי הבה יותר מכל בני מרומי' עשו לי לבלויו של גיאה | שכל מיני מאורות קבועי' בו והעשפטי וטשה לי כתר מלכות | שקבועי' בו ארבע' ותשע אבני בואר באור גלגל החמה שדו | הולך בארבע ערכות רקיע ובשבעה רקיע' |בארבע רוחות /ה| העולם וקשרו על ראשי' וקראי ה הקטן בפני כל פמלייא /ש| שבמרומ שני' שמי בקרבנו. |

11§

אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | [ה] שר הפנים קודם שיעמדיני |
 לשמש את כסא הכבוד פתח לי ה'ב'ד' שלש מאות אלפים שערי | בינה. ושלש
 מאות אלפים שערי ערמה. ושלש מאות אלפים | שערי חיים. ושלש מאות
 5 אלפים שערי שלום. ושלש מאות | אלפים שערי שכנה. ושלש מאות אלפים
 שערי גבורה וחי' | ושלש מאות אלפים שערי כח. ושלש מאות אלפים שערי
 חן וחסד. | ושלש מאות אלפים שערי אהבה. ושלש מאות אלפים שערי | תורה.
 20 ושלש מאות אלפים שערי פרנסה. ושלש מאות | אלפים שערי רחמים. ושלש
 מאות אלפים שערי ענוה. | ושלש מאות אלפים שערי יראת שמים. באותה שעה
 10 | הוסיף לי ה'ב'ד' חכמה על חכמה. בינה על בינה. ערמה על | ערמה. רעה על
 רעה. רחמים על רחמים. תורה על תורה. | אהבה על אהבה. חסד על חסד.
 25 חמדה על חמדה. ענוה | על ענוה. גבורה על גבורה. כח על כח. חיל על חיל.
 30 | וזה | על זה. יופי על יופי. תאר על תאר. ונכבדותי ונתפארתי | בכל מדות
 טובות ופשוטות הללו יותר מכל בני מרומים. || מרומים. 44

15

12§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | אחר כל המדות הללו
 הניח ה'ב'ד' ידיו עלי וברכני אלף ושלש מאות | וששים וחמשת אלפים ברכות
 וירוממתי והגביתני כשיעור ארכי | ורחבו ש'ע והעלה לי שבעים ושנים כנפים
 20 שלשים וששה כנפים | מצד אחד ושלשים וששה מצד | אחר. וכל כנף וכנף כמלאו
 5 | עולם וקבע בי שלש מאות ששים וחמשת אלפים עינים. וכל | עין ועין כמאור
 הגדול. ולא הניח ממין של זיו ולא ממני זוהר | תארי יופי שבח אורות שבעולם
 שלא קבע בי.

13§

אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים כל זאת עשה לי | ה'ב'ד' |
 10 כסא מעין כסא הכבוד ופרש עלי פרש של זיו ושל זוהר | ותואר וכבוד ויופי וכן
 וחסד מעין פרש של כסא הכבוד שכל | מיני זיו מאורות שבעולם קבועין בו
 ושמו על פתח היכל שביעי. | והשיבני עליו והכריז יצא עלי בכל רקיע ורקיע
 30 לאמר מטטרון | עבדי שמתיו לשר ולגיד על כל שרי מלכות. ועל כל בני
 15 מרומים חזן משמנה שרים הגדולים והנ | בדים והגוראים | שנקראים יי בשמי
 של | עולם | מלכם. וכל מלאך ומלאך | וכל ושר שיש לו דבר לדבר לפני ילך
 לפניו וידבר אליו וכל דבר | ודבר שהוא מרוב בשמי עליכם תטטרון ותפעלון
 מפני ששר | החכמה ושר הבינה מסתירים לו ללמדו | כ | חכמת עליונים ותחתו-
 20 | יום חכמת העוזר וחכמת הע'ה. וגם אני מנתינו על כל בני | היכל ערבות ועל
 35 כל אצורות חיים שיש לי בשמי מרום. |

14§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים לילה | לי ה'ב'ד' מאז כל
 40 סתרי תורה וכל רזי חכמה וכל עמוק תפיסה | וכל מחשבות לבבות של ברכות
 וכל רזי עולם וכל סדרי בראשית | גלויין לפני כדרך שגלויין לפני יוצר
 25 בראשית. וצפיתי מאד | להסתכל ברוי עמוקה ובסוד מופלאה קודם שישב
 אדם | במסתרי אני רואה וקודם שיעשה אדם דבר אני רואה. ואין דבר | במרום 44
 ובעומק עולם ועולם ממני.

45

15§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים מתוך אהבה שאהב אותי
 ה'ב'ד' | יותר מכל בני מרומים עשה לי לבוש של נאח שלמי מיני מאורות |
 קבועין בו והלבישני ועשה לי מעיל כבוד שכל מיני תאר זיו | וזה הדר קבועין
 5 בו והטעני ועשה לי כתר מלכות שקבועין בו | ארבעים ותשע אבני תארי כאור
 50 לגלגל החמה שזיוו הולך בארבע | רוחות ערבות רקיע ובשבעה רקיעים
 ובארבע רוחות העולם | וקשרו על ראשי וקראני יי חקטן בפני כל ממילאה
 שלו שבמבר | שנאמר כי שמי בקרבו.

16§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | מלאך שר הפנים הדר מרום כל מתוך
 אהבה רחמי חמלה גדולה | שאהבני ה'ב'ד' יותר מכל בני מרומים רחמי

17 § → 898

ארי' אל מטרטר מלשח' כשקשר לי הבח' כחר | זה בראשי ועו ממני כל שרי
מלכיות ברום ערבות רקיע וכל ח/ | חילי רקיע ורקיע ואפי' שרי אלים ושרי
טססרי' ושרי אראלים | שגדולי' מכל מלאכי השרת המשתמש' לפני כסא
הכבוד ועין ו/ | ונתרענן ממני כפי רואין. ואלה שמותן של שרים. || ואפי' כמאל
הרשע שלכל המשתנין שהוא גדול מכל מלכיות | שבמרום ירא ומדענע ואפי'
10 מלאך האש. מלאך הברד. מלאך | הרוח. מלאך הברק. מלאך הענן. מלאך
הרעם. מלאך השלג. | מלאך המטר. מלאך היום. מלאך הלילה. מלאך
הכוכבי'. מלאך | המלקיות שמתניג' את העולם מתוך ידי' ה' דיעין ונתרענן /מ/ |
מלפני כשרואין אותו.

18 § → 899

ואלה שמותן של שרים המנהיגין | א/ | את העולם. גבריא'ל מלאך האש. ברדיאל
מלאך הברד. רחמיאל | מלאך שהוא ממונה על הרוח. ברקיא'ל שהוא ממונה על
10 ח/ | הברקים. ועמיאל שהוא ממונה על הענן. זיקיא'ל שהוא /מ/ | ממונה על
הזיקים. ויעאל שהוא ממונה על הזוועות. ועסיאל | שהוא ממונה על הזעזע,
רעמיאל שהוא ממונה על הרעמים. | רעשיאל שהוא ממונה על הרעש. שלגיא'ל
שהוא ממונה על ח/ | השלג. מטריאל שהוא ממונה על המטר. שמישאל שהוא
/מ/ | ממונה על היום. לילגאל שהוא ממונה על הלילה. גלגליאל /ש/ | שהוא
ממונה על גלגל חמה. אופניאל שהוא ממונה על /א/ | אוסון לבנו. כוכביאל שהוא
25 ממונה על הכוכבים. רהשיאל שהוא | ממונה על המולות. וכולן נוספין על
פניהם כשרואין אותן. | ואינם יכולין להסתכל בי מפני הוד והדר זיו וזהר יופי
חואר | ונענ'. אור כבוד | ששל' שעל ראשי.

19 § → 855 (900)

ארי' אל מטרטר | הסני' הדר מרום כיון שלקוין הק' | לשמש כבוד וגלגלי
30 המרכבה | ואת כל ערבי השכינה מיד נהפך בשרי לשלחבת אש וגירדי' /ל/ | לאש
להזטת ועצמותי' לנחלי' רחמי' תעספספי' לאדר ברקים וגלגלי' | ענין ללפיד אש
ושער ראשי ללחט להבה וכל איברי' לכנפי' /א/ | אש בוערת וגוף קומתי' לאש
יוקדת מימיני' חוצבי' להבות אש | ומשמאל' בוערי' לפיד' | וסביבותי' נפרחת
35 רוח סערה וסופה | וקול רעש כרעש מלפניי' ומלאחריי'.

20 § → 856

אמר י' שמעאל אמר | לי מ'שח' המ' כל בחתלה הייתי יושב על כסא גדול על
40 פתח /ח/ | הכול השבעי' ודנתי את כל בני מרומי' מרשרי' הק' | וחלקתי' גדולה |
ומלכות רבות ושולטן הדר ושבח תענה וכבוד וכל שרי' מלכיות | כשאני יושב
בישיבה של מעלה ושרי' מלכיות עומדי' לפניי' /מ/ | מימיני' ומשמאל' מרשות
הקדוש וכוין שבא אלישע בן רכוביה | הוא אחר להסתכל בצפית' המרכבה
45 נתן ענינו כי היה מתיירא | ומדענע מלפניי' ונפשו מבוהלת לצאת ממנו פני
פחדו /ו/ | ואימתו ומוראי' שראני יושב על כסא כמלך ומלאכי' /ח/ | השרת
עומדי' עלי' | כעבר' וכל שרי' המלכיות השרים כחרים | טובי' | אותו באותה
שעה פתח פיו ואמר סורי' ב' רשויותיהם | בשמים מיד יצתה בת קול מלפני
השכינה ואמרה שובו בונים | יל' בונים' | שובבים חוץ מאחר באותה שעה בא
ענפוסא' ה דשרי' נכבד | נהדר ונרא נפלא נחמד נורא נערץ בשליחות ותביא
50 פולסאות | של אור והעמידני על רגלי'.

21 § → 857

ארי' אל מ'שח' המ' כל שרים הם /ג/ | גדולי' ונרא' נפלאי' נכבדי' שהם ממוני'
55 ב' | רקיעות ואילו הם. | מיכאל. גבריא'ל. שתקיא'ל. וברדיאל. ושהקיא'ל.
וגברקיא'ל. וסדריאל. | וכולן שרי' צבא רקיע הם ועוד יש לכל אחד מהם תצ' |
אלפי' ריבוא | מלאכי' שרים. מיכאל שר הגדול ממונה על רקיע שביעי' שהוא
/ע/ | עליין | שכערבר. גבריא'ל שר הצבא ממונה על רקיע ששי' שבמכוה. ||

פעם בפעם כמראה להבת אש. פעם בפעם כמראה | צאת השמש ולבנה
וכוכבים.

- 17 §
5 אמר ר' ישמעאל אמר לי / מט' | מטטרון מלאך שר הפנים כשקשר לי ה'ב'ה'
כח זה בראש וכו' | ממני כל שר' מלכיות שברום ערבות רקיע וכל חיילי
רקיע | ורקיע ואפי' שרי אלים ושרי אראלים ושרי טפשיים ושרי | אראלים
שגדולים מכל מלאכי השרת המשמשים לפני כסא | הכבוד ועם ונרתעים ממני
כשרואים אותי ואפילו סמאל | שר המשטנים שהוא גדול מכל שרי מלכיות
25 שכברום ירא | ונדעו ממני ואפי' מלאך האש ומלאך הברז ומלאך הרוח
ומלאך הברק ומלאך הענן ומלאך הענן ומלאך הרעם ומלאך | ומלאך השלג. 449
ומלאך המטר. ומלאך היום. ומלאך הלילה. | ומלאך החמה. ומלאך הלבנה.
ומלאך הכוכבים. ומלאך | המלות שמנהיגין את העולם מתחת ידיו | וזעין
ונרתעים | ונבהלים מלפני כשרואים אותי.

- 18 §
5 ואלו שמותם של שרים /ש' | שמנהיגין את העולם. גבריאל מלאך האש.
ברדיאל מלאך | הברז. רוחיאל שהוא ממונה על הרוח. בריקאל שהוא | ממונה
על הברקים. ועמיאל שהוא ממונה על הענן. | ויקראל שהוא ממונה על הדיקים.
20 ויעיאל שממונה על | החצות. ועפיאל שממונה על הענן. רעמיאל שממונה | על
הרעמים. רעשיאל שממונה על | הרעש. שלגיאל שממונה | על השלגים.
מטריאל שממונה על | המטר. שמישאל שממונה | על היום. ליליאל שממונה על
הלילה. גלגליאל שממונה | על גלגל חמה. אופיאל שממונה על אופני הלבנה.
15 כוכביאל | שממונה על הכוכבים. רטיאל שממונה על המלות. | וכולם נופלים
25 על פניהם כשרואים אותי ואינם יכולים להסתכל | כי מפני הוד והדר יופי
תאר נגה אור כתר כבוד שעל ראשי.

- 19 §
30 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | חדר מרום כל כיון
שלקתי ה'ב'ה' כשמשות לשמש את כסא | הכבוד ואת גלגלי המרכבה ואת כל
צרכי השכינה מיד | ונפך לי בשרי לשלהבת. וגיד לאש להט. ועצמותי לנחלי
20 רתמים. ואור עפעפי לוהר ברקים. וגלגלי עיני ללפיד אש. | ושערות ראשי
ללהט וללהבה. וכל איברי לבנים אש בוערת. | ונוף קומתי לאש ויקרת. ומימיני
35 חוצבי להבת אש. | ומשמאלי | בוערת לפיד. וסביבתי מפרחות רוח סערה
25 וסופה וקול | רעש ברעש מלפני ומאחרי.

- 20 §
40 אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים הדר מרום כל בתחלה
הייתי יושב | על כסא | כבוד | גדול בפתח היכל שבעי ודתי את בני | 449
מרומים פמיליא של מקום משרות ה'ב'ה' | חלקתי גדולה ומלכות | רבות
ושלטון הדר ושבת וטערה וכתר וכבוד לכל שרי מלכיות | כשאני יושב
בישיבה של מעלה ושרי מלכיות עומדים עלי | מימיני ומשמאלי משרות ה'ב'ה'
וכיון שבא אחד להסתכל | בצפיית המרכבה נתן עיני בי | והוא מתיירא
45 ומדועע | מלפני ונפשו מבוהלת לצאת ממנו מפני פחדו ואימתי | ומוראי
כעברום לכל שרי מלכיות קשורים כתרין | טובים אצלי באותה שעה פתח
את פיו ואמר ודאי שתי | רשויות בשמים. מיד יצאתה בת קול מלפני השכינה
10 אומרת | שובו בנים שובבים חזק מאחר דלא. באותה שעה בא ענפיאל | ויז השר
50 נבכר נהדר נחמד נפלא נורא נערץ משליחות של | ה'ב'ה' והכני ששים פולסאות
של אור העצמיני על רגלי.

- 21 §
15 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים הדר | מרום כל. שבעה הם
שרים הגדולים ואם נוראים ונלאים | נבכרים שהם ממונים בשבעה רקיעים.
50 ואלו הן. מיכאל | גבריאל שתקיאל שתקיאל ברדיאל בריקאל סדריאל | וכולם
שרי צבא רקיע הן ועם כל אחד ארבע מאות ותשעים | וששה אלפים רבבות
מלאכי השרת. מיכאל השר הגדול | ממונה על רכיש פירות של האש

§ 22 → 858

למטה נהם יל' מהם' גלגליאל השר שהוא / מ' | ממונה על גלגל חמה צ'ו
מלאכ' רב' ונכבד' שהם המריצ' את | גלגל [?] חמה בריקע השמים. ש'ס'ה'
אלפ' פראסאות בכל יום. למטה | מהן אופניאל השר הממונה על גלגל חמה
ועמו צ'ו מלאכים | רב' המריצ' גלגל הלבנה ש'צ'ד'. ש'ג'ד' אלפ' פראסאות
5 ככל לילה | ולילה כל זמן שהלבנה עומדת בתקופה במזרח שהוא בטו' | בכל
חודש. למטה מהן [ה] רהט'אל השר הממונה על המזלות | ו' | ועמו ס'ב מלאכ'
רב' ונכבד' שהוא מרהט המזלות במסילת | ממערב למזרח וממזרח למערב
מפני שהאהל אחד עושה | לזן הקיפה לחמה וללבנה ולכוכב' ולמזלות שהם
10 מהלכ' בו / ב | בלילה ממערב למזרח. למטה מהן סככ'אל השר הממונה על |
הכוכב' שלו ועמו ש'ס'ה' אלפ' רבבות מלאכי השרת שהם גדול' | ונכבד'
המריצ' כוכב' מעיר לעיר ממדינה למדינה בריקים / ש | שמים ולמעלה מהן
יש ס'ב שרי מלכות מלכיות במרום כנוד | ע' לשונות כולם קשור' בתרי מלכות
ועטוס' עדיי מלכות | וכולם רוכב' סוסי מלכות וחוששין שרביטי מלכות ביין
15 וכל | אחד ואחר כשהוא מהלך בריקע רצין לעינו בכבוד גדול וביקר | רב
שמש מלכות בדרך משמששין בארץ במרכבה ופרשות | וחילול רבות ונכבוד
ובתפארת כך משמשין במרום במרכב(ה) | כולי.

20

§ 23 → 859

אמר ר' ישמעאל אל משה' רמ כל מלאכי ריקע | ראשון כשחן רואין שר
25 שלחן יורד' מעל סוסי' ונופל' על / פ' פניהם ועוד ריקע ראשון שהוא רואה
שר ריקע שני מעביר | כתר כבוד מראשו ונופל על פניו וכן שני לשלישי וכן
כולם | עד השביעי ושר ריקע כשהוא רואה ע'ב שרי מלכות מעביר | בו.

30

35

§ 24 → 860

וכן עושין ע'ב שרי מלכות כשחן רוא' פתח היכל ראשון / ש | שכעברות ריקע
וכן שומרי פתח היכל ראשון ושומרי פתח / ה | היכל שני וכן כולו. וכן עושין
40 שומרי פתח היכל שביעי כשחן // רואין | רואין ד' שרי' ונכבד' הממוני' על ד'
מתנות שכינה.

45

50

§ 25 → 861

וכן עושין ד' מתנות שרי' ונכבד' [הממוני'] כשחן רוא' את חנונץ שמא רבא |
55 ויקריא וכן תנען כשהוא רואה ענופיאל השר הגדול שעל ראש' | אצבעות
פרוסות ערבות ריקע העליון וכו'. וכן ענופיאל / ב | כשהוא רואה המון השר'
הגדול' הנכבד' והנורא' והנעזר / ה | המרטיש כל איני מרוא' רשעת הנוגה

- 22 §
למטה מהן | גלגליאל השר הממונה על גלגל חמה ועמו תשעים וששה || וששה 850
מלאכים רבים ונכבדים שכן מריצין את גלגל חמה | ב' | בקיע שלש מאות
וששים וחמשת אלפים פרסאות בכל יום | יום. למטה מהן אופניאל השר שהוא
ממונה על גלגל הלבנה | ועמו שנים ושמונה מלאכים שהם מריצין את גלגל
הלבנה | שלש מאות חמשים | ס' א' ששים | ארבעת אלפים פרסאות בכל לילה 5
ולילה | כל זמן שהלבנה עומדת במזרח בתקופתה. ואימתי עומדת | במזרח
בתקופתה הוי אומר בששה עשר בכל חודש חדש. | למטה מהן דהטיאל השר
שהוא ממונה על | המולות ועמו | שבעים ושנים מלאכים גדולים ונכבדים.
ולמה נקרא שמו | דהטיאל מפני שהוא מרדתי המולות בגלגלים 10
ובמסילותיהם) | שלש מאות ושלשים ותשעה אלפים פרסאות בכל לילה
ולילה | מן המזרח למערב ומן המערב למזרח מפני שאחל אחד עשה | לחן
ה' ב' לחמה וללבנה ולכוכבים ולמולות שכן מהלכין בו | בלילה מן המערב
למזרח. למטה מהן כוכביאל השר שהוא | ממונה על הכוכבים כולן ועמו שלש 15
מאות וששים וחמשת | אלפים רבבות מלאכי השרת גדולים ונכבדים שהם
מריצין | את הכוכבים מעיר לעיר וממדינה למדינה בקיע השמים. | ולמעלה
מהן יש שבעים ושנים שרי מלכיות במרום כגוד | שבעים לשונות שבעולם.
וכולם קשורים כחרי מלכות | ולבושם בגדי מלכות ועטופין בעדי מלכות 20
ובזון רכובין | בסוסי מלכות ותופשים בידם שרביטי מלכות וכל אחד ואחד |
מהן כשהוא מחליך בקיע רצין לפניו בכבוד | גדול וביקר רב | משמי מלכות
דרך שמהלכין בארץ | במרכבה ופרשים בחיילות | רבות ובכבוד ובגדולה
שבה ותהלה ותפארת.

- 23 §
אמר רבי | ישמעאל אמר לי משטרן מלאך שר הפנים הדר מרום כל | כל 25
מלאכי רקיע ראשון כשכן רואין את שר שלחן יורדן מעל | סוס שלהם ונופלים
על פניהם. ושר רקיע ראשון כשהוא רואה | את שר רקיע שני מעביר כתר כבוד 250
מעל ראשו ונופל על | פניו. ושר רקיע שני כשהוא רואה את שר רקיע שלישי
מעביר | כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע שלישי כשהוא | רואה
את שר רקיע רביעי מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על פניו. ושר רקיע
רביעי כשהוא רואה את שר רקיע חמישי | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל
על פניו. ושר רקיע | חמישי כשהוא רואה את שר רקיע ששי מעביר כתר כבוד |
מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע הששי כשהוא רואה את | שר רקיע שביעי
מעביר | כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע השביעי כשהוא רואה 10
את שבעים ושנים | שרי מלכיות מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. | 35

- 24 §
ושבעים ושנים שרי מלכיות כשכן רואין | את' שומרי פתח | היכל ראשון
שעברות רקיע העליון הן מעבירין כתר מלכות | מעל ראשן ונופלין על
פניהם. ושומרי פתח היכל ראשון | כשכן רואין את שומרי פתח היכל שני 15
מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל שני
כשכן רואין את שומרי פתח היכל שלישי מעבירין כתר | כבוד מעל ראשן
ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל | שלישי כשכן רואין שומרי פתח היכל
רביעי מעבירין כתר | כבוד מעל ראשן ונופלים על פניהם. ושומרי פתח היכל 20
רביעי כשכן | את' שומרי פתח היכל חמישי מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן
ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל חמישי | כשכן רואין את שומרי פתח
היכל ששי מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח
היכל | פתח | ששי | כשכן רואין את שומרי פתח היכל שביעי מעבירין כתר 25
כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל שביעי | כשכן רואין
את ארבעה שרים גדולים ונכבדים הממונים || הממונים על | ארבע מחנות 350
שכינה מעבירין כתר | כבוד מעל | ראשן ונופלין על פניהם.

- 25 §
וארבעה שרים הגדולים כשהם רואים | את תנוען שרא רבא ויקרא בשירה
תחלה בראש כל בני עליהם | מעבירין כתר | כבוד מעל ראשן ונופלין על
פניהם. ותנוען שרא | רבא ויקרא כשהוא רואה את עטניאל השר הגדול של 5

M40

על בני פרק מרומים | כשרואה גליצור ה' השר ר'ו כתר תורה כתר קדושה כתר
מלכות | מעביר כתר בו

5

10

26 § -- 862

15 וכן עושה גליצור ה' השר כשרואה זבובאל ה' | השר הממונה לכתוב זכיותיו
של ישראל על כסא הכבוד וכו' | וכן זבובאל ה' השר כשרואה ענפיאל
השומר | מפתחי היכל | ערבות רקיע ולמה נקרא שמו ענפיאל שענף הדרו
והדרו חיון | וזהו מכסה כל חרירי רקיע העליון כיוצר עולם מה יוצר עולם |
כתוב בו כסה שמים הדרו אף ענפיאל כ'. וכן ענפיאל ה' / כ | כשרואה סותר
20 אשאל ה' השר הנכבד והנורא מכעים וכו' | ולמה נקרא שמו כך שהוא ממונה
כפני / על ד' ראשי נהר / ד | דינור כלפי כסא הכבוד וכל שר שהוא נכנס ויוצא
לפני / ש | שכינו אינו נכנס ואינו אלא מרשוחו מפני שחוחמות | נהר דינור
מסורית בידו ולא עוד אלא שרם גובדו ע' אלפי | רכבות פרסאות והוא סותר
אש ש' נהר דינור ויוצא נכנס | לפני שכנה לפרש בכתוב ' על באי עולם כענין
25 ש' דינא 1/ | יתיב וספרין פרחיו וגו'.

30

27 § -- 863

ויותר אשאל ה' כשרואה את / ש | שקר תחאיי ה' השר הגדול הנבד והנורא
מעבכין בו. ולמה | נקרא שמו כך מפני ששוקל בכף מאוני' לפני הק' | וכן
שקרתחאיי | ה' כשרואה והפנוראל ה' השר הגדול הנבד והנורא הער | בכל
35 ספילא של מעלה מעביר בו ולמה נקרא שמו כך מפני כ' | בנחר דינור דיועפס
מקומו. וכן והפנוראל ה' השר כשרואה | אבונה ה' השר הגדול הנבד והנורא
הנהר הערץ הנפלא / ה | הנשגב הנחמד הנקי בתוך שר' גדולי המכירי כרוי
כס הכבוד. | ולמה נקרא שמו כך לפי שאחר בגדי חיים ועטוף מעיל חיים |
לצדיקי' לעתיד לבא לצדיקי' עולם חסדי עולם כדי שיהיו / ח | חיים בהם
40 דיי עולם.

28 § -- 864

45 ואבונה ה' השר כשרואה ב' שרים | הרבי' הנכבד' העומד' למעלה הימנו
מעביר בו. ואלי' | שמות ב' השרי' סופריאל ה' ממית יס'א ממית ומחיה שר גדול
1/ ונכבד נורא ונהדר ונקי ישיש ועו ולמה נקרא שמו סופריאל | מפני | ממית
מפני שהוא ממונה על ספרי מתי' שר הגדול נכבד ונהדר | ונקי ישיש ועו.
50 וסופריאל ה' | מחה | מחה מפני שממנו' על | ע | ספרי החיים מרשוחות המקום
ב'ה' ושמה תאמר הואיל / ח | הבה' יושב על כסא רם אף הם יושבי' על כסא
וערבות / וכו' | וכותבי' תל' וכל צבא השמים עומד' עליו מצב השמים לא נאמר
| אלא וכל צבא השמים מלמד שאפי' מלאכי' גדולי' שאין כיוצא | בהן בשמי
מרים אין עושין צורכי השכינה אלא כשמן עומדין |

55

הגדול כשהוא רואה את | אטרוגניאל יי הוא מעביר כתר כבוד מעל ראשו
ונופל על | פניו. ואטרוגניאל יי השר כשהוא רואה את געורניאל | יי השר היה
מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. | וגעורניאל יי השר כשהוא רואה
את סטניאל יי השר היה | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו.
20 | וסטניאל | יי השר כשהוא רואה את חזריאל יי השר היה מעביר כתר | כבוד
מעל ראשו ונופל על פניו. | וחזריאל יי השר כשהוא | רואה את גבורתיאל יי
השר מעביר כתר כבוד מעל ראשו | ונופל על פניו. | וגבורתיאל יי השר כשהוא
רואה את | ערפיאל יי השר היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על
25 | פניו. | וערפיאל יי השר כשהוא רואה את אשרייל | יי השר היה מעביר כתר
כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. | ואשרייל יי השר ראש כל פרק בני מרוסים
30 | כשהוא רואה | את גליצור יי השר מגלה רז היה מעביר כתר כבוד מעל | ראשו
ונופל על פניו.

26§

וגליצור יי השר כשהוא רואה את | זכוכיאל יי השר שהוא ממונה לכתוב
15 | וזכיתיו של ישראל | ש' | שעושין על כסא הכבוד היה מעביר כתר כבוד מעל
ראשו | מ' | ונופל על פניו. | זכוכיאל יי השר כשהוא רואה את ענפאל | יי השר
5 | שהוא שומר | מ' | מפתחי היכל | ערבות קרע היה מעביר | כתר כבוד מעל
ראשו ונופל על פניו. | ולמה נקרא שמו ענפאל | מפני שעוף הדוד והדרו וכתרו
20 | היוו חיהורו מכסה את כל | הדרי ערבות קרע עליון כיצור עולם מה יוצר
עליון כתוב | בו כסה שמים הדוד והתלתו מלאה הארץ אף ענפאל יי השר |
10 | מכסה הדוד והדרו את כל הדרי ערבות עליון. | וענפאל | יי השר כשהוא רואה
את סוחר אשיאל יי השר הגדול והנורא | והנכבד היה מעביר כתר כבוד מעל
ראשו ונופל על פניו. | ולמה נקרא שמו סוחר אשיאל מפני שהוא ממונה בפנים |
25 | על ארבעה ראשי נהר דגור כלפי כסא הכבוד וכל שר ושר שהוא | יוצא ונכנס
לפני השכינה אינו יוצא ונכנס אלא בפרשיתו | מ' | מפני שחולמות ארבעה ראשי
נהר דגור מסורות בידו ולא עוד | אלא שרם נובדו בשבעים אלפים רבבות
פרסאות הוא סוחר | אשי של נהר דגור יוצא ונכנס לפני השכינה לפרש
בכתובי | ש' | כל באי העולם בענין שנא' דינא יתיב וס' | פרח פתיחו. |

30

27§

וסוחר אשיאל יי השר כשהוא רואה שדק חזיי | יי השר הגדול הגבור והנורא
20 | והנכבד היה מעביר כתר כבוד | מעל ראשו ונופל על פניו. | ולמה נקרא שמו
שדק חזיי | מ' | מפני שהוא שוקל כל זכיות בכף מאונים לפני ה' | וזשק
35 | חזיי יי השר כשהוא רואה את זה פנוריי יי השר | הגדול הגבור והנורא הנכבד
הנודר הנערץ בכל ממליא | ש' | מעלה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על
פניו. | ולמה נקרא שמו זה פנוריי מפני שהוא זועף בו בנהר | בנהר דגור וזועכו
45 | במקומו. | זה פנוריי יי השר כשהוא | רואה את אונובהיי יי השר הגדול הגבור
והנורא והנכבד | והנודר הנפלא והנעבד הנחמד והנערץ בתוך שרים | מ' |
25 | הגדולים המכירים ברוי כסא הכבוד מעביר כתר כבוד | מעל ראשו ונופל על
פניו. | ולמה נקרא שמו אונובהיי | יי השר מפני שהוא אחר בגדי חיים ועוטף
40 | מעיל חיים | לעתיד לבן | לצדיק עולם ולחסיד עולם כדי שיהו חיים בהם
חיי עולם.

28§

ואנובהיי יי השר כשהוא רואה את שני | שרים הגדולים רבים ונכבדים
העומדים למעלה הימניו | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. | ואלה |
10 | שמונים של שני שרים סופריאל יי ממות שר | ה' | גדול נכבד | נהדר נקי ישיש ועו.
סופריאל יי | שרן | מהיה שר גדול | ונכבד נהדר נקי ישיש ועו. | ולמה נקרא שמו
15 | סופריאל | יי ממות מפני שהוא ממונה על ספרי מתיים שכל | ש' | שהגיע יום
מותו הוא כותבו על ספרי מתיים. | ולמה נקרא | שמו סופריאל יי מהיה מפני
שהוא ממונה על ספרי חיים | שכל מי שרואה בו ה' | בחיים הוא כותבו
בספרי חיים | ומשרות המקום. | ושמו תאמר הואיל וה' | יושב על כסא | אף הן
20 | יושבין וכותבין חל וכל צבא השמים עומדים עליו. | צבא | ח' | שמים לא נאמר
אלא וכל צבא השמים מלמד שאפי' | שרים הגדולים שאין כיצא בהם לשמי
55 | מרום אין עושין את | צרכי השכינה אלא כשמן עומדין.

50

- כמראה ברקים. || זה מראהו כמראה ברקים. זה עניו כשמש בגבורתו. זה | 352
 עניו כשמש בגבורתו. זה יזו כיו כסא כבוד. זה יזו כיו | כסא כבוד. זה גבוה
 ביום כשנה רקיעים. זה גבוה ביום | כשנה רקיעים. זה כנפיו כימות השנה
 זה כנפיו כימות השנה. || זה כנפיו כמרחבי רקיע זה כנפיו כמרחבי רקיע. זה | 5
 שפתיו | כשערי מורה זה שפתיו כשערי מורה. זה לשונו כיום גלי הים | זה
 לשונו כיום גלי הים. זה יוצא מפיו שלהבת זה יוצא מפיו | שלהבת. זה יוצאים
 מפיו ברקים זה יוצאים מפיו ברקים. זה | מיעטן האש דולקת זה מיעטן האש
 דולקת. זה מלשנו כעור | לפיד אש זה מלשנו כעור לפיד אש. זה על ראשו | 10
 אבן ספיר | זה על ראשו אבן ספיר. זה על כתיפו גלגל כרוב קל זה על |
 10 | זה בידו מגלה של נחל זה בידו מגלה של | נחל. זה בידו
 עט שלהבת זה בידו עט שלהבת. שיעורו של | מגלה שלש אלפים רבבות
 פרסאות. ושיעורו של עט שלהבת | שלש אלפים רבבות פרסאות. שיעורו של | 15
 כל אות אות שכן | כותבין שלש מאות וששים וחמשה פרסאות.

- 30 § 15
 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מן | משני
 השמים הגדולים הללו יש שר אחד אלוף ונכבד אריר | ונחרד הדור ונערץ גבור
 חזק גדול ומגדול תקיף ומפואר ונלא | ונשגב וקי ונחמד שליט נאה ורם וישיש | 20
 ונע שאין כיצא בו בכל | והשרים כלם. רכביאל יו השר הגדול ונורא שמו
 שהוא | עומד אצל המרכבה ולמה נקרא שמו רכביאל שהוא ממנו | על גלגלי
 המרכבה וגלגלי המרכבה מסורין בידו ונחל הם | גלגלים שמה שנים שנים
 לכל רוח רוח וסביבותיהם ארבע | רוחות מקיפות לכן ואלו הן הרוחות רוח | 25
 סופה רוח סערה | ורוח עזה ורוח רעש ומתחתיהן מושכין יוצאין ארבעה נהרי
 אש ונחל אש לכל צד וצד וכיניהם מוקפין ועומדים ארבעה | ארבעה עניים | 30 §
 25 | כל גלגלים ורגלי החיות | ונחות על בני גלגלים ורעש כרעש כין גלגל לגלגל
 ורעש כרעש. || כין גלגל לגלגל וכשמגיע זמן לומר שירה רועשים המון גלגלים | 5
 ורועדים המון עניים רועשים כל שלשים רגשים כל פרשין. | נרתעים כל
 גבורים ומדעועים כל הצבאים כל הגדודים | ונפחים כל הממונים מתבבלים כל
 30 | והשרים חזילים ונמנו | כל המשרתים מתחוללים כל המלאכים והדגלים וקול
 ישמיעו | לגלגל לגלגל כרוב לכרוב חיה לחיה אופן לאופן שרף לשרף | סלו | 10
 לרובכ בערבות ביה שמו ועלו לפיו.

- 31 §
 אמר ר' ישמעאל (אל) | אמר לי מט? | וטטרון מלאך | הן שר הפנים למעלה מן | שר | 35
 שר | אחד גדול ותקיף וחייליאל יו שמו שר אריר ונורא שר אלוף | גבור שר
 גדול ונורא שר שכל בני עליונים מדעועין | מ' | מלפניו שר שהוא יכול לבלע
 את כל העולם כלי בבת אחת | ולמה נקרא שמו חייליאל יו השר מפני שהוא | 15
 ממונה על | החיות הוא מכה את החיות בבלסאות של אור הוא מפאר | אותם
 בתתם תהלה שבח ידיעה והוא ממדר אותם לומר אחרי | קדוש ברוך כבוד יי' | 40
 ממקומו.

- 32 §
 אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים ארבעה חיות כנגד ד' רוחות | 35
 45 | כל חיה | חיה כמלוא עולם כלו וכל אחד ואחד יש לו ארבעה פנים | וכל פנים
 ופנים בפני מוחו וכל אחד ואחד יש לו ארבע | כפנים כל כנף וכנף ככסוי של
 עולם וכל אחד יש לו פנים | בתוך פנים. וכל אחד ואחד יש לו כפנים | בתוך
 כפנים. שיעורם | של פנים מאתים וארבעים וששנה פנים ושיעורן של כפנים | 25
 שלש מאות ששים וחמשה כפנים וכל אחת ואחת קשורים | בראשה שני אלפים
 50 | תורים וכל תור ותור כקשת בענן חיוו | כזו וגלגל וניצוצין היוצאין מכל אחד
 ואחד כיו כוכב הנונה | במורה. | 35 §

- 33 §
 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים למעלה מן | שר שר אחד | 35
 אריר ומופלא אמר | ומושבו | בלב מיני שבח כרביאל יו שמו שר גבור מלא |
 5 | כח גבורות | שר נאה ונאה | ש(ע)מו שר צדיק ועמו דקדק שר קדוש ועמו |
 קדושה. שר מפואר באלפי צבאות שר מסתלסל בריב | וחיילות. מקצפו תרעש

M40

שביניהן בין כתישור וחריבו כמקרה על פתני וחיציו | כבוק על חנוריו וחריס אש
אובלה על צואריו ונחלי רחמים | על סביביו חיו שכינה על פניו וקרני ההר
אור פניו על אופניו | וצניף מלכה על גופו כולו מלא עינים

34§ → 870

וזהו קומתו כולו | כנפי' מימינו כולו להבה חלהב ומשמאלו להט חלהב
ונחלי' בעור' | ? ממנו ולפיד' מגוסו וברק' מבחיק' מפניו ועומד' עמו /ח|
חמיר רעם ברעמו ואצלו חמיר רעם ברעם ב' שיר' מרכבה | בקומו ולמה שמו
כך לפי שממונה על מרכבות חיות ונבורות |ו| וכתר ראשם הוא מספר ועטרת
קרקרם מצמצח ותפארת גאון | מספר ורכות שפרם הוא מרבה וגודל יקרא
הוא מגדל ושיר | תחלהם הוא משורר ועה תפארתם הוא משנן וחור גדול הוא |
מורית וסאר חסדם הוא משביע וחמדת נוגדם מרקם /ח| וחמד יוסים מיפה
וקשת הדרם הוא מהדר וסדר שבתן הוא | מפלפל להבין מושב ליושב הכרוב' |
הכרוב' אצל חיות הקדש | וכנפי' ברם ראשי' ושכינה על גבי' חוהר
כבוד על גני' | ושיר ותהלה בסינים ויריה תחת כנפי' ורגליה מכסות /בכ|
בכנפי' וקרני הוד על ראשי' חיו שכינה על אפיהם ושכינה | אל על גביהן
ואבני ספיר סביבות ועמוד אש על רבעיהם |ו| ועמודי לפיד בצדיהם ספיר
אחד מזה וספיר | והספירים | תחתם נחלי רחמי' כרוב אחד מזה וכרוב אחד
מזה. /וכנפי' /כרוב' זה את זה מקיף' על קרקרם בכבוד ופשוטו לשורר | בהם
שיר לשוכן שחק' להעריץ בהם סאר למלך מלכי המלכים. //וכרוביאל |
וכרוביאל זה השר הממונה עליה' מסדרם בסדרי גאי' ויפים |ו| ונעמי'
ומסלסלם בכל מיני סלסול יקר וכבוד וממהר אות' בכבוד | ועוין לסלסול רצון
קוים בכל עת רגע כי כל רום ראשי' פעולת' /כ| כבוד מלך רם יושב הכרוב'.

25

35§ → 901 (871)

סדר רוחות | אפר ר' ישמעאל אל מטטרן משה' כמה רוחות /מ// מנשבות ||
מנשבות מתחת כנפות הכרוב' | מנשבת רוח מרחפת רוח. ש' | רוח אליים
30 מרחפת. מנשבת רוח עזה ש' ויוסף ה את הים | ברוח קדים עזה. מנשבת רוח
קדים ש' ורוח הקדים נשא את | הארבה. מנשבת רוח של יום. ש' ורוח נסע
מאת ה יינו /ש| שלים. מנשבת רוח קנאה ש' ועבר עליו רוח קנאה. מנשבת |
רוח רעש ש' ואחר הרוח רעש אל ברעש ה. מנשבת רוח ה | ש' וסרה מעליו
רוח רעה. מנשבת רוח חכמה רוח בינה /ו| ורוח ריעה רוח יראה ש' ונחה
35 עליו רוח ה רוח חכמה ובינה | רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה. מנשבת רוח
ושמים ש' | רוח צפון תחולל גשם. מנשבת רוח בריקם ש' בריק' למטר עשה |
מוצא רוח מאורזותיו. מנשבת רוח משבר סלעים ש' ה עובר | ברוח גדולה
וחזק. מנשבת רוח משיכת מים ש' ועבר אליקם | רוח על הארץ וישולו המים.
מנשבת רוח חימה ודאגה ש' | רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות
40 הבית ויפול | על הנערי'. מנשבת רוח סערה ש' רוח סערה עושה דבר. /ו|

36§ → 902

והשטן עומד בין הרוחות הללו אינן מנשבות אלא תחת כנפי' | הכרוב' ש' |
45 וירכב על כרוב ויעוף וירא על רוח. ולתיקן חולכות | הרוחות וכולת מלמד
שמתחת יוצאות ונוטלות בנלגל חמה | ש' הולך אל דרום וסוכב אל צפון סוכב
סוכב הולך הרוח |ו| ועל סביבותיו שב הרוח. ומגלגל חמה חזרת ונוטלת
בנהרות | ובימים בנהר' ובנבעות ש' כי תנה ה יוצר הרים ובזרא רוח | ומימים
50 ונהרות חזרות ביישוב ומיישוב חזרות ונוטלות | בעריות ובמדינות ומשם
נוטלות לן ומן נוסלות לעדן ש' | מתהלך בגן לרוח היום. ובחודן גן עדן
מתעורבות ונושבות |מ| מצד זה לצד זה ומתבשמים מבשמי גן עדן וממקרא'
עדן | עד שנפרדות ומתמלאות מריח בושם טהור ומביאות רוח |מ| מרקח' גן
ובשמים עדן לפני צדיק' וחסיד' יורשי גן עדן |ו| ועץ החיים לעתיד לבא ש'
55 עזרי צפון ובזר חסין הפיחי |גי' יש?| יזלו בשמי יבא דודי לגנו ויאכל פרי
מגדיו. |

וקשה שכניה בין כתיפיו וחברו כבדו על מתניו וחצו כבדו, על חגוריו וחגריהם
אש אכלה על צווארו וגחלי רחמים על סביבו - חזו חזו שכניה על פניו. וקרני 15
ההוד על אופניו ובגדי מלכותה | על קדקדו וגופו כולו מלא עינים

34 § 5

וגובה קומתו כולו כופים / מ' | מימיו להבה תלהב ומשמאלו להט תלהט
וגחליו בעתים | מגופו ולפידים יוצאים ממנו וברקים מבהקים מפניו ועמו |
חמדי רעם ברעם ואצילו חמדי רעם ברעם שני שרי מרכבה | במקומו. ולמה 20
נקרא שמו כרוביאל יוי השר מפני שהוא | ממנה על מרכב כרובים וכרובי
10 גבורה מסורין בידי וכחתי | ראשם הוא מפני | ואר' ועטרת קדקדם הוא מצחצח
ושבו | ח' | תארים הוא מעורר ותפארת נאום הוא ממנה רובות שברים | הוא
מרכבה וגיל יקרה הוא מגדיל ושיר תהלתם הוא משורתי | ועוז תפארתם הוא
משון חזרת כבודם הוא מורית ופאר חן | חסדים הוא משפיר חזרת נהם הוא
מריקם וחזלת יפים | הוא מיפה וקושת הדרם הוא מהדר וסדר | שבתם הוא
15 מסלסל | להכיץ מושב ליושב הכרובים והכרובים עומדים אצל חיות | הקדש
וכופים ברם ראשיהם ושכניה על גביהם חזרת כבוד | על פניהם ושיר תהלה
בחדק פיהם וי' | דיהם תחת כופיהם ורגליהם | מכוסים לכופיהם וקרני הדר
על ראשיהם חזו שכניה על אפיהם ושכניה על גביהם ואבני ספיר סביבותיהם 5
ועמודי אש | על רבעיהם ועמודי לפיד בצדדיהם ספיר אחד מה וספיר | אחד
20 מה תחת ספיריהם נחלי רחמים כרוב אחד מה וכרוב | אחד מה. וכפני כרובים
זה את זה מוקפים על קדקדם בכבוד | פרושים לשורר בהם שיר לשוכן שחקים
ולהעריך בהם פאר | למלך מלכים וכרוביאל יוי שמו השר שהוא ממנה 10
עליהם | מסדר אותם בסדרים נאים ויפים ונעים ומסלסל אותם בכל | מיני
סלסול יקר וכבוד וממנה אותם בכבוד ועוז לפעול | רצון קונם בכל רגע ורגע
25 כי על רום ראשיהם חמדי כבוד | רב מלך יושב הכרובים.

35 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים כמה רוחות מנשבות
מתחת כופי | הכרובים מנשבת רוח מרחפת שנאמר | ורוח אלהים מרחפת | על
30 פני המים. מנשבת רוח עזה שנאמר | ויולך יוי את הים | ברוח קדים עזה. מנשבת
רוח קדים שנאמר | ורוח קדים | נשא את הארבה. מנשבת רוח שלום שנאמר | ורוח
נשם מאת | יוי רינו שלום. מנשבת רוח קנאה שנאמר | ועבר עליו רוח | קנאה. 20
מנשבת רוח רעש שנאמר | ואחר הרוח רעש לא | ברעש יוי. מנשבת רוח יוי שנאמר
ויצאני ברוח יוי | וינחני. מנשבת רוח רעה שנאמר | וסרה מעליו רוח רעה. |
מנשבת רוח חכמה ורוח בינה ורוח דעת ורוח יראת יוי | שנאמר | ונחה עליו רוח 25
יוי רוח חכמה ובינה ורוח דעת וגבורה | ורוח דעת ויראת יוי. מנשבת רוח נשמים
שנאמר | ורוח | צפון תחולל נשם. מנשבת רוח ברקים שנאמר | למטר עשה
מנצח רוח מאזורותיו. מנשבת רוח משכרת | סלעים שנאמר | יוי עזר ברוח
גדולה וחזק. מנשבת רוח | משית מים שנאמר | יעברך אלהים רוח על הארץ
40 ויפלטו המים. | מנשבת רוח חמה דהנה שנאמר | ונה רוח גדולה באה | מעבר
המדבר וינע בארבע פנות הבית ויפול על הנערים. | מנשבת רוח סערה שנאמר
רוח סערה עושה רברו

36 §

השטן | עומד בין הרוחות הללו שאין רוח סערה אלא רוח השטן וכל | הרוחות
הללו אין מנשבות אלא תחת כופי הכרובים שנאמר | וירכב על כרוב ועניו |
10 וידע על כופי רוח. ולחיות הן הרוחות | הרוחות וכלות מלמד שמחת כופי
הכרובים יוצאות ונפולות | בגלגל | ה' | חמה שנאמר | הולך אל דרום וסובב אל
צפון סובב סובב | הולך הרוח. ועל סביבותיו שב הרוח. ומגלגל חמה חזרת |
50 ונפולות בהירות וכימים בהרים ובגבעות שנאמר | כי הנה יוצר | הרים וחרות
רוח. ומזהרים ונבעות חזרות ונפולות בימים | וכוהנות. ומימים וחרות חזרות
15 ונפולות כירשוב. ומישיב | חזרות ונפולות בעיירות ובמדינות. ומעירות
ומדינות | חזרות ונפולות בנן. ומנן חזרות ונפולות בעדן. שנאמר | מהתהלך בנן
לרח היום. ובחזן בן העדן ערבות ונשבות | מצד זה לצד זה ומתבססות
20 מבושמי בן וממרחקי עדן | עד שנפראות ומתמלאות ברוח בושם טהור ומביאות
רוח | מרחקי בן | ובוסמי עדן לפני צדיקים וחסידים יורשי בן | עדן ועין החרים
לעתיד לבא שנאמר | עזר צפון ובואי תימן | הפיחי יני יזלו בשמי יבא דודי לנו

37§ -- 903

ארי אל מטטרון משה' הדר מרום כל כמה מרכבות יש || להבה' יש לו מרכבות כרוב שני וירכב על כרוב ויעזי. יל'מ' רוח שני | וירא על כנפי רוח. יל'מ' עב קל שני הנה ה רוכב על עב קל. יל'מ' | ענוני' שני' הנה אנכי בא אליך בעב הענן. יל'מ' מוכח שני' ראיתי | ה נצב על המוכח. יל'מ' רבותים שני' רכב אלהים רבותים אלפי | שאנן. יל'מ' אהל מו'עד שני' וירבר' ה' אליו מאהל מועד. [?] יל'מ' /כ | כסרת שני' וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכסרת. יל'מ' אכן | ססיר שני' ותחת גבולו כמשעה לבנת הססיר. יל'מ' מרכבות 1/ | נשרי' שני' ואשא אתכם על כנפי נשרי'. יל'מ' תרועה שני' עלה | אלהים בתרועה. יל'מ' ערבות שני' סולו סולו לרוכב בערבות | ביה שמו. יל'מ' [ערבות] עבים שני' השם עבים רכובו. יל'מ' [חן] חיות | שני' החיות רצות ושב רצים ברשות ושבים ברשות שהשכינה | על רום ראשיהם. יל'מ' גלגלי' שני' ויאמר אל פנת לגלגל. יל'מ' /כ | כרוב קל שני' רוכב על כרוב קל.

15

38§ -- 904

20 ובעשה שהוא רוכב על כרוב קל | ומניח על גביו רגל אחד ועדיין לא הניח רגלו. שבייה' /ס | סוקר שמונה עשר אלפי' עולמות כסרקא ומבין | ראהו /בא | באוכלוסיו ויודע בכל אלו האלו ועד שתיני רגלו שנייה על | [רגליו] גביו שני' סובב [על] שמונה עשר אלף. ומניח שהוא סוקר | בכל אלו בכל יום שני' אלהים משמים השקיף על בני אדם. /ל | לראות היש משכיל דורש אלהים. יל'מ' מרכבות אומני' שני' /ו | והאומני מלאות סביב. יל'מ' כסא כבודו שני' אלהים יושב על | כסא קרשו. יל'מ' כס הי' כס כי יד על כס הי'. יל'מ' כסא כבוד שני' | כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו. יל'מ' כסא רם ונישא | שני' ואראה את ה יושב על כסא רם ונשא.

30

39§ -- 905

ארי אל | מטטרון משה' למעלה מן יש שר אחד גדול וגורא גבור ונכבד | אלהיך ונעזר ושש עוז. ואספניאל ה שמו שיש לו ששה עשר | פנים ארבעה לכל צד וגדו יש לו שמונה אלפי' ושבע מאות /וש | ושש' ותשע ענים כמנין ששת ימות השנה שני' אלפי' ומאה | ותשעי' ואחד ושש עשרה לכל צד וגדו אותם שתי עינים /ש | ששפניו בכל אחד ואחד ברק | מכריקות ומכל אחד לפידים /ב | בוערות ואין כל בריה יכולה להסתכל בהם שכל המסתכל בהם //מיד | מיד נשרף ויום קומתו מהלך שני' אלפי' וחמש מאות שנה | שאין כל עין בריה יכולה לראות ואין כל פה יכול לדבר כח 1/ | גבורות עוזו אלא מלך מלכי המלכ' 40 הבה בלבד.

40§ -- 906

ולמה נקרא | שמו אספניאל מפני שהוא ממונה על האוספים והם מסורין | בידו 45 והוא עומד בכל יום יום ומשמש ומספר ומעזר אותם | ומסדר מסלול את מרוצתם ומנהיל את דוכנם ומעזר דירת' | ומירה את פנתם ומדשן את מושבם והוא משכ' ומעריב | עליהם לילה יום לרבות את תפארתם ולהגדיל את גאונם /ול | ולעשותם מהירים בשבח קוניהם והוא [ס] [ע] כולם מלאות /ע | עינים מלאי' כופים. עינים כונד כופים. כופים נגד עיני' | ומביניהם מבהיק' אור כאור נונה ושבעי' ושת' אבני' /ס | ססיר קבועין על כתר שכל אחד ואחד דיוו הולך בארבע /ר | רוחות ערבות גלגל ומה שאעזו הולך בארבע רוחות העולם | ולמה נקרא שמו צדיקת מפני שזיוו דומה למראה צדק ומקיס' | להם סוכות דיו וזיו סוכות וזהר סוכות אור ססיר וברקת | מפני מראית דמות עינים.

55

37§

- יִסְדֵּר מִרְכָּבוֹת' אִמֵּר ר' יִשְׁמַעֲאֵל אִמֵּר לִי מִשְׁטָרוֹן מִלֵּאךְ שֶׁר הַפְּנִים | וְהָר מֵרוֹם
 כֹּל כַּמָּה מִרְכָּבוֹת יֵשׁ לוֹ לַחֲבִי' | יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת | כְּרוּבִים שְׁנָאֵם | וְיִרְכֵּב עַל
 כְּרוּב וְעֵנָף. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת רֹחוֹ | שְׁנָאֵם | וְיָדָע עַל כּוֹפִי רֵשׁ. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת עֵב
 קֵל שְׁנָאֵם' || שְׁנָאֵם' הֵנָּה יוֹי רֹכֵב עַל עֵב קֵל. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת עֲנָנִים שְׁנָאֵם' | הֵנָּה
 אֲנִי בֹא אֵלֶיךָ בְּעֵב הָעֵנָן. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת מִזְבֵּחַ | שְׁנָאֵם' רֵאִיתִי אֵת יוֹי נֶצֶב עַל
 הַמִּזְבֵּחַ. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת | רְבוּתִים שְׁנָאֵם' רֵכֵב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֵלֶיךָ שְׁנָאֵן. יֵשׁ לוֹ
 | מִרְכָּבוֹת אֲהָלֵי שְׁנָאֵם' וְיָרָא י"י בְּאֵהָל בַּעֲמֹד עֵנָן. | יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת אֲהָל מִוֶּעַד
 שְׁנָאֵם' וְיִדְבֵּר יוֹי אֱלֹוִי מֵאֵהָל | מִוֶּעַד. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת כְּפָרֵת שְׁנָאֵם' יִשְׁמַעֲ אֵת
 | הַקּוֹל | מְדַבֵּר מֵעַל הַכְּפָרֵת. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת אֲבָן סָפִיר שֶׁן | וְתַחַת רִגְלָיו
 כַּמְעַשָּׂה לְבֶנֶת הַסָּפִיר. | יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת נוֹשְׂרִים' || שְׁנָאֵם' וְאִשָּׁא אֲתָכֶם עַל כּוֹפִי
 נוֹשְׂרִים וְאִינָן נוֹשְׂרִים אֵלָּא | שֶׁקֶן פִּרְחוֹת כּוֹשְׂרִים. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת תְּרוּעָה שְׁנָאֵם'
 עֲלָה | אֱלֹהִים בְּתִירוּעָה. | יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת עֲרֹבוֹת שְׁנָאֵם' סֵלָה | לְרוֹכֵב בְּעֲרִיבוֹת. יֵשׁ
 לוֹ מִרְכָּבוֹת עֲבִים שְׁנָאֵם' הֶשֶׁם | עֲבִים רִכּוּבִי. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת חַיִּים שְׁנָאֵם'
 | הַחַיּוֹת רִצּוֹא | וְשׁוֹב רִצִּים כְּרִשׁוֹת וְשׁוֹבִים כְּרִשׁוֹת שְׁהִכִּינָה עַל רוֹם רִאשֵׁי- | הֵם. |
 יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת נִלְגָּלִים שְׁנָאֵם' וְיִאֲמַר אֵל בִּינוֹת | לִנְלָל. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת כְּרוּב קֵל
 שְׁנָאֵם' רֹכֵב עַל כְּרוּב | קֵל.

38§

- וּבִשְׁעָה שְׁהָא רֹכֵב עַל כְּרוּב קֵל וּמִנִּיחַ עַל גְּבוֹי | רִגְלֵי אֲחָת וְעִדְרִין לֹא הִנִּיחַ רִגְלֹו
 שְׁנִיָּה סִיקָר שְׁמָנָה עֶשֶׂר | אֵלֶיךָ עֲזָלִים בְּסִקְרָה אֲחָת וּמִבֵּין וּמִבֵּין וּרְוָהָ בְּכֹלֵם וְיִוְדַע
 | בְּכָל אֵלֹו וְאֵלֹו עַד שְׁתֵּינִי רִגְלֵי שְׁנִיָּה עַל גְּבוֹי שְׁנָאֵם' סִבִּיב | שְׁמָנָה עֶשֶׂר אֵלֶיךָ.
 וּמִנִּיחַ שְׁהָא סוֹקֵר בְּכָל אֵלֹו וְאֵלֹו בְּכָל | יוֹם יוֹם. שְׁנָאֵם' מִשְׁמִים הַשְׁקָף עַל כְּבִי
 אֵדָם לִרְאוֹת | הֵשֶׁם מִשְׁכִּיל. רִאָּא'. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת אֲוִפִּים שְׁנָאֵם' וְהַאֲוִפִּינִים' ||
 מֵלֵאִים סִבִּיב. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת כְּסֹא קְדֻשָּׁה. שְׁנָאֵם' אֱלֹהִים | יֵשֵׁב עַל כְּסֹא קְדֻשָּׁה.
 יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת כֶּסֶׁ יִשְׁנָאֵם' כִּי יֵד עַל כֶּסֶׁ | יֵה. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת כְּסֹא מִשְׁפֶּט
 שְׁנָאֵם' וְיִגְבֵּה יוֹי | וְיִבְנוֹת' | בְּמִשְׁפֶּט. || יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת כְּסֹא כְבוֹד שְׁנָאֵם' כְּסֹא
 כְּבוֹד מֵרוֹם מֵרָאשֶׁן | מְקוֹם מְקֻדְשֵׁינוֹ. יֵשׁ לוֹ מִרְכָּבוֹת כְּסֹא רֵם שְׁנָאֵם' וְאֵרָאָה | אֵת
 י"י וְיֵשֵׁב עַל כְּסֹא רֵם וְנֹשֵׂא.

30

39§

- אִמֵּר ר' יִשְׁמַעֲאֵל | אִמֵּר לִי מִשְׁטָרוֹן מִלֵּאךְ שֶׁר הַפְּנִים | לְמַעַלָּה מִקֵּץ יֵשׁ שֶׁר | אֲחָד
 גִּדּוּל וְנִוְרָא גְבוּרֵי תִכְבֵּד אֵלֶיךָ וְנִעְרֵץ יִישֵׁב עַל אֲפֻסְטִינָאָל | וְיִי שְׁמוּ שִׁישׁ לוֹ שִׁשָּׁה
 עֶשֶׂר פְּנִים אֲרִבְעָה פְּנִים לְכָל צֶדֶר | וְאֲרִבְעָה פְּנִים לְכָל צֶדֶר. מֵאָה כּוֹסִים
 לְכָל צֶדֶר וְמֵאָה | כּוֹסִים לְכָל צֶדֶר. וְיֵשׁ לוֹ שְׁמֹנֶת אֲלִפִּים וְשֶׁבַע מֵאוֹת
 | וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵי כִמְנִין שֶׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁנָה. שְׁנֵי אֲלִפִּים וְמֵאָה וְתַשְׁעִינִים' || וְאֲחָת
 וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵי לְכָל צֶדֶר. וְשְׁנֵי אֲלִפִּים וְמֵאָה וְתַשְׁעִים' | וְאֲחָת וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵי לְכָל צֶדֶר
 וְצֶדֶר. וְאֲחָת שְׁתֵּי עֵינִים שְׁכַפְּנִין | בְּכָל אֲחָת וְאֲחָת בְּרִיקִים מְבַרְיָקוֹת. וּמִכָּל אֲחָת
 וְאֲחָת לִפְדִּיִם | בְּעֻרְוֹת וְאֵין בְּרִיָּה יְכוּלָה לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם שְׁכָל מִתְסַכֵּל בָּהֶם |
 מִיָּד נוֹשָׁף וְרוֹם קוֹמָתוֹ מֵהֵלֶךְ שְׁנֵי אֲלִפִּים וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת שָׁנָה. | שְׁאֵין כָּל עֵץ יְכוּלָה
 לִרְאוֹת וְאֵין כָּל פֶּה יְכוּלֵי לְדַבֵּר כַּח גְּבוּרֹת | עֲזוֹ אֵלֵא מִמָּה' ה'בִּי' בִּלְבֹד.

40§

- וְלִמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ ד' אֲפֻסְטִינָאָל | מִפְּנֵי שְׁהָא מְמוּנָה עַל הַאֲוִפִּים וְהַאֲוִפִּים
 מְסוּרִים בִּידֵי הוּא | מְמוּנָה לְעִשְׂמֵי אֵת הַאֲוִפִּים הוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם
 וְיוֹם | וּמִשְׁמַשׁ וּמִפְאָר אוֹתָם וּמִסְלִסֵּל וּמִסְדֵּר אֵת מְרוּצָתָם וּמְגַדֵּן | אֵת דְּרוֹכָם
 וּמַעֲדָן אֵת דִּירָתָם וּמִשְׁחָה אֵת פִּינִתָם וּמִסְדֵּן | אֵת מוֹשְׁבָם הוּא מִשְׁכִּים וּמַעֲרִיב
 עֲלֵיהֶם לִילָה וְיוֹם לִרְכוּת | אֵת תְּפִאֲרָתָם וְלִהְגִּיל אֵת נִאוֹתָם וְלַעֲשׂוֹת מִתִּירִים
 בְּשִׁבְבוֹ | קוֹיָהִם. וְהַאֲוִפִּים כֻּלָּם מֵלֵאוֹת עֵינִים וְכוֹלֵם מֵלֵאִים כּוֹסִים | שְׁבַע כְּנֹג
 כּוֹסִים וְכּוֹסִים כְּנֹג עֵינִים. וּבְפִינֵיהֶם מְבַהֲרִין | וְיִז וְהָר כְּאוֹר וְנֹגַהּ וְשִׁבְעִים
 וְשִׁתִּים אֲבִי סָפִיר קְבוּעִים עַל | לְבוֹשֵׁם מִיָּמִין כָּל אֲחָד וְאֲחָד. וְעַבִּי אֲבִי סָפִיר
 קְבוּעִים עַל | לְבוֹשֵׁם שְׁמָאֵל כָּל אֲחָד וְאֲחָד. וְאִרְכֵּב אֲבִי בְּרִקּוֹת | קְבוּעִים ||
 קְבוּעִים עַל כַּחַר שֶׁל כָּל אֲחָד וְאֲחָד שְׁדוּי הוֹלֵךְ בְּאַרְבַּע רִחוּת' || עֲרֹבוֹת
 כְּנִלְגָל חֲמֵה שְׁדוּי הוֹלֵךְ בְּאַרְבַּע רִחוּת הָעוֹלָם. וְלִמָּה | נִקְרָא שְׁמוֹ בְּרִקַּת מִפְּנֵי
 שְׁדוּי דוֹמָה לְמֵרָאָה בְּרִקַּת וּמִקִּיפִין | לָקֹן סוֹכוֹת וְיִז סוֹכוֹת וְהָר סוֹכוֹת אִוֵּר סָפִיר
 וּבְרִקַּת. מִפְּנֵי | מֵרָאִית דְּמוֹת עֵינֵיהֶם דְּמוֹת פְּנֵיהֶם.

5

סנומא ומאמר קרישין שאלתא. מהם סוסקין /ה/ הדבר' ומהם נזור' בבד' הגדול שבכערבות. מהם שואל' את השאלות /| מלפני הנבירה. ומהם נומר' את הדבר' כנגד למעלה. מהם מקימ' את הנזרות בארץ מתחת כעניין שנ' ואילין עיר וקריש מן שמי' | נחת קרא בחיל וכן אמר נזרו אילנא וקציצו ענפיה אתרו עסיה | וברדו עניבה. ולמה נקרא שמם עירין וקרישין שהן מקרשין את | הנזן הנשמה בפולסאות שלא ביום השלישי של דין שנ' יחיינו /מ/ | מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו..

10 § 46 → 912

ארי' אל' מטטרון משה' שבע' שמות יש לכל אחד ואחד מהם כנגד שבע' | לשונות וכולם על שמו של הבה' וכל שם ושם כתוב בעט /ש/ || שלהבת (?) על כתר נזרא שעל ראשו של מלך רם ונישא ומן כל | אחד ואחד זיקוקין וברקין יוצאין ממנו ומן כל אחד ואחד /ק/ קרני וזהו מוקשין הימנו ומן כל אחד ואחד | אורות מבריקות | הימנו ומן כל אחד ואחד סוכות ואהלות כונה מוקש' הימנו | שאס' השרפ' והחיות שהם גדול' מכל בני העליונ' אינם /י/ | יכולים להסתכל.. |

20 § 47 → 913

סדר דין | אמר ר' ישמעאל אל' מטטרון משה' כל זמן שבד' הגדול | יושבין ביום ערבות רקיע השר' הגדול' שהם | וקרא' ה בשמו של הבה' וכמה הם השר' שבע' ושני' שרי | מלכותי שבעולם תוץ משר' העולם שהוא מדבר בשכחו של עולם | לפני הבה' בכל יום ויום בשעה פתיחת הספר שכל מעשה /ע/ עולם כתוב' בו כענין שנ' דינא יתוב ויסירין פתיחו.. |

30 § 48 → 914

ארי' אל' מטטרון משה' כשהבה' יושב על כסא הדין /ע/ | עומד צדיק בימינו חסד משמאלו ואמת כנגד פניו. ובשעה | שבא אדם רשע לוס/פ/ניו לדין יוצא מדין |סא' מדי' |חסר כלפי' פניו עומד | לעגדו מיד נופל אדם על פניו פתירין ומדועתין כל מלאכי | חבלה ממנו כענין שנ' הוכחן בחסד כסא וישב עלי' באמת. |

35 § 49 → 915

ארי' אל' מטטרון משה' כשפותחין מלפני הבה' את /ה/ | הספר חציו אש חציו שלהבת יוצאין מלפניו בכל רגע ורגע | לעשות בהן דין רשע' וחרבו משתלשלת מנרתקה שוויה מתחיק | ככרף הולך מסוף העולם ועד סופו ויוצא' יוצא' הימנו | משיעור ככבי רקיע שנ' ברק חרבו.

45 § 50 → 916

ארי' אל' מטטרון | משה' בשעה שהבה' יושב על כסא דין אמ' מלאך/כ/ (כרי) רחמי' | עומד' מימינו מלאכי' שלום עומד' משמאלו מלאכי' חבלה | עומד' לקראתו סופר אחד למטה הימנו וסופר אן/ח/ | למעלה | הימנו. ושרפי' כבוד סוכבי' בארבע רוחות כסא בחומת | של ברקיים ואופני' סוכבים להם בלפיד' סבוכות כסא /ה/ || הכבוד ועני' אש ועני' לסידי מוקשין להם מימין ומשמאל | חיות | הקשש נושאות כסא הכבוד מתחתיהם כל אחד ואחד | בשלש אצבעות שיעור נזבחן של אצבעותיהם כל אחד ואחד | שמות | אלפ' ושבע מאות ושבע ושת אלפ' פרסאות ומתחת נגלי' | החיות מושכות ויוצאות שבע נחיות אש וכל נזר נהיר אורכו | שלש מאות ושתים וחמש אלפ' פרסאות אורכו אין חקר ואין | מספר וכל אחד ואחד חזר בהן כמן כיפה בארבע רוחות /ע/ | ערבות רקיע ונופל וכלה למעון וממעת ליבו ולמוביל לשחקים | ומשחק' לרקיע ומרקיע לשמים ומשמים על ראש שכונינו/ם/ | שנ' הנה סערת ה' יצאה וסער מתחולל ענדי'.

שנא' בגזירת עירין פתנא ומאמר קדישן שאלתא מהן | פוסקין דין דבריים.
ומהן נזרין את הגזירות בבית דין הגדול | שבערבות. מהן שואלין את השאלות
מלפני הגבורה מהן || נומרין את הדבריים כנגד למעלה. מהן נומרין יורדין
ומקימין | את הגזירות בארץ מתחת כענין שנא' | אלו עיר וקדיש מן | שמא
נחית קרא בחיל וכן אמר גורו אילנא וקציצו ענפיה | אתרו עפיה וברו אנביה
תנו חיותא מן תחותיה וצפר' מן | ענפ'. ולמה נקרא שמן עירין וקדישין. עירין
על שם | ש' | שמקדישין את הגוף והנשמה כפליטאות של אש ביום השלישי | של
דין שנא' | חיינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה | לפניו.

46 § 10
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפני' | שבעים שמות יש לכל אחד
ואחד מהן כנגד שבעים לשונות | שיש בעולם וכולם על שמו של ה'צ' וכל שם
ושם כתוב בעט | של להבת על כתר גורא שעל ראשו של מלך רם ונשא ומן כל |
אחד ואחד יקריקין וברקים יוצאין ממנו ומן כל אחד ואחד | קרי' וזהו מוקפין
הימינו. מכל אחד ואחד אורות מבהיקות | הימינו. ומכל אחד ואחד סוכות זוהר
ואהלות ונוה מוקפין | הימינו שאפי' השרפים וחיות שזן גדולים מכל בני
עליונים | אינן יבולין להסתכל בהן.

47 §
20 | סדר דין | אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים כל זמן שביט דין
הגדול יושב | ברום ערבות רקיע אין פתחון לכל בריה שבעולם חוץ מאותן |
השרים הגדולים שהן נקרי' יוי בשמו של ה'צ' וכמה הם השרים | שבעים
והשנים שרי מלכיות שבעולם חוץ משר העולם שהוא | מדרך בשבחו של עולם
לפני ה'צ' | בכל יום יום בשעת פתיחת | ספר | שכל מעשי עולם כתובין בו
25 כענין שנא' | דינא יתיב | וספרין פתיחו.

48 §
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | | שר הפנים בשעה שה'צ' יושב
על כסא הדין עומד דזק | מימינו וחסד משמאלו ואמת כנגד פניו ובשעה שזא
25 אדם | רשע לפניו לדין יוצא מזו וחסד כלפי פניו כמקל ועומד | לגדור מיד
30 נופל אדם על פניו מתיראין ומודעוין כל מלאכי || מלאכי חבלה הימינו כענין | אסא
שנא' | הווכן בחסד כסא ויש | על | באמת.

49 §
35 | אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים כשפותח ה'צ' את הספר
חצוי אש וחצוי שלהבת | יוצאין מלפניו בכל רגע ורגע לעשות דין ברשעים
והורבו | משתלח מנחיקה שזיה מבהיק בכרך | והוציאן | והולך מסוף | העולם
5 ועד סופו שנא' | כי באש יוי נשפט. וכל באי העולם | מתיראין | ומודעוין
מלפניו כשרואין את חרבו שהיא | משתננת בכרך מסוף העולם ועד סופו
40 וניצוצין חיוקין ויוצאין | הימנה כשעור כוכבי רקיע כענין שנא' | אם שויתי
ברך חרבי' |

50 §
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים בשעה | שה'צ' יושב על
45 כסא הדין מלאכי רחמים עומדים מימינו | מ' | מלאכי שלום עומדים משמאלו
ומלאכי חבלה עומדין לקראתו | וסופר אחד למעלה הימינו ורכוב אחד למעלה
ממנו ושרי' | כבוד סוכבין בארבע רוחות כסא בחזמות חזמות של ברקים
15 ואופנים סוכבים לתן כלפידים סביבות כסא החבור וענין | אש | וענין לפיד
מוקפין להם מימין ומשמאל חיות הקדש נשואות | כסא החבור מתחתהן כל
50 אחת ואחת כשלל אצבעות וכל | אחת ואחת כשלל אצבעות שיעור גבהן של
אצבעותיהן | מ' | כל אחת ואחת שבעת אלפים ושבע מאות ששים אלפים
| פריסאות ומתחת רגלי החיות מושכות ויוצאות שבעה נהרות | אש וכל נהר
20 ונהר רחבו שלש מאות וששים וחמשת פריסאות | פריסאות ועומקן מאתים
| ושבעים | וארבעים וששנה אלפים | רבבות פריסאות ארכו אין חקר ואין מספר
55 וכל אחד ואחד | חזור במין כיפה בארבע רוחות ערבות רקיע ונופל וכלה
למעו | וממנו לזבול. ומבול לשחוקים. ומשחקין לרקיע. ומקריע | לשמים.
25 ומשמים על רש שרעים שבגהנם. שנא' | הנה סערת | יוי חימה יצאה וסער

51 § → 917

ארי' אל מטטרן מ'שה' פרסת רגלי החיות מוקפין שבע עוני נחל. | לפני עוני
נחל מוקפין שבע חומות של להב ולפניהם מוקפין | שבעה חומות של לסיד
ולפניהם מוקפין שבע אבני של גבש | ולפני אבני אלגביש מוקפין סביבי
5 שלהבות ולפני סביבי שלהבות | עליות סערה. ולפני עליות סערה מוקפין
חומות אש ומים. | ולפני אותם מוקפין אומרי' קדוש. ולפניהם ברך. ולפני
אותם | ערפלי טוהר מוקפין נחלי רחמים. ולפניהם מוקפין | מוקפים' אלף / מח |
מתות אש וריכי צבאות להבה. וכן מחנה למתה וכן צבא | לצבא ערפל
מוקף ביניהם כדי שלא ישרפו באש... |

10

52 § → 918

סדר מחנות | אפר ר' ישמעאל אל מטטרן מ'שה' ארבע מאות | וחשע' וששת
15 אלפי' רבבות מחנות יש לו להבי' | ביום ערבות רקיע וכל מחנה ומחנה ארבע
וחשע' וששת | אלפי' מלאכי' וכל מלאך ומלאך רום קומתו בים הגדול ומראה
| דמותו כמראה ברק ועיניהם כלפידי אש ורועותיהן ומרגלותן | כעין נחשת
קלל. ושרי החיל עומדי' בראש כל שורה ושורה. | יש מהם אומרי' קדוש ויש
20 מהם אומרי' ברך. יש מהם רצי' / בש | בשליחות יש מהם עומרי' בשמשות
כעין שנ' אלף אלפין | / | ישמשוניה וריבוא רבון קדמותי יקומן דינא יתיב
וספירן || פתחו.

53 § → 919

ובשעה שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא | מלפניו הבה' ונופלת
במחנה שכניה ויהי סער גדול ביניהם שנ' | הנה סערת ה' חימה וסער מתחולל
באותה שעה אלף אלפים | מהם נעשים ידיוקן. אלף אלפי' מהם נעשים' לפידי'.
30 א'אמני' לחשים. א'אמני' להבים. א'אמני' / ז | זכרים. א'אמני' נקבות. א'אמני' אש
דולק. א'אמני' שלהבות. א'אמני' | זיקוקין וזיקוקין. א'אמני' חשמלי' אור. א'אמני'
שמבליקין עול / מ | מלכות רם ונישא יוצר כולם בראה ברתת בועם
וחלחלה | בפחד ורעד ואח"כ מחזיק למרתק הראשונה לחיות יראה מלכם |
לפניהם וכל שעה ושעה כדי שיכינו לבם לומר שירה בכל שעה | שנ' וקרא זה
אל זה ואמר.

35

54 § → 920

ארי' אל מטטרן מ'שה' / ב | בשעה שמלאכי השרת מבקשין לומר שירה עולה
40 נהר דיגור / ב | בכמה אלף אלפי' וריכי רבבות כח נבורות אש ומושך ועובר |
מתות כסא הכבוד בין מחנות מלאכי השרת וגדודי' ערבות | וכל מלאכי השרת
יורדין תחלה דיגור וטובלין את עצמן באש | של נהר דיגור ומטבילי' את לשונם
ואת פיהם שבעה פעמים | בנהר דיגור ואח"כ עולין וליבשין לבוש מחמקי' סמל
ועטופי' / ט | טפלי' חשמל ועומרי' בארבע שורות כנגד כסא הכבוד בכל / ר |
רקיע ודיקע.

45

55 § → 921

ארי' אל מטטרן מ'שה' בשבעה היכלות | עומרי' ארבע מרכבות שכניה ולפני
כל אחד ואחד עומדים | ארבע מחנות שכניה בין מחנה למחנה מושך ועובר נהר
50 של | אש ובין נהר לנהר מוקפ' ערפלי טוהר. ובין כל אחד ואחד / ע | עומדי'
עומדי' / ט | נספין ובין עמוד לעמוד מקיפין ועומדין / גל | גלגלי' שלהבת ובין
גלגל לגלגל מרכב' שביבי' לסיד ובין שביב לשביב | מקיפ' אוצרי' ברק'. אחרי'
אוצרי' ברק' מקיפ' כפי סופה / ג | גודי' סערה רוחות. קולות רעמים רעמים
דיקים אחר דיקים / מ | מקיפין ועותות.

55

56 § → 922

51§

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים מרסות רגלי חיות מוקפין 58
שבעה עניי גחל לפני עניי גחל מוקפין | שבע חומות של להב. לפני חומות של
להב מוקפין שבע חומות | של לפיד. לפני חומות של לפיד מוקפין שבע חומות
5 אבני אלגביש. ולפני אבני אלגביש מוקפין אבני ברד. ולפני אבני ברד מוקפין
אבני כנפי סופה. ולפני אבני כנפי סופה מוקפין | שביכי שלהבת. ולפני שביכי
שלהבת מוקפין עליות סערה. | ולפני עליות סערה מוקפין האש | ר' והמים.
ולפני האש (המים) | מוקפין אומרי קדוש. ולפני אומרי קדוש מוקפין אומרי | 10
ברוך. ולפני אומרי ברוך מוקפין ערפלי טוהר. ולפני ערפלי טוהר מוקפין
גחלי רתמים. ולפני גחלי רתמים מוקפין אלף | מתנה אש וריכי צבאוח להבה.
10 ובין מתנה למתנה. ובין צבא לצבא ערפל מוקפין ביניהם כדי שלא ישרפו
(ב)אש.

52§

- 15 'סדר מתנה' אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | כושר הפנים | ארבע
מאות ותשעים וששת אלפים רכבות מתנות יש לו לה' ב' | ברום ערכות רקיע.
וכל מתנה ומתנה ארבע מאות ותשעים | וששה אלפים מלאכים וכל מלאך
ומלאך רום קומתו כים | הגדול ומראה דמותו כמראה ברק ועיניו כלפיד
אש | חרועות ומרגלותו כעין נחשת קלל ומשאנת קול בדריהן | כקול המון.
20 וכולם עומדי לפני כסא הכבוד בארבע שורות | ושרי החיל עומדי בראש כל
שורה ושורה. ויש מהן שותן אומרי | קדוש. ויש מהן שותן אומרים ברוך. ויש מהן
רצין בשליחות. ויש מהן עומדין כשמשות כענין שנאמר אלף אלפים ישמשוהו |
ורבו רבבן קדמוהו יקומן יריבו וסיפרין פתחו.

53§

- 25 ובשעה | שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא מלפני ה' ב' |
ונפולת בכמה שכנה ויהי סער גדול ביניהם שנאמר | טערת יי חמה יצאה
וכסער מתחולל. באותה שעה אלף אלפים | אלפין מהן נעשין ויקין אלף אלפים
נעשין מהן לפידים. אלף | אלפים מהם נעשין לחשין. אלף אלפים מהן נעשין
30 להבים. אלף | אלפים מהן נעשין זכרים. אלף אלפים מהן נעשין נקבות. אלפוף
אלפים מהן נעשין רוחות. אלף אלפים מהן נעשין אש דולקת | אלף אלפים
מהן נעשין שלהבת. אלף אלפים מהן נעשין | ויקוקין. אלף אלפים מהן נעשין
חשמלי אור עד שמקבלין | עליהם עול מלכות רם ונשא יוצר כולם באימה
ביראה ברת | ובויע ברעם ובחלחלה בפחד וברעדה ואח"כ מחזירין אותן |
35 למתן ראשונה להיות יראת מלכם לפניהם בכל שעה ושעה | כדי שיכונו את
לבם לומר שירה בכל שעה שנאמר וקרא | זה אל זה ואמר.

54§

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | בשעה שמלאכי השרת מבקשין לומר שירה
עולה נהר דינור | בכמה אלף אלפים וריכי רכבות מה גבורות אש ומשך
ועומרי | מתחת כסא הכבוד בין מתנות מלאכי השרת נגודי / ע' | ערבות וכל
15 מלאכי השרת יורדין תחלה לנהר דינור וטובלין | את עצמן באש של נהר דינור
ומטבילין את לשונם ואת | פיהם שבעה פעמים בנהר דינור ואח"כ עולין
ולובשין לבוש | מחמקי סמל. ועוטפין טפלי חשמל ועומדין בארבע שורות
45 כנגד כסא הכבוד בכל רקיע ורקיע.

55§

- אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בשבעה היכלות עומדין ארבע מרכבות | 20
שכינה ולפני כל אחת ואחת עומדין ארבע מתנות שכינה | בין מתנה למתנה
מושך ועובר נהר של אש ובין נהר לנהר | מוקפין ערפלי טוהר. ובין כל א'
עומדין וטחולים עומדי | נפרין ובין עמוד לעמוד מקיפין עומדין גלגלי של
להבת. | ובין גלגל לגלגל מקיפין שביכי לפיד. ובין שביכי לשביכי / מק' | מקיפין
25 אצורי ברקים אצורי ברקים מוקפין כנפי | סופה. אצורי כנפי סופה
מקיפין גניי סערה. אצורי גניי | סערה מקיפין רוחות רוחות קולות קולות
רעמים רעמים ויקים | ויקים וזעות וזעות.

56§

ובמקשות) | להשליך עצמם מן השמים מפני רעמת קולם ורעש רוממותם |
 דיוקיק' שיוצאי' מפהם שני קול רעמך בגלגל האירו וגו' עד שקורא | להם שר
 העולם ואומר להם שתקו במקומכם ואל תתיראו. /ש | שמלאכי השרת
 שאומרי' שירה לפני הבה' שני ברחן יחד כוכבי' ב/ | בוקר ויריעו כל בני אלהים.

5

923 → 57§

ארי' אל' מטטרון מ'ש'ה' | כשמלאכי השרת אומרי' קדוש כל שמות המפורשות
 חקיקות / | בעש שלהבת על כסא הכבוד מפרחית כשרי' בשש עשרה / כ |
 כספי' ומקפיות וסובבות את הבה' בארבע רוחות מקום שכינוהו | שמלאכי הצבא
 ומשרתי' לגבה ואופני' גבורה וכרובי' שכינה 1/ | חיות הקדוש ושרי' ואראלי'
 ותספרי' וגדודי' אוכלה ומערכות | לפיד. וצבאות להט. ושרי' קדושים. ושרי'
 כתרים. לבוש מלכות. | עשרי' [ט] כבוד אבירי' ותפארת אחרי' אדרת חוגרי'
 נאות נוסלי' | על פניהם שלשה מעמים ואומר' בשכמלו.

10

15

924 → 58§

ארי' אל' מטטרון מ'ש'ה' | בשעה שמלאכי השרת אומרי' קדוש בתי קנו | לפני
 הבה' יוצאי' משרתי' כסאו משמני' כבודו בשמחה רבה מתחת | כסא הכבוד וכל
 אחד ואחד בידיהם אלי' אלפי' ויביי רבבות | כתר' של כוכב' מעין מראה זו
 כוכב גנוה וקושרין אותו למלאכי | השרת ולשרי' הגדולי' אותו שאומרי' קדוש
 שלשה כתרים. אחד | על שם שאומרי' קדוש. ואחד על שם שאומרי' קדוש. קדוש.
 1/ | ואחד שאומרי' קדוש קדוש קדוש ה צבאות וכזמן שאין אומרי' | קדוש
 כתיקונו אש אוכלת יוצאת מלפני' אצבעו קטנה של הבה' | ונופלת בתוך
 מערכותיו ומתחלקות לארבע מאות חשעי' וששה | אלפי' תבות חלקי' כנגד
 ארבע מאות מלאכי השרת ואוכלת / א | אותן בבת אחת שני אש לפני' | תאכל
 תלך ותלשת סביב צדיו. | ואח' שותח הבה' את פיו ודובר דבר אחר ובורא
 תחתיהם | כמות חרש' ועומל' כל אחד ואחד בשורה לפני' כסא / כ | כבודו
 ואומרי' קדוש שני חרש' לבקרי' רבה אמתתך.. |

20

25

30

925 → 59§

ארי' אל' מטטרון בא ואראך אותיות שנבראו בו /ש | שמים וארץ. אותיות
 שנבראו בתן ימי' ונהרות. אותיות שנבראו || בתן כוכבי' ומזלות אופן הלבנה
 וגלגל החמה וכסיל וכימה וכל / מ | מיני מאורות קריע. אותיות שנבראו בתן
 מלאכי השרת. אש'ש' | שרפי' חיות. אש'ש' כסא הכבוד וגלגל המרכבה.
 אש'ש' כל צורכי' | עולם. אש'ש' חכמה וכינה דרעה והשכל. ענות וישרות שבתן
 / מ | מתקיימין כל העולם כולו ותלכתי' אצלו ותפשני' בידו והעליני' / ב | בכנפיו
 וראיני' אותם האותיות כולם שכן חקיק' בעש שלהבת | על כסא הכבוד
 חקוקין וברקי' יוצאין מהן ומכסין את כל החזירי' | ערבות.

40

926 → 60§

ארי' אל' מטטרון בא ואראך איפה תלויים | ברום המים ואיפה אש להטת
 בתוך אבני' אלגביש ואיפה ב/ | ברקי' מבריקי' בתוך חרי' שלג ואיפה רעמי'
 45 מרעמים' בתוך / מ | מרומי' עליון ואיפה להבה תלשת בתוך אש יוקרת ואיפה
 קולו / מ | משמיע ברעם וברעש. ותלכתי' ותפשני' בידו והעליני' בכנפיו | והראני'
 את כולם וראיתי' מים תלוי' ברום ערבות קריע בשם | יה אחיה אשר אחיה.
 50 מים וירד' ושמי' ומרומי' פני תבל שני' / מ | מפרי' מעשיך תשבע הארץ וראיתי'
 אש ושלג ואבני' מתלקחות | אלו בתוך אלו ואינן ניווקין בשם אש אוכלה שני' כי
 ה' אליהך | אש אוכלה וגו'. וראיתי' ברקי' שהם מבריקי' בתוך | להבה אש | הרי'
 שלי' ואינן | ניווקין בשם יה יהוד צור עולמים שני' כי ביה ה צור עולמים. |
 וראיתי' רעמי' וקולות שכן מרעישין בתוך להבי אש ואינן ניווקי' | בשם יד על
 כס יד שני' ואמר כי יד על כס יד. וראיתי' נהרי' | אש בתוך נהרי' מים ונהרי' מים
 55 בתוך נהרי' אש ואינן ניווקין | בשם עושה שלום במרומי' שנוא עושה שלום בין
 אש למים | ובין ברד לאש ובין רוח לענן ובין זעם לדיקים.

עצמן מן השמים | מפני רעמת קול | נעמתן | ורעש רוממותן ויוקוקן וברקים |
 שיוצאין מפיהם | שנא' קול רעמן | בגלגל האירו וגו' | עד שקורא | להם שר
 העולם ואומר להם שתקן במקומכם ואל תתיראו | שמלאכי השרת אומרין
 שירה לפני ה' | שנא' ברוך יחד כוכבי | בקר ויריעו כל בני אלהים..

5

57 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון כשמלאכי השרת אומרים | קדוש כל שמות
 המפורשות | החקוקות בעט שלהבת על כסא כבוד מפרחות כושרים בשש |
 עשרה כנפים ומקיפות וסוכבות את ה' | בארבע רוחות מקום | כבוד
 שכינתו ומלאכי הצבא ומשרתי הלהב ואפני גבורה | וכרובי שכניה ודיות
 הקדש ושרפים ואראלים וטפסרים | וב' | וברודי להם וגודי אוכלה ומערכות
 לפיד וצבאות להט | ושרי קדושים קשורי | כתרם לבושי מלכות עטוי כבוד |
 אפודי תפארת אזורי אדירת תגורי | נאות נופלים על פניהם | שלשה פעמים
 ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד |

15

58 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון בשעת שמלאכי | השרת אומרים קדוש כחקנו
 לפני ה' | יוצאין משרתי כסאו | משמשין כבודו בשמחת רבה מחתת כסא
 הכבוד וכל אחד | ואחד בדיהם אלף אלפים ורבי רבבות כתרם של ככבים |
 מעין מראה דיו כוכב גונה וקושרין אותן למלאכי השרת | | השרת ולשרים
 תגדלים אותן שאומרין קדוש שלשה כתרם | אחד שאומרים קדוש ואחד על
 שם שאומרים קדוש קדוש | ואחד על שם שאומרים קדוש קדוש קדוש יי
 צבאות. ובזמן | שאין אומרים קדוש כחקנו אש אכלה יוצאת מלפני אצבעו |
 הקטנה של ה' | נופלת בתוך מערכותיהם ומתחלקת | לארבע מאות השעה
 וששה אלפים רבבות חלק כנגד ארבע | מתנות מלאכי השרת ואוכלת אותם
 בבת אחת שנא' | לפניו תלך ותלהט סביב צירו | ואח"כ פותח ה' | את
 פיו ודובר | ודבר אחד ובורא אתרם תחתיהן כמותן חדשים ועומדין | כל אחד
 ואחד בשירה לפני כסא הכבוד ואומ' קדוש שנאמר | חדשים לבקרים רבה
 אמותיך.

30

59 §

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא וראך אותיות שנבראו בו שמים וארץ |
 אותיות שנבראו בהן ימים ונהרות. אותיות שנבראו בהן הרים | ונבעות. אותיות
 שנבראו בהן עצים ועשבים. אותיות שנבראו | בהן כוכבים ומזלות אופן הלבנה
 וגלגל החמה וכסיל וכימה | וכל מיני מאורות רקיע. אותיות שנבראו בהן
 מלאכי השרת. | אותיות שנבראו בהן שרפים ודיות. אותיות שנבראו בהן | כסא
 הכבוד וגלגל המרכבה. אותיות שנבראו בהן צרכי | עולם. אותיות שנבראו
 בהן חכמה ובינה ודעת והשכל | ע' | עונה וישרות שבתן מתקיימן העולם כולו
 והלכתי אצלו | וז' | ותפשיני בידו והעלני בכפיו והראני את אותן האותיות כלן
 | שכן חקוקות בעט שלהבת על כסא הכבוד ויוקוקן וברקים | יוצאין מהן
 ומכסין את כל הדורי ערכות.

40

60 §

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא וראך איפה מים תלויין ברום רמים |
 ואיפה אש ודולקת בתוך אבני ברד ואיפה בריקים מבריקים | בתוך הרי שלג
 ואיפה רעמים מרעשים במרומי עליין ואיפה | להבה תלהב בתוך אש יוקדת
 ואיפה קולות משמעים ברעם | | וברעש והלכתי אצלו ותפשיני בידו והעלני
 בכפיו והראני | את כולם וראיתי מים תלויים ברום ערבות רקיע בשש ית
 אהיה | אשר אהיה ופיריתיהן יורדין נשמים ומרוים פני תבל שנאמר | מפרי
 מעשרך תשבע הארץ. וראיתי אש ושלג ואבני ברד | שהם מתחלקות אלי בתוך
 אלו ואינם ניוקות בשם אש אוכלה | שנאמר כי יי אלהך אש אוכלה וגו'.
 וראיתי בריקים. שהם | מבריקים בתוך הרי שלג ואינם ניוקין בשם יי יי צור
 עולמים | שנא' כי ביה יי צור עולמים. וראיתי רעמים וקולות | שהם
 מרעישין בתוך להבי אש ואינן ניוקין בשם אל שדי רבה | שנאמר אני אל שדי.
 וראיתי להט ולהבה שותן להטין | ולהובין בתוך אש יוקדת ואינן ניוקין בשם
 על כס ית שנא' | ואמר כי יד על כס ית. וראיתי נהרי אש בתוך נהרי מים |
 ונהרי מים בתוך נהרי אש ואינן ניוקין בשם עושה שלום | שנא' עושה במרומי

55

61§ → 927

ארי אל' מטסרין בוא ואראך נשמתן של צדיק' שנראו חזרו ונשמתן של |
צדיק' שעדיין לא נבראו והעלי אצלו וחפשי בידו ותולכיני אצל | כסא
הכבוד והראני אותן הנשמות שנראו חזרו לכן שהם /מ/ | מפורחות למעלה
מכסא הכבוד לפני הבה' ואח' הלכתי ודרשתי | את הפסוק הזה ומצאתי
בענין כי רוח מלפני יעקוב ונשמות | אני עשיתי אלו נשמות של צדיק' שעדיין
לא נבראו בנוף. |

10

62§ → 928

ארי אל' מטסרין בוא ואראך נשמתן של רשעים /ח//חאך||האך|הן עומד'
ונשמתן של ביונוי' האך|הן עומד' ונשמתן של| ביונוי' האך|הן יורד'. ואמר
לי נשמתן של רשעי' יורדות לשאול| על שני ידי מלאכי חבלה ואלו הן תפסאל.
וספריאל. ספריאל| שהוא על נשמתן של ביונוי' כדי לסופק ולתורן |מחאט|
מחאט | ברוב רחמי של מקום. תפסאל שהוא על נשמתן של ביונוי' | כדי
לתורין מלפני הבה' מרין השכינה לשאול לדון באש בניהם | במקלות של
נחלי' ותלכתי אצלו וחפשי בידו והראני את כר' /ב/ באצבעות ידיו וראיתי
דמות מראה עפרים ככני אדם וגוף /כ/ | כנשר' ולא עוד אלא שני דמות של
ביונוי' דומין כירקות מפניו /מ/ | מעשיהם שיש בהם דופי עד שיטהרו |טו|
מענם באש חיו דמות | נשמתן של רשעי' כשולי קדירה מפני רוב מעשיהם
הרעים. |

63§ → 929

וראיתי נשמתן של אבות העולם אברהם יצחק ויעקב ושאר צדיק' |
כשמעמידין אותן מקביריהם ועולין לרקיע ומתפללין לפני הבה' ואומ' |
בתפלה רשבי' עד מתי אתה יושב על כסא כאבל שהוא יושב בימי' | אבלי
וימינך לאחורך ואי אתה גואל את בניך ומגלה את מלכותך | ובעולם ואי אתה
מרחם על בוך שמשמשין כעבדי' בין אומות /ח/ | העולם תל ימינך שהיא
לאחורך שבה נטות וטיפות שמים /ו/ ושמי השמים אי אתה חומל. באותה שעה
משיב הבה' לכל אחד | ואחד מהם בלבד ואומר מפני הרשעי' הללו שחטאו
לפני כך וכך | כשעשו לפני כך וכך וכשפגעו לפני כך וכך האך|הן יוכל
להושיע | את בני' מבין אומות העולם ולגלות מלכותי בעולם לעיני הנגים |
להושיע את ימיני הגדולה ופילה ומפלת על ידם. באותה שעה | קורא אותי
ואומר לי מטסרין עבדי' טול את הספרי' וקרא /א/ | את מעשיהם הרעי' מיד
ונטיל אלי את הספרי' וקורא את /מ/ | מעשיהם ונמצא' שלש' ושב ברייתות
שכל רשע ורשע עבר. | ועוד שעברו על כל אוניות של תורה וכל ישראל עברו
תורתך | על חורתך לא נאמר אלא חורתך שעברו מאליך ועד תיו על שלש'
ושב ברייתות כל אלו אות מיד בכח אברהם בפני | עצמו יצחק בפני עצמו.
יעקב בפני עצמו. ואח' אומר להם | הבה' אברהם אהבי יצחק בחי' יעקב
בכורי. עכשיו אני יכול | להשען מבין אומות העולם ומיד בא מיכאל שרם של
ישראל /ז/ | צווח וזוכה בקול גדול ומר ואמר למה תעמוד ברחוק. |

45

64§ → 930

ארי אל' מטסרין בוא ואראך פרגוד של מקום שהיא /ם/ | פרוסה לפני הבה'
שכל דורי דורות העולם כל העולם וכל מעשי' | דורות העולם בין שעשו ובין
שעשוין עד סוף כל הדורות חקוק' | בו ותלכתי והראני באצבעות ידיו כאב
שהורה לבנו אותיות של| תורה וראיתי דור דורי' ו'מלכיהם דור דורי' ו'ותניהם
דור דורי וראשיהם וריעיהם | דור דורי ושומריהם ונוגשיהם וסיריקיהם
וסקוריותיהם | ושו' | ושופטיהם ושטריהם ומלמדיהם ועויתיהם וחסידיהם
וגנדיהם | וחוריהם חזקיהם וראשי' מדרשיהם וראשי' שיבותיהם דור | דור
וקצניניהם ונשיהם ואליהם דור דורי וקניהם דור דורי | ומנהיגיהם. וראיתי
אדם דוריו מחשבותיהם ומעשיהם משתלח | ודוריו ומחשבותיהם ומעשיהם. נח
דורו|הן המבול ומעשיהם /מ/ | ומחשבותיהם. שם דוריו ומחשבותיהם. נמרוד
דורו הפלגה. /א/ אברהם דוריו ומעשיהם ומחשבותיהם. יצחק דוריו ומעשיהם
| ומחשבותיהם. ישמעאל דוריו ומחשבותיהם ונשיהם. יעקב |

61§ אמר ר' ישמעאל אמר לי מט' טרזן בא ואראך נשמתן של צדיקים | שנבראו וחזרו ותשמתן של צדיקים שעזרין לא נבראו | והעלי אצלו ותפשוני בידו והעלי אצל כסא הכבוד אצל | מקום שכנה וגילה לי את כסא הכבוד והראני את אותן המשמות | שנבראו וחזרו לזן שזן מפריחות למעלה מכסא הכבוד לפני ה' צד' | ואת' הלכתי ודרשתי את הפסוק הזה ומצאתי כענין | שנאמר כי רוח מלפני יעטוף ותשמות אני עשיתי. רוח מלפני | יעטוף אלו נשמות שנבראו בגוף הבריות של צדיקים וחזרו | לפני ה' צד'. ותשמות אני עשיתי אלו נשמתן של צדיקים | שעזרין לא נבראו בגוף.

62§ אמר ר' ישמעאל אמר לי / מט' | מט' טרזן בא ואראך נשמתן של רשעים היכן הן עומדין. ותשמ- | הן של בינוניים היכן הן עומדין. ותשמתן של בינוניים היכן | היכן הן יורדות. ושל רשעים היכן הן יורדות. ואמר לי נשמתן | של רשעים יורדות לשאלו על ידי שני מלאכי הבלה. ואילו הן | ועסיאל וסמכאל. סמכאל שהוא ממונה על נשמתן של | בינוניים כדי לסמוכן ולטוהרן מחטא ברוב רחמי של מקום. | ועסיאל שהוא ממונה על נשמתן של רשעים כדי להורידן | מלפני ה' צד' מדין והשכיל לשאלו לדון | באש לנהיגם במקלן | של נחלים והלכתי אצלן ותפשוני בידו והראני את כולם | באצבעות ידיו וראיתי דמות | מראה' פניהם כפי אדם וגופן כבשרי | ולא עוד אלא שזיו דמות נשמתן של בינוניים דומין כירקות | מפני מעשיהן שיש בהן דופי עד שיטוהרו מעונם באש. חיו | דמות נשמתן של רשעים דומין כשולי הקדרה מפני רוב | מעשיהן שזן רעים.

63§ וראיתי נשמתן של | אבות העולם | אברהם יצחק ויעקב ושאר הצדיקים שמעמידין אותן | מקביריהן ועולין לרקיע ומתפללין לפני ה' צד' ואומרים בתפילה | לפני ה' צד' רבונו של עולם עד מתי אתה יושב על כסאך שהוא יושב בימי אבלי ריבין | לאתור כך ואי אתה נושא את בניך | ומלכותך בעולם ואי אתה חומל על בניך | שמעו עבדיך | בין אומות העולם על ימין שהיא לאתור שבה נטית וטפחת | שמנים ושמי השמים אי אתה חומל | באותה שעה | של משכן | ה' צד' לכל אחד ואחד מהם לאברהם כלבד | ליצחק כלבד | ליעקב כלבד ואומ' מפני שהרשעים הללו שחטאו לפני כן | וכך שענו לפני כן וכך שחטאו לפני כן | וכך שפגעו לפני יצחק ויהי' | ויכל להושיע את ימיני הנדולה במספלו ערלים | באותה | שעה קרא אותי ואמר לי | קרא | מט' טרזן עבדי שול את הספרים | וקרא את מעשיהם הרעים מיד וטלתי את הספרים וקרא | את מעשיהם ונמצאתי שלשים וטש כריתות כל רשע ורשע | בכל' כריתות. שעבר כל רשע ורשע ב' | וכן כל רשע ורשע על | כל רשע ורשע על כל אלויות שבתורה שנאמר וכל ישראל עברו | את חורתך על חורתך לא נאמר כן אלא את חורתך שעברו | מא' ועד ה' על שלשים וטש כר' | תחת ככל את אות מיד ככה | אברהם בפני עצמו יצחק בפני עצמו יעקב בפני עצמו. ואח' | אומר להם ה' צד' אברהם אהובי יצחק בחורי יעקב בכורי עכש | ויהי' אני יכול להשען מבין אומות העולם. ומיד מיכאל שרן של | ישראל צווח וזוכה בקול גדול ואומר למה יי' תעמוד ברחוק. | וגו'.

64§ 45 אמר ר' ישמעאל אמר לי | ל' | מט' טרזן בא ואראך פרנז' | של מקום שהיא פרושה לפני ה' צד' | שכל דור דורות העולם וכל | מעשי דורות העולם בין שעשו ובין שעושין | סוף כל הדורות | חקוקין בו והלכתי והראני באצבעות ידיו כאב שחורה לבוין | אותיות של תורה ראיית דור דור ומלכיהם. דור דור ורתיניהם. | דור דור וראשיהם. דור דור וריע' | יתם. דור דור ושמריהם. | דור דור וגושיהם. דור דור וסריגניהן. דור דור ופקודותיהן. | דור דור ושושטניהם. דור דור ושוטריהם. דור דור ומלמדיהם. | דור דור ומעבדיהם. דור דור וזניניהם. דור דור וחסידיהן. | דור דור וגניניהן. דור דור ותוריהם. דור דור וחכמיהם. | דור דור וראש כליהם. דור דור וראש | מדרשיהם. דור דור וראש ישיבותיהם. | דור דור וקציניהם. דור דור ונשיאיהם. דור דור ומלציהם. | דור דור ואלופיהם. דור דור ואלופיהם. דור דור ואירייהם. | דור דור וקניניהם. דור דור ומנהיגיהן. וראיתי אדם דורו | ומעשיהם ומחשבותיהם. ונח ודורו ודורו

5

931 → 65§

מלכי יהודה וגו'. מלכי ישראל וגו'. מלכי אומות העולם וגו'. רחוני ישראל וגו'. אלופי ישראל וגו'. אלופי אומות העולם וגו'. עשרי ישראל וגו'. עשרי אומות העולם וגו'. חכמי ישראל וגו'. חכמי אומות העולם וגו'. נשיאי ישראל וגו'. נשיאי אומות העולם וגו'. אנשי שם ישראל וגו'. אנשי שם אומות העולם וגו'. דיני ישראל וגו'. דיני אומות העולם וגו'. מלמדי תנוקת ישראל וגו'. מלמדי תנוקת של אומות העולם וגו'. מליצי ישראל וגו'. מליצי אומות העולם וגו'. נביאי ישראל וגו'. נביאי אומות העולם וגו'. וכל קרב מלחמה שאומות העולם עושין עם ישראל בימי מלכותם. וראיתי משיח בן יוסף דודו וכל מעשיו ששועין שם אומות העולם. וראיתי משיח בן דוד דודו וכל קרב ומלחמת מעשיו ומפעלותיהם שהם עושין עם ישראל בין /לט /לשובה בין /לרעה. וראיתי את כל קרבות ומלחמות שנגזר ומגזר /עושין לימות המשיח וכל מה שהביח עושה עמם לעתיד לבא 1/ ושאי פרנסי הדור וכל מעשה הדור בין שבישראל בין שבאומות והעולם בין שעשו בין שעושין לעתיד לבוא עד דורי דורות עד /סוף חקוקין על פרגוד של מקום. ואני ראיתי בעיני את כולם /ולבסוף שראיתי סתחתי מי ואמרתי בשכחו של מקום כאשר דבר /המלך שלטון וגו'. שומר מצוה לא ידע דבר רע וגו'. ואומר מה /רבו מעשיו ה'. ואומר מה גדלו מעשיו ה' וגו'.

30

35

932 → 66§

אדרי' אל מטטרון רוחן של כוכבי' שנימוקין ברכיע וכל לילה ולילה /בז' בעומם של מקום ודיכן הם הולכי' ודיכן הן עומדי' הלכתי אצלו /ותשני והראני את כולם באצבעי' דיו והן בניצוצי' שלהבת /סביבותי' [?] /מרכבותיו של מקום מה עשה מטטרון משה' באותה שעה הכה /כפו על כפו והפריח את כולן ממקומן מיד פרחו ממקומן /ב' בכנפי' שלהבת ועלו וכסו בארבע רוחות כסא המרכבה הניד /לי כל אחת ואחת את שמות ואת כינויים ש' מזה מספר /לכוכבי' לכולם שמות יקרא מלמד שהניח הב' לכל כוכב וכוכב /שם לכולן /בכנפי' כענין על ידי רהשאל המלאך ברכיע השמים /לשמש את העולם ויוצא' במנין לקולם את הב' כשיר' ובתושבתו /כענין ש' השמים מספר' כבוד אל ומעשה דיו מניד הרכיע /ולעתיד לבא הב' עוזין ש' חדש' לבקרי' וגו'. איך פותחין את /סידם ואומר' שירה ומה שירה אומר' ש' כי אראה שמך /וגו'.

50

933 → 67§

אדרי' אל מטטרון כוא ואראך נשמתן ורוחן של /משרתים שגושן נשרפים מאשו של מקום שהיו יוצאין מאצבעו /קטנה הם נעשי' נחלי' של אש בתוך דיגורו ורוחן ותשמת /היו /עומדי' אחורי' השכינה כל זמן שמלאכי השרת אומר' שירה /שלא בזמנה ושלא כראוי ושלא כהוגן הרי הן נשרפין ולהטין /באש של קניניהם וכלבה של בוראיתן במקומן ורוח סערה מעשבת עליהן /ומשליכת אותן לנהר דיגור ונעשין שם הרי' של נחלי' ורוחן ותשמת /חזרתו לבוראו ועומדות

55

ומעשיהם | ומפעליהם. משה ודורו מעשיהם ומפעליהם. אהרן ומרים | ומעשיהם ומפעליהם. נשיאים וזקנים מעשיהם ומפעליהם. | יהושע ודורו מעשיהם ומפעליהם. שופטים ודורו ומעשיהם ומפעליהם. עלי ודורו מעשיהם ומפעליהם. פתח ודורו | מעשיהם ומפעליהם. אלקנה ודורו מעשיהם ומפעליהם. | שמואל ודורו מעשיהם ומפעליהם. שאל ודורו מעשיהם ומפעליהם. דוד ודורו מעשיהם ומפעליהם. שלמה ודורו | מעשיהם ומפעליהם.

65§

מלכי יהודה ודורן מעשיהם ומפעליהם. | מלכי ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. מלכי אומות העולם | ודורן מעשיהם ומחשבותיהם | ומפעליהם. | רותי ישראל ודורן מעשיהם | ומפעליהם. אלופי ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. אלופי | אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. גבורי ישראל ודורן | מעשיהם ומחשבותיהם. גבורי | אומות העולם ודורן מעשיהם | ומפעליהם. עשירי ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. עשירי | אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. חכמי ישראל ודורן | מעשיהם ומפעליהם. חכמי | אומות העולם ודורן מעשיהם | ומפעליהם. נשיאי ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. ראשי | ישיבות ודורן מעשיהם ומפעליהם. ראשי אומות העולם ודורן | מעשיהם ומפעליהם. אנשי השם בישראל ודורן מעשיהם | ומפעליהם. אנשי אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. | דיני ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. דיני | אומות העולם | ודורן ומעשיהם ומפעליהם. מלמדי תינוקות | בישראל | ודורן מעשיהם | ומפעליהם. | ומפעליהם. מלמדי תינוקות באומות העולם ודורן ומעשיהם | ומפעליהם. מליצי ישראל ודורן ומעשיהם ומפעליהם. מליצי | אומות העולם ודורן ומעשיהם ומפעליהם. וכל נביאי ישראל | ודורן ומעשיהם ומפעליהם. וכל | אומות העולם ודורן ומעשיהם ומפעליהם. וכל קרב מלחמות שאומות העולם | ועושין | עם ישראל בימי מלכות. וראיתי | אתן | משיח בן יוסף ודורן | ומעשיהם | שעושין עם אומות העולם. וראיתי את משיח | בן דוד ודורו וכל קרבות ומלחמות ומעשיהם ומפעליהם | שהם | ועושין עם ישראל בן לטובת בן | רעה. וראיתי את כל קרבות | ומלחמות שגור ומגור עושים עם ישראל לימות המשיח וכל | מה שה' ב' עושה עמדם לעתיד לבא. ושאר כל פרנסי הדור | וכל מעשי הדור | בן שבישראל וכן שבאומות העולם | בן | שנעשו | בן | שעושין לעתיד לבא | עד דורי דורות עד סוף | חקוקין על פרנוד | של מקום ואני ראיתי בעיני את כותל ולבסוף | שראיתי פתחתי | פי ואמיתי בשבחו | של מקום באשר דבר מלך | שלטון וגו'. שומר מצוה לא ידע | לא ידע | דבר רע. ואומר מה | מה רבו מעשיך יי וגו'. ואומר מה גדלו מעשיך יי.

66§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון רוחן של כוכבים ענימקין | בריקע בכל לילה ולילה בעמנו של מקום ודיכן הן הולכין ודיכן | הן עומדין הלכתי אצלו ותפשו בידי והראני את כולן באצבעות | דידי והן עומדין בניצוצי שלהבת סביבות מרכבותיו | של מקום | מה עשה מטטרון באותה שעה הכה כפו לא כפו והפריח את | כל | ממקום מיר פרחו ממקומו | בכופי שלהבת ועלו וכסו | בארבע רוחות כסא המרכבה והניד לי כל אחד ואחד את | שמותם | וכל א' וא' את כוונים שואמי | מונה מספר לכוכבים | לכלם בשם יקרא. מלמד שנתנו ה' ב' לכל כוכב וכוכב | שם | וכלם נכנסין במנין על ידי רהטאיל המלאך לרקיע השמיים | לשמש את העולם ויוצאין במנין לקלם את ה' ב' בשירות | ובתו | משבחות כענין שואמר השמים מספרים כבר אל. | ולעתיד לבא חזר ה' ב' | ובוראם חדשים שואמי | חדשים לבקרים | לבקרים וגו'. והן פותחין את פיהם ואומרים שירה. ומה | שירה | והם אומרים כי אראה שמך וגו'.

67§

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון בא ואראך נשמתן של מלאכים ורוחן של משרתים | שגופן נשרפין באשן של מקום שזאי יוצאה מאצבעו קטנה | והן נעשין נחלים של אש בתוך נהר דינור ורוחן ושבתן | היו עומדין אחורי השכינה כל זמן שמלאכי השרת אומרים | שירה שלא בזמנו ושלא כראוי ושלא כהוגן הרי הן נשרפין | ונלהטין באש של קוניהם וכלהם של בוראיהן במקומם | רוחן | סערה מנשבת עליהן ומשילכת אותן לנהר דינור ונעשין | שם | הרים הרים של נחלים

M40

יִקְרָת | באותה עשה פתח סִיךְ את פִּי בשבחו של מקום ואומר' מעשה ה' יגו'.

934 → 68§

5 ואמר ר' ישמעאל אל בוא וראה יד ימינו שהיא נשלחת | לאחר מסי חרבן בית המקדש שכל מיני זיוי מאורות מובהקות | ממנה שבה נבראו תשע מאות וחמש' וחמשה רקיע' שאפי' /ש' שרש' ואופני' אינו רשאי להסתכל בה. עד הוגעת יום תשועה | לבא והלכתי אצלו ותפשיני בידו והעליני בכנפיו והראני אותה. | וכל מיני שבת רנה ותהללה שאין פה יכול לומר שבתה ואין עין ר' | יכול להסתכל מסי רבוהו ותושבחתו יקרא וכבודה ותפארת' | אלא שכל נשמות של צדיק' שהן זוכין ורואין ושמה' של ירושלים | הן עומדות אצלה ומקלטות לפניה ומבקשות רחמי' מלפניה ואומ' | שלש פעמי' בכל יום עזרי עזרי לבשי עוז וזרוע ה' עזרי וגו' /וכ' | וכענין שני מוליך לימין משה וזרוע תפארתו באות' שעה היתה | בוכה ימינה של מקום ומושכות ריוצאות חמש' נהרות של /ד' דמעה מחמש אצבעותיה ונופלות לתוך ים הגדול ומרעי'שות את העולם וכוליו כענין שני רוע התרועעה ארץ פור התפוררה ארץ וגו' | ונע תנוע ארץ כשכור והתגודלה כמלוהה הרי חמש פעמי' כנגד | חמש אצבעותיה של ימינו הגדולה.

20 69§ → 935

וכשרואו הב' כי אין צדיק | בדור ואין חסיד בארץ ואין צדקה בירי אדם ואין איש כמשה | ואין מפגיע כשמואל מבקש רחמי' מלפני המקום על התשועה | שיחזור אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל. מיד וזכר | הב' צדקתו וזכותו וחסדו ורחמינו של עצמו ומושיע לעצמו | את וזרועו הגדולה ותסמוך לו כל צדקתו כענין שני ורא כי אין // איש | איש כמשה שהיה מבקש רחמי' כמה פעמי' במדבר על ישראל ובטל | את הנרות מעל ישראל. וכי אין מפגיע כשמואל שפגע בחב'ה וקרא | ונעה לו תעשה לו הכזה רצונו שאפי' שלא כראוי כענין שני הלא קציר | חטים היום אקרא אל ה' ולא עזר אלא ונודוג לו למשה שני משה | ואחריו בכוהניו ושמואל בקראי שמו וגו'. ואומר אם יעמוד משה | ושמואל לפני תחשע לו וזרועו אמר הב' באות' שעה עד אימתי | אצפה לכני לעשות בצדקתן תשועה לזרועי אני בשבילי ובשביל /צד | צדקתי וזכותי אושיע את זרועי ואציל את בניי מבין אמות העולם | שני למעני למעני אעשה כי איך אייחל

35 70§ → 936

באותה שעה מגלה הב' | בעולם וזרועו הגדולה ומראה לה לאומות העולם שאורכה כאורכו | של עולם מסוף העולם ועד סופו ורחבה כרחבו של עולם ותואר | דיה כוהנה השמש כגבורתו בתקופת תמז' מיד ישראל נגאלין /מ | מביניהן ונראה להם משה שיעלה אותן לירושלים בשמחה ולא עוד | אלא אוכלין מלכות ישראל עם משה מארבע רוחות העולם | ואין אמות העולם אוכלין עמם אִזו שני חשך ה' וזרוע קדשו /ל | לעיני כל העמי' וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהים בדרך ינתנו | ואין עמו אל נכר. ונאמר ויהי ה' למלך על הארץ.

M22

M40

50

937 → 71§

אילו | שמותיו של הב' שהם יוצאין מכמה כתר' | של אש וכמה כתר' | של צדק וכמה כתר' | של שלהבת בכמה כתר' | של חשמל. וכמה | כתר' של בוק. ועמה אלה מתנות שכניה וריבי צבאות נבירה | ונתנין אותה כמלך כגבור ביקר וכוונתו | וזכור רנה ורנן ובעמורי' | אש וכעמורי' להבה נותנין ככר'י אור וכמראה חשמל נותנין /ל | להם כבוד ועוז ויוראני לפניהם מל' | שני ויורא זה

71§

אילו שמותיו של הב' שהם יוצאין מכמה כתר' | של אש /ב | בכמה כתר' | של להבה בכמה כתר' | של בוק בכמה כתר' | של חשמל בכמה כתר' | של ברק מלפ' כמה הכבוד ועמדם | אלה מתנות של שכניה וריבי צבאות צבאות גבורה ונתנין אותם | כמלך ברעד בריחת באימה | [ב] וינע בהורו והררי ויראה רמסדו /ר | וירדלו וירדדו ריכר רתוח רריהו וריטה לטאות אש וליטאות | להרר 75

כעוף מעשה שלהבת | מפעלות אש יוקרת באותה שעה פתחתי את פי בשבחו
של | מקום ואמרתי גדולים מעשי יי.

- 68§
אמר ר' שמעאל | אמר לי מסטרו בא ואראך את יבניו של מקום שהיא נשלחת
5 | לאחר מפני חרבן בית המקדש. שכל מיני דיו מאורות | מובחקות ממנה שבה
20 | נבראו תשע מאות חמשים וחמשה | רקיעים שאפי' שרפים ואופנים' אינן
רשאים לה(ס)חבל בה עד הנעת יום | תשועה לבא והלכתי אצלו ותפשני בידו
והעלי' בכפופיו והראני | אותה בכל מיני שבה רבה ותהלה שאין פה יכול לומר
10 | שבחה | ואין עין יכולה להסתכל בה מפני רוב רכותה ותושבתה יוקרה |
25 | וכבודה ותפארתה ולא עוד אלא שכל נשמתן של צדיקים שהן | זוכין ורואין
בשמחתה של ירושלים הן עומדות אצלם ומקללות || לפניה ומבקשות רחמים
מלפניה ואומ' ג' פעמים בכל יום עורר | עורר לבש עוז ורוע ימינו של מקום
מוליך לימין משה ורוע | תפארתו. באותה שעה היתה בוכה ימינו של מקום
15 | ומתוכה | ויוצאות חמשה נהרות של דמעות מחמש אצבעותיה ונופל | לתוך
הים הגדול ומרעישות את העולם כולו כענן שנאמר | רועה התרועעה הארץ
מור התפוררה ארץ נוע תנוע ארץ | כשכור ותתנודדה כמלונה. הרי חמש
פעמים כנגד חמש | אצבעותיה של ימינו הגדולה

- 69§ 20
וכשרואה ה'צ'ה' שאין צדיק בדור | ואין חסיד בארץ ואין צדקה בידו בני אדם
ואין אש כמשה | ואין מפניע כשמואל שיבקש רחמים מלפני המקום על
10 | התשועה || ועל הגאולה ועל מלכותו שתהיה בעולם כלו ועל ימינו הגדולה |
שיחזיר אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל מיד | וזכר ה'צ'ה'
25 | צדקתו וחסדו ורחמי וחסדיו של עצמו ומשיע | לעצמו את זרועו הגדולה
והסמך לו | צדקתו כענן שנאמר | וירא כי אין אש כמשה שהיה מבקש רחמים
15 | כמה פעמים | במדבר על ישראל וביטל את הגזירה מעל ישראל. ויתחומם | כי
אין מפניע כשמואל שפגע בה'צ'ה' וקרא אליו וענה לו ועשה | לו ה'צ'ה' רצונו
שאפי' שלא כראוי כענן שנאמר | הלא קציר חטים | היום אקרא אל יי. ולא עוד
20 | אלא שנודווג לו למשה בכל | מקום שנאמר משה ואהרן בכתינו. ועוד אם יעמוד
משה | ושמואל לפני. ותשע לי | רועי. אמר ה'צ'ה' באותה שעה אני | עד מתי
אצפה לבני אדם לעשות בצדקתן תשועה לרועי אני | כשביילי ובשביילי זכותי
וצדקתי אושיע את רועי ואציל בה את | בני מבין אמות העולם שנאמר למעני
למעני אעשה כי איד | יחל.

- 70§
באותה |שעה מגלה ה'צ'ה' בעולם את זרועו הגדולה ומראה | להם לאומות
העולם שארכה אכריכו של עולם מסוף העולם | ועד סופו ורחבה כרחבו של
עולם ותאר דיה כיו אור השמש || 'השמש' בגבורתו בתקופת תמו מיד אומות
40 | העולם וישראל נושאים | בה מכיניהם ונראה להם משיח שיעלה אותן לירושלים
במשפחה | רבה ולא עוד אלא שאוכלין מלכות משיח בארבע רוחות העולם | ואין
אומות העולם אוכלין עמם שנאמר | חשף יי את רוע קדשו | לעיני כל הגוים
5 | וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. ואומר | יי ביד תתנו ואין עמו אל נכר.
והיה יי למלך על כל הארץ.

- אלו שמותיו של ה'צ'ה' שהן יוצאין בכמה כתרים של אש | בכמה כתרים של
שלהבת בכמה כתרים של חשמל בכמה כתרים || של בזק בכמה כתרים של
ברק מלפני' כסא הכבוד ועמון אלה | מחנות שכניה וריכי' צבאות גבורה ונחנין
10 | אותו מלך' בכבוד | ביקר חוסן וברוב רנה ורנן ובעמוד אש ועמודי | להבה
בברק | אור וכמראה חשמל נותנין לתן כבוד ועונים וקוראים לפניהם | ק'ק'ק'
שנאמר | וקרא זה אל זה ואמר ק'ק'ק' וגוללתי אותו בכל | רמיט ורמיט ותרמיט

M40

72§ -- 938

ואותם השמות של הב'ה שלא בפיר' אין /ל/ להם חקר ומספר. ואילו הם אוריריו ק'ק' כתבתי אותם ב/ במקום אחר. כפתיב הוא יד שם נהגיל במקום אחר כתוב/ אלף אלפ' א"ב תיו לקחתי פקד סקדתי למטטרן עברי שהוא/ אחד מכל בני מרופים כדאיתא באלפא ביתות דר' עקיבא... [ם] ונשלם. שבח לבורא עולם. ||

10

M22

72§

אלף אמר הקב'ה איברתיו לקחתיו פקדתי למטטרן/ עברי שהוא אחד אחד מכל בני מרופים כולם/ איברתיו בדורו של אדם הראשון וכיון שהסתכלתי בדורו של ד/ דור המבול שהו מקלליו ובאין סילקתי שניתני ביניהם ועליתי/ בקול שופר ובתרועה למרום ש' עלה אלהם בתרועה י' בקול/ שופר. ולקחתיו לחנך בן ירד מבניהם והעליתיו בקול שופר/ ובתרועה למרום לדות לי לעד עם ארבעה חיות שכמירכבה/ לעולם הבא. פקדתי על כל גוהים ואוצרות שיש לי בכל [ף] /רקע ורקע ומפתח של אחד ואחד מסתרי בידו/ ושמתיו שר/ על כל השרים ועשיתי משרת על כסא כבודי היכלי ערבות/ לפתוח לו דלתותיהם וכסא הכבוד לסלסל ולסדר חיות הקודש/ ולקשר בראשם תורים. ואופני דהר לכתור להם עזו ותפארת/ וכבוד כרובי הוד להלבישם הדר. ודקן וזהר להזכירם זיו וזהר/ שרפי להבה להתעששם גאווה. 15 חשמלי אורה לתאאורם נחורא/ בכל שחר ושחר להכין לי מושב כשבתי על כסאי כבודי ויקר/ לראת כבודי כמרום עזי ברי עליונם וברוי תחתונם

15

M22

73§

רוממתי/ עליכם רום קומתו בתוך כל רמי הקומות שכעת אלפים/ פ/ פרסאות נדלתי כסאו מהוד כסאי ורחבתי כבודו מהוד כבודי/ ת/ הפכתי כבשי ללפדי 20 אש וכל עצמות נופו לתלילי אור שמתי/ מ/ מראי כמראה בוק ואור עפעפי [כמראה] כסור לא נעדר בהבקותי/ פניו כאור זיו השמש חוהר עינו כן/ויו כסא כבוד שמתי לבשו/ כבוד הוד וזהר. וכסות מעילו פאר וגאווה ועז. כליל תפארת/ מלכות של חמש מאות על חמש מאות פרסה ונתתי עליו/ מ/ מהודי ומדרי ומזי כבודי שמעל כסא כבודי קראתי בשמי/ יהיה הקטן שר הפנים ויודע רום וכל רז וזר גליתי לו באהב/ וכל סוד וסוד הודעתי ביושר קבעתי 30 כסאו בפתח היכלי/ ב/ מבחוץ לישב ולעשות דין וכל פמליא שלי שבמרום וכל שר/ ושר העמדות לן/ ונדו ליטל רשות לעשות לו רצונו שר/ ש/

74§

שבעים שמות נטלתי משמותי וקראתי בהם לרבות לו כבוד || שבעים שרים 30 נתינים בידו לליקוד להם בכל לשון פיקודי דברי/ להשפיל כבודי גאים עיר ארץ. ולהנהיג בשמי שפתי שפלים/ עד למרום להכות מלכים באמרתם להכניע רחנים וזדים בדברותי/ להסיר מלכים ממלכותם להקים רחנים על ממשלתם ש' והוא/ מהמשנה עדינאי וחנא מהעדה מלכין/ ומהקם מלכין וגו' ליתן/ חכמה לכל מלכ' באי עולם ובינה ומדע ל(מ)בניו מדע ש' יתיב/ ח/ חכמתא לחיפין ומנדעא ידיעי בינה. גליות להם רזי דברי/ ו/ ולחזרות להם נזירות דין משפטי גור. כי אם/ אעשה לא נאמר אלא כי אם עשה מלמד שכל 40 דבר ודבר וכל/ שיש ושיח שהוא מפי הנבורה הקב'ה עומד מטטרן ועושהו/ מעצמו ומקיים נזירותו של הקב'ה

45

75§

והצילתי את אשר שלחתי 1/ ואצילתי לא נאמר אלא והצילתי מלמד שכל נזירה ונזירה שיוצא/ מפי הקב'ה על אדם כיון שעשה תשובה אין משלחן אותו/ ל/ לפעונו אלא משלחן אותו לאדם אחר ש' גזיק מצרת/ נחלץ ויבא רשע תחתיו. ולא עוד אלא שכל יום ויום יושב/ מטטרן שלש שעות בשמי מרום וכנס כל אותו הנשמות/ של הנזכרים שמתו במעי אמן ושל יונקי שדים שניתן 20 על/ שר' אמן ושל תנוקות של בית רבן שמתו על חומשי תורה/ ומביא אותם תחת כסא הכבוד ומשכיבן כחות כחות/ חבורות חבורות ואגודות אגודות שיביטו פניו וימלכן תורה/ חכמה ואגדה ושמועה ומסיים להם ספר תורתם ש' את מי/ וזיה דיעה ואת מי בימן שמועה גמולי מחלב עתיקי משרים... ||

55

- 72 §
אלף אמר ה'ב' איברתיו לקחתיו סקרתיו למטטרון | עבדי שהוא אחד מכל
בני מרומים כולן. איברתיו בדורו | של אדם הראשון. וכיון שהסתכלתי באושי
דיו | ה' המבול | מקולקלן ובאין סלקתי שכיתני מביניהם והעליתיו בקול שופר
5 | ותרועה למרום שנאמר' עלה אלהים בתרועה יי' בקול שופר. | ולקחתיו לתוך
בן ירד מביניהם העליתיו בקול שופר ותרועה | לשמי מרום להיות לי לעד עם
חיות שבמרכבה | לעזה. | סקרתיו על כל גוים ואוצרות שיש לי בכל רקיע
25 | ורקיע. | ומפתח של כל אחד ואחד מסרתים בידו ושר על כל השמים | עשיתיו
משרת לכסא כבודי היכל ערבות לפתוח לי לדלתותיהם | וכסא הכבוד לסלסל
ולסדר חיות הקדש לקשור כתרם בראשם | | ואופני הדר לבחור להם עוז
10 | וכבוד כיוכי חוד להלבישם הדר | ובדיק וזהר להזהירם זיו וזהר שרפי להבה
לעטפם נאוו וחשמלי | אורה לאורם נהורא בכל שחר ושחר להכין לו מושב
שבשבתו על | כסאו כבודו ויקר לרבות כבודו כמרום עוזו כריו עליהם | ובריו
תחתונים.

15

- 73 §
רוממתי על כן תרומ קומתו בכל רומי הקומות | שבעים אלפים פרסאות.
גדלתי כסאו מהדר כסאי והרבותי | כבודו מהדר כבודי הפכתי בשריו ללפדי
אש וכל עצמות גופו | להנחיל אש שתי מראות עיניו כמראה הבזק ואור עפעפיו
25 | כ' | כאור לא נעדר הבהקתי פניו כאור זיו השמש תוהר עיניו | כיו כסא
הכבוד שמי לבשוה הוד והדר וכסות מעילו פאר | נאה ועוז כליל כתר מלכות
של חמש מאות על חמש מאות | פרסאות ונחתי עליו מהדרי ומהדרי ומזיו
כבודי שעל כסא הכבוד קראתי בשמי יי' הקטן שר המנים וידוע דים וכל רז
ורו גליתיו לו באהוב וכל סוד וסוד הודעתיו ביושר קבעתי | כסאו בפתח היכלי
30 | מבחוץ לישב לעשות דין בכל פמיליא | שלי שבמרום וכל שר ושור העמדות
לנגדו ליטול ממנו רשות | לעשות לי רצוני

74 §

- שבעים שמות וטלתי משמותי וקראתי | בהן לרבות לו כבוד שבעים שרים
נחתיים לידו להפקד | להם בכל לשון פקודי דבריו להשפיל בדבר נאם עדי
35 | ארץ | ולהנביא בשיח שפתי עד מרום להכות מלכים באמרתו | להכניע דים
בדברתו להסיר מלכים ממסילותם להקים | רומים על ממשלתם שנאמר' והוא
מה שנה עדינאיה המניא. | וגו'. | לתן חכמה לכל חכמי עולם ובניה ומנענא
לבוני | מ' | מרע שנאמר' ומנענא לידע בינה לגלות להם ריז דברי | להורות
40 | להם גזירת דין משפט שנאמר' כן יהיה דברי אשר | יצא מפיל לא ישוב אלי ריקם
כי אם עשה לא נאמר כאן | אלא כי אם אשר עשה מלמד שכל דבר ודבר וכל
שיח ושיח | ושיח שיצא מלפני ה'ב' עומד מטטרון ועושהו מעצמו ומקיים |
גזירתו של ה'ב'.

45

75 §

- והצליח את אשר שלחתיו אצליה לא נאמר | אלא והצליח מלמד שכל גזירה
וגזירה שיצאה מלפני ה'ב' | על אדם וכיון שאדם עושה תשובה אין משלחו
אחור לפורענות | אלא משלחו אותו על אדם אחר רשע לפורענות שנאמר' צדיק
5 | מצרה תחלץ ויבא רשע תחזיר. ולא עוד אלא שבכל יום | יושב מטטרון קדש
שעות בשמי מרום וכונס כל אותן עוברין | שמתו בשמי אמן ושל יוקי שרים
שמתו על שר אמן ותיוקנות | של בית רבן שמתו על חמשה חומשי תורה
ומביא אותן תחת | כסא הכבוד ומשיכן כתות חבורות חבורות ואגודות |
10 | אגודות סביבות פניו ומלמדן תורה וחכמה אגודות ושמועות | ומסיים להם ספר
תורתם שנאמר' את מי יורה דעה ואת מי | יבין שמועה גמולי מחלב עתיק
משדרים.

M22

זוגיה ספצפציה | מצמציה אבצונים מרגש ברדש מכדכד מצפד // תשגש | תשגש 30
 תשכש אטרפיט צכיהו איטמן פיסקן | צפצפיה ורחוריה אבאכיה הכהבית
 פלטפליה | רכרכיה חסמיה טטפסיה תמחמיה צנחצניה | ערעריה עלעליה
 תורחוריה תחמניה ורוריוה | טטרסיה רוריה ערימיה טברסיהסיה צבצביה | 5
 קללקליה תהחמיה וחחיה זכוכיה טטרסיה סוריה | והפטריה ופופיה
 גלרדיה מלכמליה עטסיה עמקקיה | צלצליה צבצבה נעטנעסיה
 פורשפרישה | שטטשטסיה חסימיה שרשריה נבירגביריה | גירגיריה ווא רבא
 נער נאמר יתוק נטק רמו על | שם רבו ש' כי שמי בקרבו. רבכריאל נעימאל
 סנוגאל | שר החכמה

10

77§ - 388

ולמה נקרא שמו סנוגאל מפני שכל גנוי חכם | מסורם בידו. וכולם נפתחו לו
 למשה בסני עד שלמדו | לו בארבע' ימים כשהוא אומ' כהר התורה בשבעים
 פנים | של שבעים לשון נביאים כתובים הלכות ואגדות שמעוהו | תוספות וכולם
 בשבעים פנים של שבעים לשון. כתובים | בשבעים פנים של שבעים לשון.
 הלכות בשבעים פנים | של שבעים לשון. שמעוהו ותוספת בשבעים פנים של
 שבעים לשון. וכיון שעלו לו סוף ארבעים יום ושחלכו | לו כולם בשעה אחת עד
 שקרא לו הקב"ה ליפייפה שר של | תורה נתן לו במשה במתנה ש' ויתנה ה'
 אלי ואחר כך 1/ | נתקיימה לו ומגין שנחקיימה על ש' זכרו תורת משה /ע/
 עבדי אשר ציויתי אותו בתורב על כל ישראל חוקים ומשפטי' | תורת אילו
 תורה נביאים וכתובים. חקים אלו הלכות | ושמעוהו ומשפטים אילו אגדות
 ותוספות וכלם נתנה | למשה בסני..

78§ 25

אילו תשעים ושתים מעין שם /ה/ | המפורש שבמרכבה שחוקה על כסא
 הכבוד שנטל הקב"ה | משמו המפורש הניתנם על שמו של מטרון שמות /ש/
 שוקראו אותו בהם מלך מלכי המלכים הקב"ה ומלאכי השרת | בשמי מרום. 30
 ועשרים ושתים תחומות שטבע אצבעו | שבו נתחממו כל סדרי רקיע ערבות וכו'
 מתחתמין בפתח | של שרי מלכיות שבמרום במלכות ובממשלת ברכות
 ובגדלה | וכו' מתחתמין פתקי של מלאך המות ופתקי של כל אומה | ומלכות. 30
 אמר מטרון מלאך שר הפנים מלאך | שר התורה מלאך שר החכמה מלאך שר
 התבונה מלאך | שר המלוכה מלאך שר הכבוד מלאך שר החיכל מלאך | שר
 המלכים מלאך שר הרזנים מלאך שר השרים רמ"ם וגבוהים | רבים ונכבדים
 שבעים ובארץ 35

79§

י"א אלהי ישראל הוא עד לי /ב/ בדבר זה כשנגילתי לו זה למשה רעשו עלי כל
 חיילי מרום /ש/ | שבכל רקיע ורקיע ואמר[ה] לי מפני מה אתה נגלה לו זה
 לכו אדם | ילוד אשה בעלי מום בעלי טומאה בעלי דם בעלי זב בעלי /ט/
 טיפות סרסות רז שנברכו בו שמים וארץ ים ויבשה הרים | ונבעות נהרות
 ומענות | נהנים אש וברד גן עדן ועץ החיים | ונוצרו בו אדם ובהמה וחיה
 והשרה ועוף השמים ודני הים | ב/ במהמות וליותן שקצים ורמשים שריצי חים
 ורמשי מדברות | תורה וחכמה דעת ומחשבה בית עליונים ויראת שמים /מ/
 מפני מה אתה מגלה לבשר ודם. אמרתי להם מפני שנתן לי | רשות הקב"ה ועוד
 ונטלת רשות מכסא רם ונשא שבכל /ש/ | שמות המפורשות ויצאות כבדתי אש
 ובוביקי זוהר ובחשמלי | להבה ולא נתקריה דעתן עד שפושן הקב"ה והוציא
 בוניפה | מלפניו ואמר להם אני רציתי ואני חישקתי ואני פקדתי ואני | מסרתי
 למטטרון עבדי בלבד שהוא אחד מכל בני מרום 1/

50

80§

ומטטרון מן בית גנוים שלי ומוטרו למשה ומשה ליהושע | ויהושע לוקינים
 חקונים לנביאים ונביאים לאנשי כנסת | הגדולה ואנשי כנסת הגדולה לעזרא
 הסופר ועזרא /ה/ | הסופר לחלל חזקן חלל חזקן לר' אבהו ור' אבהו לר' זיורא
 ור' | זורא לאנשי אמתה ואנשי אמונה לבעלי אמונות להנהר | וכו' להתרפות את
 כל החולים המתרגשות לבא בעולם ש' | ויאמר אם שמעו תשמע לקול ה'
 אלהיך והישר בעיני /ח/ | תעשה האנות למצותיו ושפרת כל חוקי כל המחלה
 30

- אסטס סקפס סקטס מיוגן מיטטן מיטטן | רוחפס קנות אטטה אסטס |
 זוגיה פצפציה אצצניה | מברוש ברדש מברכר מצפר חשנש חשנש מטרטט |
 בציה איטמן טיטמן פסקן צפצפה זרח זרחיה אבא | ביה הבהביה פלט
 פלטה רברביה חס חסיה טפטפה | תתמחה הצהיה ערעריה עלעליה
 25 | זורזיה וזרזיה | סססיה סססיה רורזיה כורזיה ערימיה סבהיה סברסבהיה
 | סמכס יתסיה צבצבביהיה צבצבציה קליקלי קליקליה חתיה | זה חיה זוכיה
 26 | טוטריסיה סוריה חפנייה תועזיה גל || רזא מלמליה עטסיה עמק קמיה
 צלצליה צבצביה גענטל | געוטיה מרפריה פרישיה שסט שפטיה חסמיה
 שרשיה | גביר גבוריה גור גוריה זואורבה גור ואמן יוי קטן על שם | רבו שנאמר
 10 | ש כי בקרבו רכריכאל נעמיאל סנסגניאל | שר חכמה.

§ 77 -- 388

- ולמה נקרא שמו סנסגניאל מפני שכל גוי | חכמה מסורין בידו וכולן נפתחו לו
 למשה בסניו עד שלמדו | לו בארבעים יום כשהוא עומד | תורה בשבעים פנים
 15 | של | שבעים לשון | הלכות בשבעים פנים של שבעים לשון | שמעות | בשבעים
 10 | פנים של שבעים לשון | הגדות בשבעים פנים של | שבעים לשון | תוספות
 בשבעים פנים של שבעים לשון | וכן | שכלו עליו לסוף ארבעים יום כשהם
 כולן בשעה אחת עד שקרא | ה'צ' ליפסיה שרה של תורה נתן לו למשה
 במכתה שנאמר | ויתם א | יי אלי ואחרי כן נתקיימה לו וענין שנתקיימה לו |
 20 | שנאמר | וזרו תורת משה עבדי | תורת משה אלו תורה | נביאים וכתובים | חקים
 15 | אלו הלכות ושמעות | משפטים | אלו הגדות ותוספות כולן ניתנו לו למשה
 בסניו |.

§ 78 25

- אלו תשעים ושנים שמות מעין שם המפורש שבמרכבה | שחקוקין על כסא כבוד
 שנטל ה'צ' משמו המפורש התימן | על שמו של מטרטון שבעים שמות יש לו
 שקורין בהם מ'מ' | בה ומלאכי השרת בשמי מרום ועשרים ושנים ותחתות
 20 | ששבע אצבעו שבו נתחמו כל סדרי ערבות רקיע בו | ותחמו פיתקי של שר
 30 | מליכות שבמרום במלכות ובממשלות | וברבות ובגדל שבו מתחתמן פיהקי
 של מלאך מות | ופיתקי של כל | א | אומה ולשון | א' מטרטון מלאך | שר הפנים
 25 | ומלאך שר התורה | ומלאך שר החכמה | מלאך | שר התבונה | ומלאך | ה | שר
 המלכים | ומלאך שר הרחמים | ומלאך שר הכבוד | מלאך שר המלכים | מלאך
 36 | שר השרים || השרים רמים וגבוהים רבים ונכבדים שבשמים ובארץ

35

§ 79

- יו | אלתי ישראל הוא עד לי בדבר ה | ה | חשכנילתי ר | זה למשה | רנשו עלי
 כל חיילי מרום שבכל רקיע ורקיע ואמרו לי מפני מה אתה מגלה ר | זה לבן
 5 | אדם ילוד אשה ובעלי זוב ובעלי | טמאה ובעלי רם ובעלי טפה סרוחה ר |
 40 | שנבראו שמים וארץ | ים ויבשה הרים וגבעות נהרות ומעינות נהלים ואש וברד
 וכן עדן ועץ החיים ונוצרי בו אדם וזהו ובהמות חיות השדה | ועוף השמים ודני
 הים ובהמות ולויתן ורמשים וסקצים שרץ | הים רמש מדברות ותורה וחכמה
 10 | ודיעה ומחשבה ובינה | עליונים ריאת שמים מפני מה אתה מגלה לבשר ודם
 45 | ואמרו | ח | להם שנתן לי המקום רשות ועוד נגלתי רשות מכסא | רם וגשא
 שכל שמות המפורשות מלפני יצאואת כב | א | אש | וביקי | זהו ובחשמי
 להבה ולא תחקרה דעתה עד שנתן | בהם ה'צ' והוציאן בנדיפם מלפניו ואמר
 15 | להם אני רציתי | ואני חשקתי ואני פקדתי ואני מסרתי למטטרון עבדי בלבד |
 שהוא אחד מכל בני מרומים

50

§ 80

- ומטטרון מוציא אותם מבית | גוים שלי ומסר אותם למשה ומשה ליהושע
 ויהושע | ל | לקיים חקנים לנביאים ונביאים | לאנשי כנסת הגדולה | ואנשי
 20 | כנסת הגדולה לעזרא הסופר ועזרא הסופר להלל | חזקן | והלל חזקן לרבי
 50 | אבואו ר | אבואו ר | ור | ור | יורא לאנשי אמנה ואנשי אמנה | אמנות
 להנהו ר ולהתרפא ר בו כל | חולי המתרפשת בעולם שנאמר | ויהי אם שמע
 25 | תשמע לקול | יי אליהו ויהי ר בעיני | תעשה והאנת למצותיו ושמרת כל
 חקיו כל המהלה אשר שמת | כמצרים לא אנשי עליך כי אני יי רופא | ר |.

N8128

O1531

M40

M22

81 §
זו ספר שבע היכלי קדש ו
המפורשים בו שנעים שמות
הקדש | אר' ישמעאל מה אילו
שירות או' מי שמבקש להסתכל
באפירת מרכבה לירד | בשל' |
ועלותו בשל' גדולה כפולס
להקל לו להכניסו להבאו
להורי היכל | ערבות רקע
להעמידו לימן כסא כבודו
ופעמים שהוא עומד נגד טעצ' 5
יהיה אלקי ישראל לראות כל מה
שעושי לפני כסא כבודו ולידע
כל מה | שערדי להיות בעולם.
15 סליק הילכתא

81 §
'??? ??? בירי אעשה ואצליח' 19
אמ' ר' ישמעאל מה אילו שירות
שהיה אומ' מי שמבקש להסתכל
באפירת מרכבה לירד בשלום
ועלותו בשלום. גדולה כפולס
להקל לו להכניסו ולהבי' | להורי 5
היכל | ערבות רקע להעמידו
לימן | כסא כבודו ופעמ' שהוא
עומד נגד טעצ' י' אלהי ישר'
לראות כל מה שעושים לפני כסא
| כבודו ולידע כל מה שעשדי
להיות בעולם | סליק הילכתא.

81 §
אמר | רבי ישמעאל מה קן אילו 80
שירות שהיה ואמר מי שמבקש
להסתכל באפירת המרכבה לירד
בשלום ועלותו בשלום. גדולה
כפולס להקל לו להכניסו
ולהביאו להורי היכל ערבות 5
רקע להעמידו לימן כסא כבודו
ופעמים שהוא עומד נגד טעצ' 5
ה' אלהי ישראל לראות כל מה
שעושי לפני כסא | כבודו ולידע
כל מה שעשדי להיות בעולם.
סליק |

81 §
אמר רבי ישמעאל מה אילו | 149
השירות שהיה | ואמר מי שמבקש
להסתכל באפירת המרכבה לירד
בשל' ועלותו בשלום. גדולה
כפולס להקל לו להכניסו
ולהביאו להורי היכל ערבות
רקע להעמידו | לימן כסא כבודו 5
בעמים שהוא עומד נגד טעצ' י'
אלהי ישראל ולרא' | כל מה
שעושי לפני כסא כבודו ולידע
מה שעשדי ל? להיות בעולם סליק
ס' א' |

82 §
ב' למי משפילין למי מגביהן |
למי מרפסין למי מגביהן למי
20 מרוששין למי מעשרין למי
ממיתין | למי מחיים למי נוטלין
ממי ירושה למי נותנין לו ירושה
ולמי | נותנין לו חכמה.

82 §
ב'. למי משפילין למי מגביהן | 10
למי מרפסין למי מגביהן למי
מרוששין | מעשרין למי
ממיתין למי מחיים למי נוטלין |
ממי ירושה למי נותנין לו ירושה
למי מגביהן לו | ומה למי נותנין
לו חכמה. סליק הגדלה.

82 §
הלכתא ב' למי משפילין למי
מגביהן למי מרפסין למי | מ/
מגביהן למי מרוששין למי
ממיתין למי מגביהן למי מחיים | 10
למי נוטלין ממי ירושה למי
מגביהן למי נותנין לו |
חכמה. סליק הילכתא

82 §
למי משפילין ולמי מגביהן
ולמי מרפסין ולמי מגביהן ולמי
מרוששין | למי מעשרין ולמי
ממיתין ולמי מחיים ממי נוטלין
ממי ירושה למי | נותנין לו
ירוש' למי מגביהן לו תורה ולמי
נותני' לו חכמה.

83 §
ג. גדולה כפולס שהוא צופה בכל
מעשה בני אדם | שעושי אפילו 10
בחריר חרירי בין מעשים נאים בין
מעשים מקולקלי | נבא אדם יודע
ומכיר בו. נאף אדם יודע ומכיר
בו רצח נפש יודע | ומכיר בו.
נאף אדם יודע ומכיר בו. נאף
גדולה כפולס שירע | ומכיר בכל
יודעי כשפים.

83 §
ג'. גדולה כפולס שהוא צופה
ומכיר בכל מעשה | בני אדם 15
שעושים אפ' בחריר חרירים. בין
מעשים | נאים בין מעשים
מקולקלי. נבא אדם יודע ומכיר | 20
בו. נאף אדם יודע ומכיר בו.
רצח נפש יודע ומכיר | בו. נאף
על גניבת ידע ומכיר בו. סיפר
לשון הרע | יודע ומכיר בו. גדולה
כפולס שירע בכל יודעי כשפים.
סליק הגדלה.

83 §
העלה ג' גדולה כפולס שהוא
צופה מוכר ומכיר כל מעשה
בשר | ודם מעשים אפילו בחריר
חררים בין מעשים מתוקים | בין
מעשים מקולקלי. נבא אדם יודע
ומכיר בו. נאף אדם יודע ומכיר 15
בו. רוצח נפש יודע ומכיר בו.
נאף על גניבה | יודע ומכיר בו.
ספר לנו לשון הרע יודע ומכיר
בו. גדולה | כפולס שירע מוכר
בכל כשפים.

83 §
גדולה | כפולס שהוא צופה בכל 10
מעשה בני אדם שהוא עושים אפ'
בחריר חרירי | בין מעשים נאים
ובין מעשים מקולקליים נובא אדם
יודע ומכיר בו | נאף אדם יודע
ומכיר בו רוצח נפש יודע ומכיר
בו נאף על גניבה | יודע ומכיר
בו גדולה כפולס שמכיר בכל
יודעי כשפים.

84 §
ד. גדולה כפולס כל המגביה ידו
עליו | ומכחו מליבשין אותו | צרעת
ומעשין אותו בדרת גדולה | 15
כפולס שכל המספר עליו לשון
הרע מטילין ומשליכין עליו כל
מכות | צמחין וחבורות רעים |
שורדי מהם שחין לה.

84 §
ד'. גדולה כפולס שכל המגביה
ידו עליו | ומכחו מליבשין אותו 5
נועים ומסכין אותו | צרעת
ומעשין | אותו בדרת. גדולה
כפולס שכל המספר עליו לשון
הרע | מטילין ומשליכין עליו כל
מכות צמחין וחבורות רעים |
ופצעים שריר מן שחין לה.
סליק.

84 §
העלה ד' גדולה כפולס שכל
המגביה ידו עליו ומכחו מליבשין
אותו | נועים ומסכין אותו | צרעת
ומעשין אותו בדרת. גדולה | 20
כפולס שכל המספר עליו לשון
הרע מטילין ומשליכין עליו |
מכות צמחין וחבורות רעים |
ופצעים שריר מן שחין לה.

84 §
גדולה כפולס שכל המגביה עליו
ידו ומכחו מליבשין אותו נגד
ס' ומעשין אותו | צרעת ומעשין
אותו בדרת. גדולה כפולס שכל
מי שמספר בו לשון הרע | מטילין
אותו ומשליכין עליו כל מכות
ומכות צמחין ומחבורות
החבורות | פצעות שריר מהם
שחין לה. סליק מרפא

85 §
ה. גדולה כפולס | שהיה מוכרל
מכל אדם ונבחר מכל מידותיו
ונבחר על העליונים ועל
55 החתונים וכל הנכשל בו
הנכשלות גדולות רעות וקשות |
ונפלות עליו מן השמים וכל

85 §
ה'. גדולה כפולס | שהיה מוכרל
מכל בני אדם ונבחר מכל מידותיו
| ונבחר על העליונים ועל
10 החתונים וכל הנכשל בו |
הנכשלות גדולות רעות וקשות
ונפלות עליו מן | השמים וכל

85 §
ה'. גדולה כפולס שהיה מוכרל
מכל בני אדם ונבחר מכל מידותיו
| ונבחר על העליונים ועל
10 החתונים | וכל הנכשל בו |
הנכשלות גדולות רעות וקשות
ונפלות עליו מן השמים וכל 25

85 §
גדולה | כפולס שהיה מוכרל מכל
בני אדם ונבחר מכל מידותיו
| ונבחר על | העליונים ועל 15
החתונים וכל הנכשל בו |
הנכשלות גדולות רעות וקשות |
קשות ונפלות עליו מן השמים וכל

81§
בשם נורא עלילות (תחילות) 169
אחלה לכתוב פרקי היכלות | א"י
אמ' ר' ישמעאל מה אלו שירות
שהיה אומר מי שמבקש להסתכל
בצפיית המרכבה לירד בשלום |
ולעלות בשלום | גדולה מכול
להזיק לו להביטו ולהביאו
לחורר | היכל ערבות ריקע
להעמידו | למין כסא כבודו
ופעמים שהוא עומד נגד טעש
אלו ישראל ולראות כל מה
שעושים לפני | כסא כבודו ולידע
כל מה שנעדי להיות בעולם.
סליק הילכתא.

82§
ב' למי משפילן למי מגביהן
מרפין | למי מגביהן למי מרוששין
למי מעשירין למי ממתין | למי
מחין למי נטלין ממנו ירושה
למי נותנין לו ירושה | למי
מחילין לו תורה ולמי נותנין לו
חכמה.

83§
ג' גדולה מכולה שהוא צופה
ומכיר בכל מעשה בני אדם
שעושים אפילו בחורין | וחרים בין
מעשים נאים בין מעשים
מקולקלים | גובא אדם יודע ומכיר
בו | נואף אדם [?] יודע ומכיר בו.
רוצח נפש יודע ומכיר בו | נחשד
על הגדה יודע ומכיר בו | סיפר
לשון הרע | יודע ומכיר בו | גדולה
מכולה שמכיר כל יודע | ס"א מיני
כשפים | סליק הילכתא.

84§
ה' גדולה מכולה שכל המגביה
ידו עליו ומכחו מליבשין אותו
ומכסין אותו צרעת ומעטרין
אותו | בהרת | גדולה מכולה שכל
המספר לשון הרע עליו מטילין
ומשליכין עליו כל מכות צאחיים
וחבורות | רעים ופצעים שירד
מחם שון לח | סליק הילכתא.

85§
ה' גדולה מכולה שהיא מובדל
מכל | בני אדם ומבדלה בכל
מדותיו ונכבד עליו | על
התחתונים וכל השכל
השכלות גדולות | רעות ונשלות
עליו מן השמים וכל השולח בו די
רוצח ריח דיו מלאשלה נשלות

81§
היכלות דר' ישמעאל שראא | 69
כשעלה למרום ומעשה מרכבה |
אמר ר' ישמעאל מה אלו שירות
שהוא אומר מי שמבקש | להסתכל
בצפיית המרכבה לעלות בשלום
ליד | בשלום גדולה מכולה
להזיק לו להביטו ולהביאו
לחורר | היכל ערבות ריקע
ולעמידו למין כסא הכבוד
פעמים | שהוא עומד נגד טעש
יהיה אליו ישראל לראות מה |
שעושים לפני כסא הכבוד ולידע
מה שעתיד להיות | בעולם.

82§
ב' למי משפילן למי מגביהן
מרפין | למי מגביהן למי מרוששין
למי מעשירין למי ממתין | למי
מחין למי נטלין ממנו ירושה
למי נותנין לו ירושה | למי
מחילין לו תורה ולמי נותנין לו
חכמה.

83§
ג' גדולה מכולה שהוא צופה בכל
מעשי בני אדם שעושים אפילו |
בחורין וחרים בין מעשים נאים
בין מעשים מקולקלים | גובא אדם
יודע ומכיר בו | נואף אדם יודע
ומכיר בו | רוצח אדם יודע ומכיר
בו | נחשד על הגדה יודע ומכיר |
בו | סיפר לשון הרע יודע ומכיר
בו | גדולה מכולה שהוא | מכיר
בכל יודע | כשפים.

84§ → 90
ה' גדולה מכולה שכל המגביה יד
ועליו ומכחו מליבשין אותו
ומכסין אותו צרעת ומעטרין
אותו | בהרת | גדולה מכולה שכל
המספר לשון הרע עליו מטילין
ומשליכין עליו כל מכות צאחיים
וחבורות פצעים שירד מן שון
לח |

85§ → 89
ה' גדולה מכולה שהיא מובדל
מכל | בני אדם ומבדלה בכל
מדותיו | וכבד עליו | על
התחתונים ועל השכל
השכלות גדולות | רעות ונשלות
עליו מן השמים וכל השולח בו די
רוצח ריח דיו מלאשלה נשלות

81§
ספר היכל | אמ' ר' ישמעאל מה | 1
הן אלו שירות שהיה אומר מי
שיבקש | להזיק כל בציפית
המרכבה לירד בשלום ולעלות | 5
בשלום | גדולה מכולה להזיק לו
להביטו ולהביאו בחורין | היכל
?? | ריקע להעמידו למין כסא
כבודו ופעמים | ?? | שהוא עומד
נגד טעש | ?? | אליו ישראל
לראות כל מה | שעושים לפני כס
כבודו ולידע כל מה שעתיד
להיות בעולם | סליק הילכתא

82§
ב' למי משפילן למי מגביהן |
למי מרפין | למי מגביהן למי מרוששין
למי מעשירין למי ממתין | למי
מחין למי נטלין ממנו ירושה
למי | ?? | לשון הרע יודע ומכיר
נותנין לו ירושה | למי מחילין לו
תורה | למי נותנין לו חכמה | סליק
הילכתא

83§
ה' גדולה מכולה שהוא |
צופה ומכיר בכל מעשה בני אדם
שעושים אפילו בחורין וחרים | בין
מעשים נאים בין מעשים
מקולקלים | גובא אדם יודע ומכיר
בו | נואף אדם יודע ומכיר בו | רוצח
אדם יודע ומכיר בו | נחשד
על הגדה יודע ומכיר | 35
בו | סיפר לשון הרע יודע ומכיר
בו | גדולה מכולה שהוא | מכיר
בכל יודע | כשפים.

84§ 40
ה' גדולה מכולה שכל | 20
המגביה ידו עליו ומכחו מליבשין
אותו ונכסין אותו צרעת ומעטרין
אותו | בהרת | גדולה
מכולה שכל המספר לשון הרע עליו
מטילין ומשליכין עליו מכות
צאחיים | חבורות רעים ופצעים | 2
שירד מן שון לח | סליק

85§
ה' גדולה מכולה שהיה בדל ???
?? | ונבדלה בכל מדותיו ונבדלה על
התחתונים ועל השכל
השכלות גדולות רעות
וקשות | נשלות עליו מן השמים | 5
וכל השולח בו די | בית
דין שן | מגלה נשלותו ר' יודע

N8128

§ 86

1. גדולה מכולם | שהיו כל
הבריות לפניו ככסף לפני צורף
איה הוא כסף פסול | איה הוא
כסף טהור ואף הוא היה הצופה
במשפחה כמה | ממזרים יש
במשפחה. כמה בני נדה יש
במשפחה. כמה כרומי שפכה יש
במשפחה. כמה בני עבדים יש
במשפחה. כמה בני ערלים יש
במשפחה. סליק פרק ראשון.

15

20

25

30

35

40

45

50

55

§ 91

גדולה מכולם | שכל המעין פניו בו

O1531

§ 86

גדולה מכולם שהיו כל הבריות |
לפניו ככסף לפני צורף שמכיר
איה כסף צורף | ואיה |כ|כסף| 15
פסול איהו כסף טהור ואף הוא
ידיה | צופה במשפחה כמה
ממזרים יש במשפחה | כמה בני
נדה |יש| כמה פצועי דכא כמה
כרומי || שפכה כמה עבדים כמה 20
בני ערלים. סליק פירקא |

20

§ 86

גדולה מכולם שהיה הבריות
צורף לפניו |לפניו צורף| איה |
כסף פסול ואיה כסף טהור ואף
הוא היה צופה במשפחה | כמה
ממזרים במשפחה כמה בני נדה
כמה פצוע דכא | וכמה כרות
שפכה כמה עבדים כמה בני
ערלים. |

M40

§ 91

גדולה מכולם שכל המעין פניו בו

M22

§ 86

גדולה מכולם שהיו כל הבריות
לפניו ככסף לפני צורף | איה
כסף פסול ואיה כסף טהור ואף
הוא היה צופה במשפחות כמה |
ממזרים יש במשפחה כמה בני
נדה כמה פצועי דכא כמה כרומי
שפכה | כמה בני עבד | כמה בני
ערלים. והא דא קמיא לשהיה
מובדל |

20

§ 87 - § 84

גדולה מכולם שכל המנבה עליו
יד ומכחו מליבשין אותו נגע
ומכסו אותו | צרעת ומעשרים
אותו בהרת. גדולה מכולם שכל
מי שמספר בו לשון הרע | מטילין
אותו ומשליכין עליו כל מסות
ומכות צמחין ומחבורות
והתבורות | פצעות שירי מדם
שחין לה. סליק פרקא

§ 91

גדולה מכולם שכל המעין פניו בו

86 §
ר' גדולה מכולם | שיהיו | שיהיו כל
הבריות לפניו ככסף לפני צורף
אי זה כסף צורף אי | זה כסף
פסול ואי זה כסף טהור ואף הוא
ידיה צופה במשפחות | כמה בני
ממורים יש במשפחה. | כמה בני
נדה. כמה פצועי דכא. וכמה
כרותי שפכה. כמה בני עבדים
כמה בני ערלים. | סליק פירקא 20

88 → 86 §
ר' גדולה מכולם שיהיו כל |
הבריות לפניו ככסף לפני צורף
על פי הכור. אי זה כסף | טהור
ואי זה כסף פסול. אף הוא יהיה
צופה במשפחות | בני אדם כמה
ממורים יש במשפחה. כמה בני
נדה יש | במשפחה. כמה פצועי
דכא וכרותי שפכה. כמה בני |
עבדים כמה בני ערלים.

86 §
גדולה מכולם שיהיו | הבריות
לפניו אי צורף אי זה כסף | פסול
ואי זה כסף טהור ואף הוא היה
צופה במשפחה | כמה ממורים יש
בה כמה בני נדה כמה פצועי דכא
וכמה | כרותי שפכה כמה עבדים
כמה בני ערלים... | סליק פירקא. 10

10

15

20

25

86 ← 88 §
ר' גדולה מכולם שיהיו כל |
הבריות לפניו ככסף לפני צורף
על פי הכור. אי זה כסף | טהור 20
ואי זה כסף פסול. אף הוא יהיה
צופה במשפחות | בני אדם כמה
ממורים יש במשפחה. כמה בני
נדה יש | במשפחה. כמה פצועי
דכא וכרותי שפכה. כמה בני |
עבדים כמה בני ערלים.

30

35

85 ← 89 §
ר' גדולה מכולם שיהיה / מוב |
מוכר מכל בני אדם ומבחהל
מכל מדותיו. וכבר על || על 470
העליונים ועל התחתונים. כל
הנכשל בו הבשלות 1 / גדולות
רעות עוות וקשות נסלות עליו מן
השמים. כל | השולח בו יד מיד
בית דין של מעלן שולחין בו יד.

40

45

84 ← 90 §
גדולה | מכולם שכל המגביה יד
עליו | ומכהו מלבישין אותו
ומכסין | אותו צרעת ומעטרין 5
אותו בהרת. גדולה מכולם שכל
המספר לשון הרע עליו מטילין
ומשליכין עליו כל מכות | צמחים
וחבורות פצעים שיודר מן שחין
לח... |

50

55

N8128

שכל הבחל אותו אינו עובד שורש
ועתה ואף לא יורש

92 §

- 5 ב גדולה | מכלולם שחוקעין ומרעין
ותוקעין ואחר כך מגדים ושבים
ומגדים ומחרתין | שלשה | פעמים
בכל יום בית רין של מעלה מיום
שנתה רשות לישראל לישירם
10 לישירם לעצמם | ולעלוכם
לנבונים ולבחורין ולזרועין
ולירד ולעלות במרכבה לומר
הוא בנידו לטעש | יהיה אלקי
ישראל לו ולכסא כבודו ולכתר
15 ראשו לבד של מעלה ולבד
שלטה ולכל צבא מרום ולכל
משרתיו מי ששומד לפיו וחושש |
במרכבה ועונב אותו.

20

93 §

- 1 ב גדולה | מכלולם | אר ישמעאל
25 ב גדול שוני | בצפיית מרכבה
החושש במרכבה אין לו רשות
לעמוד אלא מפני שלש מדות
הללו כלבד מפני מלך ומפני כהן
גדול ומפני | ס | סנהדרין כהן
30 שיש עמהם נשיא הוא אף כהן
ונשיא אפילו | מפ | מפני סנהדרין
לא יעמד ואם עמד הרי מתחייב
בנפשו מפני | ששומד מפני
וממעת את ימיו ומקצר את
35 שנותיו.

94 §

- ד אר ישמעאל | מה הפרש שירות
שארם | ששורר ויורד למרכבה
40 פותח ואר ראשי | שירות חתולת
החלל ראשית שירה חתולת גילה
וראשית רנה | משוררים השירים
המשורשים בכל יום ליהודא אלקי
ישראל על כסא | כסאיהם | כסא
45 | משאיהם גלגל כסא כבודו מן
רן מושב עליו הרעע כלי | חמדה
שנועשה בה פלא ופלא חשמיח
מלך שעליה כשנתה חתן | בבית
חופתי ישמח וגילל כל זרע יעקב
50 וכשבנאי | לחסות חתן | חתת | צלי
בספר | כשנתה לבב ששמה כן כי
סיתקח עם סיתח | מלכך ועם
יוצרך אתה מספר | כדבר ש'
ק'ק' יהודא צבאות.

55

O1531

המספר בננותו עושין עליו כלה
ונחוצה | ואין | חומלך עליו | סליק.

92 §

- ב גדולה | מכלולם שחוקעין
ומרעין | ותוקעין ואחר כך מגדים
ושבים ומחרתין | שלשה | פעמים
בכל יום בית רין של מעלה מיום
שנתה רשות לישראל לישירם
לישירם ולענום ולחסידים
10 ולנבונים ולבחורין ולפרושים
לירד ולעלות במרכבה | ולומר
יהיה בנידו לטעש | יי אלהי ישראל
לו ולכסא כבודו | ולכתר ראשו לבית
רין של מעלה ולבד רין של מטה.
ולכל צבא מרום ולכל
משרתיו | ח | חשש | ששומד מפני
חושש | במרכבה במרכבה ועונב
אותו.

93 §

- ג אר ישמעאל | כן היה שוני
15 בצפיית המרכבה | החושש
במרכבה | אין לו רשות לעמוד
אלא מפני שלש מדות כלבד |
מפני המלך ומפני כהן גדול ומפני
סנהדרין | ס | סנהדרין | כהן שיש
20 כהן נשיא הוא אף כהן נשיא אף
מפני | סנהדרין לא יעמד | ואם
עמד הרי זה מתחייב בנפשו | מפני
ששומד מפני וממעת את ימיו
ומקצר שנותיו | סליק הילכתא.

94 §

- ד אר ישמעאל | מה הפרש
שירות שארם | ששורר ויורד
5 למרכבה | פותח ואחר ראש
שירות חתולת | חתולת ראשית
שירה חתולת גילה וראשית רנה
השירים המשורשים בכל יום ליהודא
אלקי ישראל לו ולכסא כבודו
10 הם | משאיהם גלגל כסא כבודו | רן
רן מושב עליו הרעע כלי | חמדה
שנועשה בה פלא ופלא חשמיח
חשמיח ויאל' שמח חשמיח חשמיח
חופתי ישמח וגילל כל זרע יעקב
חשמיח ויאל' כל זרע יעקב
וכשבנאי | לחסות חתן | חתן | צלי
בספר | כשנתה לבב ששמה כן כי
סיתקח עם סיתח | מלכך ועם
יוצרך אתה מספר | כדבר ש'
ק'ק' יי צבאות | סליק.

M440

| בננותו עושין לו כלה ונחוצה
ואין חומלך עליו |.

92 §

- גדולה | מכלולם שחוקעין ומרעין
ותוקעין ואחר כך מגדים ושבים
10 ומחרתין | שלשה | פעמים
בכל יום בית רין של מעלה מיום
שנתה רשות לישראל לישירם
לישירם ולענום ולחסידים
ולנבונים ולבחורין ולפרושים
לירד ולעלות במרכבה | לידור
יהיה בנידו לטעש | יהיה אלקי
ישראל לו ולכסא כבודו | ולכתר
ראשו אשר בראשו לבד של מעלה
לבד של מטה ולכל צבא מרום
15 ולכל משרתיו מי ששומד מפני
חושש במרכבה | ועונב אותו.

93 §

- אר ישמעאל | כן היו שוני
בצפיית המרכבה | החושש
במרכבה | אין לו רשות לעמוד
אלא מפני שלש מדות כלבד | מפני
המלך ומפני כהן גדול ומפני
סנהדרין | כהן שיש כהן נשיא
20 אף כהן נשיא אף מפני
סנהדרין לא יעמוד | ואם עמד הרי
זה מתחייב בנפשו מפני ששומד
מפני | וממעת את ימיו
ומקצר את שנותיו.

94 §

- אר ישמעאל | מה הפרש שירות
שארם | ששורר ויורד למרכבה
פוחח | וא' | ואומר ראש שירות
חתולת שבה ראשית שירה חתולת
גילה | וראשית רנה | משוררים
השירים המשורשים בכל יום ליהודא
אלקי ישראל לו ולכסא כבודו
25 כבודו משאיהם גלגל כסא כבודו |
רן מושב עליו הרעע כלי | חמדה
שנועשה בה פלא ופלא חשמיח
חשמיח ויאל' שמח חשמיח חשמיח
חופתי ישמח וגילל כל זרע יעקב
חשמיח ויאל' כל זרע יעקב
וכשבנאי | לחסות חתן | חתן | צלי
בספר | כשנתה לבב ששמה כן כי
סיתקח עם סיתח | מלכך ועם
יוצרך אתה מספר | כדבר ש'
ק'ק' יי צבאות מלא כל הארץ
30 כבודו.

//משבח||

M22

שמספר בננותו עושין עליו כלה
ונחוצה ואין חומלך עליו.

92 §

- גדולה | מכלולם שחוקעין ומרעין
ותוקעין ותוקעין ואחר כך מגדים
ושבים ושבוים ומרעין ומגדים
10 ומחרתין | שלשה | פעמים
בכל יום בית רין של מעלה מיום
שנתה רשות לישראל לישירם
לישירם ולענום ולחסידים
ולנבונים ולבחורין ולפרושים
לירד ולעלות במרכבה | לאמר
יהיה בנידו של טעש | ה'
אלהי ישראל לו ולכסא כבודו
ולכתר ראשו לבית רין של מעלה
לבית רין של מטה | ולכל צבא
מרום ולכל משרתיו מי ששומד
מפני חושש במרכבה ועונב אותו
20 שיה אותו ששומד מפני ומולול
בה.

93 §

- אמר ישמעאל | כן היו שוני
בצפיית המרכבה | החושש
במרכבה | אין לו רשות לעמוד
אלא מפני שלש מדות כלבד | מפני
המלך ומפני כהן גדול ומפני
סנהדרין | כהן שיש כהן נשיא
20 אף כהן נשיא אף מפני
סנהדרין לא יעמוד ואם עמד הרי
זה מתחייב בנפשו | מי ששומד
מפני וממעת את ימיו
ומקצר את שנותיו.

94 §

- אמר ישמעאל | מה הפרש שירות
שארם | ששורר ויורד למרכבה
פוחח | ואומר ראש שירות חתולת
10 חתולת שבה ראשית שירה חתולת
גילה | וראשית רנה | משוררים
השירים המשורשים בכל יום ליהודא
אלקי ישראל לו ולכסא כבודו
25 כבודו הם | משאיהם גלגל כסא כבודו |
רן מושב עליו הרעע כלי | חמדה
שנועשה בה פלא ופלא חשמיח
חשמיח ויאל' שמח חשמיח חשמיח
חופתי ישמח וגילל כל זרע יעקב
חשמיח ויאל' כל זרע יעקב
וכשבנאי | לחסות חתן | חתן | צלי
בספר | כשנתה לבב ששמה כן כי
סיתקח עם סיתח | מלכך ועם
יוצרך אתה מספר | כדבר ש'
ק'ק' יי צבאות מלא כל הארץ
30 כבודו.

המספר בגנותו עושק | עליו כלה 15
ונחרצה ואין חומליו עליו.. | סליק

928
גדולה מכול שותוקין ומערין 5
ותוקעין ואחר) | כך מגדן ושברן
ומגדן ומחרמין | פסמי' כ"ב
ים עד ש' מעלה מים שנתה
תורה לישראל לשרים ולעשרים
ולעשרים ולחסידים ולעשרים
ולעשרים ולחבורים ולפרושים | 10
לרד העלות מברכה בל ידא
כדור שצ"ש יתה | ואתה
ישראל לו ולבטא כבודו ולחיי
אשר בראשו לבד | שעה | 15
ולבד | שעה ולבד אבא מרם
ולבד משרתי | משומד | מפני
חושש מערב | תעוב אחר | ויה
אזו עשרה מפני ומקלע | ב

938
ג. אמר ר' ישמעאל ק"ה הו שנין 3
בצליית המרכבה החושש 25
במרכבה אין לו רשות לעמוד
אלא מפני ד' מדות בלבד מפני
ה??? מפני ד' דורל ומוציא
מנהרגין ומנהרגין בזמן שיש בה
30
מפני מהרגין אמר אין בה וישא ואם
מפני מהרגין אמר יעמוד ואם
עמד היה ר' מתחייב בנפשו מפני
5
שעולד מפניו ומעטת את ימיו
ומלמד את שנותיו... סליק

94g
 ה' ר' אב' ל' בשמיטא ?? ה'רש
 שירות של אדם משרה ??
 מברכב' מוחזק' ומו' שירות
 תחלה שבה ורואש' (ח) ש'ירה
 תחלה גילה ורואש' י
 משרור' השור'ם תשר'ם בלל
 ילי' אלה' ישראל ולבסא
 כבור' הם בשמיטא מל' כסא
 הר' ית'ן' מושב' עולי' תרע
 תרע' כלי' חמרה' כלי' מרה'
 עשעה' בה' ש'י' ופלא' תשמיח
 תשמי' מל' עש' (גמ'ר)
 בשמח' חת'ן' ר'ב'בי' חותני' ש'ר
 וינ' כל' ר'ע' עש'ק' ומכסא'
 לחסות' חת'ן' כל' מופ' כשח'ת'
 לב' שמח' כ'י' כל' ש'מח'
 (שיח'ת') מל'ק'ע' הם יוק'ר'ם
 שמ' כר'ב' ש'י' ג'ר'ק' י'
 צמא'ת' מלוא' כל' הל'ק' כבור'
 סליק

N8128

ושנין קמתגבר מסף משרתים
הרי | אש ובעות להבה שכוח
לגנות נתיבות בכל יום כדבר ש'
| ק'ק' יהיה צבאות. סליק פרק
ש'.

5

96§

ומגינין המתגבר | מפי משרתים
הרי | אש ובעות להבה נצבירות
ונגזות | נתיבות יס'א' נתיבות' ככל
יום. כדבר ש' ק'ק' יי צבאות.
כ'. סליק פר' |.

96§

מ' לך אתה נבהל עבר נאמן מה
לך אתה מרתיע משרת | ואהוב.
אומר יס'א' אמ' לפני' לפניך
ההריאל יי אלוהי ישר', אם אני
לא | אבהל מי הוא שיבהל. אם אני
לא ארתיע מי הוא שרתיע | שאני
וקרא לנבורה שש שעות בכל יום
ואלף פעמים סחובין | אותי על
רכובתי יס'א' ריכובתי' עד שאני
מגיע לכסא כבודי.

97§

והיה הקול משיב ואומר לו כמה
ש' יודי קול מעל לרקיע אשר על
ראשם | במעמד (בעמדם) תרפינה
כופי'. הללו ששועין לך המעשים
הללו יס'א' האליל | אין כלמה
על דבריהם ואין סותר על סותרם
ואין סותר | על דבריהם ששרי
הדרו קוראים מלך הדרו יושב
בחורי | והכל גאות היכל דממה
אימה ויהיה קדושה וטהרה כדבר
| ש' ק'ק' יי צבאות.

98§

ב. מלך ניסים מלך גבורות. מלך
נפלאות | מלך פרישות כסאך
מעופף ועומד תחתיו משעת
שתקעת | ויהי אריגת המסכת של
שכילול העולם וסלולו עומד
עליה | שנים רבות דורות עד אין
סוף | ועדיין לא נתח גלילי על
קרקע ערבות. | אלא כנוף
המעופף ועומד תחתיו נא גאים
קשורי כתרם | וכל מלכי ראשי
מדות שבראות חבושים עומדים
תחת כסא | כבודי.

99§

והיו מנטלין אותו בעז תוקף
וגבורה. ואף הם לא הניחו
רגליהם בקרקע ערבות אלא
בענף מעופפים ועומדים תחתיו.
ושלש פעמים בכל יום ויום כסא
בכוד משתח לפניך ואומר ולך.
והריאל יי אלוהי ישר' תתכבד

M40

ומגינין המתגבר מפי משרתים
הרי | אש ובעות להכות בצריות
ונגזות נתיבות בכל יום כדבר
ש' ק'ק' ה צבאות וכי'.

96§

מהלך | מה לך | אתה נבהל עבר
נאמן | מה אתה. מהלך | מה לך |
אתה מרתיע משרת ואהוב אומר
אני לפניך יס'א' אמר לפני' |
והריאל ה אלדי אלוהי אבותי
אם אני לא אבהל מי הוא | ש'
שיבהל אם אני לא ארתיע מי הוא
שרתיע שאני וקרא לנבורה |
שש שעות בכל יום ואלף פעמים
סחובי אותי | על ריכובתי | עד
שאני מגיע לכסא הכבוד

97§

והיה הקול משיב ואומר לו כמה
ש' קול ממעל לרקיע אשר על
ראשם | בענף תרפ' כופיהם.
הללו ששועין לך המעשים האלו
אין כלמה | על דבריהם ואין
סותר על שיתום ואין סותר על
דבריהם ששרי הדרו וקורא'
מלך הדרו יושב בחורי | והכל
דממה אימה ויהיה קדושה | 1/
וטהרה כדבר ש' ק'ק' ה צבאות
מלא כל הארץ כבודי.

98§

מלך ניסים מלך גבורות מלך
נפלאות מלך פרישות | כסאך.
כסאך מעופף משעת שתקעת
יחיר יחיר אריגת | ה המסכת
שכילול העולם וסלולו עומד
עליה שנים רבות | 1/4 דורות עד
סוף | ועדיין לא נתח גלילי על
קרקע ערבות אלא | בענף מעופף
ועומד תחתיו. נא גאים קשורי
כתרים וכל מלכי | ראשי מדות
שבראת חבושין יס'א' חשושין'
עומדים תחת כבודי

99§

והיו מנטלין יס'א' מנטלין | אותי
בעז תוקף ואף הם לא הניחו
רגליהם בקרקע | ערבות אלא
בענף מעופפים ועומדים תחתיו |
פעמים בכל יום | ויום כסא בכוד
משתח לפניך ואומר לו |
והריאל ה אלדי ישראל תתכבד

M22

נגון המתגבר מפי משרתים הרי
אש ובעות להבה ויצברות יגזות
ונתיבות בכל | יום כדבר שנא'
קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא
כל הארץ כבודי. סליק | פרקא

96§

ג' מה לך אתה נבהל עבר נאמן
מה לך אתה | מרתיע משרת
ואהוב אומר | אני לפניך והריאל
אלה ישראל | אם אני לא אבהל
מי הוא שיבהל אם אני לא ארתיע
מי הוא שרתיע שאני וקרא'
לנבורה שש שעות בכל יום | ואלף
פעמים סחובי אותי |
ארכובתי עד שאני מגיע | לכסא
כבודי

97§

והיה הקול משיב וא' לו כמה
שכחתי ויהי קול ממעל לרקיע
אשר | על ראשיתם בעמדם.
תשינה כופיהם הללו ששועין לך
המעשים הללו אין כלמה | ועל
דבריהם ואין סותר על סותרם
משרתי הדרו וקראים מלך הדרו
יושב בחורי | והכל דממה אימה
ויהיה קדושה וטהרה כדבר שנא'
קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא |
כל הארץ כבודי.

98§

מלך ניסים מלך גבורות מלך
נפלאות מלך פרישות כסאך
כסאך | מעופף משעת שתקעת
יחיד אריגת המסכת ששכילול
העולם וסלולו עומד עליה | שנים
רבות דורות אין קץ ועדיין
אין סוף | ועדיין לא נתח גלילי על
קרקע ערבות | ורקיע כנוף
מעופף ועומד תחתיו. נא גאים
קשורי כתרם וכל מלכי | ראשי
מידות שבראות חבושים ועומדים
תחת כסא כבודי

99§

והיו מנטלין אותו בעז תוקף |
וגבורה | ואף הם לא הניחו
רגליהם על קרקע ערבות רקיע
אלא כנוף מעופף | פ'ס'ם ועומדים
תחתיו שלש פעמים בכל יום | ויום
היה כסא בכוד משתח לפניך
ואומר לך | והריאל יי אלהי

99§ 50

והיו מנטלין אותו בעז תוקף
וגבורה. ואף | לא הניחו
רגליהם | בקרקע ערבות אלא
בענף מעופפים ועומדים תחתיו
| ושלש | פעמים בכל יום ויום
כסא בכוד משתח לפניך
ואומר לך | האריאל והריאל
יהיה אלפי שרגל תתכבד ויהי

30

55

ומנינן המתנבד מפי משרתים
הרי אש ונבעות להבה ונצרות
ונגזרות ונתיבות בכל יום ויום
דכבר שנ' ק'ק' |
ה' צבאות | כול' | סליק פירקא.

40

96§

מה לך אתה נבזה עבד נאמן [מל]
מה לך אתה מרתיע משרת
ואחוב' אומ' ל' לפיך דהרריאל
י' אלהי ישראל אם אני לא
אבהל מי הוא שיבהל אם אני לא
אם אני לא ארתיע מי הוא
שרתיע. שאני נקרא לנבזה שש
שעות בכל יום. ואף פעמים
סוחבים אותי על רכובותי. מניע
לכסא הכבוד

97§

והיה הקול משיב' ואומר לו כמה
שנ' ויהי קול ממעל לרקיע אשר
על ראשם בעמדם תרשעה
כפידם. הללו שעושין לך כל
דבר(י)הם הללו אין בלי מה על
שחתום משרתי הדרו נקראים (ראשם)
(סחתום) ואין סותר על דבריהם |
משרתי הדרו נקראים (ראשם)
מלך הדרו יושב בחדרי היכל
דממה אימה ויראה קדושה
והורה דכבר שנ' ק'ק' י' צבאות.

98§

ב' מלך נסים מלך גבורות מלך
נפלאות. מלך פרישות. כסאך
כסאך כסאך מעופף משעה שחקעתה יתד
שחקעת | יתד אריגת המסכת
ששכלול העולם וסלסול
'ומסלולי עומר עליה שנים רבות
דורות עד אין קץ | ועוד אין מספר
לא וילא' הניח רגליו על קרקע
ערבות קרקע אלא כעוף [מעופף]
מעופף [משעה] | ועומר תחתך
וה' מלכי ראשי כתרים
שבראת חובשים | עומדים תחת
כסא כבודך

99§

הזיו משליל אותי בעז תוקף
וגבורה ואף הן לא הניחו רגליהם
על קרקע ערבות | קרקע אלא
כעוף מעופפים ועומדים תחתיו
ושלשה פעמים בכל יום | ויום
כסא כבודך משתטח לפניך
ואומר לך | והרריאל י' אלהי

ומנינן המתנבד מפי המשרתים
הרי אש ונבעות להבה | ונצרות
ונגזרות ונתיבות בכל יום ויום
דכבר שנ' ק'ק' |

96§

פרק ב' מה לך אתה נבזה עבד
מלך נאמן. מה לך אתה מרתיע
משרת אחוב' אומ' לפניו |
והרריאל יהיה אלהי ישראל אם
אני לא אבהל מי הוא שיבהל אם
אני לא ארתיע מי הוא שרתיע.
שאני נקרא | לנבזה שש שעות
בכל יום ואף פעמים סוחבין
אותי על | ארכובותי עד שאני
מניע לכסא כבודך

97§

והיה הקול משיב' ואומר לו כמה
שנ' ויהי קול ממעל לרקיע וכו'.
ל' ש' | שעושין לך כל המעשין
האלו אין הכלמה על דבריהם ואין
סותר על שחתום משרתי הדרו
נקראים מלך הדרו יושב | בחדרי
היכל דממה אימה ויראה קדושה
והורה דכבר | שנא' ק'ק'.

98§

ב' מלך נסים מלך גבורות מלך
נפלאות | מלך פרישות. כסאך
כסא מעופף משעה שחקעתה יתד
| וארנת המסכת ששכלול עולם
וסלסול עומר עליה שנים רבות
דורות אין קץ ועדיין לא הניח
רגליו על קרקע | ערבות רקע
אלא כעוף מעופף עומר תחתך
גאו נאים | קשורי כתרים וכל
מלאכי ראשי מדות שבראת
בחובשים | חובשים ועומדים תחת
כסא כבודך

99§

הזיו משליל אותי | בעז תוקף
וגבורה ואף הן לא הניחו רגליהם
על קרקע ערבות | קרקע אלא
כעוף מעופפים ועומדים תחתיו
שלשה פעמים | בכל יום ויום היה
כסא כבודך משתטח לפניך
ואומר לך | והרריאל י' אלהי

ומנינן המתנבד מפי משרתים
הרי אש ונבעות להבות ונצרות
ונגזרות ונתיבות | בכל יום דכבר
שנ' ק'ק' י' צבאות וכו' סליק
פירקא

96§

פ' מה לך אתה נבזה עבד נאמן
מה לך אתה מרתיע משרת
אחוב' אומ' אני לפניך
והרריאל | י' אלהי ישראל אם
אני לא אבהל מי הוא (שיבהל) אם
אני לא | אבהל מי הוא שרתיע(ע) |
שאני נקרא לנבזה שש שעות
בכל יום ואף פעמים | סוחבים
אותי על רכובותי עד שאני מניע
לכסא | כבודך |

97§

והיה הקול משיב' ואומר לו כמה
שנ' ויהי קול ממעל לרקיע | אשר
על ראשם | תרפ' כפידם.
הללו שעושין לך | המעשים האלו
אין כלמה על דבריהם ואין סותר
על שחתום | ואין סותר על
דבריהם משרתי הדרו ונקרא'
מלך הדרו | יושב בחדרי היכל
דממה אימה ויראה קדושה
והורה | דכבר שנ' ק'ק' י' צבאות
וכו'.

98§

ב' מלך נסים | מלך גבורות מלך
נפלאות מלך פרישות | כסאך
| כסאך מעופף משעה שחקעתה יתד
יתד | יתד אריגת המסכת
ששכלול העולם
וסלסול עומר עליה שנים רבות
(כסא) רבות דורות עד אין קץ
(ועוד אין מספר) ועדיין לא הניח
רגליו על קרקע | ערבות אלא
כעוף מעופף ועומר תחתך נאי
גאו נאים | כתרים וכל מלכי
ראשי מדות שבראת בחובשין
עומדין | תחת כסא כבודך

99§

הזיו משליל אותי | בעז תוקף
וגבורה ואף הן לא הניחו רגליהם
על קרקע ערבות | קרקע אלא
כעוף מעופפים ועומדים תחתיו
ושלשה פעמים בכל יום
יום כסא כבודך | משתטח לפניך
ואומר י' אלהי
ישראל משרתי הדרו נקראים

95§

100§
1. נאה מופלא או שררה ראשונה
נאה של רוממה ושררה | של
והנה ידיון | של מלאך הפנים
5 מתנהג בה בכל יום יום שלש
פעמים בבד | שלמעלה כשהוא
הולך בך | עד ערבות קרע | של
ראשי הכרובים. ושל ראשי חיות
הקדש | של ראשי האופנים
10 הכרובי | האופנים חיות הקדש
חבושים ועומדים תחת כסא
הכבוד.

35

22

10

10

15

20

5

25

25

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

100§
נאה מופלאה ושררה משונה. 22
נאה של רוממה | ושררה של
ידיון | של מלאך הפנים מתנהג
שלשה פעם | בכל יום יום בבית
דן | של מעלה כשהוא הולך ובא
על הקרקע | של ראשי הכרובים
ושל ראשי האופנים. ושל ראשי
חיות הקדש הכרובים והאופנים
5 חיות הקדש חבושים ועומדים |
תחת כסא הכבוד

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

22

100§
נאה מופלא | וש | ושררה משונה
נאה של רוממה ושררה של ידיון
שמלאך הפני | מתנהג בה |
פעמי | בכל יום יום בבית
של מעלה | (כשהוא הולך ובא | עד הקרקע
של שני הכרובים | ושל ראשי
האופנים | ושל ראשי חיות הקדש
הכרובי | האופנים | חיות הקדש
חבושי | בד ועומדי | תחת כסא
30 הכבוד

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

100§
נאה מופלא זו הדרי המשנים
נאה של רוממה ושררה של ידיון
ומלאך הפנים מת- | ונדר בה שלש
פעמי | בכל יו | בן | יום בית דין
של מעלה וכשהוא הולך ובא |
הקרקע | של ראשי הכרובים | של
ראשי האופנים | ושל ראשי חיות
הקדש | חבושי | ועומדי | תחת | כסא
הכבוד

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

101§
ויכון שרואים כל מי שבכפרים
כשהוא הולך | ובא | על הקרקע 281
קרע | של ראשי הכרובים | ושל
חיות הקדש | ושל ראשי חיות
האופנים | מרתיעין | ומתבהלין
ומתעלפין | ונפילין | לאחוריהן |
כ כפסא אלס | בבכות פריסא | אלפס
אין כל בריה יכולה ליגע לאחור
מ/ | מקום מפני וחזלי אות
שטרדין יוצאין מפני הכרובים
ומפני | האופנים ומפני חיות הקדש
5 שפותחין פיהם לומר כבעה
שרשרת | עומדים לפניו קדוש
כדבר שני ק'ק'ק'.

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

281

101§
ויכון שהיו ראויים כל מי
שבכפרים כשהוא הולך | ובא | על
הקרקע | של ראשי הכרובים |
10 ושל ראשי האופנים | ושל ראשי
חיות הקדש | מרתיעין | ומתבהלין
ומתעלפין | ונפילין | לאחוריהם |
כ כפסא אלס | בבכות פריסא | אלפס
רבות פריסא | אין כל | בריה
יכולה ליגע לאחור | מקום מפני
וחזלי אות | שטרדין יוצאין מפני
הכרובים | ומפני | האופנים ומפני
חיות הקדש | שפותחין את פיהם
לאמר כבעה שרשרת עומדין |
לפני כדבר שכוני קדוש קדוש
קדוש | בבכות מלא כל הארץ
כבוד.

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

101§
ויכון שרואים כל מי שבכפרים
כשהוא הולך | ובא | על ערבות
קרע | של ראשי הכרובים | ושל
ראשי האופנים | ושל ראשי חיות
הקדש | מרתיעין | ומתבהלין
ומתעלפין | ונפילין | לאחוריהן |
כבמה ושונים | ומתשת אלפס
רבות פריסא | אין כל | בריה
יכולה ליגע | מקום
מפני וחזלי אות | שטרדין |
10 יוצאין מפני הכרובים ומפני
האופנים ומפני חיות הקדש |
שפותחין פיהם לומר
קדוש כבעה שרשרת עומדין |
לפני קדוש | כדבר שני ק'ק'ק' יי צבא
מ'כ'כ'.

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

102§
מדה של קדושה | מדה של גבורה
מדה נוראה מדה מבהלת מדה
של רתת מדה | של דע מדה |
בהל מדה | של חללה של לו חילוק
של והריאל ה אלדי | ישראל
שפעוטר | ובא אל כסא כבוד
חוקוק כולו כמפנים ומן |
10 החיצון ה | והנין כל בריה אין
יכולה להסתכל בו ולא עניי בשר
דע ולא עניי משרתיו להסתכל
במפנים | בהמצפין בו והמצפין
ההואה אחותו ומחירתו לגלגלי
עניו וגלגלי עניו פולטין |
22 ומצפין לפיד אש וכן מלהטין
אחור וכן שורפין אותו | והאש
היוצא מן האדם המסתכל
שורפין ומלקין | והאש מפני מה
מפני דמות עינים של חילוק של
ההריאל ה | אלדי | ישראל
שפעוטר | ובא על כסא כבוד
וערב ומחוק יופי | כ | ככדור
יופי | וזו הדרי עניי דמות חיות
הקדש | כדבר שני ק'ק'ק' וכ'.

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

102§
מדה של קדושה | מדה של גבורה
מדה נוראה מדה מבהלת מדה
של רתת מדה | של דע מדה |
בהל מדה | של חללה של לו חילוק
של והריאל ה אלדי | ישראל
שפעוטר | ובא אל כסא כבוד
חוקוק כולו כמפנים ומן |
10 החיצון ה | והנין כל בריה אין
יכולה להסתכל בו ולא עניי בשר
דע ולא עניי משרתיו להסתכל
במפנים | בהמצפין בו והמצפין
ההואה אחותו ומחירתו לגלגלי
עניו וגלגלי עניו פולטין |
22 ומצפין לפיד אש וכן מלהטין
אחור וכן שורפין אותו | והאש
היוצא מן האדם המסתכל
שורפין ומלקין | והאש מפני מה
מפני דמות עינים של חילוק של
ההריאל ה | אלדי | ישראל
שפעוטר | ובא על כסא כבוד
וערב ומחוק יופי | כ | ככדור
יופי | וזו הדרי עניי דמות חיות
הקדש | כדבר שני ק'ק'ק' וכ'.

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

102§
מדה של קדושה | מדה של גבורה
מדה נוראה מדה מבהלת מדה
של רתת מדה | של דע מדה |
בהל מדה | של חללה של לו חילוק
של והריאל ה אלדי | ישראל
שפעוטר | ובא אל כסא כבוד
חוקוק כולו חוקוק ומלא כולו
15 כמפנים ומן החיצון יי יי ועניו
כל בריה אינה יכולה להסתכל
בו | כי לא עניי בשר דע ולא עניי
משרתיו להסתכל בו והמצפין
ההואה אחותו ומחירתו לגלגלי
עניו וגלגלי עניו פולטין |
22 ומצפין לפיד אש וכן מלהטין
אחור וכן שורפין אותו | והאש
היוצא מן האדם המסתכל
שורפין ומלקין | והאש מפני מה
מפני דמות עינים של חילוק של
ההריאל ה | אלדי | ישראל
שפעוטר | ובא על כסא כבוד
וערב ומחוק יופי | כ | ככדור
יופי | וזו הדרי עניי דמות חיות
הקדש | כדבר שני ק'ק'ק' יי צבא
צבאות כר | סליק פריק

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

102§
מדה של גבורה מדה של קדושה
מדה נורא | ומבהלת | מדה של
35 רתת | מדה של דע | מדה של
חללה | מדה של חילוק | של
והריאל | היה צבאות אלפי
ישראל שפעוטר | ובא אל כסא
כבוד חוקוק ומלא כולו כמפנים
40 מן החיצון יהיה יהיה | ועניו כל
בריה אין יכולה להסתכל בו
לא עניי בשר דע ולא | עניי
משרתיו להסתכל בו והמצפין
ההואה אחותו ומחירתו לגלגלי
עניו וגלגלי עניו פולטין |
45 ומצפין לפיד אש וכן מלהטין
אחור וכן שורפין אותו | והאש
היוצא מן האדם המסתכל
שורפין ומלקין | והאש מפני מה
מפני דמות עינים של חילוק של
ההריאל ה | אלדי | ישראל
שפעוטר | ובא על כסא כבוד
20 וערב ומחוק יופי ככדור
יופי | וזו הדרי עניי דמות חיות
הקדש | כדבר שני ק'ק'ק' היה צבאות
כד'.

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

1008

[illegible]

101 §

וְכִין שְׂרָאִים אוֹתוֹ כֹּל מִי
שִׁבְמוֹם | כְּשֶׁהוּא רֹאשׁ וְכֵן יֵבֵן
הָרַקֵּעַ עַל רֹאשׁ הַכְּבוֹשִׁים
וְשֶׁעַל רֹאשׁ הָאֹפִיִּים וְשֶׁעַל רֹאשׁ |
חִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ מִרְעִיץ מִתְּהַלְּכֵי
וּמִתְעַלְּפֵי וּמִלִּפְנֵי הָאֹרְחֵי. 15
כִּבְיָא וְשִׁנּוּיִם חֲשֵׁשׁ | אֲלֵפִים
רַבְבוֹת פִּרְסָאוֹת אֵין כִּל בִּירָה
כִּיבֹלֵה לִיעֵז לֵאמֹר מָקוֹם מִמֵּי
וְחֹלִי אִישׁוֹ | שְׁטוּרֵיךְ וְיֹצֵאן
מִמֵּי הַקֹּדֶשׁ וּמִי הָאֹפִיִּים
וּמִי חִיּוֹת הָרִבּוֹשׁ שֶׁמִּתְחַן אֶת
פִּיקֵן | לֹאמֶר קִדְשֵׁהוּ בְּשֵׁה
שְׂרָאִים רִמְזֵנוּ קִדְשֵׁנוּ
דְּבִרְשׁ שׁ' קֶלֶךְ' יי' בְּצִאוֹת וְנִי.

102§

[illegible]

100 §

אנאה מופלאה ושררה מְזוּנָה.
אנאה של רוממה ושררה של
יהוה שמלאך הפנים מתנהג בה
שלשה פעמים בכל יום | ויום
רץ של מעלה לפני כסא
כבודו כשהוא הולך | ובא על
הרקיע של ראש הכרובים
ושל ראש האופנים | ושעל ראש
חיות הקדש הכרובים והאופנים
חיות הקדש | חבושים ועומדים
תחת כבוד

101 §

[illegible]

102 §

[illegible]

1008

ב' גאון | מופלא יז' הררי
ההשיגים | שררה משונה גאון של
רוממה | ושרה | יז' יחיו
של | המרים | מנתה | בה | יז' יחיו
סעמי' | בכל יום | ויום בכד' של
מגלה | כמאז הולך | גדל | ושל
הקדש על | עזי הכרבים | 5
ראשי האופנים | שעל ראשי חיות
הקדש והכרבים | והאופנים | חיות
הקדש | חושש | בד ועומדי | תחת
סכא הכבוד

101 §

[illegible]

102§

[illegible]

103§

ב' | מי כמלכינו בכל נאווה חופשי
מלכות. מי כיצורנו מי כיהוה |
אלקינו. מי כמוהו בקושרי קשרי
כתרים. כי בששה קולות |
משוררים לפינו מדות נושאי כסא
כבודו הרבירים. והאופנים | חיות
הקדש שביקול קול מעו(ו)לה
מחבריו ומשונה משלפניו.

10

103§

ר'. מי כמלכינו בכל יגיא חופשי
מלכות. מי כיצורין | מי כיזי
אלהינו. מי כמוהו בקושרי קשרי
כתרים. כי בששה קולות |
משוררים לפינו מדות נושאי
כסא כבודו הרבירים | והאופנים |
חיות הקדש ביקול קול שמעולה
מחבריו | ומשונה | משלפניו.

103§

ר'. מי כמלכינו בכל יגיא חופשי
מלכות. מי כיצורנו. מי | כה
אלהינו. מי כמוהו בקושרי קשרי
כתרים. כי בששה קולות |
משוררים לפינך מדת נושאי כסא
כבוד הרבירי | ואופני | חיות |
הקדש ביקול קול של מעולה
משלפניו.

20

103§

ר' | מי כמלכינו בכל יגיא חופשי
תפוס | מלכות מי כיצורנו אין כיי
אלהינו | מי בקושרי קשרי כתרים
כי בששה קולות משוררים לפינך
משרתי מרום ונושאי כסא | כבודו
הרבירים התאופני | חיות הקדש
ביקול קול שמעולה מחבריו
ומשונה משלפניו

25

104§

קול | הראשון כל השומע מיד
מתנהג ומשתנה. קול השני כל
המ | המאזין לו מיד תנועה ושוב
איו חור. קול שלישי כל השמעו |
אחוזו ערית מיד מת. קול רביעי
כל המאזין לו. מיד נשברת | ולגלת
ראשו וקומתו ומתחנך רוב ראשי
צלעותיו. קול חמישי | כל השמעו
מיד נשפך כיתון ושורה כלו
לחיות דם. קול ששי | כל המאזין
לו מיד אחוזת ריקדה ולבו וכל
רושע ומתקן את | קריב מעיו
25 נשבת מרומצו בקרב לחיות כמים.
דברו ש' ק'ק' יהיה צבאות.

30

104§

קול הראשון קול השומע אותו
מיד | מש(ת)נעה ומש(ת)נחה.
קול השני כל המאזין לו מיד
תנועה | אשוב איו חור. יקול
השלישי | קול הש(ש)מעו א(ו)ח.
אחוזו ערית מיד מת. קול
הרביעי כל המאזין לו מיד
משבירת גולגולת ראשו וקומתו
ומתחנך | רוב ראשי צלעותיו.
ומתחנך רוב ראשי צלעותיו.
קול חמישי | כל השומע אותו
מיד נשפך כיתון ושורה כלו
לחיות דם. קול הששי כל המאזין
לו מיד אחוזת ריקדה | ללבו
ולבו מרעיש ומתקן את בני מעיו
ורשת מלוחתו | בקרב לחיות
כמים. דברו ש' ק'ק' יי
צבאות כר. | סליק הגולגולת | ב' אר'
שמעאל כל השירות הללו שמע
ר' עקיבה || שכיר למרעבה
20 ותפס ולמד אותם מלפני כסא
כבודו | בשוה משוררין לו
משרתי.

104§

קול הראשון כל השומע מיד |
מתנהג ומשתנה. קול השני(ו) |
כל המאזין לו מיד תנועה ושוב |
איו חור קול (השלישי) השומעו
מיד את(ו) | א(ו)ח ערית מיד מת.
קול הרביעי כל המאזין לו מיד
משבירת גולגולת ראשו וקומתו
ומתחנך | רוב ראשי צלעותיו.
קול חמישי כל השומעו מיד נשפך
25 מיד נשפך כיתון ושורה כלו
לחיות דם. קול הששי כל המאזין לו
מיד חשיל כל השומעו וכל
לחיות כמים. דברו ש' ק'ק' יי
צבאות כר. | סליק הגולגולת | ב' אר'
שמעאל כל השירות הללו שמע
ר' עקיבה || שכיר למרעבה
25 ותפס ולמד אותם מלפני כסא
כבודו | בשוה משוררין לו
משרתי.

25

104§

קול | הראשון כל השומע מיד
מתנהג ומשתנה. קול השני(ו) |
כל המאזין לו מיד תנועה ושוב |
איו חור קול (השלישי) השומעו
מיד את(ו) | א(ו)ח ערית מיד מת.
קול הרביעי כל המאזין לו מיד
משבירת גולגולת ראשו וקומתו
ומתחנך | רוב ראשי צלעותיו.
קול חמישי | כל השומע אותו מיד
מיד נשפך כיתון ושמה כולו לחיות
דם קול הששי כל המאזין לו מיד |
אחוזת ריקדה ללבו ולבו מרעש
ומתקן את בני קריב מעיו ורשת
מדרות בקרב | לחיות כמים
דברו שג' קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו.

30

3150

105§

ג'. מי כמלכינו בכל חופשי
מלכות. מי כיצורנו | מי כיהוה
אלקינו. חמה לבינה מפליט
ומוציא כתר ראשו כימה וכסיל
וכוכב תנוה מרות וכוכבים
שלו שמעוטר יושב בו על כסא
כבודו ואור גולה היה מפליט בין
עניו. כי מלך גיס מלך גבורות
מלך | נפלאות מלך פרישות הוא
35 דברו ש' ק'ק' יהיה צבאות.

105§

ב'. מי כמלכינו מי כיצורנו | כי
אלהינו חמה ולבנה מפליט
ומוציא כתר ראשו כימה | וכסיל
וכוכב תנוה מרות וכוכבים
שלו שמעוטר יושבין | וחלוק
כבודו ואור גולה היה | מפליט בין
עניו. כי מלך גיס ומלך גבורות
נפלאות ומלך | פרישות הוא
דברו ש' ק'ק' יי צב' כר.
סליק הגולגולת.

105§

מי כמלכינו מי כיצורנו ומו
אלהינו חמה ולבנה מפליט
ומוציא כתר ראשו כימה וכסיל
וכוכב תנוה מרות וכוכבים |
ומולות שוררין יוצאין מחלוק
שלו שמעוטר יושב בו על כסא
כבודו ואור גולה היה | מפליט בין
עניו. כי מלך גיס ומלך גבורות
נפלאות ומלך | פרישות הוא
דברו ש' ק'ק' יי צב' כר.

30

105§

אמר | ישמעאל כל השירות הללו
לפיכך יצורנו | מי כמלכינו חמה
ולבנה מפליט ומוציא כתר ראשו
כימה וכסיל | וכוכב תנוה מרות
וכוכבים ומולות שוררין יוצאין
מחלוקתו שלו שמעוטר יושב בו
על כסא כבודו ואור גולה היה
5 מפליט בין עניו כי מלך גיסין
ומלך גבורות ומלך נפלאות
ומלך פרישות הוא דברו שג'
קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו.

5

106§

ה. אר' ישמעאל כל השירות
הללו שמע ר' עקיבה שכיר
למרעבה ותפס ולמד אותם
מלפני כסא | כ' | כבודו שהיו
משוררים לפינו משרתי. סליק
55 פירקא רביעי.

106§

ג'. אר' | ישמעאל כל השירות
הללו שמע ר' עקיבה שכיר
למרעבה ותפס | ולמד אותם
מלפני כבודו שהיו משוררין לפינו
משרתי.

106§

אמר ר' ישמעאל כל השירות הללו
שמע ר' עקיבה שכיר למרעבה
ותפס ולמד מלפני כבוד | שהיו
משוררים לפני משרתי.

106§

אמר | ישמעאל כל השירות הללו
שמע ר' עקיבה שכיר למרעבה
ותפס ולמד אותם מלפני כסא
כבוד | שהיו משוררין משרתי
לפניו

103 §

י"ד" מי כמלכינו בכל גיא
תופשי מלכות מי כיצורנו | מי
כח' שמוינו ומי כמחו בקושרי
קשרי כתרים. כי בששה קולות משוררין
לפניו | מרות נושאי כסא כבודו
הכרובים והאופנים חיות הקדש |
האופנים חיות הקדש בקול קול
שמעולה מחברו ומשונה משלפיו

104 §

קול הראשון כל השומע אותו
מיד מתנעה ומשתתח. קול השני
כל המאזין לו מיד תועה | ושוב
אינו חוזר. קול השלישי כל השומע
אותו מיד אחוזו ערית ומיד מת.
קול הרביעי | כל המאזין לו מיד
משתברת וגולגולת ראשו וקומתו
ומתנחק רוב ראשי צלעותיו.
קול החמישי | כל השומע אותו
מיד משתפק כקיתון ושרה כולו
לחיות דם. קול הששי כל המאזין
לו מיד אחוזת דקירה ללבו ולבו |
מרעיש ומתפק את בני קרבי מעיו
ושרת מרירתו | בקרבו לחיות
כמים דבר שנאמ' ק"ק'.

105 §

ב' מי כמלכינו ומי כיצורינו ומי
כח' שמוינו חמה | ולבנה מפליט
ומוציא חתר ראשו כימה וכסיל
וכוכב ונונה | מרות וכוכבים
ומולות טורדין ויוצאן מחלוק
שלו שמוטור רישב בו על כסא
כבודו ואור גדול היה מפליט בין
עיניו כי מלך | וניסן ומלך גבורות
ומלך נפלאות ומלך פרישות הוא
דבר ש' ק"ק' ה' צבאות וכו'.

106 §

ג' אמר רבי ישמעאל כל השירות
הללו שמע ר' עקיבה כשיר / ל |
למרכבה ותפש ולמד אותם
מלפני כסא כבוד שהיו |
משוררין לפניו משרתיו.

107 §

103 §

פרק ד' מי כמלכו בכל גיא
תופשי תפוסת מלכות. מי כיצורנו
מי כיו | אלהינו | בקושרי קשרי
כתרים. כי בששה קולות משוררין
לפניו | מרות נושאי כסא כבודו
הכרובים והאופנים חיות הקדש |
האופנים חיות הקדש בקול קול
שמעולה מחברו ומשונה משלפיו

104 §

קול הראשון כל השומע אותו מיד
מתנעה ומשתתח. קול השני כל
המאזין לו מיד תועה ושוב אינו
חוזר. קול השלישי כל השומע
אותו מיד אחוזו ערית ומיד מת.
קול הרביעי | כל המאזין לו מיד
משתברת וגולגולתו וקומתו |
ומתנחק רוב ראשי צלעותיו.
קול החמישי כל השומע אותו
מיד משתפק כקיתון ושרה כולו
לחיות דם. קול הששי כל המאזין
לו מיד אחוזת דקירה ללבו ולבו |
מרעיש ומתפק את בני קרבי מעיו
ושרת מרירתו | בקרבו לחיות
כמים דבר שנאמ' ק"ק'.

105 §

ב' מי כמלכינו ומי כיצורנו ומי
כח' שמוינו חמה ולבנה / מ | מפליט
ומוציא חתר ראשו כימה וכסיל
וכוכב ונונה | מרות וכוכבים
ומולות טורדין ויוצאן מחלוק
שלו שמוטור רישב בו על כסא
כבודו ואור גדול היה מפליט בין
עיניו מלך נסן ומלך גבורות
ומלך נפלאות | ומלך פרישות הוא
דבר שנאמ' ק"ק'.

106 §

ג' אמר רבי ישמעאל כל השירות
הללו שמע ר' עקיבה כשיר / ל |
למרכבה ותפש ולמד אותם
מלפני כסא כבוד שהיו |
משוררין לפניו משרתיו.

107 §

103 §

פד' מי כמלכינו בכל גיא תופשי
מלכות. מי כיצורנו ומי כיו'
אלהינו. ומי כמחו בקושרי | קשרי
כתרים. כי בששה קולות משוררין
לפניו | ס'א' לפל' משרת' מרום
נושאי כסא כבוד' מרת נושאי |
כסא כבוד הכרובים ואופנים
חיות הקדש בקול קול | שמעולה
מחברו ומשונה משלפיו.

104 §

קול הראשון | כל השומע מיד
מתנער | ס'א' מתנעה' ומשתתח.
קול השני | כל המאזין לו מיד
תועה ושוב אינו | חוזר. קול
השלישי כל השומע מיד אחוז |
ערית מיד מת. קול הרביעי | כל
המאזין לו מיד משתברת וגולגולת |
ראשו וקומתו ומתנחק רוב
ראשי צלעותיו. | קול חמישי כל
השומע מיד נשפק כקיתון ושרה |
כולו לחיות דם. קול הששי | כל
השומע וכל המאזין לו מיד |
אחוזת דקירה בלבו ולבו כמרעיש
ומתפק | כלי | קרבי | מעיו ושרה |
מרתו בקרבו לחיות כמים דבר
ש' קק' וכו' | סל'ק

105 §

הגלה ב' מי כמלכינו ומי כיצורנו
ומי כיו' | אלהינו חמה ולבנה
משליט ומוציא | חתר ראשו
כימה וכסיל וכוכב ונונה מרות
וכוכבים | ומולות טורדין ויוצאן
מחלוק שלו שמוטור רישב בו על
כסא כבודו ואור גדול היה מפליט
בין עיניו. כי מלך | וניסן ומלך
גבורות ומלך נפלאות ומלך
פרישות הוא | דבר ש' קק'.

106 §

הגלה ג' אמר ר' ישמעאל | כל
השירות הללו שמע | ר' עקיבה
כשיר למרכבה ותפש ולמד
אותם מלפני כסא כבוד שהיו |
משוררין לפניו משרתיו.

107 §

N8128

אנשים רבן שמעון בן גמליאל. ור' ישמעאל בן אליעזר בן דמה. ור' יהודה בן בבא | משמות אלפים תלמידים |

5

מירושלים פדיון שלהם. |

108§
ב. וכיון שראה ר' נתנאי בן הקנה גזירה זו עמד והוריד למרכבה ובקשתי שאלה | אסוריא שר הפנים ואמר לי עשרה כתבו | בתוך דין של מעלה נתנו לסמאל שרה של רומי לומר לך | להשיב שר של רומי לומר לך | ותחד מאבירי ישראל כל נתח | טוב ידך וכתף להשלים גזירה | גונב איש ומכרו ושמוה נקמה זו |

15
10
15
20
25

25

30

109§
א. אר' ישמעאל כל התראות הללו וכל התנאים | התרו בו | ותחרו בסמאל הרשע והוא או קבלתי עלי ויכחז מאבירי | ישראל עשרה מאבירי הללו. ר' עקיבא בן יוסף ור' יהודה בן בבא. ור' ישב הסופר. ור' חנניא | בן חדיין. ר' חנניה תורגמן. ר' אליעזר | בן שמעון ר' חנינא בן חבינא ר' שמעאל בן אישע. רבן שמעון | בן גמליאל. ר' אליעזר בן דלא.

45

110§
ד. אר' ישמעאל מה עשה הסריאל יהוד | אלקי ישראל | באותה שעה לא הספיק לומר | לטון | וכתוב גזירות | ומכות גדולות עזות קשות וגוראות ומבהלות ומפגולות | על רומי הרשעה מפני חימה שנתמלה על סמאל שקיבל עליו | כל התנאים | הללו אלא מיד ושל | נזיר הוא עצמו וכתב על הנזיר כך |

55

O1531

מאבירי ישראל | רבן שמעון בן גמליאל ור' ישמעאל בן אלישע ור' אלעזר בן דמה ור' יהוד | בן בבא | משמות אלפי תלמידים חכמים מירושלים פדיון שלהם. | סליק הנהלה.

108§

ד. וכיון שראה ר' נתנאי בן הקנה גזירה זו עמד והוריד למרכבה. | ובקשתי מסוריא שר הפנים ואמר לי עשרה כתבו | בבית דין של מעלה נתנו לסמאל שרה של רומי לומר לך והכתו מאבירי | ישראל כל נתח טוב ידך וכתף להשלים גזירה גונב איש ומכרו | וגמצא | בידו מות יומת. ושמוה נקמה זו נקמה לתקם ממנו עד שחניע | פיקוד | יי על צבא המרום במרום | שנשחט ומוטל הוא וכל שרי מלכיות | במרום כנוריים וכבשים |

20 של יום הכיפורים |

109§

פרק ה'. || אר' ישמעאל כל התראות הללו וכל התנאים התרו | בו והתנו בו בסמאל הרשע והוא | אומר קבלתי עלי ויכחז עשרת | אבירים הללו.

110§

אר' ישמעאל מה עשה והרריאל יי אליה ישראל | באותה שעה | לא הספיק לומר לסופר כתוב גזירות ומכות גדולות עזות קשות | וגוראות ומבהלות ומפגולות | על רומי הרשעה מפני חימה שנתמלה על סמאל שקיבל עליו | כל התנאים | הללו אלא מיד | הוא נטל | ונטל הוא | עצמו והנייר | וכתב. וכך כתב ליום נקמה |

הרשעה שחטל טחן טחן וחתמו

M40

רבן שמעון בן גמליאל. ור' ישמעאל בן אלישע. ור' אלעזר בן דמה. ור' יהודה בן בבא. | אלפים תלמידים חכמים | מירושלים פדיון שלהם.

108§

וכיון שראה ר' נתנאי בן הקנה גזירה זו | עמד והוריד למרכבה ובקשתי מסוריא שר הפנים ואמר לי עשרה | כתב | ס'א ואמר לי כתבו בבד' | בד' של מעלה נתנו לסמאל שרה של רומי לומר לך | בחזר מאבירי | ישראל כל נתח טוב. וכתף להשליך גזירה גונב איש ומכרו | וגז' ושמוה נקמה לתקם ממנו עד שחניע | פיקוד | על צר צבא | המרום במרום שנשחט ומוטל הוא | וכל שרי מלכיות במרום כנוריים | וכבשים | של יום הכיפורים.

109§

אמר ר' ישמעאל כל התנאים הללו | וכל ההתראות הללו התרו | בו והתנו בסמאל הרשע והוא | אומר קבלתי עלי ויכחז עשרת | אבירים הללו.

110§

אמר ר' ישמעאל מה | עשה והרריאל | בצאות אלפי בצאות | באותה שעה | לא הספיק לומר | לסופר כתוב גזירות ומכות גדולות ומבהלות ומפגולות | על רומי הרשעה מפני חימה שנתמלה על סמאל שקיבל עליו | כל התנאים | הללו אלא מיד | נטל הוא עצמו וכתב. וכך כתב | ליום נקמה שעתיד | ושמוה לרומה | הרשעה שחטל טחן טחן וחתמו

M22

מאבירי ישראל רבן שמעון בן גמליאל | ור' ישמעאל בן אלישע | ור' אלעזר בן דוסא ור' יהודה | בן בבא | הללו ארבעה מאבירי | ישראל משמות אלפים תלמידים חכמים מירושלים פדיון שלהם

108§

וכיון שראה ר' נתנאי בן הקנה גזירה זו עמד והוריד אותו למרכבה ובקשתי שאלה מסוריא שר הפנים ואמר לי עשרה | כתב | בית דין של מעלה נתנו לו לסמאל שר שר שרה של רומי | לאמר לך והכתו מאבירי | ישראל כל כתף טוב ידך וכתף להשלים גזירה גונב איש ומכרו | וגמצא בידו מות יומת | ומסור לו | נקמה לתקם ממנו עד שחניע | פיקוד | על צבא המרום במרום | שנשחט ומוטל הוא וכל שרי מלכיות במרום כנוריים | וכבשים | של יום הכיפורים | סליק פרקא

109§

אמר ר' ישמעאל כל התראות הללו וכל התנאים | הללו התרו בו | בסמאל הרשעה | ואמר קבלתי עלי ויכחז עשרה | אבירים הללו

110§

אמר ישמעאל מה עשה והרריאל יי אליו | ישראל | באותה שעה | לא הספיק לומר לסופר כתוב גזירות ומכות גדולות עזות קשות | וגוראות ומבהלות ומפגולות | על רומי הרשעה מפני חימה שנתמלה על סמאל שקיבל עליו | כל התנאים | הללו אלא מיד | נטל הוא יזיר וכתב על הנזיר כך | כתב ליום | ליום נקמה שעתיד | ושמוה לרומי הרשעה תעלה ענו

20

אנשים מאבירי ישראל רבן שמעון
בן גמליאל ור' ישמעאל בן אלישע
ור' אלעזר בן רמא ור' יהודה בן
בבא הללו ארבעה מאבירי
ישראל ושמונת אלפים תלמידי
| חכמים מירושלם פדיון שלהם. |
סליק היגלה.

108 §

ר. ויבין שראה רבי | נחנניא בן
הקנה גזירה זו עמר תורדיני
למרכבה | ובקשתי שאלה מן
סוריא שר הפנים ואמר לי עשרה
כתבו | בד' של מעלה ונתנו לו
לסמאל הרשע שרה של רומי |
לומר לך והכחד מאבירי ישראל
כל נחש טוב ירך ותחף | להשלים
גזירתו ונוגב איש ומכרו ונוג.
ושמרה לו נקמה וזו | להקם ממנו
עד שתגיע יפקוד י' על צבא
המרום | וגו'. שיהא נשחט ומוטל
הוא וכל שרי מלכויות במרום |
כגרים וכבשים של יום
הכיפורים... |

109 §

פרק ה' אמר ר' ישמעאל כל
התנאין הללו וכל | התנאין הללו
| וכל התנאין האלו התרו ונתנו |
בו כסמאל הרשע והוא אומר
קבלתם עלי ויכתדו | עשרה
אבירים אלו | רבן שמעון בן
גמליאל ור' ישמעאל בן אלישע
ור' תנאי בן תרדיון ור' עקיבה בן
יוסף ור' יהודה בן בבא ור' ישכב
הסופר ור' תנאי בן חנינא ור'
אלעזר בן רמא ור' חוצפתי
התורגמן ור' אלעזר בן שמעון.

110 §

אמר ר' ישמעאל מה עשה
הזריאל יהוה אלדו ישראל
באותה שעה לא הספיק לו | ואמר
לסופר ס' לא הספיק לומר
לסופר כ"ז כתוב גזירות ומכות
וגזירות עזות וקשות | גזירות
ומבהלות כבודות וגזירות על
רומי הרשעה | מפני חזמה
שנתמלא על סמאל שקבל עליו
כל התנאין | האלו אלא מיד נטל
הוא ויירי וכתב עליו יום נקמה /ש/

מאבירי ישראל רבן שמעון בן
גמליאל ור' ישמעאל בן אלישע
ור' אלעזר בן רמא ור' יהודה בן
בבא | אלו ארבעה מאבירי
ישראל ושמונת אלפים תלמידי
| חכמים מירושלם פדיון שלהם.

108 §

ר. ויבין שראה רבי | נחנניא בן
הקנה גזירה זו עמר תורדיני
למרכבה | ובקשתי שאלה מן
סוריא שר הפנים ואמר לי עשרה
כתבו | בד' של מעלה ונתנו לו
לסמאל הרשע שרה של רומי |
לומר לך והכחד מאבירי ישראל
כל נחש טוב ירך ותחף | להשלים
גזירתו ונוגב איש ומכרו ונוג.
ושמרה לו נקמה וזו | להקם ממנו
עד שתגיע יפקוד י' על צבא
המרום | וגו'. שיהא נשחט ומוטל
הוא וכל שרי מלכויות במרום |
כגרים וכבשים של יום
הכיפורים... |

109 §

פרק ה' אמר ר' ישמעאל כל
התנאין הללו וכל | התנאין הללו
| וכל התנאין האלו התרו ונתנו |
בו כסמאל הרשע והוא אומר
קבלתם עלי ויכתדו | עשרה
אבירים אלו | רבן שמעון בן
גמליאל ור' ישמעאל בן אלישע
ור' תנאי בן תרדיון ור' עקיבה בן
יוסף ור' יהודה בן בבא ור' ישכב
הסופר ור' תנאי בן חנינא ור'
אלעזר בן רמא ור' חוצפתי
התורגמן ור' אלעזר בן שמעון.

110 §

אמר ר' ישמעאל מה עשה
הזריאל יהוה אלדו ישראל
באותה שעה לא הספיק לו | ואמר
לסופר ס' לא הספיק לומר
לסופר כ"ז כתוב גזירות ומכות
וגזירות עזות וקשות | גזירות
ומבהלות כבודות וגזירות על
רומי הרשעה | מפני חזמה
שנתמלא על סמאל שקבל עליו
כל התנאין | האלו אלא מיד נטל
הוא ויירי וכתב עליו יום נקמה /ש/

ישראל רש"ב' יור' ישמעאל בן
אלישע ור' אלעזר בן רמא ור'
יהודה בן בבא (או) ור' אלפי' |
תלמידים חכמים מירושלם פדיון
| שלהם... | סליק

108 §

היגלה ר' ויבין שראה ר' נחנניא
בן הקנה | גזירה זו עמר תורדיני
למרכבה | ובקשתי שאלה מן
סוריא שר הפנים ואמר לי עשרה
כתבו | בד' של מעלה ונתנו לו
לסמאל הרשע שרה של רומי |
לומר לך והכחד מאבירי ישראל
כל נחש טוב ירך ותחף | להשלים
גזירתו ונוגב איש ומכרו ונוג.
ושמרה לו נקמה וזו | להקם ממנו
עד שתגיע יפקוד י' על צבא
המרום | וגו'. שיהא נשחט ומוטל
הוא וכל שרי מלכויות במרום |
כגרים וכבשים של יום
הכיפורים... |

25

30

109 §

פרק ה' אמר ר' ישמעאל כל | התנאין
הללו וכל | התנאין הללו
| וכל התנאין האלו התרו ונתנו |
בו כסמאל הרשע והוא אומר
קבלתם עלי ויכתדו | עשרה
אבירים אלו | רבן שמעון בן
גמליאל ור' ישמעאל בן אלישע
ור' תנאי בן תרדיון ור' עקיבה בן
יוסף ור' יהודה בן בבא ור' ישכב
הסופר ור' תנאי בן חנינא ור'
אלעזר בן רמא ור' חוצפתי
התורגמן ור' אלעזר בן שמעון.

40

45

110 §

אמר ר' ישמעאל מה עשה
הזריאל יהוה אלדו ישראל
באותה שעה לא הספיק לו | ואמר
לסופר ס' לא הספיק לומר
לסופר כ"ז כתוב גזירות ומכות
וגזירות עזות וקשות | גזירות
ומבהלות כבודות וגזירות על
רומי הרשעה | מפני חזמה
שנתמלא על סמאל שקבל עליו
כל התנאין | האלו אלא מיד נטל
הוא ויירי וכתב עליו יום נקמה /ש/

50

55

N8128

הזהב ועל כל הפירות ועל יכל
מיני המכחות. ואחר כך תעל'
מן אתה | ותרחה חבירתה ותעמוד
במקומה ששה חרשים ותרני נע
צרת | וספחת ובהרת וכל מיני
נענים כולם על רומי הרשעה עד
ש | שעה שיאמר אדם לחבירו
הילך רומי הרשעה הוא וכל
שנא[א]ה | כפלי | בפרושה אתה
10 יאמר אין מתבקשת לי.

10 יאמר אין מתבקשת לי.

111§

ה. אר' ישמעאל כשבאחי
15 הודעתני עדות זו מלפני כסא
הכבוד שמוח כל חברים ועשו
אותו היום לפני ר' נחניאי בן
הקנה יום משתה ושמחה ולא עוד
20 אלא שאמר נשיא בשמחתו היום
לפנינו כל מיני זמר ונשתה בתוך
ין הואיל ונתניד ההריאל יהיה
אלקי ישראל לעשות נקמה
25 ונפלאות | ופלאי פלאות ברומי
הרשעה ונגילה בשמחת בור
ועובב.

בור ועובב.

112§

ו. אר' ישמע' מה עשו בית דין של
מעלה באותה שעה ציון | למלאכי
חבלו ורעו עלינו ועשו עלינו
לפינוס קיסר כלה ותרצה | ולא
נשתיר בכל ודכולי שרדי ופלט
ורפא אשת נעוריו | וכל אמהותינו
וכל פלשוניו היו מוטלין והיו
שורפין ומוטלין לפני כל בניו
וכל בני ביתו | וכל מחמדי ענינו.

וכל מחמדי ענינו.

113§

ד. אר' ישמע' מה עשו לאותו
רשע ויזולו ונבולו | וכל מיני
מפני שהיו מוטלין לפניו וכן
שהיה שולח ידו כל ברייה לטול
אחד ממוחלן של לפינוס קיסר
לדעתו על משהו לקבורי היה
בולעו | תהום וכן משפך דיו
היגמו היה מוטלין תהום היו
מוטלין לפניו | ולא עוד אלא
שסרחו ונבאשו בכל היכל מלכותו
והיה מתבייש מפני שר מלכותו
שהיו נכסין ורצאן לפניו.

שהיו נכסין ורצאן לפניו.

111§

אמר ר' ישמעאל כשבאחי
הודעתני עדות מלפני כסא
הכבוד שמוח כל החברים ועשו
אותו היום לפני ר' נחניאי בן
הקנה יום משתה ושמחה ולא עוד
20 אלא שאמר נשיא בשמחתו היום
לפנינו כל מיני זמר ונשתה בתוך
ין הואיל ונתניד ההריאל אליו
ישראל לעשות נקמה ונפלאות
25 ונפלאות פלאות בה ברומי הרשעה
ונגילה בשמחת בור | ועובב.

ונגילה בשמחת בור | ועובב.

112§

אמר ר' ישמעאל כשבאחי
הודעתני מה עשו בית דין של
מעלה באותה שעה ציון למלאכי חבלו
ורעו עלינו ועשו עלינו לפינוס
קיסר כלה ותרצה | ולא נשתיר
בהכלו שרדי ופלט ורפא אשת
נעוריו | וכל אמהותינו וכל פלשוני
היו מוטלין והיו שורפין ומוטלין
לפני כל בניו | וכל בני ביתו
וכל מחמדי ענינו.

וכל מחמדי ענינו.

113§

אמר ר' מה עשו לאותו רשע
שילוחו ונבולו | במתיו מפני
שהיו מוטלין וכן שהיה שולח
ידיו כל ב' | בריה נטול אחד
ממוחלן של לפינוס קיסר לדעתו
לפניו ולקבורי היה בולעו תהום
וכן משפך דיו ממנו היה בולעו
תהום היו מוטלין לפניו | ולא עוד
אלא שסרחו ונבאשו בכל היכל
מלכותו והיה מתבייש בכל שר
מלכותו נכסין ורצאן לפניו.

מלכותו נכסין ורצאן לפניו.

M22

M40

O1531

ואחר כך תעלה ענן אחרת ותרחה
את | ותרחה חבירתה ותעמוד
במקומה ששה חרשים | ותוריד נע
צרת וספחת ובהרת וכל מיני
נענים כולם על רומי הרשעה עד
ש | שעה שיאמר אדם לחבירו
הילך רומי הרשעה הוא וכל
שנא | כפלי | בפרושה אתה
10 יאמר אין מתבקשת לי.

יאמר אין מתבקשת לי.

111§

אמר ישמעאל כשבאחי
הודעתני עדות זו מלפני כסא
הכבוד שמוח כל חברים | ועשו
אותו היום לפני ר' נחניאי בן
הקנה יום משתה ושמחה ולא עוד
20 אלא שאמר נשיא בשמחתו היום
לפנינו כל מיני זמר ונשתה בתוך
ין הואיל ונתניד ההריאל יי אליו
ישראל לעשות נקמה ונפלאות
25 ונפלאות פלאות ברומי הרשעה
ונגילה בשמחת בור | ועובב.

ונגילה בשמחת בור | ועובב.

112§

אמר ישמעאל מה עשו בית דין
של מעלה באותה שעה ציון |
למלאכי חבלו ורעו עלינו ועשו
עלינו לפינוס קיסר כלה ותרצה
על נשתיר לו בכל | והכל פלט
ושרדי רפא אשת נעוריו וכל
אמהותינו וכל אמהותינו וכל
פלשוניו היו מוטלין לפניו והיו
שורפין ומוטלין לפני כל בניו
וכל בני ביתו וכל מחמדי ענינו |

וכל מחמדי ענינו |

113§

אמר ישמעאל מה עשו לו לאותו
רשע נאלוהו ונבולו | במתיו מפני
שהיו מוטלין | וכן שהיה שולח
ידיו כל ב' | בריה נטול אחד
ממוחלן של לפינוס קיסר לדעתו
לפניו ולקבורי היה בולעו תהום
וכן משפך דיו ממנו היה בולעו
תהום היו מוטלין לפניו | ולא עוד
אלא שסרחו ונבאשו בכל היכל
מלכותו והיה מתבייש מפני שר
מלכותו נכסין ורצאן לפניו |

לפניו נכסין ורצאן לפניו |

55

הפירות ועל כל כלי מתכות.
ואחר כך תעלה עין אחת ותרחץ
את חברתה ותעמוד במקומה
ששה חרשים אחריה ותוריד נגע
צרעת וספחת ובהרת לכל נגעים
כולם על [???] עד
שש שעה שיאמר אלה לחבר
הלך [רומי הרשעה] היא וכל
אשר בה בפרוטה! אחת ויאמר לו 15
אינה מתבקשת לי. סליק היגלה.

על הכסף ועל הזהב ועל הפירות
ועל כל כלי [מתכות. ואחר כך
תעלה עין אחת ותרחץ את
חברתה] ותעמוד במקומה ששה
חרשים אחריה ותוריד נגע צרעת
וספחת ובהרת וכל מיני נגעים
כולם על רומי 'הרשעה' עד
שיאמר [אדם לחברו] ה'ך רומי
הרשעה היא וכל אשר בה /ב/ 5
בפרוטה אחת ויאמר אינה
מתבקשת לי.

|| ועל כל כלי מתכות ואחר כך 8
תעלה עין אחת ותרחץ את
חברתה | ותעמוד במקומה |
חרשי | ותוריד נגע צרעת וספחת
5 ובהרת וכל | מיני נגעים כולם על
||רומי ???|| עד שש שעה שיאמר
אדם | לחברו | ה'ך רומי ???
||א| וכל אשר בה בפרוטה אחת | 5
ויאמר לו אין מתבקשת לי. סליק
10

111§

ב' אמ' (ב) 'מכאן ועד ב' שלמטה
צריך שיסודר ?? התוספת' ר'
ישמעאל כשבאני והערת עידות
זו | מלפני כסא הכבוד שמחו |
החברים ועשו חברים | את
היום לפני ר' חנניאל | בן הקנה |
משה ושמואל | ולא עוד אלא
שאמר נשיא בשמחתו הכבד
לפניו כל מיני זמר ושתה בן יין
הואלי ועתיד הורריאל ה' שניין |
ישראל לעשות נקמה ונפלאות
ונפלא ונפלאות בה [???] 10
ונגלה [ולשמחה] בשמחת כבוד
ועובד. | סליק היגלה.

111§

ב' אמר ר' ישמעאל כשבאני
והערת עדות זו מלפני כסא
כבוד | שמחו | כל החברים ועשו
אותו היום לפני ר' חנניאל | בן
הקנה | יום שמה ושמואל ולא עוד
אלא שאמר נשיא בשמחתו |
הכבד | לפניו כל מיני זמר ושתה
יין הואלי ועתיד | והורריאל יו 10
אלהי ישראל לעשות נקמה
ונפלאות ונפלא | ונפלאות בה
ברומי הרשעה נגלה בשמחת
כבוד ועובד.

111§

היגלה ב' אמ' ר' ישמעאל (אל) ס'א
אמ' ר' ישמעאל ס'א לי סנוגאל
||ס|| שר המנים ירדו שב בחקי
ואניך לך מה תהיה על ישראל |
כשבאני | והערת עידות מלפני
20 כסא | תכבדו שמחו כל הכבדים
ועשו אותו היום לפני חנניאל |
הקנה | יום שמה ושמואל ולא עוד
אלא שאמר נשיא בשמחתו
הכבד | לפניו כל מיני זמר
25 ושתה בן יין הואלי ועתיד
והורריאל אלהי ישראל | לעשות
נקמה ונפלאות ונפלא | ונפלאות
||??? ??? ???|| ונגלה | בשמחת
כבוד ועובד. סליק
30

112§

ב' אמ' ר' ישמעאל מה עשו בית
דין שלמעלה באותה שעה צוואם)
למלאכי חבלה וירדו | ועשו עליו 20
על לופיוס קיסר | כלה ונחרצה
ולא נשתיר | בכל הוכלו שרד
וירש | ריפה | אשת נעוריו וכל
גבירותיו וכל אמהותיו וכל
פילגשו היו | מוטלין לפניו והיו
טרופין ומוטלין לפניו כל בניו
וכל בני | ביתו וכל מחמדי ענינו.

112§

ב' אמר ר' ישמעאל מה עשו
של מעלה באותה שעה | צו
למלאכי חבלה וירדו ועשו עליו
על לופיוס קיסר | כלה ונחרצה
ולא נשתיר | בכל הוכלו שרד
וירש | ריפה | אשת נעוריו וכל
15 גבירותיו וכל אמהותיו וכל
פילגשו היו | מוטלין לפניו והיו
טרופין ומוטלין לפניו כל בניו
וכל בני | ביתו וכל מחמדי ענינו.

112§

היגלה ב' אמ' ר' ישמעאל מה עשו
ב' של מעלה באותה שעה |
||צו|| למלאכי חבלה
||צו|| ירדו עליו ועשו על לופיוס
35 קיסר כלה ונחרצה | ולא נשתיר
בהרכב שרד פולט. וירפא אשת
נעוריו וכל | אמהותיו וכל פלגשו
15 היו מוטלין היו שרופין ומוטלין
לפניו כל בניו | לכל בני ביתו וכל
מחמדי ענינו.

113§

ב' אמ' ר' ישמעאל מה עשו לו
לאותו רשע וינולחו וינחלו
במכות לא במכות מפני מה | מפ' 20
שהיו מוטלין לפניו וכוין שהיה
שולח דין כל בריה לטול אחד
ממתי | על לופיוס קיסר להנחו
על המטה להצוא לקבורו היה |
בולעו תהום וכוין שמשך ידו ממנו
היה פולטו תהום | והיו מוטלין
לפניו. ולא עוד אלא שסרסו
(ו)נבאשו בפלי (סא) 'יכל' |
25 היכל מלכותו והיה מחביש מפני
שרי מלכות שהיו | ובנסין ויוצאין
לפניו.

113§

ר' מה עשו לו לאותו רשע | וינולחו
וינחלו במתי מפני מה מפני
שהיו מוטלין לפניו | וכוין שהיה
שולח דין כל בריה לטול אחד
20 ממתי | על לופיוס קיסר להנחו
על המטה להצוא לקבורו היה |
בולעו תהום וכוין שמשך ידו ממנו
היה פולטו תהום | והיו מוטלין
לפניו. ולא עוד אלא שסרסו
(ו)נבאשו בפלי (סא) 'יכל' |
היכל מלכותו והיה מחביש מפני
שרי מלכות שהיו | ובנסין ויוצאין
לפניו.

113§

ב' אמ' ר' ישמעאל מה עשו לו
לאותו רשע וינולחו וינחלו
45 במכות במתי מפני שהיו מוטלין
לפניו | וכוין שהיה שולח דין כל
בריה נטול אחד ממתי | של
לופיוס קיסר | להנחו למטה
50 ולקברו היה בולעו תהום וכוין
שמשך ידו ממנו היה | בולעו
20 (פולט) תהום והיו מוטלין לפניו
ולא עוד אלא שסרסו ונבאשו בכל
היכל מלכותו והיה מחביש
55 מפני שרי מלכות שהיו ובנסין
ויוצאין. לפניו.

עולמים) | שכבר מילא זהרריאל
ה אלדי ישראל פי בשחוק ושחק
על אותו רשע | ואמר הדר גאון
היכל נורא שאני שמי בתוכו וכסא
כבודו שסלטולו | בו שאני עזוב מה
שנברא ועד לעד שאני מטעימן
טעם אור אש | וגחל רחמים
כרוכים ואופנים חיות הקדש
לאותו רשע בתוך היום | על ידי
תניא בן תרדיון.

5

10

115§ - 120

אמר ר' ישמעאל סח לי סוורא |
שר הפנים יריד אומר לך מה עשה
הדר טוב (הדר) אלדיהם (ה)
| אלדי ישראל | באותה שעה
צינו ירדתי וטרדתי ורהבתי את
לופי קיסר מהיכלו | שהיה יסן בו
בלילה הולכתיו בביתו להקת
חזירי וכלבי והכסתי | את ר'
תניא בן תרדיון | הלמתי
הולכתי בהיכלו של לופינוס
קיסר | למחר באו החורגים
שכועסין על ר' תניא בן תרדיון
לומר נפלאות | יושב ועושה בבית
המדרש יושב ומלמד לאבירי
ישראל תורה תתן | את ראשו
גרמה להם לופינוס קיסר בר'
תניא בן תרדיון וחבכו את | ראשו
ור' נתניא בן הקנה ביינו ור'
תניא בן תרדיון קשר כתר |
מלכות הולך מלך על רומי
הרשעה בצורת פנים של לופינוס
קיסר | ר' חזשים והרג בה ששה
אלפי תמונים אלף אחד לכל
חדש | והעמידו בצורת ר'
תניא בן תרדיון לבני רומי
הרשעה ותפשוהו | והטילוהו
והשליכוהו באש ומי הוא
שהטילוהו באש תחת ר' תניא | בן
תרדיון לופינוס שמאחר
שהמיתוהו החזירו והחיו אותו
בבד של // מעלה || מעלה ותפר
ותפשוהו וזהו בשיטין בית
השריפה ומדה הזו לכל עשרת |
חכמי ישראל

15

20

25

30

35

40

45

116§ - 121

מפני שכרת יוצא מערכות רקיע
ומכרת ואומר | בבד של מעלה
מחשבה שחשבה רומי הרשעה על
אבירי לחורגם זהרריאל | ה אלדי
ישראל היה מסכים ואפילו
התירו חלב שרומי הרשעה
מהרהרת | על בני חשובה | (חשובה)
היא להם כאילו עשאוהו.. (ב)

50

55

B238

V228

D436

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

רשע מפני מה על ר' חנניא בן
תדריך שהגיע יום שכתב עליו
להורגו. אמרו לו מרי קיסר חזור
בך | על אותו חכם שלא יהרג אמר
ימות הוא וכל בני ביתו הללו אף
כל ||רמ' חס'ה|| עמו ובדבר הזה
אין אני | חוזר. סליק הגולה.

מפני ר' תנניה בן תרדיון שהגיע
יום שכתב עליו || עליו להרגו
אמרו לו מרי קיסר חוזר כך על
אוחו חכם שלא | יהרג אמר ימות
הוא וכל בני ביתו הללו ואף כל
רומי תספה | עמו וכדבר הזה אני
חוזר.

על ר' חנניה בן תרדיון שהגיע
יום שבת עליו להורגו אמ' לי מרי
קיסר | חזור בך על אותו חכם
שלא יהרג אמ' ימות הוא וכל בני
ביתו | הללו ועל ((ורמ'')) יספה
5 בידו עמו ובדבר זה איניי חוזר.
חליל

118§
אמ' ר' ישמעאל סח לי סווריא שר
הפנים ידיד אומר לך מפני מה
חזק כחו שלאותו | רשע מפני
שמשלשלת שלעשו הרשע הוא בא
לפיכך עיזו ק' וחזק וקשה לבבו
(כ.) 'והו' התוס' סליק היגלה.

118§
ב' | אמר ר' ישמעאל אמר לי |
סוריה שר הפנים ידידי אומר לך
מפני מה חזק כחו של אותו | רשע 5
מפני שמשלשלת של עשו הרשע
הוא לפיכך עז וחזק | וקשה לבו.

118§
היגלה ב' אמ' ר' ישמעאל סח לי
10 סוורא שר הפנים | ידיד אמ' לך
מפני מה חזקה כחוש של | אותו
רשע | מפני' שמשלשלת של עשו
הרשע הוא בא לפיכך עז וחזק |
15 וקשה לבו. סליק

119§ 127- י"ד, וישמעאל סח ל' סוריא שר
המים ירד אומר כל אלא תנעב
במיתה ס"א במדה זו שאתה נפטר
כל בלית | עולמן שכבר מילא
והוריא לו שמוי ישראל מילא
כחשוק ושחק עליו על אותו רשע
ממנו הדר אנו יכיל | ונרא שר
שריו בו וכסא כבודו יסלסולי
בו שאין אני עובד ממ שקרא עיל
עליו ממעט אני | טעם און
ואש תנאי כרובים ואופות חיות
הקודש לאותו רשע בתוך גיהנם
על ידי חנינה פן תרדיו. | סליק
הגילה.

119§
ג' אמר ר' שמעאל אמר לי סוריה
שר הפנים | לק' אמור לו לר' חנה
כן תרדיון אל התעצב על מדה זו |
שאהה ופטר בה לבית עולם |
כבר מלא והדראל יוי אלתי |
והררל פיו בחצוק ונצח עליו על
10 אותו רשע. אמר ר' זאן היכל
גורא שאני שריו בו שסלולי בו
שאני עובד מי | ושקרא ערל עד
שאני מטעים אותו טעם אור מאש
גזיל | הכרובים והאופנים וזוח
הקושל והארש בתוך גיהנם |
על ידי ר' חנה בן תרדיון.

1198
הַיְהִיָּה לְאִמִּי רַ' שִׁשְׁמַעֲלָה שָׁח לִי
סוּרָה שֶׁר יָרִיד אֹמֵר לִי אֵל
תַּעֲבֹב בְּעַל מַלְחָה זֶי' זֶה שָׁכַר
10 וְאֶסֶר לֵב בְּבֵית עוֹלָמִים וְסִבְרָה
מִלֵּא הִרְרָאִי יי אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל
שֶׁ בִּצְחֻק וְשִׂחָה לֵב אוֹתוֹר שָׁע
וְאִבִּי רִדִּי נִשְׁתַּח לִי וְכִלְכֵּל נֶגְוִי וְנֶגְוִי
20 שָׁרִי בְּתוֹכוֹ וְכִסָּא כְּבוֹדוֹ
שִׁסְתָּלוּ לִבִּי שֶׁ אֵשׁ עֹבֵר מֵהָ
שׁוֹבֵר וְעַד לַעֲדָה שֶׁ אֵשׁ מִעֵמֶק
שֶׁעַם וְאוֹתֵי לֵב שֶׁ אֵשׁ יִכְרֹסִים
וְאוֹפִיִּים חִיּוֹת חֲקִישׁ וְלֹאֲתוֹר שָׁע
30 תְּחִיבֵנּוּ לֵב זֶה חֲתִיבָן בְּ
תַּחֲדֵי-לֵב

120 § 128 – ר' א' ו' שמעאל ס"ה סוריא
 ש' תפיס ירד אומר כל מה עשה
 חתור' ויו הרר אומר
 הוררם ה' שמי שאל אותם
 בשמי ציוני וירדת' וסרת'
 ודחמתי כל קיסר' אסור
 מהכלל' שהיה שבו כל בלילה
 וחולבת' וחתור' בבית אהת
 חזירי' וכלבני חילמתי' אחר
 הנכסמתי' את ר' עזניה' בן תרדיון'
 חתור' אותו
 הביחלי'
 וסל' חילומי' קיסר' למרד באר
 השור' שפוטל' את המרד' על כספיהן
 כל תניי' בן תרדיון' ס' ס' א'
 חתור' בן תקנה לאמר שרש' וישב
 וישב ועוסק בבית המדרש וישב
 וספדו לאבירי' ישראל חתור'
 ה' תני' ז' את ראשו' אחר' דמה
 אסור' קיסר' כל' תנינ' בן
 תרדיון' חתור' בן תנינ' בן תקנה
 תחכו את ראשו' ור' ו' חתור' בן
 תקנה חתור' בן חתור' בן תנינ' בן
 חתור' קסר' חתור' בן חתור' בן ראשו'
 ופני' על ר' ור' ו' השעת' באחר'
 חתור' חתור' חתור' חתור' חתור'
 חתור' חתור' חתור' חתור' חתור'

120 §
 וְאָמַר ר' שְׁמֵעָאֵל אִמְרֵי לִי
 סוּרִינָה שֶׁהַפְּנִים יֵרֵד אִמְרֵי לִךְ
 מִשָּׁעָה הָרִבִּית סוּרִינָה וְיֵרֵד הָרָז
 15 יֵאָרְוֶנָּה סִי' אֲזִינִי
 אֶלְהֵנָּה יֵי אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ
 שֶׁנֶּחֱזַק צוּרֵי וְרֵדֵתִי וְסוּרֵתִי
 וְדַחְמִי אֶל לִישׁוֹנוֹ קִיסָר
 מְהִיכְלוּ שְׁהֵי שֶׁאֵין בְּכִלְדָּה
 וְהִלְכִיתִי אֲתוֹת בִּבְתֵּי לִישׁוֹת חֲזוּרִים
 וְכִלְכֵּל וְהִתְכַּסֵּי אֶל רֵבִי וְעִנְיָה
 וְהִלְכִיתִי אֲתוֹת בִּלְבָבִי שֶׁל
 קִיסָרוֹס יֵי לִמְחָה בָּאֵן
 הַהוּרִים שֶׁנֶּחֱזַק עַל רֵבִי וְעִנְיָה
 20 לִימֵר וְנִלְמֹת יוֹשֵׁב תוֹשֵׁה בְּבֵית
 מְדַרְשׁ יוֹשֵׁב מְלַמֵּד אֶת
 לֵאבִירֵי וְרֵשָׁאֵל חֲתוּן אֵין אֲרָשׁוֹ
 נִדְמָה לֵאבִירֵי וְקִיסָרוֹס קִיסָר
 חֲתוּן(אֵל) בֶּן קֵהֶן | וְחִתְכֵּת אֵין
 אֲרָשׁוֹ רֵבִי וְחִתְכֵּת בֶּן קֵהֶן חֲתוּן
 כִּי-הֵן (בְּרַפֵּה לֵהֵם) רֵבִי וְעִנְיָה
 בֶּן תְּרִדְיָן לֵאבִירֵי קֵהֶן כְּלִישׁוֹס
 קִיסָר הִלְךְ לִישׁוֹת וְקִסְרָא קִיסָר
 כִּסְרֵי מְלִכּוֹת וּמִלְכֵּן עַל רֹמִי
 הַשְּׁעָנָה | וְחִתְכֵּת עָנִי שֶׁל קִיסָרוֹס
 25 קִיסָר שֶׁנֶּחֱזַק הוֹרָה בֶּן לִישׁוֹת

120§
העולה דאמר ר' שמעאל שחל י
35 סורא דר' הפני דידא א"ל מה
שחל דר' מרור (ויזו ורור)
אזהבה ק"ס אורח"ס ס"א
אורח"ס ס"א היראל"א א"ל
ישראל באותה שנה ציוו וירדת
40 וסרדו דחפמי אל לופי קיסר
מחילו שיהו ק"ס כבילה
והמכילמו | לביוו דהקת
וענין וכלבם והמכסמ אר
45 חורג כן מרדיון | המכיל
והמכס | והמכילתו דהכילו
שקיסר עוסק למח באו
החורג | שכעוסק ע"ל חניא
כן מרדיון לופר המכיל ושב
50 וטוהש המכיל | המכיל ויטב
למכיל לאבירי ישראל חורא
הפלז דא ראש. ידע | לם
לופיט קיסר כ"ל חניא בן
חנניא וחנמא דא ראש. ור'
55 חנניא | בהקת בירו ור' חניא בן
מרדיון קסר כרן מלכותו חניא
מ"ל | רומי(הרשע) בצורת
פריס ללופיט קיסר ור' חניא
חורא | בה ששה אלפסיס המכיל

והרג | בה ששה ||אלפים הגמונים

M22	M40	O1531	N8128
<p>ללופיינוס קיסר שמאחר שהמיתו אותו חזרו חזי אותו בית דין של מעלה תפסוהו והטילוהו באש והיה בשניקן בית השריפה ובמרה הזו לכל עשרת חכמי ישר. סליק היגלה.</p>	<p>שהמיתוהו התירו והחיו אותו בכ"ד של // מעלה מעלה תפסו והטילוהו באש בית השריפה ומרה הזו לכל עשרת חכמי ישראל</p>	<p>שמאחר שהמיתוהו חזרו וחזי אותו בבית דין של מעלה ותפסוהו והטילוהו באש והיה בשניקן בית השריפה ובמרה הזו לכל עשרת חכמי ישר. סליק היגלה.</p>	<p>ובמרה הזו לכל עשרת חכמי ישר. סליק.</p>
121§	116 → 121§	121§	121§ 10
<p>מפני שהכרו יוצא מערבות רקיע מכריו ואומר בכ"ד של מעלה מחשבה מחשבה רומי הרשעה על אבירי ישראל לאבד אותם וזריראל יי אלתי ישראל היה מסכים אפי' הרחור הלב שרומי הרשעה מהרהר על בני חשובה היה להם כאילו עשו אותה. סליק פרקא</p>	<p>מפני שהכרו יוצא מערבות רקיע ומכריו ואומר בכ"ד של מעלה מחשבה מחשבה רומי הרשעה על אבירי ישראל לאבד אותם וזריראל יי אלתי ישראל היה מסכים אפי' הרחור הלב שרומי הרשעה מהרהר על בני חשובה היה להם כאילו עשו אותה. סליק פרקא</p>	<p>ה'. מפני שהכרו יוצא מערבות רקיע מכריו ואומר בבית דין של מעלה לומ' מחשבה מחשבה רומי הרשעה על אבירי ישר לאבדם. וזריראל יי אלתי ישר היה מסכים ואפילו וזריראל הלב שרומי הרשעה מהרהר בני חשובה היא להם לפניו כאילו עשו אותה. סליק פרק.</p>	<p>ה'. מפני שהכרו יוצא מערבות רקיע מכריו ואומר בבית דין של מעלה מחשבה מחשבה רומי הרשעה על אבירי ישראל לאבד אותם. וזריראל יתה אלתי ישראל היה מסכים אפילו הרחור הלב שרומי מהרהר על בני חשובה הם כאילו עשו אותה.</p>
N8128	25		20
122§	122§	122§	122§
<p>ר. אר' שמעאל סח לי סטגיאלי שר שר הפנים ידידי שב בח(י)ק ואגיד לך מה תהא על ישראל ישבתי בח(י)ק והיה מסתכל בי והיה בוכה והיו דמעות נופלות על מעיני ויורדו עלי אמרתי לו הדר זיו מפני מה את' בוכה. אמ' בא ואביסך ואודיעך גנו גזו להם לישראל עם קדושים תפסם בלדו והביסם לחדרי חדר' ולגניו גניו ולאוצרות. ושל פוקסין ופתח ופתח(?) איגרות כתובות משונות זו מזו אמרתי לו הללו למי אמ' לי הללו לישראל. אמרתי הללו ישראל יוכלו לעמוד בהם. אמ' לי למחר בא ואודיעך צרות קשר מן הראשונות למחר הביסני לחדרי חדר' והראני צרות משונות מן הראשונות אשר לשבי אשר לרעב לרעב אשר לבהו לבהו. אמרתי לו הדר זיו וכי ישר בלבד חטאו. או לי בכל יום יום מתחדשות נזירות (קשות) מאילו וכיון שישאל נכנסין לבתי כניסיות ולבתי מדרשות והם עונין ית' /ש/ שמה רבא מברך אין אנו מניחין מצאת מחדרי חדר'.</p>	<p>ר. אר' שמעאל סח לי סטגיאלי שר שר הפנים ידידי שב בח(י)ק ואגיד לך מה תהא על ישראל ישבתי בח(י)ק והיה מסתכל בי והיה בוכה והיו דמעות נופלות על מעיני ויורדו עלי אמרתי לו הדר זיו מפני מה את' בוכה. אמ' בא ואביסך ואודיעך גנו גזו להם לישראל עם קדושים תפסם בלדו והביסם לחדרי חדר' ולגניו גניו ולאוצרות. ושל פוקסין ופתח ופתח(?) איגרות כתובות משונות זו מזו אמרתי לו הללו למי אמ' לי הללו לישראל. אמרתי הללו ישראל יוכלו לעמוד בהם. אמ' לי למחר בא ואודיעך צרות קשר מן הראשונות למחר הביסני לחדרי חדר' והראני צרות משונות מן הראשונות אשר לשבי אשר לרעב לרעב אשר לבהו לבהו. אמרתי לו הדר זיו וכי ישר בלבד חטאו. או לי בכל יום יום מתחדשות נזירות (קשות) מאילו וכיון שישאל נכנסין לבתי כניסיות ולבתי מדרשות והם עונין ית' /ש/ שמה רבא מברך אין אנו מניחין מצאת מחדרי חדר'.</p>	<p>ר. אר' שמעאל סח לי סטגיאלי שר שר הפנים ידידי שב בח(י)ק ואגיד לך מה תהא על ישראל ישבתי בח(י)ק והיה מסתכל בי והיה בוכה והיו דמעות נופלות על מעיני ויורדו עלי אמרתי לו הדר זיו מפני מה את' בוכה. אמ' בא ואביסך ואודיעך גנו גזו להם לישראל עם קדושים תפסם בלדו והביסם לחדרי חדר' ולגניו גניו ולאוצרות. ושל פוקסין ופתח ופתח(?) איגרות כתובות משונות זו מזו אמרתי לו הללו למי אמ' לי הללו לישראל. אמרתי הללו ישראל יוכלו לעמוד בהם. אמ' לי למחר בא ואודיעך צרות קשר מן הראשונות למחר הביסני לחדרי חדר' והראני צרות משונות מן הראשונות אשר לשבי אשר לרעב לרעב אשר לבהו לבהו. אמרתי לו הדר זיו וכי ישר בלבד חטאו. או לי בכל יום יום מתחדשות נזירות (קשות) מאילו וכיון שישאל נכנסין לבתי כניסיות ולבתי מדרשות והם עונין ית' /ש/ שמה רבא מברך אין אנו מניחין מצאת מחדרי חדר'.</p>	<p>ר. אר' שמעאל סח לי סטגיאלי שר שר הפנים ידידי שב בח(י)ק ואגיד לך מה תהא על ישראל ישבתי בח(י)ק והיה מסתכל בי והיה בוכה והיו דמעות נופלות על מעיני ויורדו עלי אמרתי לו הדר זיו מפני מה את' בוכה. אמ' בא ואביסך ואודיעך גנו גזו להם לישראל עם קדושים תפסם בלדו והביסם לחדרי חדר' ולגניו גניו ולאוצרות. ושל פוקסין ופתח ופתח(?) איגרות כתובות משונות זו מזו אמרתי לו הללו למי אמ' לי הללו לישראל. אמרתי הללו ישראל יוכלו לעמוד בהם. אמ' לי למחר בא ואודיעך צרות קשר מן הראשונות למחר הביסני לחדרי חדר' והראני צרות משונות מן הראשונות אשר לשבי אשר לרעב לרעב אשר לבהו לבהו. אמרתי לו הדר זיו וכי ישר בלבד חטאו. או לי בכל יום יום מתחדשות נזירות (קשות) מאילו וכיון שישאל נכנסין לבתי כניסיות ולבתי מדרשות והם עונין ית' /ש/ שמה רבא מברך אין אנו מניחין מצאת מחדרי חדר'.</p>
123§	123§	123§	123§
<p>ובשעה שירדתי מלפניו שמעתי קול מדבר בלשון ארמי ובלשון חזק והיה מדבר מקדש קדישא לחורבא והיכלא לנור כלים. חזירא /ר/ דמלכא לציונתא. ובתולין ועלימין לביה. בני מלכא לקטלא ? וחדוותיה דמלכא דמטור אפלתא. ומדבא דבייא דאיסתבא. ופתורא דמתקן סוספה בעליה דבכי ירושלים לאינדי וארעא /ר/ דישאל לניע.</p>	<p>ובשעה שירדתי מלפניו שמעתי קול מדבר בלשון ארמי ובלשון חזק והיה מדבר מקדש קדישא לחורבא והיכלא לנור כלים. חזירא /ר/ דמלכא לציונתא. ובתולין ועלימין לביה. בני מלכא לקטלא ? וחדוותיה דמלכא דמטור אפלתא. ומדבא דבייא דאיסתבא. ופתורא דמתקן סוספה בעליה דבכי ירושלים לאינדי וארעא /ר/ דישאל לניע.</p>	<p>ובשעה שירדתי מלפניו שמעתי קול מדבר בלשון ארמי ובלשון חזק והיה מדבר מקדש קדישא לחורבא והיכלא לנור כלים. חזירא /ר/ דמלכא לציונתא. ובתולין ועלימין לביה. בני מלכא לקטלא ? וחדוותיה דמלכא דמטור אפלתא. ומדבא דבייא דאיסתבא. ופתורא דמתקן סוספה בעליה דבכי ירושלים לאינדי וארעא /ר/ דישאל לניע.</p>	<p>ובשעה שירדתי מלפניו שמעתי קול מדבר בלשון ארמי ובלשון חזק והיה מדבר מקדש קדישא לחורבא והיכלא לנור כלים. חזירא /ר/ דמלכא לציונתא. ובתולין ועלימין לביה. בני מלכא לקטלא ? וחדוותיה דמלכא דמטור אפלתא. ומדבא דבייא דאיסתבא. ופתורא דמתקן סוספה בעליה דבכי ירושלים לאינדי וארעא /ר/ דישאל לניע.</p>
124§	124§	124§	124§
<p>באותה שמעתי את קול החזן הזה. ונשמתי ונפילתי לאחורי עד שבא הרעאל הוראל הרכיבא אשר נתן בו רוח ונשמה והעמידני או לי ידידי מה עלתה לך אמרתי לו הדר זיו אין להם תקנה לישראל או לי בא ואביסך לגניו נחמות ולגניו ישועות ואראק. הביסני לגניו ישועות ולגניו נחמו וראיתי כתות של מלאכי השרת שחן וישבין ואורנין בגדי שוער ועושין כחרי חיים טובים ואבנים טובות של מרגליות קבועין בהם ומרקחין וכל מיני בשמים וינות ממורקים לצדיקים. וראיתי כתר אחד משונה מכל הכתרים והמה ולבנה ושנים עשר מלכות קבועות בו. אמרתי הדר זיו כתרים הללו למי או לי לדוד מלך ישראל. אמר לו הדר זיו הראני כבודו של. או לי ידידי המתן ולשל</p>	<p>באותה שמעתי את קול החזן הזה. ונשמתי ונפילתי לאחורי עד שבא הרעאל הוראל הרכיבא אשר נתן בו רוח ונשמה והעמידני או לי ידידי מה עלתה לך אמרתי לו הדר זיו אין להם תקנה לישראל או לי בא ואביסך לגניו נחמות ולגניו ישועות ואראק. הביסני לגניו ישועות ולגניו נחמו וראיתי כתות של מלאכי השרת שחן וישבין ואורנין בגדי שוער ועושין כחרי חיים טובים ואבנים טובות של מרגליות קבועין בהם ומרקחין וכל מיני בשמים וינות ממורקים לצדיקים. וראיתי כתר אחד משונה מכל הכתרים והמה ולבנה ושנים עשר מלכות קבועות בו. אמרתי הדר זיו כתרים הללו למי או לי לדוד מלך ישראל. אמר לו הדר זיו הראני כבודו של. או לי ידידי המתן ולשל</p>	<p>באותה שמעתי את קול החזן הזה. ונשמתי ונפילתי לאחורי עד שבא הרעאל הוראל הרכיבא אשר נתן בו רוח ונשמה והעמידני או לי ידידי מה עלתה לך אמרתי לו הדר זיו אין להם תקנה לישראל או לי בא ואביסך לגניו נחמות ולגניו ישועות ואראק. הביסני לגניו ישועות ולגניו נחמו וראיתי כתות של מלאכי השרת שחן וישבין ואורנין בגדי שוער ועושין כחרי חיים טובים ואבנים טובות של מרגליות קבועין בהם ומרקחין וכל מיני בשמים וינות ממורקים לצדיקים. וראיתי כתר אחד משונה מכל הכתרים והמה ולבנה ושנים עשר מלכות קבועות בו. אמרתי הדר זיו כתרים הללו למי או לי לדוד מלך ישראל. אמר לו הדר זיו הראני כבודו של. או לי ידידי המתן ולשל</p>	<p>באותה שמעתי את קול החזן הזה. ונשמתי ונפילתי לאחורי עד שבא הרעאל הוראל הרכיבא אשר נתן בו רוח ונשמה והעמידני או לי ידידי מה עלתה לך אמרתי לו הדר זיו אין להם תקנה לישראל או לי בא ואביסך לגניו נחמות ולגניו ישועות ואראק. הביסני לגניו ישועות ולגניו נחמו וראיתי כתות של מלאכי השרת שחן וישבין ואורנין בגדי שוער ועושין כחרי חיים טובים ואבנים טובות של מרגליות קבועין בהם ומרקחין וכל מיני בשמים וינות ממורקים לצדיקים. וראיתי כתר אחד משונה מכל הכתרים והמה ולבנה ושנים עשר מלכות קבועות בו. אמרתי הדר זיו כתרים הללו למי או לי לדוד מלך ישראל. אמר לו הדר זיו הראני כבודו של. או לי ידידי המתן ולשל</p>

הרשעה ותפשוהו והטילוהו באש
ומי הוא שהטילוהו באש לופינוס
חניי'א בן תרדיון לופינוס קיסר
שמאחר שהמיתוהו חזרו והמיו
אולו בבית דין שלמעלה ותפשוהו
והטילוהו | באש והיה כשיוק
בחוץ השרפה ובמדת הו לכל
עשרה חכמי ישראל | סליק היגלה

121§ - 129

ה' מפני | שהכרח יוצא מערכות
רקיע מכריו ואומ' בב' של
שלמעלה לאמר מחשבה חשבה
רומי הרשעה על | אבירי ישראל
לאבד אותם ולכלותם והרריאל
ה' שפויי ישראל היה מסכים
ואפי' הרדור הלב 'שרומי'
[הד'??] | מהרהרת על בניו
חשובה היא להם כאילו עשו
אותם | סליק פירקא

ומי הוא שהטילוהו באש לופינוס
קיסר | שמאחר שהמיתוהו חזרו
והמיו אותו בב' של מעל
ותפשוהו | והטילוהו באש והיה
כשיוק בתוך השרפה ובמדה זו
לכל 'עשרת' | חכמי ישראל.

121§

ה' מפני שהכרח יוצא מערכות
רקיע מכריו | ואומ' בב' של
מעל לומר מחשבה חשבה רומי
הרשעה על | אבירי ישראל
לאבדם והרריאל יו' אלו ישראל
היה מסכים | אפי' הרדור הלב
'שרומי' מהרהרת על בני חשבה
היא להם | כאילו עשו אותם...

שהטילוהו באש תחת ר' תינא בן
תרדיון לופינוס שמאחר
שהמיתוהו החזרו והמיו אותו
בב' של מעלה ותפשוהו
והטילוהו | באש והיה כשיוק
בית השרפה ומדה הו לכל
עשרת חכמי ישראל | סליק

121§

ה' מפני שכרח יוצא
מערכות רקיע ומכריו | ואומ'
בב' של מעלה מחשבה חשבה
[??] על אבירי לחורגם
והרריאל י' אלו ישראל היה
מסכים | ואפי' הרדור הלב [??]
[??] מהרהרת על בני חשבה
היא להם לפני כאילו עשאו סליק
היגלה

122§

א' | אמ' ר' ישמעאל סח לי סנויאל שר הפנים ירדיו שב בחיק ואניו לך מה
תהא על ישראל ישיבתי בחיקו והיה | מסתכל בי בוכה והיו דמעות יורות
מעניו ונפולות על [פיו] פניו אמרתי לו הדר זיו מרום מפני מה אתה | בוכה.
א' | ירדיו בוא ואכנסך ואודיעך גזו להם לישראל עם קדוש תפשי
והביטו | לחזר | ולעני נגידם ולאוצרות. נטל את הפנקסים ופתח
והראני אצרות כחובות צרות משונות זו מזו אמרתי לו | לטי א' לי לישראל |
אמרתי לו | ויכולך ישראל לעמוד בתן. ואמר לי למחר בוא ואודיעך צרות
משונות מאלה | ולמחר הביטני לחזר | חזרתי אמרתי לו הדר זיו מרום
אשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר | לשבי לשבי אמרתי לו הדר זיו
ישראל בלבד חטאו א' לי בכל יום יום מתחדשות להם צרות קשות מאלה
| ויכון | שנכנסו לבתי כנסיות וטונין אמן יתא שמיה רבא מברך אין אנו מניחים
לצאת מחזרי חזרים.

123§

בשעה | שירדתי מלפניו שמעתי קול מדבר בלשון ארמי וכן היה אומר מקרשא
קרישא וחורבא וחובלא קרישא לנור | דליק דיריתא דמלאכ תינטר ארמולתא
ומרכתא דכייא לאיטאטאכא ופתורא דמחן יבונה בעל דבכא | וירושלם
לנחך ואנע ישראל לייט.

124§

חמישי כיון ששמעתי את קול החזק הזה בנעתי ונדממתי תפסתי | לאחריי עד
שכא הרריאל השר נתן כי כח ונשמה ותעמידני על רגלי א' לי ירדיו מה
עלתה לך | אמרתי לו הדר זיו מרום ששא אין להם חקקה לישראל א' לי
ירדיו בוא ואכנסך לעני נחמת ולעני ישועות | והביטני לעני נחמת ולעני
ישועות וראיתי כיתות של מלאכי השרת יושבין ואורגין בגדי ישועה ועושין
כחרי | חיים וקובצין בהם אבנים טובות ומרגליות ומרקחים וכל מיני בשמים
ומתקיקים | יינות לצדיקים וראיתי כתר | אחד משונה מכל הכתרים ותמה
ולבנה ושנים עשר מולות קבועין בה. אמרתי לו הדר זיו מרום כתרים | הללו
למי א' לי לישראל. וכתר חשובה זה למי א' לי לדוד מלך ישראל אמרתי לו
למי א' לי לישראל.

N8128

125§

- השיבני בחיקי | או' לי מה אתה רואה. אמר לו אני רואה |ב|שבעה ברכים שהם
 |רצין כאחד. או' לי כבוש עיניך שלא תדענו מהללו שיצאו |לקראת דודי מיד
 ועשו כל אופנים ושרפים ואוצרות שלג |וא| ואוצרות ברד וענני כבוד ומזלות
 5 וזכוכים ומלאכי השרת ולהוטי |ובול. ואומ' למנצח מזמור לדוד השמים
 מספרים ושמעתי קול |רעש גדול שבא מגוף ואו' ימלך יי' לעולם. והנה דוד
 34 מלך |ישראל בא בראש וראיתי כל מלאכי בית דוד אחריי וכל אחד || ואחד
 כתרו בראשו וכתרו של דוד מובהק ומשונה מכל הכתרים וזיו |הולך מסוף
 העולם ועד סופו כיון שעלה דוד מלך ישראל לבית המדר' |גדול שברקיע
 10 מוכן לו כסא של אש שהוא ארבעים פרסאות גובה| וכפליים אורכו וכפליים
 רחבו.

126§

- וכיון שבא דוד וישב לו על הכסא |שלו. מוכן יעני' |על| כסא של קנו. וכל
 5 מלכי בית דוד יושבין לפניו |?| ומלכי בית ישראל אחריי. מיד או' דוד שירות
 ותושבחות שלא |שמעתן אחן מעולם וכיון שפתח דוד ואמר ימלך יהיה אליך
 15 |ציון |?| לדור דודו הללויה. פתח מטשרן וכל המזלות ואמרו ק'ק' |יהיה
 צבאות מלא כל הארץ כבודו. וחיות הקדש משבחות ואומרי' |ברוך כבוד יהיה
 10 ממקומו. והרקיעים או' ימלך יהיה וגו'. והארץ |אומרי' יהיה מלך יהיה מלך
 20 |יהיה| ימלך לעולם ועד. וכל מלכי בית דוד |אומ' ויהי יהיה למלך על כל
 הארץ. סליק פרק ששי.

25

30

35

40

45

50

125§

תפשו והשיבני בחיקו אמ' לי מה אתה | רואה אמרתי לו אני רואה שבעה
ברקים שהם רצים כאחד אמ' לי בני כבוש עניך שלא תדעונו הללו שיצא || 172
לקראת דוד. מיד נישו כל אופנים ושרפים וחיות הקדש ואוצרות ברד
ואוצרות שלג ועני | כבוד ומולות וכוכבים ומלאכי השרת ולהטוי וכול
ואומרים למנוח מזמור לדוד השמ' מספר' | כבוד וכול. ושעמתי קול רעש
גדול שבא מעדן ואומר ימלך ה' לעולם ועד. והיה דוד מלך ישראל | בראש
וראיתו כל מלכ' בית דוד אחרי וכל אחד ואחד מהם כתר בראשו וכתר
שלדוד מובקע ומשובח | מכל הכתרים חיוו הולך מסוף העולם ועד סופו. 5
שנייה. כיון [של] שעלה דוד לבית המדרש גדול | שברקיע מוכן לו כסא שלש
10 שהיא ארבעים פסאות גובה כפלים אורכו וכפלים רחבו

126§

כיון שבא | דוד וישב לו על הכסא שמוכן לו כגור כסא שלקנו וכל מלכ' בית
דוד יושבין לפניו וכל מלכ' ישראל | עומדין לאחריו מיד עמד דוד ואמר שירות
15 ותושבחות שלא שמעתי אתן מעולם. כיון שפתח דוד ואמ' | ימלך ה' לעולם
פתח מטטרן וכל פמליא שלו ואמ' ק'ק' ה' צבאות. וחיות משבחות ואומרות
ברוך | כבוד ה' ממקומו ורקיעים אומ' ימלך ה' לעולם והארץ אומרת ה' מלך
10 ה' מלך ה' ימלך וכל מלכ' בית | דוד אומרים והיה ה' למלך על כל הארץ
20 ביום ההוא ייחד ה' אחד שמו[ן] אחד. והתוספת'

127§ – 119

אמ' ר' ישמעאל סח לי סוריא שר הפנים ידד אומר לך אל תעצב במיתה ס'א
25 במדה זו שאתה נסתר בה לבית | עולמך שכבר מילא והרריאל ה' שמויי ישראל
מז בשתוק ותשק עליי על אותו רשע ואמר הדר נאח היכל | ונרא שאני שריו בו
וכסא בכדדי שסילסולי בו שאני א' עובד מי שנקרא ערל עד שאני מטעים אותו
15 | טעם אור ואש ונהלי כרובים ואופנים חיות הקדש לאותו רשע בתוך גיתם
על ידי תנייה בן תרדיון. | סליק היגלה. 30

128§ – 120

אמ' ר' ישמעאל סח לי סוריא שר הפנים ידד אומר לך מה עשה הדר טהור |
זיו הדר אורחם אורחים ה' שמויי ישראל באותה שעה ציגוי וירדתי וטורתי
והחפתי את לופינוס קיסר מהיכלו | שהיה ישן בו בלילה והולכתי אותו בבית
35 להקת חזירים וכלבים וחילמתי אותו. והוכנסתי את ר' תנייה בן | תרדיון
וחלמתי אותו מהיכלו של לופינוס קיסר למחר באו ההורנים שצטטו לא
שכעסין על ר' תנייה בן תרדיון | ס'א ר' נתנזייה בן הקנה לאמר נפלאות יושב
20 העוסק בבית המדרש ויושב ומלמד לאבירי ישראל חזרה תחיו ? | את ראשו.
נדמה להם לופינוס קיסר כר' תנייה בן תרדיון ס'א כר' נתיבה בן הקנה וחתכו
את ראשו. ור' | נתנזייה בן הקנה בתוך ביתו ור' תנייה בן תרדיון קשר כתר
40 מלכות בראשו ומלך על | רומי | הרשעה בצורת | פניו של לופינוס קיסר ששה
חרישים הורג בה ששת אלפים הנמונים אלף הנמוק לכל חורש וחורש והעמידו |
בצורת ר' תנייה בן תרדיון להם לבני | רומי | הרשעה ותפשוהו והטילוהו
באש ומי הוא שהטילו באש תחת | ר' תנייה בן תרדיון לופינוס קיסר שפאחר
25 שהמיתתו חזרו והחיו אותו בבית דין שלמעלה ותפשוהו והטילוהו | באש והיה
45 בשנוק ובתוך השריפה ובמידה הוו לכל עשרה חכמי ישראל. סליק היגלה.

129§ – 121

ה' מפני | שהכרח יוצא מערבות רקיע מכריז ואומר בבית דין שלמעלה לאמר
50 מחשבה מחשבה רומי הרשעה על | אבירי ישראל לאבד אותם ולכלותם
ההרריאל ה' שמויי ישראל היה מסכים. ואפי' הדרהור הלב ישרומי | [ה??ה?]
מהרהרת על בני חשובה היא להם כאילו עשו אותם. סליק פירקא

N8128

130§

א'ר' ישמעאל כך אמ' לי אכתיראל יה יהוה אלקי צבאות ידידי | ששמעאל תדע
לך שלא תחלי לזאת אומות העולם לעשבר בישראל | אלן | יום אחד בעולם על
יד שעבוננו והשתחונו לאלקים אחרים | והע' והעמירו צלם בביתו | ודחקת' את
שכניו ממנו | ששבעת' לשכן | שמי שם לעולם | והכעיסו | והמרוני | דמה
מלכיהם | ושיריהם | כותניהם | ונביאיהם | והיו שבע מאות שנה | הן חלוקים מעלי
ושבעתי באפי | שאני מכעיסם תחת פרולא וכספא ושיריהם | הירגו ומלכיהם
| ושריתון | בחורי | ישליכו עולליהם | ירששו | תל | וקניהם | וכבדו | לעולם | | ויגורו
עליהם | גירתו | קשה | עד | שהם נמקים | ענום | בענון | אבותיה | ואם שם | שבים
או | אולי | שהוקן | מתמלא | שכן | שלחתי | להם | | ביד | עבדי | הנביאים | שאני | עתיד
לפקוד עליהם | את | ימי | הבעלים | שהקטירו | להם | וכשם | שהכעיסו | שבע מאות
שנה | כך | אני | עתיד | להכעיסם | ולהקיאם | בניו | נכל | ובניו | אשר | לא | חלקתי | לו
מלכות | בינם | ושלחתי | גורלות | על | כל | העמים.

131§

ב'. יען | בערן | רפו | ידי | ונפלת' | | מלך' | מלא' | קומתי | ונבעתי | על | פני | וכן | לא | היה
בי | לא | לדרב | ולא | לענות | מה | | ופיד | נענה | לי | מטרטון | ואמר | לי | מיד | יה | תבס
ועמוד | חזק | את | מותניך | | והכן | והשקן | כל | בדברים | אשר | ידבר | אלקי | ושמעתי
קול | יוצא | מבין | שני | | הכרובים | וא' | ידידי | ישמעאל | אל | תירא | שאין | אני | פורע
מהם | מדה | במדה | | אני | יודע | שאין | בהם | חז | לעמוד | אל | שאני | עושה | למען | שמי |
ואני | גותן | מחלוקת | בין | (ה)אומות | ואיכה | גדולה | בין | אדום | ובין | ישמעאל | | כרי
שיתגרו | אילו | באילו | ולא | יכלו | שיראל.

132§

ג'. א'ר' ישמעאל ישבתי היי(ת) | מחשב בחשבון שני(י) | תן | לי | בפעם | (שנייה) |
ראשונה | וחשבתי | לבלב | שבע' | | שנה | ולמדי | חמשים | ושתים | שנה | | ולכן | מאה
ושמונים | שנה | וישראל | | לא | עלה | לי | חשבון | עד | שמעתי | בתפילה | ובאותה
הזמנית | שהתנפלותי | | בראשונה | ימים | בימים | ומיד | שמעתי | בת | קול | יוצאת
ואמרת' | ידי' | | ידידי | ישמעאל | תדע | לך | שאם | ישראל | שבים | בתשובה | מיד | נגאלים
לשך | הנתי | | לישעה | בשובה | ונחת | והושען.

133§

ד. א'ר' ישמעאל השב' | כלפי | דבר | ואמרתם | אם | אינן | עושין | תשובה | אינן | לעולם
נגאלין | אמ' | לי | או | שאם | ימקו | בענום | או | | ישלם | הקץ.

40

N8128

134§

ה. א'ר' ישמעאל השבני כלפי | דיבור | ואמרת' | חזקן | מלכות | המרשעת | הזאת
אינו | יכול | להתנאות | שמעתי | קול | יוצא | וא' | ידידי | ישמעאל | | לקץ | מלאת | ביני
בית | מלכי | פרס | שבע מאות שנה | יזמן | הקל | ומעל | כל | עני | | הארץ | יזמן | והיו
מריק | העונות | כשם | שעבוננו | שבע | (מ)אאות שנה | ועברו | | והבעלים | כך | אענובם | וגם
אני | אלטשם | בדי | בכירים | | אכורים | | שבע מאות שנה | | ואין | להם | מושע | לא | כחן
מורה | ולא | נביא | ולא | מלך | ולא | נגיד | שר | עד | | שהם | חזרתי | ושבתי | עלי
במלכי | ובתנתי | ואם | מבקשים | פני | וגם | | אני | אמצא | להם | והשיבותם | על
אדמתם | סליק | פרק | שבעי.

135§

א'ר' | ישמעאל | חשבתי | דבר | כלפי | דבר | ואמרת' | | ואם | אינם | עושים |
תשובה | אינ' | נגאלים | לעולם | אמ' | לי | אני | מעמיד | עליהם | מלך | שגורתי | | קשות
כהמן | ועל | כהון | שלא | כטובות | הם | שבים | אילו | הוא | מלך | עד | פני | | ומבין | חידות
וממליך | | לנגד | עילאה | ימלא | ולהקדשי | עליונים | יכלה | ויסבור | | להשניה | מילך | ודת.
ויהיה | בין | בתוה | עד | עירן | עירנים | ופלג | עירן.

136§

ב'. א'ר' ישמעאל אני הייתי מחשב בחשבון כי מלא(ת) לבלב שבעים שנה |
ולמדי חמשים ושתים | וספרים | כעניין | יצא | לי | למלאות | החורבן | בית | שני | | שבע
מאות | ומכרתי | בספרים | סתם | נדאל | וחתם | ומצאתי | | בתוך | | בדי | שבע
מאות שנה | ונחקר | וגורר | על | עמך | ועל | עיר | קדש | ובמלאות | | וכלו | ויחמו | משועים
והטארי | ויכפר | עם | מעט | רבא | צדיק | עולמים | | את | משיח | שהוא | סתום | וחתום
לכל | הנביאים | ומשה | את | קדשי | הקדשי' | |.

137§

ג'. א'ר' ישמעאל וכמה שפירש נדאל מצאתי כתוב שבעים | שבעים | | ונחקר | על
עמך | עד | עיר | קדש | לכלה | הפפע | ולהתם | החטאת | ולכפר | | והעון | ולהביא | צדק
עולמים | ולהתם | חזון | ונביא | ולמשון | קדשי | קדשי' | | אילו | שבעים | שבעים | רמו
לשבע מאות שנה | וכשכן | כלים | הם | כלים | | לעת | הטוב | ומיד | | (ה)אור | בא. | שג'
והיה | לעת | ערב | יתה | אור.

138§

ד. א'ר' ישמעאל מפני מה נתגלה לי הקץ | זה | לפי | שנתי | לבי | לדרוש | לפרש |
בהכמה | ולחשב | מועדים | ומנים | רבעי | וקצם | ועירן | עירנים | ומועד | | מועדים' |
ונתתי | פני | לקדש | עילאה | בתפילה | וחתונים | ובצום | ובשק | | ובמספד | וכן | הייתי
מתפלל | וא' | יהיה | אלקי | צבאות | אלקי | ישראל | עד | מתי | | יהיו | ישראל | דנוחן
פרוצין | עשוין | לעז | וקולס | בין | העמים | כל | ראונו | ילעינו | לנו | ויאמרו | אלה | הם | עם

N8128

147§

א'ר' ישמעאל אמ' | לי | ידור | מיום | בבקשה | ממך | אמור | להם | לישראל | אהוב
בעלי | תשובה | | כי | התשובה | מגעת | והולכת | לכסא | הכבוד | שלש מאות | ותשעים' |
רקיעים.

148§

ו'. גוללים | עיכל | תשובה | יותר | ממלאכי | השרת | שבעשע' | שג' | שגולו | ישראל | אמרו
מטטרו | ומיאל | וגבראל | מה | עושה | מיד | הנתי | ידידי | עיל | ראשית | | והיו | בוכים
בקול | גורו | ואמרים | מי | יעלה | למרום | מרומים | ויכלה | לפני | מי | שאמר | היה |
העולם | וישוב | מתרחן | אפו | ויהיה | על | בניו.

149§

ו' אמר להם מטטרו. אני אעלה | בעלייתו | | לזדעזעו | כל | להושי | אש | מפניו | כיון

ששומעין בן מרן? | אהבה שאוהבין קל להשתעבד בישראל כל אחד ואחד
אומר לו דבר | ודברך.

143§

ד. אומר להם משיח דבר קטן יש לי ואין לי דבר גדול. כל מי | שמחיה כל
ההרועים האילין יהיה מלך עלינו. מיד נסתמים דבריהם | ואין להם מה לדבר
באותה שעה משיח? | עומד ומתקטף בתפילה. ומתאר כבודו לפני מי שאמר
ויהי העולם. אומ' לפניו רבות של עולמים | זכור לי יונן ונחמה וחושן ואפלה
שחיתו בו שריו. עיני שלא ראו אור | ואנני שמענו חרפה גדולה וצער עורר על
עצמי. תשבר לבך בקרבך | ותשכח כחי ביננו ואנחה גלוי ורדע לפניה כי הדבר
הזה לא לכבודי / ע' / עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי אלא לכבודך עשיתי
על אדוד ועל | הויכך ועל בניך ששרויים בצער בן אומות העולם.

144§

ה'. באותה שעה | עומדים אותם מתאים אלף על רגליהם. ואומר' מישראל אנו
מישראל | אנו. ש' נגלו גוים רבים אל י' באותה שעה אומ' להם משיח לבן ו'
| וקצבו את כל אחיהם מכל הגוים והולכים ומקבצים כל ישראל ומביאין || 86
אותם ומעמידים אותם לפני משיח' והביא את כל אחיהם מכל | הגוים מנחה
להיה.

145§

ו. א'ר ישמעאל אמי' לו יגנאל שר הפנים עתידין | כל אומות העולם באין אצל
משיח ואמרים לו שמענו עליך שיש בידך | תלמית ולתלמית אם רצונך אמור
לפני הקב"ה ויקבל ממנו דורון אומ' | ומה דורון אתם מביאים לי אומר' לו
בית נה החברנו ממנו נכנס. | ואנו אומר' להם רשעים אותם אנשים אינו צריך
לכניינם שכן | שכן כתוב בו בונה ירושלים יהיה וגו'. אומר' לו אנו את
נקצבו בו | אבינו טובים ומרגליות שאין דונממן בכל העולם הוא אומר להם
רשע' | כל אבינו טובות ומרגליות שלו. ש' | הבסח ולי הנהב וגו' באות'
| שעה משיבה אותן רוח הקדש וא' להם שטוין ורשעים תחת גדולים | אדוני' 10
שרהגם הם אתם מביאין. מיד יוצאין מלפניו בפסי נפש' | סליק פרק תשיעי.

146§

א'ר ישמעאל אמי' לו דר מרמור בא ואראך אפיין. | תלויים בין רקיע לרקיע
מים. בין מים למים אש. בין אש | למים. בין מים למים אש ובדו ומים. אש
מתלקחת תחומת | אש מכאן ומכאן לכאש. ושרפים עומדים לפניו אומ' יק'ק' 15
יהיה | צבאות וחיות משכחות ברוך כבוד יהיה ממקומו. ורקיע אומר מילוך
יהיה לעולם וגו'. והארץ אומ' יהיה מיד ניואת לבש וגו' ומים והנרות | משבחין
ואומ' לנותר יסוף לו לנורים וגו'.

יהיה למה חרי ולמה השליכם מעל פניו ? | והם אומרים על גדול עונם ועוצם
הטאותם תעבם מעליהם ומעלין | אדמם | ואינו עתיד לטובכם עוד ועל זו 35
התפילה יהי אכתיאל יהי יהיה אלקי | צבאות.

139§

ה. א'ר ישמעאל סח לי אהיה שר הפנים | שהרגו ר' חנינא בן
הררין דומה לזימנס קיסר כר' חננייא בן | ר' | באן הקאנה | והרגהו 35
והעמידהו בצורת ר' חנינא בן הררין לבני רומי הרשעה | תתם | ותפשוהו
התגליתו באש ומי הוא שהשילתו באש תחת ר' | חננייא בן | הקנה | ותיג' בן
הררין | לפונס קיסר מאתר שהמיתתו חורו והחיותו ב'ד שמשלח ופשוהו
והטילתו | באש והיה בשניות בתוך השריפה ובמדה זו על עשרת חכמי
ישראל. | סליק פרק שמיני.

140§

א'ר ישמעאל סח לי מטטרן שר | הפנים | הגדול ידידי | בא וגלה לך קצו של
משיח שאפי' דורות הראשונים לא היו ר' | ראויין לגלות להם אבל שקול
כבודך כאחרון הכתן. דור שבו דוד בא בו כל. | העמים גילו דומה כמו וילדה
ואוכלין ושותין ולבם אין עליהם מללה בקדושים | ונעקבם חכמים אדירים
ותעלה ותרבה בכרמים במדינות והגפן | יתן ספיריו ביוקר והותים 10
ילקו והשמן ביוקר וכל העולם אש וביתו כל | היום כליו אינו מספיק לפתרסתו
ולפרסתו ביתו מאב היוקר וכשרואין | אומות העולם כן גונתין רשות על כל
לעוזה. ש' יבשוש כל עובדי פסל | המתהללים באיללים וכיון שאתה רואה כל
סימני' הללו עד שהוא קצו | של משיח.

141§

ב. אתר כ' באין ארבע מארכע רוחות העולם ואילו הם בני | ומסקריא מרוח
את. בני כבוד מרוח אתת בני דש ומרניש מרוח אתת | בני פיסתח מרוח אתת. 15
ותשחן מלחמה זה עם זה והרועים זה הזה | ונמלין מהם אותו היום יותר
ממתנים אלפים הרועים. באותה שעה | אומר' זה לזה למה לנו לעשות
מלחמה. באות תתפסיס וכל המנצח יהיה | מלך עליך ונעבדך אותו כולנו. 30

142§

ג. באותה שעה | יצא משיח? | מביא | האיסורין במקלו ובתמרילו ואומר
להם אתראה אני | אריך | אפים ומעבם | באותה שעה אומרים זה לזה כמה הוא
מנצחני לו מראתו כבני אדם | ולא תארי כבני אדם לא ועשויו כבני אדם לא 35
חיל לו כבני אדם. אומנו | בע' | בעלי עשר בני בעלי מלחמה בני מלכים
זה כמה ינצחני אומ' | לו את אנו נוצחך אותך מה אתה נותן לנו אומר להם
משיח אם את' | מנצחך אותי הריני | וכל בני ישראל עבדים לכם. כיון 25

40

V228

147§ → 315

מחליבת | א'ר ישמעאל אמי' לו הדר מרום בבקשה מסך אמור להם לישראל
אחיבו בעלי תשובה שהתשובה | הולכת ונמצת לכאש הכבוד שלש מאות ותשעי'
רקיע'.

148§ → 316

ג. גדולים בעלי תשובה יותר מ- | מלאכי השרת שבשבעה שגלו ישראל אמרו
מישראל מכאל וגבריאל מה נעשה מיד הכחו | ידיתן על האשן יהיו בוכי'
בקול גדול ואומר' מי יעלה למרום מרומי' ויבכה לפני מי שאמר | והיה | העולם
ירושב אתרחן אפס וירדה על בניו

55

149§ → 317

ד. אמי' להם מטטרן אני אעלה בעלייתך נדרעו | כל להט' אש מפניו כיון
שגלה שמונים רקיע' רשעו שמי' ושמי שמי' וקשרי עוליו' | אמרו כפה א מה

N8128

עצמם מן התורה ולא היו בהם בעלי תשובה שיבקשו עליהם רחמים /ש|
שאלמלא היו בהם בעלי תשובה שיבקשו רחמים עליהם לא מסרתים למות.
הא /ל| למדת שנדולים בעלי תשובה ממלאכי השרת

150§

ה' אר' ישמעאל שמים אילו /ש| שלש מאות ותשעים הם [שכנ]ך שך שמים
בני מטרייא ושמא תאמר אילו בלבד יש /אלא עד כאן יש רשות לדבר. מכאן
ואילך אין לך רשות לדבר שאין הקרא' מספר /ואך קץ וחשבון ואין סך
לרקיע' את וכן מלכות ואל תחזיק בדבר זה שלא תטריד /מן העולם אלא
גמור בלבד. 10

151§

ה' אר' ישמעאל פעם אחת הייתי מעלה עולה על /גבי המזבח. וראיתי את
אכתריאל ית' יהוה צבאות יושב על כסא רם וגשא. אמ' /לי ישמעאל בני ברכני.
אמרתי לפניו [ירבונו של עולם] 'יתח' ריבון העולמים ית' רצון מלפניך /י'
אלהי שיבקשו רחמך את כעסך ויגלו רחמך על מדותיך ותתנהג עם בניך
במדת /הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ותנוע על ראש. סליק מרק
עש/ עשרי.

152§

ה' אר' ישמעאל אמר לי שכונו של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממות /ואופני גדולה
משנאן אותו ובריות כסור ובריות
קטור ובריות /דליקה מעטרת
בגאווה ובידיון ועני שר' נשאות
בן הוי' /משנות תחתיו כאילות
תחת /משכות תחתיו כאילות
תחת /מחרישה והיה נטוי
על ראשית /בעת תוקף וגבורה
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות.

152§

ה' אר' ישמעאל אמר לי שכונו של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממות /ואופני גדולה
משנאן אותו ובריות כסור ובריות
קטור ובריות /דליקה מעטרת
בגאווה ובידיון ועני שר' נשאות
בן הוי' /משנות תחתיו כאילות
תחת /משכות תחתיו כאילות
תחת /מחרישה והיה נטוי
על ראשית /בעת תוקף וגבורה
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות.

152§

ה' אר' ישמעאל אמר לי שכונו של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממות /ואופני גדולה
משנאן אותו ובריות כסור ובריות
קטור ובריות /דליקה מעטרת
בגאווה ובידיון ועני שר' נשאות
בן הוי' /משנות תחתיו כאילות
תחת /משכות תחתיו כאילות
תחת /מחרישה והיה נטוי
על ראשית /בעת תוקף וגבורה
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות.

152§

ה' אר' ישמעאל אמר לי שכונו של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממות /ואופני גדולה
משנאן אותו ובריות כסור ובריות
קטור ובריות /דליקה מעטרת
בגאווה ובידיון ועני שר' נשאות
בן הוי' /משנות תחתיו כאילות
תחת /משכות תחתיו כאילות
תחת /מחרישה והיה נטוי
על ראשית /בעת תוקף וגבורה
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות.

152§

ה' אר' ישמעאל אמר לי שכונו של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממות /ואופני גדולה
משנאן אותו ובריות כסור ובריות
קטור ובריות /דליקה מעטרת
בגאווה ובידיון ועני שר' נשאות
בן הוי' /משנות תחתיו כאילות
תחת /משכות תחתיו כאילות
תחת /מחרישה והיה נטוי
על ראשית /בעת תוקף וגבורה
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות.

152§

ה' אר' ישמעאל אמר לי שכונו של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממות /ואופני גדולה
משנאן אותו ובריות כסור ובריות
קטור ובריות /דליקה מעטרת
בגאווה ובידיון ועני שר' נשאות
בן הוי' /משנות תחתיו כאילות
תחת /משכות תחתיו כאילות
תחת /מחרישה והיה נטוי
על ראשית /בעת תוקף וגבורה
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות.

152§

ה' אר' ישמעאל אמר לי שכונו של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממות /ואופני גדולה
משנאן אותו ובריות כסור ובריות
קטור ובריות /דליקה מעטרת
בגאווה ובידיון ועני שר' נשאות
בן הוי' /משנות תחתיו כאילות
תחת /משכות תחתיו כאילות
תחת /מחרישה והיה נטוי
על ראשית /בעת תוקף וגבורה
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות.

O1531

152§

ה' אר' ישמע' סח לי סוריאי שר
הפנים ידיו שכונו /של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממות /ואופני גדולה
משנאן אותו ובריות כסור ובריות
קטור ובריות /דליקה מעטרת
בגאווה ובידיון ועני שר' נשאות
בן הוי' /משנות תחתיו כאילות
תחת /משכות תחתיו כאילות
תחת /מחרישה והיה נטוי
על ראשית /בעת תוקף וגבורה
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות.

152§

ה' אר' ישמעאל תתרום /תתנשא מלך
מפואר כי על כסא רם וגשא
ורא ומבטל אתה שוכן /בחדרי
היכל נאווה משרתי /משרתי
כסאך מגדלין /ומעין ערבות
היום /גילך בכל יום בקול רינה
וברעש /ומרה וזמנת שירה דבר
ש' ק'ק' יי צ'מ'ח'כ' סליק
הגילה.

152§

ה' אר' ישמעאל תתרום /תתנשא מלך
מפואר כי על כסא רם וגשא
ורא ומבטל אתה שוכן /בחדרי
היכל נאווה משרתי /משרתי
כסאך מגדלין /ומעין ערבות
היום /גילך בכל יום בקול רינה
וברעש /ומרה וזמנת שירה דבר
ש' ק'ק' יי צ'מ'ח'כ' סליק
הגילה.

152§

ה' אר' ישמעאל תתרום /תתנשא מלך
מפואר כי על כסא רם וגשא
ורא ומבטל אתה שוכן /בחדרי
היכל נאווה משרתי /משרתי
כסאך מגדלין /ומעין ערבות
היום /גילך בכל יום בקול רינה
וברעש /ומרה וזמנת שירה דבר
ש' ק'ק' יי צ'מ'ח'כ' סליק
הגילה.

152§

ה' אר' ישמעאל תתרום /תתנשא מלך
מפואר כי על כסא רם וגשא
ורא ומבטל אתה שוכן /בחדרי
היכל נאווה משרתי /משרתי
כסאך מגדלין /ומעין ערבות
היום /גילך בכל יום בקול רינה
וברעש /ומרה וזמנת שירה דבר
ש' ק'ק' יי צ'מ'ח'כ' סליק
הגילה.

N8128

152§

ה' אר' ישמעאל ססוריה שר הפנים
ידיו אומר אני לך שכונו /של מלך
וכסאו לכך נאמר כסא כבודך על
כרובי מעלה רוממות /ואופני
גדולה משנאן /אותו ובריות כסור
ובריות /דליקה מעטרת בגאווה
ובידיון ועני שר' נשאות בן
/ומבטל אתה /תחתיו כאילות
תחת /מחרישה /ומעין ערבות
היום /גילך בכל יום בקול רינה
וברעש /ומרה וזמנת שירה דבר
ש' ק'ק' יי צ'מ'ח'כ' סליק
הגילה.

152§

ה' אר' ישמעאל תתרום /תתנשא מלך
מפואר מעל כסא רם וגשא ורא
ומבטל אתה /שוכן בחדרי היכל
נאווה משרתי /כסאך מבטלין
ומעין ערבות היום /גילך בכל
יום בקול רינה ורעש /ומרה וזמנת
שירה דבר ש' ק'ק' וגו'.

152§

ה' אר' ישמעאל תתרום /תתנשא מלך
מפואר מעל כסא רם וגשא ורא
ומבטל אתה /שוכן בחדרי היכל
נאווה משרתי /כסאך מבטלין
ומעין ערבות היום /גילך בכל
יום בקול רינה ורעש /ומרה וזמנת
שירה דבר ש' ק'ק' וגו'.

152§

ה' אר' ישמעאל תתרום /תתנשא מלך
מפואר מעל כסא רם וגשא ורא
ומבטל אתה /שוכן בחדרי היכל
נאווה משרתי /כסאך מבטלין
ומעין ערבות היום /גילך בכל
יום בקול רינה ורעש /ומרה וזמנת
שירה דבר ש' ק'ק' וגו'.

152§

ה' אר' ישמעאל תתרום /תתנשא מלך
מפואר מעל כסא רם וגשא ורא
ומבטל אתה /שוכן בחדרי היכל
נאווה משרתי /כסאך מבטלין
ומעין ערבות היום /גילך בכל
יום בקול רינה ורעש /ומרה וזמנת
שירה דבר ש' ק'ק' וגו'.

ולא היו בהם בעלי תשובה שיבקשו עליכם רחמים | שאילמלי היו בהם בעלי
תשובה שיבקשו עליהם רחמי לא אמרתי למות הא למדת שגדולי בעלי |
תשובה יותר מפלאכי השרת..

5

10

15

20

B238

V228

D436

152§

י' | אמר ר' ישמעאל | סח לי סוורא
30 שר הפנים ירד מיד אומ' לך | שבו
שלמך | וכסאו לך | נאמר כסא
כבודך על כרובי מעלה | רוממחה |
ואופני גדולה | מנשאים אותו
ובריות כפור ובריות קטור
ובריות דליקה מעטרות בנאות
ובותין ועיני שדי | נשאות בהן
והיו משוכות תחתיו כאילות תחת
המחרשה והיה נטוי על ראשיהם
בעו חוקף וגבורה כדבר ש' |
ק'ק'ק' | ה' צבאות וכול' | סליק
היגלה.

153§

ב' | תתהדר תתרום תתנשא מלך
מפואר כי על כסא רם | ונישא
נורא ומבוהל אתה שוכן ושוכן
בחוזי היכל נאות משרתי כסאך
מבדילים ס'א מבוהלים ומדעים
35 ערבות | היום רגלך בכל יום
בקול רנה | וברעש | | | |
שירה כדבר ש' | ק'ק'ק' | ה' וכול' |
סליק היגלה.

154§

ג' | עזרי | גבורה ומפעמי שכנה
מרעשי קול ומגדילי שירה ונערה
לקול קדושים לקול משרתים
לקול אבירים לקול אדירים |
תתהדר רחמי | תתהדר נורי | ותתהדר

152§

מרק' | אמר ר' ישמעאל | אמר לי
סוריה שר הפנים ירד שבו | של
מלך | ולכסאו לך | נאמר כסא
כבודך על כרובי מעלה | ילא
להבים' | רוממחה ואופני גדולה
10 | נחלים' | מנשאים אותו ובריות
כפור ובריות קטור | ובריות
דליקה מעטרות בנאות ובודיות
ועיני שדי נשאות | בהן והיו
משוכות תחתיו כאילות תחת
המחרשה והיה נטוי | על ראשיהן
בעו חוקף וגבורה כדבר שנא' |
ק'ק'ק' | וכול'.

153§

ב' | תתהדר תתרום תתנשא מלך
מפואר שעל כסא רם ונישא | נורא
15 ומבוהל אתה שוכן בחוזי היכל
נאה משרתי כסאך | מבדילים
ומדעים ערבות היום רגלך בכל
יום בקול רנה | וברעש ומרה וממון
שירה כדבר שנא' | ק'ק'ק'.

154§

ג' | עזרי | גבורה
ומפעמי שכנה מרעשי קול
מגדילי שירה ונערה | לקול
קדושים לקול משרתים לקול
צורית לכל צורית | תתהדר נורי | ותתהדר

152§

מ' | אמר ר' ישמעאל | סח לי סוורא
שר הפנים ירד מיד אומ' לך | 15
שבו של מלך | וכסאו לך | נאמר
כסא כבודך על כרובי מעלה |
רוממחה ואופני גדולה | מנשאים
אותו. ובריות כפור ובריות קטור
ובריות דליקה מעטרות בנאות
ומותין ועיני שדי | נשאות בהן
והיו משוכות תחת רגליו כאילות
תחת המחרשה | והיה נטוי על
35 ראשיהן בעו חוקף וגבורה כדבר
ש' | ק'ק'ק' | ה' צבאות מלוא כל
הארץ כבודו. סליק

153§

היגלה ב' | תתהדר | תתרום
תתנשא מלך מפואר | כי מעל
45 | ספר אחר בעל' | כסא רם ונישא
נורא ומבוהל אתה שוכן בחוזי
היכל נאה משרתי | 11
מבדילים ומקיינים ערבות היום
רגלך בכל יום בקול רנה | וברעש
50 ומרה וממון שירה כדבר ש' | ק'ק'ק'.

154§

היגלה ג' | עזרי גבורה ומפעמי
שכנה ומרעשי | קול ומגדילי
55 שירה ונערה לקול קדושים לקול
משרתים לקול אבירים | 5
לכל צורית | תתהדר נורי | ותתהדר

N8128

O1531

M40

M22

בשמות חתן בבית חופתו שמח |
ויגיל כל זרע יעקב וכשכבתי
לחזות חתן צל כנפיד בשמות
לבב |ש| שמח בד' סיחתך עם
5 סיחת מלכך ועם |סיחת| יוצרך
אתה מספר. /כ' | דבר ש'
ק'ק'ק'.

155§ (95)

10 ה. משבח ישירה של יום יום.
מגילה ורינה של עתים | ומתוין
היוצא מפי קדושים ומגוין
המתברך מפי משרתים הרים אש |
וגבעות להבה וגבורות וגעוות
15 נתיבות בכל יום. דבר ש'
ק'ק'ק'.

156§

היל' ד' אר' ישמע' מה הפרש
שירות | עטורי פאר מבחירי
15 כתרם מרנו עליון בשירי גילה
ורומנו אתם | לארזו להבה כי
בשכנית שכנית הדרה | חדר
חדרו אתם חתים |התן| הפליא
את שמכם משם משרתיו הבדיל
אתכם ממשרתי מרכבה המוכרי
שם אחד מכם אש | להטות להבה
סובבת שלהבת מקפת | נחלי אש
נחלי זיו מנתות דבר ש' ק'ק'ק'
יו צב. כו' חל' הני' |

157§

מחמיר נורא ברורי עליון נשוא
פנים הדורי שיהא נעמים |
20 ותחמיר בעיני שר' ישרי סא'
אומרים ונשמעו לפני מלך
מפואר משרתי || הדרי וקראים
225 מלך יושב בחורי היכל דממה
אימה ויראה קדושה | דבר ש'
ק'ק'ק' וגו'.

158§

פרק ח'. מבטלי גזירה מסרי
ש'בערי אימה משיבי קנאה
מוכרי אהבה מסדרי
קנאה לפני הר נאן |היכל נורא
'מה' לכם שאתם מרעים ופעמים
לכם שאתם שמחים מה לכם' מה
לכם שאתם נוראים ופעמים לכם
שאתם מבחלים |מבחלים סא' |
5 אמרו כשאופני גבורה מרכבה
מרקדים עומדים או כבהלה
גדולה |וכשחורר מרכבה |שכינה|

156§

אמר ר' ישמעאל מה הפרש
שירות ד' עטורי פאר | מוכרי
כתרים מרנו עליון בשירי גילה
ורומנו אתם לארזו להבה כי ב/ |
בשכנית שכניתו הדר החדר
חדרים אותם חצון מפליא את
שמכם משם | משרתים הבדיל
אתכם ממשרתי מרכבה המוכרי
שם אחד מכם אש | להטות להבה
סובבת שלהבת מקפת נחלי אש
נחלי זיו מנתות דבר | ש' 30
ק'ק'ק'.

157§

מחמיר נורא ברורי עליון נשוא
פנים הדורי שיהא נעמים || נעמים 383
ותחמיר בעיני שר' אומרים
ונשמעו לפני מלך מפואר /מש |
משרתי הדרי וקראים מלך יושב
בחדרי היכל דממה אימה ויראה
קדושה דבר ש' ק'ק'ק' וכו'.

158§

מבטלי גזירה מפירי שבועה |
ש'בערי אימה משיבי קנאה
מוכרי אהבה מסדרי ריעות לפני
הדר |נאן היכל נורא מהלכם |מה |
5 |לכם| שאתם מרעים ופעמים לכם
שאתם שמחים | מה לכם שאתם
נוראים ופעם לכם שאתם
מבחלים. אמרו כשאופני |
מרכבה גדולה מחררין עומדין או
בבהלה גדולה וכוהנה שכנה |
ובוהרי מרכבה גדולה מאריך

156§

אמר ישמעאל מה הפירש שירות
עמורי פאר כחורי כתרם מרנו
עליון | בשירי גילה ורומנה אתם
לארזו להבה כי בשכנית שוכנת
בתוך חדר חדרים בשכנית | הדר
חדר חדרין אתם חונין היפלא את
שמכם משם משרתיו הבדיל
אתכם משרתי | מרכבה המוכרי
שם אחד מכם אש | להטות להבה
סובבת שלהבת מקפת נחלי | רוח
זיו מנתות דבר ש' ק'ק'ק' דרוש
קדוש י' צבאות מלא כל הארץ
כבודו |

157§

מחמיר נורא ברורי עליון נשוא
פנים הדורי שיהא נעמים ותחמיר
בעיני שר' אומרים ונשמעו לפני
מלך מפואר משרתי הדרי
וקראים מלך חדר יושב בחורי |
היכל דממה אימה ויראה קדושה
וטהרה דבר ש' ק'ק'ק' דרוש
קדוש י' צבאות מלא כל הארץ
כבודו. סליק מרקא

158§

ח' מבטלי גזירה מפירי שבועה |
ש'בערי אימה מעברי חימה
משיבי קנאה מוכרי | אהבה 30
משרתי רשות לפני הדר נאן
היכל נורא || הכל שאתם
מרעים פעמים || לכם שאתם
שמחים מה לכם שאתם נוראים
152 א ופעמים שאתם מבחלים. אמרו
כשאופני גבורה מקדירים
עומדים אוננו כבהלה גדולה
בשחרי שכנה מאירים שמח |

157§ 35

ומחיר נורא ברורי עליון נשוא
פנים הדורי שיהא נעמים
20 ותחמיר בעיני שר' אומרים
ונשמעו לפני מלך מפואר
משרתי הדרי וקראים מלך חדר
40 יושב בחורי מלך | הכל דממה
ויראה ח' קדושה וטהרה דבר
ש' ק'ק'ק' סליק פרק אחר
עשר |

158§

מבטלי גזירה מפירי שבועה
ש'בערי אימה משיבי קנאה
מוכרי אה' | אהבה מסדרי
15 ריעות לפני הדר נאן היכל נורא.
לכם שאתם יודעים | מרעים 25
נוראים. ופעמים לכם שאתם
שמחים. מה לכם שאתם מרעים |
ופעמים שאתם מבחלים. אמרו
כשאופני גבורה מקדירים
55 וגלגל מרכבה מחשיבים עומדים
אנו כבהלה גדולה וכשחורר

שמח תשמח מלך שעליך לשמחת
חתן בבית חופתו | ישמח ויגל כל
זרע יעקב וכשבאחי לחסות תחת
צל כנפך כשמחת לכל שמחת בך
כי שיחתך עם שחת | יוצרך ועם
מלכך אתה מדבר כדבר ש'
ק'ק'ק' ה' וכול'.

5

10

15

156 §

ד' עטורי פאר מכתירי כתרם
מרני | עליון בשיר גילה רוממו
אתם לאדון להבה כי בשכנית |
שכנית הדיר הדרי הדרי אתם
חונן הפליא את שמכם משם |
משרתי הבריל אתכם ממשרתי
מרכבה המוכיר שם אחד מכם
אש להטת להבה סוכבת שלהבת
שכנת נחלי זו | מנתוח כדבר
שנאמ' ק'ק'ק'.

25

156 §

ד' עטורי פאר מכתירי כתרם
מרני | עליון בשיר גילה רוממו
אתם לאדון להבה כי בשכנית |
שכנית הדיר הדרי הדרי אתם
חונן הפליא את שמכם משם |
משרתי הבריל אתכם ממשרתי
מרכבה המוכיר שם אחד מכם
אש להטת להבה סוכבת שלהבת
שכנת נחלי זו | מנתוח כדבר
שנאמ' ק'ק'ק'.

156 §
הלכתא רנ רנ [בן] בא ר'
ישמאל מה הפרש שירות | ר'
עטורי פאר מוכתירי כתרם מרני
עליון | כשיר גילה רוממו אתם
לאדון להבה כי בשכנית |
בשכנית שוכנת בתוך חדרי
חדרים אתם ס'א כי בשכנית הדיר
חדרו חדריו אתם שכניתה הדיר |
החדרי החדרים אתם הפליא חונן
את שמכם משם משרתים | הנדיל
אתכם ממשרתי מרכבה המוכיר
שם אחד מכם אש להטת | להבה
סוכבת שלהבת מקפת נחלי ??
נחלי זו מנתוח כדבר | ש' ק'ק'ק'.

סליק

157 §

ה' מחמדי גורא ברורי | ברורי
עליון נשואי | עליון פנים הדור
שיחה ועמים וחמדים | בעני
שדי אומרים ונשמעים לפני מלך
מפואר משרתי | הדרי נקראים
מלך יושב בחדרי היכל דממה
אימה ויראה | וקדושה כדבר
שנאמ' ק'ק'ק'.

474

157 §

ה' מחמדי גורא ברורי | ברורי
עליון נשואי | עליון פנים הדור
שיחה ועמים וחמדים | בעני
שדי אומרים ונשמעים לפני מלך
מפואר משרתי | הדרי נקראים
מלך יושב בחדרי היכל דממה
אימה ויראה | וקדושה כדבר
שנאמ' ק'ק'ק'.

157 § 35
הינלה מחמדי גורא ברורי | ברורי
נשואי פנים הדור שיחה ועמים |
והחמדים בעני שדי אימ' ונשמעים
לפני מלך מפואר משרתי | הדור
נקראים מלך | יורה | יושב בחדרי
היכל דממה אימה ויראה | קדושה
| וטוהרה כדבר ש' ק'ק'ק' וכו'.

45

158 §

ה' מבטלי גורא מפירי שבועה
מפירי | חזמה משבי קנאה
מזכירי אהבה מפדרי רשות ס'א
רעות לפני הדיר גאון היכל גורא
מה לכם שאחם מרגנים | ופעמים
לכם שאחם שמחים | מה לכם
שאחם גוראים ופעמים |
שאחם ובהלים אמרו כשפוי | לא
גבורה מקדירין עונשין אגטו
בהלה גולה | וכשואפי
(וכשואפי) גורא מאדיר |
מאדיר שחתה רבה דיר | ש' 50

158 §

ה' מבטלי גורא מפירי | גורא מפירי
שבועה מעבירי חזמה | משבי
קנאה מזכירי אהבה מפדרי
רעות לפני הדיר גאון | היכל גורא
מה לכם שאחם מרגנים | ופעמים
לכם שאחם | שמחים מה לכם
שאחם גוראים ופעמים |
שאחם ובהלים אמרו כשפוי | לא
גבורה מקדירין | וגולגלי
מרכבה מחשבים | עומדים אגטו |
בבהלה גולה וכשואפי שכנית
עומדים | וכו' |

158 §
מה מבטלי גורא מפירי | שבועה
מעבירי אימה משבי קנאה
מזכירי | אהבה מפדרי רשות ס'א
רעות לפני הדיר גאון היכל גורא
מה לכם שאחם | מרגנים ופעמים
לכם שאחם שמחים מה לכם
שאחם גוראים | ופעמים |
שאחם ובהלים אמרו כשפוי
| לא גבורה מקדירין
| גבורה מקדירין | ונולגלי
מרכבה מקדירין | גבורה מקדירין
| מרכבה גולה | מהדיר
עומדים | וכו' |

55

159§

ה. פנים נאים פנים הדרים | פנים
של יופי פנים של להבה | פני יוי
אלהי ישר' משואו יושב על כסא
כבודו וסילולו יתמו | במשכו
הדרו יופי נאה מיפי נבירות
הדרו מעלה מהדר | חתים וכלות
בבית חופם | חתים וכלות
הדרו | יופי נאה מיפי נבירות.
המפתח | במיד מיד וקרע.
המצץ | ביופיו. מיד משפת
קצות המשרתים אותו היום. אין
משרתים | אותו למחר. והמשרתים
אחור למחר שוב אין משרתים
לפניו. כי תש | כחם והשחרו
פניהם תען | לה | כחם והשחרו
עניהם אחר הדר יז יופי | של
מלכם כדבר ש' ק'ק'.

159§

ב'. פנים נאים פנים הדרים פנים
של יופי פנים של להבה | פני יוי
אלהי ישר' משואו יושב על כסא
כבודו וסילולו יתמו | במשכו
הדרו יופי נאה מיפי נבירות
הדרו מעלה מהדר | חתים וכלות
בבית חופם | חתים וכלות
הדרו | יופי נאה מיפי נבירות.
המצץ | ביופיו. מיד משפת
קצות המשרתים אותו היום. אין
משרתים | אותו למחר. והמשרתים
אחור למחר שוב אין משרתים
לפמר המשרת | למחר | אותו
למחר שוב אין משרתים אותו כי
תשש | כחם והשחרו פניהם תעה
לכם ותשכו עניהם אחר הדר יז
יופי | של מלכם. כדבר ש' ק'ק'.

159§

פנים נוראים פנים הדרים פנים
של יופי פנים | של להבה. פני ה
אלדי ישראל משואו יושב על
כסא כבודו וסילולו | תמוכו
ומשכו במשכו הדרו יופי נאה
מיפי נבירות. הדרו מעלה |
בבית חתים וכלות בבית חופתן
המפתח | במיד וקרע והמצץ |
ביופיו מיד ושפתן קצות
המשרתים אותו היום שוב אין
משרת | אותו לאחר והמשרתים
אחור לאחר שוב אין משרתים אותו
כי תשש | כחם והשחרו פניהם
תעה לכם עניו ותשחרו אחר יז
הדר יופי | של | מלכם כדבר ש'
ק'ק' וכו'.

159§

פנים נאים פנים הדרים פנים של
יופי פנים של להבה פנים יי אלהי
ישראל כשואו יושב | על כסא
כבודו וסילולו מתוקן במשכו
הדרו יופי נאה מיפי נבירות
הדרו נאה | מהדר חתים וכלות
בבית חופם המפתח | במיד
וקרע המצץ ביופיו מיד | ושפתן
מתיקן המשרתים אותו היום שוב
אין משרתים אותו כי תשש כחן
והשחרו | פניהם תעה לכם כדבר
שנא' קדש קדש קדש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו |.

20

160§

1. משרתים אהובים משרתים
נאים | משרתים קלים
משרתים ממחרת העומדים על
אבן כסא הכבוד | חת' | והנציבים
על גולגול הכבוד מחור
עליהם כסא גולגול המרכבה.
מחסיף | העומדים לימן. חתרים
ועומדים לשמאל. העומדים
לשמאל חתרים | חתרים לימן.
העומדים לפנים | חתרים ועומדים
לאחור. העומדים | לאחור חתרים
ועומדים לפנים. הראה את זה
אומ' זה הוא קלסתר פניו של זה.
אוי' זה הוא. קלסתר פניו של זה.
דמה לקלסתר פניו של זה. אשרי
המלך אשר אלו משרתיו. ואשרי
המשרתים שוה מלכם אשר עין
נשונות והמפתח באור מופלא
הזה. ראיה | מופלא ומשונה
מאד מאד. כדבר ש' ק'ק'.

160§

1. משרתים אהובים משרתים
נאים | משרתים ממחרת משרתים
קלים העומדים על כסא הכבוד
והנציב | על גולגול המרכבה
כשאבן כסא הכבוד מחור עליהן
כסא גולגול | המרכבה מחסיף
אותם העומדים לימן חתרים
ועומדים | לשמאל העומדים
לשמאל חתרים ועומדים לימן.
העומדים | לפנים חתרים ועומדים
לאחור העומדים לאחור חתרים
ועומדים | לפנים הראה את זה
אומ' זה הראה את זה אומ' זה.
קלסתר פניו של זה דומה
לקלסתר פניו של זה וקלסתר |
פניו של זה דומה לקלסתר פניו
של זה. אשרי המלך שאילו |
משרתיו. אשרי משרתים שוה
מלכם אשר עין נשונות |
המפתח באור מופלא הזה
ראיה מופלא ומשונה כדבר ש'
ק'ק'.

160§

משרתים אהובים משרת' | נאים
משרתים ממחרת משרתים קלים
העומדים על כסא והנציב | על
גולגול המרכבה מופלא העומדים
לימן חתרים ועומדים לשמאל |
העומדים לשמאל מחסיף
ועומדים לימן. העומדים לפנים
חתרים ועומדים | לאחור. העומדים
לאחור מחסיר ועומדים לפנים.
הראה את זה וזה | קלסתר פניו
של זה דומה לקלסתר פניו של זה
וקלסתר פניו של זה דומה |
לקלסתר פניו של זה. אשרי המלך
שאילו משרתיו אשרי המשרתים
שוה מלכם אשר עין נשונות
המפתח באור מופלא מאד
ראיה | מופלא ומשונה מאד
מאד כדבר ש' ק'ק'.

160§

משרתים אהובים משרתים
ממחרת משרתים קלים עומדים
על אבן כסא כבוד | חת' | והנציבים
על גולגול המרכבה כשאבן
כבוד מחור עליהם מרכבה
מחסיף אותם | העומדים לימן
חתרים ועומדים לשמאל העומדים
לשמאל חתרים חתרים לימן
ועומדים | לפנים חתרים ועומדים
לאחור העומדים לאחור חתרים
ועומדים לפנים והלאה | והלאה |
זה אומר זה הוא זה הראה את זה
אומר זה הוא כי זה קלסתר פניו
של זה דומה | לקלסתר פניו
לקלסתר פניו של זה | והוא דומה
לקלסתר פניו של זה אשרי
המלך שאילו | משרתיו אשרי
משרתים שוה מלכם אשר עין
נשונות והמפתח באור מופלא |
ומשונה מאד מאד כדבר שנא'
קדש קדש קדש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו |.

45

161§

ד'. נהרי שמחה. נהרי ששון. נהרי
גילה. נהרי רצון נהרי אהבה. |
נהרי ריעות. משתפכן ויוצאם |
מלפני כסא הכבוד ומתנבין
הולכים | בשערי תיבות ערבות
קרקע מקול גון כניורות. חיותו
מקול צלצול רחוק | אופניו מקול
מזמור צלצול רחוק | מתנבין
ויוצא מקול ברעש גדול בקדש' |
בשעה שישאל אי לפניו ק'ק'.

161§

ד' נהרי שמחה נהרי ששון נהרי
גילה נהרי רצון | נהרי אהבה נהרי
ריעות משתפכן ויוצאן | מלפני
כסא הכבוד ומתנבין | הולכים
בשערי תיבות ערבות קרקע
מקול גון כניורות חיותו מקול
רית תפי אופניו ומקול מזמור
צלצלי כרובים מתנבין קול
ל' ויוצא | ויוצא ברעש | גדול
בקדושה בשעה שיש' אומ' לפניו

161§

נהרי שמחה נהרי ששון נהרי גילה
נהרי רצון נהרי אהבה נהרי
ריעות משתפכן | ו | ויוצאן
מלפני כסא הכבוד ומתנבין
הולכים | בשערי תיבות ערבות
קרקע מקול גון כניורות חיותו
מקול רית תפי אופניו
ומקול | מזמור צלצלי כרובים
מתנבין קול ויוצא ברעש גדול
בקדושה בשעה | ש' | וישאל

161§

נהרי שמחה נהרי ששון נהרי גילה
נהרי רצון נהרי אהבה נהרי
ריעות משתפכן | ו | ויוצאן
מלפני כסא הכבוד ומתנבין
הולכים | בשערי תיבות ערבות
קרקע מקול גון כניורות חיותו
מקול רית תפי אופניו
ומקול | מזמור צלצלי כרובים
מתנבין קול ויוצא ברעש גדול
בקדושה בשעה | ש' | וישאל

159§

ב' פנים נאים פנים | הדורין פנים
של יופי פנים של לבנה פני יהוה
אלהי ישראל | כשהוא יושב על
כסא כבודו וסלוליו מתוקן
במושב הדור | יופי נאה מיופי
נבורות הדור מעולה מהדור חתנים
וכולות (?) בבית חופתם המסתכל
בו מיד קרע המצץ 1/ | ביפיו
משתפך בקיתון המשרתים
אוחז היום שוב | אין משרתין אותו
למחר. המשרתין אותו מחר שוב
אין | משרתין אותו יס'א לפניו
היום כי חשש כחם והשחרור
פניהם ותעה | לבם ונחשכו עיניהם
אחרי הדור יזו יופי של מלכם
דבר | שנאמ' ק'ק'.

20

159§

ב' פנים נאים פנים | הדורין פנים
של יופי פנים של לבנה פני יהוה
אלהי ישראל | כשהוא יושב על
כסא כבודו וסלוליו מתוקן
במושב הדור | יופי נאה מיופי
נבורות הדור מעולה מהדור חתנים
וכולות (?) בבית חופתם המסתכל
בו מיד קרע המצץ 1/ | ביפיו
משתפך בקיתון המשרתים
אוחז היום שוב | אין משרתין אותו
למחר. המשרתין אותו מחר שוב
אין | משרתין אותו יס'א לפניו
היום כי חשש כחם והשחרור
פניהם ותעה | לבם ונחשכו עיניהם
אחרי הדור יזו יופי של מלכם
דבר | שנאמ' ק'ק'.

20

159§

היגלה ב' פנים נאים פנים
הדורין | פנים יופי פנים של
לבנה פני יי אלהי | ישראל
כשהוא יושב על כסא כבודו
וסלוליו מתוקן יס'א מתוקן
במושבו ומחילו במושבו | הדור
יופיו נאה מיופי נבורות הדור
מעולה מהדור חתנים וכולות בבית
חופת המסתכל בו מיד קרע
המצץ ביפיו ומיד | ביפיו מיד
ונתפך | בקיתון המשרתים אותו
היום שוב אין משרתין אותו לאחר
המשרת (אין) אותו למחר שוב אין
משרתין אותו כי חשש כחם
והשחרור פניהם ותעה לבם
עניינם נחשכו אחרי הדור יזו
הדור יופי של מלכם | דבר ש' ק'ק'.

10

10

160§

משרתים | אהובים משרתים
נאים | משרתים מהמים משרתים
קלים העומדים על אבן | כסא
כבוד והוצבין על גלגלי המרכבה
כשאבן כסא | הן כבוד מחור
עליהם שעולל המרכבה מחטף
אותם העומדים | ליפין חזרים
ועומדים לשמאל העומדים
לשמאל חזרים ועומדים ליפין
ועומדים לפנים חזרים |
ועומדים לאחור העומדים
לאחור חזרים ועומדים לפנים
ואין חזרים לפנים | הראה את
זה אומר זהו זה הראה | את זה
אומר זהו את זה כי קלסתר פניו
שלה דומה לקלסתר פניו שלה
וקלסתר פניו שלה דומה
לקלסתר פניו שלה אשרי המלך
שאלו משרתיו אשרי משרתים
שה מלכם. אשרי (מלכם) העין הנוגת
המסתכלת באור | ינ'א בנאי
מופלא הזה ראיית מופלאה
ומשונה | מ' מאד מאד. דבר
שנאמ' ק'ק'.

20

20

160§

משרתים | אהובים משרתים
נאים | משרתים מהמים משרתים
קלים העומדים על אבן | כסא
כבוד והוצבין על גלגלי המרכבה
כשאבן כסא | כבוד מחור עליהם
שעולל המרכבה מחטף אותם
העומדים | ליפין חזרים ועומדים
לשמאל העומדים לשמאל | חזרין
ועומדים ליפין. העומדים לפנים
חזרין ועומדים | לאחור
(1) העומדים לאחור | חזרין
ועומדים לפנים. הראה את זה
אומר זה | הוא זה. הראה את זה
אומר זה | הוא זה. לפי שקלסתר
פניו | של זה דומה לקלסתר פניו
של זה. אשרי המלך שאלו
משרתיו | ואשרי משרתים שה
מלכם. אשרי (מלכם) העין הנוגת
המסתכלת באור | ינ'א בנאי
מופלא הזה ראיית מופלאה
ומשונה | מ' מאד מאד. דבר
שנאמ' ק'ק'.

274

160§

היגלה ב' פנים נאים פנים
הדורין | פנים יופי פנים של
לבנה פני יי אלהי | ישראל
כשהוא יושב על כסא כבודו
וסלוליו מתוקן יס'א מתוקן
במושבו ומחילו במושבו | הדור
יופיו נאה מיופי נבורות הדור
מעולה מהדור חתנים וכולות בבית
חופת המסתכל בו מיד קרע
המצץ ביפיו ומיד | ביפיו מיד
ונתפך | בקיתון המשרתים אותו
היום שוב אין משרתין אותו לאחר
המשרת (אין) אותו למחר שוב אין
משרתין אותו כי חשש כחם
והשחרור פניהם ותעה לבם
עניינם נחשכו אחרי הדור יזו
הדור יופי של מלכם | דבר ש' ק'ק'.

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

15

161§

ד' נהרי שמחה נהרי | ששן נהרי
יגלה נהרי נהרי רינה נהרי אהבה נהרי
ריעות | משתפכים ויוצאין מלפני
כסא כבודו ומתגברין
בשערי נתיבות ערבות רקע
מקול ניגון | כנורות חיותיו
רינת תופי מקול רנת | תופי אופניו מקול
צלצלי כרוביו מתגבר
ברעש | גדול | בקדושה בשעה
שישראל אומרין לפניו ק'ק' ה'
זרמנו וכולי. סליק פירמא ופי' |

10

10

161§

ד' נהרי שמחה נהרי | ששן נהרי
יגלה נהרי נהרי רינה נהרי אהבה נהרי
ריעות | משתפכים ויוצאין מלפני
כסא כבודו ומתגברין
בשערי נתיבות ערבות רקע
מקול ניגון | כנורות חיותיו
רינת תופי מקול רנת | תופי אופניו מקול
צלצלי כרוביו מתגבר
ברעש | גדול | בקדושה בשעה
שישראל אומרין לפניו ק'ק' ה'
זרמנו וכולי. סליק פירמא ופי' |

10

10

161§

היגלה ד' נהרי שמחה | נהרי
ששן נהרי יגלה נהרי רינה נהרי אהבה נהרי
ריעות | משתפכים ויוצאין מלפני
כסא כבודו ומתגברין
בשערי נתיבות ערבות רקע
מקול ניגון | כנורות חיותיו
רינת תופי מקול רנת | תופי אופניו מקול
צלצלי כרוביו מתגבר
ברעש | גדול | בקדושה בשעה
שישראל אומרין לפניו ק'ק' ה'
זרמנו וכולי. סליק פירמא ופי' |

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

162§
 בקול ימים | ברעש נהרות. בגלי
 תרשים שרוח דממות טורדת בהן
 בקול שירה | של כסא שמזכיר
 ומשבח למלך (ה)מפואר המון
 קולות ורעש גדול הרבה והוא |
 עוזבין בו קולות בכסא הכבוד
 לעזור ולחזקו כשהוא מזמרו
 ומקלסו לאביר | עקב. כדבר שנ
 ק"ק' 10

פרק ט'. | קול מים | כרעש והרות
 כגלי תרשש שרוח רדומות
 שורדות בתן כבול | שירה של כסא
 הכבוד שמזכיר ומשבח למלך
 מפורא המון קולות | ורעש גדול
 הרבה היו עוזבין בו קולות כסא
 כבוד לעזור ולחלוק | כשנאו
 מזכירו ומקלטו לאביר יעקב.
 לאבירי ישר' ס'א' | כדבר ש'
 ק'ע'ק' |

162 §
 בקול ימים ברעש ונהרות רגלי | 30
 תרשש שרוח דרומית טורדת
 בהם בקול שירה של כסא הכבוד
 שמוכר(ר) // ומשבח || 31
 למלך מפואר המון קולות ורעש
 גדול הרבה והיו עוזבין | ק' קולות
 בכסא כבודו ועוזרו ולחזקו
 כשהוא ממרו ומקלסו לאביר |
 יעקב דבר ש' ד' ק' ..

162§
 ט' בקול מים מרעש נהרות כָּלִי
 תחשש | שרות שרות דרומית
 שורה בהן קולו שירה | של כסא
 כבוד שממיר ומשיב | למך
 מפאור המון קולות ורעש גדול
 הרבה והיו עורבין | בו קולות
 בכסאם כבוד לעזרות ואזכור
 ששהו ממורו ומקלטם לאבין
 ישראל דבר שני | קדוש קדוש
 קדוש " בצאות מלא כל הארץ
 כבודו

163f

ב' ברכוס לשמין ואורן יורד | 15
מרכבם בן | אתמור ותנוד | לבני
טו טה עשה תפחיתל תחית
ובתפחיתל מנח | ועברתי | ובכל יום
יום | ובכל שעה | שישאל
אור | ק' לפני קדוש למד | אותם
20 אמרו | להם | שאו יורדו | קרעו
ננו | תפחיתלם | שעה |
שחאם | אומרי | לפני קדוש | למדו
אותם | בן | הנהג | כל עולמי
25 שבראי | אלא | באותם | שנינים
ושאות | לעני | ועני | מבישות
ענינים | באותם | שעה | שחאם
אומרי | לפני קדוש | בן | 'הקול'
הוצאם | שנין | טורד | ועולה |
30 לפני קדוש | נחת |

163 §
10 בְּרוּכִים לְשִׁמְשׁוֹת וְלֹאֲרֵץ יוֹרְדֵי
מִרְכָּבָה אֶם חָאמְרוּ וְחִנְדוּ | לְבֹנֵי
שָׁמַיִם אֵי עָמָה בְּחִפְזֵי שְׁחִירֵי
וּבְחִפְזֵי לִמְשָׁחֵי עֲרֵבִית | כָּל
יּוֹם וְכָל שָׁעָה שֶׁמֶשׁ יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי קִדּוּשׁ וְלִשְׁמֵר אֶחָם | וְאִמְרוּ
לְהַת שְׂאוֹ עֵינֵינוּ לְקִרְעַת כְּנָד
שֶׁתִּפְלָחֵם בְּשָׁעָה | שְׁאֵת
אֹמַר לְפָנֶי קָדִי כִּי אֵין לִי הִנֵּה
15 כְּבֹלָה בִּית עֲרֵמִי כִּשְׂרָאֵל | בְּאוֹתָהּ
שֶׁבֶל שָׁמַיִם שְׁשֹׁת כְּנִיּוֹ
עֲרֵמִי | שְׁשֹׁת עֲרֵמִים | שְׁשֵׁה
שְׁשֹׁתָם אֹמַר לְפָנֶי קָדִי כִּי הֵכֵל
הִיזָאֵם מִכִּרְמִים אֲבוֹתָם שֶׁהָ | בְּכָל
עֲוֹלָה לְפָנֶי כִּרְחֵי נִיחָם |

1638
 (בְּרִינְוֹת) לִי שָׁמַיִם וְאֶרֶץ
 וְיִוִּיד וְכִרְבָּבָה אֶם תִּתְּמֹר לִי
 וְתִגְדֹּדוּ לִבִּי מִן שְׂאֵי עוֹשֶׁה
 (בְּרִינְוֹת) אֶחָד אֶחָד אֶחָד מִשְׁמֵי
 וְיִוִּיד מִכְרָבָה אֶם תִּתְּמֹר וְתִגְדֹּדוּ
 5 מִשְׁמֵי שְׂאֵי עוֹשֶׁה בְּתַפְלִית וְהָיִיתִי
 בְּתַפְלִית מִתּוֹת הָעִרְבִית וְכָל
 שִׁירָאֵל וְכָל שְׂעָה וְשְׂעָה
 אֹמְרִים לִפְנֵי קִדּוּשׁ לְמֹר וְלִמּוֹ
 10 הֵלֵם שְׂאֵי עוֹשֶׁה לְקִרְעַת כִּנּוֹד
 יָבִית פְּתִילִים בְּשֵׁשׁ אֹמְרִים
 לִפְנֵי קִדּוּשׁ אֵין לִי הָאֵהָ
 כָּל כֵּל בֵּית עוֹלָמִים אֵהָא שְׂעָה
 שְׂעִינִים נְשׂוֹת וְעֵינִי אֹמְרִים
 בְּשֵׁשׁ אֹמְרִים
 15 קִדּוּשׁ בִּי חֻקְלֵה הָיוּעָא מִפְּסִים
 אֵהָא שְׂעָה תוֹרָה וְעוֹלָה לִפְנֵי
 יִרְחֵי יִתְחַלֵּל

1638
בִּרְכּוֹס אֶת לִי שְׁמִים אַרְצָן
וְיִוְדִי וְמִרְבֵּבָה אֵם תֹּאמְרוּ
תְּחִלָּה לְבוֹי מִן אֲנִי עֹשֶׂה
בְּתִפְלִית הַשְׁחִית וּבִהְלֵת
מִמֶּנּוּ וְשִׁכְלִי יִשָּׁל וְכָל לֵפִי
שֹׁשׁוּ שְׂרָא לְאֻרִים לֵפִי
קִדְשׁ לִימְדוּ אוֹתָם וְאָמְרוּ לֵאלֹהִם
אֵם עֲנִיִּים קִרְעֵת כְּנָפֵי דָם
וְיִפְלֹחֲלֹם בִּשְׁשֵׁה אוֹרִים
לֵפִי קִדְשׁ יֵשׁ אֵין לִי וְהָאֵם כָּל
וְלִמֵּי שֶׁרֶשֶׁת אֵלֵּי אֲבוֹתָם עֲשֵׂה
שְׁנוֹתָם וְשֹׁאוֹת בְּעֵינֵי וְעֵינֵי שֶׁל
עֲנִיִּים בִּשְׁשֵׁה אֲנִי
אֲמֹרֵם לֵפִי קִדְשׁ יֵשׁ הַקּוֹל
יִצְרָא לִפְנֵי אֲבוֹתָם עֲשֵׂה לְטוֹר
וְהָאֵם לֵפִי כִּי דַחַם

164§
ג. והעירו לי מה עדות יש לכם
אחם רואים מה | אני עושה
לקלסתר פניו של יעקב אביכם
שואא חקוקה לי בכסא /כב' |
כבודי. כי בשעה שאתם או' לפני
קדו' אני כורע עליה ומגפף
ומשקן | ומחבק אותה. וידי על
זרעתי שלשה פעמים כי אחם
או' לפני קדשו /כב' ש' מלש'.

1648
והעידו לי להם מה עדות אתם
| יואים אתי מה אני עושה
| לקלסתר פניו יעקב אברהם שהיא
| חקוקה לי על כסא כבודי כי
| שעה שאתם אום' לפני דרוש | 20
| בורע אני עליה ומחבקה ומנשקה
| מפספה ורדיי על זרועותיי | ג'
| פנעם שאתם אום' לפני קד'
| דברב שני קד'.

164
 והעידו לו להם מה עדות אתם
 ואיום אותי מה אני | עושה
 לקלסתר פיו של עיקב אביכם
 והיא חקוקה לו על כסא | כבודי
 בשפה שאחם אומרים | בשר
 וקדוש נודע אני עליה | ומגפסה
 ממשקה ומחבקה וידי | וזרועותי
 ששאהה אומר לפני | ג' טעמים
 ש' ק' ק' ה צבאות.

164
הַעֲמִידוּ לִפְנֵי מַה הָעִדּוֹת אֲתֶם
וְאִם אוֹתוֹ מִה שֶׁאֵי עוֹשֶׂה לָּהֶם
לְקַלְסֹתוֹר פָּנָיו שֶׁל עַקֵּב אֲבִיכֶם
הָיוּ חֻקּוֹהָ לְעַל כֵּסֵם
וְלִפְנֵיכֶם בִּי בִשְׁעָה שֶׁאֲתֶם
וּמוֹרִים לִפְנֵי קִדּוּשׁ שֶׁנֶּאֱמָר
וּמִגִּפְתֵּי אֲתָם מִתְּחַבֵּב אֲתָם וּמִשֶּׁן
וְתֹתָה וְרִדְי לְעַל יִרְאוּתוֹ שֶׁלֹּא
עֲנִינִים שֶׁאֲתֶם אוֹמְרִים לִפְנֵי קִדּוּשׁ
שֶׁנֶּאֱמָר קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ
דְּבָר מִלֵּל לְהִירֵץ כְּבוֹדוֹ 5

165§
 ר' מי לא יתיר למלך המהודר
 מי לא ישיבה למלך | המשובה מי
 לא יקדש למלך המקדש שכל
 יום יום נבחרו פלאו | רהור
 מתרשנות לפי הקצ'ה | מעלות
 ומשנות זו מזו | כי מהכל עפעפ' (פ)
 ירסיס | שירותיו | שורר יוצא
 מפד'ם | כשן מכירין באור השן
 המפורש שם הנחם באונים יוצא
 בפה | שחלחל כלב מלב שאנו
 הנו | כל דבר חכם

1651
 י"א | יהודי מלך המהמדי
 י"ב | לא שאל לטול המטבח
 י"ג | יקרה למלך הקדוש שכל
 י"ד | יום גבורות ונפלאות רבות |
 י"ה | מתרחשות לפנינו מעלות
 י"ו | מזו כ"ה על צעפי | ירש"י
 י"ז | תפירותיו שטורד ויוצא מפה
 י"ח | שומרי | באותו השם שם
 י"ט | נכנסו באויר ויצא כפה המטבח
 כ"א | שאלו הן על דבר ש'

165
 מי לא יחדר למלך | המהדר מי
 א ישיבה למלך המשובח מי לא
 א קדש למלך הקדוש | שבכל יום
 ויום גבורות ותפלות רבות
 | ותעלות לפניו מעלות |
 ונשנות וז מזי כ בהבל ענפי
 רים עפירתיו שגור יוצא |
 פיהם כשמוכירים באותו שם
 כבנם (באדם) יוצא פה
 שבתם כל | שאינו הוק לו

162§

בקול ימים ברעש נהרות בולי
תרשש שרות דרומית | טוררת
בקול שירה של כסא הכבוד |
שמוכר ומשבח למלך מפואר
המון קולות ורעש גדול הרבה היו
עוזבי ס'א עורבים | קולות
בכסא הכבוד לעזרו ולחזקו
כשהוא מזמור ומקלטו לאביר
ישראל כדבר ש' ק'ק'ק' ה'
צבאות וכול'.

163§

ב' ברוכים אתם לי שמים וארץ
ויוודי מרכבה אתם תאמרו ותגידו
לבי מה שאני עושה | בתפילת
שחרית ובתפילת מנחה וערבית
בכל יום ויום ובכל שעת ושעה
ש'ישראל אומר | לפני קדוש |
למדו אותם ואמרו להם שאו
ענייכם לרקיע כנגד בית
תפילתכם בשעה | שאתם אומרין
לפני קדוש | כי אין לי הנאה בכל
עולמי | שבראתי אותה | שעה
שענייכם ושואות בעיני ועיני
שלי ושואות | בעיניכם בשעה
שאתם אומרם לפני קדוש כי
הכל היוצא מפיכם באותה שעה
טורד ועולה לפני | כריח ניחות.
סליק הגילה.

164§

ו' ותעידו להם מה עדות אתם
רואים אותי מה אני עושה |
לקלסתר פניו של עקב אביכם
שהיא חקוקה לי על כסא כבודי
כי בשעה שאתם אומרם לפני
קדוש | כורע אני עליה ומנפץ
אותה ומחבק אותה ומשק אותה
ורדי על זרועותי שלש פעמים
כנגד שלש פעמים שאתם אומרם
לפני קדוש כדבר ש' ק'ק'ק' ה'
וכול'.

165§

ו' מי לא יתיר | למלך המהודר מי
לא ישבח למלך המשובח מי
לא יקדש למלך הקדוש שבכל
יום גבורות ונפלאות | רבות
מתרגשות לפניו מעולות ומשונות
זו מזו כי מהכל | עפעפי שר סר
אפודותיו שטורד יוצא מפיכם
כשמוכר | רין אותו השם
(המפואר) שם הנכנס באונים
יוצא בפם ומשכתב || מלב מלב
הנכנס באונים יוצא || בפם

162§

פרק ט' בקול ימים ברעש נהרות |
כנלי תרשש שרות דרומית
עוררת | בהן בקול שירה של כסא
כבוד כשהוא משבח למלך ומזמור
למלך מפואר המון קולות ורעש
גדול הרבה היו עוזבו | קולות
בכסא כבוד לעזרו ולחזקו כשהוא
מזמור ומקלטו | לאביר ישראל
כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.

163§

ב' ברוכים אתם לי | שמים וארץ
ו'ס'א ברוכי לשמי ולארץ | ויוודי
מרכבה. את תאמרו ותגידו לבי
מה | מה שאני עושה | בתפילת
שחרית ובתפילת מנחה | וערבית
בכל יום | ויום ובכל שעה | ושעה
ש'ישראל אומר | לפני קדוש ולמדו
אותם ואמרו להם שאו ענייכם
לרקיע כנגד בית תפילתם בשעה
שאתם אומרין לפני | כי אין לי
הנאה בכל יום עולמי שבראתי
באותה שעה שענייכם ושואות
ועיני ושואות בעיניכם בשעה
שאתם אומרם לפני | כי הקול |
הקול יובלי יוצא מפיכם באותה
שעה תורד ועולה לפני כריח
ניחות. || סליק

164§

ו' ותעידו לך מה עדות אתם
רואים אותי מה | שאני עושה לה
לקלסתר פניו של עקב אביכם
שהיא חקוקה לי על כסא כבודי
כי בשעה שאתם אומרם לפני קדוש |
כורע אני עליה ומנפץ אותה
ומחבק אותה ומשק אותה || אותה
ורדי על זרועותי שלש פעמים
כנגד | פעמים שאתם | אומרם
לפני קדוש כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.

165§

ו' מי לא יתיר | למלך המהודר
מי לא ישבח למלך המשובח מי
לא יקדש למלך הקדוש שבכל
יום גבורות ונפלאות | רבות
מתרגשות לפניו מעולות ומשונות
זו מזו כי מהכל | עפעפי שר סר
אפודותיו שטורד יוצא מפיכם
כשמוכר | רין אותו השם
(המפואר) שם הנכנס באונים
יוצא בפם ומשכתב || מלב מלב
הנכנס באונים יוצא || בפם

162§

פ' בקול ימים ברעש נהרות בולי
תרשש שירה דרומית | טוררת
בהם בקול שירה של כסא הכבוד
שמוכר | ומשבח למלך מפואר
המון קולות ורעש גדול הרבה היו
עוזבי | ס'א עורבים | קולות
ובכסא כבוד לעזרו ולחזקו
לשונות ולחזקו כשהוא מזמור
ומקלטו לאביר יעקב כדבר | ש'
ק'ק'ק'.

163§

ב' ברוכים לי שמים וארץ ויוודי
מרכבה | את תאמרו לי ותגידו
לבי מה שאני עושה | בתפילת
שחרית ובתפילת מנחה וערבית
ובכל יום | ובכל שעה ושעה
ש'ישראל אומר | לפני קדוש ולמדו
אותם ואמרו להם שאו ענייכם
לרקיע כנגד בית תפילתם בשעה
שאתם אומרין לפני | כי אין לי
הנאה בכל יום עולמי שבראתי
באותה שעה שענייכם ושואות
ועיני ושואות בעיניכם בשעה
שאתם אומרם לפני | כי הקול |
הקול יובלי יוצא מפיכם באותה
שעה תורד ועולה לפני כריח
ניחות. || סליק

164§

ה' ותעידו לי להם מה עדות
אתם רואים | אותי מה אני עושה
לקלסתר פניו | של עקב אביכם
שהיא חקוקה לי על כסא כבודי
כי בשעה | שאתם אומרם לפני
קדוש אני עליה ומנפץ אותה ומשק
ומחבק | ורדי על זרועותי
כשהוא אומר לפני | פעמים ק'ק'ק'
ש' ק'ק'ק' || סליק

165§

ה' הגילה ד' מי לא יתיר | למלך
המהודר מי לא ישבח למלך
המשובח מי לא יקדש | למלך
הקדוש שבכל יום ויום גבורות
ונפלאות רבות מתרגשות | לפניו
מעולות ומשונות זו מזו כי מהכל
עפעפי שר | נפירותיו שטורד
יוצא | ש'ישראל מפיכם כלממכרין
מפיכם כשמוכר באותו השם שם
הנכנס באונים יוצא || בפם

170§

וְיֵאָדָם שְׂמֵלֶאֱכָר הַפְּנִים וְנָכֹס
לְסַלֵּסל וְלִסְרֵד לְכֶסֶּא | כְּבוֹדוֹ
וְלִהְיוֹן מוֹשֵׁב לְאִבְרִי יַעֲקֹב אֱלֹף
אֲלֵפִים | כְּתָרִים קוֹשֶׁר לְאוֹפְנֵי הָרָר
הָרָר לְכָל אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן בְּרֹאשׁוֹ | 10
וְאֱלֹף אֲלֵפִים פְּעָמִים כּוֹרַע וְנוֹפֵל
וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל אֲחֵד וְאֲחֵד
מִזֶּן. שְׁנֵי אֲלֵפִים | כְּתָרִים קוֹשֶׁר
לְכַרְבוֹי כְּבוֹד לְכָל אֲחֵד | וְאֲחֵד
מִזֶּן בְּרֹאשׁוֹ. שְׁנֵי אֲלֵפִים פְּעָמִים
כּוֹרַע וְנוֹפֵל | וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל
אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן.

171§

שְׁלֹשָׁה אֲלֵפִים כְּתָרִים | קוֹשֶׁר
לְחַיִּית הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲחֵת וְאֲחֵת מִזֶּן
בְּרֹאשׁוֹ. שְׁלֹשָׁה | אֲלֵפִים פְּעָמִים 15
כּוֹרַע וְנוֹפֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל
אֲחֵד וְאֲחֵד | מִזֶּן. שְׁשֶׁה אֲלֵפִים
כְּתָרִים קוֹשֶׁר לִגְנוֹה כְּאוֹר לֹ
וּלְשִׁמְנוֹת | אֱלֹף אֲלֵפִים רֹבּוֹ
רִיבֵי רִבּוּבוֹת כְּתָרִים. שְׁשֶׁה אֲלֵפִים
| פְּעָמִים כּוֹרַע וְנוֹפֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה
לִפְנֵי כָל אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן. | שְׁנֵי
עֶשֶׂר אֲלֵפִים | כְּתָרִים קוֹשֶׁר לְכּוֹז
לֹ וּלְשִׁשָּׁה עֶשֶׂר אֱלֹף אֱלֹף | אֲלֵפִי
אֲלֵפִים אֲלֵפִים | אֲלֵפִים. רֹבּוֹ רֹב
רִיבֵי רִבּוּבוֹת | רִבּוּבוֹת כְּתָרִים. 20
שְׁנֵי עֶשֶׂר אֲלֵפִים פְּעָמִים כּוֹרַע
וְנוֹפֵל | וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל אֲחֵד
וְאֲחֵד מִזֶּן.

172§

ב' בִּבְקֶשֶׁה מִכֶּם מִדּוֹת נוֹשְׂאֵי סֵא
כְּבוֹדוֹ בְּלִבֶּכֶ שֶׁלֹּם וּבּוֹשֶׁשׁ חֲפָצָה.
הַגְדִּיל | גִּילָה רִנָּה שִׁירָה וְהִרָה
לִפְנֵי כֶסֶא כְּבוֹדוֹ שֶׁלֹּם נִבּוֹב || 76
נִבּוֹב | יֵאָדָם רִנָּה מִרְתַּצֵּן יִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח לָבוֹ כִּשְׁעַת חֲתָלָה
בְּנִי | וּדְרִשׁ וּיִמָּצֵא לִיּוֹרְדֵי
מִרְכַּבָּה בִּשְׁעָה שֶׁזֶן עוֹמְדִין לִפְנֵי
כֶסֶא | כְּבוֹדוֹ. 76

173§

ג' בְּכָל יוֹם | רִיֹם בְּהִיגֵעַ עֲלוֹת
הַשָּׁחַר | יִשְׁבֵּה מִבְּרִי לִחַיִּית
לִזְמַן שִׁירָה חֲתָלָה בְּאֵי סִבִּיבוֹת
כֶסֶא כְּבוֹדוֹ כְּפֹ הַרְ' הַרְ' שֶׁל
אֵשׁ וְכִמָּה נִבְעוֹת וְנִבְעוֹת שֶׁל הַלְּבָבָה
מִלֵּךְ כִּי מִזֶּן הָרָר יוֹשֵׁב | וּמִבְּרִי 5
לְחַיִּית. לִכֶּם חַיִּית אֵי אֹמֶר. לִכֶּם
בְּרִיּוֹת אֵי מִשְׁמֵעַ | חַיִּית חַיִּית
וְנוֹשְׂאוֹת כֶסֶא כְּבוֹדֵי | בְּלִכֶּם שֶׁל
וּבּוֹשֶׁשׁ חֲפָצָה. n | תְּחַבְּרֵן שֶׁזֶה
שְׂבָרָתִי אֲתִכֶּם כִּה יִתְרוֹמֵם הַמּוֹל
חֲמִדָה שֶׁכִּתְּנִי וְשִׁלְלִתִּי אֲתִכֶּם 20

170§

פִּרְקֵי יֵאָדָם שְׂמֵלֶאֱכָר הַפְּנִים וְנָכֹס
לְסַלֵּסל וְלִסְרֵד לְכֶסֶּא | כְּבוֹדוֹ
וְלִהְיוֹן מוֹשֵׁב לְאִבְרִי יַעֲקֹב אֱלֹף
אֲלֵפִים | כְּתָרִים קוֹשֶׁר לְאוֹפְנֵי הָרָר
הָרָר לְכָל אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן בְּרֹאשׁוֹ | 10
וְאֱלֹף אֲלֵפִים פְּעָמִים כּוֹרַע וְנוֹפֵל
וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל אֲחֵד | וְאֲחֵד
מִזֶּן. שְׁנֵי אֲלֵפִים | כְּתָרִים קוֹשֶׁר
לְכַרְבוֹי כְּבוֹד לְכָל אֲחֵד | וְאֲחֵד
מִזֶּן בְּרֹאשׁוֹ. שְׁנֵי אֲלֵפִים פְּעָמִים
כּוֹרַע וְנוֹפֵל | וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל
אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן.

171§

שְׁלֹשָׁה אֲלֵפִים כְּתָרִים | קוֹשֶׁר
לְחַיִּית הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲחֵת וְאֲחֵת מִזֶּן
בְּרֹאשׁוֹ. שְׁלֹשָׁה | אֲלֵפִים פְּעָמִים 15
כּוֹרַע וְנוֹפֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל
אֲחֵד וְאֲחֵד | מִזֶּן. שְׁשֶׁה אֲלֵפִים
כְּתָרִים קוֹשֶׁר לִגְנוֹה כְּאוֹר לֹ
וּלְשִׁמְנוֹת | אֱלֹף אֲלֵפִים רֹבּוֹ
רִיבֵי רִבּוּבוֹת כְּתָרִים. שְׁשֶׁה אֲלֵפִים
| פְּעָמִים כּוֹרַע וְנוֹפֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה
לִפְנֵי כָל אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן. | שְׁנֵי
עֶשֶׂר אֲלֵפִים | כְּתָרִים קוֹשֶׁר לְכּוֹז
לֹ וּלְשִׁשָּׁה עֶשֶׂר אֱלֹף אֱלֹף | אֲלֵפִי
אֲלֵפִים אֲלֵפִים | אֲלֵפִים. רֹבּוֹ רֹב
רִיבֵי רִבּוּבוֹת | רִבּוּבוֹת כְּתָרִים. 20
שְׁנֵי עֶשֶׂר אֲלֵפִים פְּעָמִים כּוֹרַע
וְנוֹפֵל | וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל אֲחֵד
וְאֲחֵד מִזֶּן.

172§

ב' בִּבְקֶשֶׁה מִכֶּם מִדּוֹת נוֹשְׂאֵי סֵא
כְּבוֹדוֹ בְּלִבֶּכֶ שֶׁלֹּם וּבּוֹשֶׁשׁ חֲפָצָה.
הַגְדִּיל | גִּילָה רִנָּה שִׁירָה וְהִרָה
לִפְנֵי כֶסֶא כְּבוֹדוֹ שֶׁלֹּם נִבּוֹב || 76
נִבּוֹב | יֵאָדָם רִנָּה מִרְתַּצֵּן יִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח לָבוֹ כִּשְׁעַת חֲתָלָה
בְּנִי | וּדְרִשׁ וּיִמָּצֵא לִיּוֹרְדֵי
מִרְכַּבָּה בִּשְׁעָה שֶׁזֶן עוֹמְדִין לִפְנֵי
כֶסֶא | כְּבוֹדוֹ. 76

173§

ג' בְּכָל יוֹם | רִיֹם בְּהִיגֵעַ עֲלוֹת
הַשָּׁחַר | יִשְׁבֵּה מִבְּרִי לִחַיִּית
לִזְמַן שִׁירָה חֲתָלָה בְּאֵי סִבִּיבוֹת
כֶסֶא כְּבוֹדוֹ כְּפֹ הַרְ' הַרְ' שֶׁל
אֵשׁ וְכִמָּה נִבְעוֹת וְנִבְעוֹת שֶׁל הַלְּבָבָה
מִלֵּךְ כִּי מִזֶּן הָרָר יוֹשֵׁב | וּמִבְּרִי 5
לְחַיִּית. לִכֶּם חַיִּית אֵי אֹמֶר. לִכֶּם
בְּרִיּוֹת אֵי מִשְׁמֵעַ | חַיִּית חַיִּית
וְנוֹשְׂאוֹת כֶסֶא כְּבוֹדֵי | בְּלִכֶּם שֶׁל
וּבּוֹשֶׁשׁ חֲפָצָה. n | תְּחַבְּרֵן שֶׁזֶה
שְׂבָרָתִי אֲתִכֶּם כִּה יִתְרוֹמֵם הַמּוֹל

170§

פִּרְקֵי יֵאָדָם שְׂמֵלֶאֱכָר הַפְּנִים וְנָכֹס
לְסַלֵּסל וְלִסְרֵד לְכֶסֶּא | כְּבוֹדוֹ
וְלִהְיוֹן מוֹשֵׁב לְאִבְרִי יַעֲקֹב אֱלֹף
אֲלֵפִים | כְּתָרִים קוֹשֶׁר לְאוֹפְנֵי הָרָר
הָרָר לְכָל אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן בְּרֹאשׁוֹ | 5
וְאֱלֹף אֲלֵפִים פְּעָמִים כּוֹרַע וְנוֹפֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה
לִפְנֵי כָל אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן שְׁלֹשָׁה |
אֲלֵפִים כְּתָרִים קוֹשֶׁר לְכַרְבוֹי
כְּבוֹד לְכָל אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן בְּרֹאשׁוֹ | 10
וְאֲלֵפִים פְּעָמִים כּוֹרַע וְנוֹפֵל
וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן |

171§

שְׁלֹשָׁה אֲלֵפִים כְּתָרִים קוֹשֶׁר לְחַיִּית
הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲחֵת וְאֲחֵת מִזֶּן
בְּרֹאשׁוֹ. | ג' אֲלֵפִים פְּעָמִים 10
כּוֹרַע וְנוֹפֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל
אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן | אֲלֵפִים כְּתָרִים
קוֹשֶׁר לִגְנוֹה אֹר לֹ וּלְשִׁמְנוֹת
אֲלֵפִים אֲלֵפִים אֲלֵפִים | רֹבּוֹ רֹב
רִיבֵי רִבּוּבוֹת כְּתָרִים | אֲלֵפִים פְּעָמִים
כּוֹרַע וְנוֹפֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל
אֲחֵד וְאֲחֵד מִזֶּן. | ג' אֲלֵפִים
כְּתָרִים | קוֹשֶׁר לְכּוֹז לֹ וּלְשִׁשָּׁה
עֶשֶׂר אֱלֹף אֱלֵפִי אֱלֵפִי
אֲלֵפִים אֲלֵפִים רֹב רֹב | רִיבֵי
רִיבֵי רִבּוּבוֹת | רִבּוּבוֹת כְּתָרִים | ג' 25
אֲלֵפִים פְּעָמִים | כּוֹרַע | ב' 30
וְנוֹפֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל אֲחֵד
וְאֲחֵד מִזֶּן. | סִלִּיק הַלְּכָתָה 15

172§

ב' בִּבְקֶשֶׁה מִכֶּם מִדּוֹת נוֹשְׂאֵי ס] 35
כֶסֶא | כְּבוֹדוֹ בְּלִכֶ שֶׁלֹּם וּבּוֹשֶׁשׁ חֲפָצָה
הַגְדִּיל | גִּילָה רִנָּה שִׁירָה וְהִרָה
לִפְנֵי כֶסֶא כְּבוֹדוֹ שֶׁלֹּם נִבּוֹב || 76
נִבּוֹב | יֵאָדָם רִנָּה מִרְתַּצֵּן יִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח לָבוֹ כִּשְׁעַת חֲתָלָה
בְּנִי | וּדְרִשׁ וּיִמָּצֵא לִיּוֹרְדֵי
מִרְכַּבָּה בִּשְׁעָה שֶׁזֶן עוֹמְדִין לִפְנֵי
כֶסֶא | כְּבוֹדוֹ. 76

173§

ג' בְּכָל יוֹם | רִיֹם בְּהִיגֵעַ עֲלוֹת הַשָּׁחַר
כָּל יוֹדוֹ | יוֹשֵׁב מִבְּרִי לִחַיִּית
לִזְמַן חַיִּית אֵי אֹמֶר | לִכֶם בְּרִיּוֹת
יִסֵּא חַיִּית אֵי מִשְׁבִּיעַ | אֵי | 5
מִשְׁבִּיעַ חַיִּית וְנוֹשְׂאוֹת כֶסֶא כְּבוֹדֵי
בְּלִכֶם שֶׁלֹּם וּבּוֹשֶׁשׁ חֲפָצָה | תְּחַבְּרֵן 16
שֶׁזֶה שְׂבָרָתִי אֲתִכֶּם יִתְרוֹמֵם
הַמּוֹל שְׂבָרָתִי אֲתִכֶּם כִּה יִתְרוֹמֵם
אֹר יוֹ שְׁעִלְיִי בְּחִשְׁתָּה עַל
לְכִי שֶׁזֶה כִּי חֲמִדָה | שְׁהִנְחִי
וְשִׁלְלִתִּי אֲתִכֶּם כִּה יִתְרוֹמֵם לִי

M22

M40

O1531

N8128

יוצרי שבראית.

§ 174

- 5 כל מלאך ומלאך וכל שרף ושרף.
כל חייה חזירה. כל אופן | ואופן
שבראית עד שאשמע ואופן
תחילה כל שירות ותושבחות | 35
ותפילות ועזים ומירות ישראל.
10 מלמד שגורבים לפני הקב"ה
שירות ותושבחות | של ישראל שנ
ברך יחד כל כבבי בקר אילו
ישראל וירעו כל בני האלקים.
אילו מלאכים.

15

O1531

N8128

20

25

30

35

40

§ 178

- כשמגיע זמנם של מלאכים לאמר שירה חזירה לפני הקב"ה. יהיה שמעיהל.
המלאך קשר הגדול והנכבד העורא עומד על חלוני | הקיע התחתון לשמוע
ולהקשיב כל שירות ומירות ותושבחות העולות || מן הארץ ומן כל בתי כנסיות 48
ומדרשות להשמיע להם לפני ערבות רקיע

45

§ 179

- ומפני מה הוא עומד על [ערבות] רקיע מפני שאין להם רשות למלאכי השרת
לומר | שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו ישראל את פיהם בשירה מלמטה
5 שנ רוממו | יהיה אלקינו. וכל מלאכי השרת וכל מלאכי רקיע ורקיע ששומעים
קול | שירות ותושבחות שאומרים ישראל מלמטה הם פותחין מלמעלה 5
בק"ק' | סליק פרק חמיסר.

55

§ 180

- § 178 → 787 (807)
ובין שתגיעה | זמנם של מלאכי לומ' לפני הקב"ה ית יה. שמעיהל | השר
הגדול הנכבד הגדול העורא עומד על חלוני רקיע | תחתון לשמוע ולהקשיב
קול שירות ותושבחות חזירה | העולות 'העולות' מן הארץ מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות להשיר | ולהשמיע להם בערבות רקיע
- § 179 → 788 (808)
ומפני מה הוא עומד על | חלוני רקיע התחתון מפני שאין להם רשות למלאכי
השרת לומר שיר 'ההילה' מלמעלה עד שפותחין ישראל את פיהם | בשירה תחילה
מלמטה דכת' רוממו יי' אלהינו והשתחו | להר קודשו אילו ישראל כי קדוש יי'
אלהינו אילו מלאכי | כל רקיע ורקיע ובין ששומעין כל שירות ותושבחות
שאומרים | ישראל מלמטה. שנ וקרא זה אל זה ואמר ק"ק' יי' צבאות | מלא כל
הארץ כבודו

§ 180 → 790 (810)

- ולמה נקרא שמו של אותו מלאך שמעיהל מפני | שגומד בכל שחר ושחר
ומשמיע קול שירות | ותושבחות העולות מן הארץ מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות להשמיע להם לפני ערבות רקיע

- למה נקרא שמו של ההוא שר שמעיהל מפני שהוא עומד | בכל שחר ושחר
ומשמיע קול שירות ותושבחות העולות מן הארץ | מן בתי כנסיות ומן בתי
מדרשות להשמיע להם לפני ערבות רקיע

החרישו לי | קול כל יצורים
שבראתי

174 §

כל מלאך ומלאך כל שרף ושרף
כל חיה וחיה כל אופן ואופן) עד
ששמע בלי ואשמע ואאזין
(תחילה) לקול תפלת בני. וסא
ואאזין תחלה כל שירות
ותושבחות ותעילות של ישראל
שנא' בך יחד כוכבי בקר וירי-עו
כל בני אלהי. כוכבי בקר אלו
ישראל בני אלהי אלו מלאכים.
ע"כ|

V228

M22

175 § -- 189

ד' בכל יום יום בהגיע תפלת המנוח מלך הדור יושב /ו/ ומרומם לחיות עד
שלא יכלה דבר מפיו חיות הקדש יוצאות | מתחת כסא (ה)כבוד בפיהם מלא
רנה בכנפיהם מלא גילה | ידיהם מענות ורגליהם מרקדות ועוקפות וסובבות
אח | מלכם אחת מימינו ואחת משמאלו אחת מלפניו ואחת | מאחוריו ומגפופות
ומשוקות אותו ומפרעות את פניהם | הם מפרעות ומלך הכבוד מכסה פניו
והיה ערבות רקיע | מתבקע ככברה |כ| מפני (מלך) הדור זיו יופי תאר חמדת
חמלת | תאות וזהר אורח שבה מראה פניהם כדבר שנאמ' ק'ק'ק'..|

176 § -- 190

סרץ י"ב מבטלי גזירה מפירי שבוטה מעבירי | חימה משיבי קנאה מוכירי
אהבה אהבתו | של אברהם לפני מלכם כשהיו רואין אותו כשהוא כועס על |
בניו מה הן עושין מחבטין כחריהם ומתירין את מתניהם | ומכין על ראשיהם
ונופלין על פניהם ואומ' התר התר יוצר | בראשית סלח סלח אביר יעקב מחול
מחול קדוש ישראל | כי אדיר מלכים אחת.

177 § -- 191

ב' מלך גורא מלך מבוהל מלך | יקר מלך וכבד למה לך איבה עם זרע אברהם
למה לך קנאה | עם זרע יצחק למה לך תחרות עם זרע יעקב כי קנן שמים |

178 §

י'פרק ה' מהיכלות | כשמגיע זמנם של מלאכי' לומ' שירה חמרה לפני הק' יוי
שמועאל המלאך השר | הגדול הגבור והגורא עומד על חלוני רקיע התחתון
לשמוע ולתקשיב כל שירות | חמרות ותושבחות העולות מן הארץ ומן כל בתי
בנסיות ומדרשות להשמיע להם | לפני ערבות רקיע.

179 §

ומפני מה הוא על חלוני רקיע מפני שאין להם רשות למלא(כי) | השרת לומ'
שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו ישראל מלמטה את פיהם שנא' |רוטמו יוי'
אלהינו וכל מלאכי השרת וכל מלאכי רקיע ורקיע כשמועטין קול שירות |
ותושבחות שאמ' ישראל מלמטה הם פותחין מלמעלה ק'ק'ק'..|

180 §

למה וקרא שמו של ההוא שר שמועאל מפני שהוא עומד בכל שחר ושחר
ושמיע(ע) | כל שירות ותושבחות העולות מן הארץ מן בתי בנסיות ובתי

55

181 § 791 – 181 § (811)

וכי יש להם למלאכי השרת זב חבה נדה | וילדת או שום טומאה שהן צריכים כבילה. אלא מלאכי השרת שהם | ממונים למלאכת העולם ויורדין בכל יום לשים ילדים בעולם. וכין שמוע | זמן שירה עולין לקרע. מפני ריחם של בני אדם | ילדו אשה בעלי טומאה | בעלי זב וטעוץ רחוצין עצמן באש ומנקין ומטהרין ומזהרין ומפרשין | ומעניין ומנבירין ומגדילין ומטבין עצמן באש עד ששועין עצמן | בקדשים | והיון כמלאכי השרת של ערבות קרע.

10

182 § 792 – 182 § (812)

ואחר כך קוראין | זה לה וממליכין זה את זה. ואחר כך נהרי | בארשות זה את זה. ומנבית ועושין עצמן כאור | בריקם של זוהרי זוהר ואחר כך עולים בסולם | של אש כחיתלה עד שמתניעין אצל | חלן | חיליל ערבות | אצל חשמאלי | זוהר אצל | כרובים ואוננים אצל חיות הקדש | וגלגלי המרכבה אצל הדורי פנים ובעלי כנפים | אצל כסא רם ונשיא

183 § 793 – 183 § (813)

מיד הם עומדים כולם באימה | ביראה ברתת ובידע בטהרה ובקדושה באימה | ובערדה ומכסים כבסדיהם את פניהם לכל | יכירו דמות אליהם השוכן במורקבה. ועומדים | כיתות כיתות מחנות מחנו' שאין להם חקר | וצבאות שאין להם מספר כמה הרים של אש | וכמה נבעות של לחבה לפני כסא. וכמה צבאות | לצבאות של מלאכי השרת. וישב הקיב' על | כסא | הכבוד ומלא כל | תוארין | תעולס | כבודו

184 § 794 – 184 § (814)

ואף חיות הקדש | מתכוונות ומתקדשות ומתטהרות יותר מהם | את כלת ואחת קשורה אלף אלפים כתרם של | מיני מאורות בראשן. ומחלבושות לבושין של | אש ומתעטפות

185 § 795 – 185 § (815)

ומתקדשות | יותר מהן מפני שהמרכבה על נגדיה וכסא הכבוד על רום ראשיהן ושכינה למעלה מהן ונתרי וכו' | ונתרי אש עוברין | בביתן לפיכך הן מתכוונות ומזירות ומזהרות | ומיחססין ביראה בטהרה ובקדושה ואומ' שירה | בשב מפרת ותהא | ואלה וקולס בקול אחד בדבור אחד | בדעת אחת ובענינה אחת.

186 § 796 – 186 § (816)

ולא זו בלבד אלא | שנופלין אלף אלפים ריבי רכבות לתוך נהרי | דינור לפני | מלך מלכי המלכים לפיכך כל המוקדם והמאוחר | בשירה מתבירו הרי | ושהוא נשרף.

187 § 797 – 187 § (817)

ואף חיות | הקדש אין מהם מקדים ומאחר מפני ששעור קומתם | כאחת ועובדין כאחת ובסגיהם כאחת ובכונן כאחת | וכמו ראשן כאחד | ודון כאחד. ומתכוונות ומתעטפות | באיבה כאחת על גילי הכסא | זו כנגד זו וגלגל זו כנגד זו ואוננים זו כנגד זו וחי' זו כנגד זו וכוכבי זה כנגד | כוכב זה ושורף זה כנגד זה וכניף זה כנגד זה | ונעית זה כנגד נעיתו זה וזעיתו זה וזעיתו זה | סידים שירה גדולה באימה ברתת ובידע בפחד | ובערדה בטהרה ובקדושה ובקול דממה דקה | ש' ואחר תרעש קול דממה דקה.

181 §

ב' וכי יש להם למלאכי השרת | זב וטומאה נדה וילדת שהם צריכים כבילה. אלא מלאכי השרת שהם | ממונים למלאכת העולם ויורדין בכל יום לשים ילדים בעולם. וכין שמוע | זמן שירה עולין לקרע. מפני ריחם של בני אדם | ילדו אשה בעלי טומאה | בעלי זב וטעוץ רחוצין עצמן באש ומנקין ומטהרין ומזהרין ומפרשין | ומעניין ומנבירין ומגדילין ומטבין עצמן באש עד ששועין עצמן | בקדשים | והיון כמלאכי השרת של ערבות קרע.

10

182 §

אחר כך קורא זה לה ואומ' זו לה | ועולין מנהרי אש ברשות זה לה ומתנבירין ועושין עצמן כאור וכברק | של | זוהרי זוהר. ואחר כך עולים בסולם של אש כחיתלה עד שמתניעין אצל | חיליל | ערבות ריקע אצל חשמאלי וזה אצל חיות הקדש | אצל גלגלי מרכבה אצל הדורי | פנים אצל בעלי כנפים. אצל כסא רם ותשא.

183 §

ו' מיד הם עומדים | בסולם | כולם באימה ובפחד וברעד ובקדושה ובאמת ובעונה ומכסים פניהם עם | כנפיהם לכל יכירו דמות אליהם השוכן במרכבה ועומדים כיתות של אלף אלפי | אלפים ושורות שורות של רב ריבי רכבות ומחנות מחנות שאין להם חקר | וצבאות צבאות בלא מספר כמו הרים הרים של אש. וכמו נבעות ונעוץ | לפני כסא הכבוד. ובאותה שעה יושב הקיב' על | כסא | כבודו | וכסאו וכבודו מלא עולם של מלא כל הארץ כבודו. 25 סלק פרק שחשור |

184 §

אין חיות הקדש מכונות ומתקדשות ומטהרות יותר מהם וכל אחת | ואחת קשורה אלף אלפי כתרם של מ' | מאורות כראשיהם ומלבושת | לבושי אש ומתעטפות כסות של לחבה ומכסות פניו בבזק. והקיב' | פורע | פניו.

185 §

ב' מפני חיות הקדש ואופני הוד וכוכבי | הוד | הדר מתקדשים | ומטהרים ומתלבשים ומתעטפים ומתקדקין יותר. מפני שהמרכבה על | פניהם. וכסא כבוד על ראשם. ושכינה למעלה מהם ונתרי אש עוברין | בניהם. לפיכך הם מתכוונות ומזהרות חוקקים באור שבעתלים | וכולם | עומדים בטהרה ובקדושה. וימרי שירה חזירת שבה וצחלה וקולס | בקול אחד בדבור אחד בדעת אחד ובענינה אחת.

40

186 §

ב' ולא זה בלבד | אלא נופלים מהם מלאכי השרת אלף אלפי וריבי רכבות לתוך דינור ונשרפים. מפני מה מפני שנאמר בתן מוקדם ומאחר שירה וקדוש | לפני מלכי המלכים. לפי כל מקדם ומאחר מתבירו | בשורה | מיד ושורף.

45

187 §

ו' אבל חיות | הקדש אין בהם מוקדם ומאחר מפני | ש' ריב קומתם כאחת. ועובדין כאחת. ושעור קומתם | כאחת ונבירין כאחת. ודון כאחד. ומתכוונות ומתעטפות | באיבה כאחת על גילי הכסא | זו כנגד זו כנגד זו וגלגל זו כנגד זו וחי' זו כנגד זו וכוכבי זה כנגד | כוכב זה ושורף זה כנגד זה וכניף זה כנגד זה | ונעית זה כנגד נעיתו זה וזעיתו זה וזעיתו זה | סידים שירה גדולה באימה ברתת ובידע בפחד | ובערדה בטהרה ובקדושה ובקול דממה דקה. ש' קול דממה דקה.

55

188 §

ה'. ונשאים המרכבה | בקול שירות בשבת ובתהילה הקדושים מקדשים

181§

ב' וכי יש להם למלאכי השרת נב' | וטומאת נידה ויוולדת שהן צריכ' טבילה
אלא מלאכי השרת שהן ממניין למלאכת העולם ויורד' בכל יום לשום של' |
בעולם וכיון שמוע' זמן שירה עול' לרקיע ומפני ריחם של בני אד' ילודי אשה
בעלי טומאת בעלי | וזאת וטעמין רוחצ' | עצמם באש ומנקין ומטהרין
(1) מזהרין ומפרשין ומעייני' ומתגברין ומגדלין ומטבין עצמן באש עד שעושי'
עצמם | קדוש' והווין כמלאכי השרת של ערבות רקיע' |

45

5

10

532 → 182§

ואחר כך תורין זה את זה ועולין מנהר' אש ברשות | זה את זה ומתגברין ועושין
כאור וכברקים של זחר. ואחר' | כך בסולם של אש בחוללה עד שמגיעים אצל
חיילי ערבות אצל חשמאלי | וזהר אצל חיות הקודש אצל גלגלי המרכבה
הדופים פנים אצל בעלי | כנסים אצל כסא רם ונישא

15

533 → 183§

ומיד עומדין כולם באימה ביראה ברחת | בדיע בטהרה בקדושה באימה
ובעונה ומכסים פניהם עם כנפיהם | אצל כסא רם ונישא לכל יכירו דמות
אלהים השוכן במרכבה ועומדים | כיתות כיתות של אלף אלפי אלושים ושורות
של ריב ריבי רכבות ומתות | מתנות שאין להם חקר וצבאות צבאות בלא
מספר כמו הרים הרים | של אש וכמו גבעות וגבעות של ברד לפני כסא הכבוד
ובאותה שעה | יושב הקב"ה על כסא הכבוד וכבודו מלא העולם שנאמר מלא
כל | הארץ כבודו..

25

534 → 184§

ואין חיות הקודש מתכונות ומתקדשות ומטהרות | יתר מהם וכל אחת ואחת
קשורה אלף אלפין חתרים של מיני מאורות | בראשנים ומלבושות לבושי' אש
ומתעטשות כסות של להבה ומכסות | פניהם בברק והקב"ה פורע (?) פניו

30

535 → 185§

מפני מה חיות הקודש ואופני הוד | וכרובי הדר מתקדשים ומטהרים
ומתלבשים ומתעטשים ומתכבדים | ומתקיימים יתר מפני של המרכבה על
פניהם וכסא הכבוד על רם | ראשו ושינתו לפעולה מהם ונהר' אש עומדין
בגיהנם ולסייך בהן | מתכונ' צים ומורדין ומיהרין ומיטשין ומורקקים באור
שבעתים | וכולם עומדים באימה וביראה בטהרה בקדושה ואומרי' שירה שבח
| חימרה צהלה וקילוס בקול גדול אחד בריבור ואחד בדעת אחד | וביענימה
אחת

40

536 → 186§

ולא זה כלבר אלא נוספים מהם מלאכי שרת | אלף אלפין וריבי רכבות לנהר
דינור ושפרים מפני מה מפני | שאין בהם מוקדם ומאוחר שירה וקדושה לפני
מליך מלכי המלכים | והקב"ה לסייך כל המוקדם והמאוחר וחבירו בשירה מיד
| ושרף |

45

537 → 187§

ואין חיות הקודש אין בינם מוקדם ומאוחר מפני שרם קומתן | כאחת ועוביין
כאחת ועסיפתן כאחת וגבורתם כאחת וכחר' | ראשם כאחת ויחיהם כאחת
ואפריים כאחת ומתולדות כאחת כארבע | גלגלי הכסא זו כנגד זו וגלגל זה כנגד זה
והם פותחים את פיהם | אופן זה כנגד זה חיה זו כנגד זו וכרובי זה כנגד זה
ושרף זה | כנגד זה וכנה זה כנגד זה ונעיימות זה כנגד זה והם פותחים | את פיהם
בשירה גדולה ביראה באימה ברחת בדיע כפחד וברעה | בטהרה בקדושה
ובקול דממה דקה שנאמר אחר | והשר' הרעש קול דממה | דקה

55

538 → 188§

ומנשאין את המרכבה בקול שירות ושירים שבח ותהלה פאר | וחימרה באותה
שעה קדושה ונרדפות מרובים ונחלתם נשגה | וחימרה ונחלתם נשגה

כסא הכבוד עונות אחריהן ואומר/ ברוך כבוד יהוה ממקומו.

5

10

189§

בכל יום ביהיגה תפילת המנהג
מלך הדור יושב ומרומם לחיות
עד שלא יכלה דבר מפיו חיות
הקדוש יוצאות מתחת כסא
פיהם מלא רינה כנפיהם מלא
גילה | ידיהם מנוגות ורגליהם
מרקדות ועוקפות וסוכבות את
מלכם אחר האת[ח] | משמאלו
ואחת מלפניו ואחת ומגשפות אותו
ומפרעות | את פניהם הן מפורעות
את פניהם ומלך הכבוד מכסא
את פניו והיה ערבות | רקיע מו
הבקיע כוכב דעא מפני דהר זיו
יופי תואר חמדת חמלת תאותו
וזהו אור שבה מראה פניהם
דכבר שני קדוש קדוש קדוש
צבאות מלא כל הארץ כבודו |
סליק פרקא

190§

ר' מבטלי גזירה מפירי שבועה
ומעבירי | חימה מעבירי קנאה
מכירי אהבה אהבתו של אברהם
לפני מלכ כשחיו רואין אותו
כשהוא כנוס על בניו מה דיו |
עושין מחבטין כחריהם ומחירין
את מתניהם ומכין על ראשיהם
ונופלין על פניהם | ואומרין התר
התר יוצר בראשית סלח סלח
אביר יעקב מחול מחול קדוש
ישראל כי | אדיר מלכים אתה

191§

מלך מראה מלך מבוהל מלך יקר
מבוהל | מלך יקר נכבד למה לך אימה | עם ורע
אברהם למה לך קנאה עם ורע
יצחק למה לך תחרות עם ורע
יעקב כי | קנין שמים

189§

בכל יום ביהיגה תפילת
המנהג מלך הדור יושב | ומרומם
לחיות עד שלא יכלה דבר מפיו
חיות הקדוש יוצאות מתחת |
כסא הכבוד מפיהם מלא רינה
כנפיהם מלא גילה ידיהם מנוגות
ורגליהם | ומרקדות מרקדות
ועוקפות | וסוכבות את מלכם
אתה מימינו ואחת משמאלו ואחת
מלפניו | ואחת מאחוריו ומגשפות
ומנשקות אותו | ומפרעות
פניהם הן מפרעות ומלך הכבוד
מכסה פניו והיה ערבות | רקיע
מבקיע ככברה מפני מלך מפני
הרר זיו יופי תואר חמדת חמלת |
תאותו וזהו הנור אור שבה מראה
פניהם דכבר שני ק'ק'ק' |

190§

מבטלי גזירה מפירי שבועה
מעבירי חימה משיבי קנאה |
קצירי אהבה אהבתו של אברהם
לפני מלכ כשהיו רואין אותו
כשהוא כנוס על בניו מה הן עושין
מחבטין כחריהם ומחירין את
מתניהם | ומכין על ראשיהן
ונופלין על פניהם ואומרין התר
התר יוצר בראשית | סלח סלח
אביר יעקב מחול מחול קדוש
יעקב כי אדיר אתה |

191§

מלך נורא מלך מבוהל | מלך
יקר נכבד למה לך אימה | עם ורע
אברהם למה לך קנאה עם ורע
יצחק למה לך תחרות עם ורע
יעקב כל קנין שמים

189§

בכל יום ביהיגה תפילת
המנהג | מלך הדור יושב ומרומם
לחיות עד שלא יכלה דבר מפיו
חיות הקדוש יוצאות מתחת כסא
הכבוד מפיהם מלא רינה |
כנפיהם מלא גילה ידיהם
מנוגות ורגליהם מרקדות
ועוקפות | וסוכבות את מלכם
אתה מימינו ואחת משמאלו ואחת
מלפניו | ואחת מאחוריו ומגשפות
ומנשקות אותו ומפרעות פניהם |
הן מפרעות ומלך הכבוד מכסה פניו
והיה ערבות רקיע | מתבקע מפני
מלך הדור זיו יופי תואר חמדת
חמלת תאות | והוא הנור שבה
מראה פניהם | | דכבר שני
ק'ק'ק' סליק פרק

190§

מבטלי גזירה מפירי שבועה
מעבירי | חימה משיבי קנאה
קנאה | מכירי אהבה אהבתו של
אברהם אבינו לפני מלכ כשהיו
רואין אותו כשהוא כנוס על בניו
מה הן עושין מחבטין כחריהן
ומחירין | את מתניהם ומכין על
ראשן ונופלין על פניהם ואומרין
התר התר | יוצר בראשית סלח
סלח אביר יעקב מחול מחול
קדוש ישר כי אדיר | מלכים אתה |

191§

מלך נורא מלך מבוהל | מלך
יקר נכבד למה לך אימה | עם ורע
אברהם למה לך קנאה עם ורע
יצחק למה לך תחרות עם ורע
יעקב כי קנין שמים

189§

בכל יום ביהיגה תפילת המנהג
מלך הדור | יושב ומרומם לחיות
עד שלא יכלה דבר מפיו חיות
הקדוש יוצאות מתחת | כסא
הכבוד מפיהם מלא רינה
כנפיהם מלא גילה ידיהם
מנוגות ורגליהם | מרקדות
ועוקפות וסוכבות את מלכם
אתה בימינו | ואחת משמאלו ואחת
מלפניו ואחת מל[א] אחוריו
ומגשפות אותו | ומנשקות אותו
ומפרעות פניהם | הן מתפרעות
ומלך הכבוד מכסה פניו והיה
ערבות רקיע מתבקע לככרה |
מפני מלך הדור זיו יופי תואר
חמלת חמדת תאות וזהו אור
שבה | מראה | פניהם דכבר שני
ק'ק'ק' סליק פרק שבסר.

190§

מבטלי גזירה מפירי | שבועה
מעבירי חימה משיבי קנאה
מכירי אהבה אהבתו של אברהם
לפני מלכ כשהיו רואים אותו
כשהוא כנוס על רצונו מה היו
עושין מחבטין | כחריהם ומחירין
את מתניהם ומכין על ראשיהם
ונופלין על פניהם | ואומ' | התר
התר יוצר בראשית סלח סלח
אביר יעקב מחול מחול קדוש
ישראל כי | אדיר מלכים אתה.

191§

מלך מבוהל מלך שומר מלך
מלך ברוך | מלך | מלך | נורא.
מלך יקר | מלך הדור מלך ותיק.
מלך דורש | מלך הוד | מלך נכבד
למה לך אימה | עם ורע אברהם.
למה לך קנאה עם ורע יצחק. למה
לך תחרות | עם ורע יעקב. כי
קנין שמים

55

197§
א"ר ישמעאל שלש כתות של
מלאכי השרת אומר' שירה | בכל
יום אחת אומר' ק' ואחת אומרת
ק'ק ואחת אומר' ק'ק' יהוה |
צבאות מלא כל הארץ כבודו.
והאופנים חיות הקדש עונן
אחריון בריך | כבוד יהוה 10
ממקומו.

10

198§
ב' | א"ר ישמעאל כיון שראה ר'
נחוניא בן הקנא את | רומי
הרשעה שנעלה עיצה על אבירי
ישראל לאבדם. עמד ונילה סדור
של | עולם מה שהוא דומה למי
שהוא ראוי להסתכל במלך.
וכסאו בחדרו /וביר' | וביפוי
חיות הקדש ככרובי גבורה
ובאופני שינה כבוק מבוהל
בגינון שמוקף | נורא ברגיון
סביב לכסאו בנשריו ובשלכות
שמתגברות ועולות |בן גשר לגשר 15
ובאבק עשן ובריון זו שהיה מעלה
כל אבק נחלין שהיה | חופה
ומכסה כל חדרי היכל ערבות
רקע בערפיל נחלין. וטוריא שר'
הפנים עבד טוטריאל יהוה
נאה. 30

30

199§
ג' | למח דומה מרה זו. לאדם שיש |
לו סולם בביתו. לכל אדם היורד
מ[ג]לגלטה שנקי ומנוער ומעז'
ושפוכות דמים וזיהול הרע ושבעות
שקר וחילול השם ועוות פנים
ואיבת תום וכל כ' / עשה ולא
תעשה שומר. 40

40

200§
ד' | א"ר ישמעאל אמר לי ר'
נחוניא בן הקנא | ואשרי ואשרי
נפשו שכל מי שנוקם ומנוער
משמונת מדות אילו. | שטוטריאל
יהוה וטוריא שר' הפנים עבדי
תחא בך. ה' | יורד | ומסתכל
בגאות מופלא. וטוריא משונה
נאה |משל רומי מה נסרה | של
הדיון שהם מתרשעות לפני כסא
בכדור שלש פעמים בכל יום
במרום | במרום. מיום שנברא 25
העולם עד עכשיו לשבת שטו
סליק פרק תשיסר.

198§

י'ג' | א"ר ישמע' כיון ר'
נחוניא בן הקנא את רומי
הרשעול' | עיצה על
אבירי ישר' לאבד אתם עמד
ונילה סדור של עולם | מידה
שה[ו]א דומה למי שראוי
להסתכל במלך וכסא בחדרו
ביפוי | וחיות הקדש בכרובי 5
גבורה וכאופני שינה כבוק
מבוהל בחושל | נורא ברגיון
שמוקף סביב לכסא בנשרין
ובשלכות שמתגברות | ועולות
בן גשר לגשר ובאבק עשן ובריון
זו שהיה מעלה כל אבק | נחלין
שהיה מחופה ומ[ג]לגלטה את כל
חדרי היכל ערבות | רקע |
בערפיל נחלין וטוריא שר הפנים
עבד טוטריאל יי נאה.

198§

ב' | למח דמה זו לאדם שיש לו
סולם בתוך ביתו לכל מי | שנקי
ומנוער מעבודת דם וזיהול עריות
ושפוכות דמים וזיהול הרע
וש[ג]לגלטה ושוא וחילול השם
ועוות פנים ואיבת תום | וכל עשה
ולא תעשה שומר.

200§

א"ר ישמע' אמר לי ר' נחוניא בן
הקנא בן גאש אשרי ואשרי נפשו
שכל מי שנקי ומנוער | משמונת
מדות אלו שטוטריאל יו' |
וטוריא עבדו מואס | בהם. ג' | יורד
ומסתכל בגאות מופלאה וטוריא
משונה | נאה של רומיה וטוריא
של זיהיון שהן מתרשעות לפני |
כסא בכדור שלש פעמים בכל יום
ריון במרום מיום שנברא | העולם
עד עכשיו לשבת | [ש]טו |
שטוטריאל יו' מתנה | בה 20
במרום. סליק פרק

198§

אמר ר' ישמעאל כיון שראה ר'
נחוניא בן הקנא את רומי | הרשעה
שנעלה עצה לאבד אבירי ישראל
עמד ונילה סדור של עולם | מידה 25
שהיא דומה למי שראוי להסתכל
במלך וכסא בחדרו ביפוי |
בחיות הקדש בכרובי גבורה
ובאופני שינה כבוק מבוהל
וחושל | נורא ברגיון שמוקף סביב
לכסאו | ובנשריו ובשלכות
שמתגברות ועולות |בן גשר לגשר
ובאבק עשן ובריון זו שהיה מעלה
כל אבק נחלין שהיה | מחפה
ומכסה כל חדרי היכל ערבות
רקע בערפיל נחלין וטוריא שר' 30
הפנים עבד טוטריאל ה נאה.

199§

למח דומה זו לאדם שיש לו | סולם 35
בתוך ביתו לכל מי שנקי ומנוער
מע' וזיהול עריות ושפוכות דמים
ולשון הרע ושבעות שוא וחילול
השם ועוות פנים חזק | ועל עשה
ועל לא תעשה שומר.

200§

א"ר אמר לי ר' נחוניא | בן הקנא
בן גאש אשרי ואשרי נפשו
מי שנקי ומנוער | משמונת מדות 5
אלו שטוטריאל ה וטוריא עבד
מואס בהם. ג' | יורד ומסתכל
בגאות מופלאה וטוריא משונה
נאה של רומיה | וטוריא של
חיות שהן מתרשעות לפני כסא
בכדור | פעמים בכל יום ריון
במרום מיום שנברא העולם עד
עכשיו לשבת שטוטריאל | א
מתנה בה במרום.

198§

אמר ישמעאל כיון שראה ר'
נחוניא בן הקנא | את רומי הרשעה
שנעלה עיצה על אבירי ישראל
לאבד אותם עמד ונילה סדור של |
עולם מרה שהיא דומה למי
שראוי להסתכל במלך וכסא |
בחדרו ובפוי וחיות הקדש | 10
בכרובי גבורה ובאופני שינה
כבוק מבוהל בחושל | נורא
ברגיון שמוקף | וסובב לכסאו
בנשריו ובשלכות שמתגברות
ועולות |בן כל גשר
וגשר ובאבק | עשן ובריון זו שהיה
מעלה את כל אבק נחלין שהיה
חופה ומכסה את כל חדרי | היכל
ערבות בערפיל נחלין וטוריא שר
הפנים עבד טוטריאל יי אלהי
נאה.

199§

למח דומה מידה זו | ליורדי
מרכבת לאדם שיש לו סולם בתוך
ביתו שהיה עולה | ויורד בו אין 15
בריייה שממחה בידו כל מי שנקי
ומנוער מעבודת דם וזיהול עריות
ושפוכות דמים ולשון הרע
ושבעות שוא וחילול השם ועוות
פנים ואיבת תום | עשה ולא
תעשה שומר.

200§

אמר ישמעאל אמר לי ר' נחוניא
בן הקנא רבי בן | גאש אשרי
ואשרי נפשו של כל מי שנקי
ומנוער משמונת מדות הללו
שטוטריאל | אל יהוה וטוריא
עבדו מואס בהם יורד ומסתכל
בגאות מופלאה וטוריא משונה 20
בגאות של רומיה וטוריא של
הדיון מתרשעות לפני כסא בכדור
שלש פעמים בכל יום ריון
במרום מיום שנברא העולם עד
עכשיו לשבת שטוטריאל יהוה
מתנה | בה במרום. סליק פרקא

198 §

מ' אמ' ר' ישמעאל | כיון שראה
ר' נחוניא בן הקנה את ||רומי||
||הרשעה|| שנטלה עצה לאבד
אבירי ישראל עמר וגילה סודו
של | עולם מדה שהיא דומה למי
שראי להסתכל במלך וכסא
בהדרו | ביפו | בחיות הקדש
בכרכו | גבורה ובאופי שכניה
בבוק | מבחל בחשמל גורא ברנין
שמוקף סביב | לכסאו בנשרי |
ובשלהבות שמתגברות ועולות בין
גשר לגשר ואבאק עשן וכר(ח) | זו
שהיא מעלה כל אבק נחליו שהיה
מחפה ומכסה כל חדר | היכל
עבות רקע כערפלי נחלים
וסורא שר הפנים עבד טוטריאל
י' נאה.

199 §

ב' | למה דומה זו לאדם שיש לו
סולם בתוך ביתו לכל | מי שנקי
ומנוער מע' וגילוי עריות
ושפיכות דמים ולשון הרע
ושבעת שאו וחילול השם ועזות
פנים ואיבת תנם ועל || עשה ולא
תעשה שומר.

200 §

אמ' ר' ישמעאל אומ' ל' ר' נחוניא
45 | בן הקנה || בן נאים אשירו ואשיר
נפשו שכל מי שנקי ומנוער
משמנות | מדות הללו שטוטריאל
י' וסורא עבד מאס בהם. ג'
ומסתכל בגאווה מופלאה
יורד | ושרלה משנה גאווה של רוממה |
5 ושררה של ידיו שהם מתרגשות
לפני כסא כבודו ג' פעמים | ככל
היו יום במרום מיום שנרא
עולם עד | עשן | לשבח
שטוטריאל | י' מתנהג בה
55 במרום. סליק

198 §

פרק י' אמר ר' ישמעאל כיון
שראה ר' נחוניא בן | הקנה את
רומי הרשעה שנטלה עצה על |
אבירי ישראל לאבד אותם עמר
וגילה סודו של עולם מדה | שהיא
דומה למי שהוא ראוי להסתכל
במלך וכסא בהדרו | וביופיו
וחיות הקדש בכרכו | גבורה
ובאופי שכניה בבוק | מבחל
20 בחשמל גורא ברנין שמוקף סביב
לכסאו בנשרי | ובשלהבות
שמתגברות ועולות בין גשר לגשר
ואבאק עשן | וכרחו יזו שהוא
מעלה את כל אבק נחליו שהיה
חופה ומכסה | את כל חדריו היכל
ערבות רקע כערפלי נחליו
וסורא שר | הפנים עבד
טוטריאל יי נאה.

199 §

ב' | למה דומה מדה | זו ליורדי
מרכבה לאדם שיש לו סולם בתוך
ביתו שהוא עולה | יורד בו ואין
כל בריה שממחה בידו כך כל מי
שהוא נקי | נקי ומנוער מע' וגילוי
477 עריות ושפיכות דמים ולשון הרע |
ושבעת השם ועזות פנים ואיבת
תנם וכל עשה ולא תעשה | שומר.

200 §

ג' אמר ר' ישמעאל אמר לי ר'
נחוניא בן הקנה | רבי בן נאים
אשירו ואשיר נפשו של כל מי
שהוא נקי ומנוער | משמנה מדות
5 הללו שטוטריאל יי וסוריה
עבדו מאס | בהן. ד' יורד
ומסתכל בגאווה מופלאה ושררה
משנה | בגאווה של רוממה ושררה
של ידיו מתרגשות לפני כסא |
כבודו שלש פעמים בכל יום ויום
במרום מיום שנברא | העולם ועד
עכשיו בשבח שטוטריאל יי
10 מתנהג בה | במרום...

198 §

אמ' ר' ישמעאל כיון שראה ר'
נחוניא בן הקנה את רומי הרשעה
שנטלה עצה על אבירי ישראל |
לאבד אותם עמר וגילה סודו
שלעולם מדה שהיא דומה למי
שראי להסתכל במלך וכסא
בהדרו | וביופיו. וחיות הקדש
בכרכו | גבורה. ובאופי שכניה
בבוק | מבחל בחשמל גורא ברנין
שמוקף | סביב סא וסובב לכסאי
בנשרי | ובשלהבות שמתגברות
ועולות בין גשר לגשר ואבאק עשן
ובריח | זו | סא וברח יזו שהיה
מעלה את כל אבק נחליו שהיה
חופה ומכסה את כל חדריו היכל
ערבות רקע | כערפלי נחליו
50 ובסורא שר הפנים עבד
טוטריאל סא טוטריאל יי
שמיי נאה. ב' ||

199 §

ב' | למה דומה מדה זו ליורדי
מרכבה לאדם שיש לו סולם בתוך
ביתו שהיה עולה | יורד בו ואין
כל בריה שממחה בידו כל מי
שנקי ומנוער מע' וגילוי עריות
ושפיכות דמים ולשון הרע
ושבעת השם ועזות פנים ואיבת
תנם וכל עשה ולא
תעשה שומר.

200 §

ג' אמ' ר' ישמעאל אמ' לי רבי
נחוניא בן הקנה רבי בן נאים
אשירו ואשיר נפשו של כל מי
שנקי ומנוער | משמנה מדות
5 הללו שטוטריאל יי וסוריה
עבדו מאס בהם. ד' יורד ומסתכל
בגאווה מופלאה ושררה משנה
בגאווה | שלרוממה ושררה שלחיו
שהם מתרגשות לפני כסא הכבוד
שלש פעמים בכל יום ויום במרום
במרום מיום שנברא | העולם ועד
עכשיו בשבח שטוטריאל יי
לשבח שטוטריאל יי מתנהג בה
במרום. סליק פירקא.

N8128

לך כל אדם שהשמה חלילה בקרבו שנקי ומנוער שממנה מידות הללו אם | וְכָל אִישׁ אֶם עמוד הבא לפני כל גבורי הכורה
5 וְכָל אִישׁ ישיבה ואומ' לפניהם | הרים הסתורים הכבושים
10 כופי ארץ וחבל וכופי רקיע מרומ שערם חפורים ומחוברים
תליון וגומדים נתן כסולם מרומ שראשו אחד בארץ וראשו אחד
על ימין של | כסא הכבוד.

15

202§
ב' אמ' י' ישמעאל מיד עמדתו
הקהלתי | את כל סודיך גדולה
20 וקננה למבדו השלישי שבבית
יהוה הוא יושב על כספסל של
35 שיש שש שנתן לי | אלישע אבי
כי מחפץ יולדתו שהכניסה לו
בכתובתה הוה.

25

203§
ו' ובאו רבן שמעון | בן גמליאל
ו' אליעזר הגדול ו' אליעזר בן
דמה ו' אליעזר בן שמעון ויונתן
30 ו' | דהבא ונתניה בן חכנאי
יונתן בן עזיאל ו' עקיב' ו' יוסף ו' יהודה בן בבא באנו וישי
בנו לפניו והיו חברים עומדים על
גלגלים כי היו רואים כוכבים של
35 [ש] אש ולפירי | אור שהפסיקו
ביום לבנינו | ויהוה נתן בן הקץ
יושב ומסדר לפניהם את כל דברי
דבריהם | דברי מרכבה ירדה
עליה | ה' האר יורד מי שירד.
40 והארץ עולה מי שעולה.

40

204§
ו' | ויכן שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה היה קורא לסטוריא
45 שר הפנים ומשביעו | מאה ושנים
עשר פעמים בטורסויאי יא'א
בטורסויאי | היה שוהה וקרא
טורסויאי צורטק | טורסויאי
אורגן טורד לידו | זביאל
והירדאל טנדל וטורקיהוריו.
5 והירידון יתה אלפי ישראל
ואדיריון יי אלתי שר'.

55

205§
ו' | ויכן שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה היה קורא לסטוריא
45 שר הפנים ומשביעו | מאה ושנים
עשר פעמים בטורסויאי יא'א
בטורסויאי | היה שוהה וקרא
טורסויאי צורטק | טורסויאי
אורגן טורד לידו | זביאל
והירדאל טנדל וטורקיהוריו.
5 והירידון יתה אלפי ישראל
ואדיריון יי אלתי שר'.

55

O1531

סוף שאין לך אדם שהשמה בו שנקי | ומנוער שממנה מידות
הללו. אם | וְכָל אִישׁ אֶם עמוד הבא לפני כל גבורי הכורה
5 וְכָל אִישׁ ישיבה ואומ' לפניהם | הרים הסתורים הכבושים
10 כופי ארץ וחבל וכופי רקיע מרומ שערם חפורים ומחוברים
תליון וגומדים נתן כסולם מרומ שראשו אחד בארץ וראשו אחד
על ימין של | כסא הכבוד.

202§
ב' אר' ישמע' מיד עמדתו |
והקהלתי | את כל סודיך גדולה
וקננה למבדו הגדול השלישי |
אשר בבית יי הוא יושב על
ספסל של שיש שש שנתן לי
אלישע | אבי מחפץ יולדתו
שהכניסה לו בכתובתה.

203§
ו' ובאו רבן שמעון | בן גמליאל ו'
אליעזר הגדול ו' לעזר בן דמה
ו' אליעזר בן שמעון ויונתן בן
10 דהבאי ונתניה בן חכנאי ויונתן בן
עזיאל ו' עקיב' ו' יהודה בן
בבא באנו וישבנו לפניו והיו כל
המק חברים עומדים | על גלגלים
כי היו רואין כוכבים של אש
ולפירי | אור שהפסיקו ביניהם
ובינו ו' נתנוהו בן הקצה יושב
ומסדר לפניהם את כל דברי
מרכבה | ירדה עליה והארץ יורד
מי שירד והארץ עולה מי שעלה.

204§
ו' | ויכן שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה היה קורא אטוראו |
15 לטוריה שר הפנים ומשביעו מאה
שנים עשר פעמים בטורסויאי
י' שהיה קרא טורסויאי צורטק
טורסויאל | טופר' וטופר' סא'
אשורילאי | טופר' יא'א
בספר סודי יא'א | זבדיראל
וההירדאל טנדל | ושקלה' |
י' סא' | ושקלה' |
וההירדאל י' סא' | ודיריון
ואדיריון יי אלתי שר'.

205§
ו' | שלא יוסף על | מאה ושנים
עשר פעמים ולא יגרע מהם או
אזכורם ויהיו דברי רשעים על

M40

אדם שהשמה בו שנקי ומנוער. |
מ' מצות הללו אמר לי בן גאים |
ואם לאו עמוד הבא לפני כל גבורי הכורה וכל איריכ' ישיבה
5 וְכָל אִישׁ ישיבה ואומ' לפניהם | הרים הסתורים הכבושים
10 כופי ארץ וחבל וכופי רקיע מרומ שערם חפורים ומחוברים
תליון וגומדים נתן כסולם מרומ שראשו אחד בארץ וראשו אחד
על ימין של | כסא הכבוד.

202§
ארי' י' מ' [מיד] עמדתו והקהלתי
את כל סודיך גדולה וקננה
לקננה הגדול | וישליש' אשר בבית
ה' והוא יושב על כסא כספסל של
20 שיש שש שנתן לי | אלישע אבי
יולדתו שהכניסה לו בכתובתה.

203§
ו' ובאו רש'ב' | ו' אליעזר בן דמה.
ו' אליעזר בן שמעון ויונתן בן
דסא. ונתניה בן חכנאי ויונתן בן
דהבאי ו' עקיב' ו' יהודה בן
בבא. באנו | וישבנו על פניו והיו
כל המק חברים עומדים על
גלגלים כי היו רואים כוכבים של
אש ולפירי | אור שהפסיקו
ביניהם ובנינו ו' | ונתניה בן
25 הקצה יושב ומסדר לפניהם את כל
דברי מרכבה ירדה | ועליה
הארץ יורד מי שירד והארץ עולה
מי שעלה.

204§
ו' | ויכן שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה היה קורא אטוראו |
15 לטוריה שר הפנים ומשביעו מאה
שנים עשר פעמים בטורסויאי
י' שהיה קרא טורסויאי צורטק
טורסויאל | טופר' וטופר' סא'
אשורילאי | טופר' יא'א
בספר סודי יא'א | זבדיראל
וההירדאל טנדל | ושקלה' |
י' סא' | ושקלה' |
וההירדאל י' סא' | ודיריון
ואדיריון יי אלתי שר'.

205§
ו' | שלא יוסף על קרב פעמים לא
יגרע מהם | ואם מוסף או גורע
דבר רשעים למבדו ויגוע ויגוע

M22

לירב סוף עד אין כל בריה
שהשמה בו נקי ומנוער שממנה
5 מידות | הללו אם | וְכָל אִישׁ אֶם
לא עמוד הבא לפני כל גבורי
הכמה וכל איריכ' | ישיבה ואומ'
לפניהם | הרים הסתורים
הכבושים ופליחת הערנות
המסכת | ששכיל העולם
וסיסלול עומד עליה ושפור שמים
וארץ שכל כופי ארץ וכופי רקיע
15 מרומ שערם חפורים ומחוברים
תליון וגומדים נתן כסולם מרומ שראשו אחד בארץ וראשו אחד
על ימין של | כסא הכבוד.

202§
אמ' ישמעאל מיד עמדתו
הקהלתי | את כל סודיך גדולה
20 וקננה למבדו השלישי שבבית
יהוה הוא יושב על כספסל של
154 שיש שש שנתן לי | אלישע אבי
שנתן לי | אלישע אבי מחפץ
יולדתו שהכניסה | לו בכתובתה.

203§
ו' ובאו רבן שמעון | בן גמליאל ו'
אליעזר הגדול ו' אליעזר בן
דסא | ו' שמעון ויונתן בן
דהבאי ונתניה בן חכנאי ויונתן בן
עזיאל ו' עקיב' ו' יהודה בן
בבא באנו וישבנו לפניו והיו כל
5 המק חבורות עומדים על גלגלים
כי היו רואין כוכבים של אש
ולפירי | אור שהפסיקו ביניהם
ונתנוהו בן | הקצה יושב ומסדר את
כל דברי מרכבה ירדה עליה
הארץ יורד מי שירד והארץ עולה
מי שעלה.

204§
ו' | ויכן שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה היה קורא אטוראו |
15 לטוריה שר הפנים ומשביעו מאה
שנים עשר פעמים בטורסויאי
י' שהיה קרא טורסויאי צורטק
טורסויאל | טופר' וטופר' סא'
אשורילאי | טופר' יא'א
בספר סודי יא'א | זבדיראל
וההירדאל טנדל | ושקלה' |
י' סא' | ושקלה' |
וההירדאל י' סא' | ודיריון
ואדיריון יי אלתי שר'.

205§
ו' | שלא יוסף על מאה ור' פעמים
ואם הוסף או גורע | דמו כראשו
חליל חרוב

לדבר סוף שאין כל אדם שהשמה
 ב' | שנקי ומנצח מן מרות הללו
 10 | א' | כל' | ונאמר ואלו עמד |
 והבא לפני כל גבור חבורה |
 5 | אדירי | שיבה ואור | לפניה
 הרי"ג | הסתורם הכבושים
 ונפילתו הערות המסכת שכלול
 העולם | וליסלוטו עומד
 ושמו' | שבים וארץ שם כפי
 10 | ארץ ונבל | וכפי רקע מרם
 קשור חפור ומבורך תלים
 15 | עומדים | ונתיב סולם מרם
 שראשו אחד בארץ ואורשו אחד
 על רגל ימין | כסא הכבוד.

202§
ד' אב' ר' ישמעאל מיד עמדותי
והקהלתי את | כל מנהגיהן גדולה
וקטנה למבוי הגדול השלישי אשר
20 | בבית יי' והוא יושב על ספסל של
שישי טהור שנתן ל' אלישע אבי |
מחפץ יולדתי שהכניסה לו
בכתובתה.

20 וְבֹא רִשְׁבִּי וְרִ' אֱלִיבֵד | וְרִ'
אֲלֻעֵץ בְּ שִׁמְעוֹ וְיִזְחַן בְּ רֹהֵבֵי
הַחֲגִיבִּים בְּ חֲנִינֵי וְיִזְחַן בְּ מִזְלֵי
30 וְרִ' עֲקִיבָה בְּ יִדְּהוּ בְּ כֹאֵב
כֹּאֵבוֹ וְשִׁבְעוֹ לִפְנֵי הָדִין | כֹּל הַמֶּן
הַכִּיָּרִים עֲמִידִים עַל גְּלִילֵיכִי בִּי
רֹאשִׁי כֹּכֹבִים שֶׁ|| אֶל לִפְדֵּי אִי
שֶׁהִסְפִּיקוּ בִּינֵיהֶם וְכִינֵיהֶם וְרִ'
35 חֲתוּמֵי אֵל הַקֵּה יִשָּׁב | וְאִמְדֵּר
לִפְנֵיהֶם אֵת כֹּל דְּבָרֵי מִרְכָּבָה
יִרְדֵּה לְעֵלֵיהֶם אִיזֵר מִי |
שִׁדְּרֵי נִגְלֵיהֶם מִשְׁחָלָה.

§204
 ר' וכו'ן שהיה אדם מבקש לירד
 במר' (בה) | היה קורא אותו
 לסוואר שר הפנים ומשביעו מאה
 45 שנים | עשר פעמים בטוטוסיא
 5 ס'א בטוטוסיא י"י שהיה קרא |
 טוטוסיא צורטק טוטוסיא |
 טופגר אשיריליא | זבוריא |
 50 חהריאל. טונדאל ושקר הויא
 דהיבירון ואדירירק י"י אלה |
 ישרא

2058 ה' שלא יוסיף על ק"ב' פעמים
ולא יגרע מהם | ואם מוסיף או
גורע דמו בראשו אלא פיו יוציא | 10

N8128

206 §
אמר ישמעאל, כך אמר לי ר' נחמיה בן חקת בשבע היכלות יושב טטרוסאי יהיה אלקי צבאות חדר בתוך חדר, וכפתח כל היכל ויחיל /ש/ שמה 10 שומר, סף ארבע אל ימין המשקוף, וארבע אל שמאל המשקוף.

10

15 207 §
ב. | אלה שמות של שומרי פתח היכל הראשון, והביאל וקשוראל גתוריאל וכו'תאל | סופהאל והדריאל משקאל ושוראל, ואית דאמרי ושובאל.

208 §
ג. | אלה שמות של שומרי פתח היכל שני, סריאל ומתפואל סדוהאל אשפאל, יא וסכורא' שדוריאל יא' וענפאל רעניאל | וסבדאל.

209 §
ד. | ואלה שמות של שומרי פתח היכל שלישי, שבוריאל ורצוציאל | וסלמאל סבאל, וזההאל | הוריאל וכו'תאל ופלטריאל יא' ודוריאל ולא עוד שם.

210 §
ה. | אלה שמות של ש' שומרי פתח פתח רביעי, ספואל וגבורתאל כדואל ושכנאל שחקאל וערבאל וכו' | וכפאל וענפאל.

211 §
ו. | אלה שמות של שומרי היכל פתח חמישי, תחילאל ועזריאל יג'טוא גטוראל וספראל | ואית דאמרי, לתתאל, ועזריאל גטואהליאל גטואל וספריאל כריפאל גוראל יא' איאל וטולטריאל | דריאל, ואית דאמרי תריאל.

212 §
ז. | ואלה שמות של שומרי פתח היכל שש | דומאל וקציפאל גתוריאל ואדם ברסביאל עזומיאל וסעדאל מחקאל ותופאל |.

O1531

206 §
ה'. | אר' ישמעאל | כך אמר ר' נחמיה בן חקת בשבע היכלות יושב טטרוסאי | יוי אלהי ישראל חדר בתוך חדר וכפתח כל היכל ויחיל שומרי //הספ שמה || 29 יאמר פתח היכל ג' אינו מנה כאן רק ד' ובהכל ה' מנה השעה צע' | הלא צריך להיות בכל א' שמה שומרי הספ ועל' וזרואל וכו' ??? | הספ שמה, ארבע(ה) ימין המשקוף, וארבע(ה) לשמאל המשקוף |.

207 §
ב. | אלה שמות של שומרי פתח היכל הראשון, והבאל וקשוראל | 5 גתוריאל וכו'תאל סופהאל והדריאל מחקאל ושוראל, ואית דאמרין | שובאל.

208 §
ג. | אלה שמות של שומרי פתח היכל השני, טניאל ומתפאל סדוהאל וערפאל שדוריאל וספראל דנו'עניאל ירעניאל | וסבדאל |.

209 §
ד. | אלה שמות של שומרי פתח היכל השלישי, שבוריאל ורצוציאל | וסלמאל סבלאל וזההאל ודוראל וכו'תאל.

210 §
ה. | אלה שמות | של שומרי פתח היכל הרביעי, פתוראל וגבורתאל כיואל | ושניאל ושחקאל וערבאל וכפאל וענפאל.

211 §
ו. | אלה שמות | של שומרי פתח היכל החמישי, תחילאל ועזריאל יו'יאל גטואל | וספראל גרפאל גוראל | ופלטריאל ופלטריאל.

212 §
ז. | אלה שמות | של שומרי פתח היכל הששי, רומאל וקציפאל גתוריאל | ואדםברסביאל עזומיאל ופראאל ומחקאל ותופאל |.

M40

206 §
ארי' כך אמר ר' נחמיה בן חקת ב' היכלות יושב טטרוסאי ה' אלד' ישראל | חדר בתוך חדר 5 ופתח כל היכל ויחיל שומרי הספ, שמה ר' | מימין המשקוף, וד' משמאל המשקוף.

207 §
אלה שמות של שומרי | הספ פתח ההיכל, הראשון דהביאל וקשוראל, גתוריאל, וכו'תאל | טפאל, דהריאל מחקאל, ושוראל, ואי דאמרי ושובאל.

208 §
אלה שמות של שומרי פתח היכל השני, ערניאל, ומרסאל סדוהאל | וענפאל, סהריבאל, 10 וספריאל, רענאל, וסבדאל |.

209 §
אלה שמות של שומרי פתח היכל השלישי, שבוריאל, ורצוציאל | וסלמאל, סבלאל, וזההאל קדריאל וכו'ריאל.

210 §
אלה ש(ו)מרי | פתח היכל הרביעי, פתוראל, כבורתריאל, יכוואל, ושבאל, |ש/ ושחקאל, וערבאל, וכסאל, וענפאל.

211 §
אלה שמות של שומרי | פתח היכל החמישי, תחילאל, ועזריאל, גטואל, גתוראל, וספראל | גבריאל, דריאל, פטריאל.

212 §
אלה שמות של שומרי פתח היכל | הששי, רומאל, וקציפאל, גתוראל, גפריאל, וארסכסביאל, | ז/ | עזומיאל, ופראאל.

M22

206 §
אמר ישמעאל כך אמר לי ר' נחמיה בן חקת בשב[?]עה | היכלות יושב טטרוסאי י' אלד' ישראל חדר בתוך וכפתח כל היכל ויחיל שמה | שומרי הספ לימין המשקוף

207 §
ואלה שמותם כל שומרי פתח היכל הראשון דהביאל וקשוראל | גתוריאל וגתוראל וטופהאל ודהריאל מחקאל ושוראל ואית דאמרי ושובאל.

208 §
ואלה שמות | שומרי | פתח היכל 15 השני טניאל סריקאל ענפאל שדוריאל מחקאל סטראל רעניאל | סבדאל.

209 §
ואלה שמות שומרי פתח היכל השלישי שבוריאל ועזריאל סלמאל סבאל | ורצוציאל וזההאל וכו'ריאל.

210 §
ואלה שמות של שומרי פתח היכל הרביעי פתוראל | וגבורתאל כדואל ושכנאל שחקאל וערבאל וכפאל וענפאל.

211 §
ואלה שמות של שומרי | פתח היכל החמישי תחולאל ועזריאל גטואל וכעפריאל גפריאל גוראל דוראל | ופלטריאל.

212 §
ואלה שמות של שומרי פתח היכל הששי דומאל וקציפאל גתוריאל | וארסכסביאל עזומיאל ופראאל | מחקאל ותופאל |.

206 §
 'טו' אמר ר' ישמעאל כך אמר ר'
 נתנייא בן הקנה בשבעה | היכלות
 יושב טטורסיא יושב י"א אלה |
 חור בתוך חדר ובפתח כל היכל
 היכל שומרי הסף שמונה |
 ארבעה מימין המשקוף וארבעה
 משמאל המשקוף.

206 §
 פרק י"ה אמר ר' ישמעאל (כך)
 אמר | ר' נתנייא בן הקנה רבי
 בשבעה | היכלות יושב טטורסיא
 יהיה אלהי ישראל חדר בתוך |
 חדר חדר בתוך חדר ובפתח כל
 היכל היכל שמונה שומרי | הסף
 ארבעה לימין המשקוף וארבעה
 לשמאל המשקוף |

206 §
 'טו' אמר ר' ישמעאל כך אמר ר'
 נתנייא בן הקנה | כז היכלות
 יושב טטורסיא יושב י"א אלה |
 שיראל חדר בתוך חדר ובפתח
 כל היכל היכל שומרי הסף
 שמונה | ר' מימין המשקוף ור'
 משמאל המשקוף..

10

207 §
 ב' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל הראשון | דהבאל וקשראל
 נהוראל | ובחוראל טופהאל
 ודרהאל מתקאל | ושוראל י"א
 דאמרין ושובאל.

207 §
 ב' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל ראשון. דהבאל | וקשראל
 נהוראל | ובחוראל טופהאל
 ודרהאל מתקאל | ושוראל י"א
 (ש)ביאל |

207 § 15
 ב' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל הראשון דהבאל וקשראל
 נהוראל | זכוראל טופהאל
 ורהאל מתקאל | ושוראל וא'
 דאמרין ושובאל.

208 §
 ג' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל השני טריאל ומתפאל
 טרהאל ועופאל | שהריאל
 וטרהאל רגעיאל

208 §
 ג' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל שני | טריאל ומתפאל
 טרהאל | ועופאל | שהריאל
 וטרהאל | רגעיאל וסהביאל.

208 § 25
 ג' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל השני עריאל וס"א
 ענריאל | טרהאל | ועופאל
 סהביאל | וספאל | רגעיאל
 וסהביאל.

209 §
 וסהביאל. ד' | אלה שמונה
 שלשומרי פתח היכל השלישי
 שבוראל | ורצביאל | וסלמיאל
 סכלאל | ונתהאל | דהראל
 ובוראל.

209 §
 ד' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל השלישי | שבוראל
 ורצביאל | עדיאל | וסלמיאל |
 סכלאל | ונתהאל | דהראל | ובוראל.

209 § 30
 ד' אלה שמונה של | שומרי פתח
 היכל השלישי. | שבוראל
 ורצביאל | וסלמיאל. | סכלאל |
 ונתהאל | דהראל | ובוראל.

210 §
 ה' | אלה שמונה שלשומרי פתח
 היכל הרביעי | פחוראל
 וגבורהאל | בוראל | ושביאל
 שתקאל | וערבל | ונפאל
 ועפאל.

210 §
 ה' אלה שמונה | של שומרי פתח
 היכל הרביעי | פחוראל
 וגבורהאל | בוראל | ושביאל י"א
 שביאל | שתקאל | וערבל
 ונפאל | ונפאל י"א ק' ועפאל.

210 § 40
 ה' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל הרביעי | פחוראל
 וגבורהאל. | בוראל | ושביאל
 ושתקאל | | ערבל | וסביאל
 וענפאל.

211 §
 ו' | אלה שמונה שלשומרי פתח
 היכל החמישי | תהניאל | ואלאל
 וענוראל | וספאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל

211 §
 ו' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל החמישי | תהניאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל

211 § 45
 אלה שמונה ש"פ' החמישי
 תהניאל || וענוראל | ונפאל. |
 ונפאל. | ונפאל | ונפאל. |
 ונפאל. | ונפאל | ונפאל | ונפאל

50

212 §
 י' אלה שמונה שלשומרי פתח
 היכל השישי | דומאל | וקפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל

212 §
 י' אלה שמונה של שומרי פתח
 היכל השישי | דומאל | וקפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל
 ונפאל | ונפאל | ונפאל | ונפאל

212 § 55
 אש ש"פ' השישי | רומאל
 וקפאל. | ונפאל | ונפאל | ונפאל
 סביאל | ענוראל | ונפאל
 ומתקאל | ומתקאל.

N8128

O1531

M40

M22

213§

ה' ובפתח היכל השבעי ששי
ועופין ועומרים כל הגיבורים
עריצים | עזים וקשים גוראים
ומכחלין וגורים מהדים ולטושין
מבנות בראשיהם | קשתותם
נרבות, והם בפניהם חרבות
לטשות וכן בידיהם ובקעים |
סורדים ויוצאים מגלגל עיניהם
ובוכים של אש מחוטמן ולפיד
1/ | נחלים מפרים. וכובעים
25 שרירותן קן מעטורין ורמחים
ותניתן | קן מעטורין תלויין להם
בדעותיהם. סליק פרק איק
15 ויש הכה.

214§

סוסייהם | סוסי חושך סוסי
צלמות סוסי אפילה סוסי אש.
20 סוסי דם סוסי ברד. | סוסי ברזל
סוסי ערפל. סוסי שרובים
עליהם עומרים על ארועי אש |
ומלאים נחלים | אש | רמחים
ואוכלים נחלים מתוך אבוסיהם
25 בשער ארבע | סאח נחלים כפה
כל אחד מהם ישעור מה כל סוס
וסוס שלש | כשעור פתח |
30 קסרי. ישעור כל אבוס שלשה
אבוסים מאבוס של | ק/ | קסרי.

30

215§

ב' | והרי אש | של | בצר'
אבוסיהם היו שותים כל סוסייהם
כשעור מלא | אמת המים שיש
35 בנחל קרר שמוציא ומחזק כל
מין בשמים שרשועי' | והיה שם
נעני למעלה מראשם קשתות דם
לעיל מראשם שלש ושל |
סוסייהם וחו סימן ומידה של
40 שומרי חתם היכל שבעי וסוס כל
פתח | כל היכל והיכל.

216§

1. היו עולין כל יורדי מרכבה
ואינם נקין אלא שרואים | כל חבל
זה ויורדים בשלש ואבנים
ועומרים ומערים ומספרים
ראיה | גוראה ומבולת מה שאן
50 כן בכל היכל מלך בשר דם
ומברכים ומשבחין | ומקלסין
ומפאריין | מורמרים ומתרים
ונותנים כבוד ותפארת וגדולה |
לשטורסויא ויהי אלקי ישראל
55 ונפארת כבוד ותפארת וגדולה |
ששמה ביורדי מרכבה והיה יושב
ששמה לחד | אחד מישראל
אימתי יור ורואה בנאה מופלא
מופלא | ושררה ששנה בנאה

213§

ח' | ובפתח היכל השבעי ועופין
ועומרים כל הגיבורים עריצים |
עזים וקשים | נוראים ומבזהלים
גבאים מהדים ולטושים מבנות
קשתותם רדכות וכן בפנים
חרבות לטשות וכן בידיהם
ובקעים | סורדיין ויוצאין מגלגל
עיניהם ונכזבים אש מחוטמן
ולפיד | נחלים מפרים | וכובעים
20 שרירותן קן מעטורין ורמחים
ותניתן | תלויין להן |
בדעותיהם |

214§

פרק י' | סוסייהם סוסי חושך סוסי
צלמות | סוסי אפילה סוסי אש
סוסי דם סוסי ברזל סוסי ברזל
סוסי ערפל סוסי שרובים
עליהם עומרים על אבוס אש
ומלאים | גחלי רתמים ואוכלים
229 נחלים מתוך אבוסיהם כשעור מ
סאח כפה | אחד לשעור מה כל
סוס וסוס שלשה כשעור פתח
מאבוס של קסרי |

215§

ב' | והרי אש בעד אבוסיהם היו
שותים כל סוסייהם כשעור מלא |
המים שיש בנחל קררן שמוציא
ומחזק כל מימי גשמים של
ירושלם | והיה שם ענן למעלה
5 מראשם. מולף | כל למעלה
מראשם שלש ושל | סוסייהם. והיו
סימן ומידה של שומרי פתח היכל
השבעי וסוס כל פתח | כל היכל
והיכל.

216§

1. היו עולין כל בעלי יורדי
המרכבה ואינם ויחזקים | אלא
שחיו רואים כל חבל זה ויורדים
בשלש ואבנים ועומרים ומערים
ראיה | גוראה ומבולת | לה ומה
שאן בו בכל היכל של מלך בשר
ודם | מברכים ומשבחין ומקלסין
10 ומפאריין | מורמרים | ויהיה
ונותנים כבוד ותפארת וגדולה |
לשטורסויא וי אלקי ישראל
ששמה ביורדי מרכבה והיה יושב
ומצפ' | ומצפה | לכל אחד |
ואחד מישראל אימתי יור בנאה
מופלא | ושררה | משנה. בנאה

213§

ובפתח היכל | השבעי ועופין
ועומרים כל הגבורים עריצים
עזים וקשים גוראים | ומבזהלים
גבאים מהדים ולטושים מבנות
קשתותם רדכות | והם בפניהם
חרבות לטשות והם בידיהם
ובקעים | סורדים | ויוצאין
מגלגל | עינים וכפית אש
מחוטמן ולפידה נחלים | מפרים
20 וכובעים שרירותן קן מעטורין
ורמחים | תלויין להם |
בדעותיהם.

214§

סוסיין סוסי חושך. סוסי | צ/ |
צלמות. סוסי אפילה. סוסי דם.
סוסי ברזל. סוסי ערפל. סוסי
שרובים | עליהם העומרים |
אנוני | סוסי נחלים נחלי רתמי' |
ואוכלים נחלים מתוך אבוסיהם
כשעור מ | סאח כפה | אחד |
ושעור כה כל סוס שלשה
כשעור פתח מאבוס של קסרי |

215§

והרי אש מתוך צר אבוסיהם
קדרון שמוציא ומחזק כל מיני
גשמים של ירושלים והיה שם | ענן |
למעלה מראש שלש ושל |
סוסייהם וחו סימן ומידה של
שומרי | פתח היכל השבעי.
וסוס של כל פתח כל היכל והיכל

216§

1. היו עולין | כל יורדי מרכבה
אין ניוקין אלא שחיו רואין כל
חבל זה ויורדי | לשלש ובאין
ועומרים ומערים ראיה | גוראה
ומבולת | מה שאן כן | בכל
5 היכלות מלך בשר דם. ומעריכי
ומשבחין ומפאריין | ומקלסין |
ומורמרים ומתרים | ונותנין כבוד
ותפארת וגדולה לשטורסויא |
אלוי ישראל ששמה ביורדי
המרכבה והוא יושב ומצפה לכל
א/ | אחד ואחד מישראל אימתי
בנאה מופלא | ושררה
משנה | בנאה של רוממה ושררה
לוי יצחק אברהם לוי יצחק

213§

שומרי פתח היכל | השבעי
ועופין ועומרים כל הגיבורים
עריצים | עזים וקשים גוראים
ומבזהלים | גבואים מן הררים
ולטושין מן הנבעות וקשתותיהם
רדכותיהם בפרים | חרבותיהם
לטשות והם בידיהם ובקעים
סורדים ויוצאים מגלגל עיניהם
ומכות | אש מחוטמן
25 ולפ' | סורדיין | נחלי מפרים
וכובעים ושרירותן ורמחים
ותניתן | תלויין להם |
בדעותיהם. סליק פרקא

214§

י' | סוסייהם סוסי חושך | צלמות
סוסי אפילה סוסי אש סוסי דם
סוסי ברזל סוסי ברזל סוסי ערפל
סוסי שרובים עליהם
העומרים על אבוס אש | ומלאין
נחלי רתמים ואוכלים נחלים
מתוך אבוסיהם כשעור ארבעי'
30 ארבעים | סאח נחלים יפוי אחד
כשעור שלשה בפתח מאבוס של
קסרי. | קסריין |

215§

והרי אש בצד | מאבוסים היו
שוחן כל סוס וסוס כשעור מלא
אמת מים ששם נחל קדרון |
שמוציא ומחזק כל מימי
גשמים של ירושלים והיה שם
ענן למעלה מראשם | היה |
מולף דם למעלה מראשם
שלש ושל סוסייהם וחו סימן וו
מידה של | שומרי | היכל
השבעי וכן פתח כל היכל
והיכל.

216§

והיו עולין כל יורדי מרכבה ואין
ניוקין אלא | שחיו רואין כל חבל
זה ויורדים בשלש ובאין ומבולת |
ומפאריין ראיה ונראה ומבולת |
מה שאן כן בכל מלך בשר דם
ומברכים ומשבחין ומקלסין
ומורמרים | ונותנים
כבוד ותפארת לשטורסויא |
אלוי ישראל כל היה ששמה
ביורדי מרכבה | והיה יושב
ומצפה לכל אחד ואחד מישראל
אימתי יור ורואה בנאה מופלא
מופלא | ושררה ששנה בנאה של רוממה
ושררה של יהוין שמברשון
לוי יצחק אברהם לוי יצחק

213§

ובפתח היכל השביעי | ועופין |
ועומרין כל גבורים ערצים
וקשים נוראים | ומבוהלין |
מן ההרים ולטושין מן הגבעות
קשותיהן | רוכבות והן לפניהם
חרבותיהם | ולטוש והן בידיהן
וברקיהם | | | | |
עניהם וכיכית אש מחוטמם
ולפידיו נחל מפרים | וכוכבין
ושריונות הן מעטרין ורמחם |
ותחיות | תליין | להם
בורעותיהם..

214§

ידי | סוסייה סוסי חושך סוסי
צלמות סוסי | אפילה סוסי | אש |
סוסי דם סוסי ברז סוסי ברזל
סוסי ערפל סוסי | ערפל עומדים
עליהם | העומדין על אבוס | אש |
ומלאים | נחלי רתמים | האוכלים
נחלים מתוך אבוסים כשיעור
ארבעים | סאה נחלים כפה אחד
| כל | פה | כל | סוס וסוס כשיעור |
שש | פתח | מאבוס | שלקסר.

215§

ב' | נהרי | אש בצד אבוסיהן | והם
שותין כל סוס וסוס כשיעור מלא
אמת המים | שיש | | | | |
שמוציאה | ומחזקת | כל מימי
גשמים | כל | ירושלם | והיה שם
ענן למעלה מראשיה | והיה מולך
דם | למעלה מראשיה | שלהן |
ושלסוסים | והיו סימן ומדה
שלשומרי | | פתח היכל השביעי | וכן
פתח | כל היכל | היכל.

216§

ג' | והיו | עולין | כל יורדי מרכבה
ואין | נוקין | אלא | שהיו | | רואין | כל
חבל | זה | יורדין | בשלום | ובאין
ומעדין | ומספרין | | ראייה | נוראה
ומבוהלה | מה | שאין | כן | בכל | היכל |
מליכי | בשר | ידם | | ומברכים
ומשבחים | ומקלסין | ומפארים
ומרוממים | ומדרין | | ותותין | כבוד
ותפארת | גדולה. | | לטוטרוסאי |
יהוה | אליה | | ישראל | שהיה שם
ביורדי מרכבה | והיה יושב ומצפה
| לכל | אחד | אחד | מישראל | אימתי |
ייר | יוראה | בנאות | | | בנאות |
מופלאה | ושרה | משונה | בנאות | של |
רוממה | ושררה | של | | ידיו |

213§

ובפתח היכל השביעי | ועופין |
ועומרין כל גבורים ערצים
וקשים נוראים | ומבוהלין |
מן ההרים ולטושין מן הגבעות
קשותיהן | רוכבות והן לפניהם
חרבותיהם | ולטוש והן בידיהן
וברקיהם | | | | |
עניהם וכיכית אש מחוטמם
ולפידיו נחל מפרים | וכוכבין
ושריונות הן מעטרין ורמחם |
ותחיות | תליין | להם
בורעותיהם..

214§

פרק יר | סוסיין סוסי חושך סוסי
צלמות סוסי | אפילה סוסי | אש
סוסי דם סוסי ברז סוסי ברזל
סוסי ערפל | סוסיין | שותין רכובין
עליהם | העומדין על אבוס | אש
מלאים | | | | |
נחלים מתוך אבוסים כשיעור
ארבעים | | | | |
שיעור | פי | כל | סוס וסוס כשיעור |
שש | מאבוס | של קיסרין.

215§

ב' | נהרי | אש בצד אבוסיהן | והם
שותין כל סוס וסוס כשיעור מלא
אמת המים | שיש | | | | |
שמוציאה | ומחזקת | כל מימי
גשמים | כל | ירושלם | והיה שם
ענן למעלה מראשיה | והיה מולך
דם | למעלה מראשיה | שלהן |
ושלסוסים | והיו סימן ומדה | של
שומרי | | פתח היכל השביעי | וכן
פתח | כל היכל | היכל.

216§

ג' | והיו | עולין | כל יורדי מרכבה
ואין | נוקין | אלא | שהיו | | רואין | כל
חבל | זה | יורדין | בשלום | ובאין
ומעדין | ומספרין | | ראייה | נוראה
ומבוהלה | מה | שאין | כן | בכל | היכל |
מליכי | בשר | ידם | | ומברכים
ומשבחים | ומקלסין | ומפארים
ומרוממים | ומדרין | | ותותין | כבוד
ותפארת | גדולה. | | לטוטרוסאי |
יהוה | אליה | | ישראל | שהיה שם
ביורדי מרכבה | והיה יושב ומצפה
| לכל | אחד | אחד | מישראל | אימתי |
ייר | יוראה | בנאות | | | בנאות |
מופלאה | ושרה | משונה | בנאות | של |
רוממה | ושררה | של | | ידיו |

213§

ובפתח היכל השביעי | ועופין |
ועומרין כל גבורים ערצים
וקשים נוראים | ומבוהלין |
מן ההרים ולטושין מן הגבעות
קשותיהם | רוכבות והן לפניהם
חרבותיהם | ולטוש והן בידיהם
ברקים שורדים ויוצאים | מגלגלי
ענים | וכביות | אש מחוטמם
ולפידים | נחלים מפרים | וכוכבין
ושריונות הן מעטרין ורמחן
ותחיות | תליות | להם
בורעותיהם |

214§

פ"ר | סוסייה סוסי חושך סוסי
צלמות סוסי | אפילה סוסי | דם |
סוסי ברז סוסי ברזל סוסי ערפל
סוסי | שוכבים | | עליהם
העומדים | על אבוס | אש ומלאים
נחלי רתמים | ואוכלים | | נחלים
מתוך אבוסים כשיעור | מ' | סאה
כפה אחד | שיעור | כל | פה | כל | סוס
שש | שיעור | פתח | מאבוס | של
קסר

215§

נהרי | אש בצד | אבוסיהם | ושרתים
כל סוסייה | כשיעור | אמת המים
יש | כנחל | קדרון | | שמוציאה
ש | מחזקת | כל מימי | גשמים | של
ירושלם | והיה שם | עין | למעלה |
מראש | מרם | למעלה | מראש
שלהם | והיו סוסייה | והיו סימן
ומדה | | של שומרי | פתח היכל
השביעי | וסוס | כל | פתח | כל | היכל
היכל

216§

ג' | והיו | עולין | כל יורדי מרכבה
אין | נוקין | אלא | שהיו | רואין | כל
חבל | זה | יורדי | | לשלום | ובאין
ועומדין | ומעדין | ראייה | נוראה
ומבוהלה | מה | שאין | כן | בכל
קבלת מליכי בשר דם ומעריכין
ומשבחים | ומפארים | | ומקלסין
ומרוממים | ומדרין | ותותים | כבוד
ותפארת | גדולה | | לטוטרוסאי |
אלה | ישראל | ששמה | ביורדי
מרכבה | והוא יושב | | ומצפה | לכל
אחד | אחד | מישראל | אימתי | ייר
בנאות | מופלא | ושרה | | | בנאות
של רוממה | ושרה | של | | ידיו
יהיה | שמתרגשות | לפני | כסא

N8128

O1531

M40

M22

217§

ד'. מלך ישראל מלך אהוב מלך | 5
 ברוך. מלך נאווה מלך רגול מלך
 ישר מלך נאמן מלך אהוב. מלך
 טוסן מלך | טוסן מלך נחמד.
 מלך עובד מלך עניו מלך חסיד
 מלך קדוש מלך טהור מלך נבון
 מלך רחום מלך מלכי המלכים
 וארון התהרים מלך הדור מלך
 10 ותיק מלך | וך מלך יחיד מלך
 כביר מלך לוהט מלך מטואר
 מלך פודה מלך צדיק מלך | שומר
 מלך | וחקיק מלך חזיק.

218§

15 מחמד ומצפה טוטרוסאי יהוה
 אליק ישר | במדה שמצפה
 לנאולה ולעת שיעושה ששמורה
 20 לישראל ליום נקם אתר חורבן
 הבית | אתרן אימתו יורד הוריד
 למרכבה מתי יראה בנאות מרום.
 מתי יראה קץ | הישועה. מתי
 ישעשע קץ הפליאות. מתי יראה מה
 25 שלע ראהה עין. מתי יעלה ויגיד
 לרע אברהם אבותי. סליק פרק
 אקיושי דריון.

219§

30 אר' ישמעאל כשאתה | בא ועומד
 על פתח היכל הראשון. כפתח טול
 שתי חותמות בשתי ידך. אחד של
 35 טוטרוסאי יהוה אליק ישראל
 ואחד של סוריא של הפנים.
 40 טוטרוסאי | יהוה אראה
 לעומדין לימן. ושל סוריא שר
 הפנים הראה לעומדין לשמאל
 מיד דהביאל השר שהוא וקואש
 45 הפתח היכל ראשון ופקוד על
 היכל ראשון וחוה | עומד לימן
 המשקוף. וטופיאל השר עומד
 לשמאל המשקוף עליו עמו מיד
 50 תופשין אותך מימין ואחד
 משמאלך עד שמולכין ואת
 אותך ומשלימין
 55 אותך ומחזירין עליך
 (לחן) לטופיאל השר לעגריאל
 השר אשר ראש פתח היכל / ש/
 שני ועומד לימן המשקוף.
 ופתפיאל השר העומד לשמאל
 המשקוף עמו. |

220§

ב'. דהרא אותם שתי חותמות
 אחד של אדריורן יהוה אראה
 55 אחד | לעומדין לימן. ושל
 אחיה שר הפנים הראה
 לעומדין לשמאל. מיד תופשין
 עומד עמו אדריורן ואחד

217§

ד'. מלך ישר מלך נאמן מלך
 אהוב מלך נחמד מלך טוסן | מלך
 15 עובד מלך עניו מלך צדיק מלך
 חסיד מלך קדוש מלך טהור מלך
 ברוך מלך נאווה מלך נבון מלך
 חזק מלך רחום מלך מלכי
 המלכים וארון הכתרים.

218§

ה'. מחמד ומצפה | טוטרוסאי יוי
 אליק ישר | במדה שמצפה
 לנאולה ולעת שיעושה ששמורה
 20 לישראל | אתר חורבן הבית
 השיני האחרון. אימתי ירד הוריד
 למרכבה מתי יראה בנאות מרום |
 מתי ישמע קץ שועה מתי יראה
 עין לא ראהה מתי יעלה ויגיד
 לרע אברהם | אהבו.

219§

פרק י'. אר' ישמע' כשאתה בא
 ועומד על פתח היכל הראשון טול
 שתי | חותמות בשתי ידך אחד של
 טוטרוסאי יוי ואחד של סוריא
 שר הפנים | שר טוטרוסאי יוי
 הראה אותך לעומדין
 30 לימן | ושל סוריא הראה
 אותו לשמאל | לשמאל מיד
 דהביאל (דהביאל) השר שהוא
 ראש פתח היכל הראשון ופקוד
 על היכל | ראשון ועומד מיד
 המשקוף וטופיאל שר העומד
 לשמאל המשקוף עמו | מיד
 תופשין אותך אחד מימין ואחד
 משמאלך עד שמולכין | את
 ואתך ומשלימין
 35 מחזירין עליך לעגריאל השר
 שהוא ראש פתח היכל השיני |
 ועומד מימן המשקוף ומתפיאל
 השר העומד לשמאל המשקוף
 עמו.

220§

דהרא | אותם שתי חותמות אחד
 של אדריורן יוי ואחד של
 אחיה שר הפנים | שר הפנים
 55 של אדריורן | שר הראה אותם
 לעומדין לימן. ושל אחיה שר |
 לעומדין לשמאל מיד תופשין
 עומד עמו אדריורן ואחד

217§

מלך ישראל. מלך נאמן. מלך
 אהוב. מלך נחמד. מלך | טוסן.
 מלך עובד. מלך עניו. מלך חסיד.
 מלך צדיק. מלך קדוש. מלך
 טהור. מלך ברוך. מלך נאווה. מלך
 נבון. מלך חזק. מלך רחום. מלך
 מלכי המלכים וארון הכתרים.

218§

ה' מחמד טוטרוסאי. ה' אלדי | 15
 ישראל במדה של מצפה לנאולה
 ולעת שיעושה ששמורה לירביל
 ישראל | אתר חורבן הבית
 האחרון. אימתי יורד הוריד
 למרכבה מתי יראה | בנאות
 מרום. מתי יראה קץ שועה. מתי
 יראה עין לא ראהה. | מתי יעלה
 ויגיד לרע אהובו.

219§

אר' כשאתה בא | וע' ועומד על
 פתח היכל הראשון טול ב' |
 חותמות בשתי ידך אחד של | 20
 טוטרוסאי. ואחד של סוריא שר
 הפנים של טוטרוסאי ה הראה
 אותו לעומדין לימן. ושל סוריא
 הראה לעומדין לשמאל | מיד |
 דהביאל השר שהוא ראש פתח
 היכל הראשון ופקוד על היכל
 ראש | ועומד לימן המשקוף.
 וטופיאל שר העומד
 25 לשמאל | ה' | המשקוף עמו מיד
 תופשין אותך אחד בשמאלך
 ומאן | ושל לימן ומחזירין
 עליך לעגריאל השר שהוא | ראש
 פתח היכל השיני ועומד לימן
 המשקוף. ומתפיאל השר | ה' |
 העומד לשמאל המשקוף עמו.

220§

דהרא לכם ב' חותמות אחד של |
 אדריורן ה אחד של אחיה שר
 הפנים של אדריורן הראה | שר
 לעומדין לשמאל מיד תופשין
 55 אחד עד שמולכין ומסרין אותך
 עומד עמו אדריורן ואחד

217§

מלך ישראל מלך | נאמן מלך
 עובד מלך עניו מלך חסיד מלך
 קדוש מלך טהור מלך ברוך מלך
 נאווה מלך | נבון מלך חזק מלך
 רחום מלך מלכי מלכים וארון
 כתרים.

218§

היה מחמד ומצפה | טוטרוסאי יי
 אליק ישראל ונחמד במדה שמצפה
 להינאולה ולעני שועה ששמורה
 15 להם לישראל | אתר חורבן
 האחרון אימתי יורד הוריד
 למרכבה אימתי יראה בנאות
 מרום אימתי | ישמע קץ שועה |
 אימתי יראה עין לא ראהה אימתי
 יעלה ויגיד לרע אברהם | אבר
 ישמעאל כשאתה בא ועומד על
 פתח היכל ראשון טול שתי
 חותמות שתי |

219§

בידך אחד של טוטרוסאי יי ואחד
 של סוריא שר הפנים של
 טוטרוסאי יהוה הראה | אותו
 לעומדין לימן שר סוריא שר
 הפנים הראה אותו לעומדין
 לשמאל מיד רב | אל חביר שהוא
 ראש פתח היכל ראשון ופקוד על
 20 היכל ראשון ועומד לימן השקוף
 וטופיאל השר העומד לשמאל
 המשקוף עמו מיד תופשין אותו
 אחד מימין ואחד | משמאלך עד
 שמולכין אותך ומסרין אותך
 ומשלמין אותך ומחזירין עליך
 לעגריאל | השר שהוא פתח היכל
 שני ועומד לימן השקוף
 25 תופיאל השר עומד לשמאל
 השקוף עמו | ס.

220§

דהרא אותם שני חותמות אחד
 של אדריורן | שר אחיה שר
 אחיה של אר' השר הפנים של |
 אדריורן יהוה הראה אותו
 לעומדין לימן של חותמי אחד של

217 §

ר' מלך ישר מלך נאמן מלך אהוב
מלך נחמד מלך סומון מלך
עלוב מלך עזוי מלך צדיק || מלך
חסיד מלך קדוש מלך טהור מלך
בורח מלך נאה מלך גבור מלך
תונן מלך רחום מלך מלכי
המלכים וארון כתרם.

176

217 §

ר' מלך ישר מלך נאמן מלך
אהוב מלך נחמד מלך סומון מלך
עזוי מלך צדיק מלך חסיד מלך
קדוש מלך טהור מלך ברוך מלך
נאה מלך גבור מלך תונן מלך
רחום מלך מלכי המלכים וארון
הכתרים.

5

217 §

ר' מלך ישראל מלך נאמן | מ'
אהוב | מ' נחמד | מ' סומון | מ' עלוב.
מ' עזוי | מ' חסיד | מ' צדיק. מ'
קדוש | מ' טהור. | מ' ברוך. | מ' נאה.
מ' גבור. | מ' תונן. | מ' רחום מלך
מלכי המלכים וארון הכתרים

5

10

218 §

ה' היה מחמד ומצפה טוטרוסאי |
יהוה אלילי ישראל כמדה שמצפה
ליום הגאולה ולעת ישועה |
(ש)שמונה לון | ישראל אחר
חרבן הבית האחרון אימתי יורד |
היורד למרכבה מתי | יראה בנאות
מרום מתי | ישמע קץ ישועה מתי
ישמע קץ | ישועה קץ | יראה (מה)
(עץ) | לא ראתה (עץ) מתי | יעלה
ויגיד לזרע | אברם אהבי..

5

218 §

ה' היה מחמד ומצפה טוטרוסאי |
יהוה אלילי ישראל כמדה שמצפה
ליום הגאולה ולעת ישועה |
(ש)שמונה לון | ישראל אחר
חרבן הבית האחרון אימתי יורד |
היורד למרכבה מתי | יראה בנאות
מרום מתי | ישמע קץ ישועה מתי
ישמע קץ | ישועה קץ | יראה (מה)
(עץ) | לא ראתה (עץ) מתי | יעלה
ויגיד לזרע | אברם אהבי..

10

218 §

ה' מחמד | ומצפה טוטרוסאי יי'
אלילי ישראל כמדה של מצפה
לגאולה | ולעת ישועה ששמונה
לום | ישראל אחר חרבן הבית
האחרון | אימתי יורד | הורד
למרכבה מתי | יראה בנאות מרום
מתי | יראה | קץ ישועה מתי | יראה
עץ | לא ראתה מתי | יעלה ויגיד
לזרע אהובו..

10

25

219 §

פרק י"ז אבר ר' ישמעאל כשאתה
בא ועומד על פתח היכל הראשון |
טול שני חותמות בשתי ידיך אחד
של טוטרוסאי יי' ואחד | לסוריה |
שר הפנים של טוטרוסאי יי'
הראה אותך לעומדין | לימין ושל
סוריה שר הפנים הראה אותך
לעומדין לשמאל | מיד רחביאל
השר שהוא ראש פתח היכל
הראשון ופקיד על | היכל הראשון
ועומד לימין המשקוף ותופחאל
השר העומד | לשמאל המשקוף
עמו מיד תופשין אותך אחד
מימין | ואחד משמאלך עד
משולכין | ואותך אחד מימין
ואחד | משמאלך עד משולכין |
ומסורין | אותך ומשלימין
ומזהירין | | עלך | לטגריאל השר
השוא ראש פתח היכל שני ועומד |
לימין המשקוף. ומתפחאל השר
העומד לשמאל המשקוף | עמו.
השקוף עמו.

10

219 §

פרק י"ז אבר ר' ישמעאל כשאתה
בא ועומד על פתח היכל הראשון |
טול שני חותמות בשתי ידיך אחד
של טוטרוסאי יי' ואחד | לסוריה |
שר הפנים של טוטרוסאי יי'
הראה אותך לעומדין | לימין ושל
סוריה שר הפנים הראה אותך
לעומדין לשמאל | מיד רחביאל
השר שהוא ראש פתח היכל
הראשון ופקיד על | היכל הראשון
ועומד לימין המשקוף ותופחאל
השר העומד | לשמאל המשקוף
עמו מיד תופשין אותך אחד
מימין | ואחד משמאלך עד
משולכין | ואותך אחד מימין
ואחד | משמאלך עד משולכין |
ומסורין | אותך ומשלימין
ומזהירין | | עלך | לטגריאל השר
השוא ראש פתח היכל שני ועומד |
לימין המשקוף. ומתפחאל השר
העומד לשמאל המשקוף | עמו.

20

219 §

פ"ר אמ' ר' ישמעאל כשאתה בא
ועומד על פתח היכל | הראשון
טול ב' חותמות בשתי ידיך אחד
של | וטורסין ואחד של סורא שר
הפנים של טוטרוסאי יי' (הראא)
| אותו לעומדין לימין ושל סורא
הראו לעומדין לשמאל | מיד |
רחביאל השר שהוא ראש פתח
היכל הראשון ופקיד על היכל |
ראש ועומד לימין המשקוף
ותופחאל שר העומד לשמאל
המשקוף | עמו מיד תופשין אותך
אחד משמאלך ואחד בימין עד
משולכין | ומסורין אותך
ומשלימין | ומזהירין | עלך
לעומדין השר שהוא ראש | פתח
היכל השני ועומד מימין המשקוף
ומתפחאל השר העומד | לשמאל
המשקוף עמו

15

40

20

50

220 §

ב' והראה להם שני חותמות | אחד
של אדרהירון | ס'א של אדרהירון
יי' ואחד של אדרהירא שר הפנים.
יי' ואחד של אדרהירון יי' הראה אותו
לעומדין | לימין ושל אדרהירא שר
הפנים הראה אותו לעומדין

220 §

ב' והראה אותם שני חותמות אחד
של אדרהירון | יי' (ואחד של
אדרהירא שר הפנים | של)
אדרהירון יי' הראה אותם |
לעומדין | לשמאל | לימין | ושל
אדרהירא שר הפנים הראה אותן |

25

220 §

הראה להם ב' חותמות אחד של
אדרהירון | יי' אחד של אדרהירא
שר הפנים של אדרהירון הראה
לעומדין | מימין ושר אדרהירא שר
הפנים הראה לעומדין לשמאל
מיד תופשין | | אותך אמ' ואמ' עד

22

55

המשקוף. ורצוציאל השר העומד לשמאל עמו.

5

221 §
1. והראה אותם שתי | חותמות אחד של צורטק יהיה | של אהביון שר הפנים. של צורטק | יתה. הראה לעומדים לימין. אהביון שר הפנים הראה לעומדים לשמאל | מיד תופסין אותך אחד ממיניך ואחד משמאלך (מול) | כן לפניך שני שרים | מלפניך ושני שרים | מול | מאחריך | ומסרין אותך ומשלימין אותך עד שהו | מוליכין אותך ומזהירין עליך לפתח דיראל השרה שהוא פתח היכל רביעי | העומד לימין המשקוף | ונבורת השר עומד לשמאל המשקוף המשרת עמו. |.

222 §

2. והראה אותם שני חותמות אחד של גבראל יהיה | ואחד של מרגיזאל שר הפנים. של גבראל | יתה. הראה לעומדים לימין. מרגיזאל שר | הפנים הראה לעומדים לשמאל | מיד תופסין אותך אחד ממיניך ואחד | משמאלך עד שמוליכין אותך ומסרין אותך ומשלימין אותך ומזהירין | עליך לתחולא השר שהוא ראש פתח היכל החמישי | עומד לימין המשקוף | ועבראל המשרת עמו.

223 §

3. והראה אותך | שתי חותמות. אחד של טוטריאל יהיה. ואחד של חטפריאל שר הפנים | של טוטריאל יתה הראה לעומדים לימין של חטפריאל שר הפנים הראה | לעומדים לשמאל מיד תופסין אותך ומוליכין אותך שלשה שרים. מלפניך | ושלשה שרים מאחריך ושני שרים מצידך.

50

224 §

4. מפני ששומרי פתח היכל השני | היו משחיתים ביודי מרכבה ולא ברשות היו מצוין | עליהם | ומכין אותם ושורפין אותם ומעמידים אותם מאחריך ושני שרים מצידך.

לשבוריאל | השר שהוא ראש פתח היכל השלישי | העומד לימין המשקוף | ורצוציאל השר | העומד לשמאל עמו.

221 §

1. והראה אותם שני חותמות אחד של צורטק יי | ואחד | של דהביון שר הפנים. של צורטק יי | הראה אותו למיניך | ושל | דהביון שר הפנים הראה אותו לעומדין לשמאל מיד תופסין אותך אחד ממיניך ואחד משמאלך (מול) | כן לפניך שני שרים מלפניך ושני שרים מאחריך | ומשלימין אותך עד שמוליכין אותך ו(מ)זהירין עליך לפתח דיראל השר שהוא ראש פתח היכל הרביעי | העומד לימין המשקוף | ונבורתאל השר העומד | לשמאל המשקוף עמו.

222 §

2. והראה אותם שני חותמות אחד של גבראל יי | ואחד של מרגיזאל שר הפנים הראה | של גבראל הראה לאותן העומדים לימין ושל מרגיזאל שר הפנים הראה לאותן העומדים לשמאל. מיד תופסין אותך אחד ממיניך ואחד משמאלך עד שמוליכין אותך ומזהירין עליך לתחולא השר שהוא ראש פתח היכל החמישי | עומד לימין המשקוף | ועבראל | השר העומד לשמאל המשקוף עמו. |.

223 §

3. והראה אותם שני חותמות אחד של טוטריאל יי | ואחד של חטפריאל שר הפנים של טוטריאל יי | הראה לעומדין לימין של | חטפריאל שר הפנים הראה אותם לעומדין לשמאל. מיד תופסין אותך | שלשה שרים מלפניך ושלשה שרים מאחריך ואולי.

224 §

4. מפני ששומרי | היכל השני | היו משחיתים ביודי מרכבה ולא ברשות היו מצוין | עליהם | ומכין אותם ושורפין אותם ומעמידים אותם מאחריך ושני שרים מצידך.

לשבוריאל השר שהוא ראש פתח היכל השלישי | העומד לימין המשקוף | ורצוציאל השר העומד לשמאל המשקוף עמו.

221 §

1. והראה אותם | חותמות אחד של צורטק יהיה | הראה אותו לעומדין לימין של דהביון שר הפנים הראה אותו לעומדין לשמאל מיד תופסין אותך אחד ממיניך ואחד | משמאלך ומוליכין אותך שני שרים מלפניך ושני שרים מאחריך | ומשלימין אותך | ומזהירין עליך לפתח דיראל | השר שהוא ראש פתח היכל הרביעי | העומד לימין המשקוף | ונבורתאל | השר העומד לשמאל המשקוף עמו.

222 §

2. והראה אותם שני חותמות אחד של גבראל יהיה | ואחד של מרגיזאל שר הפנים של גבראל יהיה הראה אותם לעומדין לימין ושל מרגיזאל שר הפנים הראה אותם לעומדין לשמאל מיד תופסין אותך אחד ממיניך ואחד משמאלך | עד שמוליכין אותך ומסרין אותך ומזהירין עליך לתחולא השר שהוא ראש פתח היכל החמישי | עומד לימין המשקוף | ועבראל | השר העומד לשמאל המשקוף עמו.

223 §

3. והראה אותם | חותמות אחד של טוטריאל יהיה | ואחד של חטפריאל שר הפנים של טוטריאל יהיה הראה אותם לעומדין לימין של חטפריאל שר הפנים הראה אותם לעומדין לשמאל מיד תופסין אותך | שלשה שרים מלפניך ושני שרים מאחריך ואולי.

224 §

4. מפני ששומרי פתח היכל השני | היו משחיתים ביודי מרכבה ולא ברשות היו מצוין | עליהם | ומכין אותם ושורפין אותם ומעמידים אותם מאחריך ושני שרים מצידך.

N8128

שאנו משתתפים בירודי מרכבה
אלא | הירודי מרכבה שלא ברשות
ועדיין כך הוא מדרש של שומרי
פתח היכל | ששי. סליק פרק.
איקויש טריאה.

225 §

אד' ישמעאל אמ' ל' כל | ח' /
חברים כן נאים אתה מושל באור
10 תורה כר' נתנאיא בן הקנה ראה
אותו | ותחזיר אותו וישב אצל
מצפיה שהיה | צופה | מצין
כצופה המרכבה ואמר לו | מי
הוא מירודי מרכבה ולא מירודי
15 מרכבה שהיו פוגעין בהן שומרי
פתח | היכל הששי ולא היו נוגעין
בירודי המרכבה כל עיקר מה
הפרש י' בן אילו | לאילו

20

226 §

ב. אר' ישמעאל מיד נטלתי מטלה
של מלת פרמבא ונתתיה לר'
עקיב' | ור' עקיבא נתנה לעבד
25 שלו לומר כך והעמד מטלה זו.
אשה אשה שטבלה ולא נעלה לה
טבלה והטבילה שאם תבא אותה
"???" ותאמר מיד וסתה לר' /
חבריה בידעו שאחז אוסר ותרב
30 בארתיא אמרו לאותה אשה געי בה
כשהו | בראש אצבע צרדא
שליך ואל תרסי ראש האצבע
עליה אלא כארס | שנטול נימא
מגלגל עינו שפלה מרחק אותה
ברמיה.

40

227 §

ג. הלכו ועשו כן והניחו את
המטלה לפני ר' ישמעאל נגז' בה
טריבוי שיה' דם מליאה פלאטון
| ששירי פלאטון בקר הניחוחה
45 ארכובותיו של ר' נתנאיא בן
הקנה ומיד שטירו | מלפני כסא
הכבוד שהיה יושב וראה בנאות
מופלא וסוריה משונה בנאות
| ר' רימי | סוריה של ירדן
50 שמתרונמות לפני כסא הכבוד
שליש פעמים בכל יום יום |
במיום משונארה העולם עד
עכשיו לשבח.

55

228 §

ד'. ובקשנו ממנו מי הוא מירודי |
מרכבה ולא מירודי מרכבה אמ'
ל' אילו ר' | ארז שהיה לומדי

O1531

מרכבה ולא בירודי מרכבה שלא |
ברשות ועדיין כך היא מידתם של
שומרי פתח היכל הששי.

225 §

פרק רח' אר' ישמע' אמרו ל' כל
חבורה כן נאים אתה מושל באור |
של תורה כר' נתנאיא בן הקנה
ראה אתה החזור אותו וישב אצלנו
מצפיה | שהיה מצין ויאמר לנו
מה הוא מירודי מרכבה ולא
מירודי מרכבה | שחן פוגעין בהן
שומרי מרכבה | לא היו נוגעין
15 בירודי מרכבה | כל עיקר מה
הפרש בין אילו לאילו.

226 §

ב. אר' ישמע' מיד נטלתי מטלה
של מלת פרמבא ונתתיה לר'
עקיבא ור' עקיבא נתנה לעבד
שלו לומר כך והעמד מטלה זו
אצל אשה שטבלה ולא נעלה לה |
טבילה והטבילה שאם תבא אותה
האשה ותאמר מיד וסתה לפני |
חבריה בידעו שאחז אוסר ותרב
אוסר תרובו מתירין אמרו לאותה
אשה | געי בה במטלית זו בראש
20 אצבע צרדה של ואל תרסי
ראש | האצבע עליה אלא כארס
שנטול עמה מגלגל עיניו שפלה
מרחקה | אותה ברמיה.

227 §

ג. הלכו ועשו כן והניחו את
המטלה לפני ר' ישמע' נגז' בה
טריבוי שיה' דם מליאה פלאטון
| ששירי פלאטון בקר הניחוחה
בארכובותיו של ר' נתנאיא בן
הקנה ומיד שטירו | מלפני כסא
הכבוד שהיה יושב וראה בנאות
מופלא וסוריה משונה בנאות
| ר' רימי | סוריה של ירדן
50 שמתרונמות לפני כסא הכבוד
שליש פעמים בכל יום יום |
במיום משונארה העולם עד
עכשיו לשבח.

228 §

ד'. ובקשנו ממנו מי הוא מירודי |
מרכבה ולא מירודי מרכבה אמ'
ל' אילו ר' | ארז שהיה לומדי

M40

ברשות ועדיין כך היא מידתם של
שומרי פתח היכל הששי.

225 §

אמר ר' ישמעאל אמרו | לנו כל
חבורה כן נאים אתה מושל באור
של תורה כר' נתנאיא בן | הקנה
ראה אותו ותחזיר אותו וישב
אצלנו מצפיה | שהיה מצין |
בצפיה המרכבה ואמר לנו מהו
מירודי מרכבה ולא מירודי
מרכבה | שחן פוגעין בהן שומרי
25 מרכבה | לא היו נוגעין
בירודי מרכבה כל עיקר מה
הפרש בין אילו לאילו.

226 §

א. אר' ישמעאל מיד נטלתי של מלת
פרמבא ונתתיה אותה לר' עקיבא
| ור' עקיבא נתנה | לעבד שלו
לומר כך והעמד מטלה זו
אצל אשה שטבלה ולא נעלה לה |
טבילה והטבילה שאם תבא אותה
האשה ותאמר מיד וסתה | לפני
30 חבורה בידעו שאחז אוסר ותרב
מתירין אמרו לאותה אשה | בגי
במטלית זו בראש אצבע צרדה של
יד ואל תרסי ראש האצבע עליה |
אלא כארס שנטול עמה מגלגל
שפלה מרחקה ברמיה.

227 §

הלכו ועשו כן והניחו המטלית
לפני ר' ישמעאל נגז' בה מורביא
בה מורביא של דם מליאה פלאטון
| ששירי פלאטון בקר הניחוחה
בארכובותיו של ר' נתנאיא בן
5 הקנה מיד שטירו | מלפני כסא
הכבוד שהיה יושב וראה בנאות
מופלא וסוריה משונה בנאות
| ר' רימי | סוריה של ירדן
50 שמתרונמות לפני כסא הכבוד
שליש פעמים בכל יום יום |
במיום משונארה העולם עד
עכשיו לשבח.

228 §

ו. ובקשנו ממנו מי הוא מירודי |
מרכבה ולא מירודי מרכבה |
אמר לנו אילו בני אדם שהיו

M22

מירודי מרכבה ולא | מלביורדי
מרכבה שלא ברשות ועד | אין כך
היא מידתם של שומרי פתח היכל
הששי. סליק פרק

225 §

י'. אמר' ישמעאל אמרה ל' כל
חכמה כן נאות אתה | ש? | אתה
מושל באור גדול באותה של תורה
כר' נתנאיא בן הקנה תראה אותו
החזר | אותו וישב אצלנו מצפיה
מה שהוא מצין בצפיה המרכבה
ואמר לנו ויפריש לנו | מהו מירודי
מרכבה ולא בירודי מרכבה שהיו
פוגעין בהן שומרי היכל הששי
כל | היו נוגעין בירודי מרכבה
ל' עיקר מה הפרש בין איל
לאילו.

226 §

אמר' ישמעאל | מיד נטלתי
של מלת פרמבא ונתתיה בא נתתיה
אותה לר' עקיבא ור' עקיבא נתן
אותה | לעבד שלו ל' אמר לך
העמד מטלה ולא נעלה לה
טבילה והטבילה שאם תבא אותה
האשה ותאמר מיד וסתה | לפני
30 חבורה בידעו שאחז אוסר ותרב
מתירין אמרו לאותה אשה | בגי
במטלית זו בראש אצבע צרדה
של יד עליה ואמר | לה אל
תדרש ראש אצבע צרדה של יד
עליה אלא כארס שנטול נימא
מגלגל עינו שפלה | ומרחקה אותה
25 ברמי' זו.

227 §

הלכו ועשו כן והניחו את
המטלה לפני ר' ישמעאל נגז' בה
טריבוי שיה' דם מליאה פלאטון
| ששירי פלאטון בקר הניחוחה
בארכובותיו של ר' נתנאיא בן
הקנה ומיד שטירו | מלפני כסא
הכבוד שהיה יושב וראה בנאות
מופלא וסוריה משונה בנאות
| ר' רימי | סוריה של ירדן
50 שמתרונמות לפני כסא הכבוד
שליש פעמים בכל יום יום |
במיום משונארה העולם עד
עכשיו לשבח.

228 §

ו. ובקשנו | ממנו מה שהוא מירודי
מרכבה ולא בירודי מרכבה אמר
ל' אילו בני אדם שהיו | לומדי

מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא
ברשות | ועדיין כך היא | מידתם של שומרי
החש. סליק פירקא

משחיתים מיוירי / מ | מרכבה
ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות
ועדיין כך היא | מדתם של שומרי
פתח היכל החשי..

ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות
ועדיין כך היא | מדתם של שומרי
פתח היכל החשי.

5

225 §

יח' אמ' ר' ישמעאל | אמרה לי
כל חבורה בן [?] אדם אתה שאתה
משל באור גדול באורה שלתורה
כר' נחוניא בן הקנה ראה | אותו
החזיר אותו וישב אצלו מצפיה
שהיא מצפית המרכבה
ויאמר לנו ויפרש לנו מה הוא |
מיוירי מרכבה בן שומרי
מרכבה שהיו פונעין בהן שומרי
פתח היכל חשי ולא היו גונעין
ביוירי | מרכבה כל עיקר מה
הפרש בין אילו לאילו.

225 §

מרק יח' אמר ר' ישמעאל אמרה
לי כל חבורה | בן גאים אתה
שאתה משל באור הגדול באורה
של תורה כר' | נחוניא בן הקנה
הראה אותו החזיר אותו וישב
אצלו מצפיה | שהוא מצפין
בצפית המרכבה ויאמר לנו
[מהו] | מי הוא | מיוירי מרכבה |
ולא ביורדי מרכבה שהיו פונעין
בהן שומרי פתח היכל החשי ולא
היו גונעין ביוירי מרכבה כל
עיקר מה הפרש בין אילו לאילו.

225 §

פיר' אמ' ר' ישמעאל | אמרו לו
כל חבורה בן גאים אתה משל
באור | תורה כר' נחוניא בן
הקנה ראה אותו והחזיר אותו וישב
אצלו | | מצפיה שהיא מצפין
בצפית המרכבה ואמ' לנו מה
הוא מיויר | מרכבה ולא מיוירי
מרכבה שהן פונעין בהם שומרי
פתח | היכל חשי ולא היו גונעין
ביוירי מרכבה כל עיקר מה |
הפרש בין אילו לאילו.

20

226 §

ב' אמ' ר' ישמעאל מיד נטלתי
מטלית של מילאת | פורחבא
ונתתי אותה לר' עקיבא ור'
לעבד שלנו לומר לך והעמד
מטלית זו אצל אשה | שטבלה ולא
עלתה לה טבילה והטבילה שאם
תבוא אותה האשה ותאמר מידת
ווסתה לפני תחזרה בידוע | שאחד
אוסר והרוב מתירין. ואמר לו
לאותה אשה גע' במטלית זו
בראש אצבע צרדה שול' בך
ואמרו | לה אל תדרכי ראש
האצבע עליה אלא כאדם שנוטל
ימא | מעל | מגולל | עינו שנופלה
לו ומדחיק ס'א ומדחה | אותה
ברמיה.

226 §

ב' אמר ר' ישמעאל מיד נטלתי
מטלית של מילאת | פורחבא
ונתתי אותה לר' עקיבא ור'
עקיבא נתנה לשמש והשמש |
נתנה לעבד שלנו לומר לך והעמד
מטלית זו אצל אשה | שטבלה ולא
עלתה לה טבילה והטבילה שאם
תבוא אותה | האשה ותאמר מידת
וסתה לפני חבורה בידוע | שאחד
אוסר | והרוב מתירין ואמרו ס'א |
אמרו | לאותה האשה גע' בה
במטלית זו | בראש אצבע צרדה
שליך עליה ואמרו לה אל תדרכי
ראש | אצבע צרדה שליך עליה
אלא כאדם שנוטל יומה מגולל |
עיני שנופלה לו ומדחיק אותה
ברמיה..

226 §

ב' אמ' ר' ישמעאל מיד אני נטלתי
מטלית | של מלת פרוחבא ונתתי
אותה לר' עקיבא ור' עקיבא |
נתנה לעבד שלנו לומר לך והעמד
מטלית זו אצל אשה | שטבלה | ולא
עלתה לה טבילה | והטבילה שאם
תבוא אותה האשה | ותאמר מידת
ווסתה לפני החבורה בידוע
אוסר | והרוב מתירין. |
אמרו לאותה אשה גע' במטלית זו
בראש | אצבע צרדה של יד ואל
תדרכי ראש האצבע עליה אלא
כאדם | שנוטל יומה מגולל | עינו
שנופלה מידה אותה ברמיה.

35

227 §

ג' הלכו ועשו כן והניחו את
לפי ר' ישמעאל ועצו בה מורבייה
שלחם שמלא | ס'א מליאה
פליטון ששירי באפססמון וקי'
הניחו אותה | על ארכובותיו של
ר' נחוניא בן הקנה ומיד פסרתו
מלפני | כסא כבוד שהיה וישב
ורואה בנאות מופלאה ושררה
משונה בנאות שלרוממה ושררה
שלוחין | שמתרשעת לפני כסא
כבוד שלש פעמים בכל יום ויום
במרום מיום שברא העולם ועד
עכשיו לשבח.

227 §

ג' הלכו ועשו | כן והניחו את
המטלית לפני ר' ישמעאל. ועצו
בה מורבייה | שלחם מליאה
פליטון ששירי באפססמון וקי'
הניחו אותה | על ארכובותיו של
ר' נחוניא בן הקנה ומיד פסרתו
מלפני | כסא כבוד שהיה וישב
ורואה בנאות מופלאה ושררה
משונה | בנאות של רוממה ושררה
שלוחין | שמתרשעת לפני כסא
כבוד | ג' פעמים בכל יום ויום
במרום מיום שברא העולם | ועד
עכשיו לשבח.

227 §

ג' | הלכו ועשו כן והניחו את
המטלית לפני ישמעאל ועצו בה |
מורבייה שלחם מליאה פליטון
ששירי | בה באפססמון וקי' |
הניחו על ארכובותיו של
נחוניא בן הקנה מיד פסרתו |
מלפני כסא כבוד שהיה וישב
ורואה בנאות מופלאה ושררה |
משונה בנאות של רוממה ושררה
שלוחין | שמתרשעת לפני כסא
כבוד | ג' פעמים בכל יום ויום
במרכבה שנוברא | העולם ועד
עכשיו לשבח..

55

228 §

ד' ובקשנו ממנו מה הוא מיוירי
מרכבה ולא ביורדי מרכבה ואמ'
לו אילו בני אדם שהיו לימיה

228 §

ד' ובקשנו ממנו מי הוא מיוירי
מרכבה | ולא ביורדי מרכבה.
אמר לנו אילו בני אדם שהיו

228 §

ד' ובקשנו ממנו מי הוא מיוירי |
מרכבה ואמ' לו אילו בני אדם
שהיו לימיה אותו. | יורדי מרכבה

N8128

מה שאנ(?)תם שומעין מלפני
כסא כבוד אוה' | בני אדם אינם
הנונים לך. לפיכך היו פונע' |
בהם שומרי מלך הדין שיש. |
והיו הדינים שנתבררו ללם בני
אדם כשרים והם מחברים
הבדקים.

229 §

ה' | כשאת' בא ועומד על פתח
היכל השישי הראה שלשה
חותמות של שומרי | פתח היכל
השישי הראה שני חותמות
לקפצאל השר וקפצאל חרבו
שלשה | בידו ושודרים ויוצאין
מכה בריקים והיה מעוררה על כל
מי שאינו ראוי להסתכל | למלך
וכסאו ואין כל ברייה מפתח בידו
ותצו | ותצו צווחת ואומרת הכל
ועומדת | במשקוף של ימין.

230 §

ו' | ואחר אתה הראה לדומיאל
וכי דומיאל שמו והלא | והלא
אבדנהו וירדהו שמו ולמה יקרא
שמו דומיאל. אדר יצמאל
אמ' | נתונין בו הקנה בכל יום
ויום בת קול יוצאת מערבות
רקיע ומכירה ואומר | בלב
שלמעלה כך אומר ועתה
במפרץ יצא ופריגוש יהיה
אליך | קרא | א(ו) |
דומיאל. ואת דאמר געשת ופרי
געשת. יהיה אליך ישראל קרא
אותו | דו | דומיאל על שמו מה אני
ראה ומחיש כך דומיאל רשות
של מלשקוף של ימין | והיה דוחה
אותו | קפצאל | קפצאל ואין לו
עליו לא איבה ולא שטנה ולא
קנאה ולא תחרות. אלא אילו
לכבדו | ואילו לכבדו. סליק פוק
אקישך שטנה.

231 §

והדיאל יפעלו פעלי | שני
תו(ו)חמות הללו הראה מה שהוא
לקפצאל | לזרונה | שני הפנים
הראו | לדומיאל השר שני עלוב.
מיד מה קפצאל השר דורך
קשוח ונתש ומבא לך רוח | שטנה
ושפך בקרון של גומה ומתקיע
לפניך כשעור שנה אלפים
רובבות | קרינים ושלשת אלפים
רובבות שפירות. וארבע אלפים
רובבות וצנורות דומיאל | וש'
השר תופס דרוח והולך לפניו.

O1531

וכל מה | שאנו שומעין מלפני כסא
כבוד ואותם בני אדם אינם הנונים
לך. לפיכך | היו פונע' בהן
שומרי מלך היכל השישי. |
הזריק שנתבררו ללם בני אדם |
כשרים והן מחברים הבדוקין.

229 §

ה' | כשאת' בא ועומד על פתח
היכל | השישי הראה שלשה
חותמות של שומרי פתח היכל
שישי לקפצאל השר | שחרבו
שלשה בידו ושודרים ויוצאין
ממנה בריקים והיה מעוררה על
כל מי שאינו | ראוי להסתכל
במלך וכסא ואין כל ברייה
שפממה בידו וחברו שלשה
צווחת. | ואומרת הכל
ועומדת | במשקוף של ימין.

230 §

ו' | ואחר אתה הראה לדומיאל
שמו והלא אמר נהדרים שמו
למה יקרא שמו דומיאל אדר
ישמע | כך אמ' | נתונין בו הקנה
בכל יום ויום | ותצו | בת קול
יוצאת מערבות | רקיע ומכירה
ואומר בית קול של מעלה כך
אומרים עתה ובר מנצה ופוכי
געש | א(ו) | געשת יוי אלתי שר'
קרא אתה דומיאל על שמי ומה
שמי. | ומה אני רואה מחישך של
דומיאל רשות של ימין | ומה
ימין הוא | רותף אותו קפצאל
השר ואין לו עליו לא איבה ולא
שטנה ולא קנאה | ולא תחרות אלא
אילו לכבדו ואילו לכבדו.

231 §

פוק יע' | הראוי ופעלי
| ופעלי | פעלי שני חותמות |
הללו הראה שני | ותצו | לקפצאל
וברניה הראה לדומיאל השר שני
ישר | ושלוב מיד היה קפצאל
השר דורך קשוח ונתש ומבא לך רוח
ושפך בקרון של גומה ומתקיע
לפניך כשעור | שטנה
שמות אלפים | רבבות קרינים
ושלשה אלפים רבבות שפירות
וארבע אלפים רבבות |
וצנורות דומיאל השר תופס
דרוח והולך לפניך.

M40

מה שאני אומר וכל מה שאנו
שומעין מלפני כסא הכבוד | ואותן
בני אדם אינם הנונים לך לפיכך
היו פונע' בהן שומרי פתח היכל
השישי | היו הזריק | היו
שנתבררו ללם בני אדם כשרים
והם | מחברים הבדוקים.

229 §

כשאת' בא ועומד על פתח היכל
השישי | לקפצאל השר שחרבו
חותמות של שומרי פתח היכל
שישי לקפצאל השר שני | שחרבו
שלשה בידו ושודרים ויוצאין
ממנה בריקים והיה | שממנה
מי שאינו ראוי להסתכל במלך
וכסא ואין כל ברייה | ש' | שפממה
בידו וחברו שלשה צווחת ואומר
הכל ועומד במשקוף של ימין.

230 §

ואחר כי דומיאל וכי דומיאל
שמו והלא נהדרים שמו למה |
יקרא דומיאל אדר | אדר נתונין
בו הקנה בכל יום בת קול יוצאת
מערבות רקיע ומכירה ואומרת
בבית של מעלה כך אומר טעום
וברמנצה ופוכי געש | א(ו) |
ישראל קרא אותו דומיאל על
שמי. | ומה אני רואה מחישך של
דומיאל רשות של ימין | ומה
ימין הוא | רותף אותו קפצאל
השר ואין לו עליו לא איבה ולא
שטנה ולא קנאה | ולא תחרות אלא
אילו לכבדו ואילו לכבדו.

231 §

והדיאל יפעלו פעלי שני
חותמות הללו הראה מה שהוא
לקפצאל | וברניה. | הראה
לדומיאל השר שני | וישר
ועלוב מיד היה קפצאל דורך
קשוח | ונתש ומבא לך רוח
ושפך בקרון של גומה ומתקיע
לפניך כשעור | שטנה
שמות אלפים | רבבות קרינים
וארבע אלפים רבבות שפירות
וארבע אלפים רבבות וצנורות
דומיאל השר תופס דרוח והולך
לפניך.

M22

אומרים וכל מה שאנו שומעין
מלפני כסאו כבודו ואותם |
אדם אינם מלפני כסאו הנונים לך
לפיכך היו פונע' בהם | שומרי
היכל השישי היו הזריק שנתבררו
ללם בני אדם כשרים והן
מחברים הבדוקים |

229 §

כשאת' בא ועומד על פתח היכל
השישי הראה שלוש חותמות של
שומרי פתח היכל השישי | אחד
לקפצאל השר שני | לקפצאל
השר שהיה חרבו שלשה בידו
והיו שודרים ויוצאין | ממנה בריקים
והיה מעורר אתה על כל מי שאין
ראוי להסתכל במלך וכסא ואין
כל | ברייה שפממה בידו והיתה
צווחת ואומרת הכל ועומד
במשקוף של ימין

230 §

ואחר לדומיאל | וכי דומיאל שמו
הלא אבדנהו וירדהו שמו ולמה
יקרא שמו דומיאל אדר | ישמעאל
אמ' | נתונין בו הקנה בכל
יום ויום בת קול יוצאת מערבות
רקיע ומכירה ואומרת בבית דין |
של מעלה כך אומר טעום
וברמנצה ופוכי געשת יוי אלתי
ישראל קרא אותו דומיאל | על
שמו מה אני רואה ומחישך כך
דומיאל רשות של ימין הוא
מחישך של ימין והיה רותף אותו | וצפאל
השר ואין לו עליו לא איבה ולא
שטנה ולא קנאה ולא תחרות אלא
אילו לכבדו | ואילו לכבדו. סליק
פוקא

231 §

והדיאל יפעלו פעלי שני
חותמות הללו הראה מה שהוא
לקפצאל | וברניה. | הראה
לדומיאל השר שני | וישר
ועלוב מיד היה קפצאל דורך
קשוח | ונתש ומבא לך רוח
ושפך בקרון של גומה ומתקיע
לפניך כשעור | שטנה
שמות אלפים | רבבות קרינים
וארבע אלפים רבבות שפירות
וארבע אלפים רבבות וצנורות
דומיאל השר תופס דרוח והולך
לפניך.

אומרים וכל מה שאנו שומעים
מלפני כסא הכבוד ואותם בני
אדם אינם תנונים | לכל לפיכך
היו פונעין בתן שומרי פתח הלב
החשי. הווי הדין שחברו לכל
בני אדם כשרים והם | מחברים
הבדוקים.

וכתבו כל מה שאנו | אומרים וכל
מה שאנו שומעים מלפני כסא
כבוד ואותן | בני אדם אינם תנונים
בכך לפיכך היו פונעין בתן
שומרי פתח | היכל החשי. הווי
הדין שחברו לכל בני אדם
כשרין והם | מחברים הבדוקים.

5

229 §
ה' כשאתה בא ועומד על פתח
היכל החשי הראה שלש חותמות |
שלשומי פתח היכל החשי שנים
לקצפיאל השר שהיה חרבו
שלופה בידו והיו טורדין | יוצאין
ממנה בריקים והיה מעורה על כל
מי שאינו ראוי | להסתכל במלך
וכסאו ואין כל בריה שממחה
בידו והיתה | חרבו צווחת ואומרת
צווחת ואומרת הכל תעומד
במשקוף שלימן.

177

230 §
ו' ואחד של רומיאל וכי | רומיאל
שמו והלא אבירנהידיהם שמו
ולמה נקרא שמו רומיאל אמ' ר'
שמעאל כל אמ' ר' נחוניא בן
הקנה | בכל יום יום בת קול
יוצאת מערכות רקיע ומכרות
ואומרת בבית דין שלמעלה. כ'
אמר טעון | ובדמנצא ופולו נעשת
ה' שמוי ישראל קרא אותו ס"א
קרא אותו רומיאל | על שמי מה
אני רואה ומתירש | כך רומיאל
רשות שלו היא משקוף שלימן
היה רותף אותו קצפיאל השר
ואין לו עליו לא איבה ולא קנאה
ולא | שנאה ולא תחרות אלא אילו
לכבודי ואילו לכבודי ס"א
לכבודי. סליק פירקא

5

10

231 §
פ"ט | הדרריאל | ופעלי פעלי ס"א
ופעלו פעלו שני חותמות הללו
הראת מי שהוא ס"א משהוא
לקצפיאל השר ובזוניה ס"א |
ובזוניה הראה לרומיאל השר שר
ישר ועלוב. מיד היה קצפיאל
השר דורך קשתו ונעש חרבו
אוחך בקרן שלונה והיה מחקיע
ס"א מתריע לפני כשיש שמונה
אלפים רבבות קרינים | ושלושת
אלפים רבבות חופיות וארבעת
אלפים רבבות תצוצרות ולרומיאל
השר חופש דורח והולך לפניו.

229 §
ה' כשאתה בא ועומד על פתח
היכל החשי הראה שלש חותמות
של שומרי פתח היכל החשי | שנים
לקצפיאל השר שהיה חרבו
שלופה בידו והיו טורדין | יוצאין
ממנה בריקים והיה מעורה על כל
מי שאינו ראוי | להסתכל במלך
וכסאו ואין כל בריה שממחה
בידו והיתה | חרבו צווחת ואומרת
צווחת ואומרת הכל תעומד
במשקוף שלימן.

10

230 §
ו' ואחד של רומיאל | (הראה) לדומיאל
וכי דומיאל שמו והלא | (אבינ)
נאבי | אבירנהידיהם שמו
ולמה נקרא שמו דומיאל. אמר ר'
שמעאל כל אמר ל' ר' נחוניא בן
הקנה רבי בכל יום יום בת | קול
יוצא מערכות רקיע ומכרות
ואומרת בבית דין שלמעלה. כ'
אמר טעון | ובדמנצא ופולו נעשת
ה' שמוי ישראל קרא אותו ס"א
קרא אותו רומיאל | על שמי מה
אני רואה ומתירש | כך רומיאל
רשות שלו היא משקוף שלימן
היה רותף אותו קצפיאל השר
ואין לו עליו לא איבה ולא קנאה
ולא | שנאה ולא תחרות אלא אילו
לכבודי ואילו לכבודי ס"א
לכבודי. סליק פירקא

15

25

וכל מה שאנו שומעים מלפני כסא
הכבוד ואותן בני | אדם אינם
תנונים לכך לפיכך היו פונעין
בתן שומרי פתח | היכל החשי
הווי הדין שחברו לכל בני אדם
כשרים והם | מחברים הבדוקים.

5

229 §
ה' כשאתה בא ועומד על פתח
היכל | החשי הראה ג' חותמות
של שומרי פתח היכל | החשי
לקצפיאל השר שחברו שלופה
בידו וטורדין יוצאין ממנה |
בריקים והיה מעורה על מי
שאינו ראוי להסתכל במלך וכסא
| ואין כל בריה שממחה בידו
היכל שלופה צווחת ואומ' הכל
תעומד במשקוף שלימן.

20

230 §
ו' ואחד של רומיאל וכי רומיאל |
שמו והלא נגדריהם. שמו למה
נקרא שמו רומיאל | אמ' ר'
שמעאל אמ' ר' נחוניא בן הקנה
בכל יום בת קול יוצאה | מערכות
רקיע ומכרות ואומרת בבית | של
מעלה כל אמ' טעון וכדמנצא
נפולו נעשת יי אלתי ישראל קרא
אות' רומיאל | על שמי ומה אני
רואה מתירש של רומיאל רשות
שלי משקוף | של ימין והוא רותף
אותו קצפיאל השר ואין לו עליו
| איבה | ולא שנאה לא קנאה
ולא תחרות אלא אילו לכבודי
ואילו לכבודי.. סליק

15

30

35

40

231 §
פ"ט | הדרריאל | ופעלי פעלי שני
וחתמות הללו | הראה מי שהוא
לקצפיאל ובזוניה הראה |
לדומיאל השר שר ישר ועלוב
מיד היה קצפיאל דורך קשתו
והוא נעש חרבו | ונעש חרבו
אוחך בקרן שלונה | ונעש חרבו
אוחך בקרן שלונה והיה מחקיע
ס"א מתריע לפני כשיש שמונה
אלפים רבבות קרינים | ושלושת
אלפים רבבות חופיות וארבעת
אלפים רבבות תצוצרות ולרומיאל
השר חופש דורח | והולך לפניו.

25

50

55

N8128

232 §

ב. ומה דרוק. א"ר ישמעאל כך אמר' נחוניא בן הקנה דרוק זה שהיה דומיאל תופס לפני קרון 5
האחרים אדם שזוכה ויורד למרכבה לא דרוק כסף ולא 10
ולא היו שואלים אותו לא בהיכל ראשון ולא בהיכל שני. ולא 10
בהיכל שלישי. ולא בהיכל רביעי. ולא בהיכל חמישי. ולא בהיכל 15
ששי. ולא בהיכל שביעי. אלא אותו מראה לזן תחומה דום עובין 15
הוא ו/ו תבסס.

233 §

א. ובפתח היכל השישי דומיאל 20
שומר שומר סף הימין לפתח היכל ה/ו השישי ושוב על ספסל של 25
יחוק טהור שכל [שבו] יזו מאורות רקע בכרייתו של עולם 30
אריסטאן ואחא אריסטאן ובנפין שמשנה עלנה. יהיה אלקי ישראל 25
דומיאל השר מקבל אותם בסכר פנים יפות ומשיבו על ספסל 15
יחוק טהור וישוב אצלו על ימין סליק פירא אקיריש פיטמה. 30

234 §

א. והיה דומיאל אומר לו שנים 35
לפניך את מעיד ומתרה/ה/ כן אתן יורד היורד למרכבה אלא שיש בו שתי מדות הללו מי שקרא תור 40
ובניאם ומשונן ושהנה משנית מדרש הלכות [אני] והגדות 40
ופתרון הלכות איסור וזהר ומי שקיים כל הכתוב בתורה ושפר 45
כל התורות של חוקים ושל משפטים ושל תורות שנאמר לו 45
למשה בסניי.

235 §

א. אם אמר לו לדומיאל השר י'ש 50
בו אחת משתי מדות אילו. מיד היה דומיאל השר נזקק לגבריאל הסופר וכותב לו את הנניי 50
ביסקריא של קרן לאותו אדם לומר כך וכן תורוהו שלפניו 55
כך כבודו. לפני כסא כבודו.

236 §

232 §

ב. ומה דרוק. א"ר ישמע' כך אמר' נחוניא בן הקנה רבי דרוק זה שהיה דומיאל תופס לפני קרון 5
האחרים אדם שזוכה ויורד למרכבה לא דרוק של כסף או 10
של תבסס אלא עובין אותו לאותו אדם ולא היו שואלים אותו לא 10
בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא בהיכל שלישי. ולא בהיכל רביעי ולא בהיכל חמישי ולא 15
בהיכל ששי. ולא בהיכל שביעי. אלא הוא מראה לזן תחומה דום עובין 15
הוא ו/ו תבסס.

233 §

א. ובפתח היכל השישי דומיאל השר 20
שומר הסף של ימין לפתח היכל ששי וישוב על ספסל של ליתוק 25
טהור ש[אן] יזו מאורות רקע בכרייתו של עולם אריסטאן 30
ואירא אריסטאן ובנפין צמגש ענה [ענה וס'א'] יו אלהי שר' 25
דומיאל השר מקבל אותם בסכר פנים ומשיבו על ספסל של 15
ליתוק טהור וישוב אצלו על ימין.

234 §

א. והיה אומר לו שנים אני 35
מעיד ומתרה כך אתן יורד היורד למרכבה אלא שיש בו שתי מדות 40
הללו מי שקרא תורה ובניאם וכותבים ושהנה מדרש הלכות ואגדות 40
ופתרון הלכות איסור וזהר ומי שקיים כל לאו הכתוב בתורה ושפר כל ההורות 45
של חוקים ושל משפטים ושל תורות שנאמר למשה בסניי. 45

235 §

א. אם אמר לו לדומיאל השר י'ש 50
בו אחת משתי מדות הללו היה דומיאל השר נזקק לגבריאל הסופר וכותב לו את הנניי 50
ביסקריא של קרן לאותו אדם לומר כך וכן תורוהו שלפניו 55
כך כבודו. לפני כסא כבודו.

236 §

232 §

א. ומה דרוק א"ר' כך אמר' נחוניא בן 30
הקנה ד' דורות זה שהיה דומיאל תופס לפני קרון 35
האחרים אדם שזוכה ויורד למרכבה לא דרוק של כסף ולא 40
של תבסס אלא עובין אותו אדם ולא היו שואלים אותו לא בהיכל 40
ראשון ולא בהיכל שני ולא בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי ולא 45
בהיכל חמישי ולא בהיכל ששי. ולא בהיכל שביעי. אלא הוא מראה 45
לזן תחומה דום עובין אותו ו/ו תבסס.

233 §

א. ובפתח היכל דומיאל השר שומר 20
הסף של ימין לפתח היכל ששי וישוב על ספסל של ליתוק טהור 25
שבידיו מאורות רקע בכרייתו של עולם אריסטאן ובנפין צמגש ענה 30
אלהי שר' דומיאל השר מקבל אותם בסכר פנים יפות 35
ומשיבו על ספסל של ליתוק יחוק טהור וישוב אצלו על ימין. 40

234 §

א. והיה אומר לו שנים לפניך אני 35
מעיד ומתרה כך אתן יורד היורד למרכבה אלא שיש בו שתי מדות 40
הללו מי שקרא תורה ובניאם וכותבים ושהנה מדרש הלכות ואגדות 40
ופתרון הלכות איסור וזהר ומי שקיים כל לאו הכתוב בתורה ושפר כל ההורות 45
של חוקים ושל משפטים ושל תורות שנאמר למשה בסניי. 45

235 §

א. אם אמר לו דומיאל השר י'ש 50
בו אחת משתי מדות הללו היה דומיאל השר נזקק לגבריאל הסופר וכותב לו את הנניי 50
ביסקריא של קרן לאותו אדם לומר כך וכן תורוהו שלפניו 55
כך כבודו. לפני כסא כבודו.

236 §

232 §

א. ומה דרוק אמר' ישמעאל כך אמר' נחוניא בן הקנה מתאים 20
[מתאים] דרוק זה שהיה דומיאל תופס לפני קרון של אותו 25
אדם שזוכה ויורד למרכבה לא דרוק של כסף ואף לא דרוק של 30
תבסס אלא עובין אותו אדם ולא היו שואלים אותו לא בהיכל 35
ראשון ולא בהיכל שני ולא בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי ולא בהיכל חמישי ולא 40
בהיכל ששי. ולא בהיכל שביעי. אלא הוא מראה לזן תחומה דום עובין 45
הוא ו/ו תבסס.

233 §

א. ובפתח היכל השישי היה דומיאל 20
השר שומר שומר סף של ימין של פתח היכל השישי וישוב על 25
ספסל של ליתוק טהור וישוב אצלו על ד' ימין ס'א יושב 30
מאורות רקע בכרייתו של עולם אריסטאן ובנפין צמגש ענה 35
אלהי שר' דומיאל השר מקבל אותם בסכר 40
פנים יפות ומשיבו על ספסל של ליתוק טהור וישוב אצלו על 45
ימין. סליק פירא אקיריש פיטמה.

234 §

א. והיה אומר לו שנים לפניך אני 35
מעיד ומתרה כך אתן יורד היורד למרכבה אלא שיש בו שתי מדות הללו מי שקרא תורה 40
ובניאם וכותבים ושהנה מדרש הלכות ואגדות ופתרון 45
הלכות איסור וזהר ומי שקיים כל לאו הכתוב בתורה ושפר כל ההורות 50
של חוקים ושל משפטים ולתורות שנאמר לו למשה בסניי. 55

235 §

א. אם אמר לו לדומיאל השר י'ש 50
בו אחת משתי מדות הללו היה דומיאל השר נזקק לגבריאל הסופר וכותב לו את הנניי 50
ביסקריא של קרן לאותו אדם לומר כך וכן תורוהו שלפניו 55
כך כבודו. לפני כסא כבודו.

236 §

232 §

ב' ומה דורוך אמ' ר' ישמעאל כך
אמר ר' נחמיה בן הקנה רבי דורוך
זה שהיה דומיאל' השר || תופש
לפני קרן של 'אותו' אדם שזוכה
ויוור למרכבה לא דורוך של |
כסף הוא ולא דורוך של זהב אלא
שהיו עובדי סא שבי' (לאותו)
אדם ולא היו שואלין אותו לא
בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא
בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי
ולא בהיכל חמישי ולא בהיכל
הששי | ולא בהיכל השביעי אלא
הוא מראה להן חותמות והן
עובדין אותו ותוא נכנס.

232 §

ב' ומה דורוך אמ' ר' ישמעאל כך
אמר ר' נחמיה בן הקנה רבי דורוך
זה שהיה נותן דומיאל' השר תופש
לפני קרן של אותו אדם שזוכה
ויוור למרכבה לא | לא דורוך של
כסף ולא של זהב אלא עובדין
אותו אדם ולא היו שואלין אותו
לא בהיכל ראשון ולא בהיכל ב'
ולא ב' ב' ד' ולא בהיכל ה' | ולא
ב' ולא ב' אלא הוא מראה להם
חותמות והן עובדין אותו || ונכנס.

15

233 §

ב' ובפתח היכל שני היה דומיאל
השר שומר שוקו של ימין לפתח
היכל שני ושם על ספסל לפתח
לתוכן | שליתוק טהור שבו
ליומא ס'א ויומא ס'א וזו מאותו
ס'א מראית רקיע בבראיתא
שלעולם ארסטאן ס'א אלס טאן
ואית דארמין ארסטאר ס'א ארס
טאר ובנומין ס'א ובפיקן צמנש |
ערגה ס'א ערגה ה' שמיר ישראל |
והיה דומיאל השר מקבל אותו
בסבר פנים יפולקת ומשיבו על
ספסל | שליתוק טהור וישב
אצלו על ידי ימין. סליק פירקא.

233 §

ב' ובפתח היכל הששי היה
דומיאל השר | שומר הכף של ימין
לפתח היכל הששי וישב על
ספסל של ימין | של ליתיק טהור
שבו זו מאורות רקיע ובריתו של
עולם | ארסטאן ובנופיקט
צמנש ערגה יי אלהי ישראל | והיה
דומיאל השר מקבל אותו בסבר
פנים יפות ומשיבו על ספסל | של
ליתיק טהור וישב אצלו על
ימין.

ב' ובפתח היכל דומיאל השר
שומר | הכף של ימין לפתח היכל
הששי וישב על ספסל של ליתיק |
טהור שבדיו מאורות רקיע
בריתו של עולם ארסטאן
ואירא ארסטאן ובנופיקט צמנש
ערגה יי אלהי ישראל דומיאל
השר מקבל אותו בסבר פנים
יפות ומשיבו על ספסל של
ליתיק | טהור וישב אצלו על
ימין.

30

234 §

ב' ויהא אומר לו שתי' | לפניך |
אני מעיד ומתרה אין אין יורד
היורד למרכבה אלא מי שיש בו
שתי מידות הללו מי שקרא תורה
באי' | ובתובים ושונה משנה
ומדרש הלכות וגדלות ופחרן
הלכות איסור והתר או מי שקיים
כל הלאין הכתובים | בתורה
ושמר כל אזהרות שלחקים
ושלמעשים ושלתורות שנאמרו
לו למשה מסיני.

234 §

פרק ב' | והיה (דומיאל) אומר לו
שתי' לפניך אני מעיד | ומתרה
בך. אין היורד יורד למרכבה
אלא מי שיש בו שתי' מידות הללו
תורה גבאים | ובתובים ושונה
משניות ומדרש | הלכות וגדלות
ופחרן הלכות אסור והתר או מי
ס'א ומי שקיים כל | לאו (ס'א).
הכתוב בתורה ושומר כל הזהרות
של חקים ומעשים | ושל תורות
שנאמרו לו למשה מסיני.

ס'א ויהא אומר לו שתי' | לפניך |
אני מעיד ומתרה אין אין יורד
היורד למרכבה אלא שיש בו
מידות הללו מי שקרא תורה
באי' | ובתובים ושונה תורה
ושונה משניות מדרש הלכות
וגדלות | ופחרן והלכות אסור
והתר ומי שקיים כל לאו הכתי'
בתורה | ושומר כל הזהרות שכתו'
בתורה של חקים ושל מעשים |
ותורות שנאמרו למשה מסיני.

45

235 §

ב' אם אמ' לו | לדומיאל השר יש
בו אחת משתי מידות הללו | זה
דומיאל השר דומיק ס'א ונקק לו
לגבריאל הסופר וכותב | לו את
העיר והיה תולה את העיר |
בסקרייא של קרן של אותו אדם
לומר כך וכך תורתי | פל כך
וכן | מעשיו ומבקש להכנס לפני
כסא כבוד.

235 §

ב' (אם) אמ' לו לדומיאל | השר יש
בי אחת משתי מידות הללו. (מיד)
היה דומיאל השר נקק | לו
לגבריאל הסופר וכותב לו את
העיר והיה תולה את העיר |
בסקרייא של קרן של אותו אדם
לומר כך וכך תורתי | פל כך
וכן | מעשיו ומבקש להכנס לפני
כסא כבוד.

ב' אם אמ' לו לדומיאל | השר יש
בו מב' מידות הללו היה דומיאל
השר נקק | לו לגבריאל הסופר
וכותב לו את העיר בסקרייא של
קרין אותו | אדם לומר כך וכך
תורתי של פלני כך וכך מעשיו
ומבקש ליכנס | לפני כסא כבוד.

55

N8128

O1531

M40

M22

במרכבה מכסין פניהם ויושבים
שהיו זעופים ועומדים ומתריסין
את [תק] הקשתות הדורכות
ומחזירין את החרכות הלשושות
5 לעדן. וא'עפ"כ צריך | להראות
לדם כחותם גדול ובתר גורא
טארם ובר מנונה וכעשפסט יהיה
אליק | ישראל והיו לבסין לפי
כסא כבודו ומוציאין נגפון כל
10 מיני ומר ושריה והיו | מומרים
ובאים עד שמעלין אותו ומושיבין
אותו אצל הכרובים אצל האופני
אצל חיות הקדש והוא רואה
נפלאות וגבורות נאווה גדולה
15 וקדושה טהרה אימה | עוה
וישרות באותה שעה

ויורד במרכבה מכסין פניהם
ויושבין שהיו זעופין ועומדין
ומתריסין את הקשתות הדורכות
ומחזירין את החרכות הלשושות
אל נדון, וא'עפ"כ | צריך
להראות לדם כחותם גדול ובתר
גורא טארם [ברכמשיינה
וכעשפסט | יו אלדו ישר' והיו
נגפסין לפי כסא כבודו והיו
מוציאין מלפניו כל מיני ומר |
ושריה והיו מומרים ובאין לפניו
עד שמעלין אותו ומושיבין אותו
אצל | הכרובים אצל האופנים
אצל חיות הקדש והוא רואה
נפלאות וגבורות | נאווה גדולה
קדושה וטהרה אימה עוה וישרות
באותה השעה.

נדון וא'עפ"כ | צריך להראות לזון
חותם גדול ובתר גורא טארס.
וכדמנוצה. ו/ | וכעשפסט. ה אלדי
ישראל והיו נגפסין לפי כסא
כבודו והיו מוציאין | מלפנין כל
מיני ומר ושריה והיו מומרים ובאין
לפניו עד שמעלין אותו ומושיבין
אותו אצל הכרובים ואצל
האופני אצל חיות /ה/ | הקדש
הוא רואה נפלאות וגבורות נאווה
גדולה קדושה וטהרה | אימה
עוה וישרות באות' שעה

ויורד למרכבה מכסין את פניהם
ויושבין שהיו זעופין ועומדין
ומתריסין את הקשתות הדורכות
ומחזירין את החרכות הלשושות
אל תעדן ואף על פי כן | צריך
להראות לזון | כחותם גדול
וכתר גורא טארס וכבצי נגיה
וכעשפסט | יהיה אלדו ישראל
והיו נגפסין לפי כסא כבודו והיו
מוציאין מלפניו כל מיני ומר
ושריה | והיו מומרים ובאין לפניו
עד שמעלין אותו ומושיבין אותו
אצל הכרובים אצל האופנים |
אצל חיות הקדש והוא רואה
נפלאות וגבורות נאווה גדולה
קדושה וטהרה אימה עוה |
וישרות באותה שעה

237 §

א'ר ישמעאל משלו כל חבירים
למדה זו לאדם שיש | לו סולם
בתוך ביתו שהיה עולה ויורד בו.
ואין כל ברייא | שהשמה בידו.
25 א'ר היה חכם הרזים ואדון
הסתרים (הסתרים) אמן אמן.
סליק פרק אקריש איקש.

237 §
א'ר ישמע' שמו של החבירים
למדה זו לאדם שיש | לו סולם
בתוך ביתו | שהיה עולה ויורד בו
ואין כל ברייה | שהשמה בידו.
כרוך אותה יו חכם | (הסתרים)
ואדון | (הסתרים) אמן (א)אמן.

237 §
א'ר שמו של החב | למדה זו שיש
לו סולם בתוך ביתו שהיה עולה
ויורד בו ואין כל ברייה | שהשמה
בידו | בא' חכם הרזים ואדון
הסתרים אמן.

237 §
אמר ישמעאל שמו כל אותה
חבורים ללימודה זו לאדם שיש
סולם | בתוך ביתו שהיה עולה
ויורד בו ואין כל ברייה | שהשמה
בידו כרוך אותה יו חכם | הרזים
15 ואדון אדון הסתרים אמן אמן
אמן. סליק פרקא

238 §

א'ר ישמעאל זעף עלי רבן שמעון
בן גמליאל אומ' לי כמעט רגע נוף
בנו זה פטריאל והמלל אותו
25 כסובין מפני מה היה לך שגנת
דזק עמנו כסבור | אתה ש'יתון בן
עיראל אדם קטן מ'שראל הוא אם
יורד לך סתם. ובא ועמד | על פתח
היכל שביעי.

238 §
פרק בא' א'ר ישמע' קצף | עלי
רבן שמעון בן גמליאל אומ' לי
כמעט רגע נוף בנו והפטריאל
הומלל אותו | בסובין מפני מה
היה לך שגנת דזק עמנו כסבור
אתה ש'יתון בן עיראל | אדם קטן
ב'שראל. אמר ירד סתם ובא
ועמד על פתח היכל שביעי.

238 §
א'ר קצף עליו | ר'שב'נ' אל
כמעט רגע נוף בנו והפטריאל
המלל אותו מפני | מה היה לך
אדון עמנו כסבור אתה ש'יתון בן
עיראל אדם קטן | הוא ב'שראל
30 מה אם ירד סתם ועמד ובא על
פתח היכל שביעי. ||

238 §
א'ר אמר ישמעאל זעף עלי רבן
שמעון בן גמליאל | לאמר לי
כמעט רגע שף בנו זה הפטריאל
אומלל אותו כסובין מפני מה
היה לך | שגנת דזק עמנו כסבור
אתה ש'יתון בן עיראל אדם קטן
הוא ב'שראל מה אם | ירד סתם
ובא ועמד על פתח היכל השביעי
בלא חותם מה היתה עליו הספיק |
20 להרפס את עינו עד ששמו עליו
כלה ונחצה שומר פתח היכל
השביעי.

40

239 §

א'ר ישמעאל הלכתי וכעסתי
בנו ר' נחוניא בן הקנה | רבי.
לאמר ישא' כעס עלי למה לי
א'ר לי בן נאים אמר לו | מה
כבודי | אצלי ויכעס שפתי כסיפם
50 בארצם כחובים ומרש' הלכות
וגדירות הירושין הלכות | איסור
והיתר (אלי) אינלמלא תתיר תורה
השוכסתי מהם כלים כאדם
והנארים | לפני ידע אני על מה
55 באר לא באר' אלא על שומרי
פתח היכל שביעי.

239 §
א'ר ישמע' | הלכתי וכעסתי בנו
ר' נחוניא בן רבי. כ' לאמר ישא'
כעס עלי למה לי חיים אמן | לי בן
נאים אם לא מה כבודי אצליכם |
שפתי כסיפם ויבאיים והחובים
משנה הירוש' הלכות וגדירות
ויפרישין הלכות איסור והיתר
אינלמלא יתיריה שהשוכסתי |
מכם כלום בארם לפני ידע אני
על מה בארתי (א)הם לא בארתי אלא
על שומרי פתח היכל | שביעי.

239 §
א'ר הלכתי וכעסתי בנו ר' נחוניא
בן הקנה רבי לאמר. | נשא
כעס עלי למה לי חיים אל | בן
נאים אם לא מה כבודי אצליכם |
שפתי כסיפם ויבאיים והחובים
משנה הירוש' הלכות וגדירות ופ' |
הלכות אסור התר אינלמלא כלום
תורה שהשוכסתי רובם כותם
בארם | והנארים לפני ידע אני
5 על מה בארתי (א)הם לא על
שומרי /ה/ | היכל שביעי.

239 §
אמר ישמעאל הלכתי וכעסתי
בנו ר' נחוניא בן הקנה ר' לאמר
נשא כעס עלי למה לי חיים | אמר
לי בן נאים אם לא מה כבודי
אצליכם עידי שפתי כסיפם |
50 תורה ובאיים | מכות כסיפם
ומרש' הלכות וגדירות ופרישין
הלכות אסור התר אינלמלא כלום
תורה שהשוכסתי רובם כותם
בארם | והנארים לפני ידע
כלום בארם והנארים לפני ידע
אני כל מה בארתי לא בארתי אלא
25 על שומרי פתח היכל השביעי.

ויוֹרֵד לַמֵּרְכָבָה מִכֶּסֶן אֶת פְּנִיָּהּ
וְיֹשֶׁבֶן שָׂדֵהוּ וְעוֹפֵן וְעוֹמֵדִין |
וּמְחִירִין אֶת הַקִּשְׁתוֹת הַדְּרוֹכוֹת |
וּמְחִירִין הַחֲרוֹבוֹת הַלְטוֹשׁוֹת |
נָדָן וְאֶעֱפֹכֹ כִּן צִרְדֵּי לַהֲרֹאוֹת |
לָהֶם בְּחֹמֶם גְּדוֹל וְכֹתֵר |
טָאֵרֶס וְכִר מְגִינָה וְכַעֲשֶׁשֶׁט הַיָּהּ |
אֲלֵהִי יִשְׂרָאֵל | יִשְׂרָאֵל. הָיוּ וְנִכְסִין |
לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹד הָיוּ מוֹצִיאִין |
לִפְנֵי בֵּן מִיָּן | זָמֵר וְשִׁירָה הָיוּ
'מִזְמֵרִין' וּבֶאֱחָ לִפְנֵי עַד שִׁמְעֲלִין
אוֹתוֹ וּמוֹשִׁיבִין אוֹתוֹ | אֶצֶל
הַכְּרוֹבִים אֶצֶל הָאוֹפֵסִים וְאֶצֶל
חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ וְהָיוּ רֹאֵה | נִפְלָאוֹת
וְנִבְרוֹת נֹאֵה וְגִדּוּלָה קְדוּשָׁה
וְטִהְרָה אִימָה עֲנוּ | וְיִשְׁרֹת. |
בְּאוֹתָהּ שֶׁנָּה

ויוֹרֵד לַמֵּרְכָבָה מִכֶּסֶן אֶת פְּנִיָּהּ
וְיֹשֶׁבֶן שָׂדֵהוּ וְעוֹפֵן וְעוֹמֵדִין |
וּמְחִירִין אֶת הַקִּשְׁתוֹת הַדְּרוֹכוֹת |
וּמְחִירִין הַחֲרוֹבוֹת הַלְטוֹשׁוֹת |
נָדָן וְאֶעֱפֹכֹ כִּן צִרְדֵּי לַהֲרֹאוֹת |
לָהֶם בְּחֹמֶם גְּדוֹל וְכֹתֵר |
טָאֵרֶס וְכִר מְגִינָה וְכַעֲשֶׁשֶׁט הַיָּהּ |
אֲלֵהִי יִשְׂרָאֵל | יִשְׂרָאֵל. הָיוּ וְנִכְסִין |
לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹד הָיוּ מוֹצִיאִין |
לִפְנֵי בֵּן מִיָּן | זָמֵר וְשִׁירָה הָיוּ
'מִזְמֵרִין' וּבֶאֱחָ לִפְנֵי עַד שִׁמְעֲלִין
אוֹתוֹ וּמוֹשִׁיבִין אוֹתוֹ | אֶצֶל
הַכְּרוֹבִים אֶצֶל הָאוֹפֵסִים וְאֶצֶל
חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ וְהָיוּ רֹאֵה | נִפְלָאוֹת
וְנִבְרוֹת נֹאֵה וְגִדּוּלָה קְדוּשָׁה
וְטִהְרָה אִימָה עֲנוּ | וְיִשְׁרֹת. |
בְּאוֹתָהּ שֶׁנָּה

ויוֹרֵד לַמֵּרְכָבָה מִכֶּסֶן פְּנִיָּהּ |
וְיֹשֶׁבֶן שָׂדֵהוּ וְעוֹפֵן וְעוֹמֵדִין |
וּמְחִירִין אֶת הַקִּשְׁתוֹת הַדְּרוֹכוֹת |
וּמְחִירִין הַחֲרוֹבוֹת הַלְטוֹשׁוֹת אֶל
נָדָן וְאֶעֱפֹכֹ כִּן צִרְדֵּי לַהֲרֹאוֹת |
לָהֶם בְּחֹמֶם גְּדוֹל וְכֹתֵר וְיֹרֵא
וְכַעֲשֶׁשֶׁט | יִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הָיוּ וְנִכְסִין לִפְנֵי כֹסֶא
כְבוֹד הָיוּ מוֹצִיאִין מִלִּפְנֵי כָל
מִיָּן זָמֵר וְשִׁירָה הָיוּ מוֹמְרִין וּבֶאֱחָ
לִפְנֵי עַד שִׁמְעֲלִין | אוֹתוֹ וּמוֹשִׁיבִין
אוֹתוֹ אֶצֶל הַכְּרוֹבִים וְאֶצֶל
הָאוֹפֵסִים וְאֶצֶל חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ וְהָיוּ
רֹאֵה נִפְלָאוֹת וְנִבְרוֹת. נֹאֵה
וְגִדּוּלָה קְדוּשָׁה | וְטִהְרָה אִימָה
עֲנוּ וְיִשְׁרֹת בְּאוֹתָהּ שֶׁנָּה.

237 §
אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל | שְׁמוֹ בְּהַחֲבִירִים
לִמְדֵה זֶה לָאֵרֶם שֶׁשׁ לֹ סוֹלֵם
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שְׁהִי עוֹלָה וְיֹרֵד בֹּ
וְאִין כֹּל בְּרִיהַ שְׁמַמְחָה | בִּידֵי. |
כִּי־אִי חֶסֶם הָרִים וְאִין הַתְּתִירִים
אֲמֵן אֲמֵן. סְלִיק פִּירְקָא

237 §
אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל (מ) | שְׁמוֹ בְּהַחֲבִירִים
לִמְדֵה זֶה לָאֵרֶם שֶׁשׁ
לֹ סוֹלֵם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שְׁהִי עוֹלָה
וְיֹרֵד וְאִין כֹּל בְּרִיהַ שְׁמַמְחָה בִּידֵי
כִּי־אִי חֶסֶם הָרִים וְאִין הַתְּתִירִים
הַתְּתִירִים. | חֲסִלַת עֵיסְקָא
מִצְעָרָא.

237 §
אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל | שְׁמוֹ שְׁכַל
הַחֲבִירִים לִמְדֵה זֶה שֶׁשׁ לֹ סוֹלֵם
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שְׁהִי | עוֹלָה וְיֹרֵד בֹּ
וְאִין כֹּל בְּרִיהַ שְׁמַמְחָה בִּידֵי. |
כִּי־אִי חֶסֶם הָרִים | וְאִין הַתְּתִירִים
אִי־אִי.

238 §
יִכִּיא אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל זַעַן | עָלִי
רִבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן נַמְלִיאֵל וְאִמִּי לִי
כַּמְעַט רַגַע נוֹף בֹּנוּ וְהַפְּטוּרִיָּה
סִיא וְהַפְּטוּרִיָּה וְמִלֵּל סִיא חוֹמֶל
אוֹתוֹ | לְסוֹכִין מִפְּנֵי מַה לִּי שִׁנְתָּ
דְּיוֹן עֲמֵן כְּסָבֹר אֲתָה שִׁינְתָּן
זַעַן אֲדָם קָטָן הָיוּ בִּישְׂרָאֵל מַה
אִם יֵרֵד סָתָם | וְכֹא וְעִמֵּר עַל פִּתְחָ
הַיֵּכָל שְׁבִיעִי בִּלְאֹ חוֹמֶם מַה
הִתְהוֹה | עָלִי הַסִּפִּי לַהֲפִיסִי אֶת
עֵינִי עַד שְׁשִׁמּוֹ עָלִי כֹל |
וְהִתְרַצָּה שׁוֹמְרֵי פִתְחָ הַיֵּכָל
הַשְּׁבִיעִי

238 §
פִּירְקָא כִּיא | אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל זַעַן
עָלִי רִבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן נַמְלִיאֵל אִמִּי
לִי | כַּמְעַט רַגַע נוֹף בֹּנוּ וְהַפְּטוּרִיָּה
הַמִּלִּיל אוֹתוֹ כְּסוֹכִין מִפְּנֵי | מַה
הִיָּה לִי שִׁנְתָּ דְּיוֹן עֲמֵן כְּסָבֹר
אֲתָה שִׁינְתָּן בֶּן עוֹזִיאֵל | אֲדָם קָטָן
בִּישְׂרָאֵל הָיוּ. וְכֹא אִם יֵרֵד סָתָם
וְכֹא וְעִמֵּר עַל | פִּתְחָ הַיֵּכָל שְׁבִיעִי.

238 §
סִיאִ אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל | קֶצֶף
עָלִי ר' שִׁבְצ' אֶל כַּמְעַט רַגַע נוֹף |
בֹּנוּ וְהַפְּטוּרִיָּה אוֹ הַמִּלִּיל אוֹתוֹ מִפְּנֵי
מַה הִיָּה לִי אֲדָם עֲמֵן | כְּסָבֹר
אֲתָה שִׁינְתָּן בֶּן עוֹזִיאֵל אֲדָם קָטָן
הָיוּ בִּישְׂרָאֵל מַה | אִם יֵרֵד סָתָם
וְעִמֵּר וְכֹא עַל | פִּתְחָ הַיֵּכָל שְׁבִיעִי.

239 §
אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל הַלְכִיתִּי וְכַעֲשִׂיתִּי
כְּנֵד ר' נַחֲמִיאֵל בֶּן הַקְּהֵה רִבִּי. | ב' |
לֹאֲמֵר נְשִׂאִי כַּעֲשִׂי עָלִי לֵמָּה | לִי
חַיִּים אֲמֵר לִי בֶן נָאִים אִם אֶל מַה
כְּבוֹדִי אֶצִּילֵם | נְצוֹן | יְעִידִי שְׁמִי
בְּכִפִּים תוֹרָה | וְנִבְיָאִים וְחֻבּוֹבִים
מִשְׁנֵה וּמִדְרָשׁ הַלְכוֹת וְאֲגִידוֹת
וּפְתָרָן אִיסוֹר הַלְכוֹת אִיסוֹר וְהִתֵּר
אֲלֵמָל אֲסוּרֵי תוֹרָה שְׁחֻבּוֹתֵי
מִכָּם | כְּלֹם בִּאֲמָה וְיִרְאִיתֵם לִפְנֵי
יְדוּעֵי אִי עַל מַה בִּאֲמָה לֹא בִּאֲמָה
אֲלֵא עַל שׁוֹמְרֵי פִתְחָ הַיֵּכָל שְׁבִיעִי.

239 §
אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל הַלְכִיתִּי וְכַעֲשִׂיתִּי
כְּנֵד ר' נַחֲמִיאֵל בֶּן הַקְּהֵה רִבִּי. | ב' |
לֹאֲמֵר נְשִׂאִי כַּעֲשִׂי עָלִי לֵמָּה | לִי
חַיִּים. אֲמֵר לִי בֶּן נָאִים אִם כֹּמֶ
כְּבוֹדִי אֶצִּילֵם וְחֻבּוֹבִים | בְּכִפִּים
תוֹרָה | וְנִבְיָאִים וְחֻבּוֹבִים מִשְׁנֵה
מִדְרָשׁ הַלְכוֹת | וְאֲגִידוֹת וּפְתָרָן
הַלְכוֹת אִיסוֹר וְהִתֵּר. אֲלֵמָל
אֲסוּרֵי תוֹרָה | שְׁחֻבּוֹתֵי |
'סִיא' שְׁחֻבּוֹתֵי | מִכָּם כְּלֹם בִּאֲמָה
וְנִרְאִיתֵם לִפְנֵי יְדוּעֵי אִי עַל מַה |
בִּאֲתָה לֹא בִּאֲתָה אֲלֵא עַל
שׁוֹמְרֵי פִתְחָ הַיֵּכָל שְׁבִיעִי.

239 §
אִמִּי ר' יִשְׁמַעְאֵל | הַלְכִיתִּי
וְכַעֲשִׂיתִי כְּנֵד ר' נַחֲמִיאֵל בֶּן הַקְּהֵה
רִבִּי. | ב' | לֹאֲמֵר | נְשִׂאִי כַּעֲשִׂי עָלִי
לֵמָּה | לִי בֶן נָאִים אִם אֶל מַה
כְּבוֹדִי אֶצִּילֵם שְׁמִי בְּכִפִּים |
וְנִבְיָאִים וְחֻבּוֹבִים מִדְרָשׁ מִשְׁנֵה
הַלְכוֹת וְאֲגִידוֹת דִּפִּי | וּפְתָרָן
הַלְכוֹת אִיסוֹר וְהִתֵּר אֲלֵמָל סְתִיר
תוֹרָה | שְׁחֻבּוֹתֵי | מִכָּם כְּלֹם
בִּאֲמָה וְנִרְאִיתֵם לִפְנֵי יְדוּעֵי אִי | עַל |
מַה בִּאֲמָה לֹא בִּאֲמָה אֲלֵא עַל
שׁוֹמְרֵי פִתְחָ הַיֵּכָל שְׁבִיעִי.

וְלִיעָה בָּהֶם אֲבָל שׁוֹמְרֵי | פָּתַח
הֵיכַל הַתְּשִׁבִּי כִּשְׁמֵעַ שְׁלֹהֹם
מִבְּהוֹל אֶחָד וְאֶחָד | לִיעָה בָּהֶם
לִפְּי שֹׁכֵל אֲבָל שׁוֹמְרֵי וְקָרָא עַל
שֵׁם מִלְכָּם לֵאמֹר | לֹא מִשְׁרָעִים
עֲשׂוּ שִׁנְתָּה אֲמֹר לִי פִּירוּשׁ בֹּא
וְעֲמֹד עַל רִשְׁיָם) | וְלֹא אֲחֵד
אֲחֵד מִכֶּם שֹׁמְרֵי יִצְאָה מִפִּי
כִּרְעוּ וְנִפְּלוּ עַל פִּנְיָם | וְאֵי מִבָּא
וְכָל הַיּוֹם תִּרְחֹק הַבְּהוֹל | וְלֹא
אֲדִיר יִשְׁבֵּה עֲמֹדוֹ | עַל רִשְׁיָם
לִפְּי ר' חֲתוּיָא | כֵּן הִקְדָּה
אֲמֹרִי וְנִפְּלוּ | עַל פִּנְיָם
וְהַסּוּפִין כְּתוּבָה.

241 כ' אלף שטותם של שומרי
פסח ה'יכל העשירי' והמגוראי יו
5 ואלו ישראל שר נבכד תחמל
אביר הזאי יו שר נבכד תחמל
והורא אטרינאי יו שר נבכד
והחמל חורא ומבול בורנאי יו
שר נבכד תחמל וטורא מבול
והמגוראי יו שר נבכד תחמל
והורא אטרינאי יו שר נבכד
10 תחמל וטורא ומבול בורנאי יו
שר נבכד תחמל וטורא ומבול
יקר ובורנאי יו שר נבכד תחמל
והורא אטרינאי יו שר נבכד תחמל
ומבול ויקר ומפאר
15 וטורא יו שר נבכד תחמל
והורא אטרינאי יו שר נבכד תחמל
ומבול ויקר ומפאר וטורא
אביר ענפאי יו שר שמש
כל רלפי יסכא' כבוד' ש' ענפאי
כל יום יום מים שרנאי העולם
10 לשבא. מים מים שרנאי שטעת
כל יום חותם שמים וארץ בידו
המסר.

2421 וְיָכִין שְׁהוּ רֹאֵץ אוֹתוֹ כָּל מִי
מִבְּרֹמִים | כּוֹרֵעַ וְנוֹלָם
מִשְׁתַּחֲוִיָּה וְהָיָה לִפְנֵי מֶה שֶׁאֵין
מִיָּמוֹם. | אֵם תֹּאמַר לֵפִי שֶׁר
נִפְתָּר אֵין נִפְתָּר אֶלָּא חֹחַ
עוֹמֵד(ים) | לִפְנֵי כֵסֵּא כְבוֹד שֶׁאֵין
שׁוֹחֲזִין לִי לְדֶרֶךְ הַפְּתִיחַ וְלִפְנֵי
נִפְתָּרִי | אֵם מִשְׁתַּחֲוִיָּה מִשְׁתַּחֲוִיָּה
20 וְסֶרֶב וְסֶרֶב וְהֵן אֵין פּוֹמֵל |
שְׁמֵה כְּרָעַע יוֹ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל

241כ
פֶּסַח אֱלֹהֵי שְׁמוֹתֵי שְׁמוֹרֵי
20 פֶּסַח בְּכִדְבִּי הַשְׁתִּירָא לְ
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה אֲבִירֵי הָיָה 15
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
25 וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
20 וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
25 וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
30 וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה
35 וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה וְנִבְדָּה

242f
ב' ויבין שהיו חוצק אותו כל / מי 45
שבכרם כרעץ ונפלין
ומשטחין לפיו מה / שאין כן
בכרם אם תאמר לפני שר הפנים
אין נפלין אלא חוצק / מן העומדים
לפני כסא כבודו שאין משתחוין 50
לפני שר / הפנים ולפני עוצרין
השר הם משתחוים מצדן
ומרשות / אסתרם דבו הג יא
פמיל שנתמרנוי שמה ברעו יר' 55
פירוש ישראלי..

והיא יי דלקויאל יי שר נכבד
 ותחמד ונורא שהיה | נקרא
 לכבפאל יי. יקריאל יי |הןשר
 נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא
 אטריניאל יי. שישאל יי שר
 נכבד | נחמד ונורא שהיה נקרא
 בנאול יי. נורפאל יי שר נכבד
 נחמד ונורא שהיה נקרא
 שקוויאל יי. |נערויאל יי שר
 נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא
 שלהיואל יי. ססטיואל יי
 שר מבוהל שר נכבד נחמד | ונורא
 שהיה נקרא |והליאל יי.
 ענפאל יי שר נכבד נחמד ונורא
 ומבוהל |והמפואר ונו ואדיר
 חזק | וישר ואמץ שהיה נקרא
 טופריאל טא טפריאל יי.

244§

ד' ולמה נקרא שמו ענפאל מפני
 ענף | כתר כתרם | שהיה מונח
 בראשו שהיה חופה ומכסה את
 כל חזרי היכל | ערבות רקיע
 כיצור בראשית מה יוצר | מה יוצר
 בראשית כתר מראה עליו כסא
 שמים הדור אף ענפאל השר עבד
 שנקרא על שם רבו כן. | ולמה
 חביב ונכבד מכל שומרי פתחי
 היכלות מפני שפותח פתח היכל
 השביעי

245§

וסוגר אותם לפני כסא כבוד
 מתוכו | מתוכו י'א שסלסל
 נגד פתח היכל השביעי וזית
 הקדוש נגד פתח | היכל השביעי
 והכרובים והאופנים נגד פתח
 היכל השביעי ומאמץ וחמשים
 ושש פנים שיש לכל |והית הקדוש
 נגד פתח היכל השביעי.

246§

ג' גדולה מכולם חמש מאות
 ושתים עשרה | עינים יש בארבע
 חיות הקדש נגד פתח היכל
 השביעי | של צורת פנים
 פנים של משה | משה משה משה
 פנים יש בכל |והית וזיה נגד פתח
 היכל השביעי. י' גדולה מכולם
 חמש מאות ושתים עשרה | עינים
 יש בארבע חיות נגד פתח היכל
 השביעי | שלם של צורת פני' פני'
 של ש עשרה ששה עשר פני' יש
 בכל |והית וזיה נגד פתח היכל
 השביעי.

ונורא שהיה | נקרא אבירוהיא יו
 דלקויאל יו שר נכבד נחמד | 25
 ונורא שהיה נקרא לכבפאל יו.
 יהקריאל יו שר נכבד | נחמד
 ונורא שהיה נקרא אטריניאל יו.
 שישאל יו שר | נכבד נחמד
 ונורא שהיה נקרא בנאול יו.
 נורפאל || נורפאל יו שר נכבד | 482
 נחמד ונורא שהיה נקרא
 שקוויאל יו. |נערויאל יו שר
 נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא
 שלהיואל יו. ענפאל שר נכבד
 נחמד ונורא ומבוהל ויקר |
 ומפואר ונו ואדיר חזק וישר
 ואמץ שהיה נקרא טופריאל יו. | 5

244§

ד' ולמה נקרא שמו ענפאל מפני
 ענף | כתר כתרם | שהיה מונח
 בראשו שהיה חופה ומכסה את
 כל חזרי היכל | ערבות רקיע
 כיצור בראשית מה יוצר בראשית
 הכתר מראה | עליו כסא שמים
 הדור. אף ענפאל השר עבד
 שנקרא על | שם רבו כן. ולמה
 חביב ונכבד מכל שומרי פתחי
 היכלות מפני שפותח פתח היכל
 השביעי

245§

וסוגר אותו לפני כסא כבוד
 שסלסול | מתוכו י'א שסלסל
 מתוכו | עומד נגד פתח היכל
 השביעי |והית הקדש נגד פתח |
 היכל השביעי |וכרובים ואופנים
 נגד פתח היכל השביעי. |ומא
 ומאמץ וחמשים ושש פנים בכל
 חיות הקדש נגד פתח היכל
 השביעי.

246§

ג' גדולה מכולם חמש מאות
 ושתים עשרה | עינים יש בארבע
 חיות הקדש נגד פתח היכל
 השביעי | של צורת פנים
 פנים של משה | משה משה משה
 פנים יש בכל |והית וזיה נגד פתח
 היכל השביעי. י' גדולה מכולם
 חמש מאות ושתים עשרה | עינים
 יש בארבע חיות נגד פתח היכל
 השביעי | שלם של צורת פני' פני'
 של ש עשרה ששה עשר פני' יש
 בכל |והית וזיה נגד פתח היכל
 השביעי.

אבירוהיא יי דלקויאל יי שר
 נכבד | נחמד ונורא לכבפאל יי | 10
 יקריאל יי שר נכבד ונחמד ונורא |
 שהיה נקרא אטריניאל יי
 שישאל יי שהיה נקרא כאנאל | 5
 יי טפריניאל יי שר נכבד נחמד
 ונורא שהיה נקרא שקריאל יי | יי
 נערויאל יי שר נכבד נחמד
 ונורא שהיה נקרא | וחליאל יי
 נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא שר נכבד | 10
 נחמד ונורא | ומבוהל ויקר | 15
 ומפואר ונו ואדיר חזק וישר
 ואמץ שהיה | נקרא טופריאל יי.

15

244§

ד' ולמה נקרא שמו ענפאל מפני
 ענף | כתרם כתרם | שהיה מונח
 בראשו שהיה חופה ומכסה את
 כל חזרי היכל | ערבות רקיע
 כיצור בראשית מה יוצר | 25
 בראשית כתר מראה עליו כסא
 שמים הדור אף ענפאל השר עבד
 שנקרא על שם רבו כן | ולמה
 חביב ונכבד מכל שומרי | פתחי
 היכלות מפני שפותח פתח היכל
 השביעי

245§

וסוגר אותם לפני כסא
 כבודו שסלסול מתוכו ועומד נגד
 || פתח היכל השביעי ור' כל
 כפות יש בכל חיות כנגד פתח |
 השביעי.

40

246§

ג' גדולה מכולם חמש מאות
 ושתים עשרה | עינים יש בארבע
 חיות הקדש נגד פתח היכל
 השביעי | של צורת פנים
 פנים של משה | משה משה משה
 פנים יש בכל |והית וזיה נגד פתח
 היכל השביעי. י' גדולה מכולם
 חמש מאות ושתים עשרה | עינים
 יש בארבע חיות נגד פתח היכל
 השביעי | שלם של צורת פני' פני'
 של ש עשרה ששה עשר פני' יש
 בכל |והית וזיה נגד פתח היכל
 השביעי.

55

N8128

אותו אדם נכנס ועומד על | מפתן
פתח היכל השביעי חיות הקדש
נושאות בו חמש מאות ושתים עשר
עניים וכל עין עין אחת מעיני
חיות הקדש פקועה כשיעור כברה |
גדולה של | מבינים ומראה עיניהם |
בברקים ירוצו חץ מעיני כרוב
הגבורה ואופי | שכי | שהם ודמות
ללפיד אור ושלש להבות נחלי
רחמים | 10

248 §
ב. והיה אותו אדם יוע | ומדועע
ומרתיע ומרתיע ונבהל מתעלה |
15 ונופל לאחוריו והיה סומכו
ענפילא | ה. השר. הוא ושתים
ושלשה שומרי פתחו | שבע
היכלות. והיו עוזרין אותה |
ואומרים לו אל תירא בן יוע אהוב
20 ה' | נכנס נראה מלך ביפוסי ואין
אתה | נשחת ואין אתה נשרף. | 10

249 §
ג. מלך ישראל הוא מלך אהוב
25 הוא מלך ברוך הוא | מלך נאה
הוא מלך גדול הוא. מלך הדר
הוא מלך ותיק הוא מלך דן הוא.
מ/ | מלך חסיד הוא מלך שהור
30 הוא. מלך יחיד הוא. מלך כביר
הוא. מלך יציר הוא | מלך מאיר
הוא. מלך נצח הוא. מלך סומך
הוא מלך עלוב הוא. מלך פודה
הוא. מלך צדיק הוא. מלך קדוש
35 הוא. מלך רחום הוא מלך שפל
הוא. מלך תומך הוא | מלך | תומך | 15
הוא. מלך עני הוא. מלך תנן
הוא.

250 §
ד. והם נותנים בו כח מיד | תוקע
קרן ממעל | לרקיע אשר על ראשם
והיו הקדש בכסף פניהם וכו' |
45 והוא נכנס ועומד לפני כסא
כבודו.

251 § (260)

50 כיון | שעמד לפני כסא כבוד
פוחת ואו שירה שכסא הכבוד
משורר בכל יום | תהלה שירה
וימרה ברכה שבת והלל וקולס
תודה ותודות | נצח נגון הניגון | 20
55 גדולה צהלה ושמה וששון רעות
ועם | תהלה. יום אמת צדק
נצח | גודל | אור | נצח |
התלה | תהלה | יום אמת צדק

O1531

היו | אותן עינים כל עין ועין אחת
מעני הקדש פקועה כשיעור
כברה | גדולה של | מבינים
15 ומראה עיניהם בברקים ירוצו
חץ מעיני כרוב | גבורה ואופי
שכינה שחן דמות ללפיד אור
ושלש להבות נחלי | רחמים.

248 §
ב. והיה אותו אדם יוע | ומדועע
ומרתיע ומרתיע ונבהל מתעלה |
ונופל לאחוריו והיה סומכו
ענפילא השר הוא ושתים | ושלשה
שומרי פתחו | הן | שבעה היכלות
והיו כולם עוזרים אותו ואומ' לו
אל | תירא בן | וזע | אהוב | היכנס
20 וראה מלך ביפוסי אין אתה נשחת
ואין אתה | נשרף.

249 §
ג. מלך שר הוא מלך נאמן הוא
מלך עלוב הוא מלך עני הוא.
מלך | צדיק הוא. מלך חסיד הוא.
מלך קדוש הוא. מלך שהור הוא.
מלך ברוך הוא. מלך נאה הוא.
מלך נבוה הוא. מלך תנן הוא.
מלך רחום הוא. | מלך | שפל | מלך
שפל ברוך הוא.

250 §
ד. והם נותנים בו כח מיד | תוקע
קרן ממעל | לרקיע אשר על
25 ראשם חיות הקדש מכסף פניהם
וכרובים ואופים | מחזירין פניהם
הוא נכנס ועומד לפני כסא
כבודו.

251 §

פרק כ"ז | כיון | שעמד לפני כסא
כבוד. פוחת ואומר שירה שכסא
כבוד | משורר בכל יום | יום
433 תהלה שירה וימרה ברכה שבת
והלל וקולס תודה | והודיות
ניצוח וניגון הניגון | גילה צהלה
שמה וששון רעות נועם ענה | וזה
אמת צדק סגולה אור נוי ופאר
אמת צדק סגולה אור נוי ופאר

M40

והיה | הן | האדם נכנס ועומד | על
מפתן פתח היכל השביעי חיות
הקדש נושאות ח' יב' עיני | וכל |
15 על עין אחת מעיני חיות הקדש
פקועה כשיעור כברה גדולה | על
עיניהם ומראה עיניהם בברקים
ירוצו חץ מעיני כרוב הגבורה |
ואופי | שכינה שחן דמות ללפיד
אש שלש להבות נחלי רחמים | |

248 §
ב. והיה אדם יוע | ומדועע ומרתיע
ומרתיע ונבהל מתעלה | ונופל
לאחוריו והיה סומכו ענפילא
20 ששה הוא וס' שומרי פתחו |
שבעה היכלות והיו כולם עוזרים
לו ואומ' לו אל תירא בן | וזע |
אהוב הכנס וראה מלך ביפוסי אין
אתה נשחת ואין אתה נשרף. | |

249 §
ג. מלך ישראל הוא מ' נאמן מ' אהוב
מ' עני מ' צדיק מ' חסיד מ' קדוש
מ' שהור מ' ברוך מ' נאה מ' נבוה
מ' תנן | מ' רחום
מ' שפל ב"ה.

250 §
ד. והם נותנים בו כח ומיד | תוקע
קרן ממעל | לרקיע אשר על ראשם
חיות הקדש מכסף פניהם
45 והוא נכנס ועומד לפני כסא
כבודו.

251 §

כיון | שעמד לפני כסא הכבוד
פוחת ואומר שירה שכסא | הכבוד
משורר בכל יום | יום תהלה
שירה וימרה ברכה שבת | והלל
וקולס תודה והודיות נצח וניגון
30 הניגון גילה צהלה שמה וששון
רעות נועם ענה | וזה אמת צדק
סגולה אור נוי | יליון | 389

M22

והיה אותו אדם נכנס ועומד על
מפתן פתח היכל השביעי חיות
הקדש נושאות בו | חמש מאות
ושתים עשרה עינים וכל עין עין
אחת מעיני חיות הקדש פקועה
30 כשיעור | כברה גדולה של ומראה
עיניהם בברקים ומציאות חץ
מעני | כרוביו גבור | | ואופי | 157
שכינה שחן דמות ללפיד אור
ולשלוש נחלי רחמים.

248 §
ב. והיה אותו האדם יוע | ומדועע
ומרתיע ומרתיע ומתהלל ונבהל
מתעלה ונופל לאחוריו והיה
סומכו | אותו ענפילא השר
הוא ושתים שומרי פתחו
שבעה היכלות והיו כולם עוזרין
אותו | ואומרי | אל תירא בן | וזע
אהוב הכנס וראה מלך ביפוסי
תחזיה עיניך ואין אתה | נשחת ואי
5 אתה נשרף

249 §
ג. מלך שר הוא מלך נאמן הוא מלך
עלוב הוא מלך עני הוא מלך |
צדיק הוא מלך חסיד הוא מלך
קדוש הוא מלך שהור הוא מלך
ברוך הוא מלך נאה הוא מלך |
גיבור הוא מלך תנן הוא מלך
רחום הוא מלך שפל הוא מלך
ברוך הוא

250 §
ד. והם נותנים בו כח | מיד תוקע קרן
ממעל | לרקיע אשר על ראשם
חיות הקדש מכסף פניהם
45 והוא נכנס ועומד לפני כסא
כבודו.

251 §

כ"ז | כיון | שעמד לפני כסא
ואומר שירה שכסא כבוד |
משורר בכל יום | יום תהלה
שירה וימרה ברכה | שבת והלל
וקולס תודה והודאות ניצוח וניגון
הניגון גילה צהלה ושמה וששון
רעות נועם | עני | עיניהם נאה
אמת צדק סגולה אור נוי ופאר
אמת צדק סגולה אור נוי ופאר

והיה אותו האדם נכנס ועומד על
מפתן פתח היכל השבועי חיות
הקדש ונשאות בו חמם מאות
ושמים עשרה [עֲשָׂרָה] עֵינִים וכל
עין ועין אחת מעיני חיות הקדש
פקועה בשעור כברה שלמיבנים
ומראה עיניהם לברקים | ירוצצו
חוז מעיני כרובי גבורה ואופני
שכינה שהם דמותו ללפיד אור
ולשלהבות נחל רחמים |

248 §

ב' והיה אותו אדם יזע ומדעוע |
30 מרתיע ונרתע מתבהל ובהל
מתעלף ונופל לאחוריו | והיה
סומכו ענפיל השר הוא וששים
ושלשה שומרי פתחי שבעה
היכלות היו כולם עוזרים לו |
ואומרים לו אל תירא בן זרע
אהוב הכנס וראה מלך ביופיו ואי
אתה נשחת ואי אתה נשרף |

249 §

ג' מלך ישר הוא מלך נאמן הוא
מלך עלוב הוא מלך עניו הוא
מלך צדיק הוא מלך חסיד הוא
מלך | קדוש הוא מלך טהור הוא
מלך | מבורך הוא מלך נאה הוא
מלך גבור הוא מלך תנן הוא מלך
35 רחום | הוא מלך ששל הוא מלך
ברוך הוא.

250 §

ד' והם נותניו בן כח מיד חוקע
קרן ממעל | לרקיע אשר על
ראשם חיות הקדש מכסים פניהם
ענין | ורכובים | האופנים
מחזירים את פניהם והוא | נכנס
ועומד לפני כסא כבוד. סליק
פירקא.

251 §

ה' כיון שעמד לפני כסא כבוד
פוחח ואומר | שירה שכסא הכבוד
משורר כל יום ויום. תהילה שירה
חמרה ברכה שבה הלל וקילוס
ותולה תהירות | יצאון ויגון וגיגון
וגילה צהלה ושמחה ששון רעות
נועם ענוה נאה ונרי אמת צדק
40 ויושר סגולה פאר | ענוה עילוז

והיה אותו | אדם נכנס ועומד על
מפתן פתח היכל השבועי חיות
הקדש | נשאות בו חמם מאות
ושמים עשרה עינים. וכל עין ועין |
אחת מעיני חיות הקדש פקועה
כשעור כברה גדולה של | מבינים
ומראה עיניהם לברקים | ירוצצו
חוז מעיני כרובה | גבולה ואופני
שכינה שהם דמותו ללפיד אור
25 ושל שלהבות | נחל רחמים.

248 §

ב' והיה אותו אדם יזע ומדעוע |
ומרתיע ומתבהל ובהל מתעלף
ונופל לאחוריו | והיה סומכו
ענפיל השר הוא וששים ושלשה
שומרי פתחי שבעה היכלות | והיו
כולם עוזרים אותו ואומרים לו אל
תירא בן זרע אהוב | הכנס וראה
מלך ביופיו ואין אתה נשחת ואי
אתה נשרף |

249 §

ג' מלך ישר הוא מלך נאמן הוא
מלך עלוב הוא מלך | עניו. מלך
צדיק הוא. מלך חסיד הוא. מלך
קדוש הוא. מלך טהור הוא. מלך
ברוך הוא. מלך נאה הוא. מלך
גבור | הוא. מלך תנן הוא. מלך
רחום הוא. מלך ששל הוא. מלך |
ששל ברוך הוא.

250 §

ד' והיו נותניו בן כח מיד חוקע
קרן | ממעל לרקיע אשר על
ראשם חיות הקדש מכסים פניהם
| ורכובים | האופנים מחזירים
פניהם והוא | נכנס ועומד לפני | כסא
40 כבוד..

251 §

ה' כיון שעמד לפני כסא
כבוד פוחח | ואומר שירה
שכסא הכבוד משורר בכל יום
ויש | תהלה שירה ומרה ברכה
שבה הלל וקילוס תורה ותהירות |
תורה ותהירות יצאון נגון וגיגון
וגילה צהלה | שמחה וששון רעות
נועם נה נוי אמת צדק ויושר
נועם

והיה אותו האדם נכנס ועומד על
מפתן | פתח היכל השבועי חיות
הקדש ונשאות בן ח' ויב עינים |
ועל עין ועין אחת מעיני חיות
הקדש פקועה כשעור כברה |
5 גדולה של מי כינים ומראה
עיניהם לברקים | ירוצצו חוז
מעני | כרובי הגבורה ואופני
שכינה שהם דמותו ללפיד אור
10 ושל | שלהבות נחל רחמים..

248 §

ב' והיה אותו אדם יזע ומדעוע |
ומרתיע מתבהל ובהל מתעלף
15 ונופל לאחוריו | והיה סומכו
ענפיל השר הוא וס' שומרי
פתחי שבעה | היכלות היו כולם
עוזרים לו ואומ' לו אל תירא בן
זרע אהוב | הכנס וראה מלך
20 ביופיו אין אתה נשחת ואין אתה
נשרף |

249 §

ג' מלך ישראל הוא מ' נאמן מ'
25 אהוב הוא מ' עניו. ה'מ צדיק.
ה'מ חסיד. ה'מ קדוש. ה'מ טהור.
ה'מ ברוך. ה'מ | נאה. ה'מ גבור.
ה'מ תנן. ה'מ רחום. ה'מ ששל
30 ברוך | הוא.

250 § 40

ד' והם נותניו בן כח מיד חוקע
קרן ממעל | לרקיע אשר על
ראשם חיות הקדש מכסים פניהם
| ורכובים | האופנים מחזירים
פניהם והוא | נכנס ועומד לפני || כסא
45 כבוד..

251 §

ה' כיון שעמד לפני כסא
50 הכבוד פוחח | ואומר שירה
שכסא הכבוד משורר בכל יום
ויש | תהלה שירה ומרה ברכה
שבה הלל וקילוס תורה ותהירות |
55 תורה ותהירות יצאון גילה צהלה
שמחה וששון רעות נועם ענוה | נה
אמת צדק ויושר סגולה פאר וענ

N8128

סגוף פלאות וישע רוקח | ממולה
מאור אורות עזרת עריצות כח
גובה ויקר חזק ממשלה ואמץ | 25
וצום רוממה חיהיו עיוז גבורה
חיל קדושה טהרה ונקיון גאון/ה
נדולה | ומלכות הוא והדר כבוד
ותפארת לו/ה | היריאל יהוה אלקי
שראל

10

§ 252 (261)

מלך מפואר | המעוטר ברקמי
שיר כה | עד תהקש עדי עד
טוטרסויא יהוה.

15

20

O1531

זורח נוגה אור ענף | סיגוף פלאות
וישע רוקח ממולה מאור ארירות
עזירות עריצות כח גובה | ויקר
חזק ממשלה ואמץ ניסוי ניצוי
רומי/ה | מה חיהיו עיוז גבורה חיל
קדושה/ה | וטהרה ונקיון גאון נדולה
ומלכות הוד והדר כבוד ותפארת
להרריאל יו | אלהי ישראל

252 §

מלך מפואר המעוטר בתפארת
המהודר ברקמי שיר מהודר כבוד
| וכבוד והדר עשרת גאות וכתר
נוראות ששמו ערב לו חכרו סומך
לו | וכסאו | מפואר לו והיכלו
מהודר לו וכבודו נחמד לו וחורו
נאה לו | ומשרתיו מעמימים |
ישראל עיוז נפלאותיו

10

M40

סיגוף פלאות וישע ר/ | רוקח
ממולה מאד ארירות עזירות
עריצות כח גופה ויקר חזק | 5
וממשלה ואמץ ניצוי רוממה
והיהיו עיוז גבורה וחיל קדושה
וטהרה/ה | ונקיון גאון נדולה
ומלכות הדר הוד כבוד ותפארת
להרריאל ה | אלהי ישראל

252 §

המעוטר המפואר בתפארת
המהודר ברקמי שיר | מ/ מעוטר
כבוד וכבוד והדר עשרת גאות
וכתר נוראות ששמו ערב לו חכרו
סומך לו | וכסאו מפואר לו והיכלו
מהודר לו וכבודו נחמד | לו וחורו
נאה לו | ומשרתיו מעמימים לו
ישראל עיוז נפלאותיו/ מ/

10

M22

הופע ועיטור נוגה אורו סיגוף
פלאות וישע | רוקח מוטלה מאור
ארירות עזירות ועריצות גובה
חזק ממשלה ואמץ | סיכוי
רוממה עיוז גבורה וחיל קדושה
טהרה ונקיון גאון נדולה ומלכות
הוד והדר כבוד | ותפארת
להרריאל יהוה אלהי ישראל

252 §

מלך מפואר מעוטר בתפארת
מהודר ברקמי שיר | מעוטר כבוד
וכבוד והדר עשרת גאות נוראות
ששמו ערסולו חכרו סומך מתוק
לו | | וכסאו מפואר לו והיכלו
מהודר לו | וכבודו נחמד לו וחורו
נאה לו ועוזה נאה לו ועים | לו
ומשרתיו מעמימים לו אאא
ישראל עיוז נפלאותיו

20

253 §

מלך מלכי המלכים אלה האלהים
| ואדוני האדונים המטבוב בקשר
קשרי כתרם מוקף כענפי כבוד
נוגה נשבענו הדרו | כסה שמם
וכהדרו | יופיע מרומי | וגאים
מפליט תוארו יאיתני | יפוצץ
כתרו ויקרם | טורד חילק וכל
עיוז ישמחו בדבריו ירגנו רשאים
כשמחתו ובדבריו יולו בשמם
טורדן | יוצאין קיץ כלובי אש
הרוח נתון לשוהרדים ושולחו
למקומו.

25

253 §

מלך מלכי המלכים אלה
האלדים אדוני האדונים המשוב
| בקשרי | כתרם חוקף כענפי גנדי
נוגה נשבענו הדרו כיסה שמם | וב
| וכהדרו | יפיע מרומים ומיופיו
יתבערו תהומות ומתוארו יתבערו
| וגאים מופלים תוארו ואי/תנים
מפוצץ כתר יקרים טורד ירגנו | 15
וכל עצים ישמחו בדבריו ירגנו
רשאים כשמחתו ובדבריו חיל/ב/ |
בשמם טורדן יוצאין קיץ
כלובי אש | נתון לשוהרדים ושולח
למקומו.

15

253 §

מלך מלכי המלכים אלה
האלדים אדוני האדונים המשוב
| בקשרי כתרם מוקף כענפי גנדי
נוגה נשבענו הדרו כסה שמם
הדרו | יופיע מרומים ומיופיו
יתבערו תהומות ומתוארו יתבערו
שחקים וגאים | מפליט תוארו
ואיתנים מפוצץ כתר יקרים
טהרה חילוקי וכל עצים ישמחו
בדבריו ירגנו רשאים כשמחתו
| ובדבריו יולו בשמם טורדן
יוצאין קיץ | כלובי אש נתון
לשוהרדים ושולחו למקומו.

15

25

30

35

254 §

מלך אהוב נחמד וגעים וקי |
מתג(ב)ר על המלכים וגאה
המתנאה על הגאים הדרו
המ/ת/ | ולנשע על | האיתנים
ומתורומם על הנוארים פאר
מלכים תהילה לכוררים סגולה | 20
לקדושים | עלוב לעליבים ערב
בפי קראוי מתוק למיחילי שמו
צדיק | בכל דרכיו וישר בכל
מעשיו בכל מדותיו וך
בעיצה ובדעת ברור | וברורי
בבינה ובעלילה על לכל דבר דין
לכל שמה שופט בכל מידה אביר
| בחכמה ובכל ר | אוריר בקדושה
ובטהרה

20

40

45

50

55

254 §

מלך אהוב נחמד וגעים וקי
מתגבר על המלכי | וגאה
המתנאה על הגאי הדרו המתנשא
על האיתנים ומתורומם | על
הנוארים פאר מלכים תהלה
לכוררים סגולה לקדושים | עלוב | 20
לעלובים ערב בפי קראוי מתוק
למיחילי שמו צדיק בכל דרכיו |
| ישר בכל מעשיו נאה בכל מדותיו
וך בעצה ובדעת ברור בבינה |
ובעלילה עד לכל דבר נאה בכל
מדותיו דין לכל שמה שופט בכל
מ/ | מדה אביר בחכמה ובכל ר |
אביר בקדושה ובטהרה.

20

254 §

מלך אהוב נחמד וקי | מתגביה
על המלכים וגאה המתנאים על
הגאים והדרו המתנשא על
האיתנים | ומתורומם על הנוארים
פאר מלכים תהלה
לב/ר/ | אורים סגולה לקדושים
עלוב לעלובים ערב | בפי קראוי
מתוק למיחילי שמו טוב בכל
דרכיו ישר בכל מעשיו נאה בכל
מדותיו וך | בעיצה ובדעת ברור
בבינה ובעלילה על לכל דבר ודבר
דין לכל שמה שופט בכל מידה | 30
אביר בחכמה ובכל ר | איריר
בטהרה וקדושה.

30

255 §

מלך אמת ויחיד מלך ממת

255 §

מלך אמת ויחיד | מ' ממת ומחה

ענף ס'א עוף סינף | ס'א ענן
פלאות וישע רוקח ממלח מאור
אדירות עזירות עריצות כח גובה
ויקר חזק ממשלה ואומץ | ניסוי 20
רוממה וידין עוז גבורה וחיל
קדושה טהרה וניקיון | נאה גדולה
ומלכות הוד והדר כבוד ותפארת.
להדריאל יי' אלהי ישראל.

הפועה עיטור גנה אור | ענף שיגוב
פלאות וישע רוקח ממלח מאור
אדירות | עזירות עריצות כח גובה
ויקר חזק ממשלה ואומץ | ניסוי 20
רוממה וידין עוז גבורה וחיל
קדושה טהרה וניקיון | נאה גדולה
ומלכות הוד והדר כבוד ותפארת.
להדריאל יי' אלהי ישראל.

ענף סינף פלאות וישע | רוקח
ממלח מאר אדירות עזירות
עריצות כח גופה ויקר | חזק 10
וממשלה ואומץ ניצוי רוממה
ידין עוז גבורה וחיל | קדושה
טהרה וניקיון נאה גדולה ומלכות
הוד והדר כבוד | ותפארת
להדריאל יי' אלהי ישראל

252 §
ב' מלך מפואר מעוטף בתפארת
מהודר | ברקמי שיר מעוטף בהוד 45
כבוד והדר עטרת נאות וכתר
נוראות ששמו ערב לו וחרו סומך
לו | וכסא מפואר לו | והכלו מהודר 25
לו וכבודו נחמד לו והודו נאה לו
ועוזו געם | לו ומשרתיו מעמיצים
לו שיר וישע עוזו נפלאותיו. ג' ||

252 §
ב' מלך מפואר מעוטף בתפארת |
מהודר | ברקמי שיר בהוד כבוד
והדר עטרת נאות וכתר | נוראות
ששמו ערב לו וחרו סומך |
לו | וכסא מפואר לו | והכלו מהודר 25
לו וכבודו נחמד לו והודו נאה לו
ועוזו געם | לו ומשרתיו מעמיצים
לו שיר וישע עוזו נפלאותיו. ג' ||

252 §
המעוטף המפואר בתפארת |
מהודר | ברקמי שיר מעוטף בהוד
וכבוד והדר עטרת נאות | וכתר
נוראות ששמו ערב לו וחרו סומך | 15
לו | וכסא מפואר | לו | והכלו
מהודר לו וכבודו נחמד לו והודו
נאה לו ומשרתיו מעמיצים לו
וישראל עוזו נפלאותיו 20

253 §
ג' מלך מלכי המלכים אלהי
האלהים ואדוני האדונים המשובב
בקשרי כתרם מוקף בענפי גנדי
גונה שבנעף | והדו כסא שמים
ובהדרו יופיע מרומים ומיופי
יתבערו | תהומות ומתארו
יתעורו שחקים וגאם מפלס
תוארו | ואיתנים מפוצץ כתר 5
ויקרים טורד חלקו וכל עצים
ישמחו | בדברו ירגו דשאים
בשמחתו ובדברו יזלו כשמים
טורדין | ויוצאין יקרים בלהבי אש
חרות נותן לסוחריהם ושלה |
למקימיהם.

253 §
ג' מלך מלכי המלכים אלהי 483
האלהים ואדוני האדונים | המשובב
בקשרי כתרם מוקף בענפי גנדי
גונה שבנעף | והדו כסא שמים
ובהדרו יופיע מרומים ומיופי
יתבערו | תהומות ומתארו
יתעורו שחקים וגאם מפלס
תוארו | ואיתנים מפוצץ כתר 5
ויקרים טורד חלקו וכל עצים
ישמחו | בדברו ירגו דשאים
בשמחתו ובדברו יזלו כשמים
טורדין | ויוצאין יקרים בלהבי אש
חרות נותן לסוחריהם ושלה |
למקימיהם.

253 §
מלך מלכי המלכים אלהי |
האלהים ואדוני האדונים המשובב
בקשרי כתרם מוקף בענפי גנדי 25
גונה שבנעף והדו כסא שמים
ובהדרו יופיע מרומים | ומיופי
יתבערו תהומות ומתארו יתבערו
שחקים וגאם | מפלס תוארו 20
ואיתנים מפוצץ כתר יקרים טורד
ירגו | וכל עצים ישמחו בדברו
ירגו דשאים בשמחתו ובדברו
יזלו | כשמים טורדין ויוצאין
יקרים בלהבי אש נותן לסוחריהם
שלה | למקומו מ' א' || 35

254 §
ד' מלך אהוב נחמד ונקי מתגבה
על | המלכים ונאה המתנאה על
הגאים הדור המתנשא על | 10
האיתנים ומתורעם על הגוראים
פאר מלכים תהלה לבדו- | רים
טולה לקדושים עלוב לעלובים
ערב בפיו קראיו | מתוק למיחיל
שמו צדיק בכל דרכיו ישר בכל
מעשיו | נאה בכל מדותיו כבעצה
ובדעת ברור בבונה ועלילה | עד
לכל דבר ריין לכל נשמה שופט
כעצה ונעילה עד על כל דבר
ודבר | ריין לכל נשמה שופט בכל
מידה אביר בחכמה ובכל ר' |
אביר בטוהרה ובקדושה.

254 §
ד' מלך אהוב נחמד ונקי מתגבה
על | המלכים ונאה המתנאה על
הגאים הדור המתנשא על | 10
האיתנים ומתורעם על הגוראים
פאר מלכים תהלה לבדו- | רים
טולה לקדושים עלוב לעלובים
ערב בפיו קראיו | מתוק למיחיל
שמו צדיק בכל דרכיו ישר בכל
מעשיו | נאה בכל מדותיו כבעצה
ובדעת ברור בבונה ועלילה | עד
לכל דבר ריין לכל נשמה שופט
כעצה ונעילה עד על כל דבר
ודבר | ריין לכל נשמה שופט בכל
מידה אביר בחכמה ובכל ר' |
אביר בטוהרה ובקדושה.

254 §
מ' אהוב נחמד ונקים ונקי מתגבר 31
על המלכים ונאה המתנאה על |
הגאים הדור המתנשא על האיתנים
ומתורעם על הגוראים פאר
מלכים | תהלה לבדויהם
לברורים | טולה לקדושים עלוב
לעלובים ערב בפיו קראיו מתוק |
למיחיל שמו צדיק בכל דרכיו
ישר בכל מעשיו נאה בכל מדותיו
ד' | בעצה ובדעת ברור בבונה
ועלילה עד לכל דבר ריין לכל
נשמה שופט | בכל מדה אביר
בכמה ובכל ר' אביר בקדושה
ובטוהרה 50

255 §
ה' מלך אמת | ויחיד מלך ממת
ומחה מלך חי וקיים לעולמים

255 §
ה' מלך אמת ויחיד | מלך ממת
ומחה מלך חי וקיים לעולמים

255 §
מלך אמת | ויחיד מלך ממת
ומחיה מלך חי וקיים לעולמים

כל יצוריו. מלך רם ודך | לכל
שפל ולכל אמין חזק הוא. סליק
פירקא.

256 §

כ'ח' מלך רם וישא נשגב ונפלא
ידיד וישש ישר ואמין יקר תנכד | 10
חזק ואמין חזק ואמין צדיק ואמת קדוש
וטוהר חסיד גדול וגבור. ב' עז
איתן | יקר וגורא ומבזהל יושב
שכלליו גאווה מתוכן על עטורי
פאר בחדרי הויכל גאווה עז איתן
יקר | גורא ומבזהל סלול על | 25
במעמקים צופה במסתרים מביט
במעמקים בכל מקום שם הוא
ולא להשיב את דברו ולא לאמר
ואת רצונו ולא מקום לזום ממנו
ולא סתר להחבא מפניו.

257 §

ג' תמלוק לעולמים ימלך כסאך
לזור דורם מלך רחום | ותנן
סמלך וסולחן מגלגל ומעביר
תתהדר על הויכל גאווה | תתנשא
בכל נועם תתרום על הויכל | גאווה
תתרום על עטורי | פאר תתגבר
בכל המעשים תתנאה על כל
היצורים תתכבד | על כסא כבודך
תתיקר על כלי חמדך תתברך
בכל הברכה | תשתבח בכל
התושבחות תתהלל בכל היולול
תתקלס בכל | הרעות תתגדל
לעולמים תתקדש עדי עד
טטרוסאי יו. ד' מלך כל | 10
עולמים ארון כל המעשים חכם
בכל הדרים | מושל בכל הדורות
אל אחד אשר מעולמים אשר
לנצח | נצחים סלה.

258 §

ה' וארא | ס'א וראה כעין החשמל
היה נזקק ועומד ובורר ביורדי
מרכבה בין שראוי לירד למרכבה
ובין שאינו ראוי | לירד למרכבה
אם היה ראוי לירד למרכבה בין
שהיו אושרין לו היכנס ואינו נכנס
והחריץ ואומרין לו | הכנס מיד
ונכנס היו משבחין אותו לומר
בוזאז' זה מיודי מרכבה. אבל
אם אינו ראוי | לירד |
למרכבה | כיון שאומרין לו
הכנס ס'א אל הכנס מיד ונכנס
ומיד מטילין עליו מגורי ברזל.

ומכלכל כל יצוריו. מלך רם ודך
לכל שפל לכל אמין חזק | הוא. 20

256 §

פרק כ'ה מלך רם וישא נשגב |
ונפלא ידיד וישש ישר ואמין יקר |
תנכד חזק ואמין צדיק ואמת קדוש
וטוהר חסיד גדול וגבור. ב' עז
איתן | יקר וגורא ומבזהל יושב
על כסא | רם וישא עז איתן אדיר
יקר גורא ומבזהל סלול על | 25
שכלליו גאווה מתוכן על עטורי
פאר בחדרי הויכל גאווה | עז איתן
יקר גורא איתן ומבזהל רואה
בעמקים צופה במסתרים מביט
במעמקים בכל מקום שם הוא
לכב שם הוא חפצו לא לאמר
ולא להשיב את דברו | ולא לאמר
את רצונו ולא מקום לזום ממנו.
ואין להסתר ולהתבא מפניו | 20

257 §

ג' תמלוק לעולמים ימלך כסאך
לזור דורם מלך רחום | ותנן
סמלך וסולחן מגלגל ומעביר
תתהדר על הויכל גאווה | תתנשא
בכל נועם תתרום על הויכל | גאווה
תתרום על עטורי | פאר תתגבר
בכל המעשים תתנאה על כל
היצורים תתכבד | על כסא כבודך
תתיקר על כלי חמדך תתברך
בכל הברכה | תשתבח בכל
התושבחות תתהלל בכל היולול
תתקלס בכל | הרעות תתגדל
לעולמים תתקדש עדי עד
טטרוסאי יו. ד' מלך כל | 10
עולמים ארון כל המעשים חכם
בכל הדרים | מושל בכל הדורות
אל אחד אשר מעולמים אשר
לנצח | נצחים סלה.

258 §

ה' וארא כעין החשמל היה נזקק
ועומד ובורר ביורדי מרכבה בין
שראוי לירד במרכבה ובין שאין
ראוי לירד במרכבה אם היה ראוי
לירד במרכבה. כיון | שאומרים לו | 15
הכנס ואינו נכנס תחריץ ואומרין
לו הכנס | ומיד נכנס היו משבחין
אותו לאמר בוזאז' זה מיודי מ |
מרכבה אבל אם אינו ראוי לירד
למרכבה כיון שאומרין | לו אל
הכנס והוא נכנס מיד מטילין עליו
מגורי ברזל |

יצוריו רם ודך לכל שפל לכל
אמין | חזק לכל הוא. 10

256 §

מ' רם וישא נשגב ונפלא ידיד
ישש ישר ואמין יקר | תנכד חזק
ואמין צדיק ואמת קדוש וטוהר
חסיד גדול וגבור עז איתן | יקר
גורא ומבזהל יושב על כסא | רם
וישא עז אדיר יקר גורא ומבזהל |
סלול על הפק מתוכן על עטורי
פאר בחדרי הויכל גאווה עז איתן
יקר | ובורא איתן ומבזהל רואה
בעמקים צופה במסתרים מביט
במעמקים בכל מקום שם בכל | 15
לכב שם הוא חפצו לא לאמר
ולא להשיב את דברו | ולא לאמר
את רצונו ולא מקום לזום ממנו.
ואין להסתר ולהתבא מפניו | 20

257 §

תמלוק לעולמים ימלך כסאך
לזור דורם מלך רחום ותנן
סמלך וסולחן | מגלגל ומעביר
תתהדר בכל שיר תתנשא בכל
נועם תתרום על הויכל | גאווה
תתנשא על עטורי פאר תתגבר
בכל מעשים תתנאה על כל
היצורים | תתכבד על כסא כבודך
תתיקר על כלי חמדך תתברך
בכל ברכות | תשתבח בכל
התושבחות תתהלל בכל היולול
תתקלס בכל | הרעות תתגדל | 32
לעולמים תתקדש עדי עד
טטרוסאי יו. מלך כל לעולמים
ארון המעשים. | חכם בכל הדרים
מושל בכל הדורות אל אחד אשר
מעולמים מלך יחיד | אשר לנצח
נצחים סלה

258 §

וארא כעין החשמל היה נזקק
ועומד ובורר ביורדי מרכבה בין
שראוי וראוי לירד במרכבה בין
שאינו ראוי | לירד במרכבה. ואם
היה ראוי לירד במרכבה בין
שהיו אושרין לו היכנס ואינו נכנס | 5
והחריץ ואומרין לו הכנס ואינו
נכנס היו משבחין אותו לומר זה
מיודי מרכבה. ואם | אבלי אינו
ראוי לירד במרכבה כיון שאומרין
לו אל הכנס והוא | נכנס

N8128

259 §
ו' מפני ששומרי פתח היכל
מטיילין ומשליכין | אלפים נגל
מין ואין שם אפי' טיפה אחת.
והוא אי' מים הללו מה טיבן | מיד 35
רצין אחוריו בסקילין | ואומרי' לו
(ריקה) אחת מורעם של נושק
העגל את | ואין את' ראו לראות
המלך | וכסאו בינופיו | אם כן
הוא בת קול יוצאת | מערבות
רקיע לומר יפה אמרתם מורעם
של מנשק העגל הוא | ואינו | ראו
לראות מלך וכסאו | לא זו משם
עד שמטיילין עליו אלף אלפים |
מגורי ברזל | סליק פרק איקיושי
ביאת.

20

N8128

(251) 260 §

מי שזוכה לירד במרכבה | כיון שעומד לפני כסא הכבוד פותח ואומר שירה
25 וסכא הכבוד | ששורר שירה בכל יום ויום תהילה שירה תמרה ברכה שבה 40
תחל קילוס תחדה | הדריות נצח גון היקין גילה צהלה שמהו וששן רגנות
נעם נעה נגה | נוי אמת צדק וישר סגולה פאר עז עליון ועילוי ועילוי נחת
מנוחה נחמה | שילת והשקט שלום שאן בשט טובה אבהה חמדה חן וחסד
רויף וואר | אדר חמלה ויו וחר וכות וזרח הופע עשור גור אנה סינף פלאות 5
30 וישע | רוקם ממולה מאור אורות עריצות כח | גובה יקר חזק ממשלה ואומץ.
ונשוא | רוממה וטהרה ידיות עוז גבורה וחיל קדושה ונקיון גאון גדולה
ומלכות | וזר והדר כבודו תפארת לוהדר אלף יהיה אלף ישראל.

(252) 261 §

כ' מלך (המפואר) | המעוטר בתפארת המהודר ברקמי שיר המעוטר גוהר
35 כבוד הדר עשרת גאון | כתר גוראות ששמו ערב לו חזקר מחול לו וכתרו הדר 10
לו הוא נאח לו וכבודו | נחמד לו והיכלו מהדר לו ומשתתיו מנעימתו לו
וישראל מגידים לו עוזו | 1/1 | ונפלאותיו.

40

N8128

268 § 45

מ' כמוך יהיה אלף ישראל בעל
גבורות לפיך יהיה אלף ישראל
יכרע | עליונים ותחתונים לפיך
5 יהיה אלף ישראל | יהירו שרפים
50 יריבעו רגנות | לפיך יהיה אלף
ישראל | הללו כסא כבודו ולא
יתן נאנלות ורבות עז ותפארת |
לפיך יהיה אלף ישראל |
משחרך יכתירו כתרם ושיחור
55 דך שיר חש | ומליכך נצח.
ותקרא אחד לעולם ואחד לפיך
יכתירו לפיך יפארו | לפיך

O1531

259 §

ו' מפני ששומרי פתח היכל הששי
מטיילין ומשליכין | עליו אלף
אלפים נגל מים ואין שם אפי'
טיפה אחת ואם אפי' מים הללו מה
טיבן מיד רצין | עליון | יאחוריו
בסקילה אומ' | ריקה שמא
מורעו של מנשק ענל | אחת ואין
אחת אחת לראות במלך וכסאו.
אם כן הוא | בת קול יוצאה |
מערבות רקיע לומ' יפה אמרתם
מורעו של מנשק ענל הוא ואינו | 34
ראוי לראות במלך וכסאו | לא זו
משם עד שמטיילין בו אלף אלפים
מגורי ברזל.

M40

259 §

מפני ששומרי היכל הששי
מטיילין ומשליכין | עליו אלף
אלפי' אלפי' נגל מים ואין שם
טיפה אחת ואם אמר מים | הללו
מה טיבן מיד רצין | אחוריו
בסקילה ואומרי' | עליון | שםא
מ/ | מורעו של מנשק ענל אחת
ואין אחת ראו לראות במלך
20 וכסאו | אם כן הוא בת קול יוצאת |
מערבות רקיע לומר יפה אמרתם
מורעו | של מנשק ענל | אחת |
הוא אינו ראוי לראות במלך
וכסאו לא זו משם | עד שמטיילין בו
אלף אלפי' מגורי ברזל.

N8128

(253) 262 §

ג' מלך המלכים אלףי האלקים אדוני האדונים המשגב בכתרי | מלכות
והמוקף בעניו נונה והמסובב בענפו נונה נעדי שכנתך חזר | כסה שנים
ובחדרו הופיע ממרם כמאמר פיו נחבצרו תרומות ומתארן | נתנו שחוקים וכל
5 עצים ישמחו בדבריו | וירעו רשאים בשמחתו ודבריו אילו | בשמים ירוצאין
כלהבי אש חתורין בשלה למקומן.

(254) 263 §

מלך אהוב תחמד | ותקם נאח ומתנאה על גאם ומתגבר על כל יצירים לפאר.
מלכים תהיל | לכוורים עוזה לעלונים ערב בפי כל קוראיו ומתוקן למייפלי
שמו טוב בכל | ורכיו ישר בכל מעשיו יך בעיצה וברעת ברור בבינה ובעלילה
20 דיון | אל/כל | אש תשמות. | עד לכל דבר. | ושופט בכל מדה אביר בחוכמה ובכל
רו אביר בטהר | ובקדושה

M22

268 §

מ' אל כמוך יהיה אלףי ישראל
בעל גבורות לפיך יהיה אלףי
ישראל יכרע ויש | ותחתונים
לפיך יהיה אלףי ישראל יהירו
שרפים יכרעו רגנות | לפיך 25
ה אלףי ישראל כסא כבודו ענל
כבודו ולך יתן נאח ורבות | עז
לפיך יהיה אלףי ישראל
משחרך יכתירו כתרם ושיחור
ישיחור שיר חש ומליכך נצח
ותקרא אחד לעולם ועד לפיך
יכרעו | לפיך ישבחו לפיך

M40

268 §

מ' כמוך יי אלףי ישראל יכרעו
גבורות יי אלףי ישראל יכרעו
ושחתו עליונים ותחתונים לפיך
לפיך יי אלףי ישראל יהירו
שרפים יכרעו רגנות | לפיך 25
ה אלףי ישראל כסא כבודו ענל
כבודו ולך יתן נאח ורבות | עז
לפיך יהיה אלףי ישראל
משחרך יכתירו כתרם ושיחור
ישיחור שיר חש ומליכך נצח
ותקרא אחד לעולם עד | לפיך
יכרעו | לפיך ישבחו לפיך

O1531

268 §

מ' כמוך יי אלףי ישראל יכרעו
גבורות יי אלףי ישראל יכרעו
ושחתו עליונים ותחתונים לפיך
לפיך יי אלףי ישראל יהירו
שרפים יכרעו רגנות | לפיך 25
ה אלףי ישראל כסא כבודו ענל
כבודו ולך יתן נאח ורבות | עז
לפיך יהיה אלףי ישראל
משחרך יכתירו כתרם ושיחור
ישיחור שיר חש ומליכך נצח
ותקרא אחד לעולם עד | לפיך
יכרעו | לפיך יפארו לפיך

259 §

ו' מפני ששומרי פתח היכל הששי
מטילין ומשליכין עליו אלף
אלפים גלי מים ואין שם אפי'
טפה אחת ואם אמר מים הללו
מה טיבן מיד רצין אחריי בסקילה
ואומר' לו ריקה | שמא מורען של
משקשי ענל אחת אחת ראוי
לראות | במלך וכסאו. אם כן הוא.
[ת] בת קול יוצא מערבות רקיע |
ואומ' יפה אמרתם מורען של
משקשי [ת] ענל הוא ואינו | ראוי
לראות במלך וכסאו לא זו משם
עד שמטילין עליו אלף אלפים
גבול.

N8128

259 §

ו' מפני ששומרי פתח היכל הששי
מטילין ומשליכין עליו | אלף
אלפים בלי מים ואין שם אפי'
טפה אחת ואם אמר מים | הללו
מה טיבן מיד רצין אחריי בסקילה
ואומר' לו ריקה | שמא מורען של
משקשי ענל אחת אחת ראוי
לראות | במלך וכסאו. אם כן הוא.
[ת] בת קול יוצא מערבות רקיע |
ואומ' יפה אמרתם מורען של
משקשי [ת] ענל הוא ואינו | ראוי
לראות במלך וכסאו לא זו משם
עד שמטילין עליו | אלף אלפים
מגורי ברול.

N8128

259 §

היו מטילין ומשליכין עליו אלף
אלפים גלי מים ואין שם טפה
אחת | ואם אמ' מים הללו מה טיפן
מיד רצין אחריי בסקילה. ואומ'
לו שמא | מורען של משקשי ענל
אחת ואין אחת ראוי לראות
במלך וכסאו אם כן | הוא בת קול
יוצא מערבות רקיע לומ' יפה
אמרתם מורען של משקשי | ענל
הוא אינו ראוי לראות במלך
וכסאו לא זו משם עד שמטילין בו
אלף | אלפים מגורי ברול. סליק

15

20

264 § (255)

מלך אמר ויחיד מלך חי וקיים מלך ממת ומחיה. מלך יוצר | כל ? ברכה
ומכין כל טובה. מלך ידן בכל מעשה ומכלכל כל יצוריו מלך רך | וכל שפל וכל
אמץ חזק הוא.

25

265 § (256)

ומלך יחיד ומבדק ירדו וישש עתה ועניו | קדוש וטהור צדיק אמת ישר ואמן
חזק. מלך מנבט שהוא סילול על קשרי | גאון ומתקן על עמודי פאר בחוריו
היכל צופה במסתרים ורואה | במעמקים. ומבט במעשוקים. ובכל מקום שם
הוא ולא להשיב על דברו | מפצו לא להמיר. ולא מקום לזוט שם ממנו ולא סתר
להתבא מפניו |

30

266 § (257)

התמלך לעולמים מלך רחום ותנון סלחן ומחלל ומעביר תהדר | בכל
כלי שיר תתרום על כסא כבודך. תתיקך על כל כלי חסדך. תחקלט | בכל
הרעות [ת] ותשבח בכל התושבחות תתהלל בכל ההחילות. תתגדל | לעולמים.

40

268 §

ו' מי אל כמך יי' אלהי ישראל
בעל נבורות. לפניך יי' אלהי
ישראל יכירו | וישתחוו עליהם
ותחתוניה | לפני יי' אלהי ישראל
יהדו שרפים ורביע רגות לפניך
יי' אלהי ישראל היכל כסא
כבודך ולך יתן גאון ורוב עז
ותפארת. לפניך יי' אלהי ישראל
משרתך יכתירו בתרים וישיר
שיר חדש וימליכך נצח ותקרא
[לע] אחד לעולם | ועד. לפניך
יברכו לפניך ישבחו לפניך יפארו
לפניך ירוממו כי אתה יי' אלהי

30

268 §

ו' מי אל כמך יי' אלהי ישראל
בעל נבורות. לפניך יי' אלהי
ישראל יכירו | וישתחוו עליהם
ותחתוניה | לפני יי' אלהי ישראל
יהדו שרפים ורביע רגות לפניך
יי' אלהי ישראל היכל כסא
כבודך ולך יתן גאון ורוב עז
ותפארת. לפניך יי' אלהי ישראל
משרתך יכתירו בתרים וישיר
שיר חדש וימליכך נצח ותקרא
[לע] אחד לעולם | ועד. לפניך
יברכו לפניך ישבחו לפניך יפארו
לפניך ירוממו כי אתה יי' אלהי

84

268 §

היגלה ו' מי כמך יי' אלהי
ישראל בעל נבורות יי' אלהי
ישראל יכירו | וישתחוו לפניך
עליונים ותחתונים לפני יי' אלהי
ישראל יהדו שרפים | יביעו
רגות לפניך יי' אלהי ישראל
כסא כבודך ולך יתן גאון ורוב עז
ותפארת. לפניך יי' אלהי
ישראל משרתך יכתירו בתרים
וישיר שיר חדש | ומליכך נצח
ותקרא אחד לעולם ועד
לפניך. יברכו לפניך. ישבחו |
לפניך יפארו לפניך. ירוממו

15

50

55

45

N8128

269§

פרק כ"ז. אתה הוא פועל גבורות
מחדש | חדשות מחדש בריאותי. בכל יום
יום משרתים מאש לרומם שבחי
ותרין מזוהר בתוך | רבבות אש. ונתן שגאה בקאה.
מרוחק איהב | ותחרות. מרוחק
כעס פטר קצף מרבה כל חן. וטוב
כרובי כבודך אש. /הם/ המתגאה
כל כרובי אש שר על /השרים
שרפים שרפי להם סביבות כסאך
עומדים. זה וזה משמעים סולו
לרובכ ערבות.

269§
ב'. אתה הוא פועל גבורות | מחדש
חדשות מחדש בריאותי. בכל יום
יום משרתים מאש לרומם שבח |
תך. או רך. ורין מזוהר בתוך
רבבות אש. ונתן שגאה בקאה.
מרוחק איהב | ותחרות. מרוחק
כעס פטר קצף מרבה כל חן. וטוב
כרובי כבודך אש. /הם/ המתגאה
כל כרובי אש שר על /השרים
שרפים שרפי להם סביבות כסאך
עומדים. זה וזה משמעים סולו
לרובכ ערבות.

270§

ב'. ברכה שבת והלל שיר | תודה
ותהיות שבת פאר מאד ולחש
קילוס ענה חסד | לאדרי לאביר
לאמין לבחור לבחור לבחון
לנבור נאה לבחור בפיהם זמרה |
בלשונם רעות תנומה אין להם לא
לילה לא יום אלא באור נונה
זמרה | והלל.

270§
ג. ברכה שבת והלל שיר | תודה
ותהיות שבת פאר לחש קילוס
ענה חסד. לאדרי לאביר לאמין
לבחור לבחור לבחון. ונבור
לנאה. ונבה בפיהם זמרה בלשונם.
רעות וברונם. תנומה אין להם לא
לילה ולא יום. אלא באור נונה
זמרה והלל |.

271§

ג'. אתה הוא אדון הגדול הנבור
תנורא תצריק ותחסיד הקדוש |
ותנאמן ארך אפים ורב חסד
ואמת אתה הוא אדון אלוהי
האלהים ואדוני /ה' / הארונים
אתה הוא גדול לך מגדלך כל
בעלי גדולה. את' ה' האל נבור
לך | מנברך כל בעלי גבורה. את'
ה' האל נורא לך | מנן מרונים כל
בעלי רעות | אתה הוא האל צדיק
לך מצדיקך כל בעלי צדקות. את'
ה' האלהים חסיד | לך מייחלך
כל בעלי חסידות. את' ה' האל
הקדוש | מקדישך כל בעלי |
קדושה. את' ה' האל הנאמן
ברבך. | למאנים כל בעלי
אמונה |.

271§
ד. אתה הוא אדון אלה הגדול
הנבור ותנורא תצריק תחסיד
הקדוש /ה' / ותנאמן ארך אפים
ורב חסד ואמת אתה הוא אדון
אלוהי הארונים. אתה | אלה אלקי
האלקים. את' הוא גדול לך
מגדלך כל בעלי גדולה. אתה
לך | נבור לך מגדלך כל
בעלי גבורה אתה הוא נורא לך
מננים כל בעלי /רעות. אתה
הוא צדיק לך מצדיקך כל בעלי
צדקות אתה הוא חסיד | לך
מייחלים כל בעלי חסידות. את'
הוא קדוש לך מקדישך כל בעלי
קדושה /אתה הוא נאמן ברבך |
לך למאנים כל בעלי אמונה.

272§

272§

M40

O1531

269§

אתה הוא פועל גבורות מחדש
חדשות מחדש | בריותך בכל יום
יום משרתים מאש לרומם שבחי
ורין זרין /מ/ מזוהר בתוך רבבות
אש ונתן שגאה וקאה מאס איהב
ותחרות | מרוחק כעס מפטר קצף
מרבה כל חן טוב. כרובי כבודך
אש | המתגאה על כרובי אש שר
על השרים שרפים שרפי להם
סביבות לכסאך זה וזה משמעים
סולו סולו לרובכ בערבות. |

270§

ברכה שבת והלל שיר | תודה
ותהיות שבת פאר מזד ולחש
קילוס | ענה חסד לאביר
בפיהם זמרה בלשונם רעות
תנומה אין להם לא לילה ולא
יום אלא באור נונה זמרה והלל |.

271§

אתה הוא אדון הגדול הנבור
ותנורא צדיק תחסיד הקדוש |
ותנאמן ארך אפים ורב חסד
ואמת. אתה הוא אדון אליו
האלהים | ואדוני הארונים אתה הוא
אדון לך מגדלך כל בעלי גדולה.
את' האל | נבור לך מגדלך כל
בעלי גבורה. אתה הוא האל נורא
לך מרונים | כל בעלי רעות. אתה
הוא האל צדיק לך מצדיקך כל
בעלי צדקות. אתה הוא האל
חסיד לך מייחלך כל בעלי צדקות.
אתה הוא האלהים חסיד | לך
מייחלים כל בעלי חסידות. אתה
הוא האל קדוש לך מקדישך |
לך בעלי קדושה. אתה הוא האל
הנאמן ברבך | לך למאנים כל
בעלי אמונה |.

272§

M22

269§

כך אתה הוא פועל גבורות מחדש
חדשות מחדש בכל יום | יום
משרתים מאש לרומם שבחי זך
ורין מזוהר בתוך | רבבות אש
שגאה וקאה נטאס איהב
ותחרות מרוחק כעס מפטר קצף
מרבה כל חן | טוב כרובי אש
המתגאה על כרובי אש שר על
השרים שרפים שרפי להם
סביבות לכסאך | עומדים זה וזה
משמעים סולו לרובכ בערבות
ביה שמו ועלו לפניו

270§

ברכה שבת והלל | שיר תודה
ותהיות שבת פאר ולחש קילוס
ענה חסד לאדון אביר לאמין
לבחור לבחור לבחון. ונבור
לנאה. ונבה בפיהם זמרה בלשונם
רעות תנומה אין להם לא לילה ולא
יום אלא באור גדול ונונה זמרה
והלל |.

271§

אתה הוא אדון הניבור ותנורא
תצריק | ותחסיד | ותחסיד הקדוש
הגדול ותנאמן ארך אפים ורב
חסד ואמת אתה הוא אדון אלוהי
האלהים | ואדוני הארונים אתה
הוא ניבור לך מגדלך כל בעלי
גבורה אתה הוא נורא | לך מרונים
כל בעלי רעות אתה הוא צדיק
לך מצדיקך כל בעלי צדקות | אתה
הוא חסיד לך מחסידך | אתה הוא
קדוש אתה הוא אדון אלוהי
מקדישך כל בעלי | קדושה אתה
הוא נאמן ברבך | לך למאנים
כל בעלי אמונה |.

272§

269 §

פרק כ"ז אתה הוא פועל גבורות |
מחדש חדשות מחדש || בריותך |
33 בכל | יום יום משרתים מאש |
לרומם שבחוך זרז מהיר בתוך |
רבות אש זונה שנאה וקנאה
מאס איבה ותחרות מרחיק | כעס
מפיר קצף מרבה כל חן וטוב
כרובי כבודך אש המתנאה | על
כרובי אש שר על השרים שרפים
שרפי להב סביבות | לכסאו
עומדן זה לזה משמיען סלו
לירוב.

270 §

כ"ח אתה הוא פועל גבורות |
מחדש חדשות מחדש בכל יום יום |
משרתים מאש לרומם שבחוך זרז
מהיר בתוך רבבות אש זונה |
שנאה וקנאה מאס איבה ותחרות
מרחיק כעס מפיר קצף מרבה כל
חן וטוב כרובי כבודך אש
המתנאה | על כרובי אש שר על
35 השרים שרפים להב
סביבות לכסאך עומדן זה לזה
משמיען סלו לירוב | בערבות
ביה שמו ועלצו לפניו כ"ח ברכה
שכח ההלל שיר תודה והודיות
שכח פאר ולחש | קילוס עונה
חסד לארזן לאריר לאביר
לאמץ לברוך לבחור לבחון
לגבור נאה וגובה בפייה ומרה |
ובלשונם רעות תנומה אין להם
לא לילה ולא יום אלא באור נוגה
ומרה ההלל.

271 §

א' אתה הוא ארזן | הגדול הגבור
הנורא הצדיק החסיד הקדוש
והנאמן ארזן אפים רוב חסד
ואמת. אתה הוא ארזן אלתי |
40 האלהים וארזני האדונים. אתה
הוא גדול לך מגדלך כל בעלי
גדולה. אתה הוא גבור לך
מגבירים | כל בעלי גבורה. אתה
הוא נורא לך מרעים כל בעלי
נוראות | רעות. אתה הוא צדיק
לך מצדיקים | כל בעלי צדיקה.
אתה הוא חסיד | כל בעלי חסידות.
אתה הוא ארזן | כל בעלי ארזנות.
אתה הוא ארזן | כל בעלי ארזנות.
אתה הוא ארזן | כל בעלי ארזנות.

270 §

כ"ח ברכה | שכח ההלל שיר תודה
והודיות שכח פאר ולחש | קילוס
עונה חסד לאריר לאביר לאמץ
לברוך לבחור לבחון | לגבור נאה
וגובה בפייה ומרה בלשונם רעות
תנומה | אין להם לא לילה ולא יום
אלא באור נוגה ומרה ההלל.

271 §

א' אתה הוא ארזן גדול הגבור הנורא
הצדיק החסיד | והקדוש והנאמן
20 ארזן אפים רוב חסד ואמת אתה
הוא | ארזן אלתי האלהים וארזני
האדונים אתה הוא גדול לך |
מגדלך כל בעלי גדולה. אתה
גבור לך מגבירך כל בעלי גבורה
אתה נורא לך מרעים כל בעלי
רעות אתה | צדיק לך מצדיקים
כל בעלי צדיקות. אתה חסיד לך |
25 מיחלך כל בעלי חסידות. אתה
הוא קדוש לך מקדישן | כל בעלי
קדושה. אתה נאמן בדברך לך
מאמינים כל | בעלי אמונה.

269 §

כ"ח אתה הוא פועל גבורות
מחדש חדשות מחדש || בריותך |
33 בכל | יום יום משרתים מאש |
לרומם שבחוך זרז מהיר בתוך |
רבות אש זונה שנאה
מאס איבה ותחרות
מרחיק כעס מפיר קצף מרבה
כל חן וטוב כרובי כבודך אש
המתנאה על כרובי אש | שר על
10 השרים שרפים שרפי להב
סביבות לכסאך זה לזה משמיען
| סולו סולו לירוב בערבות. 5
סליק

270 §

הגלה כ"ח ברכה שכח ההלל | שיר
תודה והודיות שכח פאר ולחש
קילוס | עונה חסד לאריר בפייה
20 ומרה בלשונם רעות תנומה אין
להם | לא לילה ולא יום אלא
באור נוגה ומרה ההלל. סליק

271 §

הגלה כ"ח אתה | הוא ארזן הגדול
הגבור הנורא הצדיק החסיד |
40 והקדוש והנאמן ארזן אפים רוב
חסד ואמת. אתה הוא ארזן אלתי
האלהים | ארזני האדונים אתה
הוא ארזן לך מגדלך כל בעלי
גדולה אתה הוא | האל גבור לך
45 מגבירך כל בעלי גבורה. א' האל
נורא לך מרעים כל | בעלי רעות.
א' האל הצדיק לך מצדיקים כל
בעלי צדיקות. א' האלהים חסיד
לך | מיחלך כל בעלי חסידות.
50 א' האלהים קדוש לך | מקדישן
כל בעלי קדושה. א' האל נאמן
15 בדברך לך מאמינים כל | בעלי
אמונה.

271 §

הגלה כ"ח אתה | הוא ארזן הגדול
הגבור הנורא הצדיק החסיד |
40 והקדוש והנאמן ארזן אפים רוב
חסד ואמת. אתה הוא ארזן אלתי
האלהים | ארזני האדונים אתה
הוא ארזן לך מגדלך כל בעלי
גדולה אתה הוא | האל גבור לך
45 מגבירך כל בעלי גבורה. א' האל
נורא לך מרעים כל | בעלי רעות.
א' האל הצדיק לך מצדיקים כל
בעלי צדיקות. א' האלהים חסיד
לך | מיחלך כל בעלי חסידות.
50 א' האלהים קדוש לך | מקדישן
כל בעלי קדושה. א' האל נאמן
15 בדברך לך מאמינים כל | בעלי
אמונה.

N8128

ההרים | ההרים מזדעזעים
ועומרים | כבהלה גדולה כומן
שדורכר יוצא מפיך בלהב אש.
אתה הוא כוחן /כ' כליות ולבות
ובוחר אמונים. אתה דר בלבט
רשטלין צורה בלהב אש. אתה
הוא נבור נזא גאים. נאה על הכל.
מנאה משפיל. ומביה שפלים. |
סליק פרק אחד ותלתי.

10

273§

נאה כבריות אדם דמות אדם
בכסאן | קבעת' פני אדם להם.
אדם תחת כנפיהם רצים. |
כאדם עמלין | כאדם כורעים
ומשתחיים בשורה ואימחק מלך
עליהם. ב'. נא' בהמות שור.
דמות שור בכסאן קבעת' רצין
כשור עמלים עומדים על [עמילם]
עומדים כשור קדוש עליהם. |
נאה בחיות ארי דמות ארי
בכסאן | שגאנם קבעת כאריה
אימנים. כארי זרוע עינם כארי
ואימחק אריה | עליהם. ד'. נאה
דמות נשר עליהם. דמות נשר
רצין כשור קלין | כשור
ועופפים כשור חטים כשור
ואימחק טהור עליהם. וסלו לך |
משלשלין קדושתך בקדושה |
[משולשל] משולשת. כדב' שנ' |
ק'ק'.

274§

ה'. | תחאדר תתהדר תתרוםם
תתנשא | תתנשא תתברך תתשבה
תתגדל תתקדש תתעלה. תתעל |
תתקלם. שכן חובת כל היצורים
לאדרך לגדלך לנערך לקדשך |
לעלך לברכך לדרוך ליומפך
לשאלך לפארך לערוך לקלסך
מלך הגדול הקדוש | שלט על
העליונים ועל התחתונים. על
האשונים ועל האחרונים שמתוך
זרעם משלשלין קדושתך |
בקדושה משולשת כדב' שנ' |
ק'ק'.

275§

האדרת האמונה | לחי עולמים.
הבינה והברכה | [לועזל] לחי
עולמים. הגדולה והגבורה | לחי
עולמים. הדעת והדבור | לחי.
ההוד וההדר | לחי. התיק והקדושה
לח. | הנותן | והזכרון | לח. הנותן
והחסד | לח. הטהרה והטוב

50

O1531

מזדעזען | ועומרים לפיך כבהלה
גדולה. כומן שדורכר יוצא מפיך
חיי כולן | ושדריפ בלהב אש אתה
הוא כוחן כליות ולב וכוחן אמונים
אתה דר | בלב האדם הדין דן
צורה בדין | שלובת אתה הוא
ניבור נזא | נאה על הכל מתנאה
רם על הכל ומשפיל נאים ומגביה
שפלים. |

273§

כד'. ה'. נאה כבריות אדם דמות
אדם בכסאן | קבעת אדם | להבה
אדם תחת כנפיהם רצין כאדם
עמלין כאדם כורעין | ומשתחין
כשירה כאדם ואימחק מלך
עליהם. נאה בהמות שור | דמות
שור בכסאן קבעת רצין כשור
עמלין כשור עומדים על | עומדים
כשור ואימחק קדוש עליהם. נאה
בחיות ארי דמות ארי | בכסאן
קבעת שגאנם כאריה ואימחק
כארי ומתחורן כאריה | וזרוע עיני
כארי ואימחק אריה עליהם. נאה
בשופות נשר | דמות נשר בכסאן
קבעת. רצין כשור קלין כשור
ועופפים כשור חטים כשור
ואימחק טהור עליהם. וסלו וכולן
משלשלין קדושתך בקדושה |
משולשת כדבר שנ' ק'ק'.

274§

ו'. תחאדר תתהדר תתרוםם
תתנשא | תתנשא תתברך תתשבה
תתגדל תתקדש תתעלה. תתעל |
תתקלם. שכן חובת 'חובות' כל
היצורים לאדרך לנערך לברכך
לשבחך | לעלך לגדלך לקדשך
ליומפך לפארך לשאלך לקלסך
מלך הגדול | והקדוש שלט על
העליונים ועל התחתונים על
האשונים ועל האחרונים
שמתוך זרע ורתם משלשלין
קדושתך בקדושה | משולשת כדבר
שנ' ק'ק'.

275§

האדרת האמונה | לחי
הבינה והברכה | לחי. העולמים.
הגדולה והגבורה | לחי. העולמים.
הדעת והדבור | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.

M40

מפיך היו כל ההרים הרמ'
מזדעזען ועומרים לפיך כבהלה |
גדולה וכומן שדורכר יוצא מפיך
היו כולם ושדריפ בלהב אש. |
אתה הוא נבור נזא על הזכל
ומתנאה על הכל ומשפיל נאים |
ומגביה שפלי ב'ה.

273§

נאה כבריות אדם דמות אדם
בכסאן | קבעת פני אדם להם ויד
אדם תחת כנפיהם רצין | רצין |
ב|כ|אדם | עמלין |ב|כ|אדם
כורעין ומשתחין בשורה כאדם
ואימחק מלך עליהם. | נאה
בהמות שור דמותו בכסאן קבעת
רצין כשור עמלים כשור |
עומדים על עומדים כשור
ואימחק עליהם. נאה בחיות ארי
בכסאן | קבעת שגאנו כארי
ואימחק כאריה שחזיתו אריה
וזרוע עיני |כ|אריה ואימחק
ארי עליהם. נאה בשופות נשר
דמות נשר |כ| בכסאן קבעת
רצין כשור קלין ועופפים כשור
טסים כשור |א| ואימחק טהור
עליהם. וכולם משלשלין קדושתך
בקדושה משולשת //שנאמר || 291
שנאמר ק'ק'.

274§

תתהדר תתהדר תתרוםם
תתנשא | תתנשא תתברך תתשבה
תתגדל תתקדש תתעלה. תתעל |
תתקלם. שכן חובת כל היצורים
לאדרך לנערך לברכך לשבחך
ליומפך לפארך לשאלך לקלסך
מלך הגדול | והקדוש שלט על
העליונים ועל התחתונים ועל
האשונים ועל האחרונים
שמתוך זרע ורתם משלשלין
קדושתך בקדושה | מש'
משולשת כדכ"ה ק'ק'.

275§

האדרת האמונה | לחי (ה)עולמים.
הבינה והברכה | לחי. העולמים.
הגדולה והגבורה | לחי. העולמים.
הדעת והדבור | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.

10

M22

לפיך כבהלה גדולה כומן
שדורכר יוצא מפיך היו כולם |
ושדריפ בלהב אש אתה הוא כוחן
כליות ובוחר אמונים אתה הוא
דר בליבת דיונון | שלהבית אתה
הוא ניבור נזא על הכל מתנאה
על כל משפיל נזא | ומגביה
שפלים הוא |

273§

נאה כבריות אדם דמות אדם
בכסאן קבעת פני אדם להם ויד
אדם תחת כנפיהם רצין | רצין |
עמלין כאדם כורעין | ומשתחין
כשירה כאדם ואימחק מלך
עליהם. נאה | בהמות שור
בכסאן קבעת כשור עמלין כשור
עומרים על עומדים כשור ואימחק
קדוש עליהם. | נאה בחיות ארי
דמות ארי בכסאן קבעת שגאנו
כאריה ואימחק כאריה שחזיתו אריה
וזרוע עיני כדכ"ה נאה בשופות נשר
דמות נשר בכסאן | קבעת
ועופפים כשור וסלים כשור וכולן
משלשלין קדושתך בקדושה
משולשת כדבר קדוש כדכ"ה |

274§

תחאדר תתהדר תתרוםם ותתנשא
ותתפאר | ותתפאר תתברך ותתשבה
ותתגדל ותתקדש ותתעלה. ותתעל |
ותתקלם. שכן כל היצור לאדרך
לנערך ליומפך לשאלך לפארך
לשבחך | לעלך לגדלך לקדשך
ליומפך ולקדשך לעלך לקלסך
מלך הקדוש שלט על העליונים
ועל התחתונים על | והאשונים ועל
האחרונים שמתוך זרע וחזית
משלשלין |ב|קדושתך בקדושה
משולשת כדכ"ה | שנא' קדוש קדוש
קדוש | צאנות מלא כל הארץ
כדכ"ה.

275§

האדרת האמונה | לחי עולמים |
הבינה והברכה | לחי. העולמים.
הגדולה והגבורה | לחי. העולמים.
הדעת והדבור | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.
ההוד וההדר | לחי. העולמים.

2158

היו כל ההרים הרמים מודועין
ועומד | לפניך בבהלה גדולה
ובזמן שהדבור יוצא מפִּיךָ היו
כולם שרפים. | כלָהִי אש. אתה
הוא בזמן כליות ולב ובזמן אמונים
אתה דר | בלֵבָת בני אדם כְּרִינִי
שלהבת. אֵה גבור נאים. נאה על
הכל ומתנאה | על הכל ומשפיל
גאים ומגביה שפלים ברוך הוא... |

273 א
הַזֶּה ה' נָא בְּכִרְיֹת אֶדָם דְּמוֹת
15 בְּכִסְאָם קִבְּעָה מִיָּן אֶת
לִדֵּי אֶדָם תָּחִית וְהִשְׁתַּחֲוִּית
כְּאֵדָם עֲלֵיךְ אֶלְאָם כְּרוּעִים
וְשֹׁמְעִים בְּשִׁירָה אֶתְּמַלֵּךְ אֶתְּמַלֵּךְ
מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם נָא וְכִבְדֶּמָּה שֶׁר
דְּמוֹתוֹ קִבְּעָה קִבְּעָה רָצִים כְּשֹׁר
20 דְּמוֹתוֹ כְּשֹׁר עֲלֵיהֶם וְעוֹמְדִים
כְּשֹׁר אֶתְּמַלֵּךְ עֲלֵיהֶם. אֵת הַחַיִּית
אִרְמוֹת אִרְמוֹת בְּכִסְאָם קִבְּעָה
שִׁנְתוֹ מִיָּן אֶתְּמַלֵּךְ כְּבִירָה
25 מִחֲזֵית אֶבְרָהִם חֲרוּג עוֹן אֶבְרָהִם
אֶתְּמַלֵּךְ אֶתְּמַלֵּךְ. נָא
בְּחִסּוֹת שֶׁר דְּמוֹת שֶׁר כְּשֹׁר
קִבְּעָה רָצִים כְּשֹׁר אֶתְּמַלֵּךְ כְּשֹׁר
וְתוֹפְסִים כְּשֹׁר טָטִים כְּשֹׁר
20 אֶתְּמַלֵּךְ שֹׁהֵר אֶתְּמַלֵּךְ וְכֹלֵם
מִקְדָּשִׁם קִדְּשִׁתִּם קִדְּשִׁתִּם
30 מִשְׁלֵשֶׁת כִּדְבַר שֶׁר קָק... סִלְקִי
הַזֶּה

274§
35 תתהדר תתאדר תתרום תתנא
תתבך תתבנה | תתנא תתנול
תתעלה תתקוש תתעלם תתקלס |
שך תוכב לך | תצירם לפנך
לארז תדריך | תצומך לנשא
לברכך | לשבחך לפארך | תגלך
40 מלך לקושך | תלסך לקלסך
תגורל תקדוש | שילט על
העליונים ועל התחתונים |
הראשונים ועל האחרונים | מתקן
45 ורתת משלים קדושה
קדושה משולשת דכתי' קקק...
סליה הלה

275 § 50
האדרת והאמונה לחיי העולמים
הבינה והכרה | לחיי עולמים.
הגדולה והנבירה לח'ה. הדעת
הדבוק(ר) | לחיי העולמים. ההוד
ההורר לחיי העולמים.. העוד
55 הוסיף לח'ה | הוכות והוכרן
לח'ה. החן והחסד לח'ה. הטהרה

והעונה לח'ה. ההצלחה והצדקה
לח'ה. הקילים והקדושה לח'ה. || 35
הרעות והרחמים לח'ה השאגן
והשקת לח'ה. התהלה והתפארת
לח'ה. | סליק 5

10

[illegible]

2768
וְיָבֹל לְדָרֵב מִגֵּלְיָ אֵלֶּי
אֲלֵסִים רֹכֵב רִיבֵי רִבְכָּו,¹⁰
וְיִבְרֹכֶךָ מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
בְּיָדָךְ וְשִׁחֲוֹת וְנִבְטוֹ
וְעִמּוּמֹת וְדָרֵב דִּמְכָּה דָקָה
שֶׁחֵן אֶת הַיְּהוּדִים אֶת יְרִיבֵיהֶם
וְשֶׁחֵן מִתְּרַאֲן אֶת מִפְּנֵי אֵל
שִׁבְחָתָם שִׁשְׁרֹס בְּלִבָּם
לֵךְ הַקֶּתֶן לֵךְ אֲשֶׁל צִמְטוֹת
קִבְּרֵיהֶן וְעֹסֵר וְזֹכֵר
עַל שְׁמוֹת הָרֵצִץ אֶת הַשְּׁחֹרָה
הַיְּהוּדִית מִלֵּךְ וְדָרֵב וְקִשְׁט
עַל הַתְּחִינִים וְעַל הַתְּחִינֹת
הָרֵאשִׁית, וְעַל הַתְּחִינֹת הַ15
הַשְּׁנִיִּים וְעַל הַתְּחִינֹת הַשְּׁלִישִׁים
בְּיִשְׂרָאֵל, וְעַם וְלֹא אֲמִיתוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל לִדְרֵב מִשְׁכֵּל וְהֵאָן
כִּי מִתְּרַאֲנִים מִכֵּן שֶׁחֵן יָבֹל
לְמִלּוּת אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ בְּכֵן בְּיִשְׂרָאֵל
יִבְרֹכֶכָה דְּלֵילָה וְעַתָּה וְעַתָּה
תִּחַת

2768
הנה רמי יוכל לזכר אחד מאלין
אלפין אלפין רבי רבי
15 בנרותך מלך מלך המלכים
ה'ה' שהיוהו' ועומדת פופד
דמה דקת וזא הלוקן אש
דברו זא וזה מתייראם) ו
20 מפני זא שמא ישפרו כלב'א
מבינותך לך קפתך לך אצלו
צפונים בקרית העין כסוד
ושכל אורו נע מסופר דק לך
תפוש איה' ויתנתן מלך גדול
25 וקדוש שלט על העולמים ועל
התחומים על הראשונים ועל
התחתונים אק בעלונים ולא
בתחומים אלא בראשונים ולא
באחרונים שיכול לידע א
30 משעך ולקחור לא לאפלאד
מכה' ואשין אק לדמות איה' בית
10 איה' אק דך דך וזא וזא

35

277 §
 משטבחן שנקרא שמו על שמונה
 בשמות. ויחאל שמו ויחאל שמו
 ויחאל שמו | ויחאל שמו
 ויחאל ס"א ויחאל שמו
 שמו סמואל שמו סמואל
 ומתוך אהבה שהיו אוהבין | אותו
 בכפרים היו קוראין אותו במהות
 קורשין משטבחן עבד יי' וי' וי' וי'
 אך אפים ורב חסד ב"א חסם |
 והיום ארון הספרים אמן אמן
 סלה. סלים פירא.

277 § מטטערן | שנקרא שמו על שמה
20 בשמות מרגוואה שמו וזיתא |
ששמו איהוה שמו היראל שמו
מיאלה שמו. מנסגראל | שמו.
מנסגורא שמו ומתוך אהבה שדיו
אובין אותו | בפרום היו קורין
אותו במנות קדישים מטטער
עבד יי' ארף חסד רב חסד
25 באמ' | חכם הירוש וארן הסתרים
אין סדר י' בבות של
מרכבה | וסליקו הליכות הליכות.

277 § מטסרן | שנקרא שמו על שמנה
שמות מרגריאל גזחאל שמו
ויתאל | שמו אויהאל | שמו
היאל שמו מיאל שמו סנסניאל
שמו סנססירה שמו מתוך אהבה |
שדיו אהובין אותו במרם והו
קורין אותו במחנות קדושים
מטסרן | עבד יי ארך אפים ורב
חסד בא" | חכם הרזים אדון
האדונים והסותרים...אא..

15

50

677 -- 278 §
 וְכִזְּנוּ תוֹסֶפֶת אֶם ר' יִשְׁמַעְאֵל בן |
 שֶׁל עֶשְׂרֵה שָׁנָה רָאָה אוֹתוֹ ר' |
 נְחוֹמִיָּה בֶן הַקֵּהָ בְּסִינּוּף וְעָזַר |
 גָּדוֹל וּבִסְכּוֹה גְּדוֹלָה מִקְרָא |
 שֶׁהֵייתָ קוֹרֵא | הַיּוֹם הַיֵּיתָ שׁוֹכֵחַ |
 לְמַחֵר וְעוֹמֵד שֶׁהֵייתָ שְׁנוֹה הַיּוֹם |
 לְחֵמֶר הַיֵּיתָ שׁוֹרֵת מִדֵּ טַעֲמֵי רֵיחַ |

25

55

ורחיצה וסיכה ועניית עצמי |
מתשמש המו(י)טה ולא ריגנתי
ולא שחקתי ולא יצא מפי דבר
מכל זמר ושרי

279 § - 678

מיד עמד ר' | נחניא בן הקנה
ולקחני מבית אבי והכניסני
ללשכת הגזית והשבעני בחותם
גדול | שש לזבוריאלי יי אלהי
ישראל והווי מטטרון יי אלהי
ישראל אלהי השמים וארץ אי
הלאים ואי היכשה | ויללה מידה 25
סודה של תורה מיד האיר לבי
שקבעתי בישראל כנגד כל התורה
כדי שירבו את | התורה שלא
ביגיעה.

5

10

15

20

25

30

281 §

אר ישמעאל כך אמר ר' עקיבא
מש ר' אליעזר | הגדול מיום
שנתנה תורה לישראל עד שנבנה
הבית האחרון תורה | ניתנה הדרה
לא ליחנה | ויקרה כבודה וגדולתה
ותפארתה אימתה פחדה | יראה
עשרה גאות וגאונה ידעה חיותה
עוזה ועזותה | מממשלתה וגבורתה 30
לא נתנו עד שנבנה בית אחרון ולא
שרתה בו שכניה.

45

282 §

ב. עמדו ישראל | לשפוך תרעומת
לפני אביהם שבשמים לומר
הרבה צרות הפליתה עלינו | איזה
נתפשו איזה נעזבו השלכת עלינו
טורח גדול ומשואי גדול | אמרת' |
לנו בנו לי בית | ואע"פ שאנחם
בונים עסקו בתורה | זו תשובה
בניו.

55

283 §

ג. כי בטול היה גדול לכם מן
הגלות והייתי מתאווה מתי אשמע

281 §

פרק ב. אר' ישמע' כך אמר ר'
עקיב' משום ר' אליעזר מיום
שנתנה תורה עד שנבנה | הבית
האחרון תורה נתנה | הדרה
לא נתנה ויקרה גדולתה ותפארת
שלה אימתה פחדה | יראה
עשרת גאותה וגאונה ידעה חיותה
עוזה ועזותה | מממשלתה וגבורתה 335
לא נתנו עד שנבנה הבית האחרון
| ולא שרתה בו שכניה.

282 §

ב. עמדו ישר' לשפוך תרעומת
לפני אביהם שבשמים ל[מ]ומר
הרבה צרות הפליתה עלינו איזו
נתפסו ואיזו נעזבו השלכת עלינו
טורח גדול ומשואי גדול | אמרת' |
לנו בנו בית אף על פי שאנחם
בונים עסקו בתורה זו תשובה
בניו.

283 §

ג. כי בטלה גדולה היה לכם בין
הגלות הייתי מתאווה מתי אשמע

281 §

אר' כך אמר ר' עקיבא משום ר'
אליעזר מיום שנתנה | תורה
לישראל עד שנבנה בית האחרון
תורה ניתנה הדרה לא | ניתנה 30
ויקרה כבודה גדולתה ותפארתה
אימתה פחדתה יראתה | עושרה 391
גאותה וגאונה ידעה חיותה עוזה
ועזותה מממשלתה | וגבורתה
לא נתנו עד שנבנה בית האחרון
ולא שרתה בו שכניה.

282 §

עמדו ישראל לשפוך תרעומת
לפני אביהן שבשמים לומר |
הרבה צרות הפליתה עלינו איזו
נתפסו ואיזו נעזבו השלכת | ע' | 5
עלינו טורח גדול ומשואי גדול
| אמרת' | לנו בנו בית אע"פ שאנחם
בונים עסקו בתורה זו
תשובה בניו.

283 §

כי בטלה גדולה היה לכם | בוח
הגלות הייתי מתאווה מתי אשמע

281 §

אמר ישמעאל כך אמר ר' עקיבא
משום ר' אליעזר הגדול מיו'
שנתנה תורה לישראל ועד שנבנה
בית האחרון תורה | חיותה עוזה
ועזותה מממשלתה | ניתנה אבל
הדרה ויקרה כבודה וגדולתה
ותפארתה שלה אימתה פחדתה
יוראתה עושרה | וגאותה גאותה
וגאונה ידעה עזתה חיותה עוזה
ועזותה מממשלתה וגבורתה לא נתנו
| עד שנבנה בית האחרון ולא שרת 30
בו שכניה..

282 §

עמדו ישראל לשפוך תרעומת
לפני || אביהם שבשמים לאמר 159
הרבה צרות הפליתה עלינו איזו
נתפשו ואיזו נעזבו השלכת | עלינו
טורח גדול ומשואי כבד | אמרת' |
לנו לי בית ואע"פ שאנחם בונים
עסקו | בתורה זו תשובה בניו..

283 §

כי בטול היה לכם בין
הגלות והייתי מתאווה מתי אשמע

משמיש המטה ולא ריגתי ולא
שיחקתי ולא יצא מפי דבר מכל
זמר ושר.

279 § - 678

כיד עמד ר' נחוניא בן | הקנה רבי
ולקחני מבית אבי והכניסני
ללשכת הגזית השבעני בחומם
גדול ובשבעה גדולה שיש
לזכוראל | יי אלהי ישראל זהו
מיטטרון יי אלהי ישראל אלהי
השמים ואלהי הארץ אלהי
האלהים אלהי הים ואלהי היבשה
ונילה | מידה | זורה | שלתורה ומיד
האיר לבבי בשערי מזבח וצפו
עיני במעמקות ובתיבות תורה
שוב לא | כל | שתכח מפי דבר כל
מה ששמעו אנני מפי ר' ומפי
החלמוד ובתיבות התורה
שעשיתי בהם לאמיתן | שוב לא
הייתי משבח לעולם אותן.

280 § - 679

אמ' ר' ישמעאל אם לא עשיתי
תורה כלום רב לי המדה הזו |
שקבעתי בישראל כנגד כל התורה
כולה כדי שירבו התורה שלא
ביגיעה. עד כאן חוספת.

281 §

אמ' ר' ישמעאל | אמ' ר' עקיבה
משום ר' אליעזר הגדול מיום
שניתנה תורה לישראל ועד שנבנה
הבית האחרון תורה ניתנה | אבל
הדרה ויקרה כבודו גדולתה
ותפארתה אימתי פתרה יראתה
עשירה וגאונה ודעתה
חיולה עזה ועזוה ממשלתה
וגבורתה לא ניתנו עד שנבנה
הבית האחרון ולא שרת בו שכניה.

282 §

ב' עמדו ישראל לשפוך תרעומת
לפני אביהם שבשמים | לאמר
הרבה צרות ופלות עלינו איזו
ונחפשו ואיזו נעזוב. | השלכת עלינו תורה
גדול ומשאו כבוד אמרת לנו
לוי בית ארע' | שאתם בונים
עסקי בחורה | וזו תשובת בניו. |

283 §

ב' בטל גדולה היה לכם בין הגליות
והייתי | מתאהב אמת | אשמע קול
דריי חורתי מפנים. אתם לא

281 §

נתחיל שר תורה | אמר ר' ישמעאל 285
כך אמ' ר' עקיבה משם ר'
אליעזר הגדול | מיום שניתנה
'תורה' לישראל ועד שנבנה הבית
האחרון תורה | ניתנה אבל הדרה
ויקרה כבודתה וגדולתה ותפארת
שלה | אימתה פתרה יראתה 5
עושרה וגאונה ודעתה
חיולה עזה ועזוה ממשלתה
וגבורתה לא | נתנו עד
שנבנה הבית האחרון ולא שרת בו
שכניה.

282 §

ב' עמדו ישראל לשפוך תרעומת
לפני אביהם שבשמים | לאמר
הרבה צרות ופלות עלינו איזו
ונחפשו ואיזו נעזוב. | השלכת עלינו 10
תורה גדול ומשאו כבוד אמרת לנו
בנו ל' | בית ארע' | שאתם בונים
עסקי בחורה. | וזו תשובת בניו. |

283 §

ב' כי בטל גדול היה לכם בין
הגליות והייתי | מתאהב |
אשמע קול דריי חורתי מפנים.

5

10

15

20

25

30

281 §

כ' אמ' ר' ישמעאל כך אמ' ר'
עקיבה משם ר' אליעזר מיום |
שנתנה תורה עד שנבנה הבית
האחרון תורה נתנה הדרה | לא
נתנה ויקרה כבודו גדולתה
ותפארתה אימתי פתרה יראתה
עשירה | גאונה וגאונה ידע
חיולה עזה ועזוה ממשלתה
וגבורתה לא | נתנו עד שנבנה בית
האחרון ולא שרתה בו שכניה.

282 § 45

ב' עמדו ישראל | לשפוך תרעומת 20
לפני אביהם שבשמים | לומר הרבה
צרות ופלות | עלינו איזו |
ונחפשו איזו נעזוב | השלכת עלינו
תורה גדול ומשאו גדול | אמרת לנו
בנו בית ארע' | שאתם בונים
עסקי בחורה | וזו תשובת בניו. ||

283 § 55

ב' כי בטל גדולה היה לכם בין
הגליות הייתי | מתאהב מתי |
אשמע קול דריי חורתי מפנים.

NR128

ותחמתי עליכם גזר דין בוראי
מדה (ש)עומדת לעולם ולעולמי
עולם ועולמים תהא לה תחרות מדה
שאין לה אורך אלא או שנים או
עשר או שלשים ואם בנבורות עד
מאה והלכה לה אלא שאם
הוכחתם אותי יפה||עשרים||כבר x14
קבילתי עלי כל תוכחתכם.

10

284 §

ד'. כי ערבה עלי אנחת ישראל
כ'|| וכסתה אותי תאור תורה.
ותתנו באוני דבריים ומתקבלין
אמרי פים | אתם עסקו
בבית בחינתי ותורה מפים לא
תמוש

20

285 §

כ' בעל נבורות אני ארון | פרשות
אני הוא נבורות לפני מתרגשות
וסין ותמחין לפני כסא | מן |
הקדימי ולא שלמתי לו. מי
קראני ולא עניתי מיד אמרו לפני
משאלותים |

25

286 §

ה' | בתי גזוי ובתי אנצול אין כל
דבר חסר בהם אמרו משאלות
לכם | ויתנו לכם תאות נפשכם
מיד תעשה | כי אין זמן (עת) כעת
התא אין זמן | כזמן היה. אין עת
כעת הווא משעמה נפשי עת
שרייתי אהכם. ואין זמן כזמן
הווא שדבק נפשי אהבתכם בלבי.
סליק פרק תלת ותלתי |.

30

287 §

אני ידוע מה אתם מבקשים. ולבי
הכיר מה אתם מתארים תורה |
מריבה אתם מבקשים. והמון
תלמוד ריב | שמעות לשאל
הלכה אתם | מצפים ולהמון
בראותם מחמדין להרבות תורה
הרים הרים להפיל | תושיה
נבעות נבעות להגדיל תלמוד
מחוצות | וספולו | ברחובות
להרבות | הלוכות כחול הים וריבי
כעפרות תכל

40

288 §

להושיב ישיבות בשערי אוהלים
(לפרש) | לפרש מהם איסור והתר |
לטמא בן את הטמא ולטהר בזה

55

O1531

M40

שעמדתי לגרעם ותחמתי עליכם
גזר דין בוראי מדה איה | עומדת
לעולמי עולמים תהא להתחרות
מדה שאין לה אורך | אלא שנה או
שנים או עשר | או לא ואם
בנבורות עד ק' | /ה | והלכה לה
אלא שאם הו||הוכחתם אותי
אין | יפה || עשרים || כבר |
קבילתי עלי תוכחתכם.

284 §

כ' ערבה עלי אנחת ישראל
וכסתה | אותי תאור של תורה |
באוני דבריים כאחני ומתקבלים
עלי | אמרי פים | אתם עסקו
בבית בחינתי | תורה מפים לא
תמוש |

285 §

כ' בעל נפלאות אני ארון פרשות
אבי אבי הוא | בעל נבורות |
ל||פ||מ|| מתרגשות וסין ותמחין
לפני כסא | מי הקדימי ולא |
שלמתי לו מי קראני ולא עניתי.
מיד אמרו לפני משאלותים |
תאוות נפשכם הרבו עלי.

286 §

בתי גזוי ובתי אנצורתי אין כל
דבר חסר בהם אמרו משאלותים
לכם | ויתנו לכם תאות | נפשותים
מיד תעשה | כי אין עת כעת הווא
ואין זמן | כזמן | הווא שדבק מה
כתבם בלבי.

287 §

אני ידוע מה אתם מבקשים | ולבי
הכיר מה אתם מתארים תורה.
מריבה אתם מבקשים | והמון
תלמוד ריב | שמעות לשאל
הלכה אתם מצפים ולהמון | ריבי
אתם מחמדין להרבות תעודה
הרים הרים להפיל | תושיה |
נבעות נבעות להגדיל תלמוד
מחוצות | וספולו | ברחובות
להרבות | הלוכות כחול הים וריבי
כעפרות תכל

288 §

להושיב ישיבות בשערי | אלהים
לפרש בהם איסור והתר | לטמא
| בזה את הטמא ולטהר בזה

M22

עירי | תעל ביתי ועל בניי ואני לא
עשיתי יפה שעמדתי לגרעם
והעמדתי עליכם גזר דין | בוראי
מדה איה | עומדת
לעולם ולעולמי עולמים תהא לה
תחרות מדה שאין לה | אורך אלא
או שנה או שנים או עשר או
שלשים אם בנבורות עד מאה
והלכה לה יפה | אלא שאם
הוכחתם אותי יפה | עשרים || כבר
קבילתי עלי תוכחתכם

284 §

כ' ערבה עלי | אנחת ישראל
וכסתה אותי תאות תורה ונחין
באוני דבריים ומתקבלין עלי
אמרי | פים | אתם עסקו בזה
בחינתי תורה מפים לא תמוש

285 §

כ' בעל נפלאות ארון | פרשות
אני הוא נבורות לפני מתרגשות
וסין ותמחין לפני כסא | מי
הקדימי | ולא אשלם מי קרא
אותי מיד לא עניתי אמרו לפני
כל שאלותים ותאות נפשכם |
הרבו עלי

286 §

בתי גזוי או עזות אנצורתי או אין
כל דבר חסר בהם אמרו
משאלותים | ויתנו לכם תאות
נפשכם מיד תעשה | כי אין עת
כעת הווא ואין זמן | כזמן היה. אין
עת כעת הווא ששאת נפשי עת
שראיתי אהכם ואין זמן | כזמן | סליק
פרק אהבתכם בלבי | סליק
פרקא

287 §

כ' אני ידוע מה אתם מבקשים
ולבי הכיר מה אתם מתארים | וים
תורה מריבה אתם מבקשים תורה
תלמוד ריב | שמעות לשאל
הלכה אתם מצפים ולהמון ריבי
אתם מחמדין להרבות תעודה
הרים הרים להפיל | תושיה |
נבעות נבעות להגדיל תלמוד
מחוצות | וספולו | ברחובות
להרבות | הלוכות כחול הים וריבי
כעפרות תכל

288 §

להושיב ישיבות בשערים אלהים
לפרש להם איסור | והתר |

וחתמתי עליכם גזר דין בוראי
מדה (ש)עומדת לעולם ולעולמי
עולם ועולמים תהא | לה יפה |
תחרות שאין לה ארך או שנים או
עשר או שלשים ואם בנבורות עד
מאה והלכה לה אלא שאם
הוכחתם אותי | אתם יפה | עשרים ||
כבר קבילתי עלי תוכחתכם.

284 §

ד'. כי ערבה | עלי אנחת ישראל
וכסת אותי תאות תורה ונחיתנו
באוני דבריים. ומתקבלין עלי
אמרי | פים | אתם עסקו בבית
בחינתי ותורה | מפין לא תמוש
תמוש |

285 §

כ' בעל נפלאות אני ארון פרשות
| ארון | הוא | בעל |
נבורות לפני מתרגשות וסין
ותמחין לפני כסא | מי | הקדימי
ולא שלמתי לו מי קראני ולא
עניתי מיד | אמרו | לפני
משאלותכם |

286 §

ה' | בתי גזוי ובתי אנצורתי אין
כל דבר חסר בהם אמרו |
משאלותכם יתנו לכם והוא ||
נפשכם מיד תעשה | כי אין | עת
כעת הווא ואין זמן | כזמן היה
שדבק אהבתכם בלבי.

287 §

פרק כ' | אני ידוע מה אתם
מבקשים ולבי הכיר מה אתם
מתארים. תורה מריבה אתם
מבקשים והמון תלמוד ריב |
שמעות | לשאל | הלכה אתם
מצפים | ולהמון ריבי אתם
מחמדין להרבות | הרים הרים
להפיל | תושיה | נבעות נבעות
להגדיל תלמוד | מחוצות | וספולו
ברחובות | הלוכות כחול
הים וריבי כעפרות | תכל

288 §

להושיב ישיבות בשערי אלהים
לפרש מה איסור והתר | לטמא
| בזה את הטמא ולטהר בזה

שעמדתו לגורכם וחתמתי עליכם
5 גזר רצון בודאי | מדה עומדת
לעולמי עולמים תהא לה תחרות
מדת שאין לה אורך אלא | שנה או
5 שנים או עשר או ל' ואם בבורות
עד ק' והלכה לה אלא שאחם |
הוכרחתם אותי אחם יפה
עשיתם כבר קבלתי עלי
תוכחתם..

284 §
 15 ד' כי | ערבה עלי אנחת ישראל
 וכסתה אותי תורה גתחנו
 דברים באז(ני) | ומתקבלי עלי
 דברי פים אתם עסקו בבית
 10 בחירתו ותורה מפים לא | תמוש

285 §
 כי בעל נפלאות אני אדון פרישות
 אבי אני הוא בעל גבורות לפני |
 מתרונות ניסים ותמהן לפני
 כסאי מי הקרימי ולא שלמתי לו 25
 מי יקראי ולא עניתיו מיד אמרו
 לפני ששאלתיכם ותאות נפשכם
 הרבו עלי.

286 § 30
ה' בתי גזוי ובתי אוצרותי אין כל
דבר חסר בהם אמרו משא(לות) |
וינתנו לכם ותאות נפשתיכם מיד
תעשה כי אין עת כעת הזה | ואין 15
זמן כזמן הזה שדבקה מה כתבם 35
בלבד:

287§
ס'כ"ז | אני יודע מה | אתם
מבקשים | ולפי הכירי מה | אתם
מתאים. | תורה מרובה | אתם
מתאים | מבקשים | והמון תלמוד 45
ורוב | שמעות | (לתלמוד) | ישאול
הלכן | אתם מצפים. | והמון רבי
אתם | מחמדים. | להרבות | תעודה
הרים | אתם | להחליט | תשיה
בצעות | בצעות | להחליט | תלמוד 50
בחוות | וסלסול | בחובות. | 20
להרבות | תלכות | כחול | הים | וריבים
עשירות | חבל

288 § 55
להושיב ישיבות בשערי אהלים
לפרש בהם איסור והתר לטמא
בהם את הטמא ולטהר את

N8128

מלכות לכוף מלאכים להשתחוות
לכם | להזקק רחמים להשתחו
לפנים להזקק שמכם בכל פה
דברים בכריזת הים להאיר
פנים | מרחיקת הים ובין עינים
כסובב שחור ואם תזכר לחותם
גדול זה ולהשתמש בכתר גורא
בור ועל | לא ימצא בכם מעולם
ובסיל וטשפ לא יהיה מכם.

10

289§

א. אחם תחל שמחים ומשרי
עצבים | שרו מן הרים
קול יוצא בבית גזי מעתה והלאה
שלי שיתבטח בנות כענלי מרבק
לא | תלמו עז כעמל | ועוד
בניעה | לא בניעה אלא בשם
חזם | ובכורן כתר חתם
חמם מכ | חרות דה מכ
רבים מתים באחוזתים ויוצא
נשמתם על שם כבודכם.

25

290§

ג. עשר וממך מתגבר עליכם
גדולי עולם מרבקים בכם משפחה
שאתם נושא | ממנה סוכבת
וחסות | מכל צדדיה מבורך
בכם ומשתבח בכם משתבח
מצריק רחמים | אתם נקראי מוכי
בראות קורן | אחכם חרשים
מכם תצא וכבוד שנים מערמת
חכמתכם.

35

291§

ד. על ידיכם נשיאים | מ' |
משתח' ועל פיהם אבות בית
דן | עומדי ראשי גלות אתם
מעמידים | שופטי עיירות
מרושכות | תקנת עולם מכם תצא
אין | מלה עליה מלחמה רבה
ולחמו עמי | משרי קטינו גדול
אמר | מ' | מל' | השרת וזו
תשובה של סליק פרק רבען
דתלתין.

50

292§

ו. אל יצא מבית גיור | וס' |
וסתר ערמה מאצרותיך אל תשם
בשר דם באמני אל תרמה בני
אדם | מורחיתני יענו בתורה.
מדה שום | ונע | יעניש ונאם | מן
הדורות ואילך | קיימה בעמל
ובשוען | | גדולו כבודך וזו

O1531

לכוף מלכים להשתחוות | לכם
לזקק חזים להשתחו לפנים
להזקק שמכם בכל כפה
זכרכם | בכריזת הים להאיר
פנים כורחת דיום ובין עינים
כסובב שחור | אם תזכר לחותם זה
להשתמש | בכו | כתר עם הארץ
לא ימצא בעולם | ובסיל וטשפ
לא יהיה מכם.

10

289§

ג. אחם שמחים ומשרי שרו זה
אחד מן הרים | יוצא מבית גזי
קול ישיבת שלכם כי כענלי |
מרבק לא בעמל ולא בניעה אלא
בשם חותם | ובכורן כתר |
חתם רמה מכם והדוה דוה
מכם רבים מתים באחוזתם |
ויוצא נשמתם על שם כבודכם.

290§

ד. עשר וממך מתגבר עליכם |
גדולי עולם מרבקים בכם משפחה
שאתם נושאים | ממנה סוכבת |
אחזת חסות מכל צדדיה המברך
בכם מבורך ומשתבח בכם |
ומשתבח בכם מתגבר מצדיק
רבים אתם מוכי בריות קורן |
אתכם בקיעות חרשים מכם תצא
ועיבור שנים מערמת חכמתכם.

291§

ה. על ידכם נשיאים מתמשחין ועל
פיהם אבות בית דן | עומדין ראשי
גלות אתם מעמידים שופטי |
עיירות מרשות שלכם | שחקנת
עולם מכם תצא ואין מי חולק
עליה מלחמה רבה ולחמו | עמי
משרי קטינו גדול מלאכי
השרת זו תשובה של.

292§

פרק כט. ר. זה אל יצא מבית
גיור וסתר ערמה מאצרותיך |
אל תשם בשר דם כמנו | אל תרמה
בני אדם | מ' | מורחיתני עניו |
בתורה כמידה שום יעניש ונאם |
מן הדורות ואילך | קיימה | בעמל
ובשוען גדול זה הוא כבודך וזו

M40

כראשיכם ועשרות מלכות
ולשתחוות לכם לזקק רחמים
לה | להשתחו לפנים להזקק
שמכם בכל קפה זכרכם בכריזת
הים להאיר פנים כורחת דיום.
ובין עינים כסובב שחור | אם
תזכר לחותם זה להשתמש בכתר
עם הארץ | לא בעולם ובסיל |
וטשפ לא יהיה מכם.

5

289§

א. אחם שמחים ומשרי שרו זה
אחד מן הרים | יוצא מבית גזי
קול ישיבת שלכם כענלי מרבק |
לא בעמל ולא בניעה ולא בשם
חותם זה ובכורן כתר חתם | מכם
והדמה רמה מכם רבים מתים
באחוזתם ויוצא | ונשמתם על
שם כבודכם.

10

290§

ג. עשר וממך מתגבר עליכם | גדולי
עולם מרבקים בכם משפחה.
שאתם נושאים | ממנה | סוכבת
אחזת חסות מכל | צ' | צדדיה
והמתברך בכם מבורך | וה |
והמשתבח בכם מתגבר מצדיק
רבים אתם מוכי בריות קורן |
אתכם בקיעות חרשים מכם תצא
ועיבור שנים מערמת חכמתכם.

15

291§

ד. על ידיכם נשיאים ועל פיהם
אבות כד' | עומדין ראשי גלות
אתם מעמידים שופטי מרשות
שלכם | שחקנת עולם מכם תצא
אין מי חולק עלי | מ' | מורחיתני עניו |
רבה ולחמו | עמי | משרי קטינו
גדול מלאכי השרת תשובה
של.

292§

ו. ר. זה אל יצא מבית גיור
וסתר ערמה מאצרותיך | וס' |
תשם בשר דם כמנו | אל תרמה
בני אדם | מ' | מורחיתני עניו |
בתורה כמידה שום יעניש ונאם |
מן הדורות ואילך | קיימה | בעמל
ובשוען | גדול זה הוא כבודך

20

M22

שיכם ועשרות מלכים כראש
בויכם לכוף מלכים להשתחוות
לכם להזקק רחמים להשתחו
לפנים | להזקק שמכם בכל
כופה זכרכם בכריזת הים להאיר
פנים כורחת דיום ובין עינים |
כסובב שחור ואם תזכר לחותם זה
להשתמש בכתר שלי עם הארץ
לא ימצא בעולם ובסיל | ובסיל
וטשפ לא יהיה מכם.

25

289§

א. אחם שמחים ומשרי עצבים שרו
זה אחד מן הרים | יוצא מבית
גזי קול ישיבת שלכם כי כענלי |
מרבק לא בעמל ולא בניעה אלא
בשם | חותם זה ובכורן כתר גורא
והדוה דוה מכם רבים מתים
באחוזתם ויוצא | נשמתם על שם
כבודכם.

30

290§

ג. עשר וממך מתגבר עליכם גדולי
עולם מרבקים בכם | משפחה
שאתם נושאים | ממנה סוכבת
אחזת חסות וחקיקה לכל צדדיה
המברך בכם המבורך והמשתבח
בכם משתבח מצדיק הרבים
אתם נקראי מוכי בריות קוראין |
אתכם בקיעות חרשים מכם תצא
ועיבור שנים מערמת חכמתכם

3159

291§

ד. על ידיכם נשיאים | משתמשחין על
פיהם אבות בית דן | עומדין ראשי
גלות אתם מעמידים שופטי
עיירות | מרשות שלכם תקנת
עולם מכם תצא ואין מי חולק
עליה מלחמה רבה ולחמו עמי
משרי קטינו מלאכי שרת זו
תשובה עליו. סליק פרק

292§

ז. אל יצא מבית גיור
וסתר ערמה מאצרותיך אל תשם
בשר דם כמנו | אל תרמה בני
אדם | מורחיתני יענו בתורה.
כמידה שאין יעניש ונאם | מן
הדורות ואילך | קיימה אותה
בעמל ובשוען גדול זה היא כבודך

בראשית | ועטרת מלכות בראש
10 בניכם לכוף מלכים להשתחוות
לכם להזקיף רגליהם להשתחוות
אלים. | ב' להפקיע שמכם בכל
כיסף וזכרם בכריכ' הים להאיר
פניכם בזריחת היום | וכן | עינים
כסוכב וננה אם חזכו חזתם
להשתמש בכרם שלי עם הארץ
לא ימצא בעולם וכסיל | וטיפש
לא יהיה בכס.

לקשור כתרם בראשיתם ועטרת |
מלכות בניכם לכוף | ל' מלכים
להשתחוות לכם להזקיף | רגליהם
להשתחוות לפניהם. | ב' להפקיע
שמכם בכל | כיפה וזכרם
בכריכ' הים להאיר פניכם בזריחת
היום | וכן | עינים כסוכב | שחיתת
ואם חזכו לחזתם זה להשתמש |
20 בכרם שלי | וננה הארץ לא
ימצא בעולם וכסיל וטיפש לא
יהיה בכס.

ועטרת מלכות לכוף | מלכים
ולהשתחוות לכם לזקיף רגליהם
להשתחוות לפניהם להפקיע שמכם
5 בכל קפה וזכרם בכריכ' הים
להאיר פניכם בזריחת היום | וכן |
עינים | כסוכב שחר אם חזכו
לחזתם זה להשתמש בכרם עם
הארץ לא ימצא | בעולם וכסיל |
10 וטיפש לא יהיה בכס.

289§
ג' אתם שמחים ומשרתי עציבים
שרו זה אחד מן הרים יוצא מביית |
גווי כל ישיבות עליהם | כעלי
מרבק לא בעמל ולא ביניעה אלא
15 בשם חזתם | וזכרו כתר | ונרא
התמיה תמיה מכם והריות ורזה
עליכם רבים מתים באנחותם
יוצאת ושמתן על שמע כבודכם |

289§
ג' אתם (התיו) שמחין ומשרתי
עצבין שרו זה | אחד מן הרים
(שלי) יוצא מביית גווי | ימעתה
והלאה | קול ישיבות שלכם
(בזאת) כעלי | מרבק ולא תלמדו
עוד | לא בעמל ולא ביניעה אלא
בשם חזתם | וזכרו כתר | ונרא
התמיה תמיה | ב(מ)כם והריות ורזה
עליכם | ו(א)ם רבים מתים |
25 באנחותם יוצאת ושמתן על שמע
כבודכם.

289§
ג' אתם שמחים למשרתי שר | זה
15 אחד מן הרים יוצא מביית גווי
כל ישיבות שכס כעלי | מרבק
לא בעמל ולא ביניעה אלא בשם
חזתם זה וזכרו כתר תמה | מכם
והרמה דמה מכם רבים מתים
20 באנחותם יוצאת ושמתן על שמע
כבודכם.

290§
ג' עושר וממון מתגבר עליכם
גדולי עולם מרבקי בכס | משפחה
שאתם נושאים ממנה | סוכבת אותה
חזות ויחזקה | מכל צדדיה.
המתברך בכס מבורך והמשחב
בכס משחב מצדיקי הרבים |
אתם נקראים מוכי בריות קוראין
אתכם. קביעות חדשים מכם תצא
ועיבור שנים מערמת חכמתכם |

290§
ג' עושר וממון מתגבר עליכם
גדולי עולם מרבקי בכס | משפחה
שאתם נושאים ממנה | סוכבת
אותה | חזות ויחזקה | || בכל
צדדיה. המתברך בכס מתברך
והמשחב בכס משחב | מצדיקי
הרבים אתם נקראים מוכי בריות
קוראין אתכם | קביעות חדשים
מכם תצא ועיבור שנים מערמת
חכמתכם.

290§
ג' עושר וממון מתגבר עליכם
גדולי עולם מרבקי בכס | משפחה
10 שאתם נושאים ממנה | סוכבת
אותה | חזות מכל צדדיה |
והמתברך בהם מבורך ומשחב
בכס משחב מצדיקי רבים אתם
מוכי | בריות קורין אתכם קביעות
חדשים מכם יצא ועיבור שנים
15 מערמת | חכמתכם.

291§
ה' על ידיכם נשיאים מתמשחים
על פיהם אבות בית דין | עומדים
ראשי גליות אתם מעמידים |
20 שופטי עיירות מרשות שלכם
תקנו עולם מכם תצא ואין מי
חולק עליה מלחמה רבה נלחמו
עמי | משרתי קטיגור גדול
ממלאכי שרת זה חשובה שלו.
סליק פירקא

291§
ה' על ידיכם נשיאין מתמשחין ועל
פיהם אבות בית דין | עומדין
5 ראשי גליות אתם מעמידין שופטי
עיירות מרשות | שלכם תקנו
עולם מכם תצא ואין מי חולק
עליה מלחמה | רבה נלחמו עמי
משרתי. קטיגור גדול ממלאכי שרת
זו | חשובה שלו.

291§
ה' על ידיכם נשיאים ועל פיהם
40 אבות בדי עומדים | ראשי גליות
אתם מעמידין שופטי עיירות
מרשות שלכם | תשקנו עולם מכם
תצא ואין מי חולק עליה מלחמה
רבה נלחמו | עמי משרתי קטיגור
45 גדול ממלאכי השרת חשובה
שלו.

292§
פ' ר' זה אל יצא מביית | גנוך
וסתר ערמה מאוצרותיך | אל
תשים בשר דם כמנו. אל תרמה
בני אדם תמורתנו. | ייגעו בתורה
במדה | שהם יגיעים ובאין מן
הדורות ואילך | יקיימו | קיימו
בעמל גדול ובתשיגין גדול זהו
כבודך | הוא תפארתך כשהו

292§
פ' ר' זה אל יצא מביית | גנוך
וסתר ערמה מאוצרותיך | אל
10 תשים בשר דם כמנו. אל תרמה
בני אדם תמורתנו. | ייגעו בתורה
במדה | שהם יגיעים ובאין מן
הדורות ואילך | יקיימו | קיימו
בעמל גדול ובתשיגין גדול זהו
כבודך | הוא תפארתך כשהו

292§
פ' ר' זה אל יצא מביית
גנוך וסתר ערמה מאוצרותיך. |
אל תשים בשר דם כמנו אל
תרמה בני אדם תמורתנו יגיעי |
5 בתורה במדה שהם יגיעים ובאים
מן הדורות ואילך יקיימו בעמל |
ובתשיגין גדול זהו כבודך והו
תפארתך כשהם משבחים וחוררים

N8128

יחפשו [בידו] לבניו | כל מה
שישמע אחינו | חזק לבניו
ותיבות חכמה. זו תשובה תשיב
לעבדיו.

5

293§

10 ב'. אל משרתי | ואל עבדי אל
תטריחו לפני בדבר זה | זה יצא
מבית גוי | וסתר ערמה מאוצרותי
לעם אוהב אני | מגלה לרוע נאמן
אני | מלמד להם נגנו מימי עולם
15 ומימי בראשית להם מתוקן ולא
עלה על לבי | לננות | לכל הדורות
מימי משה עד עכשיו | לדור זה היה
שמר להשתמש בו | עד סוף כל
הדורות | מרעה אל ר' | רעה יצאו
20 ואותו לא ידעו שנטמא להם | [לבם]
מן הגלות והם | דברי תורה קשין
כחושת וכברול להם ראוי | לה |
להשתמש כשיבא תורתי כמים |
בקרוב וכשמן בעצמותם כי היו
25 ישראל מיזם שחורה אפי' כם | ו' |
הכיתים וכעבורם רגזו הרים והיו
נבלת עמי בסלה בקרב חצוצות.

30

294§

35 ב'. במה ארצינו במה | אנחנו או
מה מדה טובה של חמדה כמרום
שאוציא ואחן לו אנחנו כי
ציפיתו וראיתו | זהב עמי | זהב
עמי כסף עמי כסף בעולם |
40 אבנים טובות ומרגליות עמי.
וכן
בעולם חישן ושעורין | רדש ושמן
כבר נתן בעולם | אלא מחסר
העולם | זה וסתר זה שאינו
בעולם | כך אמן להם מדה | של
נאוה שתנאו בה בני.

45

50

55

O1531

כל מה ששמעו אונינו. | יחזק
לבב' | ונתיבות | תלמוד ששמעו
מפי הרב הוה | [ה] מכבדן | זה את
זה אם ר' | זה יצא | לבניך | שיו קטן
כדול | וכסיל | חכם | זו תשובה
עבדיו.

293§

ב'. אל משרתי | אל עבדי אל
תטריחו לפני בדבר זה | זה
יצא מבית גוי | [ו] | וסתר ערמה
מאוצרותי | לעם אוהב אני | מגלה
עליו לרוע נאמן | אני | מלמד אותם
10 להם וגנו | מיתות עולם ומימי
בראשית להם | מתוקן ולא עלת
על לבי | לננות | לכל הדורות | הללו
מיתות משה ועד | עכשיו | לדור זה
היה שמור להשתמש בו | עד סוף
כל הדורות | כי מרעה לא רעה
יצאו ואני לא ידעו שנטמסם | לכן
מן הגלות | והיו דברי תורה קשין
כחושת וכברול להם ראוי
15 להשתמש | בו | להביא כמים בקרבו
תורה וכשמן בעצמות | כי היו
ישר' מיזם | שחורה אפי' | בו | הכיחיו
ורגזו הרים | היתה נבלתם כסוחה
בקרוב | חצוצות.

M40

כליותינו | כל מה ששמעו אונינו
יחזק לבנינו | נתיבות | תלמוד |
ששמעו מפי הרב | והיו מכבדים
זה את זה | אבל אם ידען יצא
לפניך | שיו קטן | כדול | וכסיל |
חכם | זו תשובה עבדיו.

293§

אל משרתי | אל עבדי אל
תטריחו לפני בדבר זה | זה יצא
מבית גוי | וסתר ערמה
מאוצרותי | לעם אוהב אני | מגלה
20 עליו לרוע נאמן | אני | מלמד אותם
להם וגנו | מיתות עולם ומימי
בראשית להם | מתוקן ולא עלת
על לבי | לננות | לכל הדורות | הללו
מיתות משה ועד | עכשיו | לדור זה
היה שמור להשתמש בו | עד סוף
כל | הדורות | כי מרעה לא רעה
יצאו ואני לא ידעו שנטמסם
30 קשים | כחושת וכברול להם ראוי
להשתמש | לה | להביא דברי תורה
כמים | בקרוב | וכשמן | בעצמות.
כמים | ב' | בקרוב | תורה | וכשמן
בעצמותיו | כי היו ישראל מיזם
שחורה אפי' | 1/2 | והכיתו רגזו הרים
והיתה נבלתם כסוחה | בקרב
חצוצות.

294§

במה ארצינו | במה אנחנו או
מה מדה טובה של חמדה | כמרום
שאוציא ואחן לו | אנחנו כי
ציפיתו וראיתו | עמי | זהב | בעולם
10 כסף. | עמי | כסף | עמי | אבנים
טובות ומרגליות. | עמי | אבנים
טובות ומרגליות | בעולם | חישן
ושעורין | עמי | דבר | כבר | נתתי
בעולם | אבל מה חסר העולם | זה
וסתר זה שאינו | ב' | בעולם | מדה
של נאוה | שיתנאו בה בני.

M22

כליותינו מה ששמעו מפי | הרב
והיו מכבדן | זה את זה | אבל אם
ששמעו מפי הרב | והיו מכבדים
זה את זה | אבל אם ידען יצא
לפניך | שיו קטן | כדול | וכסיל |
חכם | זו תשובה עבדיו.

293§

אל משרתי | אל עבדי | אל תטריחו
לפני בדבר זה | זה | יצא מבית
גוי | וסתר ערמה מאוצרותי | לעם
אוהב אני | מגלה | עליו | לרוע | נאמן
אני | מלמד אותם | אתם | להם | גנו |
15 מיתות עולם מימי בראשית להם
מתוקן לא עלתה על לבי | ליתנו
לכל הדורות | הללו | מיתות משה
ועד | עכשיו | לדור זה | היה שמור
להשתמש בו | עד | סוף | כל | הדורות
כי מרעה | לרעה | יצאו | ואני | ולא
ידעו שנטמסם | לבם | בין | הגלות
הזו | דברי | תורה | קשין | באונינו
כחושת | וכברול | להם | ראוי
להשתמש | בו | להביא | תורה | כמי' |
בקרוב | וכשמן | בעצמותיהם | כי
היו ישראל | בענין | מיזם | שחורה | אפי'
20 בו | והכיתו | רגזו | הרים | והיתה
נבלתם כסוחה | בקרב | חצוצות.

294§

במה ארצנו | וכמה אנחנו אומה |
מדה טובה של חמדה | ש' | לי
כמרום | שאוציא | ואחן | לו | ואשמח
בו | בו | ציפיתו | וראיתו | זהב | עימי
זהב | בעולם | כסף | עמי | כסף | בעולם
10 אבנים | טובות | ומרגליות | בעולם
חישן | ושעורין | רדש | ושמן | כבר
נתתי | בעולם | אבל מה חסר | בעולם
ר' זה וסתר זה | שאינו | בעולם |
מדה | של | נאוה | שיתנאו | בה | בני
הארץ.

מה ששנינו יתפשו כליותינו כל מה
ששמעו אונינו יחזיק לבינו
ותלות [ותלות] תלמוד ששמעו
מפי הרב ויהי מכבדים זה את זה.
אבל אם ר' זה אתה מגלה לבניך
ישו קטן וגדול וכסילי כחכם זו
תשובת עבדי.

293§

ב' אל משרתי יי אל עבדי אל
תטריחו לפני דברו זה ר' זה יצא
מבית גנזי וסתר ערמה [מבית
גנזי] מאצרותי לעם אהוב אני
מגלה עליו לרע נאמן אני מלמד
אותו להם נח [מימות עולם ומימי
בראשית להם מחוקן ולא עלת על
לבי ליתנו ס'א לתולו לכל
הדורות הללו מימות משה ועד
עכשיו לדור זה היה שמור
להשתמש בו עד סוף כל הדורות
כי מרעה אל רעה יצאו אותי לא
ידעו שטמטם לבם מן הגיליות
היו דברי תורה קשין באוניתי
נחשת וכברל להם ראוי
להשתמש בו להביא תורה כמים
בקרבם וכשמן בעצמותם כי היו
ישראל בעוני מיום שחרה אפי בו
הוכתו ורגזו [ההרים] היתה
נבלתם כסוזה בקרב חוצות.]

294§

ג' כמה ארצנו וכמה אנחנו
מה מדה טובה שלחמנו וי לי
במרום שאוציא אותן ואתן להם
ואשטמם בו ציפיתי וראיתי וזב
עמי וזב בעולם כסף עמי כסף
בעולם אבנים טובות ומרגליות
עמי אבנים טובות ומרגליות
בעולם חטים ושעורים דבש ושמן
כבר נתתי בעולם אבל מה חסר
העולם ר' זה וסתר זה שאינו
בעולם מדה שלנאה שינאו בה
בניי.

295§ - 405

ר' חוספת אמר ר' עקיבה שמעתי
קול יוצא מתחת כסא הכבוד
אומר ומה הוא אומר אצותי
לקחת פקדתי וזו תהיה בן ירד
ששמו מטטרון ונטלתי אותו מבני
ארם ועשיתי לו כסא כנגד כסא
וכמה שיעורו שלאוהו כסא
ארבעים אלף רבבות פרסאות
ושלש ועשרות אלף שבעים
מלאכים כנגד שבעים אומות
ומסרתי בידו כל מיליאי

יתפשו כליותינו מה | ששמעו
אונינו יחזיק לבנו ויתב תלמוד
ששמעו | מפי הרב ויהי מכבד
זה את זה. אבל אם ר' זה אתה |
מגלה לבניך ישוה קטן כגדול
וכסילי כחכם. זו תשובת עבדי.

293§

ב' אל משרתי יי אל עבדי אל
תטריחו לפני דברו זה. ר' זה יצא
מבית גנזי וסתר ערמה |
מאצרותי לעם אהוב אני מגלה
עליו וס'א אותו לרע נאמן אני |
אלמד אותו להם נח מימות עולם
ומימי בראשית להם | מחוקן
לעולם ולא עלת על לבי ליתנה
לכל הדורות הללו | מימות משה
ועד עכשיו. לדור זה היה שמור
להשתמש בו עד סוף כל הדורות.
כי מרעה אל רעה יצאו אותי | לא
ידעו שטמטם לבם מן הגיליות
היו דברי תורה קשין | באוניתי
נחשת וכברל להם ראוי
להשתמש בו להביא | להביא
תורה כמים בקרבם | וכשמן
בעצמותם כי ס'א כ' היו ישראל
בעוני מיום שחרה אפי בו
הוכתו ורגזו | וההרים
היתה נבלתם כסוזה בקרב
חוצות.

294§

ג' כמה ארצנו כמה אנחנו
או מה מדה טובה שלחמנו וי לי
במרום שאוציא אותן ולו ואשטמנו
בו ציפיתי וראיתי וזב עמי וזב
בעולם כסף עמי | כסף בעולם
אבנים טובות ומרגליות עמי
אבנים טובות ומרגליות בעולם
חטים ושעורים דבש ושמן כבר
נתתי | בעולם אבל מה חסר
העולם ר' זה וסתר זה שאינו
בעולם ולכן אתן להם | מדה של
נאוה שינאו בה בניי.

|| ששמעו אונינו יחזיק לבינו 38
נחיות תלמוד ששמעו מפי הרב
ויהי מכבדים זה את זה אבל אם
ר' זה יצא לפניך ישוה קטן
כגדול וכסילי | כחכם זו תשובת
עבדי.

293§

ב' אל משרתי יי אל עבדי אל
תטריחו לפני דברו זה יצא
מבית גנזי וסתר ערמה
מאצרותי לעם אהוב אני מגלה
עליו לרע נאמן אני מלמד אותם
להם נח מימות | ומימי בראשית
להם מחוקן ולא עלת על לבי
ליתנה לכל הדורות הללו. |
מימות ע' עד עכשיו לדור זה היה
שמור להשתמש בו עד סוף כל
הדורות. | כי מרעה אל רעה
יצאו אותי ולא ידעו שטמטם
לבם מן הגיליות והיו דברי תורה
קשין כחשת וכברל להם ראוי
להשתמש להם כמים | בקרבם
לפיכך תורה כמים בקרבם
וכשמן בעצמותי תורה וכשמן
בעצמותי כי היו ישראל מיום
שחרה אפי והכיתו ורגזו ההרים
היתה נבלתם כסוזה בקרב
חוצות.

294§

ג' כמה ארצנו כמה | אנחנו
מה מדה טובה שלחמנו כמרום
שאוציא אותן לו ואנחנו | כי
ציפיתי וראיתי עמי וזב בעולם
כסף עמי כסף בעולם אבנים
טובות ומרגליות עמי אבנים
טובות ומרגליות בעולם חטים
ושעורים עמי ודבש | כבר נתתי
בעולם אבל מה חסר בעולם ר' זה
וסתר זה שאינו בעולם. | מדה של
נאוה שינאו בה בניי.

45

50

55

§

10

15

20

25

2978
ר. אמר 'י שמעאל. כך אר
קבלו משה ר' אהרן וא
עליו' (אבותינו ואלו אמן נע
30 בדלנו עד שרפו מלכו של עולם
ובל שמרתיו וזקק 1/191 גילה
לם סוד תורה אר' עשו א
שמענו בו חיל הופיעה ר' א
35 שרבו ממנו גדול אשר בית
תהו לפי שאר ירה ולא שרתה
שרבוהו בשרת הקדושה ור' א
הגידה לר' שרדא אבותינו א
כאם הכהן. שנסתכל בעומד כ
40 האלה לביבא שטע' שעד
האדם שעה עומד כ' בונ' אר
אלה עד צורות שהיו מצרים
לשכלל עליהם ותהיכל
ותמכוהו תהיב כולו

45

297:8
 אָרײַן יִשְׁמַע קִי אָמֵר ר' עֲקִיבִי
 מִשּׁוֹם ר' יוֹסֵף לֹא יִכְבְּלוּ עֲלֵיהֶם
 אֲבוּתוֹנוּ לְשׁוֹם ר' אֶלֶם
 יִכְבְּלוּ עַד שִׁכְנוּ מִלּוֹךְ שֶׁל
 מִצְרַיִם || מִצְרַיִם וְזֶה וְזֶה
 וְגִילָה לָהֶם ר' תוֹרָה לֵאמֹר
 יִשְׁעוּהוּ אֶרֶץ יִשְׁמֵשׁוּ ר' הוֹפֵסֶר
 אֲבוּתוֹנוּ מִמִּבּוֹ הַגְּדוֹל אֲמַר
 בְּבִית יוֹי. | שְׁלֵא לִירֵדָה לֵאמֹר
 שְׂרֵת שְׂרֵת בְּבִית יוֹי שְׂרֵת הַקְּדוּשִׁים
 הַגְּדוֹלִים כִּי שְׂרֵת אֲבוּתוֹנוּ
 אֲמַר כֹּסֶם כְּבוֹד שְׁתַּחֲסֵלֵם וְעַמִּי
 בִּין הָאֵלִים בִּין הַמִּזְבֵּחַ שְׁאֵל ר' 5
 פִּי שֶׁנֶּדַע עֲשֵׂת חֵטְא לֵאמֹר
 וְאֵלֶּם זֶה צֻרֹת שְׁחָן צֻרֹת
 וְצֻרֹת לִשְׁכַּל עֲלֵיהֶם הָאֵלִים
 הַגְּדוֹל | הַמִּזְבֵּחַ כֹּסֶם שְׂלֵא
 יִכְבְּלוּ לְךָ

43

297 א
אמר ר' עקיבא משום ר'
אליעזר לא עלים אבותינו לשון
אבן על אבן עד שכינו מלכו של
15 יושלם וכל שמוקדן קורין לו ונלה
לם לשון תורה איך יישו
ואיך יושמו מיד הופיע יישו
הקדש לממדה ה' אלא בית
המשכן של ר' יהודה ור' ששתאי
הקדש בבית קדש אבותינו מפי
הגורו בין שראו אבותינו
כמא הכבוד שנמשלל ועמד בין
20 האלו בין המזבח שאמרו
שעדיין עד אחת ששם בין אל
ועתה בין אלו ואל על צורת
שקון צורות ועומדות וצורת
עליהם אהיה להיכל המזבח
וכל הבית כולו

15

20

25 אפר שמעאל כן אמר עקיבא
 משום ר' אלעזר הגדול לא
 קיבלו ערב אבותינו לשום אבן
 ערב כן בחייל הווה דשכפו
 ערב למלכו של עולם מכל
 משרתיו וקיקו אותו וגיזלו להם
 ספר תורה היקד עשהו. וזו
 ידרשוהו היקד שמעשו ביד
 ופער ויד הקודש ממכר השלישי
 אבן בבית' ויהי קדש לא רדה ולא
 שפת שכינת בית קודש הקדשים
 משה גידרה אבן כיון שראו
 אבותינו את כסאו כבוד
 שחטטלו ועמד בין האולם
 לזמורה שאף על פי שנת
 ששה בניו עריו לא על האל ע
 מקום דערין שון צורות
 ודומות לשלש עשר האולם
 ההיכל המבולל על הגית

25

הכמה וכינה יותר מכל המלאכים
ועשיתי | לו גדולה יותר מכל
מלכי השרה.

296 § – 406

אמ' ר' עקיבה בכל יום ויום
מלאך אחד עומד שחרית באמצע
רקיע ופוחח | ואומר יי מלך וכל
צבא מרום עונים אחריו עד
שמינע לברכו וכשמינע לברכו
חיה אחת עומדת באמצע | הרקיע
ושמה ישראל וחוקק על מצחה
ישראל ואומרת ברכו את יי
המבורך וכל שרי מעלה עונים
אחריה ברוך | יי המבורך לעולם
ועד. עד שלא נגמר הדבר רועשים
ורועדים האופנים ומרעידים את
כל העולם כולו | ואומרים ברוך
כבוד יי מפקדו. ואתה חתה
עומדת באמצע | הרקיע עד
שרועשין כל שרי מעלה ושרפים |
וכרובים וגודים וכל המנוחות וכל
אחד ואחד בעומדו אומר לחיה
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד.
עד כאן תוספת |

297 §

ד' אמ' ר' שמעאל כך אמ' ר'
עקיבה משום ר' אליעזר הגדול
לא קיבלו עליהם אבותינו לשום
אבן על אבן | בהכיל יי עד שכיפו
למלכו שלעולם ולכל משרתיו
ונזקק להם וגילה להם סודת
שלוחיהם היאך יעשוהו והיאך |
יירושוהו והיאך ישתמשו בו. מיד
הופיע רוח הקדש ממבוי השלישי
אשר בבית יי. ה' כי לא ירדה
|| שרת שכינה בבית קודש
הקדשים מפני הגדולה. כיון קודש
אבותינו את כסא הכבוד
שנתחלטל ועמד בין | האולם
ולמזבח אצל ש' שעריך עד אותה
שעה לא בנו בנין אלא על מקום
הצורות שהם צורות ועומדות |
לשכלל עליהם האולם וההיכל
המזבח וכל הבית כולו.

297 §

ד' אמר ר' שמעאל | כך אמר ר'
עקיבה משום ר' אליעזר הגדול
לא קיבלו | אבותינו לשום אבן על
אבן בהכיל יי עד שכיפו מלכו
של | עולם ולכל משרתיו ונזקק לו
וגילה להם שרה של תורה איך |
יעשוהו איך יירשוהו איך
ישתמשו בו. מיד הופיע רוח |
הקדש במבוי השלישי אשר בבית
הקדש | יי שלא ירדה | ולא
שרת השכינה בבית קדש הקדשים
מפני הגדולה | כיון | שה' |
אבותינו את כסא כבוד שנתחלטל
ועמד בין האולם | ולמזבח
שאנש שעדיין עד אותה שעה בנין
לא בנו. ה' אלא על מקום צורות
שקן צורות ועומדות לשכלל |
עליהם האולם המזבח וההיכל
וכל הבית כולו. וכיון שראו |
אבותינו את כסא כבוד שנתחלטל
מתוכו ועומד בין האולם | ולמזבח
ומלכו של עולם עליו מיד נפלו
על פניהן ועל | אותה שעה הוא
אומר גדול יידיה כבוד הבית הזה
במדה. | והאחרון מן הראשון | ר'
שבמקדש הראשון לא נזקקתי
לבי אלא בקול | ה' | ויט' כפות'
לי ולכסאי ולכל משרתי | הלא
בני למה אתם נפלים | ומטילין על
פניהם עמרו ושבו לפני כסאי
כמדה שאחם | ישבין בישיבה.

297 §

ד' אמ' ר' ישמעאל כך אמ' ר'
עקיבא | משום ר' אליעזר לא
עליהם עליהם אבותינו לשום אבן
על אבן | עד שכיפו מלכו של עולם
וכל משרתיו ונזקק לו וגילה להם
סוד של | תורה איך יעשו ואיך
ישמשו מיד הופיע רוח הקדש
ממבוי. ה' | בשאר | בבית השם. ה' |
שלא ירדה ולא שרתה רוח הקדש
בבית קדש הקדשים | מפני
הגדולה | כיון שראו אבותינו את
כסא הכבוד שנתחלטל | ועמד בין
האולם | את המזבח שאצל ש'
שעריך | ועתה בנין ולא בנו אלא |
אלא על צורת שקן צורות
ועומדות לשכלל עליהם האולם
וההיכל המזבח | וכל הבית כולו

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

2988

214 כִּי־שָׂרָא׃ כֹּסֶם כִּבְדוֹר שִׁסְלִיטִי
10 מְטוֹכֵוּ תוֹמֵדִן כֹּסֶם הָאוּלִּי
עַל־מִלְכֵוּ שֶׁ־עוֹלֵם מִי־מִדּוֹ
עַל־מִלְכֵוּ שֶׁ־עוֹלֵם אֶתוֹת שֶׁ־עוֹלֵם
אוֹמֵר לֵבִי יִהְיֶה כִבְדֵּוּ הַבֵּית אֲחִירִי
15 מִן־הָרָשָׁן׃ מִשְׁבַּקְשָׁד שִׁסְלִיטִי
לֵבִי אֵלֵי בִקּוֹלֵוּ אֵל
כִּפְתָּרִי לֵי וְלִסְמָאֵל וְלִכֵּל מִשְׁמֵרִי
20 זֶה׃ הַלְוָאֵי שִׁחְתִּיקִים כִּי לִמֵּה
אֲתָם נִוְסִימֵל עַל־מִכְרֵם וּמוֹטִילִן
עַל־מִכְרֵם׃ עֲמֹדוֹ שֶׁ־עוֹלֵם
5 אֵל מִדֵּה־שָׂרָא אֵי־יִשְׁבֵּן שִׁיבִינֵהוּ
וְתִשְׁכַּח כְּתָם רִקְבּוֹ וְלֹא־וְלֵמֵד
שֶׁ־סֵדֵר לֵי תוֹרֵהוּ׃ הֵדֵן
תַּעֲשׂוֹת וְהֵדֵן תִּדְרֹשׁוּהוּ הֵדֵן
תַּחֲשֹׁבוּ׃ כִּי יֵלֵךְ מַעֲלֵי׃
25 נִתְּכִי־לִבְכֵּם בְּהוֹרֵהוּ׃ מִי־עוֹנֵה
וְיִזְבֹּלֵכֶן כִּי־שִׁאֲלִיתֶם וְעֲמֹדוֹ
כִּמְתוֹרֵמֵהוּ׃ הֵדֵן שִׁמְשֵׁן שִׁמּוֹל
תוֹרֵהוּ׃ אֲתוֹ אֲחִירֵוּ שֶׁ־כֵּתֵם
נִרְאֶה שֶׁ־חֻמֹּת׃ נִדּוֹל׃ סִלִּיק פִּרְקֵה
30 חֲשֵׁהוּ וְתִלְחִי׃

298 §

יִכְיֹנָן שְׂרָאוֹ אֶת אָסָא הַכֹּהֵן
שִׁשְׁלִישִׁים מִחוּבֹת וְעוֹמֵד |
הָאוֹלָם (ו) לִמְחֶנֶה וּמְכֹלֵל עַל
עֵלִי מִן שְׁפֹל עַל פִּרְמֵת עַל
אוֹתָהּ | עֲשֵׂה אוֹר אוֹמֵר נְדוּל יְהִי
כִבְדּוֹ הָרֶשֶׁת | בִּשְׁבָקֶשֶׁת הָרֶשֶׁת
10 וְהָיָה חֶקֶת | לִבְנֵי אֵלִי בָקוּל לֵי
וּלְבָסָא וְלֹא שְׁמֵרֵי הָאוֹלָם
וּלְבָסָא לֵמָּה | וְעוֹלָם וּלְבָסָא
עַל פִּרְמֵת עֲשֵׂה שְׁפֹל לִפְנֵי כִסֵּא
כְּמִדֵּה הָאוֹלָם | יִשְׁמֵרֵי כִּשְׁבָּה
וְתִסְמָר כֶּתֶר וְקִבְלֵה אוֹתָהּ | לְסֹד
סֹד כֶּתֶר הָרוֹתֵר | וְעַל תְּעֻשָׁה
כֶּתֶר תְּרַשְׁרוּהוּ הָיָה שִׁשְׁמֵשׁ כִּי
הָיָה עֲשֵׂה | תְּרַשְׁרוּהוּ לִבְנֵי
אוֹפֵי לִכְבֹּד בְּחִיבָה מִן נֶעֱמֶה
וְרֹחֵב כֶּתֶר שְׁחִילָא | וְעַמֵּל עַל
15 וְעַמֵּל לְפִנֵּי תְּרַשְׁרוּהוּ הָיָה מִשְׁרַשׁ
שְׁמוֹר כֶּתֶר הָרוֹתֵר | אֵלֶּיךָ כְּמוֹ
כֶּתֶר שֶׁתֵּן וְעַל חוֹתֵם |

298 §

וְכִינִי שְׂרָא אֲבוֹתָיו אֵל כֹּסֵם
הַכְּבוֹד שֶׁהִסְלִים לִּי [מִקְוִי] כֹּסֵם
מִכּוּבֹן כִּי תֹאמַר וְלִמְזַכֵּה וּמְלֹכֵה
שֶׁעָלַם עֲלַי מִיָּד [וְפָלוּ עַל
פִּי] וְעַתָּה שֶׁעָלַם עָלַי אֲמוּרָה
גְּדוּלַת הַיָּד הַכּוֹבֵד [וְהַתְּחַרְוֹן
25 שֶׁבִּקְשָׁה רָשָׁע לֵאמֹר וְכִינִי
לְבוֹאֵי אֵל] בְּקוֹל ה' אֵל לְרֹסָאִי
וּלְכֹל מִשְׁרָתִי וְהוֹלֵאֵנִי אֵלֵּי
אֲחִי [וּמוֹטִילֵן עַל פִּי] וְעַתָּה
עֲמֹד וּשְׁכֵן בְּלִפְי שֶׁכֵּם אֲמִיר
שְׂאֵת [אֲחִי] בִּישֵׁהָ תִּפְסֹף
כִּי קִבְּלוּ [וְהָיָה] תֹּאמַר לְמַדְרֵי
תְּהוֹרֵת עֲשׂוּתָו [וְהָיָה] מִשְׁכּוּבוֹ
כִּי עֲמִילֵי תִּיבּוֹלֵת בְּכֹחַ ה' וְ
עֵינֵי בְּחֹרֵר מִיָּד וְרוֹכְבֵּי כֵן
30 תְּחַרְוֵהֶם וְעֹמֵד עַל רִגְלֵי פִי
כְּתוּבָה [ה' אֵל] [מִשְׁפָּר] [וּמִשְׁפָּר]
שֶׁ הִתְחַרְוֵה אֶחָד שְׂכֹמֹם שֶׁם כְּתֹר
שֶׁם חוֹמֵם [שֶׁם]

2988

[illegible]

2998

אֲדָרָה שִׁמְעָאֵל כִּי אֲדָרָה אֲלִיעֹזֶר הַמִּזְקִי
 עֲקִיבָא מִשְׁרָא אֲלִיעֹזֶר הַמִּזְקִי
 עֲצֻמוּ בִּשְׂרָה תוֹרָה יִכְבֹּשׁ בְּגִידוֹ
 שְׂמֻלָּתוֹ וְיִטְבֹּל טְבִילָה
 חֲמֹרָה מִסָּפֵק חֹצֵץ קֶרֶן יִכְבֹּשׁ
 וְיִשִּׁיב שׁוֹנִים עֵשֶׂר [חֹדֶשׁ] יוֹם
 בְּחֹדֶר אוֹ בַּעֲלִיָּה | אֵל יֵצֵא וְלֹא
 יֵאָכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה אֲלֵא מֵעֶרֶב עַד
 עֶרֶב שִׁאֵל לְחֹמֵי דְחָם דִּי יִשְׁתֵּי
 מִם | וְלֹא יִשְׁתֶּה כֹּל מִיָּנָה יִרְקָה

2998

פרוק ל' אדר' ישמע' כד אמ' ר'
 עקיב' משום ר' אליעז' הגדול
 הוציאוהו מעצמו בשר התורה יכנס
 גבורי' ושמותיו יטובלו טעילה
 שחמורה מספק חוצץ קרי ויכנס
 ויטבול' שנים עשר ימים בחדר או
 שבעה ימים אלא יצא ואל יבא ולא
 יאכל ולא ישתה אלא מערב ועד
 ערב שאכל לחמו לחם דיו וקי'
 וישתה' מים ולא יטעם כל מיני'
 ירש'.

2998

אמר ר' ישמעאל כן אמר ר' עקיבא משום ר' אליעזר הגדול ההקצב עצמו ב' בשרי התורה והקצב בנדריו ושמואליו ויטבול בשבילי המורה מספק חצץ פרי ויכנס וישב ר' ימים בחדרו ולא בשבילי אל יצא ואל יבא' ולא יאכל ולא ישחה אלא מערב ועד ערב שיאכל לחמו לחם ידיו 1/2 מני ירק.

2998

ב"ח אִמֵּר שִׁמְעָאֵל כִּךְ אִמֵּר
עֲקִיבָא שְׁמוֹר ר' אֶלְעָזָר ר' גִּדְּלוֹ
הַמִּקְטִּיף אֶת עֵצֵי הַלֹּחֶשֶׁת
שְׁמוֹר תוֹרָה זֶה יִכְסֵּב בְּגִידוֹ
וְשִׁמְעָאֵל וְרַבְּבִי וְרַבְּבִי הַמְּבֹרָה
מִסְפֵּק חוּצָא הַטּוֹמָא 10
וְיִכְסֵּב וְיִשֶּׁב שׁוֹרֵי שְׂמֵי יִמִּי בְּחוּר
וְכָל עֲבִילָהּ וְכָל צֵאֵל אֶרֶץ כְּלִי
אֵיכָל וְלֹא שִׁתָּה אֶל מַעֲרָב עַד
עֶרֶב שִׁמְאֵל לַחֲמוּ מִן הַיּוֹם
שֶׁנִּשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל מִשֵּׁל לַחוּם ז' הָלַךְ
בְּרַבֵּי קִיָּה וְלֹא טִעֹמֶל כִּל מִינֵי
וְלֹא מִינֵי מִשְׁחִין

45

§ 300
ב'. ויקבע מדרש שר תורה זה
שלשה סמנים | בכל יום אחזר
50 ספול שיתפלה אחו מראשו ועד
סופו ואחר כך ישיב | ויפלה |
15 וישנה אותם שנים עשר יום ימי
תעניתו מבקר ועד ערב ולא ידום
ובכל שעה | שמסיימם יעמד על
רגליו ויעבירם עברדים ויכלום
55 ויקרא שתיים עשרה | פעם בכל יום
ושם אחור כך ישיבעו בחתום
לחם ידום עתה

300 §
ב' | ויקבע מדרש שר | ה' | תורה | זה |
בהפליה	שלש	פעמים	בכל	יום
יום	אחד	שיתפלא	מדרשו	
ועד	סופו	ואחר	כך	ישוב
וישנה	אותו	שנים	עשר	
תעניתו	מבקר	ערב	ולא	ידום
25	בכל	שעה	ששסימו	עמד
רגליו	ויחיה	בעבדים	ומכלם	
37	שנים	עשרה	פעם	כל
ושר	ואחר	כך	ישיבו	בחזום
ויחיה	מהם			

300 \$
ויקבע מדרש של תורה | זה
בחיליה 'פמ' בכל יום ויום
אחר תפילה ופתלי אחרו מרוס
| עד סופו ואח' שבו יום שנה
אחר י' ימים יתעניו מבקר
ועד ערב ולא ידום ובכל עצה
שמימינו עימדל שר גרליו שיבע
כ/ | בעבדים (אוכ' מלם) 10
שמי' שיבע בכל שר שר ואח'
שיבעו | בחותם לכל אחד ואחד
שדם.

יִרְקָ וּכְ

300 \$
ויקבע (לה) מלשד שר התורה | זה
(תפס) אחר תפילה פנמים בכל יום
אחר תפילה שיתפלל אותו
מאשו ועד | סופו ואחר כך ישב
וישנה אותו במשנה כל שנים עשר
ימים ימי תעניתו | הבקר ועד
הערב אדיו | ובכל שעה
שמימי צמוד על גלגלי וישיבה
בעבד | מלמכ ויקרא שחים
עשרה פנמים לכל שר ושר ואחר
ש ישיבנו בחולם | אחד

לבכם היו צופין לבבכם בחורה.
מיד נענה ורובל בן שאלתיאל
ועמד על רגליו לפניו | בתורגמן
היה מפרש שמות שר תורה אחד
(אחד) בשמו שם כתר 'נורא' ושם
חולם גדול.

5

298 §

ויכין שראו אבותינו את כסא
הכבוד שסילסולו | מוחין ועומד
בין לאולם ולמוכה ומלכו
שלעולם עליו מיד נפלו על פניהם
ועל אותה שעה הוא אומר | גדול
ידיה כבוד הבית הזה האחרון מן
הראשון. ר' שבמקדש ראשון לא
נוקדתי לבניי אלא בקול | זה לי
ולכסאי ולכל משרתיי והלוא
בניי למה אתם נופלין ומוטלין על
פניהם עמדו ושבו לפני כסאי
במדה | שאתם יושבים בישיבה
ונוקדתי | ותפלו | כתר וקבלו חותם
ולמדו סדר סוד תורה זה היאך
תעשיתו היאך תדרשוהו היאך |
ללבכם היאך צופין לבבות שלכם
בחורה. מיד נענה ורובל בן
שאלתיאל | ועמד על רגליו לפניו
בתורגמן היה מפרש שמות שרי
תורה אחד אחד בשמו שם כתר
ושם חולם. | סליק פירקא.

10

299 §

וי' אמ' ר' ישמעאל אמ' ר'
עקיבה משום ר' אליעזר |
אדם המוקי את עצמו להשתמש
בסוד תורה זה יכבס בגדיו ויחלץ
ושמולתיו ויטבול טבילה חמורה
מספק הטאן | ויכנס | וישב
שנים עשר | ומשם יצא כבוד ר'
בעלייה לא יצא ולא יכנס ולא
יאכל ולא ישותה אלא מערב עד
ערב | ושיאכל לחמו לאם ידיו
בטלית וקריה ושתה מים דן ולא
יעטם כל מיני ירק ומים משתין.

299 §
פרק ד' אמר ר' ישמעאל | כך
אמר ר' עקיבה משום ר' אליעזר |
הגדול אדם המוקי עצמו בשר
תורה זה יכבס בגדיו | ושמולתיו
ויטבול טבילה חמורה מספק
חוצץ קרי ויכנס | וישב שנים עשר
ימים בחדר או בעלייה אל יצא
ואל יכנס | ולא יאכל ולא ישותה
אלא מערב עד ערב שיאכל לחמו
| ביד נקיה ושתה מים דן ולא
יעטם כל מיני ירק.

10

300 §

ב' | וקבע מדרש סוד תורה זה
בתמילה שלש טעמים בכל יום
יום אחד תפלה שיתפלה אותו מראשו
מראשו ועד סופו | ואחריו ישב
וישנה את המעשה כל שנים עשר
ימים ימי תעניתיו מן הבקר ועד
הערב ולא יאכל ולא ישותה
שפסטימו יעמוד על רגליו וישתה
בעבדים במלכס | וקרא שותה
עשרה פעמים לכל שר שר
ואחריו | שיביענו בחותם לכל

15

299 §

אמר ר' ישמעאל אמ' ר' עקיבה |
משום ר' אליעזר הגדול הנוקד
עצמו בשר התורה יכבס בגדיו
ושמולתיו ויטבול טבילה חמורה
מספק חוצץ קרי ויכנס וישב רב
בחדר או בעלייה | אל יצא ואל
יבוא ולא יאכל ולא ישותה אלא
מערב עד ערב שיאכל לחמו | לחם
ידיו וקרי ושתה מים ולא יעטם
כל מיני ירק.

45

300 §

ב' | וקבע מדרש שר תורה זה
בתפלה שלש טעמים בכל יום
אחד תפלה שיתפלה אותו
(1) ועד סופו ואחר כך ישב
ואתו במעשה (ס"א) רב ימים ימי
תעניתיו מבקר | עד ערב ולא
ידום ובכל שעה שמסיימו יעמוד
על רגליו | וישתה עבדים במלכס
| וקרא רב פעמים לכל שר שר
ואחר כך שיביענו בחותם לכל
אחד ואחר מהו.

15

300 §

ב' וקבע (מדרש) | שר תורה זה
בתפלה ר' עטריה בכל יום יום
אחד תפלה שיתפלה | אותו
מראשו ועד סופו. ואחר כך ישב
ורשנו אותו רב ימים ימי תעניתו
מבקר עד ערב ולא ידום ובכל
שעה שמסיימו יעמוד על רגליו
וישתה בעבדים ובמלכס | רב
פעמים שיביענו בכל שר שר ואחר
כך שיביענו בחותם בכל אחד
ואחד מהם

15

50

55

301 §

7. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת יְאֹמֶר.
 שְׁקֵדוּחֵי יְהוָה הָשֵׁר
 הַבְּרִיאָתוֹ יְהוָה הָשֵׁר אֲבִירָנוּ
 5 רִידָה יְהוָה הָשֵׁר. וְיֵשׁ אֲמֹרֵי
 אֲמִירָאֵי יְהוָה הָשֵׁר פְּלִיטָה
 גְּמוּדֵיהֶם יְהוָה הָשֵׁר פְּלִיטָה
 יְהוָה הָשֵׁר אֲבִירָנוּ יְהוָה הָשֵׁר
 10 אֲנֻבְהִיאֵי יְהוָה הָשֵׁר שְׁטוּטֵיהֶם
 יְהוָה הָשֵׁר אֲשֵׁר־לֹאֵל יְהוָה הָשֵׁר
 וְכִידָה יְהוָה הָשֵׁר מְרִנִּיָּאֵי
 יְהוָה הָשֵׁר וְהַרְבִּיחוֹן יְהוָה הָשֵׁר
 אֲרִיכוֹן יְהוָה הָשֵׁר. מְלִיךְ פֶּרֶק
 שִׁתָּה וְתַלְתָּה.

302§

25 רשעים | לשנים עשר בשם
 יוסף! חשר מרס דן | נקי ויהוד
 מרשות מלכו. ובשם סבראל
 20 שהוא משרי המרכבה. ובשם
 שהדריאל שהוא שר אהוב. ובשם
 חסדריאל שנקרא לנבירה שש
 שנות | בכל יום ויהוד וישבע
 אותם ארבע שדים האחרונים
 25 בתוכם גדול בשכונתה | גדולה
 צורקן גדול חותם גדול. ובשם
 אהובנו שם קדוש וכתר ונורא.

303§ 30

ב'. ובכלות שנים עשר יום יצא
לכל מדות תורה שמבקש אם
למקרא אם | למשנה אם לצפיית
מרכבה כי במדה טהורה הוא
יוצא ומצער ומסגיר | גדול כי
תלמוד הוא בידינו תקנה
הראשונים ומסורת העתיקים
שכתבו | והניחו לדורות להשתמש
בו צנועים ומי שראוי נענה בהם.

3018

ג. ואלה שמותם יאמר שקדתיא
 יי השר. | הנברידאולו יי השר
 אביר. | הנוריראל יי השר ואת
 דאמרן | הנורירידהול יי השר. |
 אשוריראל יי השר. | ינבראל
 יי השר. | אנוכדראי יי השר.
 טטורסאי יי השר. | פליטרי יי השר.
 השר. | הובאראי יי השר.
 מריניאל יי השר. | רהבינן
 השר. | ואירידון יי השר. | ג.

302 §

וְיָרֵשׁ עַתָּה אֶת־לֹאֲמֹנִים עֶשֶׂר
וּבְשֵׁם יוֹפִיאל הָרֹד מִרֹּם מְלֹךְ.
וּבְשֵׁם סִרְכַּיָּאל שְׁהוּא מִשְׁרֵי
הַמִּרְכָּבָה. וּבְשֵׁם שְׁהֲרִיאל שְׁהוּא
מִן־אֹהֶב. וּבְשֵׁם חֲסִדְיָאל
שֹׁרֵק־הָאֵל (חֲסִדִּי) לְבוֹנֵה שַׁעַת
בְּכָל יוֹם. וְיִזְחֹר וְיִשְׁכָּנָה אֹתָם
אֲחֵיהֶם (יִשְׁכָּנָה) שִׁרֵּם הָאֲחֵיהֶם
יִרְבֹּחוּ (יִגְדְּלוּ) וְיִשְׁכָּנֻהוּ גְדֻלָּה
בְּשֵׁם אֹבְיָנָה שְׁהוּא חֹתֶם גְּדֹל
וּבְשֵׁם צֹרִיטָק שֶׁם קֹדֶשׁ וְכֹהֵן
וְנָזִיר.

303 §

ה'. וככלותו שנים עשר יום | יצא
לכל מידת תורה שמבקש אם
למקרא אם למשנה או | לצפיית
מרכבה כי במידה טהורה הוא
יוצא ומצטר ומסייג גדול | כי
15 תלמוד הוא בדיניו תחנת
הראשונים ומסורת עתיקים
שכתבו | והניחו לדורות להשתמש
בו צנועים ומי שראוי נענה | בהם.
סליק פירס

3016

ואלה שמות יאמר שקר | הוֹזִיָּא ה
השר הנכבד. יֵאלוּ ה השר אביר.
גְּזוּרִירִיָּה ה השר. | ואִכָּא דִּאִמְרִי
גְּזוּרִירִיָּהוּ ה השר. זְבוּרִיָּאֵל ה
השר. טוֹטְרוֹסִאֵי ה | השר.
אִפְאִלִּטְרִיָּה ה השר. אֶזְבְּגוֹהֶרֶאִי
15 ה השר. וּבְהוֹכְבָּרִיָּה ה השר.
נִזְרִיָּוֵאל ה השר. דְּהִבְרִיּוּדוֹן ה
השר. יוֹאֲדִירִיּוּדוֹן ה השר.

302 §

וְיִשְׁבְּעוּ אוֹתָם בְּשִׁנֵּי עֶשְׂרִי. בָּשָׂם
וְיִסְמְלֵהוּ דָרֵךְ מַלְכוּ. וּבִשְׁמֵן |
סֶרֶחַ(בְּכִיָּא) שְׂהוּא מִשְׁרִי
הַמִּכְרֶכֶה. וּבִשְׁמֵן סֹהֲרֵיָא שְׂהוּא
שֶׁר אֲהוּב. | חֲסִדְיָא בְּכָל יוֹם. וְיִחְזוּר
לְבוֹרֵשׁ שֶׁ שְׂעוֹת בְּכָל יוֹם. וְיִחְזוּר
וְיִשְׁבְּעוּ א' אוֹתָם עֶשְׂרִי שָׁר'
הַאֲחֵרֵינִי בְּחוֹתֵם גְּדוֹל וּבִשְׂבֻעָה
גְּדוֹלָה. וּבִשְׁמֵן | אֲבוֹנֵה שְׂהוּא גְּדוֹל. 20
וּבִשְׂמֵן צוֹרֵק שֶׁ קְרוּשׁ וְכֹתֵר
וְיִחְזוּר.

303 §

ובכלתו י"ב יצא לכל מדות תורה
שמבקש אם למקרא אם | למשנה
או לצפי"ת מרכבה כי במדה
טהורה הוא יוצא ומצער | ומסינוף
עתיקים שכתבו |לו| בו תלמוד
הוא בידינו תקת |ה| הראשונ'
ומסורת עתיקים שכתבו והניחו
לדורות להשתמש |בו צנוע' ומי
שראו לענות בהם.

3018

ואלה שמותם. יום שְׁקֵרוּחַי
 יֵאָמַר הִנֵּה הָשָׁר יִהְיֶה | דְּיוֹאֵל
 עוֹקֵפֶךָ | גִּילָדִי הִנֵּה הָשָׁר
 הַמְּבַחֵב וְהוֹדִיִּי | יִרְאֵה וְיֵאָמַר
 דְּאִמְרִי | הַגּוֹדֵדִיקָן הִנֵּה הָשָׁר
 פִּלְשִׁינִי | הִנֵּה הָשָׁר הַזֶּה וְהוֹבֵאֵהוּ
 20 | הִנֵּה הָשָׁר אֲנֹכֵהוּ | הִנֵּה הָשָׁר
 הַמְּשִׁוֵּסִי | הִנֵּה הָשָׁר וְזוֹרִיאֵל
 הִנֵּה הָשָׁר מְרִיבֵאל | אֵל הָשָׁר
 יִהְיֶה הָשָׁר | דְּהַרְבִּיבִיקָן הִנֵּה הָשָׁר
 וְאִרְיִירוֹן הִנֵּה יֵד

3028

וַיִּשְׁבְּעוּ אוֹתָם לְשֵׁנֵי עֶשְׂרִי בֶשֶׁם
וַיִּפְּאֵל שֶׁהוּא הָיָה מְרוֹם מְרִשֹּׁת
מַלְכוּ וּבֶשֶׁם סָרְכִיאל שֶׁהוּא מְשִׁיר
מִכְבָּהּ וּבֶשֶׁם הַדַּהֲרִיאל אֲתוֹת
לְהַבִּירָה שֶׁהוּא אֵהוּב וּבֶשֶׁם חֲסִיִּילָא
לְהַחְיֹת וַיִּשְׁבְּעוּ אֲתוֹת לְאַרְבַּעַה
שָׁרִישִׁים הַתַּחְתּוֹנִים בְּחֻתָּם גְּדוֹל
וּבִשְׁבֻעָתָה גְּדוֹלָה בֶּשֶׁם אֲבוֹהֵנָה
שֶׁהוּא חֻתָּם גְּדוֹל וּבֶשֶׁם צֶרֶק שֶׁם
שֶׁהוּא וְכֵתֵר נוֹרָא

3038

ובכללותו שנים עשר ימי | יוצא
לכל מידות תורה שמבקש אם
(ל)מקרא אם לתורה אם לתלמוד
לכל צלפתי המרכבה | בברית
סוחר הוא יוצא ומצטר ומסניף
נדון כי תלמוד גדול הוא בדיניו |
שקט ראשוני ומסורו עתיק
ששכבו והניחו לדורות להשתמש
בו צועים |מי שראוי ונעה בו ומי
שאינו ראוי להם נעה בהם. מליק
בט

3048

30 ואמַר שְׁמַעְאֵל כִּךְ אִמְרַ עֲקִיבָא
2160 מְשֻׁם ר' אֶלְעָזָר הַגְּדוֹל אֲשֶׁר מִי
שְׁכֻכּוֹת אֲבוֹתָיו מְסִיעֵתוֹ וְצִדְקוֹת
וְיֹדָיו עֹמֶרֶת לוֹ וְיֵהָא מְשַׁתְּמֵשׁ
בְּבִינְיָאוֹת בְּכֶתֶר | וּבְחֻתָּם זֶה וְיֵהוּ
יִחְקֹק לוֹ וְיֵהוּ מְתַנָּה בְּיָנוֹתָהּ
שֶׁל תּוֹרָה...

3058

אמר ישמעאל | ונעשה דבר זה על ידי ר' אליעזר ונענה ולא האמין חזר ונעשה על ידי ולא האמנתי | עד שהבאתי כסיל אחד ונשזה כמוני חזר ונעשה על ידי ולא

5

שלא קראו ולא שנו והשוו
אחרים ועשו כחלמדי חכמי
וקים והסכים עדותו בבית דין
של נשיא לאמור נעשה דבר זה אף
בחוצה לארץ והצליח כך היה ר'
אליעזר הגדול | וחכמים אומרים
שנא וכות ארץ שראו מפיסרין
בו עליו ולא האמינו עד שהוריד |
אחרו ר' עקיבא לבלב ועשה
הוצליח והעיד וחקר כך שמענו.

10

306§

אמר ישמעאל מה יפתח אדם
של תורה זה קודם שיתפלל כיון
שעמד יאמר תתהדר בתרומם |
ותתנשא מלך מפורא כוליה כי
הבין דיכתיבא לגילא בפרקא
דשבע ויומר מילא | וירומם אותך
מלך (גורא) גורא ומבהיל על כל
משרתיך ברתת ובדע משרתיך
אותך | בבחל ובכרעה מתבהלין
מלפניך בגויה שיה בפה אחר
שמן גורא מצואן | מפני אומר
ויראה שעומדין בה לפניך אין
מקדים ואין מ(?)אחר וכל המעבב
את הקול מחבירי בשמן בשעור
נימה של שער נדחף ואש
להבה מרחפת אותו | וכבר שנא'
קדוש קדוש קדוש י צבאות מלא
כל הארץ כבודו | סליק פרקא
ל' וסליקא לה הילכתא.

15

306§

אמר ר' ישמעאל מה יפתח אדם
קודם שיתפלל שר התורה כיון
שעמד יאמר תתהדר בתרומם
ותתנשא מלך מפורא בו כמו
שכתבו בפי' | וישבעו ויאמר מי
לא ירומם אותך מלך גורא
ומבהיל על כל משרתיך ברתת
בדע בחלולה משרתיך אותך
בבחל ובכרעה | מתבהלין בגויה
בפה אחר שמך גורא מוציאין
מפני אימה | ויין(ר)אה שעומדין
לפניך אין מוקדם ומאחר וכל
המעבב את הקול | מחבירי בשמן
בשעור נימה של שער נדחף ואש
להבה מרחפת (ת) | כדכתב קדוש
קדוש קדוש ה צבאות מלא כל
הארץ כבודו בריך שמיא | סליק
הדילת לעשות נפלאות | בכוך ה
אמן |

30

293

5

306§

אמר ר' ישמעאל מה יפתח אדם
קודם שיתפלל שר תורה זה כיון
שעמד יאמר תתהדר בתרומם
ותתנשא מלך מפורא כ' | כי היכי
דכת' בפי' | וישבעו ויאמר מי
לא ירומם אותך מלך גורא
ומבהיל על כל משרתיך ברתת
בדע משרתיך אותך בבחל
ובכרעה | מתבהלין בגויה בפה
אחר שמך גורא מוציאין מפני |
אימה ??? (עומדין) מלפניך אין
מוקדם ואין מאחר וכל המעבב
את הקול מחבירי בשמן בשעור
נימה של שער נדחף ואש | להבה
מרחפת אותו כדבר של ק'ק'ק' יו
צבאות מלא כל הארץ כבודו |
ברוך שמיא | סליק הילכות.

20

38

306§

אמר ר' ישמעאל מה יפתח
אדם קודם שיתפלל שר תורה זה
כיון שעומד יאמר | תתהדר
בתרומם ותתנשא מלך מפורא
מעל כסא רם וינשא גורא ומבהיל
| אתה שוכן בחדרי היכל נאה |
משרתי כסאך מבהלין ומדעין |
ערבות | הדום ורליך בכל יום
קול רנה ורעש וזמרה כדב' שנ'
ק'ק'ק' י צבאות | וישבעו ויאמר
מי לא ירומם אותך מלך גורא
ומבהיל על כל משרתיך | ברתת |
אחר שמך גורא מוציאין
מפני אימה ואין מאחר וכל המעבב
את הקול מחבירי בשמן בשעור
נימה של שער נדחף ואש | להבה
מרחפת אותו כדבר של ק'ק'ק' יו
צבאות מלא כל הארץ כבודו |
ברוך שמיא | סליק הילכות.

35

415

35

40

310§

ועתה כל תלמידי שהוא יודע שאין תלמודו | תלמודו מתקיים בידו ועומד ויברך
ויקום וישבע בשם | מרוביאל יותאל יותאל טנריאל הוהיה סין סגן |
סנריאלו כולתון מטטרון | מרג זה מטטרון גו זה מטטרון | טנריאל זה
מטטרון | הוהיה זה מטטרון | סין זה מטטרון | סגן זה מטטרון | סנריאלו זה
מטטרון | ומאבות שאה- | בים אותו במרומ ון אומרין לו יותאל עבד
ובדריאל ית | אכתריאל יו אלתי ישראל יו יו אל רחום תונן ארץ אפי(ם)
ורב חסד ואמת ברוך חכם הרים ואדון הסתרים | פרק ב' אמר ר' ישמעאל
כיצד שיתשמ אדם בדבר(ו) | זה פיו יוציא שמות ואצבעותיו יספרו ק'רא' |
פעמים לא יפחות ולא יוסיף | ואם הוסיף עליהם תנוק דמן | בראשו | והמשיב
עומד | וקן | וקיים כשם מרוביאל תן | דפרקא קדמא עד דמטי ארץ אפיס
ורב חסד ברא' | מרתה המתים.

889

5

10

15

307§ 45

פרק ר' נחוניא בן הקנה שלמד לרבי | ישמעאל. | מי יללל בבורות ויזי ומי יוכל
לתנוק שבו של מלך מלכי | ומלכים אלו מלאכי השתות. תתהדר תשתבח וכו'
יו אלתי | ישראל ברוך הוא לעד תתרום לעד.

10

308§ - 677

אמר ר' ישמעאל | שלש שנים היה רואה אותי ר' נחוניא בן הקנה בצער גדול |
ובסינוף גדול מקרא שתיית קרא ושונה היום | ון למחר הית | משבח אותם
וכון שראיתו שאין תלמידי מתקיים ביד | עמדתי ותפסתי עצמי מאכילה
ושתיה ומרחיצה וסיכה | ומתשמש המטה ולא יצא מפי כל דבר ומר ושיר.

15

309§ - 678

אמר ר' ישמעאל מיד תפש אותי ר' נחוניא בן הקנה ולקחתי | מבית אבי
הבניסוי ללשכת הנזית והשיבעני בחוזה גדול | בשבועה גדולה בשם דין קוף

B238

V228

D436

ח' | בא וקיים והסכים עדותו
בבית דין שנשיא לאמר נעשה
הדבר הזה אך לחוצה לארץ
הצליח. וכך אמר | ר' אליעזר
הגדול וחכמים אומרים שמה
בזכות ארץ ישראל היא על דיונו
ולא האמינו עד שהורידו ר'
עקיבה | לבבך ונעשה הצליח
ואחר כך שמתנו. עד כאן הוספת.

וקיים והסכים עדותן בבית דין
של נשיא | לאמר נעשה הדבר הזה
אף בחוצה לארץ הצליח וכך |
היה ר' אליעזר הגדול וחכמים
אומרים שמה בזכות ארץ | ישראל
מספיק על דיונו ולא האמינו עד
שהורידו רכ' | עקיבה לבבך
ונעשה | הצליח והעיד ואחר כך
שמענו | ושמחנו.

5

10

306 §
ט' אמר ר' שמעאל מה יפתח אדם
קודם | שיסתכל סור תורה זה כיון
35 שעמד אומר תתחדש תתרום
תתנשא מלך מפורא | כי על כס כרם
ונשא נורא | ומבזה אתה שכן
בחדרי מרום היכל נאווה משרתי
כסאך מבזהלן ומיעין ערבות
הדום רגליך בכל | יום בקול רינה
וברעש ומרה התמן שירה כדבר
שנ' ק'ק'ץ | יי צבאות וכו'. ויש?
ויאמר מי לא | ירומם אותך מלך
נורא ומבזהל על כל משרתי
ברחת וכו' משרתיך אותך
בבהל וברעדה מתבזהלן | מלפניך
בגולה שיה כפה אחד שמך נורא
מוציאן מפני אימה ויראה
שעומדין ? את לפניך אין מקדי?
40 ואין | מאהר. וכל המעבך את
הקול מחברו בשמן אפי' בשעור
ימא' שלשער מיד נדחף ואש
להבה | מדחפת אותו כדבר שנ'
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו. | מליקו הליכות
היכלות סך כולם שלשים פלקים. 183
ע"צ | צ"ע חז"ל יבנו דרכי
לשומר חקדך.

306 §
ד' אמר ר' שמעאל מה יפתח
אדם קודם | שיסתכל שר תורה זה
כיון שעומד להתפלל יאמר
תתחדש | תתרום תתנשא מלך
מפורא כי | הכי דכח' בפרק |
25 דשבע ויאמר מי לא ירומם אותך
מלך נורא ומבזהל על | כל
משרתיך ברחת וכו' משרתיך
אותך בבהל וברעדה | מתבזהלם
מלפניך בגויה שיה כפה אחד
שמך נורא | מוציאן מפני אימה
ויראה שעומדין בה לפניך אין
מוקדם ואין מואתר וכל המעבך
את הקול מחברו בשמן כשעור |
נימה של שיער נדחף ואש להבה
מדחפת אותו כדבר שנא' ק'ק'ץ
5 יי | חסיל שר של תורה |

306 §
פל' אמ' ר' שמעאל מה יפתח
אדם קודם | שיסתכל שר | תורה
15 כיון שעמד יאמר תתחדש
תתרום תתנשא מלך מפורא |
כי כמו שכת' בפ' ירשיע
ויאמר מי לא ירומם אותך מלך
נורא ומבזהל | על כל משרתיך
20 ברחת כו' בחלחלה משרתיך
אותך בבהל וברעו' | מתבזהלן |
15 בגויה כפה אחד שמך נורא
מוציאן מפני אימה ויראה |
שעומדין לפניך אין מוקדם
25 ומאחר וכל המעבך את הקול
מחברו | בשמן כשעור נימה של
שיער נדחף ואש להבה מדחפת
כדכתי' קק'ק' ברין שמה. | מליקו
היכלות שכל לעשות נפלאות. | 41
30 בשם השם אמן. |

35

40

V228

V228

314 §
מאן דבעי | דתגלי עוליו ישב תכנית ארבעים יום ויטבול עשרים | וארבע
טבילות בכל יום וא' ישעון דבר מוחם. ואל | יסתכל באשה וישב בבית אפל
5 שלום. בשם גמנוי | יכתעב תתרום כסאן כסא יתד עולם דמלי אאות |
איטבאות מנול תולג נאביך נאביב חוביב אנתון ססביה | דקכנ המיה חודקה שנה
מבכר חז' כרד גיהותיה יתה | צירשירו אחיו גריתנאזה ברוך שם ב"מ"ל' בשם
10 אהיה כמנוי | יכירה כסאן כסא יתד עולם אה אות נאביב | אביב היה יתה
צבאות אריר ארון אה יתה צבאות | קדוש קדוש קדוש בש"כ מ"ל' | מליקו. |

312 § 45
אמר ר' שמעאל כל תלמיד חכם שהוא שונה את הר' | הגדול הזה ישנה
אותו במשנה ויאמר ברוך אתה יהוה למדי | חקדך. טוב אתה ומטיב למדי
20 חקדך.

313 § 50
אמר ר' שמעאל | כשהיית בן י"ז שנה ורחיש לבי בדבר זה וזו חזיתי אצל רבי
| ותזניו בן הקנה רבי. ונמתי | ל שרה של תורה מה שמו נאם | ל יופאל שמו
מיד עמדי | ציערתי לעצמי ארבעים יום | ואמנתי שם גדול עד שהורדתי
אוחו וירד בשלהבת אש | ופניו כמראה בוק כיון שראיתי אותו נבהלתי
55 ונדעתי | וירדתי לאחורי וגם | לן בן אדם מה טיבך שהרעשת את | פמלייא
גדולה וגומייתו | ל גלוי ידעו לפני מי שאמר והיה | והיה העולם שלא הורדתי
289 אותך | לבכודך אלא לעשות צדון | קונן. וגם | לן בן אדם טפה סרוחה רמה
ותולעה

315 § - 147
מדיכלות | א"ר שמעאל אמ' | לי הדר מרום בבקשה ממך אמור להם לישראל 390
אזכוב כעלי תשובה שהתשובה | הולכת ומגעת לכסא הכבוד שלש מאות ותשע'
רקיע'.

V228

ששרפן באש בן בנו של גמרוד הרשע ועל חכמי' ותלמידי' שנהרגו בבית מקדשי 10
 חיו ושליו רפו יריי ואינו יכול להציל' מפני (שריפה) שרפו עצמן מדברי תורה
 ולא היו בהם בעלי תשובה שביקשו עליהם רחמים' שאילמלי היו בהם בעלי
 תשובה שביקשו עליהם רחמי' לא אמרתי למות תא למדת שנודלו בעלי'
 תשובה יותר ממלאכי השרת' |

M40

318§ (651)

אמר ר' ישמעאל שאלה אחת שאלתי | את נחוניא
 בן הקנה רבי על שם n/ | חותם גדול וכך למדתי
 אותו מר' נחוניא בן הקנה רבי. צורנית. |
 דרענית. ערך נזיר. שורשך. ירירה. זה
 חזן? | (תם) גדול שבו n/ | נתחמו שמים וארץ. 10
 אשכונה. אבנדול. וזהוהי. | זהו כתר גורא |
 שמשיבעין אותו לכל שרי החכמה.

319§ (652)

ארי' כל המשתמש בחותם גדול | כזה ואינו
 מתפלל תפלה על כל אחד ואחד מן סופו
 להאסף. |

320§ (653)

הוא תפילת חותם גדול. אל אמת תתקדש שמים
 בראת כבונה n/ | ארץ יסדת בחכמה
 (ב) | (הבל דממה תיבנת הדום גולדך בתבל n/ |
 ארצך כוכבים ומזלות לך משתחיים שמש ירה
 כוננת n/ | במעמקי מים בטבעות ידך כוננת
 שמים וארץ וכל צבא n/ | מרום בה עינים
 תתקדש יצוריו בכל שירות ותשבחות על רוב
 הגדולה שנתת בלב כל בשר ודם בא"י המבורך
 בפי כל נשמה. | תפילת |

321§ (654)

תפילת כתר גורא. אתה הוא האל הגדול הנביא 494
 והנורא | מלך המלכים ה' ב' | כתרך גדול וחביב
 מכל הכתר' וגבורתך מכל n/ | הגבורות. מי
 כמלכיו מי כאלהיו מי כיוצרו מי העולמים
 כתרך בעל n/ | תתפאר במטה. תתהדר
 בהדרים. תתקדש בשרפים. עושה גדולות עד 5
 אן חקר ונפלאות עד אן מספר בא"י ורץ על
 n/ | הגדולים וברך באמונים

O1531

318§ (651)

ארי' ישמע' שאלה | אחת שאלתי את ר' נחוניא 5
 בן הקנה רבי על שם חותם גדול כן | למדתי
 אותו מר' נחוניא בן הקנה רבי. צורשך | (דרג)
 דרענית | ערך נזיר שורשך רידיה זה חותם
 גדול שבו (נת) | (תחמו) | שמים וארץ. כתר גורא.
 אבונה אבנדול וזהוהי. | זהו כתר גורא
 שמשיבעין אותו לכל שרי החכמה.

319§ (652)

ארי' ישמע' | כל המשתמש בחותם גדול ואינו 10
 מתפלל תפילות על כל אחד ואחד | סופו להספך

320§ (653)

הוא תפילת חותם גדול. אל אמת תתקדש לצנח
 שמים | בראת כבונה ארץ יסדת בחכמה
 בהיכל דממה סכאך | היבנתה הדום גולדך
 בתבל ארצך כוכבים ומזלות לך משתחיים |
 שמש ירה כוננת שמים שמים כוננת בעמקי
 מים בטבעות | ידך כוננת שמים וארץ וכל צבא 15
 מרום בה עינים תתקדש | יצורך בכל שירות
 ותשבחות על רוב הגדולה שנתת בלב כל בני
 בשר. בא"י המבורך בפי n/ | כל נשמה.

321§ (654)

תפילת כתר גורא. | אתה הוא האל הגדול
 הנביא והנורא מלך מלכי המלכים ב' | כתרך
 גדול וחביב מכל הכתרים וגבורתך מכל
 הגבורות. | מי כמלכיו מי כאלהיו מי כיוצרו 20
 מלך העולמים | תתברך למעלה | תתפאר במטה
 תתקדש במעלה תתגדל במטה תתהדר בהדרים |
 תתקדש בשרפים עושה גדולות עד אן חקר
 ונפלאות עד אן | מספר. בא"י ורץ על
 הגדולים וברך באמונים. | בשם | יי כר
 חכם הדרים. ||

V228

149 -- 317§

ד' אמ' להם מסטרו אני אעלה בעלייתו נודעו | כל לזהני אש מפניו כיון
 שעלה שמונים רקיע' רגשו שמי' ושמי' וקדיש עלינו' | אמרו כפה א מה
 רח ילד אשה עולה למרום עד שא' להם קב' | משרתי הוא ושרפי הוא הניחו
 5 | לו. בא ריבכה על בני שגלו לבין זאבי' ולבין אריות ועל היכלו ועל תורתו

N8128

10

318§

ארי' ישמעאל | שאלה אחת שאלתי את ר' 5
 נחוניא בן הקנה רבי על שם חותם גדול. כך
 למר' | למדתי מר' נחוניא בן הקנה רבי. | (גלות)
 צורשך דרעי' גא' ער' | נזיר שורשך
 ירירה יא' ער' ירדא' | זהו חותם גדול שבו
 נתחמו שמים וארץ כתר | גורא אבונה אבנדול
 זהו חותם גדול זהו כתר גורא שמשיבעין | אותו
 לכל שרי החכמה. 20

319§

ה' ארי' ישמעאל כל המשתמש בחותם גדול
 ובכתרו | גורא ואינו מתפלל תפילה על כל 25
 אחד סופו להספך.

320§

הוא תפילת חותם גדול | אל אמת תתקדש לצנח
 שמים נראה כבונה ארץ יסדת בחכמה
 בהיכל דממה סכאך הכנת הדום גולדך בתבל 30
 ארצך. ומזלות לך משתחיים שמש. ירה כוננת
 שמים. שמים כוננת בעמקי מים בטבעות ידך
 עננתה | שמים וארץ וכל צבא מרום בה עינים
 תתקדש יצוריו על עולם בכל שירות ותשבחות 15
 על רוב הגדולה שנתת בלב כל (בני) בשר ברוך
 אתה יהוה המבורך | בפי כל הנשמה.

321§

ז' תפילת כתר גורא. אתה הוא האל הגדול
 הנביא | והנורא מלך מלכי המלכים ברוך הוא
 כתרך גדול וחביב מכל הכתרים | וגבורתך מכל
 הגבורות. | מי כמלכיו מי כאלהיו מי כיוצרו 45
 מלך העולמים | תתברך למעלה | תתפאר במטה
 תתקדש למעלה | תתגדל למעלה. | תתהדר | 20
 בהדרים | תתקדש בשרפים. עושה גדולות עד אן
 חקר ונפלאות עד אן | מספר. ברוך אתה יהוה
 50 ורץ על כל הנגזרים הגדולים. וברך באמונים.

אמר ר' שמעאל שאלה אחת שליתי את נחויא בן הקנה על שם חותם גדול וכך למדתי אותו מר' נחויא בן הקנה רבי. צורסק דרענית ערך ניר שורטץ ידידיה זה חותם גדול שבו נחת(מו) שמים וארץ זהו כתר גורא אזכונה אבן דהו זהו זהו ותיצאי זהו כתר גורא שמשביעין אותו לכל זר חכמה.

20

אמ' ר' ישמעאל כל המשתמש | בחותם גדול כזה
ומתפלל תפלות על כל אחד ואחד מהן סופו
להאסף |

25

וְחַוְלֵית גִּדּוּל. אֵל מֶלֶךְ תִּתְקַדֵּשׁ לִצְוַת שְׁמִים
בְּרֵאשִׁית | כְּתוּבָה אֶרֶץ יִסְדֵּת כְּחֵמָה בְּחֵלל דְּרֵמָה
תִּכְנוֹת הַדּוּם רִגְלָךְ בְּתֵבֶל אֲרָצְךָ | כּוֹכְבִים וּמוֹלֹת
כִּי מִשְׁתּוֹתִים שִׁשְׁמִי וִירֵחַ כֹּלֶנֶת כֻּנְיָ שְׁמִים
כּוֹנֵנִת | בְּמַקְצִים קִיָּה בְּטַבְעוֹת יָדֶיךָ כֻנְיָ שְׁמִים
וְאֲרָץ וְכָל צֶבֶא מֵרוֹם בְּהַ עוֹנִים | תִּתְקַדֵּשׁ יוֹצִירֵנוּ
בְּכָל שִׁירוֹת וְתוֹשֻׁבְחוֹת עַל רֹב הַגְּדוּלָּה שֶׁנָּתַתָּ
לְבָבֵנוּ | בְּיוֹ בֶּשֶׂר וְדָם בְּאִ"ה הַמְּבוֹרָךְ כְּפִי כָל
הַשְׁמָה.

22

40

תפלת כתר גורא | אתה הוא האל הגדול הגבור
וגורא מלך מלכי המלכים ברוך הוא | תברך
גדול וחביב מכל הכתרים וגבורות מכל
הגבורות | מי כמלכו | מי כאלהו | מי כיוצאיו.
מלך העולמים תתברך למעלה תתפאר | למטה
תתהדר בהדרים תתקלס בשרפים עושה גדולות
עד אין קץ | ונפלאות עד אין מספר. ב"א" רצו
על הגדולים וברוך באמונים בשם | יי | חכם
הרבים.

50

בבחינה יקבע מדרש סוד תורה אחר כל חפלה
מיאסו עמו וסופו ואחר כך יעמד על רגליו
ויתחיל לומר חותם גדול וכו' וימלא אל תחלה
תתקדש לצנח צנחין צנחין צנחין בראח בבחינה
ואחר יסרת בחכמה הבחינה למען כמות
והדור רליץ בחבל הארץ כוכבים ומזלות ל
משותחים. שם ורח' כותה בששים שמים כותה
במעקב מים כטעונית יסרת כותה שמים אחריו
במס' מרח' כה' עות' תתקדש אחריו
תתקדש מלכיתו תתקדש אחריו בכל שירות
שיתובח עות' על רוב הגדולה צנח' כלל כל בני
גשר רח' המבורך כה' על שמה.

ואחר־כן יתפול תפילת כתר גורא וזו היא:
 אחה הוא האל הגדול | והיבִּירֵנו וְתוֹרַא מִלֵּךְ
 מִלֵּךְ הַמַּלְכִּים בְּרוּךְ הוּא כְּתוּב בְּדוֹל וְתוֹכִי
 וְיִמְכְּלֵנוּ מִכְּאֵלֵינוּ מִי כִיּוֹרֵנוּ. מִשֶּׁה
 הַעוֹלָמִים תִּקְדַּשׁ בְּכֵעָלָהּ | תִּתְגַּדַּל בְּמִשָּׁה
 תִּתְחַבֵּר בְּכֵעָלָהּ תִּתְפָּאֵר בְּכֵסֶה. תִּתְהַדָּר
 בְּהַרְשֵׁה תִּתְקַל בְּשׁוֹפְרִים עוֹשֶׂה נְדִילוֹת עַד אֵין
 חֶקֶה וְנִפְלֹאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר בְּרוּךְ וְרִזֵּי עַל
 הַגְּדוּדִים בְּדוֹרָא בְּאֵמוּנָם.

10

B238

322§ האררת האמונה וכולי'. | תהדר תהומם תתנשא מלך מפואר כי על כסא
רם ונשא נורה ומבהיל אתה יושב ושוכן | בחורי היכל גאון משרתי כסאך
מבהילך ומדעך ערכות הדור רגלך בכל יום בקול רינה ורעש | ומרה והמון
5 שירה כדבר שני קק'ק' יי צאאות וכולי.

323§

ובמקלות רכבות עמך בית ישראל יתפאר | שמך חזק מלכינו בכל דור ודור |
שם חזקת כל הצירים מלפניך יי אלהינו ואליה אבותינו לחדות | להלל
10 לשבח ולשאר לחדר ולקדש על כל דברי שירות ותושבחות דור בן ישי עבדך
שמייך כדבר שני | כל הנקרא בשמי ולבכיוו בראיו יצרתיו אף עשיתיו.
ונאמ' ע'ז יוצאתי לי תהלתי ויספדו ונאמ' | במקלות ברכו אלהים יי ממקור
ישראל. ונאמ' ונאמנו עמך ונאן מרעיתך נדה לך לעולם לדור ודור | נספר
תהלתך. ונאמ' כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו.

15

324§

ועתה יי אלהי ישראל האל הגדול הגבור | והנורא שומר הברית והחסד אל
ימנע לפניך את כל ה'להא אשר מצאנו למלכינו לשיריו ולכתביו | ולבחינו
ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשר עד היום הזה. ואתה צדיק על כל הבא
20 לעוון | כי אמת עשית ואנוהו הרשענו. יי אלהינו בעלנו אדונים ויהלך לבדך
שומר שםך. אף אורח | משפטיך יי יויעד לשמך ולזכרך תאות נפש. נפשי
אורתיך מלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר | משפטיך לארח צדק למדו
ישיבי תכלי. הבט שמשים וראה | מנח'ל קדשך והפארתיך איה קנאתך
ובגבורתיך | המון מעד ורחמיך אלי תתאפן.

25

325§

כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו אתה יי אבינו | ונאלינו
שעלם שםך. ועתה יי אבינו אתה אנוהו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך
כילונו אל קצות | יי עד מאד ואל לעד תחבר ען הן הבט נא עמך כולנו. ערי
30 קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם | שממה. בית קדשני ותפארתינו

35

335§

ו. אם אתה רוצה | להלח' | להתייחד בעולם
לעלות לך רי עולם וסיתרי | חלמה. הוי שונה
40 המשנה הולד ויהי בך עד יום מרשתיך אל תבין
מה תבין בך מה של הורוך. ואל תחזק אמרי
ששתותיך מה שלבך תבין | ותדנ' | כדי שתוכה
לפיות המרכבה. הוי הדיך בכבוד קונך. ואל
תרד לו | אם ירדה לו אל תהנה ממנו. ואם
45 תהני ממנו סופך להטירך מן העולם | כבוד
לחזק הסתר בך כדי שלא תטור מן העולם.
וירבךך אל | העולם. הילכות הילכות רבתי
ושלם.

336§

בשם יי ברוך חכם הרים. בשע' שעלה משה אל
האלקים | למדו הקב' כל אדם שיהיה לבן |
שונה חזק עלי אילו השמות בשם בארי
באהא. הוי מיראת | סמו סלם אביר
55 ואביב' שיתפשו כלב כל מה שאני שומע ולמד
| ויקרא ומשנה הילכות ואגדות ולא אשכח בעולם
הזה ולא בעולם הבא ברוך אתה | למדני למדני

B238

אשר הללך אבותינו היה לשריפת ואכל מחמל'נו היה לחרבה. ואנוהו | בנך
עמך ועבדיך בוי בחזקך וזע אברהם יצחק יעקב בחזקך | ונחמנו בכל
הקצוות ובעוונותינו יתננו | ביד מלכי הארצות למשול בנו וברכשונו כרצונם
30 ובצרה גדולה אנוהו כי יי עם הארץ והממטטן | וחסידים אנשי מעשה ועוסקי
חזרה ותמעטו

326§

והנה הצט אשר יאתה לך להושיע ובה יורע עז רחמיך. | ובכן יחי רצון
מלפניך יי אלהי ישראל שתקיים עליו אמרי ותחמדיך אשר ייעדת לנו על ידי
בניאיקר ולבית | בחזק לחסידך ואשר יגיל לעבדיך ברו חזקתך וייאמנו עליו
ועל כל ישראל עמך הבשחות טובותיך וישעוהיך | ויראה אל עבדיך פעולך
והדרך על בניהם. ויהי נועם יי אלהינו עליו ומעשה ידיו כוונה עליו
35 ומע' | ידיו כוונה.

327§

אנא יי אלהי ישראל אלהי האלהים מלך המלכים האל הנאמן שומר
הברית והחסד לאותיך | ולשומרי מצותיך חזק נא בעיניך נפש עמך בית
ישראל ונפש בך עבדיך אלה העומדים לפניך החפצים | ליראה את שםך
והנכספים לדעת סוד חזקתך כלבב שלם ונפש חסיפה אשר שמו פניהם
בארץ שנים | לבקש את פניך ולספר שבחך ולהדבק בעבודתך ולהתאחד
באחוזתך.

328§

אתה אל שדי טוב ומטיב אלהינו | ואליה אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואליה יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונו שמים וארץ. | ורשונך
40 המצאנו יעקב עליון שפע ברכותיך ותכתירנו בכחך חכמה ויבנה ותגדיל
חסדך עליו | להנבירנו בגבורת חזקתך וייאמר שייך הגדול עליו כדבר שני
ויאמר יי לבדי אתה ישראל אשר | כן | מתאפר והשבענו נצח מהור שני
סובך צדק משפטיך ועדלותך בתורה שבעל פה ויגלה שםך ומלכותך | עליו
למען שםך הגדול.

M40

O1531

N8128

335§

אם אתה רוצה להתייחד בעולם לגלות לך |
(רז) עולם וסתר חכמה הוי שונה המשנה הזאת
הזי חזק עד יום מרשתיך אל תבין מה של
40 אתה רוצה ואל תחזק אמרי שפתותיך | מה
שלבבך תבין כדי שתוכה לפיות המרכבה.
הוי חזק בכבוד | קונך ואל תרד לו ואם ירדה לו
אל תחזק תהנה ממנו סופך | לה | לעולם
העולם כבוד אלהים הסתר | דבר כדי שלא
תטור מן העולם.

336§ בשעה שעלה משה אל האללים למדו כל אדם
כדי שיהא | לבן שונה חזק עליו השמות כאלו
בשם. בארי. באהא. האי. מ' | מרמיות. סמו.
סלם. אביר. ואביב' שיתכנסו כלב כל מה
55 שאני שומע ולמדו משה קרא ומשנה תלמוד הילכות
ואגדות ולא אשכח בעולם | לא בעולם הזה ולא
בעולם הבא. בארי למדני חזק.

336§

בשעה שעלה משה | למדנו אל האללים. למדנו
הקב' כל אדם שיהא לבן שונה | חזק עליו
השמות האילו בשם בארי | באהא | האי | מ' |
מיראת סמו סלם אביר ואביב' שיתכנסו | כלב |
כל מה שאני שומע ולמדו. ולמד קרא ומשנה |
תלמוד הילכות והגדות ולא אשכח | לא בעולם
הזה ולא | בעולם הבא בארי | למדני חזק.

332 §

והגו היום באים בכל לב וכל נפש ברוב תשוקה ובכוסף גדול לחסות בצל כספך ולהשליך באמתך | תתפילים מתנפלים ומתחננים לפני הדרת דין תפארתך שתתמלא עלינו רחמים ותשנינו מפרומים וחסר | מעלינו כל הדברים המעכבים והמונעים אותנו מלהשלים פעולותינו לפי צוונך ונמצא חן וחסד בעיניך | ותצוה לעבדך (והשרים) הממונים על סוד תורה ולמלכים אשר עליהם יתידו ונקיים לנו למלאות רצוננו ולעשות | את בקשתנו בתלמוד תורה ובסודותיה להרבות תעודה להפליא עצה ולהגדיל תועיה במקרא במשנה בתלמוד | בהלכות ובאגדות ולהשליך באמתך בשם אבותה חותם גדול וכשם צורקם שם קדוש וכו' ונרא.

333 §

אנ | יי אלהי ישראל בריך את עמך ישראל בשלום ומלא משאלות לביו | 15 לטובת הארץ פניך אלינו תושעה. גל צנינו | וביטת נפלאות מתורתך. ותחינו לחוות בננועך ולבקר בהלך. (ול) וללאור באור החיים כדבר ש' | כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. ונאמי | אורי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד. ונאמר | כל כלי יוצר עלייך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט תשיע | זאת מחלת עבדי יי וצדקתם מאתי | נאם ⁴⁴. ונאמר יי אלהים צבאות | הליבנו האר פניך תושעה. ונאמר יי עז לעמו יתן | יי יברך (את) עמו בשלום | 20 | טרם נקרא אתה תענה כדבר ש' יהיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע | כי אל שומע | תפלה ותתן אתה ברא' שומע תפלה.

334 §

מי לא ירומם אותך מליך נורא ומבהיל על כל משרתך | ברתת ובידע משרתים אותך בבבל וברעדה מתבזהים מלפניך בגזירה כזה אחד שמך נורא מוציאם | מפני איהם ויראה שעומדים בה לפניך אין מקרים ואין מאחר וכל המעכב את הקור מחבר בשמן אפר | בשיעור גימא שלשער מיד נדחה ואש להבה מדחפת אותו כדבר ש' קק' יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. | ואומרין 25 אביו מלכו.

329 §

ובכן יי רצון מלפניך יי אלהי ישראל שתהא תורתך אומנותיו והעמידה | כינינו בעולם הזה ותהא עמנו בעולם הבא. אל רינות יי אלהי ישראל נתן חכמה בחכמים ומדע | ליודעי כינה פתח שערי לביו בשערי תורה בשערי חכמה בשערי שכל בשערי דעת בשערי בינה. | אפי' חזק וגיבור חזקו ואמצו והגברו בתגבורת התורה והדריכו בדרכיה ובנתיבותיה | ותסייענו ללומדה בטורה השלם פעולותינו לפי צוונך ותעזר בפנינו ובפסיפות עמך בית ישראל |

330 §

ונתיה אותו וצאצאיו וצאצא עמך בית ישראל כולם יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ותעמיד | בדינו מה שקרנו ונקרא. מה ששנינו ושננה יתיקם בלבבנו יתפסו כליותינו כל מה ששמעו אוננו | וישמעו יחזיק לבבנו ונתיבות חלמו תורה שנת לעמך ישראל בקדושה ובטורה סעדנו ותושעה שלא | וניה למורים תורה ושוכחים תעדיף טובך עלינו ותסמך ידינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע | ללמוד לשמור ולעשות ויחזק לבבנו להכיר ייחוד שמך הנכבד והנורא להודיע בה נביות ובטהרה | בפחד ובאימה לקבל עלינו עול מלכות שמים ועול מצוותך לקיים מאהבה.

331 §

ובכן יי רצון מלפניך | יי אלהי ישראל שתתלבש בגדךתך ותתכסה ברוחמך | 5 ותתעטף בחסדיךתך ותתאור בתנינותיך ותבוא לפניך | מדת טובתך וענותותך. ותביט בכושתנו ותרא בעינינו ותצין בחרסך רעיתנו אשר היא מפני שאור שפיעה המעכב בלדנו ומפני אור הנליות ושעבוד המלכות ומפני מינות החכמים יודעי | בדתותך עד אשר קצרה די ביתינו מהשיג ריעה ברורה כלו תורתך אשר נתת לעבדך להשתמח(?) בו |

335 §

אם אתה רוצה להתייחד בעולם לגלות לך רוי | 335 §
עולם | וסתר | חכמה הוי שונה המשנה האת הוי | 20
והוי | בה עד יום פרישתך | אל תבין מה שלאחרך. | ואל תחזק אמרי ששתותך מה שבלבך | תבין כרי שחוכה ליופית המרכבה | 42
הוי הזיר בכבוד קונך ואל תרד לו | ואם ירדה לו חזק | תחזק תנה מנו סופך להסדר מן העולם | 45
כבר אליו | הסתר דבר כדי שלא תסדר מן העולם.

336 §

בשעה שעלה משה אל האלהים | למדו כל אדם | 336 §
שלא לבו שונה הזכר עליו השטות האלו בשם | 336 §
אורי אבהאי | האי מרמורט סמו סלס אברי | 5
ואריכונו שיחכסו בליבו כל מה שאני | שומע ולמד מקרא ומשנה תלמוד הלכות ואגדות | 5
אשכח לא | בעולם הזה ולא בעולם הבא ברא' למדי חקך.

336 §

בשעה שעלה | משה אל האלהים למדו חקב' | 336 §
כל אדם שיהא לבו שונה הזכר עליו השמות | 336 §
הללו בשם | בארי אבהאי | האי מרמרא | 25
מפוסלים אברי ואבינה שתעשו בליבי | כל מה שאני שומע ולמד מקרא ומשנה תלמוד הלכות ואגדות ולא אשכח לא בעולם | 55
הזה ולא בעולם הבא ברא' למדי חוקך.

337 §

זהו השם שנגלה לר' עקיבא שהיה מסתכל |
בצפיית מרכבה. וירד ר' עקיבא ולמדו |
לתלמידיו אמ' להם בני הזהרו בשם | זה שם
הגדול הוא שם קדוש הוא שם טהור | 5
שכל המשתמש באימה | ביראה בטהרה
ובקדושה בעונה ירבה וזרע יוצלח בכל דרכיו
ויאריכו ימיו | ברוך את' יהוה אשר קדשנו
במצותיו וציונו על קדושת השם.

10

338 §

אר' עקיבא ארבעה היינו שנכנסו לפרדס וגו'.

15

20

25

30

340 §

כשעלה משה אל האלקים | למדו הקב"ה על כל
אדם ישלבו שונה עליו הזכר עליו אילו השמות
האלה. איום יהיה | צבאות אה ביה יה ביה
יהואל יהואל אתם שמות הקדושים האלה פתחו. | 35
פתחו לבי כל מה שאני שומע בין בדברי תורה
בין בכל מיילי יתנוטן | כלבי ולא ישכח
מני לעלם.

341 §

זה ספר חכמה ובינה ודעת ומחקרי | מעלה
ומטה צפוני תורה ושמים. וארץ וסודות שנתן
אל משה בן עמרם | מדרות יה יה אלהיה יאו
צבאות אלקי ישראל וגלה לו בחורב שעולם
עומד | בה. ובה עשה משה את האותות
והמופתים ששעה במצרים. וכו' הכה את המצרי | 15
האשר אשר בסנה. וגלה עליו מטטרן שר סני
יהוה שר צבא | ידא. ואמר. משה משה.

342 §

אר' עקיבא השם ההוא טרגול סגול סגסגאל |
חתום חתום חתום. הדין שמה רבא דפלג ביה
משה ימא רבא כשובר | ירבבר סני בדסיקין
מרא סחטי בר סאיי לביים.

55

343 §

הדין שמה רבא דעבד | מיא שורין רמין

337 §

זהו השם שנגלה | לר' עקיבא שהיה מסתכל
במעשה מרכבה וירד ר' עקיב' | ולימד אותו
לתלמידיו אמ' להם בניי הזהרו בשם הזה | שם
הוא שם קדוש הוא שם טהור הוא שכל מי
שמשמש | באימה ביראה בטהרה בקדושה
בעונה ירבה וזרע יוצלח | בכל דרכיו ויאריכו
ימיו בא' יו אשר קדשנו במצותיו על קדושת
השם.

338 §

אר' עקיבא ד' היינו נכנסו לפרדס וגו'.

337 §

זהו השם שעלה | לר' עקיבא שהיה מסתכל
במעשה מרכבה וירד ר' עקיבא ולמדו | ל'
לתלמידיו. אמר להם בניי הזהרו בשם הזה הוא
שם טהור הוא | שכל מי שמשמש בו באימה
ביראה בטהרה ובנקיות בקדושה | בעונה ירבה
זרע יוצלח בכל דרכיו ויאריך ימים בא'
אמ'ה למדני חקך.

20

337§

זהו השם שנגלה | לר' עקיבא שהיה מסתכל
במעשה המרכבה וירד ר' עקיבא ולמדו
לחלמדי' אמר להם בניי // הזהירו בשם הזהירו
קדוש הוא שם טהור הוא. שכל מי | שמשתמש בו
באימה ביראה בטהרה ובנקיות בקדושה בענה
ירבה | זרע ויצלח בכל דרכיו ויארץ ימים ב"א"
אמ'ד' אק'ב' על קדושת השם. |

338§

אמ' ר' עקיבא ד' היינו שנכנסו לפרדס וכו'

337§

זה השם שנגלה לר' עקיבא שהיה | מסתכל
במעשה המרכבה וירד ר' עקיבא וילמדו
לחלמדי' אמר להם בניי // הזהירו בשם הזהירו
בשם זה שם גדול הוא קדוש וטהור הוא שכל מי
שמשמש בו באימה ביראה | בטהרה בקדושה
בענה ירבה זרע ויצלח בכל דרכיו ויארץ
ימי ברוך | אשר קדשנו במצותיו וציונו על
מצות השם....

344 -- 338§

אמר עקיבא ארבעה היינו שנכנסו | לפרדס
אחד הציץ ומת ואחד הציץ ונפגע ואחד הציץ
וקצץ הנטיעות אני | נכסתי בשלום ויצאתי
בשלום ומפני מה נכסתי בשלום ויצאתי בשלום
לא שאני גדול | מחבירי אלא נרמו לי לקיים
המשנה ששנו חכמים במשנתם מעשך יקרבך
ומעשך | ירחיקך....

345 -- 339§

אילו הם שנכנסו לפרדס בן עזאי ובן זומא
ואלישע אחר ור' עקיבא | בן עזאי הציץ ומת
עליו הכתוב אומר יקר בעיניי // המותה לחסדי'ו
ג' בן זומא הציץ | ונפגע עליו הכתוב ואמר דבש
מצאת אכול ויין | ג' אלישע אחר הציץ וקיצץ
הנטיעות | עליו הכתוב אומר אל תיתן את פך
לחטא את בשרך ג' ר' עקיבא נכנס בשלום ויצא
בשלום עליו הכתוב אומר משכני אחריך נרוצה
ג'

30

35

40

45

50

55

יהוה אלקי ישראל אובחה לך וכלתי ובקול
חזיתי. | אוסטר יהוה פסטור מלאה
אותיות השם. בשם מיכאל וקתנו. מאת יהוה.

§ 344 (671) 5

- אד עקיבא ארבעה היינו שונכטו לפירסד אחר
הצין ומת. אחד | הצין ונפנע. 'אחד' הצין וצ
25 וקצין את הנטיעות ואני נכנסתי לשלום ויצאתי |
בשלום לא מפני שאני גדול מחבירי אלא מפני
10 גרמו לי לקיים את המשנה | ששנו חכמים
במשנתן מעשיך יקרבך. ומעשיך ירחקך.

§ 345 (672)

- 15 ואלה הם שונכטו | לפירסד בן עזאי וכן זומא
ואחר ר' עקיבא. בן עזאי הצין בהיכל ששי
וראה | יו אריר אבני שיש שהיו סל(ו)לות
בהיכל. ולא סבל גופו ופתח פיו ושאל | מים
30 הללו מה טיבן ומת עליו הכתוב א' יקר בעיני
יהוה המותה לחסידיו. | בן זומא הצין בזיו
באבני השיש. וסבר שהוא מים. וסבל גופו שלא
שאל | אבל לא סבל דעתו ונפנע. צא מדעתו
עליו הכתוב א'. דבש מצאת אכול | רייד פן
השכבעו והקאתו. אלשע בן אביוה ירד וקצין
25 בנטיעות כיצד | קצין הנטיעות. אמרו בשעה
שהיה בא לבתי בניסיות ולבתי מדרשות והיה |
35 רואה שם תינוקות מצליחין בתורה הוא היה
אומר עליהם? (כן) וכן מסתמך | ועליו הכתוב א'
אל תתן פחד (לה) חטיא בשך. ר' עקיבא עלה
30 (בשלום) וירד בשלום | ועליו הכתוב א' משכני
אחריך ונצוה הביאני המלך חזריו.

§ 346 → 673

אד עקיב' באותה שעה שעליתי | למרום נחתי
סימ' במבואות של רקיע יותר ממבואות ביתי |
וכשהנתי למרוד צאו מלאכי חבלה
לחבלני | אמ' לון | חתניו חזרו לו לזון
שהוא ראוי להסתכל בכבודי

§ 346 → 673

אמ' ר' עקיבא בשעה שעליתי למרום | נחתי
35 זמני במבואות רקיע יותר ממבואות ביתי
וכשהנתי | אל הפרגוד צאו מלאכי חבלה
לחבלני וא' להם חקב' חתניו | חזרו | לזון לא ראו
להסתכל בי.

40

§ 347

[וזו] (זהו) השם שנגלה לר' עקיבא שהיה
מסתכל במעשה מרכבה | וירד ר' עקיבא
ולמדו להם לחלמדי. אמר להם בני הזהירו
בשם | זהו וכו'.

§ 348 (674)

- אד עקיבא באותה שעה שעליתי למרכבה
יצאת בת | קול מתחת כסא כבוד. מדרבת לשון
אומרת לשון | ארמי בלשון הזה מה היא מדרבת.
25 עד לא עבד ה שמיא | וארעא אתקין בנזכה
לרקיעא למיעל בה ולמיסך בה ואין ריון בה |
אלא מבוי אתקן שמה יציבא למשול בהיכל
עליו

§ 349 (361)

ומאבד נשא דרכו | למיסק למיעל למירכב
וגלגלין למיתח לתחתא מחקר | תכל למחלאכ
לאיטכאלא ביוזיה לאשרמא בתניה למתחאפא

§ 348 (674)

- אד עקיבא באותה שעה שעליתי למרכבה
יצאת בת | קול מתחת כסא כבוד. מדרבת לשון
אומרת. בלשון | הזה מה היא מדרבת עד לא
עבד יו שמיא וארעא | אתקן // אתקן בנזכה
339 לרקיעא למיעל בה ולמיסך בה ואין ריון בה |
אלא מבוי אתקן שמה יציבא למשול בה כל
עלמה

§ 349 (361)

ומה ברשע | דרכו למיסק לעילא למרכב
וגלגלין למיתח לתחתא מחקר | תכל למחלאכ
ביבשוא למיטכאלא ביוזיה לאשרמא | בתניה
למתחאפא

§ 348 (674)

- אד עקיבא בשעה שעליתי למרכבה יצאתה בת
קול מתחת כסא הכבוד | מ | מדרבת בלשון
17 אומרת. בלשון מה היא מדרבת. עד לא עבד
יהוה שמיא וארעא | אתקן. בנזכה לרקיעא
50 למיעול בה ולמיסך בה ואין ריון בה אלא מבוי
אתקן | יציבא למיחשול בה כל עלמא

45

§ 349 (361)

ומה ברשע | דרכו למיסק לעילא למרכב |
וגלגלין למיתח לתחתא מחקר. תכל למחלאכ
ליבשוא למיטכאלא ביוזיה | למ | למשתבא
5 באירא לממר שחזוהו למדכסא אחייז לאמיר

338 → 344§ 5

אמר עקיבא ארבעה היינו שנכנסו | לפרס
אחר הצין ומת ואחר הצין ונסגע ואחר הצין
וקצץ הנטיעות אני | נכנסתי בשלום ויצאתי
בשלום ומפני מה נכנסתי בשלום ויצאתי בשלום
לא שאני גדול | מחבירי אלא גרמו לי לקיים
המשנה ששנו חכמים במשנתם מעשיך יקרבך
ומעשיך ירחקך....

339 - 345§

15 אילו הם שנכנסו לפרס | בן עזאי ובן זומא
ואלישע אחר הר' עקיבא | בן עזאי הצין ומת
עליו הכתוב אומר יקר בעיני יי המותה לחסידיו
ג' בן זומא הצין | ונסגע עליו הכתוב אומר רבש
מצאת אכול דרך ג' אלישע אחר הצין וקיצץ
20 הנטיעות | עליו הכתוב אומר אל תיהן את סוך
לחטא את בשרך ג' ר' עקיבא נכנס בשלום ויצא
בשלום עליו הכתוב אומר משכני אחריך נרוצה
ג'

25

30

346§

אמר עקיבא באותה שעה שעליתי | במרום נחתי
35 סימן במבואות הרקיע יותר ממבואות של ביתי
וכשהינעתי לפרגוד | יצאו מלאכי חבלה לחבלני
אמר להם ה'ק'ב'ה תניחו לכן הזה שהוא ראוי
להסתכל בכבודי.

40

45

348§

אמר עקיבא באותה שעה שעליתי למרכבה
יצתה בת קול מתחת | כסא הכבוד מדברת לשון
15 ארמית כלשון הזה עד דלא עבד שמיא
ו[ע]ארעא אתקין | בניבא למיעל ולמיסק בה
50 ואי רזיבה אלא מבוי אתקין שמיא שיבא
למחשיל ביה כל | עלמא

348§

אמר עקיבא שעלייתו | למרכבה יצתה בת קול
מתחת כסא הכבוד מדברת לשון | [אמ]
ארמי כלשון הזה מה היא מדברת. עד לא עבד
י' שמיא | וארעא אתקין בחבה לרקיעא למיעל
15 בה למיסק בה ואין רזין בה | אלא מבוי אתקין
שמיא יציבא למושל בהיכל עלמא

349§ (361)

ומאבר נשא דיכול | למיסק למיעל למרכב
נגלגין למיתת לתתא למחקור הכל | למחלכא
למחלכא בויזיה. לאשראא בתיה למחלכא
ביקרא למימר | שכוא למרכבא אתיין למימר

349§ (361) 55

ומה בר נשא דיכול למיסק לעילא למרכב
נגלגין למיתת לתתא למחקור הכל | למחלכא
ביבשא למחלכא כיווא לאשראא בתנא
למיתת סבא ביקרא למימר שבא | למרכבא

350§

ומאן יכיל לפרש' ומאן יכיל למחז' ע' מן קדמת
דון כתי' כי לא יראני | האדם | ותנינתיה כי ידבר
דיבר 'אלהים' את האדם וחי | ותלייתיה כתי'
אריא את || יי' יושב על כסא

43

351§

ומה הוא שמו ססיית כספן ודנין | דון נין גינה שכל
קדש | צבאי אש ואשיה שוה והיי צבי אש בנין
הוד בישא גנוי | יושב על כסא רם ושא
קלק' יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו ברוך |
כבוד יי' ממקומו | אוטיילס פיסוקסין הישה
שחקה קספן פנוקי | טוקף אפהה ספוק סופס
יאי' טסהה קזה סקוס והם ואקיא | הא אטסס
סטהיי ויש אומ' לפני כסא כבוד מראשן

5

350§

ומן יכל למרשן ומן יכל לחזון | מן קררות דנא..
כחוב כי לא יראני האדם חי ותנינתיה כי ידבר
אלהים את האדם | חי ותלייתיה כתי' ואראה
את יי' יושב על כסא גו..

5

351§

ומה הוא שמו ססיית כספן ודנין | דון נין שכל
קדוש צבאי אש ואשיה שוה והיי צבי אש בנין
הורבישן גנוי | אבירן יושב על | כסא רם ושא
קדוש קדוש קדוש יי' צבאות מלא כל הארץ
כבודו יי' או טיים פיסו קסיו היטא | שהקה
קספן ספטי אפהה ספוק סופס | יאוק כוסטה
קקה | סקוס והם ואקי אהא | אקטס סטהיי
וישראל אומרי' לפניו כסא כבוד מרומ מראשן

25

15

352§

קדיש' עלינוים | אומרים | כמראה בוק אנו רואים
נביאיה אומ' בחלום חזון אנו רואים | כארם
שהנ? | א ראה חזון | לילה והמהלכין שבארץ
אומ' עוקה סתר | נהים הוא אלא אמר במבול
כמותני הוא והוא | גדול מכל זה הוא גדולות
סנשר מפניו ומשה אומר להם לאלו אלו אל
תרפקו בדברי | לכך נאמר ברוך כבוד יי'
מקמומו..

30

25

352§

ומקדיש' עליונים | אומרים | כמראה בוק אנו
רואים | נביאים אמר' בחלום חזון אנו רואים |
בארם | שרואה חזון | לילה והמהלכין שבארץ
אומרי' עולקא סתר | נהים אלא אמ' ר' יכיל
כמותני הוא והוא גדול מכל זהו כבודו שנסתר |
מפניו.. משה אומ' להם לאלו אלו אל הבקין
בדברים | אלא שהוא במקומו | לכך נאמ'
ב"כ"מ'.

10

353§

אמר' עקיבא מן מיניה ומן שמאליה || שמעית
דאמרין מן דבעי דילף ויעינה שמארי' יליף
חמבתא דא יליף רוא דנא ומן | דבעי יליף רוא
דנא יליף דעתא מן חויה ולקדמוהי' הילוכיהן
חזווא אפיהון גביהון הילוכיהון | כמראה בוק
חזויהון כחיו קשתא בעננא אפיהון כחיו דכלא
נפיהם | חוהם עני | כבוד

2161

35

353§

אמר' ר' עקיבא מן ימיני ומן שמאלי' שמיעת
דאמרין | מאן דבעי לילף רוא דנן יליף דעתא מן
חויה | מלקדמוהי' הילוכיהון | חזווא אפיהון
גביהון הילוכיהון כמראה חזויהון כחיו קשתא
בעננא | אפיהון כחיות נפיהם ביהים עני כבוד.

15

354§

נפד' לחזא ד' אפין לכל | אפא ואפא | יי' אפין
לכל אפא ואפא.. ד' אפין לבריא חזא | חזו מינין
אפין דלד' בריין.. רמז' אפין ד' נפין לנפא ד'
נפין לכל נפא | נפא ס' נפין לבריתא חזא.
הי מינין נפין דלד' בריין רמז' נפין |
אריבע אפין לחזא אריבע אפין לאפא אריבע
אפין לכל אפא ואפא שיתא עשר | אפין לכל
אפא ואפא שיתא אריבע אפין לברייא חזא הי
מינין אפייא? | דלאריבע בריין | מן|אוחים
חמשין ושיתא אפין אריבע נפין לחזא אריבע
נפין |אוח|אבא אריבע נפין לכל נפא | נפא שיתא
עשר נפין לכל נפא נפא ושיתא אריבעא נפין
לברייא חזא הי מינין נפייא | דלאריבע בריין
מאתן וחמשין אריבעא נפין

5

50

355§

כד למצפין ד' מן צפין מן לקדמוהי' למנהא
וכד כעץ לאסתכלא | מסתכלין לא מאחזיהון
ולא למעלה וכד פרוח מבראין ולובסין
וכד מצלין גוואין ומכסין גויתחן | בבראין וכד
מצהרין | צהרין | בבראין ומכסין גוואין |
כגויתחן וכד משתחן ומשתחן | גוואין |

20

355§

כדבעין למצפין מן צפין מן לקדמיהון |
למנהא וכד כעין למסכלא מסתכלין
מאחזיהון למנהא וכד פרוח מבראין ולובסין
גויתחן | גוואין וכד מצלין מצלין גוואין ומכסין
גויתחן | בבראין וכד מהצולין בבראין ומכסין
גויתחן | גוואין משתחן משתחן | גוואין |

10

55

N8128

356 §

וקדם פרסת רגלי החיות רביעו י'פ' מסטיר
אבני ברדא אבני ברדא וקדם [אבני] ברדא
ותחלו וקדם [ורחוק ותחלו קיימין שורין קדישין
וקדם שורין קדישין מקיץ נהרין ד' גור קדישין
נהרין ד' גור מאחו פני כסא פרשו עליו ענו.
קיימין אלף | אלפין ורבי' רבוון קדימה
משמשין כענין של אלף אלפים השוו שניה |
ורביבה רבני קדימה | קיימון ולעיל מנהון
צ'יבין רעביס וברקיס. ואחית | שמי' כיוו
קשאת בענא וטיף ואמר מעטף דלהון ועיל
עליהו וחזו | כולחון. הוא עצמו רומיה שרת
עלמא ומליה. שרה בחיכלו ברא הידי | כמי
נבולטום פריצין בענין וסרוס. מעטף בלון/פ
דיגור מספר כסארי | ובובי גבר מסמכין
רגילה. בעני אש [בש]בעריה הוא ובחזיון
ובחזילום | ובחזילום. בראד בבקרי הוא ובשכשי
יעאל ובפרסת חזית בעני אש בעני | בעני/ן
היה כעני הכוביס כבני אדם בשפי | גיר
בצפורין של ארי בקרי שור | וסבר כל קטר
פניו כדמות הרוח ונשמה. שאן כל
בריה יכיל | להכיר בה וייתוו כתרשש מלא
כל העולם שאן קרוב | ורוחקים מכירין בו.
כרוך ומבורך שמו לעולם ולעלמי עולמים.

357 §

ברך שמו הגדול הגורא | חזוק ותאמין האדיר
האביר שעיניו מייחלת לו ובשמו מבעינין
השבעתי | עליון מקליט כשם והספרים י'א
שספר/ מכוסי חזאת הת' לזורבן על | עילת
ספי מערה יחורו יחיתור. כן/לעלם אבר
טופיטם פאמון שמו | חרופ טופי פסי פיימון
שמו. משה אמר ס' שיש שמו וכן /מ/ מלאך
המות אמר ס' שיש שמו. דוד אמר אקולותים
אקולות | שמו. שלמה אמר אקולותות
אקולותים אקולותות | חסדסורו (היותם) |
שמו. ונבק שם יתה לכל די ציבי טחון שמו
שהוא שם המפורש | ופירשוהו וייקבתו וחקירוהו
ויפשוהו שמו של יונת.

358 §

פני ד'מ' /כ/ | בקדושים ד'מ' אנלי טפסו
ד'מ' בישראל ד'מ' ופתחתהו כ'רוך [בארן]
ב' ד'מ' | ותחמתהו א' מ'מ' | צבאות צבאין
ש' אל אלקי אילם אלקין אילין | אדני איהו
אדני איהו אדני איהו. אדני אדני אילם אילם
אדני אילם אלה | אל שם צבאים צבאות אלה
דיגור ד' גילוס ד' גילוס גילוס גילוס |
דיגיל ריגון אדני הר' ל' ריגון. הדרלם
הדרילס ריגון הריגיל ריגון | הריגיל
הריגיל גום הדר גילוס ריגון הדר גילוס
רונגה הדר גילוס ריגון | ג'לריקס טפסא
אטאט טפאט טפאט פטי טפס פטי טפס
אטאט אמיר וטור ד'מ' | וסוימיהו קדוש
[מ]מ' | מ'מ' וטור ד'מ' | מ'מ' שמו ית' מ' 30

O1531

356 §

וקדם פרסת רגלי החיות רביעו י'פ' מסטיר
אבני ברדא אבני ברדא וקדם [אבני] ברדא
רביעו אבני גחלא כושר רוחין ונחלן | קיימין
שורין קדישין וקדם שורין קדישין מקיץ נהרין
דנור. וקדם נהרא דנור | וקדם נהרין דנור מאחו
פני כסא וקדם מאחו פני כסא | פרשו עליו ענו
אלף אלפין ורביא רבוון קדימה |
משמשין כענין של' נהר דיגור גדר ופסי מן
קדימה יגור | חזה הית. ו'לעיל' ולעיל מנהון
צ'יבין הצבורין וברקין | ואחית | אחית שמה
בדיו קשאת דענא וטיף [מ] יאמר מעטף | על
כולחון ועיל עילוייהו וחזיון כולחון הוא עצמו
רומיה | שרת עלמא ומליה שר בחיכלו. שרי
בחיכלו ברא יתיב. | במצו טנוס מריבן בעני
פרחון מעטף בנופי | דיגור מספר סמרי נכו כי
גבר מסמך רגילה בעני | אש כבערי אש
ובחזיון ובחזילום ובחזילום בר | בחזיון הוד
ושכשש יעאל ובפרסת רגלי החיות בעני |
השכשש כעין הירח כעין הכוביס כעין אדם
ובפני ושר | בצפורין של ארי בקריין של שור
וסבר כל קטר פניו | בדמות הרוח ובחיתא
נשמה. שאן כל ב'ר'א יכיל | להכיר בה
וג'איהו כתרשש מלא כל העולם שאן קרובין
רוחקין מסתכלין ברוך ומבורך | שמו לעולם
לעולמי עולמים.

357 §

ברך שמו הגדול הגורא חזוק ותאמין האדיר
האביר שעיניו מייחלת לו ובשמו מבעינין
השבעתי | עליון מקליט כשם מסמכין
חיתא וחרוב | על עילת ספי צפריה וחרורו
ביתפרי בלעם אמר טופיטם | פאמון שמו. חופי
טופי פוסי פיימון שמו. משה אמ' | [אנקולותם
אנקולותם אקולותותם שמו] פטשיין שמו. וכן
מלאך המות אמ' פטשיין שמו. דוד אמ' |
אנקולותם אקולותותם שמו. שלמה אמ'
אנקולותם | אקולותותם חסדסורו חסדסורו
יתוס שמו. ונבק | שם יתה לכל ריציבי טחון
שמו שהוא שם המפורש | ופירשוהו וחקירוהו
ויפשוהו שלו ויוני.

358 §

ופני ד'מ' בקדושים. ד'מ' אנליטפסי ד'מ'
ב' ישראל | ד'מ' ופתחתהו ברין ב' ד'מ' |
חיתא ד'מ' | צבאות צבאין ש' אל אילם
אלה אלהים אלהך אלהים | אדני איהו
אדני איהו אדני איהו. אדני אדני אלהים | אלהים
אלה אלהים אלה אל ש' צבאים צבאות. |
הדרגילוס דיגוס דרגילוס דיגוס הדרגילוס |
הדרגילוס דיגוס הדרגילוס דיגוס הדרגילוס
דיגוס | הדרגול לסריגוס הדיגיל דיגוס
הדיגילוס דיגוס דיגוס וטורקין טפסא
אטאט | פטיאט טפסאט טפסאט טפסאט
טפסאט פאטאט | אגמור וטור ד'מ' | וסוימיהו
וקדם מ' בחיתמיהו | א'מ' מ' שמו ית' מ' 20

M40

356 §

וקדם פרסת רגלי החיות רביעו אבני | אופני
ההאר וקם דרדא רביעו אפי גחלא רוחין
ונחלן קיימין שורין קדישין מקיץ נהרין דנור
וקדם נהרא דנור מאחו פני כסא. וקדם מאחי
פני כסא פרשו עליו ענו. וקדם פרשו /ע/
//עליו | עליו ענו קיימין אלף אלפין ורבוא
רבווא קדימה | וקדם נהרין דנור | נהר נפק מן
קדימה. וקדם מנהון | צ'יבין חזיון וברקוס
ואחית | שמה בדיו קשאת דענא וטיף יאמר על
כולחון ועיל עילוייהו וחזיון | כולחון הוא עצמו
דומיה שרת/חזיון | עלמא ומליה שר בחיכלו.
שר | בחיכלו ברא יתיב כמצטטנים. מריבין
בעני | פרוח. מעטף. | דנור. מסמך
[כ]ל[כ] | [כ]ל[כ] | נכו כי עבר מסמכו רגילה בעני
אש | / | ובחזיון. ובחזילום. ובחזילום. בדר ובכרי
יהו' ובשכשש. יעאל. ובפרסת | רגלי החיות
כעין השכשש כעין הירח כעין הכוביס כעין
אדם | ובפני ושר | בצפורין של ארי בקרי
שור וסבר כל קטר פניו | כ' בדמות הרוח
ובחיתא וחרוב | צבאין של ארי | כולחון להכיר בה
וג'איהו כתרשש מלא כל העולם שאן קרובין
רוחקין מסתכלין ברוך ומבורך | שמו לעולם
לעולמי עולמים.

357 §

ברך שמו הגדול הגורא חזוק /ה/ | האמין
האדיר | האביר שעיניו מייחלת ובשמו
מבעינין. משכין. השבעתי /ע/ | עליון מקליט. בשש
מספרם מכוסי חזאת חיתא וחרוב. על עולות. |
ספי צפריה. חיתור. בית כרו. בלעם אמ'.
טופיטם. פאמון שמו | חופיטם. פיימון שמו.
משה | [אמ'] פטשיין שמו. וכן מלאך המות | אמר
פטשיין שמו. דוד אמ' | אקולותים. אקולותים
שמו. | שלמה אמ' | אקולותות. אקולותות
אקולותות. | חסדסורו. חסדסורו. | ויתוס שמו
ונבק | שם יתה לכל ריציבי טחון שמו שהוא
שם | ופירשוהו וחקירוהו ונקבתו ופ' שלו ויוני.

358 §

ופני ד'מ' בקדושים | ד'מ' אנלי תפ[ח] |
חיתא | בישראל ד'מ' | ופתחתהו ברין ב' ד'מ' |
א'מ' | מ' צבאות צבאין ש' אל אלהים
אלה אלהים אלהך אלהים | אדני איהו
אדני איהו אדני איהו. אדני אדני אלהים | אלהים
אלה אלהים אלה אל ש' צבאים צבאות |
הדרגילוס ריגון הריגיל ריגון. הדרלס. הדרלס.
ריגון. הדר ריגיל ריגון. הדרלס. הדרלס. |
ריגון גום הדר גילוס. ונחור | הדר גילוס
ריגון. וטורקין טפסאט אטיאט טפסאט טפסאט
טפסאט טפסאט | ש' אטאטאטור וטור ד'מ' |
וסוימיהו | מ' לקדוש. מ' | וחיתמיהו. אמ' מה
שמו יהו ד'מ' |

356 §

וקדם | פרסת רגלי החיות רביעין אבני הרדא
וקם הרדא רביעין אבני נחלא | רוחין גזולין
קיימן שורין קרישין מקיפין גהרין דור וקדם
נהרין | דאנור מאחו פני כסא וקדם מאחו פני
כסא פרשו עליו ענו. וקדם | פרשו עליו ענו
קיימ' אלף אלפים ורבוה רבבות קדמוהי. שו'
נהר דור | נגד נוג'. ולעיל מנהן ציבין חבבין
וברקים ואחית שמה בזיו קשתא | דענאנ וטף
יאמר על כוללן ועיל עילייה. וחזין כוללן
הוא | עצמו רומיא שרת עלמא ומלייא שדי
בהכלו שדי בהכלו. ברא | יתיב במיטטנוס
מרבץ בענוי נפרוך מעטף בנופי דטר מסמר |
בסמר גבו כי גבר מסמבוהי רגלוהי כענוי אש
ובחזין ובתרגול | ובתרגול ובתרגול כדר
ובכרין הוד וכשכט עיאלא ובפרסת רגלי
הבחורלות | מעין השמש כעין הירח כעין הכוכבים
כפני אדם וכפני נשר בצפרניו | של ארי בקרי
של שור וספר כל קטר פניו כדמות הרוח
ובצירית | נשמה שאין כל בריית ילוליה להכיר
בזה וגויתו כתרשיש מלא כל העולם | שאין
קרובים ורחוקים מסתכלין.

357 §

ברוך ומבורך שמו לעולם ולעולמי | עולמים
ברוך שמו הגדול תורא החוק האמין האריר
האביר שענינו | מיחלות לו ובשמו אנו | משבינן
השבעתי עליך מקליטון בשם | סספרס מכניסו
חייאת החירב על עולת ספי מורה כחורו בית |
כדו בלעם אמ' מטיפוס פאמון שמו תופי פוסי
פיומן שמו משה | אמ' שטישש שמו וכן מלאך
המות אמ' שטישש שמו דוד אמ' | אנקולותם
אנקולותימן שמו שלמה אמ' אנקולותות
אנקולותם | אנקולותימוס דר' חסדיה
יהוסס שמו ונוקס שם יי יהוד לכל | דרבי טחון
שמו שהוא שם המפורש ופרושהי וחקרוהי
ונקבדהי ופי' שלו ייווית.

358 §

ופני זמ' בקדושים זמ' אנליחטס זמ'
בישראל | זמ' ופתוחיהן ברוך ברוך זמ' אמ'
מז מ' צבאות צבאים שדי אלהי | אלהים
אלהך אלהים אדוני. אהוה אוו יאהו אהו
יאהו אהיה | אדוני. אלהים אלהך אלהי
אלהים אלהי אלה שדי צבאים צבאות הרגילוס |
ריגוס דרגילוס ריגוס הרגילוס ריגוס דור דור
גילוס. הרגילוס ריגוס | הרגילוס לסדיגוס הרגילוס
ריגוס. הרגילוס גוס | הרגילוס דוחה |
הרגילוס ריגוס נוטריקן טפטייא אטייא
פטייא טירטי פטי טיט | פטי טופטי פטי טיט
אפטטאמור וטהר זמ' וסוימיהן מלך וקדוש
מלך ותחומיהן אמ' מה שמו יהיה זמ' ז'

356 §

וקדם פרסת רגלי החיות רביעין אבני ברדא
וקדם אבני ברדא רביעין אבני נחלא וקדם | אבני
נחלא כושין רוחין וגזולין וקדם שירין קרישין | מקפין
קרישין שירין קרישין וקדם שירין קרישין | מקפין
נהרין דור וקדם נהרין דור מאחו פני כסא
וקדם מאחו פני כסא פרשו עליו | ענו וקדם
פרשו עליו ענו קיימין אלפי אלפי וריכי
רבבות דמשמשין קדמוהי כענו | שג' נהר דורין
חזי הית ולעיל מן שלתן יציבין רעמין וברקין
ואחית שמה בזיו | קשתא בענאנ וטף יאמר
מעטף על כוללן ועל עילייהן וחזו כוללן הוא
עצמו רומיה | שרית עלמא ואליא שרו בהיכלו
כראו יתיב במעינו טני מרבץ בענוי ופרין
מעטף | בניגור דיוור מסמר בסימרון וכיכנסים
מסבין רגלוהי כענוי אש בעברי אש ובחורין |
ובחורלותי כרך ובכרין הוד ובשכטי עזאל
ובפרסת רגלי החיות כעין | וחשמלן השמש
וכפני אדם כעין הכוכבים כפני אדם כעין נשר
כאפריניו של ארי בקרני שור וספר קלסתר |
הזימות הרוח וכצירית נשמה שאין כל ברה
יכולה להכיר בה וגויתו כתרשיש מלא כל |
העולם כלו שאין קרובים ורחוקים מסתכלים בו
ברוך ומבורך שמו לעולם ולעולמי עולמי' |

25

357 §

ברוך שמו הגדול הניבור החוק האמין האביר
האריר שענינו מיחלות לו ובשמו אנו | משבינן
השבעתי עליך מקליטון בשם סספרס מכניס
חייאת החירב על עילת כפי טעה | ב'יתורו
כיתמרי בלעם אמ' טופיס פאמון שמו טופי
פיומן פוסי פיימן שמו משה | אמר פט פוסי
שמו וכן מלאך המות קראו בלעם טי ש'א שמו
דוד אמ' אנקולותימן שט | שלמה אמ'
אנקולותות אנקולותוס אנקולותימן חסד יהו
יהוסס שמו ונוקס שם יי יהוה | לכל דייצבין מחון
שמה שהוא שם המפורש ופירושהי וסקרוהי
ונקובדהי ופירושו שמוט של | ייווית יי | ייווית 4162

358 §

ויפני זמ' בקדושים זמ' אנליחטס זמ'
בישראל זמ' ופתוחיהן ברוך ברוך זמ' אמ'
מז מ' צבאות צבאים שדי אלהי | אלהים
אלהך אלהים אדוני. אהוה אוו יאהו אהו
יאהו אהיה | אדוני. אלהים אלהך אלהי
אלהים אלהי אלה שדי צבאים צבאות הרגילוס |
ריגוס דרגילוס ריגוס הרגילוס ריגוס דור דור
גילוס. הרגילוס ריגוס | הרגילוס לסדיגוס הרגילוס
ריגוס. הרגילוס גוס | הרגילוס דוחה |
הרגילוס ריגוס נוטריקן טפטייא אטייא
פטייא טיט טיפטי טיפטי טיט | אפטס
אמריי טהר זמ' וסוימיהן וקדוש מ'
ותחומיהן אמ' זמה שמו אהיה זמ' ז'

N8128

359 §

הוא י"א והא' חרא אנה ארסיוא ברסייא
ולגרש נם סין גל רטין | והאז הא ארירכן
טרבין אספוסס י"א נוס' מלקיס סלנוס קיסס
קפס סטוס ולטוס ונצין ופי מייס | ולטא אעס
5 ארובן טרובן אספוסס סלנוס | נומר | דומר נורין
בייס הסתר הסתסרוב | אברדרא | ס | טורסיתון
הסתר הס | בקטיאל משנסיאל רחמיאל חנואל
שוק חוקסיאל סריאל מגלו כלמיה חוי |
10 טוחלרל טיקון אכירא סאבא סאבא קופמר
קירא דסתר בעי אשלוס | וקן | הים נשן | א |
אסחמן יס מעבלת צצ | ו | תא | חקין יווה
ירקלא שבעים לצאל ולבא עד שהלית שולט
| בו |

15

360 §

הוא היה אומר נגר שמה אבד שמה ודי לא יליף
קטלא חייב וראשמש בתנא חליף. דלא | ידע
קטמסיא מחקל ידירע קינטימא בעיין ליה
20 לעלמ דרתיא

361 §

ומאן בר שו דיכל למיס | לעילא למיתח
לחתח למרכב על גלגלין למחקר תבל
25 למחלכא למכשאל משנתבא באיקרא | למ' |
למספחית ביורה לאשראה בתנא למחלכא
באיקרא למי' שבחיה למדבקה | אי' | אחין
למי' | משחאל למציפ לעילא למציפ לתנא
למידע בפרוש חייא ולמיתוי בחות תמיא
30 לעול על אופני | ברול סיתאל בקחפא.

a18

362 §

אזר עקיבא במאמר פניך ברום רונך ופניך
35 קרין תל כללא מאן | והוא | ואוכיריאת חנוא
תלריה ריתוכין פני משא. ומה שמה תניינא
ביתא קרין כל ברין | די | קרטוסא ומה
שמה תניינא קריתא ברבריה דנגד ונפין
40 ונכס משענים | ותוסי | ותוסי | מאן מפחית
| ולמן | ומה ש' ביטא שמו. ביט שיתאה
שמו | ביט יחוש שמו ביט שמו. ביט ש' שמו.
ביט יחוש שמו. ביט יחוש שמו. ביט ש' שמו.
45 שמו. ביט יחוש שמו. ביט אבריה שמו. ביט אבריה
שמו. ביט יחוש שמו. ביט אלים שמו. ביט
בריש חומברותא | וכוברדרא | שמו. ביט אדני
שמו. ביט צבאח | שמו. ביט רחום שמו. ביט
תנן שמו. ביט טרם שמו. ביט בעל חמה שמו. |
10 ביט נוקם שמו. ביט ארד אפס שמו. ביט
סדינק שמו. ביט סרונוקם | שמו. ביט
סרסיקם שמו. ביט אפארתא שמו. ביט
קליש שמו. ביט אפרנס שמו. ביט חודילא
שמו. ביט אכיראל שמו.

363 §

אוריא שמו. בקיראל שמו. | חניאל שמו. משיאל
שמו. איתאל שמו. והיראל שמו. אתיאל שמו.
רריראל שמו | וטולא שמו. רריראל שמו.

O1531

359 §

הוא הוא אהא ארן | סיא | נ' | ברסייא ולגרש
נסין ולגרשן וואהא הא ארירכן | טרובן
אספיק סלנוס ארפס קיסס ריט סטוס ולטוס
|| ובינן ובניסין גלנא אעס ארובן סלנוס
אספיק סלנוס | חמר קירא בירס הסתר
הסתסס אכרכתא טורסיתון | הסתר הס
ברקטיאל שנססיאל רחמיאל חנואל |
חוקסיאל סריאל מגלו כלמיה חוי | וחוסי' |
גלכי אוק | אכרי אכריסא סאבא קופמר קירא
דפתר בעי | אשנס ולשחון הים נשן אפושן אסו
חוין | אס | אס | מעפת צצאח חקין יווה
וירקא שבעים לצאת | ולבא עד שהענית
שולט בו

360 §

הוא היה אומר' נגר | שמה ואבר שמה ודי לא
יליף קטלא חייב ורישמש | בתנא חליף ודי לא
ידע קינטימא מיתקל די | יע | ידע |
קינטימא בעיין ליה לעלמא דרתי

361 §

ומן בר שו דיכל למיס | לעילא למיתח
למרכב על גלגלין למחקר | תבל למחלכא
בישחאל משנתבא באוק. | למסכחל | ביורה
למחלכא בתנא למחלכא באיקרא למי' |
15 שבחיה למרכב אחין למי' שמה אל צפי
לעילא | למציפ | לתחאל למידע בפרוש חייא
ולמיתוי בחות | מיתיא לעול על אופני ברול
סיתא בקדחפא |

362 §

אזר עקיבא במאמר פניך ברום רונך ופניך
וכוניך | יכ' | באשחא | ומה הוא שמה וקראין
20 תל כליליא מהוא ואוכיריאת ויתבי בקרב
מאן מה שמה תניינא בריה קרטוסא ומה
שמה תליתא קריתא דנגד ונפין ונכס מע' | וב' |
משפחית בית יוד טיה אה שמו. ביט יחוש שמו.
35 ביט ש' שמו ביט אלים שמו. ביט ברישן שמו.
ביט סרונוקם | ש' | אוכברדרא ש' | חמר אדני
ש' | ביט צבאח ש' | ביט רחום ש' | ביט תנן
ש' | ביט נטר ש' | ביט נוקם ש' | ביט בעל |
חמה ש'.

359 §

הוא אהא אכסייא ברסייא ולגרשן נסין גל
דחן קפוס דייבא פטוס ולטוס | אפיקוס סטוס
קריס קפוס דייבא פטוס ולטוס | ובינן ובניסין
גלנא אעס ארובן טרובן אספיק סלנוס אסר |
קירא בירס הסתר הסת הים סאב רבאט ססי
סין הסתר | וס | רחמיאל. | שנססיאל. רחמיאל.
ותיאל. שח. חוקסיאל. סריאל. | מכלולילא
5 חווינוט גלכי אוק | אכרי אכריסא סאבא קופמר
קירא | רפתרבעי אשנס גלשחון הים נשן
אפושן. אחחמו אמאס מעפרח | | צצאח
חקין יווה וירקא שבעים לצאת ולבא עד
שתענית שולט | בו |

360 §

הוא היה אומר נגר שמה אבד שמה חילא יליף
קטלא חייב ורישמש בתנא חליף. דלא | ידע
קטמסיא מחקל ידירע קינטימא בעיין ליה
לעלמא דרתי

361 §

ומאן בר שו דיכל למיס | לעילא למיתח | לת |
לחתח למרכב על גלגלין למחקר תבל
למחלכא ביבשחא | למ' | למשנתבא באוק
למסכחל ביורה לינורא בתנא למחלכא | ב |
בירקא למי' שבחיה למדבקה אחיאל למי' |
שחאל צפי לעיל | למציפ | לתח | ומה למידע
בפרוש חייא ולמחא בחאן מיא לעול על | אופני |
15 ברול סיתא בקרסא...

362 §

אמר ר' עקיבא במאמר פניך | ביס רונך וכינוין
באשחא ומהו שמה וקראין ליה בליליא
מהוא | ואבי מיתא ריתבי דקרבמאס ומה
שמה תניינא די קרטוסא ומה | שמה תליתא
קריתא ינודי ופיק רוס | יס | תסיב מע' |
מפחית | ב' | בתידי אה שמו בינ' יח' ש' יח'
סין ש' יח' אלים ש' ש' יח' סרשין ש' יח' |
20 סרירוס חומברותא ש' יח' אדני ש' פניו צבאח |
ש' | יח' רחום ש' ש' תנן ש' ש' יח' נטר ש' |
יח' נוקם ש' יח' בעל | חמה שמו.

359 §

והא אה אריסיא בייסייא גלנרטי גמטי
גלנרטי וואה הא ארנריו טייסן | אספוס
סלנוס קיפוס קפוס רעא טסוס ולטוס ובצין
ובניסיס קלנא אעס | ארכון טרכון אספוס
סליס חמר קירא מדט הסתהסיס אברלחא
סוריסון | הסחר הס בר קטאל בשנסיאל
רמסיאל חניאל שחק חוקסיאל סרגיאל
מלובלימה חוויסות | גלביאוק חברו אברמא
מלכא קופתא קינא דעתר בעי אשנס גלשתי
היס נשף אנושף | אסחמן אסאס מעפשת
צצא חידקן דיוא ויקרא שבעים לצא ולבא
עד שהתענית | שולטת כו..

360 §

הוא היה אומ' נגד שמה אבר | שמה ודי לא
יליף קטלא חייב ודישמש בתנא חליף ודלא
ידע קטמי(?) | מקטל ודידע קטמיסא בעיין
ליה לעלמא דאתי

361 § (349)

ומאן ברנש ריכיל | למיסק לעילא למיחא
לתחתא למרכב על גלגלין למחקור חבל |
למחלכא ביבשתא למשתבחא באוק למסכתלא
בדיוה ליגוראה | בתנא למתפכא ביקרא למימר
שבחייא למדבקא אתייא למימר שמתח | אל
כפי לעיל למצפי לתחתא למידע כפי חייא
ולמחי בחוות מיא | לעיל על אופני ברזל
סינתא בקורפא.

362 §

אמ' ר' עקיבא במאמר | פניך ביום רונך וביונין
באשתא ומה הוא שמה דקריא ליה בליליא
מהוא ואו ברייתא דיתבי דקרבניסא ומה
שמה תניא די קרונסא | ומה שמה חילא
דקריא דגודו ונפיק דנסי ונסיב מצ' ממפתחי
בית יוד אה שמו ב'יצ' יח ש'ב' יט פ'צ שב יט
אלהים ש'ב' יט כדי | שון שב יט סרינק
הכמדרתא שב יט א י' שבנו צבאות שב | יט'ל
רחום שב יט חנון שב יט נוטר שב יט נוקם שב
יט בעל חימה | שמו

359 §

והא אהא אריסיא בייסייא גלנרטי גמטי
גלנרטי וואה הא ארנריו טייסן | אספוס
סלנוס קיפוס קפוס רעא טסוס ולטוס ובצין
ובניסיס קלנא אעס | ארכון טרכון אספוס
סליס חמר קירא מדט הסתהסיס אברלחא
סוריסון | הסחר הס בר קטאל בשנסיאל
רמסיאל חניאל שחק חוקסיאל סרגיאל
מלובלימה חוויסות | גלביאוק חברו אברמא
מלכא קופתא קינא דעתר בעי אשנס גלשתי
היס נשף אנושף | אסחמן אסאס מעפשת
צצא חידקן דיוא ויקרא שבעים לצא ולבא
עד שהתענית | שולטת כו..

360 §

הוא היה אומ' נגד שמה אבר שמה ודלא יליף
קטלא חייב ודישמש | בתנא חליף ודלא
ידע קטמיסא מתקל ודי דע קטמיסא בעיין
ליה לעלמא דאתי

361 § (349)

ומן בר נש דיכל למיסק לעילא למיחא | לחתא
לתחתא למרכב על גלגלין למחקור חבל
למחלכא | ביבשתא למשתבחא למסכתלא
ביקרא ביוא לחטראה בתנא למתפכא
באיקרא למימר | שבחיה למדבקא אפיא
למימר שמתחא לצפי לעילא ולמצפי לתתא
למידע כפירוש רוייא | חילא | ולמיה בחוות
מיתייא לעיל על אופניא ברזל ועל חיתא
בקרובא..

362 §

אמר עקיבא | במאמר פניך ביום רונך באשתא
ומה הוא שמה דקריין ליה בליליא מה ואה
ואתרייחא | דיתבי דקרבניסא ומה הוא שמה
תניא כוליה ברייה קרונסא ומה הוא שמה
ליתחא דקריא דעד ונפיק דנסי ונסיב משבעים
והסיס ממפתחי בית יוד טת אה | שמו בית יד
שמו בית [פ]ץ [ב] שמו בית פץ (א) שמו בית
אברונה שמו בית אברונה | שמו בית גלחום
שמו בית אלום שמו בית ברישון שמו בית
| צבאות | סרינק | שמו בית סרפאוקס | שמו
בית סרינקס שמו בית אוכמדרתא שמו בית
אריי שמו בית צבאות שמו בית רחום | שמו בית
חנון שמו בית אל שמו בית נוטר שמו בית לוקם
שמו בית בעל חימה | שמו

אילו עשרים ושנים אותיות שהם עשרים ושנים
שמות מאות אחת שבתורה שחוקר צעשע | ומלכי
הזה הוא גבא כי היה אלני היה ויהי היה והיה היה
יהי קקק ויוי היה אה כאה | היה איה אן בן בבן מן
במן כי צצו עפעפכת כח תנא ממש
מממטייה רבא | רבנן דרביי מליכות
דמליכא ושכנת עוזו בן פסכת יה ובשם
אבותיו קדוש קדוש קדוש | יי בצאות מלא כל
הארץ כבודו

15

[illegible]

365 §

וְהָיוּ שֵׁם שֶׁל גְּבוּרָה אֲשֶׁר־ | כֹּל יוֹדְעוּ וּמוֹכִירֵי
תוֹרַתוֹ מִתְקַיֵּימֵת בִּידוֹ. תוֹשַׁבְחָתָךְ לַעֲוֹלָמִים | 15
עוֹלָמִים שֶׁאֵין עוֹמֵד בְּאִישׁוֹן לַיְלָה בִּאֲפִלָּה שׁוֹב
אֵינוֹ נֹזֵק דִּדּוֹ אִם־ | יֵה צְבָאוֹת יְיָ אֲשֶׁר־ אִדָּם
בְּחֹשֶׁךְ כִּי יִרְמֶה אִם־ בְּטוֹחַ בֵּי־ עֵדִי עַד כִּי־ | בִּיה
צִוֹר עוֹלָמִים.

365 §

20 וְהָהֵם שֶׁל גְּבוּרָה אֲשֶׁר כָּל יוֹדְעוֹ וּמוֹכִירוֹ
תוֹרָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת בִּידֵי וְתוֹשִׁבְחָתָהּ לְעַלְמֵי
עוֹלָמֵם שֶׁאֵין עוֹמֵד בְּאִשְׁתָּהּ לִילָה וְאִפְשִׁי שׁוֹב
אֵינוֹ יוֹקֵם. | דָּרֵךְ אֲמַר יי בִּצְלוֹתֵי אֶרֶץ צְבִי אִשְׁרֵי
אָדָם גּו' יִרְמִיָּה אָמַר בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִכְטֵם בִּי
בִּיהוֹת | וְהִיא יי יְהוָה מִבְּטָחָהּ... שְׂעִיתָ אָמַר בְּטָחוֹ
25 עוֹלָמֵם עֲדֵי עֲדָן | בִּיהוֹת עֲדֵי עֲדָן כִּי בִּיה' צוּר | 5
עוֹלָמֵם כִּי הִיא צוּר עוֹלָמֵם...

(496) 366 §

אמ' ר' עקיבא צפית וחמית בתבל כולה וחיות
ותא' מה היא הלכות בעולא מן גורא ואסכולית
בעלילי בראא אסכולת' גרוסקא גרוסקא דריתב
20 ע' מקיל לך. וכעניא ממלכתיא פסא. קיפר
אדונייה יוד ביד הא' אלף אדוני גחלה שמו
קיסוקא אבני זפתא (א) שמ' גרוסקא. וג' אבני
גורא שמו גרוסק וג' אבני ברחא שמו. אבני
לודא שמו

(496) 366 §

אמר עקיבא צפית חזמית בתבל כולה וחזית
 30 ית[?]מה מה אית סליקות בעלמל מן גורא
 ואיסכמלית בדבילי כדרא ארומיתחית גרנאק
 גרנאס דרתיב על מקלי לבא וטוגיא
 ממפתח[ח]ספיר קונד ארומית יוד בידא אבי
 אלף | אבני חלאל שמו גרנאק שמו אבי
 35 גורא שוט גרס[ו]קא וגו' אבני הדרא שמו
 גרנאק | אבי אבני ויכתא שמו גרנאק וגו'
 לפידא שמו.

(497) 3678

47 דין הוא איסרא וזותם דאסרין בית ארעא ||
ואסרין ביה שמיא וארעא מיירא מיניה ותבל
מתרעשת מן קדמויה פתח | פוס ימא וסתם ווי
רקיע פתח שמיא לתבל עקר ארעא מערב
לתבל קשתא | רומא קושתיא שמא. חרבא
מצמצייא שמא.

(497) 367 § 40

10 רן הוא אסרא וחחמא דאמרין | בה ארעה
ואסרין בה ארעה גיירה מיניה וחבל מתרעשא
מן קדמויה פתח פוס | ימא וסתם חו רקיע פתח
שמיא ומרוי תבל עקר ארעא ומערב לחבל
45 קשתא רומא | קוסיטנא שמי? חרבא מצמציא
שמה

רצב|ע|טייא שמה.

- שמו. רגל שלישית שהיא חיה לָכֶבֶד אֱלֹהֵי
 טִיכִלְבּוֹקִים|שמו. חיה רביעית שהיא רגל הכסא
 חי צומץ יד אצבעיה אצציה כוכץ בכת |
 דצבעייתא שמו. ודמות פנהם טבע של ארי
 5 וחותם של ושר ופני אדם חתום | ארבע פנים
 לאחת וארבע פנים לכל פינה וארבע פנים לכל
 פינה ופינה. | ששים וארבע פנים לכל חיה וחיה
 וארבע כנפיים לאחת. וארבע כנפיים לבנה |
 10 כנפים לכל חיה וחיה. כנף וכן. ששים וארבע
 כנפים לכל חיה וחיה.

369 §

- שר פני | אדם הוא ליה אמצב אמן אמת במץ
 שמו. שר פני אריה מפסיה הודוריה | הירושא
 15 אל אוריה הוד הוה בפומכן שמו. שר פני השור
 אמציה שוב אליה. | צמממצמם אמן מסכיה
 שמו. שר הנשר פני עפעפי לחיחאל אליה
 ממצי|ח| להודידיאל שמו. וכשחטאו ישראל
 20 גנו פני השור. | והביא תחתיו כרוב. שר פני
 הכרוב פסיה עמנו הואליה | מבין| עמנו מביאליה
 | כרוביה כרוביה. פצופ|צ(י)ה פצפציה הנק
 נקיה שמו.

370 §

- 25 החיות כשקן עופפות | עופפות בשלשים
 ושתיים. | ועופפות ברוח | ומסכות גיזותיהן
 בשלשים ושתי | ועופפות ברוח כי הן מאש
 30 כוליה האש קלה מן הרוח. לכך הרוח מסייץ
 לאש. שני אל אשר ידעה שמה הרוח ללכת וגז.
 35 ואותו קול של כנפי החי | הוא הרעש שאמר
 אליהו. וזעה ידעה עובר רוח גדולה וחזק. הרי
 הרוח. ואחר | הרוח רעש. הרעש הוא כקול מים
 ארירים. שני ואשמע את קול כנפיהם כקול | מים
 רבים. ואחר הרעש אש. הרי האש שאמר דניאל
 35 גלגלהי נור דליק וגז. | ואומ' נהר דינור נגד
 25 תפיק מן קדם אלף אלפין יש משוניה ורב ריבון
 וגז.

371 §

- 40 וכסא הכבוד עומד על ארבע החיות ודמות
 הכסא הוא דמות רקיע. והרקיע | דומה למי הים
 ומי הים דומה לחבלת התכבלת הוא ספיר
 וסביב של כסא | עבים טהורים שהם מברקים
 כברקת תרשיש. חיו ברקת הכסא שהוא | כספיר
 45 עם ברקת תרשיש הוא תנונה. כדמות שתיקן
 ספיר ותרשיש | הוא דמות החששל. כמראה האש
 30 ולא אש. אלא כדמות להבי אש כמין | צבעונו
 מעורבין. ואין העין יכולה לשלש בהן לדמותן.
 חוץ לכסא אש | מתלקחת מן הצמצום ופני רוב
 50 ברוקת התואר. ומת|ב|ן תוארות האילן | נדמל
 ליוקאל דמות החיות שכן רגלי הכסא. לכל
 רגל ארבע פנים לכל | זוגי המנים. ארבע כנפיים
 35 ותמצא לארבע רגלים ששה עשר פנים. ושש
 וארבע כנפיים מרוח אחת.

372 §

- ולמעלה הכסא הוא האש הגדולה כי אין |
 לדמות מן המרכות של אש פרוסה לפניו.

D436

M22

דצבעיא שמה

אצבעי"א שמה...

אמר רל הודעו לנו / מרומז לו לפני הוולא האט

רעים. ומכל פגעים רעים ומכל | מיני משחית. ומכל מיני מזיקים ומיצר הרע
וממחשבות רעות || למען שפך הגדול.

219

378§

- 5 לפיכך אנו חייבין לחלל לשאר ולקלס ולהרר ולברך ולחזק להקדיש |
ולהמליך להגדיל ולנשא. מלך אדיר מלך אביר מלך אמיץ מלך אמת מלך
אדון מלך | אלה מלך אחרון. מלך ברוך מלך ברוך מלך בחור מלך בורא מלך
בחון. מלך גדול | מלך גבור מלך גלון מלך גבוה מלך גואל מלך דר במרומים
מלך דורש מלך | דובר ומקים מלך דובר שלום מלך דובר צדקה. מלך גדול 5
10 (מלך) הגונה מלך המולה | מלך הדן מלך הדן מלך הדור מלך המובהק מלך
ותיק מלך ועד מלך וועד | מלך ואומר מלך ועושה מלך וממית מלך ומחיה
מלך וזכר הנשכחות. מלך | זוקף כפופים מלך וזכר רחמים. מלך ון מלך ון
מלך וזהר מלך חסיד מלך | חסד מלך חנון ורחום מלך חי העולמים מלך חי
וקיים מלך חזון רלים מלך | חזק מלך חזק בליות מלך חי החיים מלך חוצב 10
15 להבות מלך חמור מלך טוב | לקוץ מלך ציב מלך חזיר מלך ישר מלך יקר
מלך יודע כל מלך יושב סתר מלך | יהרץ

379§

- 20 מלך כבוד מלך כביר כח מלך כחן כסאו בצדק מלך כובש כעסים. מלך | לובש
צדקות בשירות מלך לעד מלך לעולם. מלך להט | (רחמים) מלך לובש רחמים |
מלך לובש וקמה מלך מכוסה מלך מהדרן מלך משואר מלך מוריד ומעלה
מלך | מלא רחמים מלך מלא זכויות מלך מלכותו לצדק מלך מחולל מלך 15
מיוחד מלך | מקדש מלך משוכה מלך מקולס מלך מוכטש מלך ממת ומחיה
מלך מושגב | מלך מחול מלך מכפר מלך מעביר כל מלך מוחז מלך מוריש 25
מלך משפיל מלך | מלך מרים מלך מעשיר מלך מוין מלך מטרף מלך מככלל
מלך מפרנס מלך | מעורר מלך מפילאט מלך מרום נושא מלך מושל על
הכל מלך מצמיח | ישו | ישועות מלך מבטח מלך משען מלך מתיר אסורים 20
מלך מוציא אסירים | מלך משוכה מלך ממליך מלכים 30

380§

- מלך נורא עלילה מלך נערץ ונשוב מלך | נשא מלך נפלא מלך נחמד מלך נאמן
מלך נכבד מלך נעים מלך נוצר | חסד מלך נאה מלך נושא עון מלך נצח נצחים
מלך נאור מלך נכון מלך | נבון. מלך סולח מלך סומך נופלים מלך סובל 25
עליונים ותחתונים מלך | סתור מלך סיתור להבות אש ועגני הדן מלך סגיא כח
מלך סופר מלך | סגור מלך סותר ובונה. מלך עיוח וגבור מלך עיון מלך עניו
מלך עלוב | מלך עונה בצרה מלך עובר על פשע מלך עושה פלא מלך עתיק
יומין מלך | ערץ מלך עושה בראשית. מלך פודה ומציל מלך פותח דיו לכל
מלך פועל | ישועות מלך פרישות מלך פאר. מלך צדיק וישר מלך צח ואדום 30
מלך צופה | עמידות מלך צור עולמים מלך צח מלך צבי מלך צבאות מלך
צדיק. מלך | קרוב לכל קראיו מלך קנא וזקם מלך קנון? (ה) שמים וארץ מלך
קדושותיו | למעלה מלך קדם מעונה מלך קדוש.

381§

- 45 מלך רם ונשא מלך רחום ותנון מלך | רם על כל הרמים מלך רוכב ערבות מלך
רוכב על כנפי רוח מלך רוכב על כסא | כבודו מלך רוצה בתשובה מלך שופט
שוכן שחקים מלך שומע תפילה מלך | שיר מלך שוכן במעלות הדן. מלך חקיף 35
מלך עם תמימים | תהדרכו. מלך תולה | ארץ על בלימה מלך תחילה במעלה
ומטה מלך תפארת מלך תואר. מלך | מחובב מלך שוקו עמדי שש מלך
המלכים מלך יתרון מלך חביב מלך | יוצר מלך ברוך הוא ולו המלוכה 50
הנגולה והגבורה והרחמים והסליחות. | הסולה לכל עוונתי הרופא לכל
תחלואיכ. מלך שהוא עושה עצמו אות | אות לטובה בעבור שמו הגדול הגבור 40
הנורא. ש' מניד דבריו ליעקב חקיו. וגו'.

382§

- 55 לך יתה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההדר כי כל בשמים || ובארץ וגו'. 220
מי ימלא גבורות יהוה | מי | ישמע | כל תחילתו | מי | ישמע | ימלא | גבורות |

לך השם הגדולה והגבורה | והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך
השם הממלכה | והמתנשא לכל לראש. מי ימלא ובורות ה מלך מלכי המלכים.
ומי | ישמע תהלות מלך. ומי יוכל להגיד תהלותיו גבורותיו שגיא כח מי | יוכל

באורח החיים | אשר בטחוני שמתי עליך.

383§ → 946

5 מי כאדונינו מי כאדונינו ומי כמלכינו | מי כמושיענו. אין כאלהינו אין כאדונינו
אין כמלכינו אין / כמ | כמושיענו. נודה לאלהינו נודה לאדונינו נודה למלכנו
נודה | למ | כמושיענו. לך גדולה. לך נאה גדולה ומלכות. לך הוד לך
| הוד לך נאה הדירה לך נאה מלכות עז לך עוז לך נאה כבוד | ונח כי
גדול אהה ועושה נפלאות ואהה ה לברך. אהה עשית | את השמים ושמי השמים
10 וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה. יודוך | ה אל ראשון ואחרון גבור חיל ורב
לחושעה ה צבאות אשרי אדם | בוטח בך.

384§ 729 → (957)

15 הוא אמר וזה העולם ושמו קיים לעולם ולעולמי | ע | עולמי. תפארתך מלא
תבל נדריך | של זעם מימינו ובושטטם | של זעם משמאלו. עוד חשך ענן וערפל
וטיס היין לפניו שבה | ורעות כוכבי | למעלה מן רמות קולות רעמי | וברק
ולפי הקשת | וסכלי | חכלי | שיעולי ויורדך ועליו מן חסד עשרת נאות הדר
טבעת | של ארץ חותם של שור דמות של שור לפני אדם סתום וידו מונחת | על
והער גבור ועוזו ברוך | הנהר עומדי לפני הנהר וכל ומשתחוה | לפני | אהה
20 ושמי שמי באר | אמיל | אקבה והבדילו מכל אומות וגילה | לנו מסתרי
והבינו לידע שמו הגדול והנורא באר | מגלה מסתרי | לישראל

25

385§ → 958

30 ונכנס לפני אלה הכבוד. מהלכי לימכו | ל | לברני של אש ואבני | של ברד
| וכתלי | של זעם ולרית שמאלו מהלכים | כנסת סערה וגבורה של זעם
וכשהוא ונכנס הנהר תחת סא | ה | הכבוד הבה מחזק באור פני | וכל מלאכי
השרת באר | ואומרי | לפני | הבה תאל הגדול הגבור והנורא ומשבחך הבה
שלשה פעמים בכל | יום ויום על ידי הנהר ונתן הבה מיוו והמרה על מלאכי
35 אומות | העולם והנהר הזה קומנו מלא העולם וקרא הבה נער

386§ → 959

40 הנהר | הזה מטטך שר הפנים שנכתב שר עלים הגדול על כל השרים | ועל כל
מלאכי השרת עומדי לפניו והוא עומד למעלה למעלה למרום | ומשמש לפניו
אש אכלה כסא שמו | הזה מטטך שר הפני שנכתב | באות אחת שבו נברא שמים
וארץ. וחכמה כטבעת אדיה אשר | אדיה

45

387§ → 76

50 שרטיה שרטיה יש לו למטמרת שוטל ה'בית' משמו הנתיב | לו למטמרת שהוא
עוזך בן ירד ואלו מן יהואל ית יהואל | ויפאל ויוספאל ואספאל ומרניאל
יגיתאל פוניאל | עשפריאל שטריאל טטכטאל או יתה זה היה עבד |
ובוראל עפעפאל ספפאל ספציאל סניגורן מטטך | סונורן אדרינן
אסטס סקס סקס מיוגן מיטטן מיטטך | ורומס קינת אטטיה אסטיה
55 ונוגיה ספציאל אבצנויה | מברש ברש מברכך מצפר חושש חושש מטטטט
בציה איטטן טיטטן פסקן ספציאל ורד ורדיה אבא | ביה ההבניה פלט
פלטיה רברכיה חס חסיה טפסטיה | תפתמיה צהציה ערעריה עלעליה
ורורייה ורורייה | חססניה ססרסיה רורייה כורייה ערמייה סכיהה כברסכיהה
| ספסיה סהיה צצבכיהה צצבכיהה מילללי ריתנה הנה | זה היה יורוייה

384§ 469 → (485)

הוא אמר וזה העולם ושמו קיים | לעלמי עולמים תפארתו מלאה תבל גרודיו
של זעם בימינו וכו' שמוט של זעם | בשמאלו עוד חושך ענן וערפל וטיס היין
לפניו שבה שזורעים בו כוכבים ולמעלה | מן השרה רחוק קלין רעמי | וברקים
וקופלי הקשקש | וחכלים של חותם עולי | ויורדי | ועליו מן חסד עשרת נאות
הדר טבעת של ארץ חותם של שור | לפני אדם סתום וידו מונחת
על הנהר ועוזו ברוך | ואומרי הנהר | הפולה עומדים לפני הנהר וכל
ומשתחוה לפני אהרר ושמי שמי | ברוך אהה | י אלהינו מלך העולם אשר
קרשנו במצותיו והבידילו מאומות העולם וגילה לנו | מסתרי והבנו לידע
שמו הגדול והנורא באר | מגלה מן | מיסתרינו לפני ישראל |

385§ → 486

ונכנס | לתחת סא הכבוד ומשבה ואומר ברוך כבוד יהיה יהו יהו יהו יה
יהה והם | ואומרים אחריו ברוך האל הגדול הגבור והנורא וכשהוא מהלך
מהלכך אחריו | מימינו לברני של אש ואבני ברד ואוצרות של זעם ומתלין של זעם
משמאל כפי | סערה וגבורות סופה וכשהוא נכנס תחת סא הכבוד והגדול
והגבור והנורא | כל מחזיקים ברוב פנים ובאין מלאכי שרית הנהר משבחין
שמו הגדול הגבור | והנורא ובכל יום הנהר משבח שלשה פעמים כיום ונתון
מיינו והמרה על שר | אומות העולם

77 → 388 §

[illegible]

3886

למר לקרא | מנגנאל שם יוניג העומד מקומו | בורל פתחו לו למשל
בכיוונו | למר בארבעים עין כשארע עומד ברה | כשעומד פנים
שבטנים לש | הלוכל שבטנים פנים ש שבטנים לש | כשעומד פנים
5 | ש | ש שבטנים לש | גרונת שבטנים פנים ש שבטנים לש | אספות
שבטנים | וצגנו | ש שבטנים לש | כיון כסלו לו ארבעים עין ושטחיו לו כולל
בשה אתה | ש אקרא קרב' | לייפיה ש ארבעים ונתנו למשל | כשה
ירמח אתה | א | אחרי כן תקריבה פנים וילא ושטחיו לו למשל | ש | כיון חרות
משל עבד | א | אחרי כן הרהרה פנים ואתה | כן (לרות) אתה
10 | והמלך | ש | ואתי ציה | יהיה בעת הלה ללמד את חוקים ואת משפטים
15 | הלה גרונת וספות |

(398) (396) 389 §

20 וְהָיָה עֲלֵי שֵׁרֵשׁ מִלֵּאזָּר שֶׁל חֲזָרָה שֶׁל הַחֲמֵשׁ שֶׁל הַתְּבוּנָה שֶׁל
הַמַּלְאָכִים שֶׁל הַחֲבֹר שֶׁל הַהֵיכָל שֶׁל הַמַּלְאָכִים שֶׁל הַרְגֵּם שֶׁל הַשֶּׁמֶרֶץ
וּבִבְרֵאשִׁית וּבְכִבְדֵּשׁ בְּיָמָיו וְהָיָה גִּדּוּל לֵב לִּכְלֵאִי אֲשֶׁר
20 וְכֹלֵם וְסוּרִים לְפָנָיו וְהָיָה לְמַעַל וּמִשְׁכָּן לְפָנֵי אֲשֶׁר אֲוֵלֵךְ אֶת
שֵׁם וְהַטְּמִינָה שֶׁל הַגִּישָׁה סֹבֶכֶת בְּחַד אֲתָה שֶׁשׁ בְּרִית וְשֵׁם וְאֵרֶץ
וְחִתְמִית כְּטֻמְעָה אֲדִירָה אֲתָה וְנֹכַח בְּחַד וְהָיָה (וּבְכִבְדֵּשׁ) אֲתָה
וּבְכֻרְשִׁית וְשֵׁם אֲתָה וְשִׁכְנִיכִים וְנֹכַח וּבְכֻרְשִׁית וְיִתֵּן לֵב שֶׁשֶׁה
מִשְׁתֹּמֶת וְחֻקֵּם שֶׁל עֵשֶׂר אֲבִימִים וְנֹכַח בְּחַד קוֹלֹת וְהָיָה שֶׁל עוֹם שֶׁה
20 וּבְחֵדָה הָיָה וְיִפְלֵא פִלְאִים מִלְּאִים אֲשֶׁר עֵמֵי אֲוֵלֵךְ וְסוּכְבִּים כִּי
הַכֹּכֵב דֵּל מִצָּד אֲתָה חִתְמִית מֵאֵל וְהָיָה לֵב אֲשֶׁר כִּבְרָה כִּבְרָה

(399) 390 §

[illegible]

391 § 45

[illegible]

3928

אתה יקר ושמן יקר את' ישר ושמן ישר. | אתה כביר ושמן כביר. אתה לוהט

77 → 388 §

ולמה נקרא שמו סנסניאל מפני שכל נגיד | חכמה מסורין בידו וכולן נפתחו לו
למשה בסיני עד שלמדו | לו בארבעים יום כשהוא עומד. תורה בשבעים פנים
של | שבעים לשון. הלכות בשבעים פנים של שבעים לשון. שמעות | בשבעים
5 פנים של שבעים לשון. חגרות בשבעים פנים של | שבעים לשון. תוספות
בשבעים פנים של שבעים לשון. וכיון | שכלו עליו לסוף ארבעים יום סכסם
כולן בשעה אחת עד שקרא | ה'בה' ליספיה שרה של תורה ונתן לו למשה
במתנה שואמר | ריתום [א] יוי אלי ואחר כך נתקיימה לו ופניו שנתקיימה לו |
שנאמר 'זכרו תורת משה עבדי. תורת משה אלו תורה | נביאים וכתובים. חקים
10 אלו הלכות ושמעות. משפטים | אלו הגזרות ותוספות כולן ניתנו לו למשה
בסיני. |

15

M22

M40

959 → 389 §

10 ותעזר | זה מטטרון שר הפנים שנכתב שר עולם הגדול על כל השרים | ועל כל
מלאכי השרת עומדי | לפניו והוא עומד למעלה למעלה למרים | ומשמש לפניו
אש אכלה כסא שמו זה מטטרון שר הפני | שנכתב | באות אחת שבו נבראו שמים
וארץ | וחכמה בטבעת אחיה אשר | אחיה

25

30

390 § → 961 (736)

ורוח אחד עולה על השרים | ויורדת על | משכן תעזר ואומרת בקול גדול קול
רממה דקה דך כסא הכבוד | | מיד שתיקן דממן גדודיו עירין וקדישין חוש'
דחופס' בנהר דינור | חיות נתונות את פניהן בארץ ותעזר הזה מכיב האש
35 בחורש | ונתון באוניה' של חיות כדי שלא ישמעו את הקול הדיבור של |
הקב"ה ואת השם המפורש שהנער מוכיח באותה שעה וכן הוא | קורא אותו
הב"ה בשמו הקדוש והטהור והאדיר והחזק ותעזר | ותאמץ ותגבור ותנכבד
ותנאור. אוריהו את הרבים. החי' | יתוד אוריה אשר אהיה חזי יתוד יואי הב"ה
זה זה וזה וזה | זה חזי חי זה חזי עולמים זה שמו לעולם זה וכו' לדור
40 דודי | ובשכמלו. [ופ'] ופירר בלשון טהרה יחי. החי. היה יחי יחי. החי. יחי. יחי.
הי. יתוד. יתודי. יתודי. יחי. יחי. יחי. יחי. יחי. יתוד | יתוד. יתוד. יחי.
החי. בשכמלו.

45

391 § → 962

איל דמאמרך אדונו צדק צבא | יש | ישראל מיחלי צדקך כך יצדקו צדק סלה
צדקותיך ירופמו לרומם לך | יחד יפצחו פה יראמרו ה אדונינו מה אדיר שמך
בכל הארץ אשר | תה הודך על השמים אתה קדוש ושמן קדוש. אתה אדיר
וש | ושמן אדיר. אתה אמיץ ושמן אמיץ. אתה אמת ושמן אמת. אתה ברוך
50 ושמן ברוך. אתה בחור ושמן בחור. אתה גדול | ושמן גדול. אתה גבור
ושמן גבור. אתה גאה ושמן גאה. [אתה] | אתה גדול ושמן גדול. אתה הדור
ושמן הדור. אתה חזק ושמן | ותיק. אתה ועד ושמן ועד. אתה דך ושמן דך.
אתה מוזק | ושמן מוזק. אתה חסן ושמן חסן. אתה חי ושמן חי. אתה |
טהור ושמן טהור.

55

392 § → 963

אתה יקר ושמן יקר. אתה כביר ושמן | כ | כביר. אתה ישר ושמן ישר. אתה
לחם ושמן לחם. אתה מרים | ושמן מרים. אתה מתוק ושמן מתוק. אתה נורא

ותננו לו כסכתב בשבעה שמות | בשבעה קולות בשבעה אמות | בשבעים
 ומושה בשעה על ששה תתן כסכתי | כסכתי פלאן ארצות החרים
 ומושה לפיו את אובלד אשר ולא נתן לא ארצות | ולא לשם לו דורל לרצי ציחק
 ויעקב אלה למשה בזה ומה אמר לפני הקדב | אןרד חולכס לא תעלין
 מזה והקב"ה הודיר למשה שישמר מפניו שג"ה השם מפניו | כי שמי כקברו זה
 שכתב באות אחר שכן נברא שמי ארצן ותתומים טבטעת | אהיה אשר אהיה
 וזהו המעשה שכתב לו בזה

734 → 3978

[illegible]

735 → 3984

ההסא || שנתכן כ' קדשות ותחם כ' לשון באר היטב חזור תחת | הכסא
והשמות והחור | תחת | למען | לך | האש | אביני | ש | בך | | אצורתי | וכן |
משמאל	כ'	סעתי	תמונה	ש	סוף	נכנס	שתי		והשמות	וכן		
הגדול	הגבור	היותר	מהזק	אוח	כסא	פניו	ובא	מלאכי	השרה	ומברכין		
משמאל	שני	הגדול	[תחת]	כסא	כ'		משמאל	שני	מדרו	והמדרו	ש	
אומות	העולם	כתי	ראו	ש		ונוס	דומה	לעת	הקדשה	תחת	דומה	כתי
אברהם	אבי	תר	כל	כ'		ואנשים	ש	הימנו	סוכבין	את	כסא	הכבוד
תחת	והחור	תחת	אחר									

736 → 3998

[illegible]

737 → 400

קורא לעזר זה ובריה וכינוי זה זכך אהי | רועי לחטט אשוע בערבות ממתיני
לפשת דרומ(י)א(י)א | זה היה ופסתי ולמעלה | איך ופניו זה לזה מפר שתי
מרכוב רכב לשל' עבד והעזר עבד | תהוה בדברים הללו אהוב למעלה
היוב למטע ומקבל על הבורות ומאריך | ימים ילתי קטל חייב
ששמעש בתנא חלי. מרינאל וינאל 'נורנאל' איז היה | וינאל מלאך הפנים
בד הנקרא על שם רבו אביר הנודריה יו הנודרו | אלי אדרי (אדרי) אילי
רלונאלה מוססיה.

738 → 401

[illegible]

397 &

[illegible]

(389) 3988 15

זה השר שנכתב | בשבע קדושות ונתחם בשבעים לשון ביאר הטע חזר תחת |
המסא. ששאלו חזר הדין לימנו להלכי ברך אבינו של בדר | ואצורת
של. ונשאוהו כופי סערה ותרלים של שפות תוכס | תחת הכסא כהן וקמו
האל הגדול הגבור והנורא בכל ימי מלכותו | שלשה פעמים. ונתון גבסו
ומהדרו על שרי אמות העולם כתר של | ראשו ישראל שמו גופו דומה לקשת
וקשת אלה/מראה ביתיה | סביב באצורים ששה ימים/ש/סוככים אסא
המבדו הם בעצד אחר | והיותו אחר

(390) 3998 2

20 ואת חתת עולת אצל על הפרס וירדת על משכן העד ואמרת בקול
21 רמב"ד קדו הכאש שותף האופנים דומים? ולמלאים נדוים? עירך ויחש
22 דרובי? לך דרור היותו תנועת אפי' לא! לארץ נדוים מביא ויש
23 חשבון ונתן הארץ? שיש ששען קוד בורב נפי' ואת חלבו העד
3 ורשע בשמור השטור וחתוך קורא? לארץ נדוים מביא ויש
24 היה חתה נהי? ואת חתה נהי? ואת חתה נהי? ואת חתה נהי?
25 ויחולו? ואת חתה נהי? ואת חתה נהי? ואת חתה נהי?
26 עלום את חתה נהי? ואת חתה נהי? ואת חתה נהי? ואת חתה נהי?
27 עלום את חתה נהי? ואת חתה נהי? ואת חתה נהי? ואת חתה נהי?

400 \$

[illegible]

4018

הַיָּמִים שֶׁעָשָׂה שָׁם בְּלוֹג שָׁנָה עָשָׂה שְׁנֵי יִשְׂרָאֵל. הָשָׁר וּבְרִיאַל עָבַד 5
הָאֵלֹהִים עַד שֶׁכָּרַח שְׂרָאֵל לְהִירָאֵל קִרְבֵּה בִּצְוֹל. וְאַבְרָהָמָהּ וְיִתְחָאֵל
עֲרֻקְאָל מִשְׁרַת לְמַדֵּי גִרְמָה עֲפָקְאֵר שֶׁ לְבָדוּ. וְאַבְרָהָמָהּ וְיִתְחָאֵל
לִמְדוּ הַדִּין שֶׁ אֵל שֶׁאֵשְׁפִיעַ שֶׁר כִּמְחַה חַוָּה שֶׁ אֲחֵר עֲרֻקְאֵל
וּבְקִרְבָּהּ. מִלֵּאֵי שֶׁ שָׁם עִיֵּשׁ אֵשׁ רִדְדִי יוֹלֵה. שְׁתָּוה מְלִכֵּי שֶׁ אֲחֵר לְמִקְרָא
סִגְמָאֵל בְּהִידֵּי דְסָרְמָא לִי-חִסְרִי-יִתְחָאֵל יוֹדֵה שְׁתָּוה אֲשֵׁרִי שֶׁ יוֹלֵה יוֹדֵה
סִגְמָאֵל בְּהִידֵּי אֲחֵרֵי יוֹלֵה. מִלְּמָן אֲשִׁירָאֵל אֲשֵׁרִי אֲחֵרֵי הַמֶּלֶךְ אֲחֵרֵי
סִגְמָאֵל. וְרִשְׁטִישֵׁי שְׁתֵּרִישֵׁי לְיִרְאֵלֵאֵל אֲבִירֵי הַחֵרֶבֶה אֲשֵׁרִי שֶׁמֶל אֲבִירֵי
הַחֵרֶבֶה יוֹלֵה שְׁתָּוה אֲחֵרֵי הַמֶּלֶךְ עֲפָקְאֵל. לְיִרְאֵלֵאֵל אֲשֵׁרִי יוֹלֵה הַמֶּלֶךְ אֲחֵרֵי
סִגְמָאֵל אֲחֵרֵי יוֹלֵה אֲחֵרֵי יוֹסֵבֵל. אֲרִיֵּה יוֹלֵה בְּכִירֵי מֶלֶךְ שְׁתָּוה יוֹדֵה
הַמֶּלֶךְ וּמִבְעֵלְיוֹ אֵל אֲחֵרֵי אֵל וְאֲחֵרֵי אֲחֵרֵי

402 § - 479

זה הוא השם ושם חכית עזון ארנעבן שיהוריו עבד ארנעבן | שיהוריו יי המלך
מלך מלכי המלכים בריך הוא שאמר ויהי העולם אני ארנעבן | שיהוריו עבד
לארנעבן שיהוריו יי עבד משרת לארנעבן שיהוריו יי צבאות אלה ישראל | יושב
הכרובים שאמר ויהי העולם ומבלעדיי אין אלהים על פניהם שם ארנעבן |
שהוריו והעבד שארנעבן יי מלך המלכים וארון הסתרים שאמר ויהי העולם
הוא | משמח מזמר ומשבח לארנעבן שאכל יי המלך סדריאל סנסאל טור
טריסן אל | המלך גבונגתון יי המלך וארון הכרובים רם על רמיה ונאה על
גיאם סרבסבאל | קרבסאל שם אהוב גפונגו פין הונפנסים טלית שם אחד
בנחירי זהנור | זה מלך המלכים וארון הכרובים שאמר ויהי העולם
ומבלעדיי אין אלהים הדר | טהור ומהדי אור וזה זוד ואילו מלכו של עולם
זועי דיוי יי והוא שר שהיה | מטחמר בהיכלו הסתרים של דתור גודי מלך
העולם דתור גבונג יי אויניתי מלך | מלכי המלכים וארון הסתרים והוא
ברא עליונים ותחתונים ללוד הדייה והמלך | הוא ברא כל נפלאות פרוכי
פרוכי אסנטיאל רכובוהלון יי סבראל יי שאמר | ויהי העולם ומבלעדיי
אין אלהים לכך נאמר בראשית.

402 § - 739

זהו סאכס על אור ארנ עפג שהדרת. העבד | ארנ עג שיהוריו השם ושם חכית
עזון ארנ עבד שיהוריו ה | המלאכי כי מלכי המלכים ביה שאמר ויהי העולם
לשון אחר | ארנ עג שיהוריו ה עבד משרת לארנ עג שיהוריו ה מלך | מלכי
המלכים וארון הכרובים | אני הוא ארנ עג שנהוריו ה עבד | משרת לארנ עג
שנהוריו ה צבאות אלדי ישראל יושב הכרובים | שאמר ויהי העולם ומבלעדיי
אין אלדי | על פניהם ושם ארנ | עג בן שיהוריו יהוד אל יי עבד שארנ עבד ה
מלך מלכי | ה המלכים וארדוני האדוני | שאמר ויהי העולם. הוא משמח ומזמר |
ומשבח לארנ עג לה המלך סדרסיאל סנטיאל סורנוריסן | ה המלך וארון
הכרובים רם על רמיה נאה על גאי סבסבאל | שם אחת גפונגתון הונפנסיה
על שם אחד גבני וזורו | תועד זה מלך מלכי המלכים וארון הסתרים והוא ברא
עליונים | ותחתונים ללוד הדייה והמלך הוא ברא כל נפלאות פרוכי | פרוכי
אסנטיאל רכוב הולא | שבראל ה | אבונגיאל ה | שאמר | ויהי | ויהי | ויהי
העולם ומבלעדיי אין אלדים לנכר נאמר בראשית |

15

403 § - 740

אריי אמר לי ר' נחניא בן הקנה בשעה שציפתי בצפיית המרכבה | ראיתי
הדר גאון חררי חררי אירי ירהא גודי אימה בער | ומבולח | בערם
בערה בהלתם בהלה.

25

30

405 § - 295

ר' חוספת. אמ' ר' עקיבה שמעתי קול יוצא מתחת כסא הכבוד | אומר ומה הוא
אמר אברתי לקחתי סקנינו וזה תוך בן ירד ששמו מטסרין ועלתי אותו
מבני אדם ותשיתי | לו כסא כנגד כסאי וכמה שיעורו שלאוהו כסא ארבעים
אלף רכבות פורסאות שלוש ומסרתי לו שבעים מלאכים | כנגד שבעים אמות
וסקדתי בידו כל פמיליאה שלמעלה וכל פמיליאה שלמטה וסדרתי לו כל סדרי
בראשית | ושמתי שמו אדוני הקטן ששמו בגימטריא שבעים ואחד ונחתי לו
חכמה וכוונה יותר מכל המלאכים ועשיתי | לו גדולה יותר מכל מלכי השרת.

40

406 § - 296

אמ' ר' עקיבה בכל יום יום מלאך אחד עומד שחרית באמצע הקיע וסותח |
ואומר יי מלך וכל צבא מרום עונים אחריו עד שמיני לברכו וכשמגיע לברכו
יהיה אחת עומדת באמצע | הרקיע ושמה ישראל חזקת על מצחה ישראל
ואומרת ברכו את יי המבורך וכל שרי מעלה עונים אחריה בריך | יי המבורך
לעולם ועד. עד שלא נגמר הדבר רועשים ורועדים האופנים ומרעדים את כל
העולם כולו | ואומרים בריך כבוד יי ממקומו. ואותה החיה עומדת באמצע
הרקיע עד שרועשין כל שרי מעלה ושרפים | וברוכים וגודלים וכל המחת
וכל אחד ואחד בעומדו אומר לחיה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. עד כאן
חוספת |

50

[illegible]

N8128

משנאות אותו. והגונה מרקד לפניו. והחשמל
משר/ משורר לפניו וראה זו היה משנאו י"א
ריח וזו היה משנאו עד שעשעים אותו ומושביו
אחוז לפני | כסא כבודו.

5

5

412§
והוא מסתכל ורואה את המלך כיופיו כמלך
מפואר כמלך שומר | במלך מהולל כמלך נאה
במלך עניו עולב כמלך פאל. כמלך הדור
10 במלך ברין | כמלך נחמד כמלך שר במלך
גבור כמלך חיד כמלך חור כמלך ותיק כמלך |
דגול כמלך | יחיד | עילום כמלך כבוד במלך
אסיר כמלך יך כמלך יאה כמלך | דורש כמלך
לע | כמלך אחוב כמלך ועד | כמלך משוכב
15 כמלך צדיק כמלך | מיוחד בו ובכל משרתיו וחו
כבודו.

10

413§
א"ר עקיב | חזור ותפוס לך שמות | שבעה שרים
שומרי שבעה פיתוי היכלות היכל נאה היכל
20 רוממה | היכל נפלאות היכל טורה היכל שררה
היכל אפס היכל קדושה ושמות | חתומותיו ושם
כל אחד ואחד אתה מראה לי חתומו. והוא
מכניסך להיכלו |.

20

25

414§
ואלה שמות שבעה ה[ס]שרים שומרי שבעה
פיתוי היכלות | רגזאל יתה השר. רחביבון
יתה השר. שקרה[א] ורגזאל יתה השר. |
30 סנסנאל יתה השר. אשריוואל יתה השר.
טטרוסי יתה השר. | שהריאל יתה השר.

15

30

415§
ואילו חותמתיו. אבטח יתה אלתי ישראל |
40 אבונה יתה אלתי ישראל. (זה) כֹּסֶרֶא יתה
אלתי ישראל. ובוריאל יתה | נפסריאל
אבנה דרידון יתה אלתי ישראל. נתפריאל
יתה אלתי | ישראל שתקיר יתה אלתי ישראל. 20
רגזאל יתה השר הראה לו טבעת שחקוק עליה
אבטח יתה אלתי ישראל. רחביבון יתה השר
הראה לו | טבעת שחקוק עליה אבונה יתה
אלתי ישראל. שקרה יתה יתה | השר הראה לו
טבעת שחקוק עליה אהתבאיאל יתה אלתי
ישראל. סנסנאל יתה השר הראה לו טבעת
שחקוק עליה ובוריאל יתה | אלתי ישראל. 25
אשריוואל יתה השר הראה לו טבעת שחקוק
עליה | אברנהודריה יתה אלתי ישראל.
טטרוסיאל יתה השר הראה לו | טבעת שחקוק
עליה כתפריאל יתה אלתי ישראל. שהריאל
יתה | השר הראה לו טבעת שחקוק עליה
50 נתפריאל | אילו יתה אלתי ישראל | שהריאל
יתה השר הראה לו טבעת שחקוק עליה
שתקיר יתה אלתי | ישראל שנקרא שמו אהה. 30
שתקיר יתה אלתי ישראל אבינו שְׁכֵשְׁמִי |

30

55

416§
מפני טטרוסיאל יתה השר ממנה על היכל
מפני טטרוסיאל יתה השר ממנה על היכל

O1531

מרקד | לפניו והחשמל משורר לפניו ורח וזו
חיה משנאו אותו | עד ש[נ]עלץ אותו ומושביו
אחוז לפני | כסא כבודו.

10

412§
והוא מסתכל ורואה את המלך | כיופיו | עילום
במלך עניו | במלך נוח במלך תמים במלך חסיד
במלך צדיק במלך | קדוש במלך עולב במלך
15 טהור במלך כרוך | במ' אהוב | במ' נאה במ'
נחמד במ' מהולל במ' משוכב במ' מפואר | במ'
גבור במ' אדיר במ' אמן במ' ערץ במ' יך במ'
נקי | במ' יחיד במלך מיוחד בו ובכל משרתיו
וחוז כבודו |.

15

413§
א"ר עקיב | חזור ותפוס לך שמות | שרים
שומרי | י פתחי היכלות היכל נאה היכל
רוממה היכל | שררה היכל נפלאות ושמות
20 וחתומותיו שם | כל אחד ואחד את מראה לו
חותמו והוא מכניס | אותך להיכלו.

20

414§
ואילו שמות ה' השרים שומרי | י פתחי היכלות.
רגזאל י' השר. | רחביבון י' השר. שקרה ורגזאל
30 י' השר. סנסנאל י' השר. | אשריוואל י'
השר. טטרוסי י' השר. שהריאל י' השר. |

34

415§
ואלה חותמתיו. אבטח י' אלתי ישראל. אבונה י'
אלתי ישראל. | והפריז | והפריז י' אלתי ישראל.
ובוריאל י' אלתי ישראל. | אברנהודריה י' אלתי
5 י' השר. ונתפר אליו י' אלתי ישראל. | שתקיר י'
אלתי ישראל. רגזאל י' אלתי ישראל. אבטח י'
אלתי | ישראל. כו. עד שתקיר י' אלתי ישראל.
שנקרא שמו שתקיר | י' אלתי ישראל.

5

416§
על היכל הראשון ממנה טטרוסי | השר. | שר
על היכל הראשון ממנה טטרוסי | השר נאה |

5

M40

וריות | זו היא משנאו אותו עד שעשעים אותו
ומושביו אחוז לפני | כסא | כבודו

20

412§
והוא מסתכל ורואה את המלך עילום במ' עניו.
במ' נוח. | במ' תמים. במ' חסיד. במ' צדיק. במ'
קדוש. במ' עולב. במ' טהור. | במ' כרוך. במ'
אהוב. במ' נאה. במ' נחמד. במ' מהולל. במ'
משוכב. | במ' מפואר. במ' אדיר. במ' אמן. במ'
ערץ. במ' יך. במ' נקי. במ' יחיד. | מ' מיוחד בו
ולכל משרתיו וחו כבודו.

15

413§
אמר ר' עקיב | חזור ותפס לך שמות | שרים
25 שומרים | פתחי היכלות. היכל | נאה. היכל
רוממה. היכל שררה. היכל נפלאות ושמו
החתומות | שם כל אחד ואחד את מראה לו חותמו
הוא מכניסך להיכלו |.

25

414§
ואלה שמות ה' שרים עומדים שומרי | פתחי
היכלות. | רגזאל השר. רחביבון השר.
30 שקרה | השר. סנסנאל | השר. אשריוואל
י' השר. טטרוסי | השר. שהריאל | השר. |

30

415§
ואלה חותמתיהם. אבונה ה' אלתי ישראל. אבונה
97 ה' אלתי ישראל. והפריז | השר. דהריבון השר.
רגזאל ה' אלתי ישראל. | אבונה דריה השר.
אלתי ישראל. נתפריאל ה' אלתי ישראל. |
שתקיר ה' אלתי ישראל.

97

416§
על היכל הראשון הממנה | טטרוסי | השר נאה |

5

חיה מנשא אותו ומושיבין אותו לפני כסא הכבוד |

412 §

הוא מסתכל ורואה במלך עילוס כמלך עניו. כמלך נוח. כמלך | תמים. כמלך חסיד. כמ' צדיק. כמ' קדוש. כמ' עלוב. כמ' טהור. כמ' ברוך. | כמ' אהוב. כמ' נאמן. כמ' מהולל. כמ' משובח כמ' אדיר. כמ' אמן כמ' עריך. כמ' זך. כמ' נקי. כמ' יחיד. כמ' מפורד. כמ' מיוחד. | בו ולכל משרתיו והיו כבודו.

413 §

אמ' ר' עקיבא חזר ותפוש לך שמות ז' שרים שומרים ז' פתחי היכלות. היכל נאות. היכל רוממה. היכל | שררה. היכל נפלאות. ושמו וחזומיה שם כל אחד ואחד את מראהו | לו חזומיה והוא מכניסך להיכלו.

414 §

ואלה שמות (ז') שרים שומרים ז' פתחי היכלות רגזאל י' השר. דהיבירן י' השר. שקדנחאי י' השר. סגננאל י' השר. אשירוילאי י' השר. טטרוסי י' השר. | שהריאל י' השר.

415 §

ואלה חותמיהם אבטח י' אלהי ישראל. אבונה י' | אלהי ישראל. הפטרי י' אלהי ישראל. זבוריאל י' אלהי ישראל. אברנה דר' | יהו י' אלהי ישראל. נפפרדאלו י' אלהי ישראל. שתקיר י' אלהי ישראל.

416 §

על | היכל הראשון ממנה טטרוסי י' השר שר

שמעלין אותו | ומושיבין אותו לפני כסא הכבוד

412 §

הוא מסתכל ורואה במלך עילוס כמלך עניו | במלך נוח במלך תמים כסיד במלך צדיק כמלך קדוש כמלך עליה במלך | טהור במלך ברוך במלך זך במלך נקי במלך יחיד במלך ברוך במלך מיוחד | בו ובכל משרתיו והיו כבודו

413 §

אז עקיבא חזר ותפוש לך שמות | שבעת השרים שומרי פתח שבעה היכלות הכל נאה היכל רוממה היכל סררה | היכל נפלאות ושמות וחזומיהן ושם כל אחד ואחד את מראה לו חזומיה והוא מכניסך להיכלו

414 §

ואלה שמות השרים המשמרים שבעה היכלות. רגזאל י' השר דהיבירן יהוה השר שקדנחאי י' השר | סגננאל יהוה השר | אשירוילאי י' השר טטרוסי י' השר שהריאל י' השר.

415 §

ואלה חותמיהן | אבטחן י' אלהי ישראל אבונה י' | אלהי ישראל. הפטרי י' אלהי ישראל. זבוריאל י' אלהי ישראל. אברנה דר' | יהוה י' אלהי ישראל. נפפרדאלו י' אלהי ישראל. שתקיר י' אלהי ישראל. אטבח י' אלהי ישראל דהיבירן י' השר אבונה | אלהי | ישראל שקדנחאי י' השר הפטרי י' אלהי | ישראל סגננאל י' השר זבוריאל י' | אלהי ישראל אשירוילאי י' השר אברנה דר' | יהוה י' אלהי ישראל שהריאל י' השר שתקיר י' | אלהי ישראל שנקרא שמו אה | שתקיר י' אלהי ישראל

416 §

על היכל הראשון היה ממנה רגזאל י' השר ואז

5

10

15

417§

מפני מה שהריאל | יהוה השר ממונה על היכל
 שביעי. מפני שהוא שר גאון מתנאה | אותו מלכו
 של עולם כמזהו לפיכך הוא ממונה בפתח היכל
 שביעי | היכל גאון היכל רוממה היכל סדרה
 היכל פרישות ומחותם את | מראה לו חותם
 ומבטע שחוקק עליה שחקייר יהוה אלתי ישראל
 || אבינו שבשמים שנקרא שמו שחקייר יהוה אלתי
 ישראל אבינו שבשמים מיד רגואל | יהוה תופס
 בידו ומשלימו לרחיביון יהוה. ורחיביון יהוה
 לקשקשה החיאי. וקשה החיאי יהוה
 לסנ(ס)גאל יהוה. וסנסגאל יהוה
 לאשריווליא. ואשריווליא | יהוה לטטרוסיאי
 יהוה. וטטרוסיאי יהוה לשתיירא יהוה
 ושתיירא יהוה | מעלך ומושיבך בחוק אבטח
 יהוה אלתי ישראל. בחוק אבטח יהוה אלתי
 ישראל | בחוק וקשקשה יהוה אלתי ישראל. בחוק |
 אבטח ורחיביון יהוה אלתי ישראל בחוק
 תפסודאלין יהוה אלתי ישראל. בחוק | שחקייר
 יהוה אלתי ישראל שנקרא שמו את שחקייר
 (שחקייר) יהוה אלתי ישראל שנקר | שמו
 שתייקר יהוה אלתי ישראל אבינו שבשמים.
 יהוה מלך וקשקשה | מלך יהוה מלך לעולם
 ועד.

418§

שאל שאלתך. יחי רצון מלפניך יהוה | אלתי
 ישראל אליהו ואליה אבותינו מלך יושב על
 כסא רם ותש סלול | על שכולו גאון מתנאה על
 עשוריו מאר רואה במשפטים צופה
 ובמחשתיים | מביט במשפטים בכל מקום שם
 אהא בכל לבב ישקך וחושקך אין להמיר | ולא
 להשיב דברך ולא לאחר רצונך ולא מקום לנוס
 ממך ואין להסתיר | ולהתכבא מפניך אדר ללך |
 המעשים חכם בכל הדמים מושל בכל הדורות |
 אל אחי אשר מעולמים מלך חיד אשר לצח
 נצחים סלול שלט על | העליונים (סלול) על
 התחתונים על הראשונים על האחרונים מי
 כמך | יהוה אלתי ישראל בעל גבורות. לפיך
 יהוה אלתי ישראל יכרעו | ויפולו | וישתחוו

417§

על היכל ו' היה | ממונה שהריאל יי' השר שר
 גאון מתנאה איתו מלכו של | עולם כמזהו לפיכך
 הוא ממונה בפתח ו' היכל גאון | היכל רוממה
 היכל סדרה היכל נפלאות ומחותם את מראה |
 לו את חותמו וטבעת שחוקק עליה שחקייר יי'
 אלתי | ישראל אבינו שבשמים שנקרא שמו את.
 שחקייר יי' | אלתי ישראל אבינו שבשמים. מיד
 הראשון תופס בידו | ומשלימו לשני והשני
 לשלישי והשלישי לרביעי והרביעי | לחמישי
 והחמישי לששי והששי לשביעי והשביעי | מעלך
 ומושיבך בחוק אבטח יי' אלתי ישראל בחוק |
 אבטח יי' אלתי ישראל. וכו' עד בחוק שחקייר יי'
 | אלתי ישראל (שר) שנקרא שמו את שחקייר יי'
 אלתי | ישראל יי' מלך יי' מלך רצו וכו'.

418§

ג' שאל שאלתך || יחי רצון מלפניך יי' אלתי || x45
 ישר' אליהו ואליה אבותינו |

417§

על היכל ו' היה ממונה שהריאל ה השר | שר
 גאון מתנאה אותו מלכו של עולם כמזהו לפיכך
 הוא ממונה בפתח היכל ו' היכל גאון. |
 היכל רוממה. היכל | סדרה. היכל נפלאות.
 ומחותם את מראה לו חותמו. וטבעת | שחוקק
 עליו שחקייר ה אלתי ישראל אבינו שבשמים
 שנקרא | שמוא[יה] שמוא[יה]. שחקייר. ה אלתי
 ישראל אבינו מיד הראשון תופס | בידו ומשלימו
 לשני. והשני לשלישי. והשלישי לרביעי.
 והרביעי | לחמישי. והחמישי לששי. והששי
 לשביעי. מעלך ומושיבך | בחוק. אבטח ה אלתי
 ישראל כו' עד בחוק שחקייר שנקרא שמו | את
 שחקייר ה אלתי ישראל ה מלך ה מלך | ימלך
 לעולם ועד. וכו'.

418§

שאל שאלתך יחי רצון מלפניך ה אלתי ישראל
 [שתתענו] | לך ולחסד | אליהו ואליה אבותינו.

היכל |רש|בל|עש| היה ממונה שקדהוויי יי
השר ומראה לו חותם וטבעת שחקוק עליה |
והפגנוויי יי אלה ישראל אבינו שבשמים על
היכל רביעי היה ממונה סגסגאל | יי השר
ומחותם את מראה לו חותם וטבעת שחקוק
עליה |ובוראלי יי אלה ישראל אבינו | שבשמים
על היכל חמישי היה ממונה אשרווחליי יי | אלה
ישראל | השר ומחותם את מראה | לו חותם
וטבעת שחקוק עליה ארדנהודריקן יי אלהי
ישראל אבינו שבשמים על | היכל שיש היה
ממונה עליו טטרוסיי יי השר שר גיאה שר גיאה
שהוא מתגאה את מלכו | לפיכך היה ממונה
בפתח היכל שיש ומחותם את מראה לו חותם
וטבעת שחקוק | עליה נהפרדריאל יי אלהי
ישראל אבינו שבשמים

417§
על היכל שביעי היה ממונה | שחיראל יי השר
שר גיאה מתגאה אותו מלכו של עולם כמהו
לפיכך הוא ממונה בפתח | שביעי היכל גאזה
היכל רוממה היכל סררה היכל ופלאות
ומחותם את מראה לו | חותם וטבעת שחקוק
עליה שחקייר יי אלהי ישראל אבינו שבשמים
שנקראו שמו אה | שתקייר יי אלהי ישראל אבינו
שבשמים | מיד הראשון תופש בידו ומשלימו
לשני ושני לשלישי ושלישי לרביעי והרביעי
לחמישי והחמישי לששי והששי לשביעי
ושביעי ושביעי מעד ומשיכך בחיק אטבח יי
אלהי | ישראל בחיק אובונה יי אלהי ישראל
בחקי נהפנהו יי אלה ישראל בחיק | ובוראל | יי
אלהי ישראל בחיק אברנהודריקו יי אלה
ישראל בחיק נהפרדריאלי יי אלהי ישראל |
בחקי שתקייר שנקרא שמו שתקייר יי אלהי
ישראל יי מלך יי מלך וגו' זמן תלתא

417§
על היכל ד' היה ממונה שחיראל יי השר שר
גאזה מתגאה אותו מלכו | של עולם כמהו
לפיכך הוא ממונה בפתח היכל ד' היכל גאזה
היכל | רוממה היכל סררה היכל ופלאות
ומחותם את מראה לו חותמו | וטבעת שחקוק
עליו שתקייר יי אלהי ישראל אבינו שבשמים
שנקרא | שמו אה שתקייר יי אלהי ישראל אבינו
שבשמים מיד הראשון תופש | בידו ומשלימו
לשני השני לשלישי והשלישי לרביעי
והרביעי לחמישי | והחמישי לששי והששי
לשביעי מעד ומשיכך בחיק אטבח יי | אלהי
ישראל כ' עד בחיק שתקייר שנקרא שמו אה
שתקייר יי אלהי ישראל | יי מלך יי מלך וגו'
זמ'.

418§
שאל שאלתך יי רצון מלפניך יי אלהי ישראל |
אלהינו ואלהי אבותינו

418§
שאל שאלתך | יי רצון מלפניך ד' אלהינו
אלהינו ואלהי אבותינו

וירשו לך שיר חדש. וימליכוך נצח ותקרא | אחד לעולם ועד. לפניך יברכו לפניך ישבחו | לפניך יפארו לפניך | ירוממו לפניך יודו כי | אתה אלהי ישראל גבור חיל ורב להנשע. 25 | קלושם סרוקים חוכמדרתא אפמדרין אפשפירון הדירירין אבירין | ופספירון יגביה המלה והשוהו סוליה חלפיה חוליה שוטרכאל | יהוה גאה. והראל אוראל אפאל גבראל גוראל פנאל שפיאל. רגואל | יהוה השר. והבירון יהוה השר. שקלהו חאי יהוה השר. טנסנאל | יהוה השר. אשריולר אשריוליאל יהוה השר. טטרוסיאל יהוה השר | שהריאל יהוה השר. 30

419§

אבנת. עד שתקיר י' אלהי יש' שתתני לחן | ולחסד | לפני כסא בכודר ובעני כל משרתי | ותוקק לי את | כל משרתי לעשות כן וכך האל | הגדול הגבור והנור | החזק האמין האביר | וחאביר דתי צח ואדום וג' צבאות. ראשו כתר | שמו פו וג' צבאות. עניו כינים וג' צבאות | חזיו כערן. וג'. צבאות. דיו גלילי וג'. צבאות. | שוקיו עמדי שש וג'. צבאות. חכו ממתיים | וכלו ממחדי | זה דודי זה רעי טחן טחן טהר | יה יוד יוד יה | חסין יד. ק'ק' יוד צבאות. 10 | המשנה הוה שנה אותה בכל יום אחר תפילה.

420§

אמר י' ישמעאל | על מי שתק השר שהוא קורא | אניתו מנהשה | שאין כל | בירין ביריא בכל | אניתו מנהשה אותו בשם | היה אתה קורא | אניתו מנהשה מפני שהוא שני | להדירין דר 15 | טוב. הדר טוב דרין אוי יד | י' אלהי יש' | והוא עומד בפתח ראשון ומשמש | בעמד הגדול וכשראיתו שרפו דיו והייתי | עומד בלא דים ובלא גולים עד שנראה לי פניין | השר ממשרתי עליהם והוא עומד לפני כבוד נוכח דבר שרפים ששמו בשמו ושם אחד | והוא עומד ארבע דברים ונחמנו עת 20 |

420§

אמר י' ישמעאל | על מי שתק השר שהוא קורא | אניתו מנהשה | שאין כל | בירין ביריא בכל | אניתו מנהשה אותו בשם | היה אתה קורא | אניתו מנהשה מפני שהוא שני | להדירין דר 15 | טוב. הדר טוב דרין אוי יד | י' אלהי יש' | והוא עומד בפתח ראשון ומשמש | בעמד הגדול וכשראיתו שרפו דיו והייתי | עומד בלא דים ובלא גולים עד שנראה לי פניין | השר ממשרתי עליהם והוא עומד לפני כבוד נוכח דבר שרפים ששמו בשמו ושם אחד | והוא עומד ארבע דברים ונחמנו עת 20 |

420§

אמר י' ישמעאל | על מי שתק השר שהוא קורא | אניתו מנהשה | שאין כל | בירין ביריא בכל | אניתו מנהשה אותו בשם | היה אתה קורא | אניתו מנהשה מפני שהוא שני | להדירין דר 15 | טוב. הדר טוב דרין אוי יד | י' אלהי יש' | והוא עומד בפתח ראשון ומשמש | בעמד הגדול וכשראיתו שרפו דיו והייתי | עומד בלא דים ובלא גולים עד שנראה לי פניין | השר ממשרתי עליהם והוא עומד לפני כבוד נוכח דבר שרפים ששמו בשמו ושם אחד | והוא עומד ארבע דברים ונחמנו עת 20 |

419§

אבנת. עד שתקיר י' אלהי יש' שתתני לחן | ולחסד | לפני כסא כ/ | ישראל שתתנו לחן ולחסד לפני כסא כ/ | כבוד עני כל משרתי ותוקק לי כל משרתי | לעשות כן וכך | האל הגדול הגבור והנורא החזק האמין האביר צח | ואדום וג'. צבאות ראשו כתר | שמו פו וג' צבאות. עניו כינים | וג'. צבאות חזיו וג'. צבאות. דיו גלילי וג'. צבאות. | שוקיו עמדי שש וג'. צבאות. חכו ממתיים | וכלו ממחדי | זה דודי זה רעי טחן טחן טהר | יה יוד יוד יה | חסין יד. ק'ק' יוד צבאות. 10 | זים אחר תפילה.

420§

אמר י' ישמעאל על מי | שתק כשר שהוא קורא | מנהשה שאין בריה בכל משרתי | ש/ | שיקראנו בזה השם ואת קורא אותו מנהשה מפני שהוא | שני להדירין דר טוב הדר טהר | הדר וין אוריה יד | אלהי ישראל. והוא | עומד על פתח ראשון ומשמש בשער | הגדול וכשראיתו שרפו דיו והייתי | עומד בלא דים ובלא גולים עד שנראה לי פני יון השר ממשרתי | עליהם והוא עומד | לפני כסא הכבוד נוכח דבר דבר שרפים ששמו בשמו ושם | אחד הוא. 5 |

420§

אמר י' ישמעאל על מי | שתק כשר שהוא קורא | מנהשה שאין בריה בכל משרתי | ש/ | שיקראנו בזה השם ואת קורא אותו מנהשה מפני שהוא | שני להדירין דר טוב הדר טהר | הדר וין אוריה יד | אלהי ישראל. והוא | עומד על פתח ראשון ומשמש בשער | הגדול וכשראיתו שרפו דיו והייתי | עומד בלא דים ובלא גולים עד שנראה לי פני יון השר ממשרתי | עליהם והוא עומד | לפני כסא הכבוד נוכח דבר דבר שרפים ששמו בשמו ושם | אחד הוא. 5 |

420§

אמר י' ישמעאל על מי | שתק כשר שהוא קורא | מנהשה שאין בריה בכל משרתי | ש/ | שיקראנו בזה השם ואת קורא אותו מנהשה מפני שהוא | שני להדירין דר טוב הדר טהר | הדר וין אוריה יד | אלהי ישראל. והוא | עומד על פתח ראשון ומשמש בשער | הגדול וכשראיתו שרפו דיו והייתי | עומד בלא דים ובלא גולים עד שנראה לי פני יון השר ממשרתי | עליהם והוא עומד | לפני כסא הכבוד נוכח דבר דבר שרפים ששמו בשמו ושם | אחד הוא. 5 |

420§

אמר י' ישמעאל על מי | שתק השר שהוא קורא | מנהשה שאין כל | בירין | בירייה בכל | המשרתי שיקרא אותו בשם | היה ואת קורא | מנהשה | מפני שהוא להדירין דר טוב הדר | טהר דר ויוא אוריה אור | יהוה פתח יד | יהוה אלהי ישראל. והוא עומד בפתח ראשון | ומשמש בשער הגדול כשראיתו שרפו דיו. | דהיינו אומר בלא דים | ובלא גולים. 15 | שרפאנו פני | יון השר אחד ממשרתי עליהם | לפני כסא הכבוד נוכח דבר שרפית' שרפים | ששמו בשמו ושם | אחד הוא. והוא עומד ארבע 20 |

420§

אמר י' ישמעאל על מי | שתק השר שהוא קורא | מנהשה שאין כל | בירין | בירייה בכל | המשרתי שיקרא אותו בשם | היה ואת קורא | מנהשה | מפני שהוא להדירין דר טוב הדר | טהר דר ויוא אוריה אור | יהוה פתח יד | יהוה אלהי ישראל. והוא עומד בפתח ראשון | ומשמש בשער הגדול כשראיתו שרפו דיו. | דהיינו אומר בלא דים | ובלא גולים. 15 | שרפאנו פני | יון השר אחד ממשרתי עליהם | לפני כסא הכבוד נוכח דבר שרפית' שרפים | ששמו בשמו ושם | אחד הוא. והוא עומד ארבע 20 |

5

10

15

אמנו | אלדו ישראל אובונה | אלה ישראל
 (לחילונו) דן שוקר ומשפחתי | אלה ישראל
 תשתנו | דן וחסד ולחםם לפי כסא כבוד
 20: | דן ולחם ולחםם לעש | משפחתי
 ותוקי | דן (אל) משפחתי בשמחה | דן
 ואל הערול | העיבור ותורה וחסד ותאמן
 הארץ והארץ דן | דן הארץ ואל אבנא
 ראשו כסא פונו | אבנא עינו וגו' אבנא חל
 וגו' אבנא חל | אבנא שוקי וגו' אבנא
 25: [וגו'] אבנא חל ולחםם ומשפחתי | דדי חל
 שחח עשו תורה | דדי יודי יז | אבנא חל
 קדוש | דן קדוש קדוש | דדי חל | אבנא חל
 ארץ כבוד... המשה חל | דדי חל | אבנא חל
 חל

30

35

40

45

[illegible]

4198

אָבֶסְחָה יְיָ כִּי עַד אֵת שְׁתֵּקִייר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 שְׁתֵּנִינִי וְלֹחַן וְלֹחֶסֶר וְלֹחֶמֶסֶי לִפִּי כִּסֵּא בְּשֹׁרֶם
 עֵינֵי כִּי מִשְׁמֵרֵם יִתְּנִיקִי לְכָל מִשְׁמֵרֵם
 לַעֲשׂוֹת כִּי וְכִן הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַגּוֹרֵא הַחַזָּק
 וְהַמִּצִּיחַ הַמִּדְרִיךְ וְהַאֲבִיר צִוּ אֲדֹנָי וְצִבְאוֹת
 רֹאשׁ כְּתוּב וּגְוִי. בְּצִבְאוֹת יְיָ כִּינִי וְ
 בְּצִבְאוֹת לִדְרוֹי וְגוֹ. בְּצִבְאוֹת יְדִי וְגוֹ. בְּצִבְאוֹת שְׁרִיקִי
 וְגוֹ. חָתוּב מִתְּחִילֵם (וְכֹלֵם לִי מִתְּחִילֵם) הַדְרִית הַ
 רַעִי שְׁחֹב מִפְּנֵי הַשְׁהוּרָה יְיָ חֲסִין יְהִי יְקָק
 יְיָ צְבָאוֹת. הַמְשֵׁנָה הָאֵת שְׁנֵה אֹתוֹהּ בְּכָל יוֹם
 אַחֲרֵי-פִתְחָהּ.

4208

10 אמ' ר' ישמעאל על מי שתק השר שהוא קורא
 אותו מנהיגה שאין | בריה ביה מנהיג
 ושיקראו בעיה הזה ואת קורא אותו מנהיג |
 מפני שהוא שני | להדריך הדר טוב חדר טוהר
 הדר יו ואורה ית | אלדד בשר הוא עובד
 עד פתח ראשון ומשם בשר הגדול
 וכשראית(1) | כשרם די היחי עובד השר |
 15 ויהי עובד שונא | לי פין חסד
 ממשרי ולגיונה הוא עובד פלס אמר הכבוד
 ונחם דבר ידבר שרפין | שמו שמו ושם אחד
 ונחם דבר ידבר שרפין | שמו שמו ושם אחד

ANALYSIS

ישראל בין עבד בין אמה ירצו לקראתו והיו
לי שלום ירצו בטובתו וישמחו בפרנסתו. בין
בטובתו בין שלא בטובתו.

421 §

אם ענפאל חסר כל שהוא מבקש להתפלל
תפילה זו והתובת במעשה יוצרו תכור לו אות
אתה מן האותיות | הללו שוב איני נפגע לי
לימיני ולא לשמאלי עד שאפנה לא עשה | לי
חפצי. וכל שהוא מספר עליו לשון הרע מיד אני
מכוח ואפי' | מן משחיתיו חזק מן מלאך שהוא
שליח מלך הכבוד. הי יוד | געוה ססיה אלפך
מ' | מאוהבים יסורנים הא מליים תה ידו איהו |
תה האל הגדול הגבור והנורא הכבוד והחזק
שחא ועלם | 5/5/עני | כל בריות ותחוק
מרכבה | לעשות את חפצי ה' | כל הנקרא
בשמי ולבדד | ב' | בראיתו | כן יעשה חפצי
ורצוני וברצוני וכל שאלתי א' | יתה
מלך יתה מלך יתה ימלך לעולם ועד.

422 §

אם עקיבא כשפרש | מידת עליית וירידת
מרכבה הואת קבעו לי ברכה בכל יום | בכד
שלמעלה ושלמטה.

423 §

ועוד אר' עקיבא נדמה לי בת קול | מתחת כסא
הכבוד ירד שמעטער במידת עליית וירידת
המשה | לפני קבעתי לו ברכה שלש פעמים
בכל יום ויום בכד שלמעלה | ובכד שלמטה
החבית ששיתים | כאוהא אם נפל שם אור או |
תכלה אני פתידה. וכל השנים עמו. לפי שאני
אוהבו ופודהו | אני.

424 §

אר' עקיבא כל מי שמבקש לשנות משנה זו
ולפשי | השם בפירושו שם בתענית ארבעים
יום וייתר לארץ בין ברכיו עד שהענין | שולטת
בו וישלם לארץ ולא לשמים ותשבע ארץ ולא
שמים ואם נער | הוא יאמר עד שלא יוציא רגע
אם בעל אשה הוא יתה וכן לשלש ימים. ש'
ותיו נכונים לשלש ימים וגו'. והאביריו אות
אומרו יאמר | לו אות אתה מן הראשונה אות
אתה מן האחרונה ואל תחונתם | שלא יטעה
וירחיב עולמו של הקד' | אות בקש לנסותו
יגדלו מעט | האת ולא שיתם ינסהו. ודקדק בו
כשתוא מנסהו כדי שלא יטעה | וירחיב עולמו
של הקד' | ואם בקש לנסותו | דקדק בו ויהיה
רגיל בו. | מתורש לחודש ומשנה | שש | קלס |
יו יקם ראש השנה מראש | חדש אלול עד
יום הכיפור | כדי שלא יספיק עליו סטן ופגע רע
| השנה כולה.

אמה בין ישר' ירצו | לקראתו ויהבו לשלמו
וירצו בטובתו וישמחו בפרנסתו | בין בטובתו
ובין שלא בטובתו.

421 §

אם ענפאל כל | מי שהוא מבקש להתפלל
תהפילה הואת ולהתבונן | במעשה יוצרו וזכור לו
אות אחד מן האותיות האילו | שוב איני נפגע לו
ילא לימיני ולא לשמאלי עד שאפנה | ואעשה לו
את חפצי וכל מי שהוא מספר עליו לשון | הרע
מיד אני מכה אותו ומשחיתו חזק ממלאך שהוא |
שליח מלך הכבוד. הי יוד אלף הי יוד געיה
ססיה | אלפך תחש משיים הא איהו רוק ויז
ודי הי | אבדרי הם מאוהבים יסא הם הא מליים
יהו | ידו אי הי | הא | הה האל הגדול הגבור
הנורא הכביר | בחזק | החזק שהוא ועלם מענין
כל הבריות ונסתר | ממלאכי השרת ונגלה לו לר'
עקיבא במעשה | מרכבה לעשות חפצי. הכידי
כל הנקרא בשמי כן | יעשה רצוני חפצי ורצוני
וכל שאלתי א' | יתה | יתה מלך יתה ימלך
לעולם ועד.

422 §

אר' עקיבא | כשפרשתי מידת עליית וירידת |
מרכבה הואת קבעו לי ברכה בכל יום ויום
בבית | דין של מעלה ובית דין של מטה.

423 §

ועוד אר' עקיב' | גמה לי בת קול מתחת כסא
הכבוד ואמרה לי דיד' | שמעטער במידת
עליית וירידת המרכבה לפני | קבעתי לו ברכה
ג' פעמים בכל יום ויום בבית דין של | מעל ובית
דין של מטה והבית ששונים אותו בו אוהב | אני
אחור ופודהו אני.

424 §

אר' עקיב' כל מי שהוא מבקש | לשנות את
המשנה הואת ולפרש השם בפירושו | יטב
בתענית יום יום וייתר את ברכיו עד שהענין | שולטת
בו וישלם לארץ ולא לשמים ותשבע ארץ ולא
שמים ואם נער | הוא יאמר עד שלא יוציא רגע
אם בעל אשה הוא יתה וכן לשלש ימים. ש'
ותיו נכונים לשלש ימים וגו'. והאביריו אות
אומרו יאמר | לו אות אתה מן הראשונה אות
אתה מן האחרונה ואל תחונתם | שלא יטעה
וירחיב עולמו של הקד' | אות בקש לנסותו
יגדלו מעט | האת ולא שיתם ינסהו. ודקדק בו
כשתוא מנסהו כדי שלא יטעה | וירחיב עולמו
של הקד' | ואם בקש לנסותו | דקדק בו ויהיה
רגיל בו. | מתורש לחודש ומשנה | שש | קלס |
יו יקם ראש השנה מראש | חדש אלול עד
יום הכיפור | כדי שלא יספיק עליו סטן ופגע רע
| השנה כולה.

בין ישראל | ירצו לקראתו ויהאבהו לשלמו
וירצו בטובתו וישמחו | ב' | בפרנסתו בין
בטובתו בין שלא בטובתו.

421 §

אמר ענפאל | כל מי שהוא מבקש להתפלל
תהפילה הואת ולהתבונן | במעשה יוצרו וזכור לו
אות אחד מן האותיות האילו | שוב איני נפגע | לא
לימיני ולא לשמאלי עד שאפנה | ואעשה לו
את חפצי. וכל מי שהוא מספר עליו מיד אני מכה
אותו ומשחיתו חזק ממלאך | שהוא שליח מלך
הכבוד הי יוד יוד אלף הי יוד געיה ססיה |
אלפך תחש משיטתא איהו דוקנותו והי הי
אבדרי הדס | מ' | מאוהבים יסא הם הא מליים
יהו | ידו ידו אה אי הי הה האל | ה' | הגדול הגבור
הנורא הכביר | החזק | החזק שהוא ועלם מענין כל |
הבריות ונסתר | ממלאכי השרת ונגלה לו לר'
עקיבא במעשה | מרכבה לעשות חפצי. הכידי
כל הנקרא בשמי כן | יעשה רצוני חפצי | ורצוני
וכל שאלתי | אמן אמן סלה. ה מלך ה מלך ה
ימלך | לעולם ועד.

422 §

אמר ר' עקיבא כשפרשתי מידת עליית וירידת
מרכבה הואת קבעו לי ברכה בכל יום ויום
בבית | מעלה ובכד של מטה בכל יום ויום.

423 §

ועוד אר' עקיבא | מה לי בת מה לי בת קול
מתחת כסא הכבוד ואמרה לי דיד' | שמעטער
במידת עליית וירידת המרכבה לפני | קבעתי לו
ברכה ג' פעמים בכל יום בבית דין של | מעל ובכד
דין של מטה והבית ששונים אותו בו אני אוהב אותו
ופודהו אני.

424 §

אמר ר' עקיבא כל מי שמבקש לשנות את
המשנה הואת ולפרש השם בפירושו | יטב
בתענית יום יום וייתר את ברכיו עד שהענין | שולטת
בו וישלם לארץ ולא לשמים ותשבע ארץ ולא
שמים ואם נער | הוא יאמר עד שלא יוציא רגע
אם בעל אשה הוא יתה וכן לשלש ימים. ש'
ותיו נכונים לשלש ימים וגו'. והאביריו אות
אומרו יאמר | לו אות אתה מן הראשונה אות
אתה מן האחרונה ואל תחונתם | שלא יטעה
וירחיב עולמו של הקד' | אות בקש לנסותו
יגדלו מעט | האת ולא שיתם ינסהו. ודקדק בו
כשתוא מנסהו כדי שלא יטעה | וירחיב עולמו
של הקד' | ואם בקש לנסותו | דקדק בו ויהיה
רגיל בו. | מתורש לחודש ומשנה | שש | קלס |
יו יקם ראש השנה מראש | חדש אלול עד
יום הכיפור | כדי שלא יספיק עליו סטן ופגע רע
| השנה כולה.

לקראתו ויאהבוהו לשלמו | וירצו בטובתו
וישמחו בפרנסתו בין בטובתו בין שלא בטובתו

אשר | בין גוי בין אמה בין ישראל ירצו לקראתו
ויאהבו לשלמו וירצו בטובתו וישמחו |
בפרנסתו בין בטובתו ובין שלא בטובתם

421 §
אמר עופאל כל מי שהוא מבקש להתפלל את
התפילה הזאת ולהתבונן במעשה יוצרו זכור
לו אות אחת מן | האותיות האלו שוב אינו נפנה
לא לימינו ולא לשמאלו עד שאפנה ואעשה לו
את חפצו | וכל מי שיאמר שהוא מספר עליו
לשון הרע מיד אינו מכה אותו ומשחיתו חוץ מן
מלאך | שהוא שליח מלך הכבוד. היא הי געיה
פסיה אלפס חתש משיסהא אי אלא ריק ון | הי
והי ור אבר דתים מאתובים פלא מסהא מליים
15 יהו והי אי היי | ואן הה האל | גנדול הגיבור
התנורא הכביר החוקק שהוא נעלם מעיני כל
הבריות ונסתר במלאכי | השרת וגולה לו לר'
עקיבא במעשה מרכבה לעשות חפצו הריא היא
דכח' | כל הקרא | בשמי שן' כן יעשה רצוני
20 חפצי ושאלתי וכל בקשתי |אמן|אמן אמן סלה יי
מלך יי מלך|ג' גור' | ומנן תלגא.

422 §
אמר ר' עקיבא כשפרשתי מידת עליון | וירידת
המרכבה הזאת קבעו לי | לר' ברכה בכל יום ויום
בבית דין של מעלה ובבית דין שלמטה וער'
10 אמר

422 §
אמר עקיבא כשפרשתי מידת עליון | וירידת
המרכבה הזאת קבעו לי | לר' ברכה בכל יום ויום
25 בבית דין של מעלה ובבית דין שלמטה וער'
אמר

423 §
וער' אמר ר' עקיבא כמה לי | בכת לי | יצאתה בת
קול מתחת כסא | הכבוד ואמרה לי ידדי
שמצטער בירידת ועליית המרכבה לפניו
קבעתי | לר' ברכה ג' פעמ' בכל יום בבית של
מעלה ובבית של מטה והבית ששונן | אותו בו
אודה אני אותו וסדרו אני.

423 §
עקיבא | גמה לי בת קול מתחת כסא הכבוד |
ואמרה לי ידדי שמצטער גמדת עליית וירידת
המרכבה | לפניו קבעתי לי שלשה פעמים בכל
יום בבית דין של מעלה ובבית דין של מטה
והבית ששונן | אותו אודה אני אותו ופרידו
אני

424 §
אמר ר' עקיבא כל מי שהוא מבקש | לשנות את
המעשה הזאת ולפרש השם בפרשו ישב בתנאי
מ' יום | ויחן בין ברכיו עד שהתנעת שולטת בו
15 ויחלש לארץ לא לשמים | ותשעע הארץ ולא
לשמים ותשעע הארץ ולא לשמים | ואם נער ולא
יאמר עד שלא יוציא ורע ואם בעל אשה הוא
יהיה נכון לשלש | ימים שן' היו נכונים לשלש
אמר ר' יאמר לו אות אחת מן הראשונה ואת אחת מן
20 האחרונה ואל יזוז ון עס ון כר' שלא יענה
יחריב את עולמו של הקב"ה ואם בבית
האמורין הוא הובש שבגילו נפשו שלא תאבד
יאמרו | ביום ואל יאמרו בלילה האומרו כר'
30 שלא יענה ויחריב עולמו של הקב"ה ואם בקש
אחר | לנמחו ינסחו פאשה ואל ינסיו
שלא יענה ויחריב עולמו של הקב"ה | יענה
ויחריב עולמו של הקב"ה ויהיה רגיל בו מחדש
45 החדש ומשנה לשנה שלשים יום | קודם ראש
השנה מראש חדש אילול עד יום הכיפורים כר'
ותלע חסתינו תלענו ונענו רל חסתינו רחל

424 §
אמר עקיבא כל מי שהוא מבקש לשנות את |
המעשה הזאת ולפרש את השם הזה בפירושו ישב
בתנאי ארבעים יום ויחן את ראשו | בין ברכיו
עד שהתנעת שולטת בו ויחלש לארץ ולא
לשמים ותשעע הארץ ולא לשמים | ואם נער ולא
יאמר עד שלא יוציא ורע ואם בעל אשה הוא
יהיה נכון לשלש | ימים שן' היו נכונים לשלש
אמר ר' יאמר לו אות אחת מן הראשונה ואת אחת מן
האחרונה ואל יזוז ון עס ון כר' שלא יענה
יחריב את עולמו של הקב"ה ואם בבית
האמורין הוא הובש שבגילו נפשו שלא תאבד
יאמרו | ביום ואל יאמרו בלילה האומרו כר'
30 שלא יענה ויחריב עולמו של הקב"ה ואם בקש
אחר | לנמחו ינסחו פאשה ואל ינסיו
שלא יענה ויחריב עולמו של הקב"ה | יענה
ויחריב עולמו של הקב"ה ויהיה רגיל בו מחדש
45 החדש ומשנה לשנה שלשים יום | קודם ראש
השנה מראש חדש אילול עד יום הכיפורים כר'
ותלע חסתינו תלענו ונענו רל חסתינו רחל

N8128

O1531

M40

425 §

אִרְיִשְׁמַעֲלָא סַח לִי סוּרְיָא שֶׁר הַפְּנִים שְׁאֵנִי |
מַגְלָה לֶךְ כָּל הַמַּגְלָה אוֹתוֹ לִמִּי שְׁאֵינוֹ הֵנוּ
וְנִרְמֵן מִן הָעוֹלָם הַזֶּה | וּמְדוּרָתוֹן בְּמִדּוּר הַחֲתוּחִין
בְּיָהֵנָם. 5

426 §

אִרְיִשְׁמַעֲלָא סַח לִי עֲזוּעִיָּה | שֶׁר הַפְּנִים כִּי מִי
שְׁהוּא מַחֲדָר בִּסְפָר הַזֶּה וּמִסְתָּרָא אֵת עֲצוּמֵי | 15
שְׁהוּא מַחֲדָר בִּסְפָר הַזֶּה וּמִסְתָּרָא אֵת עֲצוּמֵי |
10 מֵאֲלֹכִים אִרְיִשְׁלִים גִּדּוּרִים שְׂרִיפִים כּוֹכְבִים
וּמִלּוֹת וְאֹפְנִים וְכִסָּא | הַכְּבוֹד הַכֹּל אוֹתֵבִים
אוֹתָם וְצִדִּיקִים וְיִשְׂרָאֵל וְאֲבוֹת הָעוֹלָם |
מִתְפַּלְלִים בְּעַד חַיּוֹת וּמַחְלִין אוֹתָם בְּן עֲדָן. |

15

M22

- 427 § 20
אִרְיִשְׁמַעֲלָא אוֹמֵר הוֹדוּ לִי כִי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | מִיכָאֵל אוֹמֵר הוֹדוּ לְאֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | נְעִירָאֵל אוֹמֵר הוֹדוּ לְאֵינוּ הַדְּרִינִים כִּי לַעֲלֵם חֲסִדוֹ
| וְדִרְשָׁאֵל אוֹמֵר לַעֲוֹשֶׁה וּפְלֹאֹת נְדוּלוֹת לְבָדוּ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | הַדְּרִינִים אוֹמֵר
לַעֲוֹשֶׁה הַשְּׂמִים בַּחֲתוּבָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | וְעִירָאֵל אוֹמֵר לְרוֹקֵעַ הָאֵרֶץ עַל הַמִּים 15
25 כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | וְבִרְיָאֵל אוֹמֵר לַעֲוֹשֶׁה אֲוִירִים גִּדּוּלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | וְחֵינָל
אוֹמֵר אֵת הַשֶּׁשֶׁשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בְּיָוִם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | טַהוּרִיָּאֵל אוֹמֵר וְאֵת הַיָּרֵחַ
וְכּוֹכְבֵי הַלַּיְלָה לְמַמְשֶׁלֶת כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | יִדִּידִיָּאֵל אוֹמֵר לְמַכֵּה מִצְרַיִם
בְּבִמְדִּיָּה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | כְּרִיבְיָאֵל אוֹמֵר וְיוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לַעֲוֹלָם 20
חֲסִדוֹ | לְהִיטָאֵל אוֹמֵר בִּיד חֲזָקָה וּבְזוֹרָה נְטִירָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | לְהִיטָאֵל אוֹמֵר
הַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכֵי כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | וְנַצְרִיָּאֵל אוֹמֵר וְנִיעַר פְּרַעַה חֲזִילוּ בֵּים 30
סוּף כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | סוּרִיָּאֵל אוֹמֵר לְמִלּוּךְ עָמֹ בְּמִדְבָּר כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | 25
סִרְפִּיָּאֵל אוֹמֵר לְמַכֵּה מַלְכִים גִּדּוּלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | עֲשָׂאֵל אוֹמֵר וְיִהְיֶה
מַלְכִים אִירִיִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | פִּקְדִיָּאֵל אוֹמֵר לְסִיתוֹן מֶלֶךְ הָאֲמּוּרִי כִּי
לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | צִרְהֵאֵל אוֹמֵר וְלַעֲנֵן מֶלֶךְ הַבֶּשֶׂן כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | קְדוּשִׁיָּאֵל 35
אוֹמֵר וְנָתַן אֲרָצָה לְחַלְחָל כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | וְרִמְיָאֵל אוֹמֵר וְנָתַן לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ | 30
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | שׁוּמְרִיָּאֵל אוֹמֵר || שׁוּמְרִיָּאֵל אוֹמֵר שְׁבַשְׁפִּלְטוּ וְזִכְרֵנוּ לֵנוּ כִּי 4165
לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | שְׁמִכָּיָאֵל אוֹמֵר וְסִרְפָּנוּ מִצְרַיִם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | וְחִיָּאֵל אוֹמֵר
וְנָתַן חֵם לְכִל בְּשָׂר כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | הַתְּפִיָּאֵל אוֹמֵר הוֹדוּ לְאֵל הַשְּׂמִים כִּי 5
לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ | וְשֶׁלֶם סִפְרָא מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה | 40

428 §

חֲתוּלָה לְגִלּוֹל מִרְכָּבָה בְּרִיךְ | וְהוֹתִין לַיעֵף כַּח אֶ' ס' | יֵהוּא יִנְעֵשֶׁה וְחֲצִילִין
| אַמְן. |

429 § - 432 §

- מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית | בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֵל תִּקְרָהוּ בְּרִאשִׁית אֵלָא בְּרָא שִׁית וְכֵן 10
| אֵת מִצְוָה שֶׁבְּרִאשִׁית שֶׁשֶׁה אוֹתוֹת הֵם שְׂכָבָם | וְבִרְאָו שְׂמִים וְאֵרֶץ שְׁנָא' כִּי
| ? | וְבִיָּת | ? | (יִהוּה) צוּר עוֹלָמִים יֵה שְׂמִים יִהוּה אֲרַבְעָה הָרִשׁ שֶׁשֶׁה | הָא לְמִדָּת

50

M22

- שְׂבִיָּאֵל שֶׁשֶׁה אוֹתוֹת בְּרָא הַקְּבָה שְׂמִים וְאֵרֶץ אֵם תֹּאמֵר שְׂמִים וְאֵרֶץ | בְּלִבְךָ
וְבִרְאָו וְהֵלָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא נִבְרָאוּ בְּהֵם שְׁנָא' כִּי בִיָּה יי צוּר | עוֹלָמִים 15
הָא לְמִדָּת שְׂבִיָּאֵל שֶׁשֶׁה אוֹתוֹת בְּרָא הַקְּבָה אֵת הַשְּׂמִים וְאֵת הָאֵרֶץ הָעוֹלָם |
הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא | לִכְךָ נֹאמֵר בְּרִאשִׁית

430 § - 433 §

- דְּכָר אֲחֵר בְּרִאשִׁית מְהוּ בְּרִאשִׁית | בָּאוֹת אוֹתָה בְּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשְּׂמִים וְאֵת
הָאֵרֶץ וְאֵי זֶה אוֹת אוֹתָה שְׂבָה נִבְרָאוּ | שְׂמִים וְאֵרֶץ שְׁנָא' אֵלֵה תְּחִלּוֹת הַשְּׂמִים
וְהָאֵרֶץ בְּהִבְרָאָם אֵל תִּקְרָיָה אֵלָא אֵלָא בְּהָא | בְּרִאָם בָּאוֹת זֶה בְּרָא אֱלֹהִים אֵת
הַשְּׂמִים וְאֵת הָאֵרֶץ הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא | חֲתוּמָה בְּטַבְעָתָה אֵתָה אֲשֶׁר 20
אֵתָה וּמִפְּנֵי מַה חֲתָמָה בְּחֻתְמָתָה אֵין בְּרִיָּה | יִכּוֹל לְדַרְשׁ בָּאוֹתוֹתֶיהָ מִפְּנֵי
2165 שְׂלֵחָתָה אֲשֶׁר וְכֵל מִי שֶׁהִיא בָּא לְדַרְשׁ בָּאוֹתוֹתֶיהָ מִיד | נִתְמַלָּא הָעוֹלָם כּוֹלוֹ אֲשֶׁר
לְפִיכָךְ סָתַם אוֹתוֹתֶיהָ חֲתָמָה בְּחֻתְמָתָה לִכְךָ נָא' בְּרִאשִׁית |

431 § - 442 §

- דָּא מְהוּ בְּרִאשִׁית בְּרִאשׁוֹן בְּרָא שְׂמִים וְאֵרֶץ כִּיּוֹן מַעֲשִׂיּוֹת וְהוֹחֲקִין חֲתוּמוֹת
| שְׂבַע מַעֲשִׂיּוֹת לְמַעַלָּה וּבְנִדּוּן יִסְד' שְׂבַע חֲתוּמוֹת לְמַטָּה נִטָּה לְמַעַלָּה
שְׂמִים וְכֵן | גִּדּוּ אֵרֶץ | לְמַטָּה | מַטָּה | נִטָּה מִכּוֹן לְמַעַלָּה וּבְנִדּוּן יִסְד' יִבְשֶׁה 5
לְמַטָּה. | נִטָּה | חֲתוּמָה לְמַעַלָּה וּבְנִדּוּן יִסְד' חֲרִיבָה לְמַטָּה. | נִי | ? | רִקִּיעַ לְמַעַלָּה
וּבְנִדּוּן יִסְד' | אֲרָמָה לְמַטָּה נִטָּה מִכּוֹן לְמַעַלָּה וּבְנִדּוּן יִסְד' אֲרָקָה לְמַטָּה. | נִטָּה
וְכּוֹל | לְמַעַלָּה וּבְנִדּוּן יִסְד' תַּבֵּל לְמַטָּה. | נִטָּה עֲרִבּוֹת לְמַעַלָּה וּבְנִדּוּן יִסְד' חֲלָד
לְמַטָּה | . | נִטָּה כִּסְאָו לְמַעַלָּה וּמַכְבְּדוֹ נִתֵּן לְמַטָּה. |

432 § - 443 §

- בְּשִׁינִי פִילָא אֵת הַמִּים מִתָּם לִקַּח | לְמַעַלָּה וְהָמָה נִתֵּן לְמַטָּה. | הַמִּים שְׁנוֹן לְמַעַלָּה 10
עֲלֵיהֶם טַבַּע מַעֲשִׂיּוֹת | וְשְׁנוֹן לְמַטָּה יִסְד' עֲלֵיהֶם שְׂבַע חֲתוּמוֹת וְכִרְפַּת רִקִּיעַ וְנִתֵּן
עַל פְּנֵי הַמִּים | לְהַבְרִיל | בִּין מִים עֲלִיּוֹנִים לְמִים תַּחְתּוֹנוֹנִים וְיַעֲשֶׂה אֱלֹהִים אֵת
הָרִקִּיעַ וְיִבְרִל. |

O1531

745 § - 440 § 55

וּבִאֲרִיךְ תַּחְתּוֹתֶיהָ שֶׁ שֵׁם חַיּוֹת הַקִּדְשׁ וְאֹפְנִים | וְכִסָּא הַכְּבוֹד וְרִגְלֵי הַשְּׂכִינָה

440 § 55
ובארץ | התחתונה יש בה חיות הקודש והאופנים וכסא כבוד הדום רגליו לאדן
ר' ד' וזוהי חזק' המזרח רחמי והארץ הדום רגליו ורשע עשוריתו למעלה

O1531

§ 441 → 746

ומקיסין לאתו מקום של רגלי השכינה | שמונה עשר אלף עולמים ש' ושם העיר מיום יו שמה. ד' אלפים | ות'ק' לרוח צפת. ד' אלפים ות'ק' לרוח דרום. ד' אלפים ות'ק' לרוח מזרח. ד' אלפים ות'ק' לרוח מערב. ד' אלפים ות'ק' לרוח צפון מליאים | תהילה וכבוד כח וגבורה שבת חמרה חן וצדקה עוז וגדולה נצח | וגבורה. וד' אלפים ות'ק' לרוח דרום מליאים חור והדר סאר ורינה | ועשרת וגוה. ונאון. וד' אלפים ות'ק' לרוח מזרח מליאים שיר חדש | וקדושה וטהרה כתר ומלכות קול דממה דקה. וד' אלפים ות'ק' לרוח | מערב מליאים תהילה ותפארת עשרת גילה ודיצה.

§ 442 → 747

אחורי | שמונה עשר אלף עולמים מקיסין חומות אש. אחרי חומות אש | מקיסין אש ומים אחרי אש ומים מקיסין הרים של ברד אחרי | הרים של ברד מקיסין גבעות של שלג אחרי גבע' של שלג מקיסין כותלי | סופה. אח' כות' סופ' מקי' כנפי סערה. אח' כנפי סע' מקי' כרובים | מעופפי אח' כרוב' מעו' מקיסין כנפי הרוח אח' כנפי הרוח מקיסין | אלף אלפי אלפים מחנות. אח' אל' אל' אלפי' מחנו' מקיסין | ואח' ? אלף אלפי אלפים מחנות מקיסין ריבי רכבות | צבאות. אח' ריבי ריב צבא' מקיסין אלפי שנוא. אח' אלפי שנוא מקיסין | רכב ריבותיים. אח' רכב ריב' מקיסין משוריי שירות. אח' מש' שיר' | מק' מרגני רגנות. אח' מ' רגנו' מק' תוקעי בשפירות. אח' תוק' בש' | מק' מריעי בתצורות. אח' מ' בתצו' מקי' ממתיקי נעיות. | אח' ממ' נעי' מסלסלי תושבחות. אח' מ' תוש' אומ' קדוש. אח' אומ' | קדו' מקיסין אומ' ברוך ש' ותהילתו מלאה ארך..

§ 443 → 750

זה התהום התחתון על | ארץ התחתונה. למעלה סארץ התחתונה תהום למעלה מתהום תהו | למעלה מתהו כהו למעל מבהו ים למע' מים ימים. למע' מן מים אדמ' אדמה ועל אדמה(ה) גדולתו | וגבורתו של הק'ב'ה' כהו ות(ו)אקפו ותפארותיו של יוצ'ר בראשית ש' אל תירא | אדמה גיל' ושם

§ 444 → 751

זה תהום השני למעל' מאדמ' | ימן אדמה' תהום למע' מתהום | ת(ו)ה' למע' מתהו כהו למע' מבהו ים למע' מים חרבה ובחברה יש בה | יאורים וכל אנמים ש' ותתי' יא(ו)רים חרבה.

§ 445 → 752

זה התהום השלישי למעלה | מתהום תהו למע' מתו' כו' וכול' עד ים למע' מים ימים ולמ' מן מים יבשה ועל יבשה | יש בה מים וגהרות וכל מקום ש' אשר לו הים והוא עשאוה ויבשת | ידיו יצרו

§ 446 → 753

זה תהום הרביעי למע' מבישה תהו' כמו שכת' למעלה | עד למעל' ממים אריאק

§ 447 → 754

ובארק' יש בה שאול תחתית ואבדון ובאר' | שחת וטיס היוון ושערי מות ושערי צלמות גיהנם ורשעים | בהם ומלאכי חבלה ממונים עליה' ושם חושך ועוביו כחומה של צור | ודיניהם של רשע' קשה ומרה ומרה על גבי (גבי) מרה שנ ורשעים בחושך | ידמו.

§ 448 → 755

מדור העליון ובוהו ת'ק' שנה ועוביו ורוחבו כן. מדור השני | אבדון מהלך ת'ק' שנה ועוביו ורוחבו כן. מדור השלישי באר שחת | כמו כן. מדור הרביעי טיס היוון כמו כן. מדור החמישי שערי מות | כמו כן. מדור השישי שערי צלמות כמו כן | מדור השביעי גיהנם | כמו כן. ומצא תילוכו של גיהנם ששת אלפים וששל מאות שנה || והאש של גיהנם חזק הוא אחד מששים שבשערי צלמות. והאש | שבשערי צלמ' חזק אחד משש' שבשערי מות. והא' שבשע' מות | אחד

441 §

ומקדישן שמונה עשר אלף עולמות לרוח | צפון ארבעת אלפים וארבע לרוח
דרום ארבעת אלפי וארבע לרוח מזרח | ארבעת אלפים וארבע לרוח מערב 25
ארבעת אלפים וארבע ושנא' סביב שמונה | עשר אלף עולמות של רוח צפון
מלאים תהלה וכבוד כח וגבורה שבה וזימרה | ושלום.. דרום מלא הוד והדר 5
רינה וכבוד גיאה וגאון ושלום.. מזרח מלא | קדושה וטהרה עוז וצדקה נצח
וגבורה ושלום.. מערב מלא פאר ועט(ר)ה | כתר ומלכות וקול דממה דקה

10

442 §

ואחריהן מקדישין אש ומים ואחרי אש ומים מקום | כיפה וטערה ואחרי כיפה 30
וטערה מקום אומ' קדוש וברוך כסה שמם חודי || ותהלתו מלאה הארץ 3166

15

20

443 §

25 זה תהום התחתון למעלה מן הארץ למעלה מתהום בווה למעלה | מבוהו ים
למל[עלה] מים מים ועל המים אדמה ועל אדמה גדולת יוצר בראשית שנא' אל
תירא' אדמה גילי ושימחי אדמה..

30

444 §

זה התהום השני למעלה מאדמה תהום למ | עלה מתהום בווה למעלה מתהום
בוהו למעלה מבוהו ים למעלה מים מים ועל | המים חרבה ועל חרבה יאורים 5
וכל מבוהי תהום שנא' ונתתי יאורים חרבה | ..

35

445 §

וזהו תהום השלישי למעלה מחרבה תהום למעלה מתהום תהו למעלה מתהו |
בוהו למעלה מבוהו ים למעלה מים מים ועל המים יבשה ועל היבשה ימי' 5
ונחלים | וכל מקום מים שנא' אשר לו הים והוא עששו ויבשת ידיו יצרו יבשה

40

446 §

זה תהום הרביעי | למעלה מיבשה תהום למעלה מתהום תהו למעלה מתהו 10
בוהו למעלה מבוהו ים | למעלה מים מים ועל המים ארקא

447 §

45 ואל ארקא שאול תחתיה ואבדון ומשחית וטיט | הין ושערי מות צלמות וניהנם
ורשעים שבהם ומלאכי חבלה שממונים עליהם |

50

448 §

מרום העליון שאול[?] | תחיה ועתיקי מהלך ש' שנה מאות [מאות שנה] ואש של
ניהנם | חוק הוא על אחד ושישים מאש של טי[?] הין כעימקי מהלך ש' שנה
חמישי | שערי מות ועימקי מהלך ש' מאות שנה ואש של גיהנם חוק הוא על אחד
ושישים | מאש של טי[?] שערי צלמות ואש שערי צלמות על אחד ושישים מאש של 15
שערי מות ואש | של שערי מות חוק על אחד ושישים מאש של טיט הין ואש של
טיט הין חוק | הוא על אחד ושישים של מאש [מאש של] של ביר ש[ת]ת ואש
טיט הין חוק |

ומלאכי חבלה' ממונים ומשמרים ושומרים בגופיהן ש' כ' חולעתם לא תמות
ואתהש' לא תחבב. שאול כלי'הו' יכלה' והם אינן ש' ש' וצויהם לכלית שאול
ממובל ומובל. לא' וצו' אבול אצל' המהקדש' ש' מנה בניהן ש' וצו' אבול קר' וכל
למלה' ממו' שששטו ידיהם במקדש' בבית המהקדש' ש' מובול לו על כן וירדו
למקדש' ש' וצו' ישרים אלא מלאכי השורת' ש' ישבו ישרים את סוף'
ואם יבין ש' ששטו ב' בבקר בבקר מלאכי צויה'.

10 ובכל יום יום | יורד עליהם מלאך המות באימה גדולה ובקצף גדול וטורד אותם | מן האש לברד ומברד לאש כרועה שטורד את צאנו מהר לבקעה ומבקעה להר שנ' כצאן לשאול שמו מות ירעם

ויורידו עליהם מלאכי הברכה ויהיו כח ששאלו וחתחתה ענבים שורש וסוף
15 בשר ודם ויחשבו כח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
בשר ודם ויחשבו כח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
ששעים כח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
משכב חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
20 ויחשבו כח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
אזרח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
אזרח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
אזרח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
אזרח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף
25 אזרח חרש וכן חרש כח ששאל שמו"ח חרש וסוף

[illegible]

זה תהום הששי. למעלה מן תבל תהום למע' מת' תהו(ה)ו | למע' מתו' בוהו
למע' מב' ים למעלה מים מים למעלה ממים | חלד ועל חלד יש בו אדם ובהמה
חזית השדה ועוף השמים ודג | הים וכל מיני שקצים ורמסים תורה ומעשים
טובים ורעות שמים | שו' שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד.

זה תהום השביעי||למעלה מן חדר וילון שהוא מכבים עז בית ומבצר שחרית|
ומהם בכל יום מעצה בראשית וילון אינו משמש כלום | שם נהגה כדור
תשורש וילון נקרא שם וילון כמו שהמלך | פלסטיק עז מכבים | (המטה)
אזרח כן וילון כעשה שיעלה עמוד | השחר והצא חמה לשמש בעולם מכסה
55 פי רכבי ראשון | מפני גלגל חמה ושכונבת חמה פורש אחר כך שתחלה
לבנה תכסה ומולדת לשמש בעולם.

- 449§ ומלאכי חבלה שממונים עליהם משמרין | נשמח כגופן שנא' וראו בספרי 20
הנאשם החטאים וג'

5

- 450§ 10 ובכל יום יום | טורד עליהם מלאך המות וטורדן מאש לברד ומכרד לאש כרועה שרועה עדרו | וטורד עדרו ממקום למקום שנא' כצאן לשאול שחו חיות ירעם..

- 451§ 15 ויורדין עליהם | מלאכי חבלה דנין אותם בשאול תחתיה שנים עשר חודש לאחר שנים עשר חודש | מורידין אותם לאבדן ודנין אותם שנים עשר חודש לאחר שנים עשר חודש מורידין | אותם לבאר שחת ודנין אותם שנים עשר חודש ולאחר שנים עשר חודש מורידין | אותם לטש היון דנין אותם שנים עשר חודש ולאחר שנים עשר חודש מורידין | אותם לשערי מות דנין אותם שנים עשר חודש ולאחר שנים עשר חודש | מורידין אותם לשערי צלמות ודנין אותם שנים עשר חודש לאחר שנים עשר חודש | מורידין אותם לנידנם דנין אותם שנים עשר חודש עד שיהיו כקנים רואים אותם | כל הצדיקים ואומרים לפניו מי 30 שרחמיו על כל מעשיו דיניהם של אילו ואו לזם האל | הקדוש לא שבנה נפשי מהם שהחריבו ביתי והרגו בני שנא' לא ישוב חרון אפי יי | ולאחר שנים עשר חודש מורידין אותם לארקא ומעמידין אותם תחת נהר של אש שיוצא 25 מתחת כסא הכבוד שנא' הנה סערת יי ג' והיורד לארקא שוב אינו חוזר משם | שנא' כדנא תימרן לחן אלהא בשמיא וארקא לא עבדו

- 452§ 30 ארקא זה תהום החמישי למעלה | מנע|תהום בודו למעלה מבוהו ים למעלה 5 מים מים ועל המים תבל הרים וגבעות|ת וכל | יושבי בהן שנא' הרים רעשו |אף| תבל וכל יושבי בה

35

40

- 453§ 45 זה תהום השישי למעלה מתבל תהום | למעלה מתהום תהוה למעלה מתהוה בודו למעלה מבוהו ים למעלה מים מים ועל המי' | חלד ועל החלד אדם ובהמה ועוף השמים ודגי הים תורה ומעשים טובים ויראת | שמים שנא' האוינו כל יושבי חלד..

50

- 454§ תהום השישי חלד למעלה מן החלד וילון שנכנס ערבית | יוצא שחרית ומחדש 10 בכל יום מעשה בראשית

55

731 ← 394 ← 4718

[illegible]

732 ← 395 ← 4728 15

[illegible]

(487) 733 ← 396 ← 4738

והיה ויבנה שבועה שמואל בסתר קולות בשבועה אחת ויהיו שבעים
 30 שמוות בשבועה על ששה נתון ששמואל לא לאדם ולא לשם ולא נדול ולא ליצחק
 ומשפט לפניו אשר אכולהו אשר ויתן לאדם ולא לשם ולא נדול ולא ליצחק
 ויעקב אלהי למשה ללבו ומשה אמר לפני אלהים אלהי ישראל ואלו
 25 אלהי הקהילה למשה שישמר מפניו לפניו ואלו השמר מפניו כי שמר בקרבו ואלו
 השמר באות אחת שבו וברא שמים וארץ ותחומים כטבעה אלהי אשר אלה
 35 ויהי ויבנה שמואל בסתר קולות בשבועה אחת ויהיו שבעים

734 ← 397 ← 474§

[illegible]

735 ← 398 ← 475 § 50

[illegible]

והגיבור והגורא | כל מחזיקים ברוב פנים ובאין מלאכי שרת והנער משבחין
שמו הגדול הגיבור | והגורא ובכל יום הנער משבח שלשה פעמים ביום וגותן
מידו ומתדרו על שרי | אמות העולם

§ 487 (473)

והנער זה הנער הוא שנתבט בשבעה אותות בשבעה קולות || בשבעים שמות ונתן
בחרירי דחרים וסיתתי חסרים ולא נתן הקבלה רשות להשתמש | בו אדם
הראשון ולא לאברהם ולא ליצחק ולא ליעקב אלא למשה לבדו קומתו מלא
מלא העולם וקורין אותו נער חתר שבראשו חמש מאות על חמש מאות פוסה
יש | שמו אבן שבין קרניו שליש עמיאל שמו הכתר דומה לקשת דומה
לכל מראה | אש ביה ליה להב סביב והאנשים אשר עמו באים סובבים כסא
הכבוד הם | אש מצד אחד והם מצד אחד ושכינה באמצע

§ 488 (476)

והיה שעולה למעלה מכסא | הכבוד אצל שרפים ויורדת על המשכן והנער
אומר בקול דממה דקה דק הכסא | ממנו מיד האופנים שתקן ומלאכים לממו
ועירין וקורשין דוחפין לגור דיוגר | והחיות נותנות (את) פניהם בארץ והנער
מביא שלש חרישיות וגותן בתוך | אוניהם של חיות כדי שלא ישמעו את כל
הגיבור ונמצא הנער קורא בשמו | הטהור אומר לפני האל הגדול הגיבור
והגורא האדיר והעבד החזק | הטהור וכן הוא אולי אדיריהן ראה רבו חזי
יתיה אדירה אשר אדירה הוהו | יתיה חי זה הא הוה היה יתו זה הוה היה יתו
חי חי זה שמו לעולם וכינויו אהרן אחריי[א]ן | זה זה שבתו כלירוהו אגיל זה זה
היה חי | העולם זה זכרי לזר דור ברך כש בבור מלכותו.

§ 484 - 952

אמר ישמעאל כשאמרתי לפני ר' | עקיבא כל חשבון הוא אמרתי לו כל היריע
שעור יר שבתו ליצורו שהוא מכוס | מכל הבריות מובטח לו שהוא | בין
מבני העולם הבא ועוד לו | לעתיד לבא תצריך | בקדושה וטהרה לחיות קוראי
במשנה לשניות וחמישיות בצום ובתענית | | קומתו מלא העולם כורסיה של אש
הודו שמו קווצותיו כקומתו דובר שלום | בגיוון גלשרב שמו גיו רואה מסוף
העולם ועד סופו פיו אש אוכלה אש חסד | שמו והם כינוי קשור רום קטניה
חריב מצמצאיה שמו רגל כסאו הראשון נוגלי | שמו שניה אצבייה שמו שלישית
כן שמו רביעית בכבל שמו

§ 485 (469)

משבו ותפארתו מלא | היכל ומלאכי ענף בימינו ומשמאלו ובסמין של ענף
והיהוה וחסדן וענן וערפל וטיף | היתן ומשלפניו שרה של ורעים בה כוכבים
ובין כוכב לכוכב מקום מקור | לרש לברקים וכל | ברק וברק פתח של חשמאל
וממעלה רוחות וקולות וענים ורעמים וכפי | וברקים הקשת | וחבלי חותם
עולים ויורדים בו ועליו חן חסד וכבוד והדר ותפארת ועטרת וגאולה | וטבע
של ארץ חותם נשר דמותו שור ופני אדם חתום וידו מונחת על גשר עיזו וקדוש
וברוך ואמר המלך באים | לעומדים לפני הנער והנער משתחוה לפני אהה
שמו

§ 486 - 385

ונכנס | לתחת כסא הכבוד ומשכבו ואומר ברוך הגדול הגיבור והנער ומשאוה מהלך
יהיה והם | אומרים אחריי ברך האל הגדול הגיבור והנער ומשאוה מהלך
מהלך אחריי | בימינו לברגו של אש ואבני ברד ואוצרות של נכותין של ענף
משמאל כפי | סערה וגבורות סופה וכשואה נכנס תחת כסא הכבוד והגדול

5

10

15

20

25

30

§ 489 §

בשם יי אלהא רבא | שבחכמתיה ברא שמיא
וארעא וחכמתיה לא גלי לבני אנשא
למלאכי | שירותא ומלאכי שירותא גלון רדי
לבני אנשא ואינש דשכח ספרא דתן | ודליה כל
מה דכתיב ביה מ' על מ' יום על ערוב לא
ישכב אפי' תימא | ותימא לא חזי. אפי'
סגירא וסגירא אפי' דוכבא ודוכבא לא יחיו |
אפי' אתתא נידה אל יחיו ואל יאכל לחמא ומיא
דאתתא לא ישותא אלא | ילש בדיה וישתון
בדיה ויאפה חו ככר ביזמא ויאכל ולא יכיל
בשרא | וכל מיני לוין ולא ישותא חמר ושכר ולא
יאכל בצלא וצומא ולא יאכל | גרין ואם חיה
קרי אפי' ביזמא בשרא בטלין כל יומין קרמין
ומחרר | לראש ויטבול בנהרא כל יומא חני תמי
ברמש ובצפר וידכה וליומא | בנהרא יטב ספרא
הדין בדיה רוחות לנהרא בחר דכסי מזין אנשא
| יקרי ביה. וכד משבח תרין מילין דמקבלין
יאמר ית תפיסא את ליבי | ואם ישקול עינוהי
רוחו אפי' שכינתא ימות. ואם יכבוש עינוהי
לארעא | יחיו. וכד מגלי ליה ידוהו ב' פסי
לאחור. וכדכך יליפניה ולא | חילפניה לא
בדוכבא ולא בכספא ולא כאבי טבא בנורגילתא
דביתא | דחילפניה חיו לא חיה ביומיהו ישאל
מתא ולא ימות ישאל חיי ולא | חיה יאכל
בשר נפשיה בכפא וישתה דם נפשיה בצדיוהא
ויהיה | ללבוש ויהיה ללבוש ויהיה

20

25

30

35

40

45

50

55

492§

הדין הוא דאיתמר למשה בסני קום הוא ובצץ
שמצץ סקס צטנינו | ממציץ נן מליף דאמ' גברא
בר אדיל לוי בעיל רבבה ויקרא מתרב | על דין
שמה רבא קעייס הוא שצב אוש צש צמסטט צק
חמס | צמניאל מספק קום הוא יי דאחגלי למשה
בסנה דין שמה לעלם סבור | השטף ספקס
קוסקסום הוא עד סוף כל הדורות

493§

יהו הו הו | הו היה היה יה קום. יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה | יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה |
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
גא אלכט | אכטון רגשון גט יה יה יה יה יה
יה יה יה אל קדוש אל קדוש | אל קדוש אל קדוש
אל קדוש אל קדוש. יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה כח לוקט | יחמאל נוד כנפאל יהוד
וסר ריסייה בד' מסויה בינון עזות עזות |
| כך הסקה כחם עזות ולעצמדי ובעז טוס
כרכניה המדוך | להמדוך | אערמא עזרמה
וגבא דכתוב בלחודותי בחרא אחורן זיל עימה
| בלילא יבעי ברחמן ישתובי חאל שר יי
ואל שדי אלזא קרמיה | דמן בראשית מרו רמא
הות דמאי ראל זאל יחואל אחא מרי כל
עלמייא | צור צר כל ושמתא מרה דכל בנה וכל
בר וכל משי לגדל עפרא הוא | אמ' לכל הוא
קרא לעלם | ואחברי הוא שגילה במיאי תקיפן
ובעמקי | ימא אורחחו ככש בשמא ודחילא
ובגורת תקופה צדיקיה אולין | על ימא ולא
טבעין מתכבין כל חיליה דשמיא רבא שליט
שבעה | מלאכין על טרא תרמוס אוריאל
ואפיאל גבריאל גוריאל פואל ושרפואל |
| ס | קוריאל גורא את גוריאל מן כחלת חזי חזיתא
מן גורי ברדא של פחא | כדכמיא ופש. כל
בחילא אשכך ואל לבש לבש ולא נתון גוריאל |
צוסרי וכסרי לא לבש אסרת לי ותחמת לי
בעוקתא דשמה רבא | ודחילא דשמיא וארעא
ייעא מן קדמוהי

494§

יה יה יה יה יה יה יה | יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה לב
מלך | משכך צל אנדיוס אנדיוס אנתוס צליל
צלמז אואל יחוקאל דחקין | על לחי אבשא
חיליה דשמיא רבא מיכאל ורפאל חיואל יקול
באילו | צמח מיליה גוריאל רבא דמן רבא
בסיכסיה חזי חזיתא ארפכש | אבא רבא שכן
קרמי ושמן ריביה הוא לשם אל יי קרישא
תקיפא | אלהים יי יה אל ישחק יי אלהים חיים
ומלך עולם יי מלך לעולם יורדי | ש
חשיאה ויקום מלך יהורם והרבה אלהים

יפרסת קוריאל רחמא אלהים בראת אטארה |
 אהס כן נליה יי לעולמים למברתיה וכן
 וכירמה וארסי מן ליל || סוד וסר טובי יי אלהי 56
 ישראל וטברית ואסקמוס כסמו סלל מכנין |
 ששת יתי מן קדושי יהוי מצפרים דיתכין על
 כרובין יי אמת | צבאות לשלום. מהמיאל
 מישאל אחיאל טוראל קמואל רבואל הריאל |
 קביאל קמואל עזריאל ומלחאל פלטיאל
 ורחומיאל והתניאל ובחניאל וססיאל | 5
 וסרניאל וסראל שוהריאל מהליאל גריאל
 חושיאל ענואל קשתאל טרפיאל | בהריאל
 רולילאל רמאל הלכס אטרנון לא הוקנה
 אסתקט סולתא | לקופקוס לקופקוס רהטיאל
 ורומיאל והוריאל סומכס יהלאל אחיאל | אגיל
 חוקיאל ערפיאל מתניאל מתרנכילא שובניאל
 נודיאל וכבדיאל | נפריאל וקשיאל הוריאל
 חומאל הוריאל מלכיל

495 §

גברא דיקרא ספרא הדין | דיל בלחוריה לנהרא 10
 לאחר כסא מן בני אנשא על רחין דנפקין |
 בעלמא חזינה אינש ויתקיים ברחמים ובצל
 יי ישחנא את הוא ית | דמרחק דמרחקין על בני
 אנשא ועל רחין דנפקין בעלמא איטפס | הנה 25
 הנשם אבל מת סבתר קרב בעא עפץ נפץ
 תמנח יצב תסימף | קמבר נל עקוס ברתא
 דלתחת ביה ספרא הדין לא נפלא ביה דליקתא | 15
 וחוטרנא לא הוי וחבל לא משוי ביה. סליק.

496 § (366)

אמ' עקיבא רוכבי תבל ארעא חזיתיה דחו 10
 ומה | היא סליקת בעלמ' בעולא מן גורא מה
 חזיתי | חזית גרוסקלא דיתבי על ימא קלי לבד
 מן בוניה במפתחי ספרא | קף אסניא הוא
 מיא חולינא כל בריה דקודשא רב לילה שמו
 אחי | עזיר ורתי ישן בקרב משא מה הוא שמו 20
 חוקר שמו ופירש שאמ' מלאכי | חשרת אן
 מוכרינ' יי יהוה הוא יהויה יהוה יהוה ית
 אלים יהוה | יהוה יהוה יהוה יי אברסכי רוב
 שמה עפרוס ארכנוס קרטוס וקרטוס | עקנינוס 57
 עגרמיה קרטוס סנוס סיאוא גורוס וערוק מיני
 וירוק | כון ידיד' כו. כותל ברדא כותלי
 נורא שמה אבני ופתא לבנים | דאשא ושמה

497 § (367)

דן הוא אסרא דאסרין ביה ארעא ואחרין ביה
 שמיא | כל יומא מדע ארעא מקיע אה שמו
 גומציה שמו גומציה שמו | אברמיא שמו 5
 אברונן שמו. אנרנסיה שמו אל אלים שמו. סיה
 שמו | שהי שמו. ק' שמו. יי צבאות

496 § (366)

אמ' עקיבא | דורכי תבל ארעא חזיתיה תחו 10
 ומה היה סליקת בעלמא בעולה מן | גורא ומ' |
 (מה) חזיתו חזיתי גרוסקא גרוסקא ודיתבי על
 ימא קלי לבר מן | בטייא במפתחי ספרא קף 35
 אבנייה הוא מוא | | מולנא כל ב' | ריה דקור |
 שא ומה שמה דכלילה שמו אדענחור ורתי ישן
 בקרב משא ומה הוא שמו | חוקר שמו ופירש 20
 שאפילו מלאכי השרית אינם מוכרינ' אותו ית
 אלים | והי יהוה יהוה יהוה יהוה ית יה יה 40
 אלים יהוה יהוה יהוה יהוה | יהוה אברסמו
 ולבשמה עפרוס ארונים קרטוס וקרטוס
 עקנינוס | קרטוס פנוס יס איוו וגורוס וערוק
 ב'מעי דוק כון ידיד' בו | כותל ברדא כותלי 45
 נורא שמו אבני ופתא שמה לבנים ראשה שמו

497 § (367)

דן | והי אסרא דאסרין ביארעון ואחרין ביה 25
 שמה כל יומא מדע ארעא ומר | כי תבל מה
 שמו גומציה שמו גומציה שמו | אברמי שמו 50
 אברונן | שמו אנרנסיה יי אל אלים שמו מה
 שהי שמו קדוש שמו ד' צבאות שמו |

499 §

אילו עשרים ושתים אותיות | שכן באות מעשרים ושתים אותיות | שבתורה | אנקצים | פסחם | ספספים דיונסים. | זה השם שלגבורה אשרי כל ידועו ומכירו | כסה שאם יעמוד אפילו באישו | לילה | במקום | שכל המדיקים | באים | בעולם | מובטח | שאינו נזוק לעולם. | וכי דוד אר' יהוה | צבאות עמנו | משנב לנו אללה | יעקב סלה. | וירוממו בקהל עם ובמשנב זקנים | יתללוהו. | ירמיה אמר | ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה ויהי ביהוה | מבטחו. | ויא' בטחו ביהוה עד ער כי ביה יהוה צור עולמים... |

15

20

25

499 §

ר' אילו כ"ב אותיות | שבתורה. | אנקתם | פסחם | ספספים דיונסים. | זה השם של גבורה אשרי כל ידועו ומכירו | בפסח | שאם יעמד אפ' באישו | לילה | ואפילה | במקום | שכל המדיקין | באין | בעולם | מובטח לו | שאינו נזוק לעולם. | וכי דוד אמ' יר' צבאות עמנו. | וירוממוהו בקהל עם. | ירמיה אמ' | ברוך הנבר אשר | יבטח ביו'. | ישעיה אמ' | בטחו ביו' עדי עד.

499 §

אילו כ"ב אותיות | שבתורה. | אנקתם | פסחם | ספספים דיונסים. | זה השם של גבורה אשרי כל ידועו ומכירו | צפה | אדם | שאם יעמוד אפילו באישו | לילה | ואפילה | במקום | שכל המדיקין | באין | בעולם | מובטח לו | שאינו נזוק לעולם וכן אמר דוד אמר ה' | צבאות וירוממוהו בקהל עם. | ירמיה אמר | ברוך הנבר אשר | יבטח בה. | ישעיה אמר | בטחו בה עדי עד.

501 §

אשכנעית | עריך | שר הפנים | בשם | יהוה | צבאות. | בשם | אטבח | אה | יהוה | צבאות | ובשם | שר ית | יהוה | צבאות | ובשם | אל | תיקרין | תיקריתין | יהוה | צבאות | | ובשם | אכחן | ייאל | יי | אלהי ישראל | רמחם | על | תנא | ומפרש | בכורסיה | אכורסיה | אטסיה | נטסיה | || נטסיה | יטסיה | אטאט | אטסיה | שתשלח | לי | את | עזריאל | המלאך | כלילה | יהוה. | צום | ג' | יומין | ולילותם | ואמר | ע' | פעם | כהנרה | ובקדשה | הוא | מדבר | עמך | סה | לפה | להחירו. | אשכנעית | ערך | עזריאל | המלאך | מיכאל | ובשם | הדריאל | שתפנה | לשלום | ואל | חזיק | אותי... |

501 §

אשכנעית | עריך | שר הפנים | בשם | יהוה | צבאות. | בשם | אטבח | אה | יהוה | צבאות | ובשם | שר ית | יהוה | צבאות | ובשם | אל | תיקרין | תיקריתין | יהוה | צבאות. | נאכשם | אכפיראל | (יה) | יהוה | צבאות | אלהי ישראל | תחתם | על | תנא. | בכורסיה | אכורסיה | אטסיה | בטסיה | יטסיה | אטאטא | טסיה | שתשלח | לי | את | עזריאל | המלאך | כלילה | יהוה | צום | שלשה | ימים | ואמר | שבכעם | (פעם) | פעמים | כהנרה | ובקדשה | הוא | מדבר | עמך | סה | אל | סה. | להחירו | אשכנעית | ערך | עזריאל | המלאך | בשם | מיכאל | ובשם | הדריאל | שתפנה | לשלום | ולא | חזיקני. |

45

504 §

אילו | הפסוקים | יאמר | כל | השנים | לילות. | ובשלישית | יאמר | אילו | הפסוקים | עם | אילו | השמות | שלש | פעמים. | בשם | יהוה | אלהי | ישראל | חי | (י) | צבאות | אהיה | אשר | אתה | עד | עד | יהו | תור | תרית | חי | יהוה | וזה | לבזק | קרו | לך. | ומי | קרו | לך | אל | בזה | אל | משוך | ישר | אומיא | אתלת | נשמת | עלינו | שרם | קום | כורסיה | יקר | דקיימון | על | תרני | צליתא | (תנינא) | (תנינא) | (תנינא) | עזריאל | חלמא | חכרין | דקיימון | על | מזוות | בית | יהוה | ושלטין | על | שלוחו | חלמא | | חכר | כל | חלמא | ולחכר | דאנשא | והשם | ק'ק' | אורי | אורי | אורי | שם | שם | שם | ברוך | אתה | יהוה | אלהינו | מלך | העולם. | אלהי | הרוחות | מהיה | מהים | סומך | נופלים | מחיר | אסורים | החר | אסורי | ותרצה | לפניך | את | דברי | שאני | עשר | ואמר | ורוחי | תלדיה | בידך. | אני | עבדך | בן | אמתך. | ובאתי | להפיל | (להעיל) | תחיתני | לפניך | להחיתני | דבר | כך | וכך | אם | יהיה | אם | לא | ? | ותחיה | ירחאן | בנחת | ולא | כלכעם | עד | שאבין | כל | דבריו | ולא |

502 §

אשכנעית | כן | עשה | צום | שלשה | ימים | וקרא | לי | אילו | הפסוקים | בכל | לילה | ולילה | ושלח | בנגדך. | ובכיל | שליש | קח | הספר | בידך | וקרא | אילו | השמות | שלשה | פעמים | עם | הפסוקים | ואחר | שכל | על | תכפיד | שמד | יבא | לך | דמות | אדם | וירבר | עמך | כל | מה | שתשי | אלו | בן | דבר | גדול | עם | דבר | (קין) | קטן | ברוך | הוא | ובדך | שמו. |

503 §

זה אשר חקרא ברוך אתה אלהינו מלך העולם | האל המלך הגדול הנבור | תנורא | תנשבו | ותנפלא | תהוה | כעת | צרה | | בקוראי | עוני | אלהי | צדק | בצר | ורצתי | לי | עני | ושמע | תפילתי | יהוה | בניה | תניני. | 30 | הקשיבה | לקול | שועי | מלכי | ואלי | כי | אליך | תאפלה. | ושמחו | כל | חוסי | כך | לעולם | ירגו | ותסך | עלימו | ועלצו | כך | אובי | שמך. | שמע | יהוה | תחיתני | יהוה |

55

499 §

אילו כן רב אותיות שבתורה אינן פסוקים
פסוקים ידועים. וזו השם של גבור[?] אשר
כל ידועו ומכירו בזה שם אשר אמר
באשור לילה ואפילה במקום שכל המוקד
באים בעולם מובטל לו אשר[?] ויורק עלים
דוד אמר לך אשור אשר אדם יבא עמו
וגו[?] וירוממוהו בקהל עם. ירמיה אמר ברוך
הנבר אשר יבטח ביי[?] ישעיה[?] ביטחו ביי עדי
עב[?]

10 עד.

712 ← 500 §

אמר ששפאלא שמעתי ונעומת קול מפי' הנהדרה 15
אומר איז און אחר' כלל תנשמות קול אלו
המזמור האמורות וסודן' וזה הגדול איז אדם
תמורה דהיינו ואיז משפח שבו משפטי אדם 5
בכל' שיש לו יצאע אשתו ונתן חסד ויחלם
שיתשלם שכל טוב על ספר' הגדול הזה 20
ששכרו איז שיעור וטובתו איז עומק ועוד
להחיל ק' עז' וישב לפני' תכליתם לפני וכן
אישיתם בן שילח סובוב רצעה וספר[א]ן[ו]
למלאך' אכיר שיהי' עז שפו הגדול ואבד 25
כלל רעולת אבל אכיר אלא' אדם ידוע
ומכור וזה וירש ויחלם העולם הכל

42 → 5018

[illegible]

40

N8128

N8128

45

506 §

[illegible]

ובשמך המהולל והמפואר אני גוזר על שר של חלום | שימהר ויבא לי הלילה הזה ויגד לי זה הלילה כל צרכי

505 50

אשכנז עיקר | רגשאל רבא שְׁלֵהָ שׁ תְּלִים בְּשֵׁם יְיָ הִיָּה בְּכֹאֲזָא אֲדִיתָ אֲשֶׁר
אֲדִיתָ | יִקְוָלָא יִימָאֵל רֵשָׁא שְׁלֹסֶם סָז וּזְלִב סְתוּחֻבָּהּ הִיָּה הָא אֵל | כ
וְהָזֶה הָא דִּלְהִי דֵּן קֵלֶט בָּא דְרֵא לִי | יִירִירְקָן יִקְוָלָא חֲרִי אֲסָק
בְּרִיסְפָּלָא | בְּשֵׁם אֱלֹהֵי מִלְכֵּימֵרִי | וְנִפְתָּלָא וְקִטְבָּלָא יִימָאֵל וְיִרְוּמָאֵל
וְנִבְרִיָּא וְנִבְרִיָּא וְנִסְפֹּסְתָּא וְנִתְחָלָא | וְנִתְחָבָא אֵלִי בָּהּ הִלֵּיל בְּחֻתָּא בְּשֵׁם
וְלֹא כִסְעָא וְדִבְרָא עֲנִי | וְחָתָן לִי אִתּוּ מוֹפֵאֵן אִתּוּ סְפֹס שִׁיטָּה בִּידִי וְתוֹעִי | כ
דְּבָרְךָ | וְכֵן כֹּה מִה שִׁיִּדְעִי וְשִׁעֲתִידִי לְהִיֹּת עִיָּה אִתּוּ | וְכֵן אֲחִיר | כ
מְחִינָן לֹאֵב כְּעִשְׂיָא בְּשֵׁם אֱלֹהֵי הַשְׁמֹת וּמְפֹרֶשֶׁת עֲנִי | וְקִזְקוּתָא בְּכֹאֲזָא אֲדִיתָ

ואל אלהי אשוע וישמע מהיכלו | קולי ישועתי לפניו תבא באוניו. יהי חסדך
יהוה עלינו כאשר | יחלנו לך אֲדָם' הללויה.
511§
זה השם הנכבד הנזכר על האבן והיא | מתפוצצת על הנחש וישראלים. על המזיק
והוא בורח. על החולה | ומתרפא. וזה הוא אל אלים מצבשתי יהוה שירייה
צבאות אל | צבא צבאות יה יהוה יהוה יהוה אל קול ביה הגדול עצונו |
חמרת יה יהוה לי לישועה. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם | ועד.
50

10

510§
יהוה יעזור לי מי הוא ירשיעני על שמתי פני /כ' / כְּחַלְמִישׁ וְאֵדַע כִּי לֹא אֲבוּשׁ. 30
הן יהוה אלהים יעזור לי על כן לא | ונכלמתי. הן כולם כבוד יבילו עש יאכלם.
עני יהוה עני וידעו | כל העם הזה כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך
5 וברוךך עשיתי | כל זאת. בידך אפקיד רוחי פני דית' אותי יהוה אל אמת. כי
יִצְפְּנִי בְּסוּכָה בְּיוֹם רַעַם וְיִסְתִּירֵנִי בְּסֶתֶר אֱהוּלָּה עַד יַעֲבֹד | הוּוּ. נפשי ישוב ינחני
תני כי כך חסיה נפשי ובצל כספך אחסה עד יעבד | ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה
במעגלי צדק למען שמו. אך טוב חסד | ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה
לאורך ימים. אלהים | יחוננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. עד חמרת יה יהוה
10 לישועתי. | זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו. הנה אל ישועתי אבטח ולא
אפחד (כי) עד חמרת יה יהוה לי לישועה. הושיעני אלהי ישועני. | קבצנו
והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך ולהשתבח בתהילתך. || הושיעני למען 28
שמן האל הגדול הנבור והנורא והושיעני. יהוה סלע | ומפלט לי. אלהי צורי
אחסה בו מיני וקרן ישיעי ומשבני ומנסי | מחמס תושיעני. בצר לי אקרא יהוה
15

D436

M22

20

543 → 512§
זה השם (המפורש) | הזכר בכל דבר והוא
מצליח אפי' על המת חייה אל חזיר אותו משם
25 | לשיחוה מנין ע"ב אותם ואמור בו נמור בו
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל | מאורך וגו'.

30

35

40

45

למימיה פרקורקדיה וזהו זסריה | קוליה. שתהודהיה קדושה ותאלהיה
צעדיה יהיהרה תמחליה | ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אֲדָם'.
517§
אשראיל. עומד לפני ארון. ותתפלל הבו ליהוה בני אלים וגו'. כל המזמור |
20 שבעה פעמים. ואמור שבעין ומנן רביאל רביאל המשרות | חסין יה. ועוד אני
הכבוד הריני משביעך בשם יהוה אלהי ישראל מי כמון | חסין יה. ועוד אני
משביעך בשם יהוה טוטרביאל יהוה ובשם | זחריאל יהוה. ובשם טטרוסדיא.
ועוד אני משביעך בשם אהיה | אשר אהיה. יה | יִבִּיהִי יה והו ווו יה מלאכי
השרת בקול גדול אומ' | קִקְצ' יהוה צבאות סלה. ואחר אמור שבעין ומנן
25 כליל ראשון וכליל | שני וכליל שלישי כל מה שתשאל תעשה. להחירו שבעין
| אני עליך רבואל בשם סוריא שר הפנים ובשם חופספאום | אפוספאל שתפנה

השמי' | ואראה מראות אלהים. וקי גרמך ואמור אילין שמהיה. ואילין | מל'
מלאכין. ואילין חרין פסוקים שמונה עשר פעמים. אֲדָם' יהיה. ישתבח | שם
5 הקדוש והנורא שמו של מי שאמ' היה העולם. שם המרום והמשוב | והמפואר
והמנוצח הכתוב ואני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא | אתן ותהילתי לפסילים.
50

516§
זהו השם הנכב' והנורא. אבני יתרן | קרן | סמן בגר יבש פטר החתחתך טוע יגל
סדק שקן צית. אילו ארבע' | שתים אותיות מסורות של שם המפורש. אשר
האש יכהם מחמת | וכל דבר דובר הנעשה בזכירתם אשר כל המלאכים בהם
5 יקראו ויהללו | את בוראם. שדם אלי אדירירן ניהרירן ניהנהרירן ינביהיה
תלמה | צנחנה קדמיה גרדיה ערדיה צנחנה מלטיה גרדיה נשמירה נעריה |
דהרדיה יטליה ומוייה שאויה פחוליה מורדיה רמיה צצציה | תהבהיה ולגליה

518 § - 778 ומהלך | ונשנת כולם החיות ושיעורן חמשה ועשרים אלפים | חלקים משיעור
של הקבה לקד נא רם על כל גורם | יא אל חיקר גורא ילאא גילא אלו חיות
הקדש שממנאות מפני רוב | ונבוקן על כל המידות בשכשמים ובארץ והקבה
מנאנה על כולם לכה נא | רם על כל גורם ה'.

15

779 - 519 §

ולמעלה מחיות הקדש | כיסי הקשת נתונות | בראשי החיות ונבחות אלף
אנף | לפי ריבוא מידה כנגד שרים הגדולים ולמעלה | מהם קרני ההוד יוצאות
מכפי הקשת נבוח | אף אלף ארבע | כנגד | מידה צבאות ומשרתי אל.

10

780 - 520 §

ולמעלה מהם רקיע כעין הקרח | הנורא נתון על קרני החיות שנאמר | דמות על
ראשי החיו וגם | שנאמר רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה.

20

781 - 521 §

ולמעלה מהם | כעין הקרח הנורא כמראה הנונה נתון על קרח הנורא ונבוח |
אלף אלפים ריבוא כנגד שרפי להבה ורכובי הוד הנדר.

20

782 - 522 §

ולמעלה מהם כסא אבן ספיר כמראה | הנונה נתון על קר | בורא | ונבוחו אלף
אלפים ריבוא מדה כנגד עיזו ונבור

25

783 - 523 §

ולמעלה | מהם כסא הכבוד נתון על כסא אבן ספיר ונבוחו אלף אלפים | ריבוא
מדה ופרוס על כסא הכבוד בנר של שני מאורות שאין | כיצא בו ומחמלים
כוף שני חמה ולבנה כימה וכסיל וכוכבי | וכל מזלות דומין לפניו כיו הנה
בני | האור השמש וכל כריה | ובריה ומזלותיהם ומעשה בין שעשו בין שעושין
חוקיק | עליו | הקבה | חוקיק | חוקיק | בתן | ומעשיתן | ששועשין | שלה |
עמי | ככל יום ישר שני | כי רם | ושל | ריאה | וכך דוד אמר מנבוייה לשבח
המשפיל | לראות | בשמים ובארץ אם בשמים למה בארץ ואם בארץ למה
בשמים אלא | מלמד ששר כל בריה בשמים וגופם ורוחם בארץ והוא רואה
בשמים | ובארץ בשמים ומולם ובארץ גופם וכל מעשיתם | לכה נאמר בשמים
ובארץ ולא עד אלא שאין כל בריה מינה והולכת מן העולם בארץ עד שנופל
מלו בשמי שני | נש' והיה | ביום ההוא יפוק י' על צבא המרום כמרום ועל
מלכי האדמה | באדמה וא' | הם | המרום ועל מלכי האדמה באדמה זה
גופם של בריית | בארץ.

5

35

784 - 524 §

ולמעלה מכולם הק' יושב על כסא רם ונשא ומוקפין לו | לו סוכת וזהו ספיר
ובאין מפני מראה הק' וכל העולם | תחלו בורעו הגדולים קמיע ביד גיבור
ורקע כפי | יצא | יגע בורעו החוקק הגדולה שסובל את העליונים ואת
החתונות | ונבוח ומתחת וזרועות עולם.

10

45

785 - 525 §

וארבע הירות של אש מושכים | ויוצאין מזיעת החיות ומתחת רגלי הכסא
הכבוד כנגד ארבע | רוחות העולם ונעשים לים הגדול של אש שני גדול מוקף
מסביבות כסאי ונחרות של להבה מוקפין | נחרות | את | ש | של אש ועני גדול
מקפין | את נחרות של להבה ועני קל מקפין לאבני אלנביש ואבני אלנביש

15

50

מקפין לאבני כרד ושרי אילים ושרי אראלים ושרי מלאכים ושרי | גידורים
ושרי צבאות ומלאכי אש ומלאכי עפר ומשרתי נחל ואראלי | וזהו וטפסרי
להבה כדור | ונבוחין | בוק חושמאלי שלחבת ערבות | מפות | על שר
ערבות רקיע ועל נהר דינור ועל ים של אש ססוב | לכסא הכבוד תשע מאות
ואלפי רבבות ומלאכי שרת והאש עומדין | מימין כסא.

20

786 - 526 §

וכנגד עומדין כסאו והנרות של אש מוקפין | ועוברים ביניהם ושרים הגדולים
מפניו על כל גוד נגוד | ועל כל צבא וצבא שמימין שמאל מלמד | אותם
לאמר שירת חמדה | של כסא כבודו של מלך מלכי המלכים חקבה

25

787 - 527 §

וכיעד זמנם של | מלאכים לומר שירה חמדה לפני הקבה והוא שמועאל
המלאך | שר הגדול התיבבור והני עומד על חוצוי רקיע התחתון לשמוע
ולחקשב | קול שירות ותושבחות חמירות העולות מן הארץ ובכל בתי כנסיות
ובכל בתי מדרשות להשמיע להם לפני ערבות רקיע

788 - 528 §

ומפניו | הוא עומד על עמודי חלוניו רקיע מפני שאין להם רשות למלאכי
|| השרת לומר שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו ישראל את פיהם | בשירה
תחילה מלמטה שאין רומנו יי אליהו והשתחו להדום גליל | קדוש הוא אמר
לו ישראל כי קדוש ביי אליהו אילו מלאכי השרת | כל מלאכי רקיע ורקיע
בשומעם קול שירות ותושבחות שאומרים | ישראל מלמטה הם פותחים בקדוש
קדוש קדוש מלמעלה שנאמר | קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו |.

30

172

789 - 529 §

אמר שמואל אשריהם ישראל כמה הם חביבין לפני | המקום יותר מלאכי
השרת שבשעה שמלאכי | השרת מבקשים לומר שירה תחילה מלמעלה באים
מסביבות כסא כבוד | כמו הרים הרים של אש וכמו נבנות בעות של להבה אמר
להם | הקבה | התישיר | לי כל מלאך ומלאך וכל שרף ושרף וכל חיה | וכל
אופן ואופן שבראיה עד שאשמע ואאזן תחילה וכל שירות | ותושבחות
ותפילות וגעים ומירות ישראל מלמד ששריבין על הקבה | שירות ותושבחות
חמירות ישראל יותר מלאכי השרת שנאמר ברוך | יחד כוכבי בוקר וירעו כל
בני אלוים. | כוכבי בוקר אילו ישראל שמשול | כוכבים יי | מעדיק
הריבין נמון כוכבים לו. | ירעו כל בני אלוים | אילו | פלמאי | מלאכי השרת.
שני | אמרתי וכי וכן דוד אמר רומנו הרה | אלהו אילו מלאכי השרת.
אמר הקבה אין כבודי בשמים אלא בארץ | אמר רומה על השמים אלוים.

15

790 - 530 §

ולמה וקרא שם המלאך ההוא שר שמועאל | מפני שעומד בכל שחר ושחר
ומשמיע קול שירות ותושבחות העולות מן | הארץ מתוך בתי כנסיות ובתי
מדרשות לבני רקיע ורקיע עד ערבות | רקיע עד חיות הקדש ואופנים
ושרפים וכו' עד כיון ששומע | ומשמיע וכל מלאכי רקיע ורקיע | לתוך נה
מיד יורדין כיתות כיתות | שירות שורות חבורות חבורות מתנות חילות
חילות צבאות | צבאות של מלאכי השרת וכן כל רקיע ורקיע לתוך נהר אש
ותרי | להנה הנרי שלהבת וסובלין צבאן כשם שבעה עמי | באו | תה
ברדקן עצמן באש שלש מאות ושישים חמשה עמים.

25

י ע ש ה

בשירה גדולה ביראה באימה ברתת בוע בפחד וברעדה | בטהרה בקדושה
ובקול דממה דקה שנאמר אחר (הרש) הרעש קול דממה דקה

 $798 \leftarrow 188 \leftarrow 5388$ [illegible]

819 ← 5398

הי' שכן מבורך לעלם ולעלמי עולמים | מי כמוד טיטוס " אלהי ישראל
בעל גבורות לך טיטוס " אלהי | הולל כסא כבודך לך יתנו נאות ורבותא
ועוז ותפארת לך חוקו לשמוצי | לך יחדש לך יענו לך שמוח לך יברכו
כסא לך ישבחו לך יפארו לך ירוממו | לך נישאו לך יהיו לך יהללו לך יקלו
לך ידושו לך טיטוס " אלהי ישראל

820 ← 5408

משרתיך יכתירו לך כתרים ושירו לך שיר חדש וימליכוך לנצח נצחים |
ותקרא לעולם ועד טטרוסיי יי אלה ישראל חכם הרזים ואדון הסתרים |

5418

[illegible]

501 ← 5428

[illegible]

512← 5438

זה השם (המ)פורש | הזוכר בכל דבר והוא מצליח אפ"י על המת חייה אל
 תזכיר אותו משם | לטיחונה מנין ע"ב אותותם ואמור בו גמור בו ככל לבכך
 ובכל נפשו ובכל | מאויד וגו.

791 ← 5318

וכי ש' דלם' למלאכי השרת וכו' וטומאה נידה ויולדת שצריכין טבילה אלא
מלאכי הכהן' ששומרים מלמבאב עולם ויורדים בכל יום ויום שלום
בעולם והיו' ש' שיענו וכו' שירדו מלאכי ורעם וכו' ביא דלא ילידי ש' 30
עצמן' וכו' אבל כולל טומאה וטיוחן קריצין עצמן באש ומכסין עצמן 5
כאש ומטהרין' ומנקין ומזהרין ומפרישין ומעייבין ומבדילין ומגדילין ומטיבין
עצמן' באש עד שישעין עצמן קדושים ומקדושים טהרין ומטהרין והיו
מלאכי' ערבות רפי' 30

792 ← 182 ← 5328

ואחר כך הורין זה את זה ועולין מנהיר אש ברשות | זה את זה ומתנברין ועושין 5
 כאור וכברקים של זוהר. ואח"כ כך כסולם של אש בתחלה עד שמגיעים אצל
 חילי ערכות אצל חשמאלי | זוהר אצל חיות הקודש אצל גלגלי המרכבה
 הדופי פנים אצל בעלי | כופים אצל כסא רם ונישא

15

793 ← 183 ← 533§

וּמִד עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם בְּיָמֵיהֶם בִּרְחֹת | בָּעֵץ מִבְּהֵמָה בִּקְדוּשָׁה אֲמִיתָה
וְנִעְוָה וּמִכְסִּים עֲלֵיהֶם עַד שֶׁנִּפְתְּחָם | אֶל כָּסֶם חָר וְיֵשֶׁא לִלְבִּי יִכְרֹזוּ מִיָּתָה
לְהוֹשִׁיעַ הַשּׁוֹכֵן בְּמִרְכְּבָה וְעוֹמְדִים | כִּיְתוּת כִּיְתוּת שֶׁל אֵלֶּיךָ אֲלֵפִי אֲלֵפִים וְשׁוֹרֹת
שֶׁל רֹד רֹדִי רִבְבוֹת מוֹמֵנוֹת | מִתְּנוּת שֶׁאֵין לָהֶן חֶקֶר וְצִבְאוֹת צִבְאוֹת מֵלָה
מִסְפֵּל מֵהַיָּרֵם הָרִים | שֶׁל אֲכֻמּוֹ נִבְעוּת וְנִבְעוּת שֶׁל רֹד לִפְנֵי כָסֶם הַכְּבֹד
וְכֹאֲתָה שֶׁבֶר | יֵשֶׁב הָיִקָּה עַל כָּסֶם הַכְּבֹד וְכִבְדּוֹ מֵלָה הָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר מֵלָה
כָּל | הַתֵּרֶץ כְּבֹדוֹ.

794 ← 184 ← 5348

ואף חיות הקודש מתכוונות ומתקדשות ומטהרות | יתר מהם וכל אחת ואחת קשורה אלף אלפין כתררים של מיני מאורות | בראשיהם ומלכשות לבושי אש ומתעשפות כסות של להבה ומכסות | פניהם בברק וה'כ"ה פורע [?]²⁹ פניו

795 ← 185 ← 5358

מפי מה חיות הקדוש ואופיו הוד | וכרכיו הדר מתקדשים ומתעשרים
ומתעלבים ומתעצפין ומתעברין | ומתקיימים את חן פניו של המרבה על
פניהם וכסא הכבוד על | ראשו ושניה למעלה מהם והר אש עומד
בניהם ולפניהם | (תהלים) ומזרחו ומזרחו ומספין ומזרחו אש
שבעתים | ולמים עומדים באימה כסוהיה בקדושה ומזרחו שיה אש
וזמרה צהלה וקילוס בקול גדול אחר דיבור ואחד בדעת אחד | וביענימה
אחד

796 ← 186 ← 536 8

40 ולא זה בלבד אלא נוסלים מהם מלאכי שרת | אלף אלפך וריבי רבבות לנהר
דינור ונשרפך מפני מה מפני | שאין בהם מוקדם ומאוחר שירה וקדושה לפני
מלך מלכי המלכים | ה'קב"ה לפיכך כל המוקדם והמאוחר וחבירו בשירה מיד
ישרא

797 ← 187 ← 537 &

וְאִם חַיִּים הַקֹּדֶשׁ אֵין בֵּינָם מִקֹּדֶם וּמֵאַחֵר מִפְּנֵי שְׂרֹם קוֹמָתְךָ | כֹּאֵת וְעוֹבִיין 30
כֹּאֵת וְעִטְפִּיתָן כֹּאֵת וְגִבּוֹרֵתָם כֹּאֵת וְכֹחַ || רֵאשִׁם כֹּאֵת חַיִּים כֹּאֵת 173
וְאִפְּסִים וְתִמְחֹבְוֹתָם כֹּאֵת כֹּאֲרַבַּע | רִגְלֵי הַכֶּסֶּא זֶה כְּגֹד זֶה גִּלְגַּל זֶה כְּגֹד
זֶה וְהֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּתְחָם | אוֹפֵן זֶה כְּגֹד זֶה חַיִּים זֶה כְּגֹד זֶה וְכֹכֹד זֶה כְּגֹד זֶה
וְשֹׁרֵף זֶה כְּגֹד זֶה וְכֹחַ זֶה כְּגֹד זֶה וְעִטְפִּיתָן זֶה כְּגֹד זֶה וְכֹחַ זֶה פּוֹתְחִים | אֵין פִּתְחָם 5

נילית הרוים ורוי רויס הכבשים וכבשי כבשים |
למשה ומשה לישראל להיות עושים בהם את
התורה ומרכים בהן את התלמוד.

אתה נילית | הרוים ורוי רויס הכבשים וכבשי
הכבשים למשה ומשה לישראל להיות עושים |
בהם את התורה ומרכים בהם את התלמוד..

5

545§
אמר ר' ישמעאל בשעה שעליתי וצפיתי בגבורה |
לגבורים | ראיתי שיש בתוך שבילי שמים
שוארכן למעלה ורוחבן למטה וא' | ואת
שרוחבן למעלה ואורכן למטה..

545§
אמר ר' עקיבא בשעה שעליתי וצפיתי בגבורה |
ראינו | כל הגבורות שיש בתוך שבילי שמים
את שוארכן | למעלה ורוחבם למטה את שרוחבן
למטה ואורכן למעלה..

10

546§
אמר ר' ישמעאל / וחיא | וחיאך עומדין עליהם
מלאכי השרת אל כושר שהוא מונח על | ונהר
ועוברין בו כל העולם כך מונח גשר מראש
המבוי ועד סופו | ומלאכי השרת טובבים עליו.
ואומר שירה טרקליי יי אלהי ישראל תנומו |
אלפים ורובי ריבי רבבות תנומים | כבה לפני
כסא זה חוציאי יי אלהי ישראל כמה ששים הם
כמה נהרי אש הם | כמה נהרי ברד הם. כמה
אוצרות שלג הם. כמה גלגלי אש הם. כמה |
מלאכי השרת הם ייב אלפים רבוא יי למעלה |
למטן. ייב אלפים יי מלא' | נהרי ברד יי למעלה |
למטן כד' | רבוא גלגלי אש ייב למעלה וכן למטן
וסובבים לנהרים | נהרי ברד נהרי | אש
לאוצרות שלג למלאכי השרת כמה מלאכי
השרת לכל מכו ומכו | וכל בריה ובריה
ועומדים בתוכם כל שבילי שמים ומה עושה
רוי יי | אלהי ישראל..

546§
אמר ר' ישמעאל וחיאך עומדין עליהם מלאכי
השרת אמר | לו כושר שמונח על הנהר ועוברים
עליו כל | העולם כך מתכוננת ראשו ועד סופו
של מבואי ומלאכי השרת סובבים עליו | ואומרים
שירה לפנינו ועומדים לפנינו ורוי אימה שליש
יראה אלה אלפי אלפי | וריבי ריבי רבבות
ותנומים שבה וקולם לפונם חוציאי יי אלהי
ישראל כמה | ישירין הן כמה נהרי אש הם כמה
נהרי ברד הם כמה אוצרות שלג הם כמה גלגלי
אש הם כמה מלאכי השרת הם שנים עשר אלפין
ריבי שיתא למעלה ושיתא | למטן שנים עשר
אלפי ריבא נהרי אש שיתא למעלה ושיתא
למטן.. שנים עשר | אלפי נהרי ברד ששה למעלה
ושיתא למטן.. שנים עשר אלפי אוצרות שלג |
ששה למעלה וששה למטן.. ארבעה ועשרים
אלפין ריבוא גלגלי אש שנים עשר | למעלה
ושנים עשר למטן וסובבים לנהרים | נהרי אש
לנהרי ברד לאוצרות שלג | למלאכי השרת כמה
מלאכי השרת בין מכו ומכו | וכל כרייא
וברייא עומדים | בתוכם כנגד כל שבילי שמים..

30

547§
אמר ר' ישמעאל וחיאך יכול לצפות בהן אל
תפלות רחמים התפללתי ועל יי דייק תפילתי
אל ורוי יי אלהי ישראל ב'א' אל גדול ונבור |
| בגבורה מה עושה רחוי יי אלהי ישראל לסיכך
שמש מה אל ר' עקיבא | וגלה לו שכל בשר ודם
שיש לו שבתו שכל רחוי יי אלהי ישראל מתגלה
| ר' גדול זה גימור אותו בעלות השחר ויניקה
עצמו מעל ושקר ומכל | רע ורחוי יי אלהי
ישראל עושה עמו צדקות בכל יום בעולם הזה
ועומד | עליו לכבודו ומוכסח לו שהוא בן העולם
הבא.

547§
ומה עושה רחוי ה אלהי ישראל אמר לו | לר'
ישמעאל וחיאך יכול לצפות בהן אמר לו
תפילות רחמים התפללתי ועל יי דייק תפילתי
אל ורוי יי אלהי ישראל ב'א' אל גדול ונבור |
וגדול בגבורה ומה עושה רחוי יי אלהי ישראל
לסיכך ישמעאל מה אומר לו ר' עקיבא ויגלה
לו שכל בשר | ורוי שש בלבם שבת רחוי יי אלהי
ישראל מתגלה לו ר' גדול זה גימור אותו | וגבכל
| יום בעולות השחר ויניקה עצמו מעולה ומשקר
ומכל רע ורחוי יי אלהי | ישראל עושה עצמו
צדקות בעולם הזה לכבודו ומוכסח
לו שהוא בן העולם הבא

35

548§
אל רחוי יי אלהי ישראל | ב'א' אל גדול
בגבורה.. מי כמך בשמים ובארץ וק' בארץ
מלך קדוש | הוא מלך ברוד הוא מלך אדיר
על המרכבה. ונטי שמים כונת | כסאך ושכך
הגדול מסואר על כס כבודך שמך הגדול בכל
גבורה | ואין מספר לתבונתך אתה רודע רדי
הוא

548§
אל ורוי יי אלהי ישראל ב'א' אל גדול
וגיבור גבורה | מי כמך בשמים ובארץ קדוש
בשמים וקדוש בארץ מלך קדוש הוא מלך ברוד
הוא | רחוי על כל המרכבה ונטי שמים כונת
כסאך ושכך הגדול מסואר | על כסא כבודך
שמך הגדול וכל גבורה ואין מספר לתבונתך..

50

הוא

עולמים עד סוף כל הדורות |

ומות ברכות | וקללות הטוב הרע נתנים ביך
ושמן אדיר בשמים ובארץ | שניא כח בשמים
ובארץ | ברוך בשמים ובארץ | וכבד בשמים
ובארץ | רחום בשמים ובארץ | קדוש בשמים
ובארץ | ורעות וברוך שמך לעולם | ולעלמי
עולמים עד סוף כל הדורות.

549 §

זה שמך לעולם זה זכרך לדור | דור רחום נתון
10 ושמך רחמך גבורים על העליונים ועל
התחתונים | טובים דברך על אוהבי חורתיך
35 טוהרים מאמרך על מקדישי | שמך דרכך
ושבילך במים כוננת כסאך בכח גבורה | שירה
חמדה | עני | אמן | אש ודרי אימה שלשי יראה
אלף אלפים | ורבי רבי רבבות נתתי | שכן
15 וקילוס לשמן | הגדול הגבור | והגורא | לפניך
עומדים כל הגבורים שכן אדירים בשבח ||
וזמרה בחדרי בנו בברכה מערבות משבחך
ומקדש מברכך מה | ברכה ומי זה מאל כמוך
20 ושם ען ועובר על פשע מי יש בשמים | שיש
בכחו לעשות מעשיך וגבורותך | גבורותך אש
היה חדריך | א | אהא אש אוכלת אש וכסאך
אש תנוחך אש ומשרתך | אש חצוב באש ללבה.
5 מי יי יתי קדוש וגורא | ברוך אתה יהוה | אדיר
25 ברוך אדיר בחדרי שירה.

30

35

540 §

אדיר עקיבא כיון שהתפללתי | תפילה זו ראיתי
שש מאות וארבעים אלף רבו מלאכי השרת |
כבוד ששומרים בגור כבוד וראיתי קשרת
תפילת של | גוריי יהוה אלדו ישראל נתתי שכן
45 על כל אברי

551 §

עלי לשבח | לאדון הכל לתת גדולה ליוצר
10 בראשית שלא עשאנו כדור הארץ | ולא
50 שנו במשפחות הארמה שלא שם חלקי בהם
וגורל בכל | והמנם שהם משתחרים להכל וריק
ומתפסלים אל אל לא יושע | ואני מתפלל לפני
מלך מלכי המלכים הקב"ה | שהוא נוטה שמים |
ויוסד ארץ | ושבתי עזו בגובה מרומים | הוא
55 אלדנו | ואני עוד | אחר אמת מלכתי אסס
ולחתי | יהוה הוא האלילים | יהוה אל | הוא
האלילים | יהוה הוא האלילים | יהוה הוא אדון ושמו

549 §

זה שמך לעולם זה זכרך לדור | דור רחום
5 שמך | רחמך גבורים על העליונים ועל
התחתונים טובים דבריך | על אוהבי חורתיך
טוהרים מאמרך על מקדישי | שמך דרכך
ושבילך במים כוננת כסאך בכח גבורה | שירה
חמדה | עני | אמן | אש ודרי אימה שלשי יראה
אלף אלפים | ורבי רבי רבבות נתתי | שכן
10 רבבות נתתי שכן וקילוס לשמן | הגדול הגבור
ותגורא לפניך עומדים כל הגבורים שכן | אדיר
בשבח ובזמרה | בחדרי חור וכוני | ברכה
מעריך | משבחך ומקדש ומברכך מה | ברכה
ומזה ברכה ומזה | שכן | מי אל כמוך נושא עון
15 ועובר כל פשע | מי בשמים | שיש כחו לעשות
כמעשיך וכגבורתך | גבורתך | אש חדריך | אש
שמך חצוב באש ללבה. ונר.

וגר.

549 §

זה שמך לעולם זה זכרך | לדור דור | רחום
נתון שמך רחמך גבור | על העליונים ועל
התחתונים | טובי דברך על אוהבי חורתיך
טוהרי מאמרך על מקדישי | ש | שמך דרכך
ושבילך במים כוננת כסאך בכח גבורה | שירה |
חמדה עני אש ודרי אימה שלשי יראה אלף
אלפים | ורבי רבי רבבות נתתי | שכן
30 וקילוס לשמן | הגדול הגבור | וה | // ותגורא ||
ותגורא לפניך עומד | כל הגבורים שהם אדירי
בשבח ובזמרה | בחדרי חור וכוני | ברכה
מעריך ומשבחך ומקדישך ומברכך | מה | ברכה
ומזה שכן | מי אל כמוך נושא עון ועובר על
פשע | מי בשמים שיש ברוחו לעשות כמעשי
האלה וכגבורותך | אש | חדריך | אש שמך קצוב
101 באש ללבה וגר.

550 §

אמר ר' עקיבא כיון | שהתפללתי | תפילה חלה
הוא ראיתי חר' | מ' | אלפי' מלאכי כבוד
ששומרים | לפני כסא הכבוד | וראיתי קשרת
תפילת של גוריי | אלדו ישראל | נתתי שכן
על כל איברי

551 §

עליו לשבח | אדון הכל | עד ושכית עזו | ב | בגבתי
מרום | וכו' | ה הוא האלילים | ה הוא האלילים | ה
10 הוא | האלילים אדון ושמו אדון | ה אלילים | ה אדון |
יהוה יהוה אל | רחום נתון אדון אפים רב חסד
ואמת | על כן נקת לך וכו' | עד ותמלך לעולם
ולעולמי עולמי | קדושי | ואני אקדש כבוד | שמך
הגדול הגבור הגורא הדרה הדרה המפולא
ותכבד | ה | חדיריוס | ציב גדול טוהר מפורש
שש חוצב שלחבית של | א | ה יתי יהוה |
15 קדוש וגורא ב"א | אדיר בחדרי שורה |

551 §

עלי לשבח | לאדון הכל וכו' | עד ושכית עזו
10 | בגבתי מרום | וכו' | יהוה הוא | האלילים
יהוה הוא האלילים | יהוה הוא האלילים | יהוה ושמו
אדון | וי אלדנו יוי אדון | יהוה יהוה אל רחום
ותון אדון אפים רב | חסד ואמת | על כן נקת
לך יוי אלדנו עד ולעולמי עד תמלך | לעולם |
51 ולעולמי עולמים | קדושים ואני אקדש שמך
הגדול הגבור | הגורא | האדון | הדרה הדרה
המפולא ותכבד | חדיריוס | אדיריוס | ציב
גדול טוהר מפורש שש חוצב שלחבית | של

הדרות

עולמים זכר | עד סוף כל הדרות

5

549 §

זה שמך || לעולם זה זכרון לדור דור. רחום חנון
שמך רחמך גבורים על | העליונים ועל
החתתים טובים דברך על אהבי תורתך
טוהרים | מאמרך על מקדשי שמך דרך
ושבילך כפרים כוננת כסאך בכח | וגבורה שירה
חמרה עוני אש חזירי אימה שלישי יראה אלך
אלפי אלפים | וריבי ריבי רבבות נותנים שבה
וקילוס לשמן הגדול הגבור חנון | לפיך
עומדים כל הגבורים שהם אדירים בשבח
וזמרה בחזרי תורה | וכגוי ברכה מזמין
ומשבחין ומקדישין ומברכין מזה ברכה ומזה |
שבח מי אל כמך ונשא עון ועובר על פשע מי
בשמים שיש בכחו לעשות | כמעשים האלה
ובבורותיך אש חזיריך אש שמך קצוב באש
ללהבה | וגו'.

10

549 §

זה שמך לעולם זה זכרך לדור דור רחום חנון
שמך | רחמך גיבורים על העליונים ועל
החתתים טובים דברך על אהבי תורתך |
טוהרים מאמרך על מקדשי שמך דרך בים
ושבילך כפרים כוננת כסאך | כסח בגבורה שירה
חמרה עוני אש חזירי אימה | שלישי יראה אלך
אלפים | רובו ריבי רבבות נותנים שבה וקילוס
לשמן הגדול הגבור חנון לפיך | עומדים כל
הגיבורים שאדירים בשבח חומרה בחזרי תורה
ובגושי ברכה | מערכור מברכים מרקע
משבחים מן ברוך זה ומן זה שבה ויאל כמך |
סולח עון ועובר על פשע מי בשמים שיש בכחו
לעשות כמעשיך וכיבורותיך | גבורותיך אש
הדרך אש שמך חנות באש להבה אל ברשמי
שמים שממך אש | אוכלה אש כסא כבודך אש
גיבור אש עומדים לפיך אתה יודע רוי מעלה |
ומטה אין כמך אין כבורותיך ואין כמעשיך
אין כרחמך אין כשמך הגדול | לעולם ועולמי
עולמים רוחי פקדה לך נשמי מסורה בידך |
אתה ארון | הכל דרך כל העליונים קדוש
קדוש צור עולמים יה יה יה יהו יהו | יהו יהו יה
יהו יהו יה יהו יהו גורא דען גורא דען גורא
דען אר | עיו דרוסיאל כסט כסט נוס | קלוס
היה ותו וטובתי דן | הנאל קדוש מלך רם
ונשא ויטב בחזרי גורא גדול בגבורה גיבור על |
כל מרכבה אריר על כל אדירים לעולם שמך
לעולם זכרך לעולם מלכות | שלך לעולם
תחקש תחזהר בחזרי קדושים כי אתה אל חי
ארון הכל || דרך כל עולמים מתנאה באר
קדושה באי האל הקדוש...

175

550 §

אמ' ר' עקיבא כיון שהתפללית התפלל הו
ראיתי חרם אלפי (ט) | מלאכי כבוד עשומים
לפני כסא הכבוד וראיתי קשרת תמליך של |
גודי יי אלהי ישראל נותני שבה על כל איברי

551 §

עלינו לשבח כו' | עד | ושכית עזו בגבהי
מרומים כו' | הוא האלהים | הוא האלהים |
הוא | האלהים אחד ושמו אחד | אלהים |
אחד יהוה יהוה אל רחום חנון | ארץ אפים רב
חסד ואמת. על כן נקוה לך וכו' | עד תמליך |
לעולם ולעולמי עולמים קדושים ואני אקדש
קדוש שמך הגדול | הגבור והגורא ההדר האדיר
המופלא והנכבד | הדוריות יצוי גדול | טהור
מפורש חמו וצוב בשלביבות של אש | יה יהו
יהו קדוש | גורא ב"א | אדיר בחזרי שירה.

15

550 § 40

אר' ששעאל כיון שהתפללית השם יי התפלל
הו ראיתי | ס | מ אלפי ריבי מלאכי כבוד
ששומרי לשבח | כסא הכבוד וראיתי קשרת
תמליך של גודי יי אלהי ישראל נותני שבה על |

45

551 §

לשבח לארון הכל לתת גדולה ליצור בראשית
שלא עשאנו כדרכי רשעים | שלא שמו בדרך
השקר שלא שם חלקי בהם וגורלי בכל המונם
שהם משתחווים | להכלל וריק ומתפללים ללואל
ללא וישע ואני כורע ומשתחוו ומברך ומקדש
ומקלם ומתפלל ומזהר ומחבב למלך מלכי
המלכים הקבה שהוא נוטה | שמים ויסוד ארץ
ברא הכל ומושב יקר בשמים ממעל ושכית
עזו | בגובהי מרומים | הוא האלהים | הוא
האלהים | אחד ושמו אחד | | אחד ושמו אחד |

10

בשר יקראו לשמן להפנות אליו | כל רשעי ארץ | יכירו וידעו כל יושבי תבל | כי לך תכרע כל בוך | תשבע כל לשון וכל קומה לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפולו בכבוד | שמך יקר יתנו | ויקבלו כולם עול מלכותך ותמלוק עליהם מהרה | לעולם ועד | כי המלכות שלך היא ולעלמי עד תמלוק בכבוד | ואני | אקדש שמך הגדול הנכבד והנורא | ק' ק' ק' יהוה צבאות והאל הגדול הנבד | תנורא תהדר תאדיר המופלא ותנכבד תירדירום יציב גדול טהור | מפורש שמך חוצב בשלהבות אשר חי יהוה קדוש ונורא בריך | אתה יהוה אדיר בחדרי שילה |

15

20

25

30

35

40

45

50

55

554 §

אד עקיבא מי יוכל להדרה | בשבעה היכולות מוצפות בשמי שמים ולראות חדרי חדרים ולומר | אני ראיתי חדרי ית | בהיכל ראשן עומדות ארבעה אלפים רבבות | מרכבות של אש | ושני אלפים רבבות שלחביות מתערבות ביניהן | בהיכל שני עומדת מאה אלפים מרכבות של אש וארבע אלפים | רבבות שלחביות מתערבות ביניהם | בהיכל שלישי עומדות | מאתים אלפים רבבות מרכבות של אש וסאת אלפים רבבות | שלחביות מתערבות ביניהן | בהיכל רביעי עומדות מאה אלף | וארבעת אלפים רבבות מרכבות של אש | ביניהן | בהיכל חמשי עומדות ארבעת | אלף אלפים רבבות מרכבות של אש | וארבע אלפים רבבות | שלחביות מתערבות בן יתן | בהיכל ששי עומדות אלף אלף | אלפים רבבות מרכבות של אש | ושני אלפי אלפים רבבות שלחביות | מתערבות ביניהן | בהיכל השביעי עומדות מאה אלף אלפים | רבבות מרכבות של

554 §

אמ' ר' ישמעאל וכו' | אד' עקיבא מי יוכל להדרה בן היכולות ולצפות בשמי שמים | ולראות | בן חדרי חדרים ולומר אני ראיתי חדר ית | בהיכל ראשן | עומדן ר' אלפים רבבות מרכבות של אש ומ' אלפים רבבות | שלחביות מתערבין ביניהם | בהיכל ב' | עומדן ק' אלפים | מרכבות של אש ומ' אלפי רבבות שלחביות מתערבין ביניהן | בהיכל ג' | עומדן מש' ב' כה' | בהיכל ד' | עומדן אלף אלפי | אלפים רבבות מרכבות של אש וב' אלפים רבבות שלחביות מתערבין | ביניהן | בהיכל ה' | עומדן ר' אלפי | אלפי רבבות מרכבות של אש | וב' אלפי רבבות שלחביות מתערבין ביניהן | בהיכל ו' | עומדן | מ' אלף אלפי רבבות מרכבות של אש וב' אלפי רבבות שלחביות | מתערבין ביניהן | בהיכל ז' עומדן ק' אלף אלפי רב' מרכב של אש וב' אלפי אלפי רבב' שלחביות מתערבין ביניהן | בהיכל ראשן |

(874) 554 §

אמר ר' עקיבא מי יוכל לראות בן היכולות ולצפות | ב' | בשמי שמים ולראות בחדרי חדר' ולומר אני ראיתי חדר ית | בהיכל ראשן עומדן ר' אלפי רבבות מרכבות של אש יב' אלפי רבבות | של הבנות | שלחביות | מתערבין ביניהם | בהיכל ב' עומדן ק' אלפי | מרכבות של אש ומ' אלפי רבבות שלחביות אש מתערבין ב' | ביניהם | בהיכל ג' עומדים כ' כ' כ' | בהיכל ד' עומדן אלף | אלפי אלפי רבבות של אש | וד' אלפי רבבות ער שלחבת של אש | מתערבין ביניהם | בהיכל ה' עומדן ד' אלפי רבבות מרכבות של אש וב' אלפי רבבות שלחביות מתערבין ביניהם | בהיכל ו' עומדן | מ' אלף אלפי רבבות מרכבות של אש וב' אלפי אלפי רבבות | שלחביות מתערבין ביניהם | בהיכל ז' עומדן ק' אלפי רבבות מרכבות של אש |

הגיבור והנורא קדוש קדוש | קדוש ה' צבאות 15
מלא כל הארץ כבודו האל הגדול הגיבור
הנורא ואיר | האדיר המופלא והנכבד
הדורס אדירוס יציב גדול טהור | מפורש
5 שמך חוצב בשלהביות של אש חי יה יהו יהו
קדוש גורא ברוך | אתה יי אדיר בהדרי
שירה...|

10

552§

אז ישמעאל מי יכול להדר ולקדש מלכות מלך 15
| העולם ולהשתמש בכחור ולחזיר | שמו ולפאר
זכרו ולהלל שבחו ולעמול | במשרשו בקול
רממה דקה יי יי | אל הדר בער יה הגדול
קדושים וגש חתגול תחוקדש מלך מלכי
20 המלכים | הושבים בחזרי היכל שלהביות אש
תדר ומעוטש שמך אש שלהביות אש וברך |
וכסא כבודך מניע לפניך שירה חמרה שיר
ושבח והלל ואומר לפניך בכל | יום מי כמך 25
מלך העולם כסמך.

25

553§

אז ישמעאל | יי אל רחום ותנון אלה ישראל
על | האופני ועל החיות ועל גלגלי מרכבה ועל
השרפים העומדין כולם ברו | אחד בעיצה אחת
30 בקול אחד האופנים חיות הקדש ואופני הדר
שרפי | להבה ולגלגלי המרכבה ואומרין הדר
גדול בקול רעש | גלגול אדיר וחזק וגו' | בקול
רעש גדול ואומרי' ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד ממקום בית | שלכתו 35

35

554§

אמר עקיבא מי יוכל להדיר בשבע היכלות
ולצפח בשמי שמים | ולראות חזרי חזרים
לאמר אני ראיתי חזרים בהיכל ראשון עומדים
40 מאה אלפי' רבבות מרכבות של אש ועשרים
אלפי' רבבות שלהביות | מתעברים ביניהם.
בהכל השני עומדים מאה אלפים רבבות 5
מרכבות של אש ועשרים אלפי' רבבות
שלהביות מתעבר' לפניהם. | בהכל שלישי
עומדין בהיכל רביעי עמד' | אלקי אלפי
45 רבבות מרכבות של אש וארבעת אלפי' רבבות
מרכבות | שלהביות מתעברים ביניהם. בהיכל
חמישי עומדים ארבעת | אלפי אלפים רבבות
מרכבות של אש וארבעת אלפים רבבות
50 שלהביות | מתעברין[ם] עמהם. בהיכל ששי
עומדים ארבעת אלפי אלפים | רבבות מרכבות
של אש ועשרים אלפי אלפי' מתעברות ביניהם.
בהיכל שבעי עומדים מאה אלפי אלפים
רבבות מרכבות של אש ואין מספר שלהביות
55 שמתעברין ביניהם...

554§

אמר ר' ישמעאל וגו' מי יוכל להדרה | ב' 20
היכלות ולעלות ולצפות בשמי שמים ולראות
חזרי היכל חזרים | ולומר אני ראיתי חזרי יה
בהיכל ראשון עומדים ד' אלפים רבבות |
מרכבות של אש י"ב אלפים רבבות שלהביות
מתעברין ביניהם | בהיכל ב' עומדים ק' אלפים
מרכבות של | אלפים | אש ומ' אלף רבבות
שלהביות אש מתעבר' ביניהם. בהיכל ג' חזרים
5 | א' עומדים | וזה מצאתי חסר בהעתק כי עזבו
כן חלק משטה אחת ולפי דעתי חסר אי זה
לנידון | בהיכל ד' עומדים אלקי אלפי אלפים
רבבות של אש | אלפים רבבות שלהביות של
| אש מתעברין ביניהם. בהיכל ה' עומדים ד'
אלפים רבוא מרכבות של אש | וז' אלפים
ריבוא שלהביות מתעברין ביניהם. בהיכל ו'
עומדים מ' אלף | אלפים רבבות מרכבות של
5 אש וז' אלפי אלפים רבבות שלהביות מתעברין
| ביניהם. בהיכל ז' עומדין ק' אלף אלפים
רבבות מרכבות של אש |

כל הארץ | כבודו. בהיכל השני מרכבות של אש
אומרות ברוך כבוד יתה | ממקומן. וגם
שלביבותן של אש מתפזרות ומתקצצות
בהיכל | בשלי ואומרי' ברוך כבוד יתה
ממקומן. ודליש שליש מרכב' | אש אומרות
5 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד מקום בית
שכינתו. ושלביבותן של אש מתפזרות
ומתקצצות להיכל רביעי' | ואומרי' ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד מקום בית שכינתו.
10 ברוך רביעי' מרכבות של אש אומרות ברוך
יתה חי וקיים לעולם | ולעלמי עולמים אדיר
על כל המרכבה. ושלביבותן של אש |
מתפזרות ומתקצצות להיכל חמשי' ואומרי'
ברוך יתה חי וקיים | לעולם ולעלמי עולמים
15 אדיר על כל המרכבה. בהיכל חמשי' מרכבות
של אש אומרי' ברוך קדושת מלכותו מקום
בית שכינתו. שלביבותן של אש מתפזרות
ומתקצצות להיכל | ואומרי' ברוך קדושת
מלכותו מקום בית שכינתו. בהיכל | שש
20 מרכבות של אש אומרי' ברוך יתה אדון כל
הגבורה ומושל | על כל המרכבה. ושלביבותן
של אש מתפזרות ומתקצצות | להיכל שביעי'
ואומרי' ברוך יתה אדון כל הגבורה ומושל על
כל | המרכבה. בהיכל שביעי' מרכבות של אש
25 אומרות ברוך מלכי | המלכים יתה אדון כל
הגבורה מי כאל חי וקיים שבחו בשמי' | השמים
קדושת מלכותו בשמי' שמים גבורתו בחורי'
דורים | מה קדוש ומה קדוש ומכריעים צורה
תמיד ואומרים שמו של | גהתי יתה אלהי
30 ישראל ואומי' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם |
ועד מקום בית שכינתו.

556§

ארי' ישמעאל' בשעה שאמ' לי ר' נתניאל רבי' רן זה
35 חזרי היכל | המרכבה וגם תורה לא אשכח חזר
תורה לא אשכח | חזר מהם ראיתי מלכו של
עולם יושב על כסא רם ותשא וכל | סדרי
קדושת שמו וגבורתו מקדישן שמו בשבחו כדבר
שנאמ' | וקרא זה אל זה ואמר קל'ק' יתה
40 צבאות ללא כל הארץ כבודו.

557§

ארי' עקיבא אשרי אדם שעומד בכל כחו ויגיע
אשר לפני כרובי' | יתה אלהי ישראל. וצופה
45 במרכבה וראו כל מה שעושין לפני | כסא
הקדוש שושב על ברכי' יתה אלהי ישראל
ורואה למצוה | ולגבורה ולחוקים ולנחיות
נחיות לשלש נחיות קשות מן העולם | ולא יתה
אח חבירו כשם לפני מרב יתה אלהי ישראל.
50 ששמן גבורתו. וגבורתו ששמן. הוא חזן. וכו'
הוא ושמו כשמו אסכובו | למרש אבדו סייגו גר
הגד גדו. חזן חזן חזן גורא רעד(?) | הוא סרבה
יתה אחי אה אה יתה שמו.

558§

ארי' ישמעאל' ש|| שאלתי לרי' עקיבא כמה כמה
שיעור קב' בין גור לשור. אמ' לי ר' עקיבא |
שירות חסידותו ללמדו יתה אה ששמן

שליש אומרי' מרכבות ב'שכמלו. בהיכל ד' |
מרכבות של אש אומרי' כ'ארי' חי וקיים לעולם
ולעלמי עולמים | אדיר על כל המרכבה
ושלביבות של אש מתקצצות בהיכל ה' | ואומרי'
כ'ארי' חי וקיים. בהיכל ה' מרכבות של אש
אומרי' ברוך קדושת מלכותו וכו'. בהיכל ו'
5 מרכבות של אש אומרי' | ברוך ה' אדון כל
הגבור' בורא גבור' ומושל על כל המרכבות |
ושלביבות מתקצצות ואומרי' ברוך כבוד ה'
ממקומן. בהיכל ז' מרכבות של אש אומרי'
ברוך מלך מלכי המלכ' ה' אדון כל | הגבור' מי
כאל חי וקיים שבחו בשמי' קדושת
10 מלכותו. בשמי' שמים גבורתו בחורי' דורים
מה קדוש ומה קדוש | ומכריעים שירה תמיד
ומכריזין שמואל תהיה לי אלהי ישראל | ואומרי'
ב'שכמלו מקום בית שכינתו.

556§

ארי' בשעה ז' ש|| שאל ר' נתניאל רבי' רן זה
חזרי היכל | המרכבה וגם תורה לא אשכח חזר
מחם ראיתי מלכו של עולם יושב על כסא רם
15 ועשא וכל חזרי קדושים שמו וגו' וגבורתו
מקדישן | שמו בשבחו כענין ש' וקרא זה אל זה
וגו'.

557§

אמר ר' ז' | עקיבא אשרי הגבר העומד בכל
כחו ומגיע שירה לפני כ' | כרובי ה' אלהי
ישראל וצופה במרכבה ורואה כל מה שעושין
לפני כסא הקדוש שושב עליו כרובי ה' אלהי
ישראל ורואה | למצוה ולגבורה ולחוקים ולנחיות
20 נחיות לשלש נחיות קשות מן העולם | ולא
יגה אח חבירו כשם. ונרגע ה' אלהי | ישראל
ששמן כבורו וגבורתו כשמו הוא חזן וכו'
הוא | ושמו כשמו אסכובו לצרש | אכדו ששמן.
וגו' הנהגה | וזו | ונראה עדין הוא יתה ה' ה' ה'
אחד אה זה יתה שמו.

558§

אמר ר' ישמעאל' שאלתי לרי' עקיבא כמה שישב
בין גשר | לצרש אל ר' עקיבא שירות חסידותו

כבוד מלכותו | לעולם ועד מקום בית שכינתו.
ושלביבות של אש מתקצצות | להיכל ד'
20 || ואומרי' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
בהיכל ד' | מרכבות של אש אומרי' ברוך יי חי
וקיים לעולם ולעלמי עולמים אדיר | על יי
המרכבה. ושלביבות של אש מתקצצות להיכל
ה' ואומ' ברוך | יי חי וקיים. בהיכל ה' מרכבות
של אש אומ' ברוך קדושת מלכותו | מקום בית
שכינתו ושלביבות של אש מתקצצות להיכל ז'
30 || ואומ' | | ברוך' קדושת מלכותו ומושל על כל
שכינתו. בהיכל ז' מרכבות | של אש. אומ' ברוך
יי אדון כל הגבורה בורא גבורה ומושל | על כל
מרכבה ושלביבות של אש מתקצצות להיכל ז'
40 ואומ' | ברוך יי אדון כל הגבורה כו'. בהיכל ז'
מרכבות של אש | אומ' ברוך מלך מלכי המלכ' |
יי אדון כל הגבורה מי כאל חי | וקיים שבחו
בשמי' שמים קדושת מלכותו בשמי' שמי מרומ'.
וגבורתו בחורי' דורים מה קדוש ומה קדוש
ומכריעים שירה | תמיד ומכריזים שמו של
גהתי יתה אלהי ישראל ואומי' ברוך | ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד מקום בית שכינתו.

556§

ארי' ישמע' בשעה שאמ' לי ר' נתניאל רבי' רן זה
חזרי היכל | המרכבה וגם תורה לא אשכח חזר
מחם ראיתי מלכו של עולם | יושב על כסא רם
10 ועשא וכל חזרי קדושים שמו וגבורתו מקדישן |
שמו בשבחו כענין ש' וקרא זה אל זה ואמר
קל'ק' יי צבאות | ללא כל הארץ כבודו.

557§

ארי' עקיבא אשרי אדם שעומד בכל כחו ומגיע
אשר לפני כרובי' יי אלהי ישראל וצופה
15 במרכבה | ורואה כל מה שעושין לפני כסא
הקדוש שושב עליו כרובי' יי אלהי ישראל
ורואה למצוה ולגבורה ולחוקים ולנחיות נחיות
ששמן לשלש נחיות קשות מן העולם | ולא יתה
אח חבירו כשם לפני מרב יי אלהי ישראל.
20 ששמן גבורתו וגבורתו ששמן. הוא חזן וכו'
הוא ושמו כשמו אסכובו לצרש | ששמן. וגו' חזן
גלו חזן גורא רעד ה' יי אדון אה אה אה יתה שמו.

558§

ארי' ישמע' שאלתי לרי' עקיבא כמה שיעור בין
גשר | לשור אמ' לו עקיבא || שירות חסידותו

אש אומ' בש'מ'ל'ז' בהיכל' ר' מרכבות | של
אש אומרין ב'א' חי וק'ים | לעולם ולעולמי
עולמים אדיר על כל | המרכבה ושלהביות של
אש מתקצין בהיכל' ה' ואומר' ב'א' חי וק'ים |
בהיכל' ה' מרכבות של אש אומ' ברוך קדושת
מלכותך כו. בהיכל' ה' | מרכבות של אש אר'
ברוך יי' ארון כל הגבורים בורא גבורים ומושי'
על כל המרכבות ושלהביות מתקצצין ואומר'
ברוך כבוד יי' כו. | בהיכל' ה' מרכבות של אש
אומ' ברוך מלך מלכי המלכים יי' ארון כל |
הגבורים מי כאל חי וק'ים שבחו בשמי שמים
קדושת מלכותך בשמי שמים | גבורתו בחדרי
חדרים מה קדוש ומה קדוש ומביעין שירה
חמדי | ומכירין שמו של נהודי יי' אלהי ישראל
ואומ' בש'מ'ל'ז' מקום בית שכינתו |

צבאות מלא כל הארץ כבודו. בהיכל' שני
מרכבות אש אומר' | קדוש קדוש קדוש ה'
צבאות מלא כל הארץ כבודו. ושלהביות של
אש מוק | בצין בהיכל' שלישי ואומרים קדוש
קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו |
בהיכל' שלישי מרכבות אש אומרים | קדוש
קדוש | ברוך | כבודו | ה' | ממקומו | שם כבוד
מלכותו לעולם ועד ממקום בית שכינתו
ושלהביות אש מתקצצין | להיכל' רביעי
ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
בהיכל' | רביעי מרכבות אש אומרים ברוך יי' חי
וקיים לעולם ועולמי עולמים | אדיר על כל
המרכבה ושלהביות אש מתקצצין להיכל'
חמשי ואומרין ברוך | חי וקיים לעולם ולעולמי
עולמים. בהיכל' חמשי מרכבות אש אומרים |
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ממקום בית
שכינתו ושלהביות אש | מתקצצין להיכל' ששי
ואומרים ברוך קדושת מלכותו לעולם ועד
ממקום | בית שכינתו.

§ 556
אמ' ר' ישמעאל בשעה שאמר לי ר' נתנאי רבי ר'
חזרי היכל המרכבה | וגם לא תורה אשכח חדר
מהם ראיתי מלכו של עולם יושב על כסא רם |
ושא וכל חדרי קדושים סגור. וגו'. וגבורות
מקדשין שמו בשבחו | בענין שנ' קדוש זה אל זה
וגו'.

§ 557
אמ' ר' עקיבא אשרי הגבר העומד בכל | כוחו
ומגיע שירה לפני כרובי יי' אלהי ישראל
וְצֹפֶה בְּמַרְכָּבָהּ ??? ??? ??? לִפְנֵי כֶסֶד הַכְּבוֹד
??? כְּרֻבֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי וְרֹאשֵׁי
לְמַצוֹת וְלִגְבוּרֵי | ולחוקים ולגדירות טובות
שיבטל גזרות קשות מן העולם ולא יגדה | את
חריבו רשע טעו טרונג יי' אלהי ישראל ששמו
כגבורתו וגבורתו כשמו | הוא כחו וכו' הוא
ושמו כשמו אסכונג ליגרש אבנר ששמו נדו
הגלגלן | נורא ועד הוא יי' הדב' יי' יי' אחד זה
אח יח' שמו.

§ 558
אמ' ר' ישמעאל | שאלתי לר' עקיבא כמה
שעור בין נשר לנשר אל' ר' עקיבא שירות |
חסידות בלבר ודעת כמה שיעור בשמים. אל'

§ 556
א'ר' ישמעאל בשעה שאמר לי ר' נתנאי | בין
הקנה ר' חזרי חדרים היכל המרכבה | וגבורת
תורה לא אשכח חור מהם ראיתי את מלך
העולם יושב על כסא | רם ונשא וכל חדרי
קדושת גבורתו מקדשין שמו מלאכים שני'
וקרא זה אל זה | ואמר קדוש || לאמר קדוש
קדוש קדוש יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו.

§ 557
אמ'ר עקיבא אשרי | אדם שעומד בכל כחו
ומגיע שירה לפני ברומי יי' אלהי ישראל וצופה
בכל | המרכבה ורואה כל מה שעושין לפני כסא
הקב"ה שיושב בו ברומי אלהי ישראל | ורואה
למצוה וליגבורה חוקי' | ולגדירות טובות שיבטל
גזרות רעות וקשות | מן העולם ולא יגדה את
הבינו בשני טרונג יי' אלהי ישראל ששמו
כגבורתו | וגבורתו בשמו הוא כחו וכו' הוא
ושמו כשמו אסכונג ליגרש אבנר שסגור חג |
הקון נורא דעד הרבו ה' יי' אחד זה אח זה יח'
שמו.

§ 558
א'ר' ישמעאל שאלתי לר' עקיבא כמה שיעור בין
נשר לנשר | אמר לי ר' עקיבא שירות וחסדות
ה' יי' אלהי ישראל וצופה | ראה שיעור ושאית אל' לו

N8128

ברוך הוא. בהיכל שמי אמרתי קדושה לפני מי
שאמר יוצר וצוה כל הבריות קדושה לפני מי
מלאכי. בהיכל שבע עמדות בכל כח ו
ונועזותי בכל איברי. ואמרתי את אל חי
וקים את יצרת שמים וארץ וולתן את צור.
5 ועל זכר יסארו מעלת משה ידך כתבתי
ארץ אל גדול יוצר כל ארון בגדולה אהוב
בגבורה ממים לפניך וגבורי כח שנועזמים
לפניך באמת בצדק. צדק תעשה בעולמים
10 ובצדק תשפך. תציל אותי ובכרוב כתבך
אגדיל לעד ברוך אתה אדיר בחדרי גדולה.

559§

אֲרִי יִשְׁמַע אֱלֹהִים שְׁמִי לִי עֲקִיבָה כִּמְהָ
שְׁמִי עֶשֶׂר רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. כְּעִלְיָתָן שִׁנִּים עֶשֶׂר
רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. וּבִירְדִיתָן שִׁנִּים עֶשֶׂר רִיבּוֹא
פִּרְסָאוֹת. בִּין נִהְרֵי יֵאֵמֶה לְנִהְרֵי יֵאֵמֶה
שְׁנֵים עֶשֶׂר רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין נִהְרֵי בִרְדִי לְנִהְרֵי
חוֹשֶׁךְ. שְׁלֵשִׁים תֵּשַׁע רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין חֲדָרִי
בְּרִיקִים לְשֵׁשֶׁת יְנוֹמִים אֲרַבְעִים שְׁנֵים רִיבּוֹא
פִּרְסָאוֹת. בִּין עֲנֵי יְנוֹמִי לְחִרְבִּיכָה שְׁמִי
וְאֲרַבְּעֵי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין מִרְכַּבִּיכָה לְכַרְוִיכִים
מֵזֶה וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנֵה רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין
כַּרְוִיכִים לְאֹפְנִים עֶשֶׂר אֲרַבְּעֵי רִיבּוֹא
פִּרְסָאוֹת. בִּין אֹפְנִים לְחֲדָרִי חֲדָרִים לְחִית
הַקֶּדֶשׁ אֲרַבְּעֵי אֶלֶף רִבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין כִּמְךָ
לִכְתּוֹב שְׁנֵים עֶשֶׂר רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת וְרוֹחָבִן כִּמְךָ
בִּין מִנְהוֹת הַקֶּדֶשׁ לִכְתּוֹב הַכְּבוֹד שְׁלֹשִׁים רִבּוֹא
פִּרְסָאוֹת. וְזֶמֶר גַּל כִּסֵּא הַכְּבוֹד עַד מִקּוֹם שְׁהוּא
יֹשֵׁב עֲלֵיהֶן קְדוּשָׁתוֹ וְיוֹשֵׁא אֶנְפַּקָּה הוּא אֱלֹהִים
שְׁרָא אֲרַבְעִים אֲלִפִּים רִבּוֹא פִּרְסָאוֹת וְשֵׁמִי
הַגְדוֹל מִתְקַדֵּשׁ שֵׁם.

560§

אֲרִי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֵי הִייתִי בִּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וְרַחֲשֵׁי לִבִּי בְּכֹל יוֹם שְׁרָרִי בְּתַנְיָתִי. כִּיֹּן שִׁגְלָה
יְחִזְקִיָּה בִּן קִלְגָּאֵה לֵּאמֹר שֶׁר שִׁרְתָּ תִּהְיֶה גִלְגָּה
סוֹרָר שֶׁ הַנֶּפֶשׁ אֵמַל לֵשׁ שֶׁ תִּהְיֶה יוֹסֵפִאל
שִׁמּוֹ וְכֹל מִי שְׁהוּא מִקֶּבֶשׁ גִּנְיָה לִי יוֹשֵׁב
אֲרַבְּעִים יוֹמִים בְּתַנְיָתִי יֵאֵלֶּךְ פִּתּוֹ בְּמַלְא וְלֹא
יֵאֵלֶּךְ כִּל מִיִּי וְהִזְמַת. וְיִשְׁכַּל עֶשְׂרִים אֲרַבְּעֵי
טַעֲמִילֹת וְלֹא יִסְתַּכֵּל בְּכֹל מִיִּי צַבְעוֹנִי עֵינֵי
רִיבְכֶשֶׁא אֲרַעֲזָה וְיִתְחַלֵּל בְּכֹל כְּחוֹ יוֹתֵן לִבּוֹ
45 וְיִתְחַלֵּלוּ וְיִתְחַלּוּ עֲצָמוֹ בְּחוֹתָמוֹ שְׁלוֹ וְיִזְכְּרוּ
שְׁנֵים עֶשֶׂר דְּבָרִים.

561§

אֵת אֵל חֵי בְּשִׁמֵּי הַתְּקוֹף הַחֲסִים מִתּוֹם מִתּוֹם
עֲקֵעָפוֹת עֲנִיבִי בְּנוֹאֵה וְתַפְסָאוֹת וְחִמְכָּה פִּרְיוֹן
סִרְסִי פִּרְטָה אֲנִישִׁינִיּוֹן הַדְרִיתָן אֵת חֲבִי
וְקִים שְׁבַעֲמֵי דִינֵן שְׁנֵים יִזְכְּרִי דִימְסַפֵּא בִּיהִי
בִּאֵת הַדְרִיתָּ יִתְחַמֵּם מִתּוֹ שֶׁר אֵת פִּי אֲסוֹן חֵל
טְבִי הַדְרִיתָּ וְלֹא יִתְחַמֵּם וְיִרְדּוּ אֲצִלֹּו שְׁבַעֲמֵי
מִלֵּאכִים שְׁקִידָה וְנִבְאִי מֵלֶאךְ הַנֶּפֶשׁ יְעַמְדֵם.
55 וְיִזְכְּרוּ אוֹתוֹתֵיכֶם שְׁלֵא יִתְנוּק. וְיִיֵּךְ חֲתָךְ וְרִץ שִׁמְךָ
תִּזְרֹן כִּכֵּב פִּימֶךָ יִשְׁמְרוּ.

O1531

קְדוּשָׁה לִפְנֵי מִי שְׁאֵמֶר יִצֵּר וְצִוָּה לֵּאמֹר כָּל הַבְּרִיּוֹת
שְׁלֵא שְׁחִיתוּנִי מִלֵּאכִי שִׁרְתָּ. בְּהִכָּל ל' עֲמִדוֹת
בְּכָל כְּחוֹ וְנִרְחַעְתִּי וְנִדְעוּעִיתִי בְּכָל אִיבִרֵי
אֲמַרְתִּי אֵל חֵי וְקִים אֲשֶׁר יִצֵּרְתָּ שְׁמִי אֲרַץ
וְלִזְכָּר אֵל חֵי צוֹר לַעֲד וְזָכָר יִפְאָרוֹ גִּדְרֵי מַעֲלָה
מִשְׁעָה יָדֶךָ כִּתְבָל אֲרַבְּעֵי הָאֵל הַגְדוֹל יִצֵּר הַכֵּל
אֲדִיר בְּגִדּוּלָה אֲהוּב לִבְגוֹרָה מוֹרִים לַפְּנִיךָ
גְּבוּרִי כֹחַ מִקְּמָל לַפְּנִיךָ כִּבְמָה אֲדִיר עֲדָרָה
10 תִּעֲשֶׂה בְּעוֹלָמְךָ וּבְצִדְקָתָךְ שִׁמְךָ תִּצְלִיל אוֹתִי
וְיִזְכְּרֵךְ כְּבוֹדֶךָ אֲגִדִּיל לַעֲד. כֹּא אֲדִיר בְּחֲדָרֵי
גִּדּוּלָה.

559§

אֲרִי יִשְׁמַע וְכִמְהָ שְׁמִי עֶשֶׂר בִּין
נִשְׁרֵי לִנְשֵׁר יִבִּי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. כְּעִלְיָתָן
יִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. וּבִירְדִיתָן יִבִּי רִיבּוֹא
פִּרְסָאוֹת בִּין נִהְרֵי יֵאֵמֶה לְנִהְרֵי יֵאֵמֶה
רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין נִהְרֵי בִרְדִי לְנִהְרֵי חוֹשֶׁךְ ל' 15
רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת בִּין סִדְרֵי בְּרִיקִים לַעֲנֵי יְחִזְקִיָּה
מִזֶּה רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין עֲנֵי יְחִזְקִיָּה
לְמִרְכַּבִּיכָה לְחִרְבִּיכָה פִּסְדִי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין
מִרְכַּבִּיכָה לְכַרְוִיכִים פִּסְדִי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין
כַּרְוִיכִים לְאֹפְנִים כִּדִּי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין
אֹפְנִים לְחֲדָרִי חֲדָרִים כִּדִּי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין
חֲדָרִי חֲדָרִים לְחִית הַקֶּדֶשׁ מִזֶּה אֲלִפִּי רִיבּוֹא
פִּרְסָאוֹת בִּין כִּמְךָ לִכְתּוֹב יִבִּי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת
וְרוֹחָבוֹ כִּמְךָ. מִחִית הַקֶּדֶשׁ לִכְתּוֹב הַכְּבוֹד ל' 20
רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. וְזֶמֶר לִכְתּוֹב עַד מִקּוֹם
שְׁהוּא יֹשֵׁב עֲלֵיהֶן קְדוּשָׁתוֹ מִיִּי רֵם וְיוֹשֵׁא אֶנְפַּרָּה
יֵאֵלֶּךְ חֲדָרֵי יִשְׁרָאֵל מִזֶּה אֲלִפִּים וְיִזְכְּרוּ פִּרְסָאוֹת. וְשֵׁמִי
הַגְדוֹל מִתְקַדֵּשׁ שְׁמִי (מִתְקַדֵּשׁ) שֵׁם.

560§

אֲרִי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֵי הִייתִי בִּין יִצְחָק (שֶׁר לִבִּי וְכָל
יֹם שְׁרָרִי בְּתַנְיָתִי כִּיֹּן שִׁגְלָה לִי יִבְרָא וְיִחְזִיקָה
בִּי הַקֶּדֶשׁ שֶׁר שִׁרְתָּ תִּהְיֶה גִלְגָּה סוֹרָר שֶׁ הַנֶּפֶשׁ
אֵמַל לֵשׁ שֶׁ תִּהְיֶה יוֹסֵפִאל שְׁמִי וְכֹל מִי שְׁהוּא
מִקֶּבֶשׁ עֵלִי שֶׁר אֲרַבְּעִים יוֹם בְּתַנְיָתִי יֵאֵלֶּךְ
פִּתּוֹ בְּמַלְא וְלֹא יֵאֵלֶּךְ כִּל מִיִּי (וְזֶה) וְהִזְמַת.
5 וְיִשְׁכַּל כִּד טַעֲמִילֹת וְלֹא יִסְתַּכֵּל בְּמִיִּי צַבְעִי
עֵינֵי יִסְתַּכֵּשׁ בְּכָל מִיִּי אֲצִלֹּו (שֶׁאֵלֶּךְ) וְיִתְחַלֵּל בְּכָל
רִיבְכֶשֶׁא לִבּוֹ בְּתַפְסָאֵיהֶן וְיִתְחַמֵּם עֲצָמוֹ בְּחוֹתָמוֹ
שְׁלוֹ וְיִזְכְּרִי יִבִּי דְּבָרִים.

561§

אֵת אֵל חֵי בְּשִׁמֵּי הַתְּקוֹף הַחֲסִים מִתּוֹם מִתּוֹם
כִּסְפִּיטוֹס וְנִמְסָטוֹס עֲקִיפּוֹס עֲנִיבִי בְּנוֹאֵה
וְתַפְסָאֵה וְחִמְכָּה פִּרְיוֹן סִרְסִי פִּרְטָה אֲנִישִׁינִיּוֹן
הַדְרִיתָן וְזֶה וְהָאֵה סִרְכִי וְנִאֵן שְׁבַעֲמֵי דִינֵן יִשְׁבִּים
יִזְכְּרִי הַדְרִיתָּ יִתְחַמֵּם מִיִּי בִּאֵת הַדְרִיתָּ שֶׁר אֵת פִּי אֲסוֹן
פִּי אֲסוֹן חֵל טְבִי הַדְרִיתָּ וְלֹא יִתְחַמֵּם וְיִרְדּוּ אֲצִלֹּו שְׁבַעֲמֵי
מִלֵּאכִים שְׁקִידָה וְנִבְאִי מֵלֶאךְ הַנֶּפֶשׁ יְעַמְדֵם.
55 וְיִזְכְּרוּ אוֹתוֹתֵיכֶם שְׁלֵא יִתְנוּק. וְיִיֵּךְ חֲתָךְ וְרִץ שִׁמְךָ
תִּזְרֹן כִּכֵּב פִּימֶךָ יִשְׁמְרוּ.

M40

שְׁאֵמֶר יִצֵּר הָעוֹלָם וְצוֹה לְהַבְרִיתוֹ כָּל הַבְּרִיּוֹת
שְׁלֵא // שְׁחִיתוּנִי // שְׁחִיתוּנִי [מֵאֵן] מִלֵּאכִי הַשִּׁרְתָּ 102
בְּהִכָּל ל' עֲמִדוֹת וְנִרְחַעְתִּי וְנִדְעוּעִיתִי (וְעִתִּי) וּבְכָל
אִיבִרֵי אֲמַרְתִּי אֵל חֵי וְקִים אֲשֶׁר יִצֵּרְתָּ שְׁמִי
וְלִזְכָּר אֵל חֵי צוֹר לַעֲד וְזָכָר יִפְאָרוֹ גִּדְרֵי מַעֲלָה
מִשְׁעָה יָדֶךָ כִּתְבָל אֲרַבְּעֵי הָאֵל הַגְדוֹל יִצֵּר הַכֵּל
אֲדִיר בְּגִדּוּלָה אֲהוּב לִבְגוֹרָה מוֹרִים לַפְּנִיךָ
יִצֵּר וְכֹחַ אֲדִיר בְּגִדּוּלָה אֲהוּב (וְצִוָּה) מוֹרִי
לַפְּנִיךָ גְּבוּרִי כֹחַ מִקְּמָל לַפְּנִיךָ כִּבְמָה אֲדִיר 5
עֲדָרָה תִּעֲשֶׂה בְּעוֹלָמְךָ וּבְצִדְקָתָךְ שִׁמְךָ תִּצְלִיל אוֹתִי
וְיִזְכְּרֵךְ כְּבוֹדֶךָ אֲגִדִּיל אֵל כֹּא אֲדִיר בְּחֲדָרֵי
גִּדּוּלָה.

559§

אֲרִי יִשְׁמַע לִרְחֵי מִתְקַדֵּשׁ כִּמְהָ שְׁמִי עֶשֶׂר בִּין
נִשְׁרֵי לִנְשֵׁר אֵמֶר לֹא כִּי נִשְׁרֵי לִנְשֵׁר יִבִּי רִיבּוֹא
פִּרְסָאוֹת וּבִירְדִיתָן יִבִּי רִיבּוֹא בִּין נִהְרֵי יֵאֵמֶה
לְנִהְרֵי יֵאֵמֶה כִּכֵּב פִּרְסָאוֹת בִּין נִהְרֵי בִרְדִי ל' 10
לְנִהְרֵי חוֹשֶׁךְ ל' רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת בִּין סִדְרֵי
בְּרִיקִים לַעֲנֵי יְחִזְקִיָּה מִזֶּה רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת בִּין עֲנֵי
יְחִזְקִיָּה מִלְּמַכָּה פִּסְדִי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין
רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת פִּסְדִי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין
כַּרְוִיכִים לְאֹפְנִים כִּדִּי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין אֹפְנִים
לְחֲדָרֵי חֲדָרִים כִּדִּי רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. בִּין חֲדָרִי
חֲדָרִים לְחִית הַקֶּדֶשׁ מִזֶּה אֲלִפִּי רִיבּוֹא 15
פִּרְסָאוֹת. וְרוֹחָבוֹ כִּמְךָ מִחִית הַקֶּדֶשׁ לִכְתּוֹב
הַכְּבוֹד ל' רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת. וְזֶמֶר לִכְתּוֹב
עַד מִקּוֹם שְׁהוּא יֹשֵׁב עֲלֵיהֶן קְדוּשָׁתוֹ מִיִּי רֵם
וְיוֹשֵׁא אֶנְפַּרָּה יֵאֵלֶּךְ חֲדָרֵי יִשְׁרָאֵל מִזֶּה אֲלִפִּי
רִיבּוֹא פִּרְסָאוֹת וְשֵׁמִי הַגְדוֹל מִתְקַדֵּשׁ שְׁמִי.

560§

אֲרִי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֵי הִייתִי בִּין יִצְחָק שֶׁר לִבִּי
וְכָל יוֹם שְׁרָרִי בְּתַנְיָתִי כִּיֹּן שִׁגְלָה לִי יִבְרָא וְיִחְזִיקָה
בִּי הַקֶּדֶשׁ שֶׁר שִׁרְתָּ תִּהְיֶה גִלְגָּה סוֹרָר שֶׁ הַנֶּפֶשׁ
אֵמַל לֵשׁ שֶׁ תִּהְיֶה יוֹסֵפִאל שְׁמִי וְכֹל מִי שְׁהוּא
מִקֶּבֶשׁ עֵלִי שֶׁר אֲרַבְּעִים יוֹם בְּתַנְיָתִי יֵאֵלֶּךְ
פִּתּוֹ בְּמַלְא וְלֹא יֵאֵלֶּךְ כִּל מִיִּי וְהִזְמַת.
5 וְיִשְׁכַּל כִּד טַעֲמִילֹת וְלֹא יִסְתַּכֵּל בְּמִיִּי צַבְעִי
עֵינֵי יִסְתַּכֵּשׁ בְּכָל מִיִּי אֲצִלֹּו (שֶׁאֵלֶּךְ) וְיִתְחַלֵּל בְּכָל
רִיבְכֶשֶׁא לִבּוֹ בְּתַפְסָאֵיהֶן וְיִתְחַמֵּם עֲצָמוֹ בְּחוֹתָמוֹ
שְׁלוֹ וְיִזְכְּרִי יִבִּי דְּבָרִים.

561§

אֵת אֵל חֵי בְּשִׁמֵּי הַתְּקוֹף וְסִפְסִיטוֹס. וְנִמְסָטוֹס
כִּסְפִּיטוֹס. עֲנִיבִי בְּנוֹאֵה וְתַפְסָאֵה וְחִמְכָּה פִּרְיוֹן
סִרְסִי פִּרְטָה אֲנִישִׁינִיּוֹן הַדְרִיתָן אֵת חֲבִי
וְקִים שְׁבַעֲמֵי דִינֵן שְׁנֵים יִזְכְּרִי דִימְסַפֵּא בִּיהִי
בִּאֵת הַדְרִיתָּ יִתְחַמֵּם מִיִּי בִּאֵת הַדְרִיתָּ שֶׁר אֵת פִּי אֲסוֹן חֵל
טְבִי הַדְרִיתָּ וְלֹא יִתְחַמֵּם וְיִרְדּוּ אֲצִלֹּו שְׁבַעֲמֵי
מִלֵּאכִים שְׁקִידָה וְנִבְאִי מֵלֶאךְ הַנֶּפֶשׁ יְעַמְדֵם.
55 וְיִזְכְּרוּ אוֹתוֹתֵיכֶם שְׁלֵא יִתְנוּק. וְיִיֵּךְ חֲתָךְ וְרִץ שִׁמְךָ
תִּזְרֹן כִּכֵּב פִּימֶךָ יִשְׁמְרוּ.

אמרת קדושה לפני מי שאמר ציווה על כל
הבריות שלא ישתחווו למלאכי | . שרת. (בש)
בהלכו שבעי עמתי | בל כחי ודעו עמתי |
איברי | ואמרת אתה אל חי וקם אתה יצרת 15
שמיא וזולתן אין צור | ופלימס לעד וכך
שפיר גורוי משתחוהו | צור | חבלי ארץ
אל | גלו יוצר הכח ארד וגדלה אוהב כבורה
דורים לפני | יבורי | כל | שומדים לפני | באמת
בצדד לפני תעשה בעולמך ובצדקת ממש תציל |
אותי ורכבת כבודי | אנדיל לעד ברוך אתה יי 10
אלי | חבדי | חרסי

[illegible]

560ג
אֲרִי שְׂמֵעָלִי׃ אֲנִי הִתִּיב בִּן שְׁלֹשָׁה עָשָׂר שָׁנָה
וְרוּחַ לִבִּי׃ בְּכָל יוֹם שְׁשִׁירֵי הַחֲבוּתִי כִּיֹּן שִׁנְיָה
וְלִיִּי׃ וְנִתְּנָה בִּן הַקֹּהֵן אֶל שֵׁר לְהוֹרָה
וְלִי טוֹרִיִּה שֶׁר הַתַּעֲמִיד אֶמֶל לִי שֶׁר הוֹלָה
וְנִתְּנָה אֲרָמֵס וְכָל שִׁבְשֵׁבֶק נִגְלָה׃ עֲלִי יֵשֶׁב
הַחֲבוּתִי אֲרָמֵס וְיִכָּל פָּחוּ בְמַלְכָּה וְכָל
אִיכָל כָּל מִיִּי וְהוֹמָה׃ יִכָּל עֲשִׂרִים וְאַרְבָּעָה
שִׁתּוּלֹת וְאִי יִסְתַּחֵב כָּל מִיִּי שְׂבָעֵי עֵינָיו
יִכְסֹב׃ אֲרָעָה וְתִפְלַח כָּל כָּל בֶּן צִוִּי לְבו
מִתְּחִילֹת וְרוּחָם׃ עֲצֹמוּ מִחֲתוּמוֹ שְׁלוֹ וְזִכְרִי׃
אֲשֶׁר עָשִׂה בְּדִבְרֵי־

561 §
אתה לא חי בשמים החזק דרסטיסטס וינסטיס
עקיפוס עובר בואה בואה כועספפס חוכמת
פרופוס פלשטא אנטיסטס | דרדת חי ואה
10 בא ונאן טעצן רינן טעצן כיור וינסטא בה
בא וזי דרירה יתחמם כאם פיואט פיא טין
כוכיה חרירא | החוכמה וידרו אצלי שבעים
מלאכים ושוק החי' מלא ונפנים עמדם ויבור'
55 אתות לא יתקו חי' תלשן וזן שפח תירכ
בבבבב | בבבבב | חי' חלשור

5648
אמר ישמעאל שאלו לך חותנים בן הקנה ר' הירא' קנין חכמה של שר התורה אמר לו |
מלאה שמפילי הכור של שימת מוטחין |
45 בלעז הכבוד לפני [כסא] כסא הכבוד וי |
[יטין] תורואל חילטי פילטי בארס' וי אלהי |
שראל נלי אר' אירא רה' רי' ד' כביכס אמות |
שמונתה פילח | אהרת הכור של אמות |
מוטחיכין גלילי מרבה שמוטחין |
10 לפני אסא הכבוד קופי ק' יא וכו' ושיבא |
50 לפני אסא הכבוד קופי ק' יא וכו' ושיבא |
קנין חכמה של | כס' מוטחיכין קופי חכמה |
לעז אמתה לו | וכי יכול אדם עומד ב |
תורת ככתב ליהושע בכוס ישתה בית |
לעז אמות ליהושע ולמ' | אן אן את בית |
55 קימה של חקק אמות לו חסעצר דבריי |
גבורים [פז] קדומוסיו ואהבם שחקונו ביי |
15 ד' וכו' ושיבא ק' יא וכו' ושיבא

5658

א"ר שמעון שבתאי ר"ב וכן בתענית ביון
שראיתו יצאיתו השתטח בשם של ר' אבות
וירד פסדו (ד) רקס מלאך הפנים בועף אמר לו |
ספה פרחו איני נותן עש תשמיש מ' ימי מר.
והו' (ר) חותי והוכחתי | 20 | אותות ועלה |
בארגע ב' גדולת אחתי ב' השבתי מ' |
התפללתי ו' תפילות בשבתתי | 20 | תפילתי
כצוהי' | 20 | בעבר | והוכחתי | 20 | וברכי' על
אדני ואחד ולימים אחותי התפללתי |
והוכחתי | 20 | וברכי' פד פדקס (ר') מלאך
הפנים ועמו מלאכי חורמים | והשיבו כהנא ב' |
ר' שמעון | 20 | וכל לעמוד בתעניתו מ' וכל
לצומם (פדקס) מלאך הפנים שעה שקיים ר' |
אמר לי פדקס | 20 | אי אחלי ש' דר ראהו |
דומה ק' אל א' ירד מרשון | פ | פסכר יוי
אדני ש' השתחוה.

566

5 אִרְיֹשֶׁל וְהַתְּחֻמֹּת תַּחְתָּיָהּ וְצִמְיָהּ בִּשְׁנֵי(הָ) אֵלֶּי
 שָׁרָא פִּדְלֹקֵם אֶלְעָא וְהִנֵּה בִּכְאִי יִשְׁרָאֵל
 שְׂמִינִי וְאַחַר הַבְּחִיבָתָם וְהַבְּחִיבָתָם לְעֹלָם שְׂמִינִי
 אֲחִישָׁא יִסְמִינִי וְיִסְמִינִי לֹס בִּי תִינִי שֶׁשְׁבִּד
 אֲוִירִים סְמִינִי עַל רֹגְלִי אֲבֹרֵם עַל לֵב אֲוִירִים
 תִּפְסַע עָלַי וְרַחֵם מִינִי אֲוִירִים תִּסְמִינִי אֵלֶּי וְרַחֵם
 שְׂמִינִי אֲבִית לֵב אֲבִי אֲנִי וְיִדְּעָל עַל וְאַחֲרֵי
 10 אֲחִישָׁא אֵל קִיטֵם סֵלֵב אֲנִי דִירִי תִשְׁלִימִתִּי וְרַחֵם
 מִלְּעֻלָּה(לָא) מְכֹלֵם סֵלֵב אֲנִי דִירִי וְהוּא דִירִי תִחִס
 מִלְּעֻלָּה רַחֵם אֲנִי גִדְּלוֹת הָאֵל סֵלֵב טוֹרוֹר הָאֵל
 הַהִי הַהִי הַחֲסִידוֹת עֹלָם(לָא) תַּחְבִּירִן אֲנִי תַּחְתְּמָה
 שֶׁשְׁבִּד הַגְּבוּרָה לִּי אֲדֹן(לָא) בְּוִירִים רַחֵם
 וְיִשְׁעָל בְּכַמְּשָׁה.

567

15 אתה הוא מלך מלכי | המלכים ב'ה' | תתברך
אתה לברך כי אתה אחד לברך הוכיח | שמך
אחוז וזהוהוא שמך רם כי י' אזי שמך אביץ |הו
| שמך ויהא יה יטידיא שמך נחור שמ' עותריאה
שמ' חבב ויהא | שמך להבת נגרתם זה וזו אדוך
כל | המרכבה לעולם ותחזק | מלך הקדוש
קדושתך בשמים ובארץ ב'א' יי' האל הקדוש

568

20 אתה מלך הכבוד דרכס כבוד ודברייך קדוש
שמן | כבוד גדול וקדוש לעולם ולעולמי
עולמים. רם יהו עיזח | חיי גיבור דרכיי אהדיך
ריוא לד ברואה זהרי יהא הו | ביהו אל פכ

5658

אמר י' / השגאל שבת י' יום תבנית כיון
שרא / שמי בשם / לך כן ורודפרס / יורד
פרקס / מלאך הפנ' בוע אל כן סיפה סרוח
א' / ד' יתן ד' שבת' יום מ' נדורתי
והכריז י' / א' / אותיות מלאכי בארעא
גדולה אחיבת ב' וישבת י' ו' / והתפלל י'
תפלות שחיותו ו' בעצרתו י' בערב והכריז י'
והכריז י' דבר פרקס מלאך מלאך ועמו
מלאך / ורודפרס / ו' / ומהה בלכ' ר' / ישמאל מ'
ויכל לעמוד בתחלתו י' ויכל לצפות בפרקס
א' / משה עקיר ו' אל א' פוקס
א' / וראה אדל' ומה דל' א' יד
ברשות פוקס / אדל' והשחיתו.

5668

אמר ר' שמעאל ד' חזמות חתמתי / ע' עצמי
בשנה שירד פרקסם בלחמי הפני' ב"א'
בשראת שמים / וארץ מבלקם וחבובתם
לעולם שמי'. ו' חי ארץ סיס' פיקל'. סס גיני'
תני' שם עברך אוריס ססתי על גילי ארצ' גג
על ארץ ססס על רותי מיני. ארץ ססס על
רזותי שמאל'. א' אבית חלבן אר' נוי דגאל על
צוצרי ארץ ארץ קרס ס' א'. אחד דחבר'
לשמירה נפשי ולמלעא מכולם אף תתחבר'
אחת לבודן ארץ החמקם כחל הנבורה שך
ב"א' אחד נבור' / רס ושמי גדול ממלשת.

5671

אתה הוא מלך מלכי ה' | המלך תתברך אתה
לברך רב כידי לברך הוכיח שמך יוא | והוויאה
שמך רב כידי יוא שמך אביך יהו שמך יוא |
יתגדי אי ש' נתוף ש' עותי' תאה. ש' אבך. ויהא
ש' שלחב(ת) | גבר תכס והזוי אדוק כל המרכבה
לעולם תחקרש מאל הקדוש | קדושתך בשמים 30
ובארץ א"א' המלך הכדוש.

568

אתה הוא מלך / | הכבוד דרכך כבוד ודברך
קדוש שמך כבוד גדולה וקדושה לעולם |
ולעולמי עולמי רסייהו עיזו חי גבור דרכי
אריך. ריזו לד ברוך(ה) | והרי יהא הוא כי הוא

5658

[illegible]

5668

אֲדָם שֶׁשְׂמָאלָא שְׂבַעֲה תְּחִמָּתָא תְּחִמָּתִי עֲצִי 5
 בִּשְׁעָה שִׁירָא דְּרִיקִי מִלָּאן הַמְּנִי. בְּרוּךְ אַתָּה 30
 הוּא שֶׁבְּרָאָה | שְׁמִי אִרְאִי בְּחִמְכָּן וּבְחִמְכָּן
 עֲבָדִי שְׂבַח וְזִי אִרְאִי אִשְׁרָאִילִים | שְׁמִי יִתִּי
 לְעוֹלָם אֲוִירִים כִּסְיִי עַד תִּרְסַל אֲבָנִי בְּנִי 35
 לְיָרִיבִים | תִּימָא עַד זֶרַע שְׂמָאֵל. אֲבִית חֲלֵבָנ
 אִרְיִי וְדֹאֵל עַד צֹאֲרָא. אֲךָ קִיטָּא שֶׁמֶן 40
 יִדֵּי דִּי לְשִׁמְרִיתֹת וְשֶׁהִי יִרְגֵּן בְּזִי דִּי חָן | 35
 חִי חֲזוֹת הוּא נֶפֶשׁ הוּא הַחַיִּיתָ עוֹלָם
 תְּחִבְרָן תִּיחֲבֵהָ | שְׂכַל הַגְּבוּרָה שֶׁלֹּא הוּא
 בְּרוּךְ אַתָּה הַחַיִּיתָ גְּבוּרָה רַם וְשֵׁא גְדוֹל 40
 בְּמִשְׁמֶלָה.

567

אֶת־הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בִּירוֹן הוּא תַתְּבָרֵךְ
אתה: אֶתְּהָ לְבָרֵךְ כִּי אֶתְּהָ אֶחָד הַלְּהוֹכִיחַ שְׁמֶךָ אֶחָוָה
הוּא דְהוּוּ וְזוּהוּ אֵם שְׁמֶךָ | דְסָבִי דְאוּוּ שְׁמֶךָ אֶבְרִי
יְהוָה שְׁמֶךָ יְהוָה יֵא טוֹרָא שְׁמֶךָ בְּחַוִּי | שְׁמֶךָ
עוֹתוּתוּהָ שְׁמֶךָ חֲבִי וְיֵסָא שְׁמֶךָ לְהַבֵּת גְּבִרַת | שְׁמֶךָ
שְׁמֶךָ הָ | זֶה יִזְי אֶרֶץ כָּל הַמִּרְכָּבָה לְעוֹלָם
56 תַתְּקֹדֶשׁ שְׁמֶךָ הַקֹּדֶשׁ שְׁרוּתְךָ בְּשִׁמִּי | וּבְאַרְץ
בִּירוֹן אֶת־יְהוָה הָאֵל הַקֹּדֶשׁ.

568

20 **אֵת** הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד דִּרְכָּךְ | כְּבוֹד וּדְבָרְךָ קֹדֶשׁ
שִׁמְךָ כְּבוֹד גִּזְלוּ וּקְדוֹשׁ לְעֹלָמִי עַד עוֹלָמִים רַם |
יְהוֹ עֲזוּ חַי גְּבוּר דְּרָכֶי אֶרֶץ רִיוָּה לְךָ בְּרוּהָ
וְהִרֵי יָאָה הוּ בִיהוּ אֶלְפָּב | דְּרִירוֹם יִרְאֶה חֲכָבָא

565§

אמר ר' ישמעאל ישבתי ר"ב יום בתענית כיון
שראיתי | שמיני בשם של מ"ב וירד פרקס
מלאך הפנים בעוף אל כן טפה | סרוחה אני עד
ניתן עד שתשב מ' יום מיד נודרתי והוכרתי ג'
אותו | ועלה בארעא ביה נדורתי אחת ביה
וישבתי מ' יום והתפללתי ג' תפלות | בשחרית 10
וג' בצהרים וג' בערב והוכרתי ר"ב דברים על
כל אחת ואחת | וליום | אחורן | וליום אחורן
התפללתי ג' והוכרתי ר"ב דברים וירד פרקס
מלאך | הפנים ועמו מלאכי רחמים והשביע
חכמה בלב ר' ישמעאל מי יוכל לעמוד |
בתפלתו מי יוכל לצפות בפרקס מלאך הפנים
משה שקיים ר"ב | אל פרקס ר"ב אלהי
ישראל וראה אדם דומה לך אמר לו ירד ברושת 15
פנקס ר"ב אלהי השותית.

565§

אמר ישמעאל בקשתי ר"ב וזו רישבתי | שנים עשר
יום בתענית כיון שראיתי שאני יכול לשרת
בתענית משתמשי בשם | גדול ארבעים וחסים
אותו וירד פרקס מלאך הפנים כעוף 5
שהעונות | ופילתי לאחר אמר לי כן אדם כן
טיסה סרוחה כן רימה ותוליעה השתמשת בשם
גדול לקח לך סריד תורה אני נוהן לך עד
שתשם מ' יום בתענית | מיד עמדת בכל כוחי 20
ונודרתי מפסילתי אותו ועלה יהי ביא ריבא
ביא | גדולות אתהבית וישבתי ארבעים יום
בתענית והתפללתי בכל יום שלש תפילות |
בשחרית שלש תפילות בצהרים שלש תפילות
במנחה שלש תפילות בערב והוכרתי | שנים עשר
דברים על כל אחת ואחת וביום האחרון 15
התפלתי שלש תפילות והוכרתי | שנים עשר
דברים וירד פרקס מלאך הפנים הוא ושבעים
מלאכים שלח | והשכינו חכמה בלב ר' ישמעאל 25
מי יוכל לעמוד בתפלתו מי יוכל לצפות
ולראות בפרקס מלאך הפנים ר' ישמעאל
משה שקיים ר"ב זה אמר לו | פנקס ר"ב אלהי
ישראל ר' אלהי ישראל ר' וראה אדם שדומה
לך לפרקס | מלאך הפנים ר' אס לא ירד
משרות פנקס ר"ב אלהי ישראל השותית אותו 25
משמת | מש בשם גדול.

566§

אמר ר' ישמעאל ד' חותמות חתמתי עצמי | בשעה
שירד פרקס מלאך הפנים ביא ר' שברא
שמים וארץ בחכמת | ובתבונת לעולם שם חי
אוף ססי פואלן סוף עניי שם עבדך |
אורים ססתי על רגלי א' ב' ג' על לבי ארים
תפא על זרועי ימיני אוריט | ססי יאה על זרוע
שמאלי אבית חלבן א' יין דואל על צוארי אוף 20
אך קישר סס אחד ידי יד לשמירת נפשי
ולמעלה מכולם אף פת תחברך | אתה לברך
אדון החכמה שכל תבונתך | ביא ר' אדון
גבור עז תשא | גדול הממשלה.

566§

אמר רבי ישמעאל | שבעה חותמות חתמתי
עצמי | בשעה שירד פרקס מלאך שר הפנים 30
ברוך אתה שבראת | ה' | שמים וארץ בחכמתך
ובתבונתך לעולם שם הראוף ססיפ | יאילו
סס ביבי יעיי שם עבדך | בשבעה חותמות
שחתם ר' ישמעאל על לבו אורים סס עיי על
רגלי אבן בנן | על ליבו ארים תיפא על זרועו
מאן | אורים חסרוא על זרוע שמאלו אבית | 35
תלסן צריץ רויאל על צוארו אף אן קוטר מס
אורי' לשמירת נפשו ולמעלה | מכולם אף כף
ידו רריא ידו זרועי חותם מעל ראשו ירד בינ
גדול חף יך | בך אדון ה' היה תוכרת עולם
תחברך אדון החכמה שכל תבונתך | שלו היא 40
אדון גבורה רם ושוא גדול בממשלה

567§

אתה הוא מלך מלכי המלכים תחברך אתה || 65
לקולך קולך בשמים ובארץ ביא ר' האל הקדוש.

567§

אתה הוא מלך מלכי המלכים הקב"ה תחברך |
אתה לברך כי אתה אתה לברך יד בג שמך הו 45
ביא ר' יא שמך אדירא אתה שמך | ויהא יד סטיר
טי שמך עותתי יד שמך הבב ויהא שמך להבת
גבורה רם זה זיי | אם כל המרכבה לעולם
תחקש מלך הקדוש קדוש בשמים ובארץ באי 50
האל | הקדוש

568§

אתה הוא מלך המכבוד | דרכך כבוד ודברך
קדוש שמך קדוש | כבוד | גדולה וקדושה לעולם
ולעולמי | עולמים | ססייו עוז חי גבור דרכי
אריך ריוא לך כרואה זדתי יתא | הוא כיתו
אלכב דריאיה יתא חרצא דא יתא דא דא דא דא דא

568§

אל הוא מלך המכבוד דרכך כבוד ודברך כבוד
שמך כבוד גדול וקדוש | לעולם ולעולמי 55
עולמים רם יהו עוזו הוי גיבור דרכי יד וא שמך
ברופה זה זיי יאה הי הא כיתו אלכב תחקלס
מלך שנתת רשות להוכרת שמך בעמידה | 15

N8128

מלך שכן ששמן גדול בשכח ושמן רם ושנא.
ברוך אתה יי' גדול חי [בבבורה והוכרתי שלשה
שמות ויין ספף ארץ ששמן של יגע כי
בשתה] ונשעלה הוכרתי שלש אותות שלא יגעו
כי מלאכים ומזיקים. רדנו היא ההרי ויא
ארינו איסתיב ניו וא | הא הבוא שברית
המזיקים רגבת בניין ארים מדרס קדומה | אלף
ארי הוא את יוד | ייה מביא אוף הף ת י ד י הו
יה הו | חותם גדול.

569§
ארי ישמעאל אמ' לי ר נחוניא בן הקנה אדם
המקש | להשתמש ברו הגדול הזה. יזכיר
מלאכים העומדי מאחורי החיות | הקדש מקלס
אסנד סטס ויתפיל תפילה שלא שחן שחן
מכל | של צבא מרום. זאת התפלה. ברוך את
יי' אלה ויוצרי קדוש וגורא | חי העולמים על
המרכבה מי כמך אדיר במרום העליזה | לי |
בכל איברי. ואנה בשערי חכמה ואחור
בדרכי בינה ואצפה | תורה. ואנה בגניו |
ברכה ויהיו נגוחות לי כי חכמה לפניך | והעלת
אותי פל ועשן ששומין לפניך. ויהי אוהבין
אותי | לפניך. כי קדושתך לעולם. ואברך
קדושת שמך לעולם ואקדש | שוך הגדול ויהא
חותם גדול על כל איברי גיד ככתו וקרא | זה |
זה ואמר קל'ק' יתה צבאות מלא כל הארץ
כבודו. ברוך את | יהוה חי העולמים.

30 570§
ארי ישמעאל שאלתי לרי נחוניא בן הק' || לבי 332
בשעה שמזכיר שנים עשר דברי הך יכלו
לצפות ביו השכינה אמ' לי תפלה תתפלל בכל
תוך השכינה אהוב לו ונתון לו רשות | לצפות
35 באה ונרוע.

N8128

40

O1531

עדי עד ישתבח מלך שכן ששמן גדול בשכח |
ושמן רם ושנא בא' יי' גדול חי | בבבורה
והוכרתי ג' שמות | ויין ששמן שלא יגע כי
מלאכים ומזיקים רדנו יאה סהרי | ויא אכבכי
איסתח יקווא אלה הב ואשכיר והמזיקין | ית
כ' בניין ארים מדרס קדומה אלף אים ית
יה ילה | מביא אוף הף ת י ד י הו חותם גדול.

569§
ארי ישמע' אמ' לי | ר' נחוניא בן הקנה אדם
המקש להשתמש ברו גדול הזה | זכיר מלאכים
העומדים מאחורי החיות הך' מקלס. אסנד |
נוסס ויתפיל תפילה שלא ישחיתו אותו שחן
ועשן מכל | צבא מרום. ומה היא התפילה. בא'
יי' אלה ויוצרי גדול | גורא חי העולמ' אדיר
על כל המרכבה מי כמכוה אדיר במרום |
העליזה | לכל איברי ואנה | בשערי |
חכמה ואחור | בדרכי בינה ואצפה בחדרי תורה
ואנה בגניו | ברכה | ויהיו נגוחות לי כי חכמה
לפניך והצל אותי מכל ועשן | ששומין ויהיו
אוהבין לי לפניך ואדע כי קדושתך לעולם |
ואברך קדושת שמך לעולם ואקדש שמך הקדוש
הגדול | ויהי חותם גדול על כל איברי גיד ככת' |
20 ואקרא קל'ק' יי' צבא' | מלא כל הארץ כבודו
בא' יי' חי העולמים.

570§
שוב אמרתי לרי | נחוניא בן הקנה בשעה
שמזכיר יי' דברים הך יכול לצפות | ביו 355
השכינה. אמ' לי תפלה תתפלל בכל כחו
ושכינה אהובה לו כ'.

N8128

עדי עד ישתבח מי שכן ששמן גדול בשכח
ושמן אל רם | ושנא בא' יי' גדול שכן חי
בבבורה ת ובכרתו ג' שמות ויין ששן | שלא
יגע כי מלאכי ומזיקי רדנו יאהסדור יוא
אכבכיה אסתח | ג' ואהב כל ואשכיר ות
המזיקי רע כב בער אדיר מדרס | ק | קדומא
אלף אים יתה יאה יתה מביא אוף הף ת י ד י הו
חותם | גדול.

569§
ארי אל נחוניא בן הקנה אדם המקש
להשתמש ב' | ברו גדול הזה | זכיר מלאכי
העומדי אחרי החיות הק מקלס | א | אסנד נוסס
15 ויתפיל תפלה שלא ישחיתו אותו שחן ועשן
מכל | צבא מרום. ומה היא התפלה. בא' אדיר
ויוצרי גדול וגורא חי | ה | העולמים אדיר על
המרכבה מי כמך אדיר במרום העליזה | לי |
בכל איברי ואנה בשערי חכמה ואחור
בדרכי בינה ואצפה | בחדרי תורה ואנה בגניו
20 ברכה ויהיו נגוחות לי לפני חכמים | והצל אותי
מכל ועשן ששומין ויהיו אוהבין לפני ואדע כי
ק | קדושתך לעולם ואברך שמך הקדוש לעולם
ויהי חותם גדול על | איברי ככתוב קל'ק' ה
צבאות מלא כל הארץ כבודו בא' יי' חי
העולמים |.

570§
שוב אמרתי לרי נחוניא בן הקנה בשעה שמזכיר
יי' דברים יי' יכול לצפות ביו השכינה אל
25 תפלה שתתפלל בכל כחו | ושכינה אהובה לו
וכ'.

573§
ארי ישמעאל לר עקיבא טרף תאנה וטרפי | יתא וכסא דכספא חמרא וביצה.
אמ' לי על בולס ששאלתי | לקדושה וטורה ישירות וחסידות בלבבך ואת עומי
בכח.

574§
טרף | תאנה. אשבעת עלך סודלפס מלאכא קדוה טרף תגא למריה | דחסיק
וחמי ליה תרין מלאכיא מסטרות וענמטיא דאיתן | חכמה וליבליא דיליה
פלוני וירעד ואחבס ואסבר ואמנר ולא | אשכח ואיליין אלי תאישוד דאיתא קמאי
דאוא בתריא עלי אלי דחילפין | בשום פץ פסץ מפי צאה צאה שך בקק א
25 יה אמתה כחן | הוא גמר כחן אברכיניה בשום אה ואה באה יהו יהו ית ית יאה
| ואי נגוחת ועד עולם. טביל פרייא ולמחר תענית וכתוב עלי | טרף | ותאחזת |
תאנא ואכול ושתי חמרא בתרה גני על דרעד |.

572§
ארי ישמעאל תלמיד | המ | המקש להשתמש ברו זה הגדול שכן תתענית
מראש חדש סיון ועד | עצרת ולא יאכל אלא מן רישא דפסחא מן כלולו ולחש
ירח או מיי | חמרא ואפי' דודא רישא בדיה אזיל להנרא וטביל. ואף הנך
25 | תשעה יומי צמרא ופניא טביל וביומא בתראה כד בעי למשא | טביל ובתר
דאפילה טביל וכד בתי לה טביל ובתר דאכיל לה | לא | צריך. וכי בעי
לטיכליה לייחי כרא דחמרא מפום דגא ומני עליה | ט' ומני וטביל ושתי

ער ישתבח מי שבת שמך | גדול בשבת שמח
רם ושם ב"א~ גדול שמך | חבורתה יזכרת
ג' | שמות זיף שמו שלא יענו בי מלאכים
ומזיקים דרנו יאה סהרי יוואי | אכבכבה אסתבי 10
ונוי וזיף | ואלאכס דרנו יאה סהרי יואי אב
כזריס סחביזיו ואבס הכויף סבורי | המזיקן |
נרבב גינן אריס מדרס קדמא אלף אליגלם
מכיא אף הף יד ידה חותם | גדול.

בגבורה והכרתי שלשה שמות אף משמו | שלא
יגע בי להשתחא ושעלה הזכרת שלש אותות זה
ביא ירבא ביה גדולת | אתתית ביה וחתמתי
בעצמי בחשט אותות שלא תענו בי מזיקן
ומזיקן | ומלאכס דרנו יאה סהרי יואי אב 20
כזריס סחביזיו ואבס הכויף סבורי | המזיקן |
נרבב גינן אריס מדרס קדמא אלף אליגלם
מכיא אף הף יד ידה חותם | גדול.

569 §

אמ' ר' ישמעאל אל' ר' נחומי | בן הקנה אדם
המבקש להשתמש | ברו גדול הזה זוכיר
מלאכס העומדים אחרי חיות הקדש כן
אסגר | גוסס ויתפסל תפלה שלא ישתחו אותו
שחן ועופין מכל צבא מרום ומה | היא תפלה. 15
ב"א~ אלהי יוצרי גדול ונורא חי העולמים
ארי' על המרכבה | מי כמון ארי' במרום
הצלחה | בכל אברי ואהנה בשערי חכמה
ואחוקר | בדרכ' בינה ואצפה בחזרי חורה
ואהנה בגני ברכה ויהיו גנוחות | לפני | נחמס
הוצל אותי מכל עופין שעומדן ויהיו אהבין
לפני אדע כי | קדשתך לעולם אברך שמך
הקדוש לעולם ואקדש שמך נגדול לעולם |

אמ' ר' ישמעאל | אמר לי ר' נחומי | בן הקנה | ר'
אדם שמבקש להשתמש ברו זה זוכיר שלשה
מלאכס שעומדן מלאחורי | חיות הקדש כן 25
מלאכס העומדים אחרי חיות הקדש מקלס
אסגר ניכס | ויתפסל תפלה שלא ישתחו שהם
ועיפין מכל צבא מרום ומה היא תפילה | ברוך
אחרי | אלהי מלכי יוצרי קדוש ונורא חי ער'
ארי' על כל המרכבה | מי כמון ארי' במרום
הצלחה | בכל אברי ואהנה בשערי חכמה 20
ואחוקר | בדרכ' בינה ואצפה בחזרי חורה
ואהנה בגני ברכה ויהיו גנוחות | לי כי חכמה
לפני ונצוי אותי מכל עופין שעומדן לפניך 30
והיו אהובים לפני | ואדע כי | ואדע כי 178
קדשתך לעולם לעולם שמך לעולם וזכר קדוש
שמך לעולם ואקדש את שמך | הגדול ויהיה
חותם נורא על אבריי ר' קדוש קדוש יי
צבאות ברוך אתה | יי חי העולם.

570 §

אהובה לו כו'.

אמר ישמעאל אמר לי ר' נחומי | בן הקנה ר'
בשעה | בשעה שאדם מזכיר שנים עשר דברים
האך יכול לצפות ביו השכינה | אמ' לי 5
התפללתי בכל כחי ושניתי אהובה לי..

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

570 §

אהובה לו כו'.

אהובה לו כו'.

חמרא. נבט פתא דיתבי בליבא וסור | זיקא דיתבי על פומא | דקורבנא 40
מלילי מיני והשליכן בי מקרא ומשנה וחלמוד ואגור | ית לבי | כן | דברי 33
תורה. ולא אחלק בלישני בכל מה שאלמוד בשם יחזאל ואל ובשם | האל הגדול
יהי כד ית אל אלי ובושם האל הגדול | יהי זה אל האלהים | שם המפורש
התוכבד א"ס'. אמר ארבעין וחד זמני על חמר מפום | דנא במעלי שבת'
כדני ושתי. ולמחר יתיב בתעניתא.

577 §

ביצה. | לא יאענס בפסא פר אלה הוא איסרא רבא דאוריית' דהוית' עם משה | 5
בטורא דסיני ועשריה כל ביה כל מה דיליף וכל מה דשמעו אוניה | דתיכול
ותיחי לוותיה | ותעד אבן מלבי בעולה ולא תתערב א"ס'. | כתוב על ביצה
בת יומא דזנתא אומכת | מטות | 'לך להאי ביצה ובתרא | דשוי לה קליף לה
וכת' | עזרה דהאי ביצה דהא מילתא. והדר אכיל | לה. ולא לישתי בתרא. וההוא 10
יומא ילייב בתעניתא ובין תיבה. |

578 §

בטורא דסיני ועשריה כל ביה כל מה דיליף וכל מה דשמעו אוניה | דתיכול
ותיחי לוותיה | ותעד אבן מלבי בעולה ולא תתערב א"ס'. | כתוב על ביצה
בת יומא דזנתא אומכת | מטות | 'לך להאי ביצה ובתרא | דשוי לה קליף לה
וכת' | עזרה דהאי ביצה דהא מילתא. והדר אכיל | לה. ולא לישתי בתרא. וההוא 10
יומא ילייב בתעניתא ובין תיבה. |

578 §

בטורא דסיני ועשריה כל ביה כל מה דיליף וכל מה דשמעו אוניה | דתיכול
ותיחי לוותיה | ותעד אבן מלבי בעולה ולא תתערב א"ס'. | כתוב על ביצה
בת יומא דזנתא אומכת | מטות | 'לך להאי ביצה ובתרא | דשוי לה קליף לה
וכת' | עזרה דהאי ביצה דהא מילתא. והדר אכיל | לה. ולא לישתי בתרא. וההוא 10
יומא ילייב בתעניתא ובין תיבה. |

579g

א'ר ישמעאל א'ר נחנייא בן הקנה רבי בן
בשעה שצפיתו בצפיית המרכבה. ראיתי הדר
נאה. דחרי דחרי הדרור | אימה כוריו יראה
בטרים ומוכהלים בערתם בערה ובהלתם
בהלה.

580g

א'ר ישמעאל כיון ששמעתי מ'ר נחנייא בן הקנה
רבי | חשמתו חזאת | שמעתה על רגלי
שאלתי לו כל שמות | שרי חכמה. ומשאלה
ששאלתי ראיתי אור בלבבי כימי השמים |.

581g

א'ר ישמעאל כיון שמעתי על רגלי וראיתי
פני מאירות מחכמתי | והחלתי לפרש כל
מלאך ומלאך שבכל היכל היכל. בהיכל ראשון
עומד | והופלא עופאל | נחנייא ורצויאל |
טספילא | בתאל עופאל | ועובדיאל. בפתח
20 היכל שני עומד | נבריא עופאל | רהבאל
שבוראל | עומד | קשאל הרובאל | אשאל עופאל |
עופאל. בפתח היכל שלישי עומד | היריאל
נבריא | ויריאל סוראל עופאל עמנו אל
ועמליאל טריאל ויריאל | בפתח היכל
25 רביעי עומד | סנסנאל אסראל הילופי
הילופתא אלמן | נלמן קרש הקסטר אצנאר
בסות אצנאבוס פסור מרור ניראל | ועם נעה
עומדת | בפתח היכל חמישי עומד |
היריאל | איריאל דרניאל היצניאל
30 יצניאל רפין הני זיו פלח ביאל בסאל
ברודיאל נאל אפקיאל יג' יק' | בפתח היכל
ששי עומד | אב | כן אצנאבוס אצנאפץ אנטרואל
רוחאל עופאל נניח סנסנאל | והיריאל צנן
יריאל איריאל עופאל עופאל קריקאל
35 ועדאל | טסילאל שוראל ספספאל נהואל
ביפאל | בפתח היכל שביעי | עומד | אסמיר
קמנן אפילטסן שמינאל קרתי |
לרבה ועזע שלהכיה שבוראל | פחיראל
קופאל | רוס פסיסאל אפסיסאל נענע י' א56
אספסאל נענע נעור קרתה הפלא | מופסילאל
הפסין שואו אלהי ישראל | ת] דמות
35 היריאל יתה | אלהי ישראל

582g

ולמעלה מכולם יושב מלכו של עולם על כסא
רם | וישא ומלאכי כבוד מרום בשירות
ומצילי צהלה ומדברי נבחרו | עומדים כימנו
ומשאלים. אלה שמונת ענין דוראל פספאל
א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר |
50 אשבוראל גרסן קספאל סנסנאל אנטרואל
עופאל עורין עז ופס נגד נהילאל הדרור
ויריאל דרניאל | ומקף אור נהו דור יופי
ופסנענע ויריאל דחרי ויריאל | מלאך הפנים
ומלך קושר תפילין בראש צור העולם היה
55 א'ר | שוראל שמו האל הערול נהיה
הנורא האירי האירי האמין תחוק האל
תעור | תפילת העולם דיושב במרכבו | מרום
הנורא האירי האירי האמין תחוק האל

579g

א'ר ישמע' אמ' לי | נחנייא בן הקנה רבי בן
נא'ר בשעה שצפיתו | בצפיית המרכבה ראיתי
הדר נאה. דחרי דחרי דחרי | אימה | כוריו
יראה בטרם | ומוכהלים בערתם מעברה
ובהלתם בהלה |.

580g

א'ר ישמע' כיון ששמעתי מ'ר נחנייא בן הקנה
רבי | חשמתה | הו עמדתה על רגלי וראיתי
כל שמות שרי | והחכמה ומשאלה | ששאלתי
ראיתי אור בלבבי כימי השמים |.

581g

א'ר ישמע' כיון שמעתי | על רגלי וראיתי פני
מאירות מחכמתי | התחלתי מפרש כל מלאך
ומלאך שבכל היכל. בהיכל ראשון. הופאל |
עופאל ונחניאל | ורצויאל | טספילא |
בוחאל עופאל | ועובדיאל. בפתח היכל ב'
עומד | נבריא קצפאל | רהבאל שבוראל
שבוראל | עומד | קשאל הרובאל | אשאל עופאל |
בפתח היכל ג' עומד | היריאל נבריא
נוראל | סוראל עמפלע עמפלע ועמליאל
נוראל ויריאל | בפתח היכל ד' עומד |
סנסנאל אסראל הילופי | ויריאל |
אלמן נלמן קרש | הקסטר אצנאר |
אצנאבוס פסור מרור נבריא | ועם נעה | אורע
יורע | בפתח היכל ה' עומד | היריאל
יריאל דרניאל | והיריאל יצניאל רפין הני
זיו פסן כיסאל רבדוראל נאל | אפקיאל יג' יק'
ייק'. בפתח היכל ו' עומ' | אצנאבוס אצנאבוס
אצנאפץ הדר נוראל רוחאל עופאל ננח
20 סנסנאל והיריאל | צנן יריאל איריאל עופאל
ציריאל | קדקדאל עופאל שוראל אספסאל
נהואל ביפאל. בפתח היכל ז' עומ' | אפסיס
קמנן | אפילטסן שמינאל למשן אלת קרתי
אנוראל נוראל סרפסין | תללניאל עיפס
לרבה ועזע שלהכיה שבוראל | פחיראל
קופאל | רוס פסיסאל אפסיסאל נענע י' א56
אספסאל נענע נעור קרתה הפלא | מופסילאל | מופסילאל
הפסין שואו רואה דמות והיריאל יו אלהי
שיר

582g

ולמעלה מכולם יושב מלכו של עולם יושב על
כסא רם | וישא ומלאכי כבוד מרום בשירות
ומצילי צהלה ומדברי נבחרו | עומדים כימנו
ומשאלים. אלה שמונת ענין דוראל פספאל
א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר |
50 אשבוראל גרסן קספאל סנסנאל אנטרואל
עופאל עורין עז ופס נגד נהילאל הדרור
ויריאל דרניאל | ומקף אור נהו דור יופי
ופסנענע ויריאל דחרי ויריאל | מלאך הפנים
ומלך קושר תפילין בראש צור העולם יו
אלהי | שיר | תברך שם אל | תהילת הבור
55 הנורא האירי האירי האמין תחוק האל
תעור | תפילת העולם דיושב במרכבו | מרום
הנורא האירי האירי האמין תחוק האל

579g

אמר ר' עקיבא אל ר' נחנייא | בן הקנה רבי בן
נא'ר שצפיתו בצפיית המרכבה ראיתי | חדר |
נאה. דחרי דחרי דחרי | אימה | כוריו | יראה
בטרם | ומוכהלים | בערתם מעברה ובהלתם
בהלה.

580g

א'ר כיון ששמעתי מ'ר נחנייא בן הקנה השמע
הו עמדתה על רגלי וראיתי | מ | מנו | כל
החכמה ומשאלה ששאלתי ראיתי אור בלבבי כי
מ/ | מהשמים | מהשמים.

581g

א'ר כיון שמעתי על רגלי וראיתי פני מאירות
מחכמתי | התחלתי לפרש כל מלאך ומלאך
שבכל היכל. בהיכל ראשון והופאל | עופאל.
נחניאל. ורצויאל | וטספילא | בוחאל
עופאל | ועובדיאל. בפתח היכל שני עומד |
5 נבריא קצפאל | רהבאל שבוראל | שבוראל
שבוראל | עומד | קשאל הרובאל | אשאל עופאל |
בפתח היכל שלישי עומד | היריאל | ויריאל
נוראל | סוראל עמפלע ועמפלע ועמליאל טריאל
יריאל | בפתח היכל רביעי עומד | סנסנאל
אסראל הילופי | והילופתא ארמן. נלמן קרש.
הקס. נדר. אצנאבוס. אצנאבוס. אצנאבוס. אצנאבוס.
10 בפתח היכל חמישי עומד | היריאל |
שמינאל דרניאל. איריאל דרניאל. דרניאל.
נחניאל. יצניאל. רפין הני זיו פסן.
פסאל. דורודיאל. נאל. אפקיאל. יג' יק'.
בפתח היכל ששי עומד | אצנאבוס אצנאבוס.
הדר נוראל. עופאל. ננח סנסנאל.
15 והיריאל. צנן. | דוראל. איריאל. עופאל.
ציריאל. קדקדאל עופאל. שוראל. אספסאל.
נהואל. ביפאל. בפתח היכל שביעי עומד |
א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר |
20 אשבוראל גרסן קספאל סנסנאל אנטרואל
עופאל עורין עז ופס נגד נהילאל הדרור
ויריאל דרניאל | ומקף אור נהו דור יופי
ופסנענע ויריאל דחרי ויריאל | מלאך הפנים
ומלך קושר תפילין בראש צור העולם היה
אלהי | שיר | תברך שם אל | תהילת הבור
55 הנורא האירי האירי האמין תחוק האל
תעור | תפילת העולם דיושב במרכבו | מרום
הנורא האירי האירי האמין תחוק האל

582g

ולמעלה מכולם יושב מלכו של עולם יושב על
כסא רם | וישא ומלאכי כבוד מרום בשירות
ומצילי צהלה ומדברי נבחרו | עומדים כימנו
ומשאלים. אלה שמונת ענין דוראל פספאל
א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר | א'ר |
50 אשבוראל גרסן קספאל סנסנאל אנטרואל
עופאל עורין עז ופס נגד נהילאל הדרור
ויריאל דרניאל | ומקף אור נהו דור יופי
ופסנענע ויריאל דחרי ויריאל | מלאך הפנים
ומלך קושר תפילין בראש צור העולם היה
אלהי | שיר | תברך שם אל | תהילת הבור
55 הנורא האירי האירי האמין תחוק האל
תעור | תפילת העולם דיושב במרכבו | מרום
הנורא האירי האירי האמין תחוק האל

579§

אמ' ר' עקיבא אל' ר' נחוניא בן הקנה ?? בן
לאלם | כשעה שציפיתו בצפיית המרכבה ראיתי
חור נואה חורי חורים אירי | אימה ברורי
יראה בוערים ומבוללים בערתם מבערה
ובהלתם בהלה |

5

580§

אמ' ר' ישמעאל כיון ששמעתי מר' נחוניא בן
הקנה השמ(ע) הזה | עמדתי על רגלי ושאלתי
ממנו כל שמו שדי החכמה ומשאלה ששאל(תי) |
ראיתי אור בלבי כי מהשמים.

10

581§

אמ' ר' ישמעאל כיון שעמדתי על | רגלי וראיתי
פני מאירות מחכמי התלמי לפרש כל מלאך
ומלאך | שבכל היכל | בהיכל ראשון והופיל
ועופל | נהיראל ורצובאל | וסטפאל | ת |
בוחאל עופיאל ועוחובאל | בפתח היכל ב'
עומדן גבראל | קצפאל דהבאל שכוראל |
שחקאל והרכאל קשראל עוביאל ערפאל |
בפתח | היכל ג' עומדן דהיראל ובראל
ורוראל סרנאל עמטאל עמטאל ועמטלאל |
גוריראל דוריראל | בפתח היכל ד' עומדן |
סטטנאל אסדאל הלפי | והלופי ארמון גלמן
קדוש הקס גר.. אבטבסוס אברמוס פסרי |
מורו גבראל ועיס ועס אורע יורדעי | בפתח
היכל ה' עומדן | דהרהאל ארוראל דרניתאל |
גוציצאל צוציאל רפיון יזיו פסק | ריסאל
רורוראל גאל אפקיאל יינ יקר | בפתח היכל
ו' עומדן חבנג | אצנצי הדס גרורי רוחיאל
עטופאל גרנות סכטאל הרוראל צען דיראל |
אזיעל | ציעאל קרקקאל ערדאל שוראל
פמיאל גהאל כופיאל | בפתח היכל ז' עומדן |
אסמכס קמנן אמילפטן שמינאל לפתח אלת
|| קמען סכריאל דוריראל סרביסין ללביאל |
עופל | לכה ועוע שלחבתה | שחוביאל
סרודיאל חוקיאל רוט פסיסאל אספסיסאל
גענעי כעור | יקרתה הכלי מופליאל וסולדיראל
שר הפנים שהוא רואה דמות הורר? | יי אלהי
ישראל

15

20

25

30

35

40

582§

ולמעלה מכולם יש מלכו של עולם יושב על
כסא רם | ותש ומלאכי כבוד מרים בשירות
ומצוהיל צהלה ומדברי גבורותך | עומדן
מימינו ופשטאלו ואלה שמות עונין צדיאל
אספאל סבוציאל | ואבוריאל אשכנזיאל
גרוסק ספיאל פדניאל אנג ריאל ערדיאל
עורים | צץ ופסי גנד גיריאל נהודי ודיאל
ברותיאל ומקיף אדר גמי ודא | יופי ופסי בגד
גהוראל גהודי וזריאל יי מלאך הפנים
וטנדלפן | קשר תפילין בראש צור העולמים יי
אלהי ישראל יתברך שמו האל הגדול | הגבור
הגורא האדיר האביר האמיר החזק האל
הנערץ הנפלא הנשגב | הוישב במרחבי מדנים
הנשגב רמון הויאל ונשגב

45

50

55

	<p>583 § אמ' ר' ישמעאל אל זכוראל מלאך הפנים בן גאים מה זכות לאבדך ולאמן שוכית לעמוד על ר' זה שכל העולם כולו לא זכו ואני ור' עקיבא 15 זכינו להשתמש בו.</p>	5
	<p>584 § אמ' ר' ישמעאל אל שקדהויה מלאך הפנים בן גאים אל תתנאה מכל חבירך ואל תאמר אף אני זכיתי מכולם שלא מכחך וגבורתך היא אלא מכח גבורה של מלאכים שבשמים אבל אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא ואשריך וטוב לך לעולם ולעולמי עולמים ולכל בני אדם המחזיקים בו ואומ' משרתית לשחרית בתפילתו כמך. 20</p>	15
	<p>585 § אמ' ר' ישמעאל כיון ששמעתי משקדהויה מלאך הפנים עמדתי בכל יולי וחרותי עצמי ונחתי קדושה לפני מלכו של עולם ואמרתי י' אלהי תתקדש לצנח תתנאה על החיות עמך תתחדד תתברך שאין כמך תתקדש שאין 68 כמעשר ששמי מגידים צדקך גוראים מספרים כבודך שרפי מעלה ומטה משתחוין לפני כי גדול וגורא אתה ואין עולה ושכחה לפני כסא כבודך ב'א' יוצר כל הבריות באמת. </p>	20 25
	<p>586 § אמ' ר' ישמעאל כיון ששמע ר' נחוניא בן הקנה רבי שעמדתי על רגלי ופרשתי כל מלאך 5 ומלאך שיש בכל היכל והיכל. אל מפני מה פרשת מלאכים שהם עומדים על פתחי היכלות אמרתי לו לא לקלס עצמי עשיתי אלא לשבח מלכו של עולם. אמ' ר' ישמעאל אמ' לי ר' נחוניא בן הקנה רבי תורת אמת שקנה אהרן היא עמדה לך ולא היה צער על זה זה אבל אם את מבקש להשתמש ברו זה החזק עצמך בה 10 תפלות באותה שעה סדר לפניהם תפלות וכל תפלות ותפלות י'ב אותן משם אל חי וקיים האל והעזר והנקדש במרכבות מרום. אמ' ר' ישמעאל כיון שסדר לפני ר' נחוניא בן הקנה תפלות הללו בכל יום הייתי מתפלל לכל אחד ואחד בשמות שלה בירידה ובעלייה והיה רוח לכל אברי 45</p>	30 35 40
	<p>587 § תפלה ראשונה ועופילא שר גהינם בשעה שריהא הצדיקים יתהיי י' אלהי ישראל בנן 15 עזר עמם. ואל רבי הוי מתפלל אותה תפלה שיציל עמך מדינה של גהינם תת' אל גדול וגו' חזק מלך המתנאה כהדר אדיר בכבוד אתה אמרת והיה העולם ברית שפתך כוננת רקיע ושמו הגדול טהור ומרומם על כל העליונים ועל התחתונים וזאת ארץ שמך חכות שמך ועומדים מלאכים בשמים וצדיקים בטוהים בוכרך ושמן 20 מעופף על הכל חכךך על כל בני בשר. ברוך</p>	50 55

ועושה. לרלוה דפוסה דבר מחקק | בקהיה אבין
 כן בבן ברך שפך לברך לברך ועושה דפוסה יפין
 עושה ודור לדרש | וזה ירם לבור ברא דבר |
 יזה יהיה צבאות תחקש אשר יצרת | שמים |
 וארץ וכרך יפארו כל גבורי גיור | מעלה מעשה
 ידך מתלב ארץ | אלדנו יוצר | כל ארץ |
 בגבורה | ואהוב בגבורה | מדיים גבורי כח שהם
 עומדים לפניך | באמת | ובצדק. כרף ראת' יהיה
 הרה העולמים ואדון כל הממשלה.

10

588 §
 תפילה שנייה | תתקדש יהוה אלדו ישראל שמים
 ואלה אדון אדונים אדיר אדירים כרובים רוכב
 כרובים | אל צבאות וממשלתו על צבאות אל
 15 משרתים. ושמן מקדש שער משרתיו דורא שמי
 ושמן | הוא הוא ברהו. ושמן בשמו ושור שמו
 ושמן שור ועושה עוף וזעו ידע אהסי הרה | סין
 דפי יהיה הוא רש כרף אגן | ואה הוא חיל אל
 אדני הא הא הוא אדני | עול ורסודו רם של צל
 20 רשעו ורשעו ורשעו ורשעו | עול ורשעו רם של צל
 בגבורה ורשעו בגבורה שער כסעו שר שער צל
 בצל שר | יתלונן תחקש מלכו | של עולם שהכל
 תלוי בבורעך. והכל שחם מגידים לשפך כי אתה
 אלך העולמים | ואין כמך בכל עולמים. כרף
 25 אתה יי הקדוש במרכבה ורכב כרובים.

589 §

תפלה | שלישית. כרף שפך קדוש שפך חזק
 אדיר על רי מעלה ומטה אדון נסים | אדון
 10 גבורות אדון נפלאות אדון | פורצות נותן חכמה
 לחכמים ומדע ליועז' | ביה אלהי אלהים אל
 | האלהים אדון האדונים האל הגדול הגבור
 והגורא אל | עולין | קונה ברחמיך | יושב כסתר
 עולם עושה נסים וגבורות ונפלאות רבות | אדון
 15 חזק ומוכרש אל גדול גיבור על כל גוראי'
 גיבורי' | יהיה אדון חזק שמו אל | ויחזקן | בליל |
 תביך כח חורו כרסול' | מלגס אטורין קר' נישא
 זה זה אהי קר' רבמך | יהי מופס ארפס כי לטאה |
 20 אה אפול' | אפלי | יהיה אלהי עולם אתה אדון
 ושפך אדון כל דרר כל העולמים. | מי
 כמך כי יהיה מלך יוצרי' מי כבבדך אה |
 15 קדוש כבוד מלא הרה | והרה קדושך טהרה
 ועונה. על כן גבורי שמים כל מקלסים ואדירי
 ארץ | כל פסארים כי אין כמך בשמים ובארץ
 45 כרף אתה יהוה אדון כל הגשמה.

590 §

תפלה רביעית. אדיר שפך בכל הארץ בשמים
 כונת' | כסאך מושבך שפך | גבורי' מרומי'
 10 מרכבך שפך | מושבך שפך | גבורי' מרומי'
 מפארי' | כמך | גוראי' | אש מלל' | לשבחך
 שרפ' | אש עומדים לפניך. | האופנים | חיות |
 קדוש האופני' חיות ושרפ' | להבה ונולגיל מרכבה
 קיבל עשר גדול רעם אופני' | הזכרה בשם
 15 טטרסו' | חור מהא ושרפ' | אש עומדים
 אופני' | טטרס' | טטרסין | טטרסין | טטרסין
 25 טטרסין | טטרסין | טטרסין | טטרסין | טטרסין

דפוסה דבר | מחקק בקהיה אבין אבין כן בבן
 כרף לברך לברך ועושה | ורסוס יפס עולין
 יפין | והרה לדרש ויז הין דס זכור בשמו ובדיה |
 יהו יי צבאות תתקדש אשר יצרת | שמים
 וארץ וכרך יפארו | כל גיור | מעלה מעשה
 ידך מתלב ארץ | אלדנו יוצר | כל ארץ |
 בגבורה | ואהוב בגבורה | מדיים גבורי כח
 10 שהם עומדים לפניך | באמת | ובצדק | יי הרה
 העולמים ואדון | הממשלה.

588 §

תתקדש אלהי שמים וארץ אדון אדונים | אדיר
 אדירים אל הכרובים רוכב כרובים אל צבאות
 וממשלתו על צבאות אל משרתים שער מקדש
 על | משרתיו הוא שמו ושמו הוא הוא כהוה ושמו
 בשמו | שיר שמו ושמו שיר ועושה עוף וזעו ידע
 15 אהסי | והסין רמיי | יהוה הוא רש כרף אגן
 חיל | חילאיה אתה הוא הוא | חיל דר' עיל רחי רס |
 על דר ורש' שר' יוש' | ורש' עין כרף כח
 בגבורה | בגבורה גדולה סעד כסעו שר כרש על
 20 בצל | שר יתלונן תחקש מלכו | של עולם שהכל
 תלוי בבורעך | והכל שחם מגידים לשפך כי אתה
 אלך העולמים | ואין כמך בכל עולמים |
 יי הקדוש | במרכבה רוכב כרובים |

589 §

כרף שפך קדוש שפך חזק אדיר על רי
 10 נפלאות ומטה | אדון | נסים | אדון גבורות
 ונפלאות אדון פרישות נותן חכמה | לחכמים
 ומדע ליועז' | ביה. אלהי אלהים אדוני
 האדונים האל | גדול הגבור והגורא אל | עולין
 15 יושב כסתר | עולין עושה נסים וגבורות
 ונפלאות רבות אדיר חזק ומוכרש אל גדול
 גיבור על כל גוראי' | וגבורי' | אדון חזק שמו
 אדון חזק | חספ כחיל חכר כח חזר | וברחיה
 מחר אפסילין קרד נשיא זה זה אהי קר' רבמך |
 20 זה מופס ארפס | כינאה איה אופני' | אפסי' |
 יהיה אדון חזק | חיל | עולם | אתה אדון שפך אדון
 10 אדון כל העולם | מי כמך | יי | יהיה | מלכ |
 יוצרי' מי כבבדך אל | חוקים כבבדך אתה הרה
 והרה | קדושך טהרה ועונה על גבורי שמים כל
 מקלסים ואדירי | ארץ | כל פסארי' כי אין כמך
 בשמים ובארץ | יי ארץ | כל הגשמה.

590 §

אדיר שפך בכל הארץ כונת' כסאך מושבך |
 שפחה כונת' מרומים מרכבך | שפחה כונת' עולין
 10 גיבורי' כערפלי' | טהר מפארי' לוכר גוראי' |
 מהליל שפך | שרפ' | אש | עומדים לפניך
 האופנים | חיות הקדוש האופני' | ושרפ' |
 להבה | ונולגיל מרכבה | בקול' | וקול' | רשע גדול
 15 רשע אומר | הזכרה בשם טטרסו' | אש | מאה
 יוש' | עמר' | אומר' | טטרסין | טטרסין |
 טטרסין | טטרסין | טטרסין | טטרסין | טטרסין
 20 נזן | יקקא | אנהיה | אפיפיה | בעירוסכסי

כרף לברך לברך ועושה ורסוס יפס עפץ חזר
 לצמו | וזהו דס זכור בשמו ורסוס יפס עפץ חזר
 10 צבאות תתקדש אשר | יצרת שמים וארץ וכרך
 יפארו | כל גיור | מעלה מעשה | ידך | ומכלל
 ארץ | אלהים יוצר | כל אדיר בגבורה ואהוב
 בגבורה | מדיים גבורי כח שהם עומדים לפניך
 באמת | ובצדק | יי הרה | העולמים | ואדון
 הממשלה.

588 §

תתקדש אלהי השמים אדוני | הא | האדוני' | אדיר
 באדירים אל הכרובים | רוכב הכרובים | אל
 15 צבאות | וממשלתו על צבאות אלו משרתים
 ושמו מקדש על משרת' | הוא שמו ושמו
 על | כהוה ושמו כסעו שמו בשמו | וע | ועושה עוף
 וזעו ידע אהסי | והסין רמיי | יהוה הוא רש כרף אגן
 חיל | חילאיה אתה הוא הוא | חיל דר' עיל רחי רס |
 על דר ורש' שר' יוש' | ורש' עין כרף כח
 בגבורה | בגבורה גדולה סעד כסעו שר כרש על
 20 בצל | שר יתלונן תחקש מלכו | של עולם שהכל
 תלוי בבורעך | והכל שחם מגידים לשפך כי אתה
 אלך העולמים | ואין כמך בכל עולמים |
 יי הקדוש | במרכבה רוכב | כרובים |

589 §

כרף שפך קדוש שפך חזק אדיר על כל
 10 רי | מעלה ומטה. אדון נסים | אדון גבורות.
 אדון נפלאות אדון | פורצות נותן חכמה
 15 לחכמים ומדע ליועז' | ביה. אלהי | אלהים |
 ואדני האדוני האל הגדול הגבור והגורא אל
 עולין | עולין | עולין | עולין | עולין | עולין |
 ונפלאות רבות אדיר חזק | גורא ומפורש אל
 גדול וגבור על כל גוראי' | וגבורי' | אדון חזק שמו
 אדון חזק | חספ כחיל חכר כח חזר | וברחיה
 20 מחר אפסילין קרד נשיא זה זה אהי קר' רבמך |
 זה מופס ארפס | כינאה איה אופני' | אפסי' |
 יהיה אדון חזק | חיל | עולם | אתה אדון שפך אדון
 10 אדון כל העולם | מי כמך | יי | יהיה | מלכ |
 יוצרי' מי כבבדך אל | חוקים כבבדך אתה הרה
 והרה | קדושך טהרה ועונה על גבורי שמים כל
 מקלסים ואדירי | ארץ | כל פסארי' כי אין כמך
 5 בשמים ובארץ | יי ארץ | כל הגשמה.

590 §

אדיר שפך בכל הארץ כונת' | כסאך מושבך
 שפחה כונת' מרומים מרכבך | שפחה כונת' עולין
 10 גיבורי' כערפלי' | טהר מפארי' לוכר גוראי' |
 מהליל שפך | שרפ' | אש | עומדים לפניך
 האופני' | חיות הקדוש האופני' | ושרפ' |
 להבה | ונולגיל מרכבה | בקול' | וקול' | רשע גדול
 15 רשע אומר | הזכרה בשם טטרסו' | אש | מאה
 יוש' | עמר' | אומר' | טטרסין | טטרסין |
 טטרסין | טטרסין | טטרסין | טטרסין | טטרסין
 20 נזן | יקקא | אנהיה | אפיפיה | בעירוסכסי

ועוט ורסוט יפץ עפץ חזיר לצרש וזהוין | דט
וכוד בבא זכריה יהו ייה יה' צבאות תתקדש
אשר יצרת שמים וארץ וכרך | יפארו כל גודי
מעלה ומעשה דרך ומתבל ארצך אלהים יוצר
כל אדיר | אדיר בגדולה ואהוב בגבורה מורים
גבורי כח שון עומדין לפניך | בלימה ובצדק
בא"י הדר העולמים אודן הממשלה

5

588 §

תתקדש אלתי שמים | ארץ אדון האדונים אדיר
באדירים אל הכרובים רוכב הכרובים אל |
צבאות וממשלתו על צבאות אלו משרתים ושמו
מקדוש על משרתים | יוא שמו ושמו הוא הוא
בהוא ושמו | הוא | כשמו שמו זעופה זעף |
? פו דע אהסי הוה סין דמיי יתא הוא לחש ברק
אנוגאה הוא | ילאה אחי חה הוא הוא דרי עיל
דרדחא רסעל דרו וריו ש ויש | וריו עין בעין כח
כח גבורה בגבורה גדולה בגדולה סעוד בסעד |
רש צל בצל שדי יתלון תתקדש מלכו של עולם
שוכל חלו בורעך | והכל שבח מגידן לשמן כי
אתה אדון העולמים ואין כמוך בכל | עולמים.
בא"י הקדוש במרכבו רוכב כרובים..

10

15

20

25

589 §

ברוך שמן קדוש שמך | מלך חזק אדיר על כל
רד מעלה ומטה אדון ניסים אדון גבורות | אדון
ונפלאות אדון פרישות וזון חכמה לחכמים ומדע
לידוע בינה | אלוהי האלונים אדוני האדונים
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון יושב |
בסתר עליון עושה ניסים וגבורות ונפלאות
רבות אדיר חזק נורא | ומפורש אל גדול גבור
נורא על כל נוראותיו וגבורים | אחד חק |
שמו. אחד יתקף כחלי חביב חק חדרי כרעותיה
מגדו אשלתן | רקד | ימי | זה זה חק חק רב מן
הי מנסו ארפוס כי נואה איה אפופי | חי |
אלהי עולם אתה אחד ושמן אחד אדון הכל
אדיר כל העולם | מי כמוך חי | מלכי ויוצרי
מי כעבודך אל חי וקים כבודך מלא | הוד והדר
קדושתך טהרה ועוה על גבורי שמים לך
מקלסין | אדירי ארץ לך מפאין כי אין כמוך
בשמים ובארץ בא"י אדון כל | הנשמה

30

20

35

70

40

45

590 §

אדיר שמך בכל הארץ כוננת כסאך מושבך
שמת בגבורה | מרומים מרכבתך שמת בעליות
זבולך בערפלי טהור מפאין | לכתך גודי אש
מהללך שבחך שרפי אש עומדין לפנים האופנים?
| וחיות הקדש ואופני הדר ושופי להבה ולגלי
מרכבה בקול רעש | גדול רעד ורעש אומ'
הזכרה בשם טיטרוסיאי | מאה ורא פעל |
10 טטריס טטריס טטריס טטריס טטריס טטריס
טיטריס טטריס | טרי אבתי גתן גיקא אנהיה
אפיכיה בעור טריס טריס | אוכר טוטיי
אדוה איכיה אדוהי אדוהי יתף טח טיפי יי

50

55

טטרוטן | טטרוטן חפצן יתנן יפון הפך אדכ
אפצי מכוסי עתי עפון | עיפון צביר סבב
סכה ידנה נור גריר דלטפסיל יח צמן | הצקוק
ציו רב עשכב יתן יתן | יתן | יתן | יתן | יתן
הופלכפן א'א' נב סג | אג יד דיגרא אסקניס
פספסא טטריס יי טטריס הוגא הוגא | הי הו
הוא הוא הי הו הו הוגא תוגא נוק ענדונ איכר
תרפסיס(א) | חר חר | חר חר | חר חר
הטלתה כונם אונס זה נכום | מקטל הפקפסקי
הדס בתל ברך יפן רגשת דכב כפתלא אבוק ||

5

10

15

20

25

30

35

40

45

592§

אמר ר' ישמעאל א" ל ר' עקיבא | תפילה
התפל(ל)תי וציפתי השכינה וראיתי את כל מה
שעשים לפני כסא הכבוד | ומה היא התפלה
ברוך אתה יי אלהי גדול שמך בגבורה יי אחד
שמך ואין וולתך | במרומי שמך פונת כיסאך
בזכמה בבית בתבונה בראת עולמן בגבורתך |
באדרתך בראת גודין דמומים דין עומדים
לפני כסא כבודך קבעתה | תכל גיא ביאת
וכונת בכבוד הלל ושיר הילול ומפואר וכל
גודים ושרפים | שעומדים לפניך מהללים

10

לעולם | מלכותך מסוף העולם ועד סופו.
ולשמן זה מזכירים כל מה שבראת בעולם(ך) |
מי כבוד גדול שמך לעולם קדושתך לעולם.
בגורתך על כל המרכבה אדיריותך | על כל חיות
הקדש | את' | חי וקיים לעולם כל עולמך. שהור
5 את' ויהמך | מתגללים על מיצחי חיות. לנצח
נצחים ידיר וידיר את' | אהבת' | בכל עולמך.
ואמת וגדק שמך. כסאך הוד והדר כבוד
ותפארת קדושה | וטהרה מסלסיל לפניך נקי
10 נקיטת תפארת ונצח.

תתקדש | לעולם מלך אל רם וגשא כי
15 אין כמך בשמים ובארץ בתהמות ובים
בכרמ' | שחק כסא כבודך משורר. וערבות
רקע שסכאך שכוונת בן מלאים | אדירות
25 וערצות מסלסיל לפניך ששון ושמחה. אופני
הוד. ורכובי קדש | משוררים שירה וניחומה חיות
הקדש מלליל בומרה כרו פיהם | כופיהם
30 | וימין זה יהיו מניעין לשמן צור עולמים.
ק'ק' יוח יהי זה יהי זה יהי זה יהי זה יהי
יהי זה יהי קדש שמך משרדך | קדושתך יהי
40 אתה אל רם וגשא רנה ויראה מלא כסא כבודך.

30

594 §
35 חתברך | ותן|שחבתה תחפאר תחרומם תנשא
תתגל תתקדש תתהדר | תחבב כי את'
כונתך | בכסאך שירה ומרה שיר שבת הלל
תפארת חתברך | ותפארת ונצח. ואהא ידע רוי
מגלה ומטה גלוי לפניך ומי יוכל | לומר שיר
40 ושבח שמך הגדול שהוא גדול לעולם ולעלמי
עולמים | יוכל | לספר מרכבך לעולם תתברך
מכל צאצא. | ותקדש | תתגל מאופני הוד |
35 תתברך מברכיך קדש תתהדר מברכיך דורים
תתפאר מברכיך | אשש | אש. תתחבב מחיות
45 הקדש תשחבת מכסא כבודך שעומדין לפניך |
ומשוררין לפניך בכל יום ומניעין קילוס לשמן
הגדול הנבור והנורא | כי אין בשמים ובארץ
כמוך ברוך את' יהיה האל הקדוש.

595 § 50
א' | ישמעאל אמרתי לך עקיבא הך יכול
למצוא למעלה מן השרפים | שעומדין למעלה
מראשו של רחיי | יהיה אלתי ישראל אמ' |
כשעליתי | להילכך ראשן תפלה. ויראיתו מהילכ
55 | ראשן | להפלתו וראיתי מהילכ | לרקע
ראשן עד היכל רקיע שביעי וכו' שעליתי
להילכ שביעי | והכרתי | מן מלאכים וצפיתי

ומגדיל בגבורתך ואומרים חי | צבאן|אות שדי
יהו | לעולם מלכותך מסוף העולם ועד סופו...
20 ולשמן מזכירין | כל מה שבראתה בעולמך מי
כמוך גדול שמך לעולם | קדושתך לעולם
בגורתך על כל המרכבה אדיריותך על חיות |
הקדש כי אתה חי וקיים לעולם כל עולמך
שהור אתה ויהמך | מתגדיל על מיצחי חיות
25 | לנצח נצחים | ידיר ידיר | וידיר | אתה | אהבת
| וימי ורחם בכל העולם ואמת וגדק שמך כבוד
הוד והדר כבוד ותפארת קדושה וטהרה
מסלסיל לפניך | נקיטת ותפארת ונצח.

593 §
תתגל | ותתקדש לעולם | מלך אל קדוש רם
5 וישא כי אין כמך בשמים ובארץ בים
ובתהמות בכרומי שחק כסא כבודך משורר
וערבות | רקע שם כסאך כונת בום מלאים
אדירות וערצות | מסלסיל לפניך ששון
ושמחה אופני הוד ורכובי קדש | משוררין שירה
10 עני וניחומה חיות קדש מלליל בומרה | ברה
פיהם כנפיהם מים | ויהיו מניעין לשמן צור
עולמים ק'ק' יוח | יהי יהי זה יהי זה יהי זה יהי
שלימין ית הרה | והו יהי זה קדוש שמך משרדך
קדושתך | אתה אל רם | וישא רנה ויראה מלא
כסא כבודך

594 §
תתברך תשחבת | תתפאר תחרומם תנשא
תתגל תתקדש תתהדר | תחבב כי 15
אתה כונת בכסאך שירה ומרה שיר שבת הלל
ותפארת ותפארת ונצח ואתה ידע רוי
ומטה גלוי לפניך | ומי יוכל לספר שבת
מרכבך לעולם תתברך מכל צאצא מיום
תתהדר מאופני הוד ותקדש שמך מברכיך קדש
תתהדר מברכיך דורים תתפאר מברכיך אש
20 תתחבב מחיות הקדש תשחבת | מכסא כבודך
שעומדין לפניך ומשוררין לפניך בכל יום |
ומניעין קילוס לשמן הגדול הנבור והנורא | כי
אין כמוך בשמים | ובארץ | יהי האל הקדוש.

595 §
א' | ישמעאל אמרתי לך עקיבא הך יכול לצפות
למעלה מן | השרפים שעומדין למעלה מראשו
של רחיי | יהי אלתי ישראל | אמ' | לשעליתי
להילכך ראשן תפלה | להפלתו וראיתי מהילכ
רקיע ראשן ועד היכל | וכו' שעליתי להילכ |
5 שביעי והכרתי | ב' | מלאכים וצפיתי למעלה מן
השרפים | ואילו | מן סודי הנגלן | וכו' שהוכרתי
מלאכים | אמ' | יהי האל הקדוש

מלכותך מסוף העולם ועד סופו ולשמן |
מזכירין כל מה שבראת בעולמך מי כמך
25 גדול גדול שמך | ב' | בעולם קדושתך לעולם
בגורתך על כל המרכבה אדיריותך על | חיות
הקדש כי אתה חי וקיים לעולם מכל עולמך
שהור אתה | ברחמיך מתגדיל | על מיצחי חיות
לנצח נצחים. | וידיר אתה | אהבת כל העולם
ואמת וגדק שמך כסאך הוד והדר כבוד | ות'
ותפארת קדושתך וטהרה מסלסיל לפניך נקי
30 נקיטת תפארת ונצח

593 §
תתגל ותתקדש לעולם מלך אל קדוש רם
ויהא כי אין | ב' | כמוך בשמים ובארץ בים
ובתהמות ברומי שחק כסא כבוד | מש' | משורר
וערבות רקע שסכאך כונת בום מלאים
כבוד. בום | ב' | מלאים אדירות וערצות
מסלסיל לפניך ששון ושמחה. אופני הוד |
5 ורכובי קדש | משוררין שירה. עני וניחומה חיות
קדש מלליל בומרה | ברור פיהם כנפיהם מים.
יהיו מניעין לשמן צור עולמי ק'ק' | יוח יהי
הוא זה חו שלימין ית הרה תהא זה יהי קדושת
שמך משרדך | קדושת | אתה אל רם וישא
רנה ויראה מלאים כסא כבוד | ות' | תתברך
תשחבת תתפאר תחרומם תתנשא תתגל
תתקדש תתהדר | תתחבב כי אתה כונת
בכסאך שיר ומרה שיר שבת | הלל ותהלה
10 ותפארת ונצח ואתה ידע רוי מעלה ומטה גלוי
לפניך | ומי יוכל לשבח מרכבך לעולם תתברך
מכל צאצא מיום תתהדר | מאופני הוד ותקדש
מברכיך קדש תתהדר מברכיך דורים | ות' |

594 §
תתפאר מגדולי אש תתחבב מחיות הקדש
תשחבת מכסא כבודך | שעומדין לפניך
ומשוררין לפניך בכל יום ומניעין קילוס לשמן
15 | ה' | הגדול הנבור והנורא | כי אין בשמים
ובארץ | בא' | האל הקדוש.

595 §
א' | אמ' | לך עקיבא הך יכול לצפות
למעלה מראשו | של רחיי | האל ישראל אל
כשעליתי להילכך ראשן תתהלה ותפלתו |
לחיות מהילכך ראשן עד היכל שביעי
וכו' שעליתי להילכך | שביעי והכרתי | ב' | מלאים
שביעי למעלה מן | השרפים ואילו | זה | אל
20 וצפיתי להכרתי | באו ותפשי | אמ' | אל
המקדש | א' | יהי האל הקדוש הוא שהוא על כסא רם

חי יי צבאות שדי | יהי לעולם מלכותך מסוף
העולם ועד סופו לשמן מזכירין כל שבאר
בעולם | מי כמון גדול שמך לעולם קדושתך
לעולם גבורתך על כל המרכבה אדירתך על
החיות הקודש כי אל חי וקיים לעולם בכל
עולמן טהור אתה ורחמך מתגדל | על מצע
דיוח לצנח נצחים ידיר ויחיד אתה אהבתך
מדתך בכל העולם | ואמת וצדק כסאך הוד
והדר כבוד ותפארת קדושה וטהרה מסלסלין
לפניך | וקי' ותיקון תפארת ונצח

593 §

תתגדל תתקדש לעולם מלך אל קדוש רם ונשא
15 כי | אין כמון בשמים ובארץ ובים ובתהומות
במרומי שחק בכסא כבודך משורר | לפניך
עריבות קדש שכסאך כוננת בהם מלאים
אדירות ועריצות מסל | סלין לפניך ששן
ושמחה אופני הדר וכרובי קדש משוררים שירה
עניי נחומה | חיות הקדש ממלכין בבורה בדר
פיהם זיה ויהוון מגיעים לשמן שמך צור |
עולמים קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו יידיה חי העולם | יהי יהוה יהוה
25 יה קדוש שמך משרתך קדוש יי אחד אל ואחד
רם ונשא | רינה ויראה מלא כסא כבוד

30

594 §

תתברך תשתבח תתפאר תתרוםם ותתנשא
35 תתגדל | תתקלס תתקדש תתהדר תתחביב
בראך כוננת בכסאך שירה וימרה | שיר ושבח
ההלל תהלה ותפארת ונצח ואתה יודע ריו
מפלה ומטה לפניך | ומי יוכל שיר שבח שמך
הגדול שהוא גדול לעולם ועולמי עולמים מי
יכל | לאמר שב[ב]ח מברכך לעולם תתברך
ובכל צאב מרום תג[ל]תגדל מאופני || הדר
30 תתקדש מכרובי [ש]קדוש תתקדש מחדרי
חדרים תתפאר מגודי אש | תתחבב מחיות
הקדש תתשבח מכסא כבודך שעומד לפניך
45 בכל יום | ושיניע קילוס לשמן הגדול הגיבור
והגורא כי אין כמון בשמים ובארץ | ברוך אתה
יי האל הקדוש...

595 §

אז ישמעאל | אמרתי לו לה עקיבא היאך יכול
5 תואר | לצפות למעלה מן השרפים שעומדין
למעלה מאישו של יריז | ואחרי ישראל אמר
לי כשעליתי להיכל ראשון תפילה התפללתי
וראיתי מויכל | להקיע ראשון ועד היכל שביעי
55 כיון שעליתי להיכל שביעי הוכרתי | שני
מלאכים ונפיתי למעלה מן השרפים ואילו הם
סיררי גליליו וכיון שחוק | רתי שמונים באו

594 §

שבח הלל ותהלה ותפארת ונצח ואתה יודעי
71 ריו מעלה ומטה | גלויים לפניך ומי יוכל שבח
מרכבך לעולם תתברך מכל צאב מרום |
תתהדר מאופני הדר תתקדש מכרובי קדש
תתהדר מחדרי חדרים | תתפאר מגודי אש
תתחבב מחיות הקדש תתשבח מכסא כבודך |
5 שעומד | לפניך ומשוררים לפניך בכל יום
ומגיעים קילוס לשמן | הגדול הגיבור והגורא כי
אין כמון בשמים ובארץ בא"ה האל הקדוש...

595 §

אמ' ר' ישמעאל אל ר' עקיבא היאך יכול
לצפות למעלה | מן השרפים שעומדים למעלה
מראשו של דחיי יי | אלתי ישראל אל כשעליתי
להיכל ראשון תהלה התפללתי וראיתי מויכל |
10 רקיע ראשון עד היכל ד' וכיון שעליתי להיכל ד'
הוכרתי ב' מלאכים | ונפיתי למעלה מן
השרפים ואילו הן שרדי גליליו וכיון שהוכרתי
ראו ותפיתי על כל המעלות של השרפים...

מראשו של ריזון | יי אלהי ישראל

596 §

15 וזו היא התפילה... באי אל אחד בורא עולמו
בשמו אחד יוצר הכל | במאמר אחד במרום
שמים כוננת כסאך מושבך שמת בגוהי | מרומך
מרכבך שמת בעליית מרום וכולך נשעת באומים
הדר | מפארך לוכרך גדוהי אש מהללך לשמך
שרפי אש כולם טעונים | דממה דקה שבת אומ'
בהליכתך באימה ומהלכך ביראה מעטפין |
20 עמוסים | בנאות | לפאר ליוצר מלאים עינים על
גביהם מראיהם | בוק זיווה נאה זה 'י נושאים
ומביעים נושאי חיות טהורות קק | מלאכי שר
אומ' לפניך גלגל חמה טבע פניהם מבריק |
72 בזהיר | רקיע כנפיהם מרדות דיהם פשוטות
בקול מים רבים קול כנפיהם | לפניך אש שמחן
וזהר נאה לפני כסא כבודך באימה וביראה
עושי | רצונך מגיעך לשמך הגדול הגבור
התורא פאר ושבת וכבוד מזכירך | לזכר מלכות
צהלה רנה כי אין כמוך ואין כמותך ואין
בחסדיך | ואין בשמך הגדול לעולם ולעולמי
5 עולמים | וזעף כיים ויבש וצופה | בארץ ורעש
ומגבורותך מתרעש כל העולם מחייא מתים
ומעמידין | המתים מעפין גדול שמך לעולם
אריי שמך לעולם קדוש שמך | לעולם אחד ושמו
אחד יי אחד יי זה זה יי זה יי זה יי זה יי זה
10 יי זה יי שמך יי וכרך לדור דור שרשן וען
ועפי יי מקמץ | נקס קון יעדרר אבנבן הוי הג
הג זה יי לעולם גבורתך לעולם | קדושתך לעולם
מלכותך לעולם בשמים ובארץ לפיכך נקרא |
שמך לבדך גברך לגבורתך ונסליל וניע לפני
כבודך כי אין כמוך | בשמים ובארץ ביא' צור
העולמים.

596 §

5 ואיו הוא התפילה ברוך אתה יי אל חד בורא
עולם בשמך | אחד יוצר הכל במאמר אחד
במרום שמים כוננת כסאך מושבך שמת |
15 וכולך נשעת באומים | מפארך לוכרון גדוהי אש
מהללך | לשבתך לפאר | ליוצר שרפי אש כולם |
10 טעונים דממה דקה שבת אומרים כהליכתם
באימה מהלכין ביראה | מעטפין עמוסין בגוה
לפאר ליוצר מלאים עינים כל בגוהים מראיהם |
כמראה דיום נאה זה לעומת זה נושאים ומבועות
15 נושאות חיות | טהורות ק'ק' מלאכי שרת
אומרים לפניך גלגל חמה טבע פניהם מבריק |
20 דיום כזהיר | רקיע כנפיהם פרישות דיהם
פרישות בקול מים רבים | קול כנפיהם לפניך
אש שרשן וצאצא מגולל עיניהם בקול רעש
20 גדול | שוררים שירה לפניך ויו מלאים ונה
מקפין דיום נאה בכל העולם בגאומ | ששים
בבאום ששמים וזהים נאה לפני כבודך באימה
ביראה עושי רצונך | מגיעים לשמך הגדול
25 הגיבור התורא פאר וכבוד מזכירי לזכר כבוד
מלכותך צהלה ורינה | ואין כמוך ואין כחסיך
25 ואין שמך הגדול לעולם | ולעולמי עולמים
מלכותך צהלה ורינה | ואין כמוך ואין כחסיך
ואין שמך הגדול לעולם | ולעולמי עולמים
25 וזעף כיים ויבש וצופה בארץ ורעש ומגבורתך
יתרעש | על כל העולם מחייא המתים מעורר
מתים מעפין גדול שמך לעולם | אריי שמך
30 לעולם קדוש שמך לעולמי עולמים יי אחד יי
זה יי זה יי זה יי זה יי זה יי זה יי זה יי זה יי
לעולם יהוה אריי שמך לעולם קדוש | יהוה וכרך
30 לדור דור שרשן וען ועפי יי המקמץ נקס
יעדרר | בגוהי הג זה יי לעולם שמך לעולם
35 גבורתך לעולם קדושתך לעולם מלכותך |
בשמים ובארץ לפיכך נקרא בשמך גברך
לגבורתך ונסליל לקדושתך קדוה | לפני כסא
כבודך כי אין כמוך בארצות בשמים ובארץ
ברוך אתה יי צור כל העולמים.

597 §

רו של סגולתך כו' אמ' אלישע | בן אבוייה כשהייתי עליה בפרדס ראיתי את
אבתא ראי' | יי צאנות שהוא יושב על פתח פרדס וק' ריבוא | של מלאכי
15 השרת מקפין לו. שני אלף אלפין ישמשניה | וריבוא ריבון ג'. כיון שראיתי
אותם ובהלוי ותרעתה | ורחקתי את עצמי ונסכתי לפני חק'צ' אמרתי לפני
20 ר' | של עז כתבתה בתורתך הן לוי אלדוק השמים ושמי | השמים ג'. וכת'
מעשה דיו מגיד הריקע אחד בלבד. | אמ' לי אלישע בני כלום באתה אלא
להדיר על מידותי | לא שמעת משל שמשולש בני אדם. | שנת ארבע | אלפים
25 ושמלתו מראת ושנים לבריות | עולם | ג' | סימתי העתקת ההיכלות פה
55 האלדוקין בב חמו כח יליד | ויליין | דה אלפים תריז רוב נאלדברר ממדות
פולין |

ואיש אלתיב טבאי סכתאות תגרא באהל | בואל כל מי? אסימך מסבור
הותתיי תך אורי ברחילי ספקום | בפתי באמיר איסטרו ממכאי באכרות
באות בריכות אספותי | תגרואל יתראל מאיהל דאנא אאכסות פתואל לכרות
כותרך ולברייך | 11

5

599 §

ורטכות דרניאל. אחך לניחן כסביר גוראי זמראנא איאי נמא חידיי אומן |
צהבי איף פחסייה מליכה באחר קיק אנוא כאחך תאן ידיה סימור אינן
ואבנלה | ואיכא נאלאה וכסאי? אורן אבדיה דא רביאל אכטיי ביאש
אבליה לאיטוטי את גיוריהן | חלק חסר מלכא אסכטוב כינו וואור אינא
לחי לאן אסימך אוללך אמיאך איללך נתחבי | נתחבי אחרות אסירוק רורת
תגרא נורא טור פחות הנה חלק כסא אסיות תיחמי | ותר לאמנת גליל מאות
יאלא קאנת תאות איסא דקוסא יאן דאנא באהל תאיהל | אספא באר (ר)בת
אכות ונאנת תאית גאות אטור יטאבירא אות מרבי | ארינא כל לי איסמו
אטרי מכסא פכאך טאס אלסטר סאר תרגיאל | ולניאל? לניאל קמניאל
יאכחות סנחיו סנחיו טרודירי אותה דאבית | יבית אסבה ראנא אן נטת איבי
פחיי | תל מאמא טורי אבית | אסאת? לאי לאלילא תחברא אראמית
אימחת תתרחיאל לחינה | בר? ינה אטיאל. נד.

20

600 §

יטסאים טואל אסאך באלוי באחטמי אב | אב רתל איב באסא סאחתא
אברתיא אינאם באריך תגריחן | יהוד תרדי אסיוא | א? אית אססילו ואטת חאר
אר סוף כריסיהא | אבובא קאמא פילנפיאות חקנה טאס טוחן ניתחת לא כחא
אחריאל אלחורן | תאביי אסיריב אביה אלללה וחילאה אכסותן קלות מאאת
מארטארות | מאר טארות | תאיוא אללים | אן אסטר מחרן מחושה טעות
ברכתיב? יהוא מן שלמה איש יעור באהלי | אניק אחר רינאל נחן איסבאל
אזות בלימאלי לחומי אסבאול? תחקביא תחסי אף | תחפא אראבא באל
אסאל אסבאל מיופסי אפיה אסטריי נחסייה כריה אנאן | סלמיאת לאביות
איתחר אסטיאל לא טחר ראחא ונבא אסדנור אסטרך דאן | נחל אבאר אוריה
אליחל אס טיטי ואניי דאסת חליא מים אניאל מלכות | תאריה אסבית
תגרסת אסביחל נאור אנתחן וזיתחור יאך אסאך (נד) |

30

601 §

שלום כסא טוב איתא בית אתחל אטרא מאפסר ואנדאן חל ליאית תרף | באן
נקרסל אסיפתאה בתתאות כרתא ואיפסי אטנין איסחוב | נאור סליחאל
אסבאך א אהל אסתה יאות טהפילא אבריי חריץ | יאם תחרא יאסון אירבא
מלות תחדך באחל אהאל לתוכרי אחות |

25

602 §

ומלאכא בעל בעירה דישמה איתתה לא תמה. ומלאכי דשליט על | חיותנו
דמברא פתגניאל. ומלאכא דשליט על ענפא בראל. ומלאכ? דשליט על
רושא תרגואוב. ומלאכ? דשליט על אילנא מאכתיאל. ומלאכא דשליט על
כטמנסא אבאם. ומלאכ? דשליט על גהרייא | חסיאל. ומלאכא דשליט על
דוסחא מבזריאל. ועל אינשא קרא רבא | דוא הבמת תלניא קרא רבא משה
יצלי ויבעי רחמי אינש בין טב | לבין ביש.

40

603 §

ואמר לא לא ש' יחייב לאיניש למיצליה אלא תלת שעין. | שעתא נ? קמייאת
דיומא צלי ואדבר מאה שמהתא קדישא ותקיא? | וסכו מיהון תלת מאה
וארבעה אמן שלי. | קק? קן קן קיה באה | איכסנדרום תמא פטא דכמי.
קלאבא פטא אפס טרוקיא וטרוחן | אמרסיו וגברא איון? | ל? כסבין? נ? א? מוג
לא איש איסורא אינומטא | טחוטא פראק. אירימינא קן תנו לי רפואה.

50

604 §

איזוהי אור גודלה | כל אשר אחר הביט לבו פחות מכאן אבילי מעקרת רוא
בביר | אילו שאמר מקדימך אבול מעקרת אבול מיתת תאירית ותרוח |

40

אסימון, פסבור, הותחיי ווך, אורי | בורחלי הפרנס בפאיי באמיר איסטרין
ממסא | דאנה אלל כסות פתואל | לבורת כותרן, ולבראל | באברות, באות 10
ברבינת אספות גהריאל יתוראל | מאיהל' ג'.

5

599 §

דר מכות וזריאל אחן לינוחך בסרדי | גוריהא, זמדנא, אביא נאמי הוי דיי
אורין יצחבי, | אאי, פחסיה מלכיה, קיקאנא |איטרמילן| באתרן | כנאן דידה
סיתור אינון ואנכלה וויכא נאל תא | זכחאי אדר אתון אבריה טוב לאיסנוני 15
את | יגוריהן אסכי טוב כינתו ואידור אינא להילאך | אסיאך אוללך אמיאך
איללך נתח ב' | את אס | אסיאך ארת אדר תנא טרא טורפותו תאן | חלק קא כסא
אסירת תיחמי ודר לאמו(ות | לאמות' גלל | מאות יא לא קא גת תאות 20
איסאדקופא יאן דאנה | באהל תאיהל אספא בר רבת אבתת ונאות תאית |
נאות אטור, טאפאדא אות מרבי ארי ארינא | כל לל איפוא אטרי מכסא סבאך
טאס אל סטרפאל | תרגיאל לגיניאל קמפאל יאבחות טנרוי נתנו | סתור || 261
טהראיך אומה דאיכותיו ביה' אסכה כאנו אן נות | או בי פחדו נהל מאמאטו
בי אסכית אמתה לאני לא לילאל | תחברא ארמית אימתת תתריחל לחינה
ברניה אטיאל | ג'.

600 §

אסטאים טנאל אסאך באלכי באומי אני איב | באסא סתתה אברא אניאס 5
באבך תרגיהן יתנה |סרדיאס יא אית אסילוי יאנוה סאר אס סוף ברסיהא |
אבנא קאחה פנפאית תקנה טאס טיון ויתחת לאב | אח אהריהאל סרות טאבי
אפריכי אבה איללה יחילה | ארסתון קלות מאנות מאר טארות אחיא אלם 10
אין | אסטר מחרין חמושה טועת ברכתבית ידיא מן | שלמה אמ' איש יעיר
25 באבלי אנך אחד ריגאל נחא | אים כאן אבות בליחואל לחומי אסבאית חוק
אן תחסיאך | פתחא אבא בא באל ריסאל אסראל מאפסי אפי בה אסטריני |
נחאס באריה אנונין סלמיאט לאבות אנתאר | אטיאל לאשחר דאנא נכא 15
אסבור אסטר | דאך גינאל אבאר אוריה אליא(ב)ל אסטר דארגי |
30 (ד)אסתחל אמיא אמתל מלכות תאריה אסברית תגדנות | אסכיל נמיר
אנתור נאנתור יאך אסתאך, | ג'.

601 §

שלוס כסא טוב אינא ביה איחאל אטרא | מאפסר ואגרא חל לזאת תרסבאן 20
35 וקסאל איספתאות | בתתאות נרתא וויפס אנוין איסחוב גורא סחאל |
אסברין יא אהל אמתה יאנו טהריאל אבירי חרין || יאס חרוא יאפון אירבא 462
מלות תחרך ברוחל אוחאל | להלנני אוחל

602 §

40 ומלאכא בעל עירא דר שמה איתתא | לאינא |ומא| ומהא דשליט על חיותא
דמברא | מתותיאל, ומה דשליט על עופא בדאל ומה דשליט | על ריחא 5
תרגיאוב, ומה דשליט על תהומא סדרקא | ומה דשליט על טורים ראמפאל,
ומה |והשליט על | אילוא מאכתיאל, ומה דשליט על בסמנסיא אריאס | מה
דשליט על ברניא על גינת עבד פסיל, ומה |דשליט על גהריא |סר| תרסיאל
45 מה דשליט על רוחא | מבריאל ועל אנשא קרה רבה ודא נהמי הבמת |
תלניא קרא רכא שמה יציל ויבער רחמי על | אנש בין טב לבין ביש

603 §

ואמ' לה כל שענה יריב לאנש | למצלחה אלא שעין ג' שעתא קמיתא דיומא 50
ציל | ואדכר מאה שמתהא קדישא ותקיסא וסכוטיתון | מלות מאה וארכעה אמן
שלוס, קן קן קין | באה איכטנורוס תמא פשא דרימיקל אבא גימא |
אפסטאקיון וטרסון אמרסין וגברא איולי כסוביווי | טא מיגלא איש איטורא
אינימטא, ט' ת' טא פרקא | אירי מנא קן קן תנו לי רפואה.

604 §

55 איוו היא אור גדולה | כל אשר אסר הבו טלני פחות ומבין אבילי מעקרת רוא | 20
ספר אילו שאמ' מקדימין אבלי מעקרת אבלי מותק | האריות הדרות.

605 §

§ 606

אמתי' הו' חרבא של | משה שזיה עושה נסים וגבורות ויכלה לכל כשפים. והוא 5
נגלה | למשה בסנה. ונמסר לו השם הגדול המפואר. ואם נגלה לרבי | ישמעאל.
כשעלה למרכבה ושמו' אותו באמת והוא שמו'ך. /ל| לאיתתא לא תקרב שלא
תבולת. והוא מצילך מכל צרה בעולם | הזה.

§ 607

ואם רצית' | לבדוקי אמור על עץ עבות שמנה פעמים | והוא יבש. 10

10

§ 608

אם רצית' | לאחוז דנים קח חול מן הים וקח עליה | תמרה ביד השמאל ואמור
עליהם החרב והם באים במקום | אשר תשליך את החול.

§ 609

ואם רצית' | לילך בים קח עץ מפליה | וקוב אותו וחרה בו חוט שני וקשרהו
בעקבך. וכתוב ואמור | עליהם החרב ולך והכנס וצא בשלום. 15

20

§ 610

ואם רצית' | לשכרו כחוב | החרב על טם קופפידיון ושמו' אותו בקטמון 15
ומשתברין |.

§ 611

לאחזה כחוב מרום ידך על שעריך שפך ושם האשה וכתוב | במגילת צבי בדם
אצבעך שם האשה ושם האיש ואמור החרב | והיא באה. 25

§ 612

ואם רצית' | לבדך קהל קח זרע ברשום ביד שמאלך | ואמור החרב ובזק ורד. 30
ועד שיבא השמש ויטול אותך כרצונך | וצום ימים שלשה ועשן לבונה ופרח 20
לבן. ואמור החרב בבקר | ובערב מיד יבא וידבר עמך ויעשה עמך.

§ 613

ואם לשאלת חלום | קח שמן אפיכלסמיון וכתוב על קרנוס אירא טיקון וחוכר |
החרב לפני החר והכה החר בשבט של זית וירבץ. 35

§ 614

ואם רצית' | לבא אצל אדם גדול קח שמן ורד ואמור עליו החרב. ותן על | פניך 25
ועל ירך וישמע לך. 40

§ 615

ואם רצית' | לתת מריבה בקהל קח | חרדל מלא ספך דשמאלה. ואמור החרב
חריק ביניהם ויהרגו | זה לזה. 45

§ 616

ואם רצית' | לקהל | להפריש איש מאשה קח בשר חמור | בפוך. ואמור החרב על
שנית וראו לא תקרב בידך. 50

§ 617

ואם רצית' | להפיל שונאך קח טס של עופרת ומשערו ובגדו וכתוב | החרב ורמי 30
בביתא חריבא וירבץ.

§ 618

ואם רצית' | לילך בשוק | ולא יכירך אדם קח ארטמיסון ובשמים ופיח ועצשן 55
עצמך | וקח לב שועל ואמור החרב וצא.

- 606§
אמת [?] הוא זה חרבו של משה שהיה עושה | בו ניסים וגבורות ויכלה כל ילכל' 5
כשפים והיא גלית | למשה בסנה ומסר לו השם הגדול המפואר | ושמו' אותו
באמת והוא שומר אוהד | לאיתתא | לא תגש שלא תי' כזה והוא מצילך מכל
צרה בעולם | הזה. 10
- 607§
ואם רצית לברוך קח עץ עבות ואמור החרב | [הד] עליו ה' פעמ' במעלה
השמש יבש. 10
- 608§
ואם תרצה | לאחוז דני[ם] | קח חול מן הים ועיקר תמרה ביד שמאל | ואמור
החרב עליהן וכן באין במקום שתשליך החול. 15
- 609§
ואם רצית להלך בים קח עץ מפרזלא וקוב | אותו וחרו בו חוט שני וקשור 15
אותו כעקבך וכת' | ואמ' החרב עליו ולך והכנס וצא בשלום. | ואם רצית להריץ
יפה כת' החרב בכריתס אי אדא | [ט]אי קח. וכן יין בחרש חדש וישתו וירחצו
פנידם | ונוצחין. 20
- 610§
אם רצית לשבור אותו כת' חרם על טס | קיפרינן וסמון בקמטון ומשתברין. 20
- 611§
להבהאל. | כת' מדם ידך על שערך שמך וכת' במגילת צבי בדם | אצבעך | בש |
לשמך ואמור החרב והיא באה. | 25
- 612§
ואם רצית לברך קהל קח זרע פרי שין ביד שמאל | ואמור החרב וזרע בְּתוֹכָם 30
ורד עד שיבא השמש | ויטול אותך כרצונך וצום ימים ג'. ועשן לבנה | ופרח לכן
ואמור החרב בבקר ובערב מיד יבא וידבר | עמך ויעשה כרצונך
- 613§
ואם לשאילת חלום קח שמן | אפיכלסמון וכת' על קרטיס. אירטיקון וחזקר | 5
החרב לפני הנר והכה את הנר בשבט של זית | וירבץ.
- 614§
ואם רצונך לבא אצל אדם גדול קח שמן | וורד ואמור חרב על השמשותן על
פניך וידרך | וישמע לך. 40
- 615§
ואם רצית ליתן ריב בקהל קח | תרדל מלא כסף השמאלית. ואמור החרב חרוק 10
| וידורו זה לזה. 45
- 616§
ואם רצית להפריש איש מאשה | קח בשור של | חמור | חמר בוניך ואמור החרב
על שנייה | ויר[א]ת לא תקר [?] בידך. 50
- 617§
ואם להפיל שנאך קח טס על | עפרת וקח משערו ומבגדו וכת' וכת החרב וכן
בבית | והחריבה וירבץ. 15
- 618§
ואם רצית להלך בשוף ולא יכירך | אדם. קח ארטימיס(ס)ן ובשמים ופיח ועשן
עצמך וקח | לב שועל ואמור החרב וצא. 55

620§

ואם רצית לשבר שנאך כת' החרב על | חרס שלא נכנס לאור וטוח החרס והשליך בביתו. |

621§ 5

ואם רצית לעשות כל דבר קח ביומין ארטימים ואמור | חרב נוכח השמש ויעשה כל דבר ויהיה עצמן ימים | שבעה ותצלח בכל דבר ולחבירים עשה 663 מצות שמור | ען|צמן מכל שבועה והוצעו לפשך ובכן תצלח בכל | אשר תעשה. |

10

622§

חוק. שעקץ קמטר. | אחר. איפת גופיר וקיסוס. | מנ? | סבובי בתם | כי 5 בתי תימן אביץ. כת' על כך דרך | ??? | שמאל הבא | גר חדש וכסה אותו ותן בו מעט שמן וית וזמעת נפט | ולבש בגדים יקיים ותישן בבית טהור ומיד בא מלאך | ומעמיד יך ומלה לך כל מה שאתה מבקש. | 15

20

M40

D436

623§

שאל ר' עקיבא את ר' אליעזר | הגדול כמה משביעין שר הפני' לירד לארץ לנלות לאדם ריו מעלה | ומטה ומחקר יסור מטה ותעלמות חכמה ועורמת 15 תושיה. אמ' לי | בוי' פאם אתה הורדתיו ובקש לשלוח העולם כולו | כי שר אדיר אדיר הוא מכל פמליא של מעלה ותמיד עומד ומשרת לפני | מ' מלכו של עולם בנקיט פרישות טהרה ואימה ויראה בכבוד | קנו לפי ששכינה עמו בכל מקום 20 בכל מקום אל' הריני מוקיף על אחת /ש/ | שבעה כהורי שוהרתינו בשעה שאני מוקיף לתשמש בו יושב | בתנעית יום אחת שהוא מוריד וקודם לאותו יום יקדש עצמו | ימים מקרי' ויהא צובע באמת המים ולא יהיה מסית סיחה | ולתכלית 30 ולתכלית ימי טהרותיו ביום תנעיתו ירד וישב במים עד צוארו | ויורד קודם שישביע |

624§ 35

משביעיני אני עליכם שרי אימה ויראה | ורעד שאתם ממוני' לפנות במי שאניו 25 נקי וטהור וכרע | לה | להשתמש במשרתי עליין בשם הנכבד ותגורא הוא שקריא קתתיא. היה. סנקיק. רותח. הוה. סנוקק. רותח. הוה. פפטה. יודר. יה. אנקס. יודר. אדיר על הכל ומושל בכל והכל בידו שלא תחיוני' | ולא 40 תרשעוני ולא תפחידוני ובורח גילה הרוך. |

625§

ואחר כך | ישן | יפתח | וישיבע כי נתחוק כי חתם עצמו בשם של מ'ב אותיות 30 שימש /ת' | יתבחרו ותפחדו כל צבא מרים ויחזיר וישיבע אותם. אדר. גהו. | 107 ב חיו. יר. שהו פוגע ולהטח בכל מלאכי חבלה 45

626§

כלשר הזה בשם | הזה אני קורא לך. אהדייא. שר הפני' נער משרת לפני מלכו 10 של | עולם הוא שר רוב על כל צבא מרים

627§

משביעיני עניך וגור אני /ע/ | עליך שחוסף לי לזקק לרצוני ותתקבל שבעות 5 גורתי ושאלתי תעשה | בבקשת' תמלא ולא תבהילני ולא תרעוני ולא תחלחלי ולא תדע | קומתי ולא ימעדו קרסולי ולא יתעמת דבור שפתי ואחתוך | וא' | ואחתוך והשבעתי יתגבר והשם יסדר בגרונ' ולא תרעוני |לך/ 10 לפות יד' עות ולא תעדיני לרגל משרתי' להבהילני לראוני |לפות יד' לא אשקך באש ולהבה

628 §

364 שוב א"ו קר' אל ב"ר' שמואל' שאת' | נלה להם לרבאם חוסי' להחמיק
 חסדי' ברינא' | חסדי' ולחמיס' אמרי' נתנם. | וכך לרשמי' וכו' |
 5 ספיקותי' | כיוני סק' וזו היה. | מפורש אטימול. | כיוני צלמס' וזו היה.
 מפורש פסקי' פסקי' פסקי' | והנרן כיוני צמח' וזו היה. | מפורש סתירה. | כיוני
 10 ית' | הנדס' היה. | מפורש פסי. | כיוני | צקנה' זה היה. | מפורש סתירה.
 | תחת' | עני' זה מפורש אטמס. | כיוני אטמני' וזו היה. | מפורש סקסם.
 קרדדו' עני' זה היה מפורש | וזו לא יא' | כיוני פד' מידו. | מפורש וציאל.
 10 | קמו' וזו היה י' וזו היה. | מפורש סטנאלי' י'. | כיוני סקמנה' י' זה היה.
 | מפורש | קיאל' זה היה. | כיוני צמח' | שיה' זה היה. | מפורש | וביאל' | כיוני
 אצניית' זה היה.

629§

הריני משביע | בארבעה עשרה שכל רזים וסתררים ואותות | חתומות בהן 15
ונעשים, ויסודי שמים וארץ בהם.

630§

וארבעה מהן חקוקין על ראשי החיות ואילו הן | הוגג טתי והו צץ נני ייסי נני
סיה אדון הגבורות זהו בד | הוג קסיסה. בעל נפלאות. תצמצ שש גהי הה. | בעל
פרישות. מתנת צניה ובר גרדיה. בעל העול.

631 §

20 ואִרְבַּעַה מִהֶן חֻקִּין עַל אַרְבַּע רִחוּת כֹּסֶא. | וְאִילוּ הֵן נָהִי פֶרֶד גְּהוּ זֶה הוּא הָאֵי |
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ, מִפֵּנֵי עַמְמָה יֵה אֲדִיר אֲדִיר אֲדִיר. | סִסְבֵּר טִיל אֲחִיָּה
אֵל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים אַתְּ כֵּן עֲתָקָר || פְּנִיָּה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. |
א65

632§

ד' חוקק על ד' כתר | האופים העומדים נגד החיות כאמור בלכתם | ילכו
ובעמדם יעמדו. ואילו הן. בליט גייה | ומי יחיי | ויהי | שליט על כל. אנסנו צב
סס רור יה | אדיר על כל. וננהו סס הי צץ הזה מושל בכל. | דרהי בירעיהו. 5
שהכל בידו.

633§

וְשׁוּמִים מִהֶן חֲקֹקֵק עַל־כְּתָרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן רָם וְנִשְׂא וְאִילּוּ הוּא וְזֹת צֶץ־סַפְּצָצָה קִדְרָר חֵי תִסִּיה שֶׁלִּפְנֵי תִכְרַע כָּל בְּרֵךְ וְכָל־פֶּה יוֹדֵה לִפְנֵי אֹזְקָה זֶה גִּרְח שׁוּי שִׁיחַ מִבְּלַעֲדֵיו־אִיז אֱלֹהִים וּמוֹשִׁיעַ.

634§

בהם אני משביעך וגו' ומקרים) אני עליך שחמה' ותרד אצלי אני פל כן פל.
ומה ולא' שילחך ויירדך לא תטרף דעתי ותלה לי כל מחשביך ר' זושא מעלה
אמת וסורתי אצוני' מעלה ומטה ר' בניה' (וערמת ושיח' אצוני' שהוא מסופר
לחבירי' כי בשמות' תגדליהם ואירייהו נפלאים' ובחונים' וסדורין השבעתין' ¹⁵
שבך נכון כסא הכבוד ומושב עליך כל מדרה ששעשה' בהפלה ולא נאז' עד
שלא יוצרחה ולא יצרך כל צבא' מרום עד עשה' (שמים) ארץ ומחבר.

6358

שוב אני קוראך ב' שמות ברורים | שבשמותיך שאני לך למעלה מהן חץ
מאחד. | וזהו פירושו טעם צניה רתיה אל יה עת צניסס חו | הו היה אל יה
בהורדגו עשמש שהיה אלוה פטנוק | צהו ססען יה ואהה אל יה אזהנך
פטפטרי הוה יהוה | יה אל יה.

636 §

25 משיב' אני עליך ב' שמות כבוד ה' | שמויך שאותות שלך כתובות באש
כולעות באש || ועופפות למעלה מכסא כבוד ואחת עולה ואחת יורדת | כדי
265 שלא יציצו בהן שרי המים. וכך פירוש וניקוב | והידורך אהבת גייסס הוא
יה יה. קיימוס קריר | הוא יה של האיסוס גהוה יה תחמניה יה והורגה |
5 יה. רבם הורגניה |

628 §

[illegible]

629§

הריני משביע בארבע | עשרה שמות שכל רזים נסתרים. ואותיות וחותמות בהן |
נעשים ויסולף שמים וארץ בהם.

630 §

אֲרָבַע מֵהֶם חֻקִּים עַל רֵאשֵׁי הַחַיִּית. וְאִילוּ הֵן. סוּג מִתִּי הוּא צֶץ גִּי (פֿ) (ס) יר.
אֲדוֹן | הַגְּבוּרֹת. וְהוּא בִד הוּא קְסִיסָה בַעַל וּפְלֹאוֹת. תַּצְמֵץ שֶׁשָּׁן (ר) | הִיתָה בַעַל 15
מִרְשֹׁת. קִהְנָה אִינָה וְכָל גִּדְרָה בַעַל הָעֶלֶם.

6316

וְגַם אַרְבַּעַה מֵהֶם חֻקִּים עַל אַרְבַּע רַחוּת כֹּסֶא. וְאִילוּ הֵן [וְהִי פֶרֶד גְּהוּ. הוּהוּ.
קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים. פֶּצַע נֶנַע קוֹה יֵה | אִיר אִיר אִירָן. סִסְכֵר נִיל אֹה יֵה
אֵל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. אַחֲכָן [עֲמֹכֵר פִּנְיֵה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים.

6328

וארבע' מהם חקוקים על | ארבע כתרי אופני גבורה העומדים נגד החיות
כאמור | בלכתם ילכו. ופעמים יעמדו. ואילו הן פליצו גייה חיי שליט | על כל.
אגסט אירסס רוד. יתי[ה] אדיר על כל. זגהו ססה צץ | הוה מושל בכל. דדהי
בזרד כיה שחבל בידו.

633 §

וּשְׁמָם מֵהֶם חֲקוּק | עַל כְּתָרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן רַם וְנִישָׁא. וְאִילּוּ הָן. וְתִרְעָץ פִּפְצָץ |
קִדְדֵר חֵי תַסִּיָּה. שֶׁלִּפְנֵי חֲכָרַע כָּל בְּרֵךְ. וְכֹל פֶּה יִדּוּ לִפְנֵינוּ. אֲזָקָה. זֶה גִּרְנִן שׁוּי
וְכֹה מִלְּעֲדֵינוּ אֵין אֱלֹהִים וּמוֹשִׁיעַ.

6348

[illegible]

אני קוראך בחמשה שמות ברוכים שבשמותיך שאני לך למעלה מהם
חור מחור פירוש. נגה ציית רתה אליה. כבודתה עת גוסס וזהו
היה אליה בהורגסו [עצשש] עשש שהיה אליה. פטקס זהו ססני יה ואהה
יה אליה. אהוהבר פטפטס הוה יהוה יה אליה.

6368

מִשְׁכָּן אֵי עֶלְיָךְ בַּחֲמֵשׁ שָׁמוֹת. כְּגֹד חֲמֵשׁ שְׁמוֹתֶיךָ שְׁאוֹתוֹ | שְׁלָךְ כְּתוּבוֹת 40
בְּאֵשׁ וְעוֹפּוֹת לַמַּלְאָכִים מִכֶּסֶּא הַכְּבוֹד וְאַחַת | עוֹלָה וְאַחַת יוֹרֵדֶת כְּדִי שֶׁלֹּא יִצְיִצוּ 437
בְּהֵן שְׂרֵי הַפְּנִים וְכִּי (פִּי) יִרְשׁוּ וְיִקְיֹבֹן | וְסוֹדִיךָ. אֵל לֹמֵת גֵּינֶס הוּא יֵיב
קִרְיָסוֹ קִרְיָי הוּא הוּא | יֵיב. אֵל יִסּוֹג הוּא יֵיב תִּמְנַעַת יֵיב הוֹרֵנָה יֵיב הַ

628 §

שבו אר קורא קד שמוח' נאשתה חלום דלם לבית חוח' להלחיק ריב
נביא' פמיה' ו'ולעזערם קרע' ונעם קר' ו'נביתים וואס אפסיעות יב
קסם וואו ח' מפרש אטימון קרע פאר אונזם ביט ד'ה / ו' מפרש
5 סתם מפרש (א'ה'ורן) ביט סתם מליו דה חיה מפרש' מ'עוררין ביט
חסני דהסס ויה' מפרש משי' ביטו עזעה' די ודיה' מפרש מוק' ביטו' י
מנה חיה' מפרש א' אטסון' יב' אטכורו ודה חיה מפרש' וואלי ביט
פרוס' סת' מפרש ויפאל ביטו עזעה' ודה י' ויה' מפרש
סנטיאל' י' ביטו ספרסכרתי י' ה' י' מפרש עגלי' י' ביטו צצמכ' י
10 י' ויה' מפרש כרס' י' ביטו אנוצות' י' ויה' י'

הריני | משביע בארבע שכל רזים וסתר' ואותות חותמות בהם ועשים | ויסוד 25
15 שמים וא'ד בהם

20 קתנת צניה | ובר גרירה בעל העולם.
הגבורות זה בר הוג | קסיסה בעל נפלאות תצמץ ששגדי הה. בעל פרושונ(ת)ת
וארבעה מזה חקיק' על ראשי החיות | ואילו הן הוגג נותי זהו צץ גלי סיה אדוק

וארבעה מהן חקוקי' על ד' רוחות ואילו | הן נקי פרד גהו זין הוה קדוש קדוש
הקדוש פפג נג ענמה | יה אדירי אדירק ססבר טיל אח ייא אל אלדי האלדי' 30
אתבן //עתקך || עתקך פגני מ' מלכי המלכי' 25

ור' חקוקי ועל ד' כתר האופני' העומדי' | נגד החיות באמ' בלכתך ילכו ובעמי'
יעמדו. ואילו הן בלוט גייה | ודי שליט על כל אנהוצב סם דיר יה אדיר על כל
30 וזגה סם הצץ | הוה מושל בכל דרתי בירייהו שהכל בידו

וּשְׁנֵי מֵהֶן חֲקוּקֵי עַל כְּתוּרֵי שֶׁל מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן רָם וְנִישָׁא. וְאִילּוּ הֵן וְחַת צִץ פֶּץ צִץ 5
קָרָר חֵי ר' חֲסִידָה שֶׁלִּפְנֵי (פ) צִוּ חֲכָמָה כָּל בְּרַךְ וְכֵל פֶּה יוֹדֵה לִפְנֵי אֲזָקָה זֶה 35
גֵּרָח שׁוּי שִׁיָּה מ/ מְבַלְעֵדֵיּוֹ אֵין אֲדֹרִי וּמוֹשִׁיעַ.

40 בהם אמר שלשך נזר ומקיים א] על שחמזו ותרד אצלי אמר פלו כן פלו
 אתה לא שובך בך בך דרנך [מסורן ונולד לך כל מחקרי דור נעלה ומטה וירי
 בינה וערמח [תושיה כארם שהוא מספר עד חבירו כן כשמותו תגדלו ויחזיקו
 10 ונפלא ובחזון יסודים ושבתי שבתן נכון כסא המבור ומושב [עלין] א] ונפלא
 חמדה שונעה כהפלא ופלא מאז עד הוצרת אלך ב] וצרך כן צבא מרום
 עד שלא נעשה ארך וחזות דרר ארך וברית שובך

טוב אני קוראריך בה' שמות ברור' שאין לך למעלה מהן | חוץ מאחד. וזה פי' 15
צונקציות דתיה אליהם ציוסם הוהו היה | אליה בהורדגונו טעשש שהיהאל יה
פסוק צהו ססנו יה ואה | אל יה אז הדר פטפטרי הוה יהוד יה אל יה. 50

משביע כה' שמות | כנגד ה' שמות שאותו שלהן נתיבות באש בולעות באש
מסכא בך כבודך ואחת עולה ואחת יורדת כדי שלא יציצו בהן שר /ה/ הפני' 20
וכך פ' וביקובו הידורו ולמדת גניסס הוה יהיה קרימס(ס) קריי יהי יה הו
הה גה יהי יה יקניעץ צל זר שפלתה וז' חיייה יחב. בהם השבעתי אמת
ידע ומכיר שבה גודל שמות אלו | וקחתי וז' חיייה וז' חיייה וז' חיייה וז' חיייה

628 §

שבו אי קר קר לך כי שמואל אהרן ונחליהו לבושים חורין למחנות דברי
 יושבי ארץ פלשת ונחליהם' ורש"י וקם רש"י כי יכועים הוא פסקנות ויכוע
 74 פקס ינה' והה' כי מפרש אטמית כינו גזלם ינה' זו היה מפרש סמקין'
 מפרש מרוב כינו מנחם היו זה היה מפרש כיני גוררין כינו חסני גהנוס
 ינה' מפר מרוב כינו עקבה ינה' ויהי מפרש סמקין וינה' כי מנ חסני
 5 מפרש אטמית כינו אטמטט ויהי' מפרש קטט כינו קרם סס דרר הי' זה
 מפרש ויהי' ארץ כינו רר' והה' מפרש יפלאר כינו קרם ויהי' זה
 ינה' מפרש סמקתה' כינו' סמקתה' ה' ה' מפרש ינה' זה
 כינו צממטת סמקתה' ויהי' מפרש ויהי' כינו אצמנות ינה' זה

629 §

הריני משביע | בארבע שכל רזים וסתררים ואותות חותמות בהם נעשים ויסוד | 10
שמים וארץ בהם

630 §

וארבעה מהן חקוקין על ראשי החיות ואילו הן | הונג טתי והו צצ ניי סיה אדון
הנבורות הן | בר הוג קסיסה | בעל נפלאות תצמץ ששגהי הה. בעל פרישות
קתות צניה | זכר גרדיה בעל העולם.

631 §

וארבעה מן חקוקין על ד' רוחות כסא | ואלו הן נקי פרד גזון זין הוה קדוש
קדוש הקדוש פפנ גג ענמה | יה אדירי ארירון ססכר טיל אוזיא אל אלהי 15
האלהים אתבץ עתקך | פניהי מ' מלכי המלכים

632§

וְד' חֲקוֹקִין וְעַל ד' כְּתָרֵי הָאוֹפָנוֹיִם הַעוֹמְדִים) | גֵּד הַחַיּוֹת בְּאֶמְרָם בְּלִתְךָ יִלְכוּ
וּבְעֵמֶם יַעֲמֻדוּ וְאִלוֹ הֵן בְּלִיט | גִּיּוֹת וְדֵי שְׁלִיט עַל כָּל אֲנָהֶן צֵב סֵס דִּיר יֵה
אֲדִיר עַל כָּל זֻגָּהוּ | סֵס הֵיִצֵּץ הוּה מוֹשֵׁל בְּכָל דְּרָתִי. בִּירְנִיּוּהוּ שְׁהֲכֵל בִּירוֹ

633 §

20 חֲשׂוֹנִים מִהֶן | חֲקוּקֵי עַל כְּתָרֵי שֶׁל מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן רַם וְנִשָּׂא וְאֵלֶּה הֵן וְתַת צֶן צֶן | צֶן
קִרְדֵּר חַי תְּסִיָּה שֶׁלִּפְנֵינוּ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ וְכָל פֶּה יוֹדֵה לִפְנֵי | אֲזָקָה זֶה גִּרֹחַ שׁוּי
שִׁיָּה מִבְּלַעֲדֵינוּ אִין אֱלֹהִים וּמוֹשֶׁעַ.

6348

75 **אני משביעך** גזר ומקיים אני עלי שתמהו ותרד אצל¹ אני פלוגי² בן
אחת לך שלחך ובדריךך אל טרפך דעתו ונמלי לך³ כל מקרי ירי
למלך ממעלה ופני פלוגי⁴ צפוני מזה ומזה וירי⁵ בינה ועורמת⁶ ותשיה בארם שהוא מספר
עצמו יתירי כי בשמות המעלות ואוריים⁷ ופולאים⁸ ומכונים ומסודרים ומשכרים
וכן כאל הכבוד ומשום⁹ לעליון כלי מדה שנעשה בה פלא ופלא מאו
עד אשר נוצרת ולי¹⁰ ואצרך¹¹ כל צבא מרום עד שלא עשה ארץ וחוצות ודרי ארץ
בריות ושכני טוב

6358

10 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּרוּרֵי שְׁמֹתָיו שֶׁבְּשֵׁמוֹתֶיהָ שָׂאֵן לָךְ | לַמַּעֲלָה מִן חוּץ מֵאֲחָד
וְהָיָה פֶּרֶשׁוֹ בְּנוֹקְצִינֵי דַחֲיָה אֵלֶיהָ עַתָּה | צִיִּסְטָה הִיא אֵלֶיהָ בְּהַד דְּגִדּוֹ עֲשֵׂמֶשׁ
שֶׁהִיא אֵל יֵה פֶטְנוֹק צִהוֹ | סִטְעֵן יֵה וְאִהֶה אֵל יֵה אֹה הֵךְ פֶּטְפֶטְרִי הִיא יֵהוּהָ יֵה
אֵלֶיהָ |

6368

15 שְׁלֹשָׁה אֵי בָד' שְׁמוֹת כְּנֹד' שְׁמוֹת שְׁאוֹתֵיהֶן שֶׁלֶן כְּתוּבוֹת | כֹּאשׁ בּוֹלְעוֹת
כֹּאשׁ מִכְסָּא כְּבוֹדָךְ וְאֶחָת עוֹלָה וְאֶחָת יוֹרֵדָה | כִּדִּי שְׁלֵא יִצְרֹחַ בֵּהֶן שֶׁר הַפְּנִים
כֵּן פִּירוּשׁוֹ וְיִקְבּוּ וְהִדְרִיזוּ | אֶתְלַמֵּת גֵּיטָס הוּא יִדְהָה קִרִּי מוֹסֵ קִרִּיז הוּא יֵה
יֵה הַיֵּה אֵה | יִסּוֹנ הוּא יֵה תַחֲמַנְגִּיס יֵהב הוּרֵהֶנָּה יֵה הוּה הוּה יֵה יֵהב |

N8128

650§

ואר' כער' חת' | . אן הות טרעטס על אינש אמר חרבא על אוניה דשמאלא |
ויושם. חת' |

649§

אן בער' איתח' | כתר על פלך זכיתן ועבדי יתיה פחילה חבב כבוצינא אדליק
| יתח ואי לא יכלת למכתב כוליה. כתוב מיניה זעיר אדליק | בבוצינא בתרע' 20
בית' | ואמר חרבא ושמיא רמגן

5

M40

O1531

N8128

10

651§ (318)

אר' שמעאל שאלה | אחת שאלתי מר' גחזינא
בן הקנה רבי. על שם חותם | גדול ועל שם כתר |
נורא שם חותם גדול כך למדתי | אהו מר' גחזינא 25
בן הקנה רבי. צורטק דרעצנא | עדרגויר שורטק
דרודיה. | הו חותם גדול שבו || נתחמו שמים 366
וארץ. כתר נורא. אסכונא אב ג' ד' | והו ציה.
הו כתר שמשבעין בו לכל שרי החכמה... |

x109

651§ (318)

אר' שמעאל שאלה | אחת שאלתי מר' גחזינא
בן הקנה רבי. על שם חותם | גדול ועל שם כתר
נורא שם חותם גדול כך למדתי | אהו מר' גחזינא 25
בן הקנה רבי. צורטק דרעצנא | עדרגויר שורטק
דרודיה. | הו חותם גדול שבו || נתחמו שמים 366
וארץ. כתר נורא. אסכונא אב ג' ד' | והו ציה.
הו כתר שמשבעין בו לכל שרי החכמה... |

15

652§ (319)

אמר ר' שמעאל כל מי שהוא משתמש בחותם |
| גדול ובפתח נורא ואינו מתפלל תפלה סופו
להאסף.

652§ (319)

אר' שמע' מי שהוא משתמש בחותם גדול
| ובכתר | נורא ואינו מתפלל תפילות על כל אחת
ואחת סופו להפ' |

20

653§ (320)

תפלת חותם | גדול אל אמת תתקדש לצנח
שמים | בראתה בתפילה ארץ יסדתה בחכמה.
הכיל דמא כסאך כוננ' | ריגלך | הדורם רולך
בתבל | ארץ | כוכב' | ומלות | לך 5
שמש ירה כוננ' בשמים | ובארץ בעמקי מים
בטבעות ידך כוננ' שמים וארץ כוננ' וכל |
צבא מרום בה עוני' | תתקדש אלדי השמים
מלכל' | ונורא תתקדש בכל | ש | שירות ותושבחות
על רוב הגדול שנתת בלב כל בשר בא"י
המבורך | כפי כל נשמה.

653§ (320)

תפילת חותם גדול. אל אמת תתקדש לצנח
שמים | בראתה בתפילה ארץ יסדתה בחכמה.
הכיל דמא כסאך | כוננ' | הדורם רולך
בתבל | ארץ | כוכב' | ומלות | לך
שמש ירה כוננ' בשמים | ובארץ בעמקי מים
בטבעות ידך כוננ' שמים וארץ כוננ' וכל |
צבא מרום בה עוני' | תתקדש אלדי השמים
מלכל' | ונורא תתקדש בכל | ש | שירות ותושבחות
על רוב הגדול שנתת בלב כל בשר בא"י
המבורך | כפי כל נשמה.

25

654§ (321)

תפלת כתר נורא. אהא הוא האל הגדול הגבור
אמה הוא האל הגדול הגבור והנורא מלך מלכי
המלכ' | הב' | בתוך גדול וחביב מכל הכתרי'
וגבורותך מכל הגבורות. מי כיוצאנו | מי כמלכו
מלך העולם | תתקדש במעלה תתגדל במטה
התהדר | למעלה תתפאר למטה תתהדר בהדר'
תתקדש בשרפ' עושה | ג' | גדולות וגו' בא"י
וזר' על הגדור' באמונים.

654§ (321)

תפילת כתר נורא. אהא הוא האל הגדול הגבור
אמה הוא האל הגדול הגבור והנורא מלך מלכי
המלכ' | הב' | בתוך גדול וחביב מכל הכתרי'
וגבורותך מכל הגבורות. מי כיוצאנו | מי כמלכו
מלך העולם | תתקדש במעלה תתגדל במטה
התהדר | למעלה תתפאר למטה תתהדר בהדר'
תתקדש בשרפ' עושה | ג' | גדולות וגו' בא"י
וזר' על הגדור' באמונים.

40

655§

אר' אני ראיתי | מלכו של עולם יושב על כסא
רם ונשא וגודל | אהו עומד מן עד' | לרקיע
וסנדלפן שמו. | ובשעה שהוא מבקש רחוי' ה
אלדי ישראל | להשבע בתפילין ולהשליך
שבועה בידו הוא נוטל תפילין מראשו | ומבטל
גזרות מן הארץ. מי | ויכל לצפון לפניו של חזקאל |
ישראל לפניך | שמר ושמו שפתי שמו דבריו |
רוח שפתי' אש ברוחו תחקק | כל העולם כולו 20
שפתי' אש ברוחו תחקק | כל העולם כולו

655§ (821)

אר' שמע' אני ראיתי מלכו של עולם יושב על
כסא רם ונשא וגודל | אהו עומד מן הארץ ועד
לרקיע | וסנדלפן שמו ובשעה שהוא מבקש רחוי'
אלדי ישראל | להשבע בתפילין ולהשליך
שבועה בידו הוא | נוטל תפילין מראשו ומבטל
גזרות מן הארץ. מי | ויכל לצפון לפניו של חזקאל |
אלדי ישראל לפניך | שמר ושמו שפתי שמו דבריו |
רוח שפתי' אש ברוחו תחקק | כל העולם כולו 20
שפתי' אש ברוחו תחקק | כל העולם כולו

655§

אר' שמעאל אני ראיתי מלכו של עולם יושב
על כסא רם ונשא וגודל | אהו עומד מן
הארץ ועד הרקיע וסנדלפן שמו ובשעה שהוא
מבקש רחוי' יהוה אלדי ישראל להשבע בתפילין
(ד') ולהשליך שבועה בידו | הוא נוטל תפילין
מראשו ומבטל גזרות מן הארץ | מי יוכל לצפון |
לפניו של ר' יהוה אלדי ישראל פניו ושמו
ושמו ואמרי שפתי | שמו דבריו אש רוח שפתי

50

25

55

- 10 M22 D436
- 15 § 651 (318)
אמ' ר' ישמעאל שאלה אחת | שאלתי מר'
נחונייא בן הקנה רבי על | שם חותם גדול ועל שם
10 כתר גורא שם חותם גדול כך למדתי אוהו | ממנו
סורטק דרעצצת עדר. נזיר. שורטיק. רדודיה
זו | חותם שבו נחתמו שמים וארץ. כתר גורא
אזבונה אבנד | זו זהו ציה זהו כתר גורא
שמשביעין בו | לכל שרי חכמה.
- 20 § 652 (319)
אמ' ר' ישמעאל כל מי שהוא משתמש בחותם |
גדול ובכתר גורא ואינו מתפלל תפלה סופה
להאסף.
- 25 § 653 (320)
15 תפלת חותם גדול אל אמת תתקדש לצח
שמים בראת | בתפילה ארץ יסוד בחכמה
בחיכל דממנה | כסאך כוננת הדומם נגלך
30 בחבל ארצך כוכבים ומזלות לך משתחוים |
משש וירח כוננת בשמים ובארץ כעמקי מים
כטבעות ירך כוננת | שמים וארץ וכל צבא
מרום בה עונים תתקדש אלהי השמים מלכו |
20 תתקדש בכל שירות ותושבחות על רוב הגדול
35 שנתת בלב כל בשר | בא"י המבורך כפי כל
שמה.
- 40 § 654 (321)
תפלת כתר גורא אני ראיתי | מלכו של עולם
אתה הוא האל הגדול הנכבד | | ותורא מלך
78 מלכי המלכים ב"ה כחדך גדול חוביב מכל
הכתרים | וגבורתך מכל הנבירות מי כיוצאנו מי
כמלכינו מי כ"י אלהינו מלך | העולם תתקדש
במעלה תתגדל במטה תתברך במעלה
45 תתפאר | למטה יתהדר בהדרים. תתקלס
בשרפים עושה גדולות וגו' | בא"י רזי על
5 הגדורים באמונים.
- 50 § 655
אמר ישמעאל אני ראיתי את מלך העולם
שיושב | על כסא רם ושוא וגדוד אחד עומד מן
הארץ ועד הרקיע סגדלפון שמו ובשעה |
שמבקש רזו יי אלהי ישראל פטו | פניו שמו
ושמו פניו ואמרו שפתיו שמו דבריו אש | רוח
55 שפתיו אש ברוחו התקין כל העולם כולו לפיכך
אמרו אדם המשתמש | ברו זה יקדיש שמו
בקדושת שמים וארץ ומאריך ימי לחיי העולם
הבא.
- 10 § 655
אמר ישמעאל אני ראיתי | מלכו של עולם
ישב על כסא רם ושוא וגדוד אחד | עומד מן
הארץ ועד הרקיע סגדלפון שמו ובשעה שמבקש
רזו יי אלהי ישראל פטו | פניו שמו
ושמו פניו ואמרו שפתיו שמו דבריו אש | רוח
55 שפתיו אש ברוחו התקין כל העולם כולו לפיכך
אמרו אדם המשתמש | ברו זה יקדיש שמו
בקדושת שמים וארץ ומאריך ימי לחיי העולם
הבא.

N8128

O1531

M40

656§

ארי' שאלתי לר' עקיבא על רזו של סנדלפון
ואל סנדלפון שמו 'צפא' גנוריאל אלהא אל |
יום ובדוריאל גנרי' אנני' אנפספא אפלא דגא
מוסיף עליו | ורען היה אלתי ישראל | שמות של
חביביו גרוי' שהיו חבוביאלי | כון שגילה לי
שמות של מלאך עמדת' וחקתי אותם על רשות
[ו'] היה אור בלבבי כאור צדק שהוא הולך
מסוף העולם ועד סופו.

657§

ארי' אדם שמשמש ברו (ה)ה ובשמות של
מלאך | שהוא כותב על רשות ומוציא | על
ידיהם אור תנו לי חמשה רועה | צאן ואני נתן
להם כדבר הזה ובשמות של מלא שהוא כותב
על | רשותו יחזר ישב בשמים ועמד בשמים
ויזכור שם רזו ה' א' | אלתי ישראל לגוי קודם
שיכתוב אותם בלא הזכרה יצא לבו | לש
לשמות.

O1531

659§

ארי' ישמע' שאלתי לר' עקיב' דבר של עצרת דבר של
חדש חדש. דבר של חדש | אור. אמר לי על כול' ששאלתי לקדשה וטהרה
ישרות | וחסידות בלבבך ואת יכול לעמוד בבחן.

660§

דבר של עצרת. | ה' יהי הפ' הפא היא ויהא ידא דס ירו. אילו כת' | בעלי הדס 20
בערב של עצרת בקריאת הגבר יתן הדרס | לתוך פיו וימחק אותם.

661§

דבר של ראש השנה. | יהא ר' | יי' נברא גורא סב סביב דס יתא. אילו כת' | בעלי
| דפיס. בערב ראש השנה בקריאת הגבר יתן דפיס | לתוך פיו וימחק אותם. 25

662§

דבר של כל חדש וחדש. || דר טבא טרטי נטא. אילו כת' | בצפורין | ותן 367
ציפורניך | לתוך פיך ומחוק אותם.

663§

דבר של ראש חדש אדר. | זי. | הדרך. | כיוא. | בכביה. | יתרפא. | דוג. | פירא. |
| מיס. | אור. | ואני אהנהו. | ה' ית. | ה' ית. | פירי. | חכמה. | אילו כת' | בקערה 5
של כס. | ותן | לתוכו | יין | ומחוק | האותיות | ביי. | דע' | יי' רוב | תחשבות | (והאות |
| והדאות | הללות | מדרשות | גוראות | גבורות | 'ישועות' | למלכינו | ולמושנינו |

656§ (822)

ארי' ישמע' שאלתי לר' | עקיב' על רזו של
סנדלפון. אמ' לי סנדלפון שמו. צפא | גנוריאל
אלהא אל יום סכודריאל גנרי' אנני' אנפספא | 5
אלפא אנא. מוסיף עליו ורזו תנו יי' אלתי ישר'.
שלשה | שמות של חביבות. גרויי' שהיו
חביבאל. | כון שגילה | לי שמות של מלאך
עמדת' וחקתי אותן על רשות | והיה אור
בלבבי כאור ברכ שהוא חולך מסוף העולם
ועד סופו.

657§ (823) (824)

ארי' ישמע' אדם שמשמש ברו הזה | ובשמות 10
של מלאך שהוא כותב על רשות ומוציא | על
ידיהם אור תנו לי חמשה רעי' צאן ואני נתן להם |
בדבר הזה ובשמות של מלאך שהוא כותב על
רשותו | יזכור שמים ישב בשמים ועמד בשמים
ויזכור | שם רזי' יי' אלתי ישר'. | לפני שיכתוב
אותן. אם כתב | אותן בלא הזכרה יצא לבו | 15
לשמות 'לשמות' |

656§

ארי' ישמעאל | שאלתי לר' עקיבא על רזו של
סנדלפון שמו בפיו גנוריאל אלהי | אליהם
סכודריאל גנרי' אנני' אנפספא אפלא אנא
מוסיף עליו | ורען היה אלתי ישראל שלשה
שמות של חביבות גרויי' שהיו | חביבאל. | כון
ששעמתי שמות של מלאך עמדת' וחקתי | על 35
רשות. היה אור בלבבי כאור ברכ שהוא הולך
מסוף העולם | ועד סופו.

10

657§

ארי' ישמעאל אדם שאינו משמש ברו זה
ובשמות | של מלאך שהוא כותב אותן על רשות
ומוציא על רשות. או תנו | לי חמשה רעי' צאן.
ואני נתן להם כדבר הזה. | ובשמות של מלאך |
יזכור שמים. ישב בשמים ועמד בשמים. ויזכר
שם רזי' | יהיה אלתי ישראל לפני שיכתוב 40
אותם שלא בהזכרה יצא לבו || לטעות. 439

20

25

30

N8128

659§

ארי' ישמעאל שאלתי לר' עקיבא דבר של עצרת. דבר של
כל חדש וחדש. דבר של חדש אדר. אמ' לי | על כול' ששאלתי לקדשה וטהרה
ישרות | וחסידות בלבבך ואת יכול לעמוד בכחן.

660§

דבר של עצרת | ה' יהי הפ' הפא | יהא יתא דס ידא דס ירו | יתן יקץ אילו 5
כת' | בעלי הדס בערב | של עצרת. ובקריאת הגבר וכן הדס. | יתן ההדס לתוך
פיו | וימחק לפיו וימחק.

661§

דבר של ראש השנה | יהא ר' | יהא | כבא גורא סב סביב. דס יתא. אילו כת' |
| בעלי נעים רע' רב' | בקריאת הגבר יתן נעים בתוך פיו וימחק.

662§

דבר של כל חדש | וחדש רז גורא ברו טבא רז טבא טרסו נטא רז טבא | אט 10
טא. אילו כת' | בצפורין | גורל ותן צפורנו לתוך פיו וימחק | כה תעשה שלשה
פעמים. | (והא) | אכול מלח סביבולת. | קמצה | שלשה פעמים | ויש' | מים
ושיחיקם.

663§

דבר של ראש חדש | ארי' וזי | הדרך | הויא נכבה יתרפא | רוס פיריא | יכנס | אור | 15
האותיות | ה' ית | ה' ית | יתיריו | חכמה | אילו כת' | בקערה | של כסף | ותן | בן | יין
| ומחוק | האותיות | ביי | דעות | יהיה רב | ותושבחות | הדורות | הלולות
| ומחוק | האותיות | ביי | דעות | יהיה רב | ותושבחות | הדורות | הלולות |

656 §

אמר ר' ישמעאל | שאלתי לר' עקיבא על רזו של
סנדלפן וא"ל סנדלפן שמו צפא | גנוראל
אלהא אל יוס' זבוריאל גנורי אנני אנפספא
אפלא אנא | מוסין עליו רזו עון | 15
ישראל ג' שמות של חכבות גוריי | טהוי
חוביאל כיון שגלה לי שמו של מלאך עמדת
חקקתי אותם | על רשות וזהו אור בלבב
כאור ברק שהוא הולך מסוף העולם ועד סופו.

657 §

אמר ר' ישמעאל אדם המשתמש ברו הזה
ובשמות | של מלאך שהוא כותב על רשות
ומוציא על ידיהם אור תנו | חמשה רענא צאן
ואני נותן להם כדבר הזה ובשמות של מלאך |
שהוא כותב על רשותו יזכור שם בשמים
ועמוד בשמים ויזכור | שם רזו יי' אלהי ישראל
לפני קודם שיכתוב אותם אם כתב אותם |

656 §

אמר ישמעאל שאלתי לר' עקיבא על רזו של
סנדלפן | אמר לי סנדלפן שמו צפא כנוראל |
טהורי | חביביאל כיון שגילה שמות של | מלאך
עמדת | חקקתי אלהיא אילוס | סבוריאל גנורי
אנני אנפספא אפלא אנא מוסין ורזו עון יי'
אלהי | ישראל שלשה שמות של חכבות גוריי
טהוי חביביאל כיון שגילה שמות של | מלאך
עמדת | חקקתי אותם על רשיו וזהו אור כאור
10 ברק שהולך מסוף העולם ועד סופו.

657 §

אמר ישמעאל אדם שאינו מאמין ברו זה
ובשמות | ובשמות של מלאך שכתוב אותם על
רשיו ומוציא על ידיהם אור תנו | חן | חמשה
רעני צאן ואני נותן להם תורה כדבר הזה.

20

658 §

אמר ישמעאל אדם | שמבקש להשתמש בדבר זה
ובשמות של מלאך | יזכור שתי יעמוד בשמים | 20
ויזכיר שם של רזי יי' אלהי ישראל לפני שיכתוב
אותם כי אם כתב אותם | בלא הזכרה יצא ליבו
בשמות.

30

659 §

אמר שאלתי לר' עקיבא דבר של עצרת דבר של רה | דבר של כל חדש וחדש
ורב של ראש חדש אדר אמר לי על כולם | ששאלתי לקדושה ולטהרה ולישירות
ומסירות בלבבך ואת יכול | לעמוד בכוחך
5

660 §

דבר של עצרת. עצרת היה הפי הפא היזא ויהא | דם רם יהוא אלו כתם בעלי
הדם בערב עצרת ובקרת הגבר תן | והדס לתוך פיו וימוחק אותם

661 §

דבר של ייה ראה ה כברא גורא | סב סביב דם יהוא אלו כתות בעלי גפני
בערב ראש השנה | ובקריאת הגבר לפי וימוחק.

662 §

דבר של כל חדש וחדש דרעבא טרטי | יטא אלו כתו בצפוריך יתק ציפוריך
10 לתוך ומוחק אותם.

663 §

דבר של ראש חדש אדר ויו הדרך כיוואתן רכביה יתרפא יום פירא | כי
יכנס אור אורי אתה הוזה ידיתו יתי יסורו חכמה אלו כתו | ב | בקערתה של
סכף וכן לתוכו יין ומוחק האותיות ביין אל דעות ה | רוב תושבחות והודאות
הללו קדושות גוראות ובורות וישועות | למלכי למחשתי לזרעיו שני שני

663 §

דבר של רח אדר ויהיה ביי ואכב | היה יתר פא רום פוריא יכנס אור אורי 179
אתה זה היה יתו יתו יסיר | חכמה אלו כתוב בקערת סכף וכן לתוכו יין
ומחות האותיות ויתח יתן ריעת | יתו רוב תושבחות והודאות הללות

664§

מיכאל מלאכא רבדן דהוא אסרהון מן כורסא דאלהא הוא חקוק באילין | מיכאל מקלס ל[?]ה אהא אהא שלשה יהוי אי אי או יאו

665 §

10 ובראִל קדיִשה צדיקָא בֵּה הוּא הוּא מְקֵלֶס בְּרִיקֵע אֵל הוּא הִי חֵי אֵה
הוּא הִי אֱלֹהֵיִאֵל יוֹאֵל בֵּה הוּא מְקֵלֶס בְּרִיקֵע שְׁנֵי צַבֹּאוֹת אוֹ אוֹ אוֹ אוֹ
אוֹ הֵא מֵה הוּ שֵׁם מְפֹרֶשֶׁת בֵּה

666 §

הוא מו ג פ י ג פ י ג יהג אהו אהו בָּה | אל רחום וחנן כן שמך חייא וקיימא

667 §

15 אֶת־רִאֵל מִקֵּלֶס. בְּרִקֵּעַ רִבְעִי אוֹאוּ אִי הוּא הוּא אֵלֶּה אֵלֶּה אֵשֶׁר אֵלֶּה | ב' אֵת
הוּא שְׁמָא מִפְּרִשָׁא בֵּה מִטְטְרֹן יִתִּיב בְּטַרְסֵי יִקְרָא אֵלֶּי לְמַכְסָּא | מִר מֵרֵאִית
אוֹת אוֹ אוֹ הִי הִי הוּא הִי אוֹ יֵאוּ הִי בֵּה

6688

רפאיל משמש. | ברקיע חמישי יא יאו הי יא יאו הו יד ד' הו הו מאהו יאהו יאו
זיזא | וא וזא וזא

6698

נוריאל מקלס ברקיע שישי אדני אדוניאל אלהים | שרי צבאות | אה ג או ג ואו
בה בה הג הוד הי הו והו ההו הוו הו הא יהו | האבה

20

6708

ומאל מקלס בריקע שביעי וצען עצמך ובגדיך מור ולבונה | ופרח לזן ובכל
ותחרצה אתה מתפלל ושמע בין ביום ובין בלילה בין בים | ובין ביבשה בכל
תת שתזכור בטהרה ושמור עצמך מכל רע שלא יזיקך | שהוא שם המפורש
וליק סליק

664§

מיכאל מלכא רבא / ד' דהוה אה דהו כרוסיי דאלתא הוא חקוק באילן מקלס
לה אהא | אהא ג' יהוד אי אי או יאן.

665 §

20 וְבִרְאֵל מֶלֶךְ צִדְקִיָּא בְּהוּיָא מְקַלְס | בְּרִיקַע שְׁנֵי צְבָאוֹת אוֹ אוֹ יָאוֹ אוֹ הוּהּ
הוּהּ אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה | בָּאֵת הוּא שְׂמָא מִפְּרִשָׁא הוּהּ שְׂמָה בְּהּ מִסְּטִרְק יִתְג
בְּכוּרְסִיָּה | יִקְרָא אֱהִי אֱהִי כָל כָּל מְכַס מְרָאוֹת אוֹת אוֹ הִי אִי יָאוֹ הִי | בְּהּ.

10

15

668§ 20

רפאל מקלס ברקיע חמישי. יאו יאו הוי ואו הו הו מאהו | 'מאהו' יאהו אהו
יאו אי אא אווא ואו יאה

669§

מזריאל מקלס ברקיע הששי | אדוני אדוני אל אל אלהים שרי צבאות אה' ג' או
ג' ביה בה הג' הג' הוד השא' הו' הו' ז' הו' הא יהוא הא ביה.

25

670§

וזמיראל מלאכא מקלס | ברקיע שביעי יעשן עצמך ובגדיך מור ולבנה ופרח
לבן ובכל מקום | טהור שתראה תתפלל וושמע בין ביום ובין בלילה. בין בים
בין | ביבשה בכל עת שתזכור בטהרה ושמור עצמך מכל רע שלא | ייקך שהוא
שם המפורש.

35

671§

אמר רבי עקיבה היינו ד' | שנכנסו לפרדס וכו'.

30

45

50

55

N8128

O1531

673§ – 346
א'ר' עקב' באוזה שעה שעלי' למרום נתתי סימ' במבואות רקיע יות'ר
מבואות ביתי ושהנעתי | א'ר' הפרגוד יצאו מלאכי חבלה לחבלני | א'ר' להם
הקב'ה' תנחו | לקן זה ראוי להסתכל ב'.

674§ (348)

באוזה | שעה עלי' למרכבה יצאה קול בר'.

675§

א'ר' ישמעאל אשרי אדם שיגמור ר' זה משהרית | לשחרית קונה העולם והעולם
הוא עולמי עולמי חוכה | להקביל תשובה פני שכניה לעתיד ל'א. זה הוא.
גמור | בלבבך ובכל נפשך ובכל מאריך לעשות רצונו פ'ך שמור מכל ען קרש' 25
עצמן מכל חטא. ומכל אשמה ומכל וען. ואן עמן בכל עת ובכל ש' | ובכל
רע ובכל עונה תתקדש תשתבח לעד יתור אלו ישראל מ'ן | מלכי המלכים.
ברוך הוא על כסא רם אתה שוכן בחדרי מרום היכל | גאון כי את' גלית' ריום
רודי ריום. סתרים וסתרי סתרים.

676§

אתה | גלית' למשה ומשה | ליהושע ויהושע לקנים לקנים חקני' | לנביאים
ונביאי' חסידים וחסיד' | יירא השם יירא השם | לאנשי כנסת הגדולה ואנשי
כנסת הגדולה גלו כל ישראל חיו | עושים בהם את התורה ומרבים
את התלמוד ומזכירים | לפניך כל סתר וסתר לבדו ומקימין הונון ומתנהגין
חכמם | ומתחבכים ומזמרי ח' ריו עודי צורי סתרים אנומיכי סתרי' 10
ועספריה מלאך הפנים הדוראל נדול על הכל ושקדוהיה אלקי אלפסי אלפסי
ורבי' רבבות עומדים ומשתיים לפני כסא הכבוד | ומכתיבים שמך ואי
אסתר' א' | גמז טונו אסתר' ברוך | שבע שמך שירת ענק זכר
לעול לעלמי עולמים בשבח שמך | סתרי חכמה יתגלו ושערי בינה ומשרת 40
זכר סתרי סתרים | יתגלו ושערי בינה יפתחו וידו לפניך בריות שמם 440
אמן. ברוך | את' יתור חכם | כל הרום אדון כל הסתרים.

30

N8128

O1531

M40

M22

35

677§

א'ר' ישמעאל בן שלש | עשרה שנה
א'ר' ר' נתנאי בן הקנה רבי בצער
גדול בסיון גדול וצער גדול מקרא
מקרא | שתיי קורא היום
שתיי' היום משבח. ומשנה
שתיי' | שונה היום למחר הייתי
משבח מה עשיתי כיון שראיתי
שאך התורה מתקיימת בי הפסטי
לעצמי ומנעתי את' עצמי ונפשי 25
מאכלי ושתיי' מר'חצה וסיכה
ועיניי | עצמי מתפשט המיטה.
ולא ירעני עלאי שחוקי ולא |
יצא מפי דבר מכל זמר ושר

678§

מיד עמד עלי' ר' נתנאי בן הקנה ר'
ולקתי מבית אבי הובסיני |
לשבת הגדול והשבעני בחותם
גדול שיש לו לבוראל ה' אלו

869

678§

869

מיד עמד עלי' ר' נתנאי בן הק'
ולקתי מבית אבי הובסיני |
לשבת הגדול והשבעני בחותם
גדול שיש לבוראל ה' אלו

55

278 → 677§

כ'ה אמר' ישמעאל בן שלש עשרה
שנה אהא אורי' ר' נתנאי בן הקנה
בסיון ובצער גדול ובכסא
גדולה מקרא | שתיי קור' 20
היום לימים היום משבח ומשנה
שתיי' שונה היום לימים הייתי
משבח ותלמ' | עוד שתיי'
שונה היום לימים היום משבח מה
עשיתי כיון שראיתי שאך התורה
עומדת | נפשי לעצמי ומנעתי
את עצמי ונפשי מאכלי ושתיי'
הר'חצה וסיכה ועיניי עצמי |
מתפשט המיטה ולא ירעני
ולא שחוקי ולא יצא מפי דבר
מכל זמר ושר

279 → 678§

מיד עמד עלי' ר' נתנאי בן הקנה
ולקתי מבית אבי הובסיני
לשבת הגדול והשבעני בחותם
גדול שיש לבוראל ה' אלו

869

5

675§

- 10 אמר ר' ישמעאל אשרי אדם שיגמר //הרו|| הרו הזה משחרית לשחרית קונה העולם הזה והעולם הבא ועולמים| וזכה להקביל פני שכינה לעתיד וזהו גמור בכל לבבך ובכל נפשך| וב| ובכל מאריך לעשות רצוני פך שמור מכל עון קדש עצמך מכל חטא| ועון ואשמה ואני עתיד בכל עת ובכל שעה ובכל עונה תתקדש| ת| תשתבח תתנשא לעד ה' אלדי ישראל מ' המלכ' ב' ה' כי על כסא רם| ונשא אתה שוכן בחדרי מרום היכל נאווה כי אתה גלית ר'ו' ר'ו' /ר| רדים סתרי' וסתר' סתרי'

676§

- 20 אתה גלית למשה ומשה ליהושע ויהושע | לקנ' חקנ' לנביא' ונביא' לחסידך וחסידך ליראי ה' ויראי ה' /לא| לאנשי כנסת הגדולה ואנשי כנסת הגדולה גילו לכל ישראל והיו בני /| ישראל עושי' בהם את התורה ומרבי' בהם את התלמוד ומזכירין | לפניך כל סתר וסתר לבדו ומקימין והוגין ומתנהגין ומתחכמים | ומזמר' ר'ו' ר'ו' עזי ר'ו' נורי סתרי' או נתיבך סתרי' ועפסריה | מלך הפני' הדוריאל אל גדול על כל החכמ' ושקר הוהי' אלף אלפי /א| אלפי ורבי' רבבות עומדי' ומשרתי' לפני כסא כבודך ומזכירין /ש| שכן ואם אחי אחתי גץ נורי הגג זע עו' זו איסקרטיה | ברוך שבח שמך ושירת עונך וזכרך לעלם ולעולמי' עולמי' בשבח | שמך סתרי חכמה יתגלו ובשירת זכרך סתרי סתרי' שערי ביהוה | יפתחו ויודו לפניך בריות שמים וארץ ב'א"י חכם הרז' ואדון כל /ה| והסתרים.

30

D436

B238

V228

35

677§ → 678

יכ'ז| תוספת אמ' ר' ישמעאל בן | שלש עשרה שנה ראה אותי ר' נחונייה בן הקנה בסיוף וצער גדול ובסכנה גדולה מקרא שהייתי קורא | היום הייתי שוכח למחר ומשנה שהייתי שונת היום למחר הייתי שוכח מה עשיתי כיון שראיתי שאין התורה | עומדת בי תפסתי לעצמי ומונעתי את עצמי ונפשי מאכילה ושונתה ורדוצה וסיכה ועינית את עצמי | בחשמיש המטה ולא יצא מפי ולא שיחקתי ולא יצא מפי דבר מכל זמר ושיר.

50

677§ → 308

אמר ר' ישמעאל | שלש שנים היה רואה אותי ר' נחונייה בן הקנה בצער גדול | ובסיוף גדול מקרא שהייתי קורא ושונת היום | ולמחר הייתי | משכח אותם וכיון שראיתי שאין תלמודי מתקיים בדי | עמדתי ותפסתי עצמי מאכילה ושתייה ומרדוצה וסיכה | ומתשמיש המטה ולא יצא מפי כל דבר זמר ושיר.

50

678§ → 279

מיד עמד ר' נחונייה בן | הקנה רבי ולקחתי מבית אבי והכניסני ללשכת הגזית והשביעני בחותם גדול ובשכונת גדולה שיש לזכריאל | יי אלודי ישראל וזהו

678§ → 309

אמר ר' ישמעאל מיד תפש אותי ר' נחונייה בן | הקנה ולקחתי | מבית אבי והכניסני ללשכת הגזית והשביעני בחותם גדול | בשכונת גדולה בשש יד נקוד יד נקוי יד

N8128

ושערי המורה והאירו | ולגלי עיני
במעמקות ונתיבות תורה ושוב
לא ונשתה מפ | דבר כל מה
ששמעו אני מפ רבי ומפי
התלמידים ובנתיבות | תורה
עשיתי בהן לאמתן שוב לא
הייתי שוכחן.

679§

א"ר | ישמעאל אם לא עשיתי
תורה כלום רב לי המדה הזאת
אשר | קבעתי | מן אלה בישאל
בנו כל התורה כולה כדי שירבו
כל התור | כולה שלא ביגיעה.

N8128

20

680§

א"ר ישמעאל כיון ששמעו אני ר' גדול | זה נשתה העולם עלי להזהר וזהו לבי
כשכחתי לעולם חדש | יום יום דומה עלי נפשי כשעמדתי לפני כסא הכבוד.

25

681§

א"ר | ישמעאל אם | ר עקיבא בן גאיו חזר אצל ר' חנניא בן הק' | וישאל
את רבך ויגד יופרש לך הפרשה מדה זו האר | משמש בה והך
משביעין בה שמה ונשתה ונשמע שלא | כהלכה ותעשה שלא כהוגן ויפגעו בך
דבר פלוגי ואלמוני | פגעו בהן ושרת מדרותן בקרבן להיות באים על
שמעו | שלא כהוגן וכשקשתי את השאלה הזאת מלפני ר' חנניא | בן הקנה.
וכי אמר לי תלמידי מה שאמר ר' עקיב' ובקש | ואי אומ' אלי אולי בריה
שחור כרותה לאהרן חמור | שיצאת ממ' כבר פגעו ואבדוהן מן העולם.
אלא חזר | והשב תשובה לבעליה ואמר לו למשרתים משביעין אותם | בלמלם
ולעבד משביעים אותו ברבו. כשחזר והשיב תשוב | לבעליה מה עשה פיו
הואה שמות ואצבעות דיו סופרים | עד שיספור מאה ואחד עשר פעמים
ויקבר המשת | מ | ש | במדה זו מלא עצייא שמות ואצבעות דיו סופרים עד |
שספור מאה ואחד עשר פעמים. ולא יפחות מן השמות | ולא יוסיף עליהם ואם
הוסיף עליהם דמו בראשו.

682§

א"ר | ישמעאל כל תלמיד חכם שהוא יודע | זה גדול זה כיצד | יעשה. כשהוא
יש על מטה ערבית יקרא שמע ובבקר באשמורת | ראשונה ובתשע שעות ביום
ובלילה יעמוד על מטהו וירחץ פעמי | דיו ורגליו במים ויסובב בשמן ויניח
תפילין ויעמוד ויפגל לפני | מותו ושיספור תפילתו ויחזר וישב על מטהו
ויאמר ויפגל וישב | ויזכר ויגזר ויקים כשהיה והזכיר יתה ייה מן מה
הוא וק' | שמוע על שם משרתו. מרגיאל הוא משרתו. | מרגיאל הוא משרתו.
מרגיאל | זהו משרתו. פוקר | זהו משרתו. אטמון | זהו משרתו. | מרגיאל הוא
משרתו. כרנן | זהו משרתו. סגליה | זהו משרתו. | געפסרתה | זהו משרתו. והובק
ה | זהו משרתו. ובחילה | זהו משרתו. וקרא זה אל זה ואמר ק' ק' | יהיה צבאות
מלא כל הארץ | כבודו. ויגזר עליהם גזירות.

683§ 55

א"ר ישמעאל באיו מידה | משתמש בדבר זה. באימה ביראת כהונה ובטבילה
בשרות | בפרשיות בעונות ביראת חטא.

M22

עיניו במעמקות ובנתיבות תורה
שעשיתי בהן לאמתן שוב | לא היו
משכח אותן.

M40

עיניו במעמקות ובנתיבות תורה
שעשיתי בהן לאמתן שוב | לא היו
משכח אותן.

679§

א"ר אם לא עשיתי תורה רב לי
המדה | זהו ששמעתי בהן בינו
בנו כל התורה כולה כדי שירבו
את התורה | כולה שלא ביגיעה

O1531

680§

א"ר כששמעו אני ר' גדול | זה נשתה העולם עלי להזהר וזהו לבי
כשכחתי לעולם | חדש ובכל יום יום דומה עלי נפשי כשעמדתי | לפני כסא
הכבוד.

681§

א"ר | ישמעאל אם | ר עקיבא בן גאיו חזר אצל ר' חנניא בן הקנה רבך
ושאל | את רבך ויגד יופרש לך הפרשה מדה זו האר | משמש בה והך
משביעין בה שמה ונשתה ונשמע שלא | כהלכה ותעשה שלא כהוגן ויפגעו בך
דבר פלוגי ואלמוני | פגעו בהן ושרת מדרותן בקרבן להיות באים על
שמעו | שלא כהוגן וכשקשתי את השאלה הזאת מלפני ר' חנניא
בן הקנה רב. אמ' לי תלמידי | מה שאמר לי ר' עקיב' פי אומר. אילולי בריה |
שרתה כרותה לאהרן חמור | שיצאת ממנו | כבר פגעו ואבדוהן מן העולם
אלא חזר | והשב תשובה | לבעליה ואמר לו למשרתים משביעין אותם בכלם
ולעבד | משביעין אותו ברבו. כשחזר והשיב תשובה | לבעליה | מה עשה פיו
הואה שמות ואצבעות דיו סופרים | עד שיספור מאה ואחד עשר פעמים
ויקבר המשת | מ | ש | במדה זו מלא עצייא שמות ואצבעות דיו סופרים עד
שספור מאה ואחד עשר פעמים | לא יפחות מן השמות ולא יוסיף עליהן | ואם
הוסיף עליהם דמו בראשו.

682§

א"ר | ישמעאל כל תלמיד חכם שהוא יודע | זה גדול זה כיצד | יעשה. כשהוא
יש על מטה ערבית יקרא שמע ובבקר באשמורת | ראשונה ובתשע שעות ביום
ובלילה יעמוד על מטהו וירחץ פעמי | דיו ורגליו במים ויסובב בשמן ויניח
תפילין ויעמוד ויפגל לפני | מותו ושיספור תפילתו ויחזר וישב על מטהו
ויאמר ויפגל וישב | ויזכר ויגזר ויקים כשהיה והזכיר יתה ייה מן מה
הוא וק' | שמוע על שם משרתו. מרגיאל הוא משרתו. | מרגיאל הוא משרתו.
מרגיאל | זהו משרתו. פוקר | זהו משרתו. אטמון | זהו משרתו. | מרגיאל הוא
משרתו. כרנן | זהו משרתו. סגליה | זהו משרתו. | געפסרתה | זהו משרתו. והובק
ה | זהו משרתו. ובחילה | זהו משרתו. וקרא זה אל זה ואמר ק' ק' | יהיה צבאות
מלא כל הארץ | כבודו. ויגזר עליהם גזירות.

683§

א"ר ישמעאל באיזה מידה | שימש אדם בדבר זה | באימה ביראה בטוהרה
| בטהרה | בסבילות בשרות בפרשיות | בעונות ביראת חטא.

האיר לבבי בשערי מזבח וצפו
עניי במעמקות ובנתיבות תורה
ושוב לא | ולשחבת מפי דבר כל
מה ששמעו אנני מפי ר' ומפי
התלמוד ובנתיבות התורה
שעשיתי בהם לאמיתן | שוב לא
הייתי משבח לעולם אותך.

האירו עיני וכל | מה ששמעתי
מקרא משנה וכל דבר לא הייתי
משבח | אותם עוד ונתחדש העולם
ועלי' כבודך היה כאילו באתי |
מעולם חדש.

5

280 → 679§

10

אמ' ר' ישמעאל אם לא עשיתי
תורה כלום רב לי המדה הזו |
שקבעתי בישראל כנגד כל התורה
כולה כדי שירבו התורה שלא
ביגיעה עד כאן תוספת.

15

M40

20

680§

אמר כיון ששמעתי גשנתה העולם עלי לטהרה | והיה לבי כשבאתי לעולם חדש
ובכל יום ויום דומה עלי נפשי כשעמדתי | לפני כסא הכבוד.

25

681§

ארי אל ר' עקיבה בן גאיה לך חזור אצל ר' | וחזניא בן הקנה ושאל את רבך
ויניד ויאמר לך ויפרש הפרשתי | מדה זו היך משתמש בה והיך משביעין בה
שמן תנועה יה | ותשתמש שלא כהלכה ותעשה שלא כהוגן ויפגעו בך בדבר
פלוני | אלמתי שפגעו בך ושרת מדירתך לקרן להיות חכמי' על ששמעו | שלא
כהלכה ועשו שלא כהוגן וכשבקשתי השאלה הזאת מפני ר' | וחזניא בן הקנה
רבי אמר לו תלמידי מה שאל ר' עקיבה ומפי א' | אומר' אילולי ברית שהיה
כתובה לאהרן חמורה שיצאתם / מ | ממנה כבר פגעוך ואבדוך מן העולם אלא
חזור והשב חשובה | לבעלי' ואמ' לו | לכן | למשרתי' משביעי' אותם במלכם
ולעבד משביעי' | אותו בדבור כשחזר והשיב תשובה לבעלי' מה עשה פיו הוצא
ש' | שמו ואצבעותי' עד שיספור ק"א | סופר' פעמי' וכן כל המשתמש ב' |
במדה הזו פיו פיו יוצא שמות ואצבעות ידי סופר' עד שיספור ק"א | פעמי'
לא יפחות מן השמות ולא יוסיף עליהם ואם פחות מהם | או הוסיף עליה' דמו
בראש.

40

682§

ארי כל תלמיד חכם שיועד | רז הגדול הזה וישן על מטתו ערבית וקורא את
שמע ובקור ב' | באשמוות א' בט' שעות בכל יום ובלילה יעמוד על מטתו
ורחץ | פעמי' ידיו ורגליו במים ויסוך אותו בשמן ויניח תפילין ויעמוד |
ויתפלל לפני מטתו וכשיגמור תפלתו יחזור וישב על מטתו ויאמר | ויפרש
וישבע ויזכיר ויגזור ויקים | שקד הויה. תוהב. יהיה מה | שהוא וקרא שמו על
שם מטתו. מרגיאל | זהו מטתו. נוגיאל | זהו מטתו. ונעזאל | זהו מטתו.
נחזיאל | זהו מטתו. עזיה | זהו מטתו. נבניה | זהו מטתו. סגנריה | זהו
מטתו. סוריאה | זהו מטתו. ודוריאל | זהו מטתו. הפריקן | זהו מטתו.
אטמן | זהו מטתו. טון | זהו מטתו. בגריה | זהו מטתו. ועפריה | זהו
מטתו. וזהבירה | זהו מטתו. ובדוריאל | זהו מטתו. וקרא זה | אל זה ואמר
ק'ק' גזירת.

30

683§

55

אמר ר' ישמעאל באינו מדה | /שתמש אדם בדבר זה באימה ביראה |
בטהרה בטבילות בפרישות | בעונה ביראת חטא.

אמר 'ו' שמאמל על 'ה' הדבר הזה דר' ר' עקיבא לדרוש במרכבה ואמר אם
 חסן ובורא' אל' אלא 'ה' מלך המלכ' ב' במך שהוא חסן שמו
 ו' ש' שמימותה [מ?] מחוק מדרש מלך שוקר שמו עוניה' ו' החל חסן
 ושדר ש' עידי וביבובע וכו' תניא אמר רביך דנור פדחוק חסן
 ו' חסן ספס' ונציא ספס' ו' [למלאה] וכו' מטרסר' . כקריב אעידה קר' 10
 כיאהבה שאלהו חסן' חסן וקורין לו ש' מרס וחזיל עכ' לו אלדי
 חסן א' א' ר' רחום חסן אר' אס' ר' חסן ואמ' .

אמר ר' עקיבא: כשהלכתי ובקשתי שאלה הוו מלפני כסא הכבוד ראיתי ה
 15 ישרא'ל ששמו שמוה גדולה וחלה דיר דירי מושב תא' כסא הכבוד
 אמר ר' עקיבא בני כסא הכבוד הוו שאני יושב עליו כל מדה שהייתי
 דמי' ראיתי אפי' ר' שנתני' לפי שעה ונזופ' וקי מצ' וגילוי עריות
 ששכחתי (ח) (ת) דמי' אני נזקק ל' מטטרוך(ו) עבדני אמי מקיץ לו לפניו
 20 תלמודו תורה הרבה והכפושפושתי(ו) מלפני כסא הכבוד ליריד עמי בא אדם א'
 עקיבא בני ר' יהודה המרה המרה ירד ר' עקיבא ולמד המרה הזאת
 ביותי

רמ"ר' רש"י שמואל כל תלמיד חכם שלמדו ר' גדול הזה / יאמר ב"א חכם
 ויבין מלך ארור על כל המעשי' שלך ארון כל / ה' התפרסם. ויגל כסא ר' 25
 רש"י ע"ה הירץ על חמדו ש' / ונשמה פילוטא ופלא ופלא תשכח
 שלך שעליך בשמחת / ח' וכלה בבית חופתו ותתורגל בכל ירע יתעב
 נבטא' תלמו' / וחת צל כופיך כי שיחורך עם שיחת מלכך ועם שיחת יוצרך
 ש' מלכ' /

מר ר' ישמעאל אני ראיתי מלכו | של עולם יושב על כסא רם ושוא וכל
 יילותיו עומדי וכל צבא | מרום שבשמים משתחוה וצבא' עליו מימיו 30
 ושמאלו. אמרתי || לו לשר התורה רבי למדני שיעורו של יוצא ואמר שיעור 3111
 ימה | תתהדר תתברך

[illegible][illegible]

יְתִי אֵת הָאֱלֹדִי יִשְׂרָאֵל מְלִכּוֹ שֶׁל עוֹלָם יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִישָׂא וּמִשְׁמָאֲלוֹ
יְדֵי שְׂרֵי הַפְּנִי רוּחַ פִּסְקָן אֲטָמוֹן סַנְגֵּרוֹן הוֹגֵרֵךְ מִיכּוֹן / מ' מִיקָף אֲסֵטֶס הֵס
סִקְנוֹת הֵס קוֹץ וְכַף רַבָּא וְכִטְר

ולעולמי עולמ'ר

693§

- 5 זה כלא בריך שמו וגאווה שהוא קים יהו הו הוה יהודי יה יה | יה יהי יהי יה יה
והי הוא יה כ'ז יהוד כ'ז אה כ'ז באה כ'ז | היה כ'ז הוא כ'ז האה כ'ז יהו היה הה
הו אה הו אה הויה | או יה יה אהה הו? | הוה יה יה אהיה אשר אהיה היה בני
ח/ | היה שמוך על הוגא מפשץ מצפון דעל גל ד' צפרין צפעא רבא | מעופפא
רבא

10

15

20

694§

- זה השם הגדול הגבור והגורא האדיר והטהור | הנכבד והקדוש התרומם
תתברך וגו' כי אתה גילית למשה /לה/ | להיות מפאר' שמך בריאה בטהרה
ובקדושה א'א'ס

25

695§

- גובה // פרסות || פרסות' ג' רבבות פרסאות גובה רגל'ן | של ימין אפרמס'ראי
שמו | גשל שמל אנתמין שמו מקרסוליו ועד ארכובותיו מ'ה אלפ' רבבו(ת) |
פרסאות גובה קרסוליו של ימין | תת | תמחצנת גוה שמו. ושל | שמאל נתמת
שמו. שוק של ימין ננצח דריה שמו. ושל שמאל | מכנה הויה שמו. מארכובותיו
ועד יר'ן | כותיו ס' אלפ' רבבות | פרסאות גובה ארכובה של ימין שחמניס
שמו ושל שמאל | מנייהויהם | ש' שמו. ירך של ימין סמחני שמו ושל שמאל /ת/
תפתהי | שמו | זדיה שמו.

35

40

696§

- מיריכותיו ועד כתיפיו מ'ה אלפ' רבבות | פרסאות. גובה כתי פוחיל ועד
צוארו צ'ו אלפ' רבבות פרסאות | גובה מתניו אפסס נהודרייה שמו

10

50

55

כד אלפ' רבבות גובהו זו היא של ידידיה | לכן הוא נקרא האל הגדול הגבור 15
הגורא בש'מלז

5

10

698 §

קוצותיו | תלתל' קוצותיו יהלה ק' עד שלא בית המקדש משחרב בית /ה |
המקדש צ'ת וכמה חסר הכתר ת' וב' מאוזן ימינו עד אוזן | שמאלו ר'ד אלפ'
דורון של קוצות ואזנו צ' עול(ל)מ' רחוב מצח / ר' ריבוא ח' אלפ' רבבות
גובה פרסאות ר' ממסנה י' שמו. /ה | השחור שבעינסן | ו(א)לף וח' ריבוא 20
פרסאות וכן של שמאל שחור | שבעים ימינו אשר היה שמו וכן של שמאל.
הילוכן של עץ ימין | כ' אלפ' רבבות פרסאות וכן של שמאל. הילוכן בשל ימין
פתרסיה | שמו ושל שמאל נקוסטי שמו.

20

25

699 §

פתח גלגלי עינוהו ג' רבבות | ו'ג אלפ'. מרת גובניו כמדת עינו גבין עד של
ימין הדרוולם | שמו ושל שמאל אפרהיא צציהו שמו. מראה פניו כמראה /ל | 25
לסתות כמדת הרוחות וכיצירת הנשמה ותויו מבדיר גורא | מתוך חשך ענן
וערפל מקיפין אותו וכל שרי פנ' נשפכין /ל | לפניו מבח תאר הדרו אין
בידינו מדה. אבל השמות מגלין | לנו חזומות ריבוא ואלף פרסאות בו כג צציה
שמו. גבות | ענינו ג' רבבות ואלף. לסתות עז' רבבות עפר גנוייתה שמו | פניו 30
מלא כל העולם כולו. שפתים ג' רבבות ואלף. לשונו מסוף /ה | העולם ועד
סופו מלמדי וכל שאינו אומר מה בפסוק הזה אינו | אלא שונג. לשונו אסיס
גדה ייה שמו. שפתי העליונה קתר הטיה | שמו. ותחתונה הדר גדה שמו.
יתקנו הדר ססיא שמו.

40

45

50

701 §

גובה | אנו באבה הימין אקתא יז שמו. ושל שמאל תתמניה שמו. /ו | ושם אחר 5
שכמו של ימין מהונפא שמו. ושל שמאל מצ'חאה שמו. | משכב ימינו עד שכב
שמאלו י"ב אלפ' רבבות גובה שכב ימינו | בכרתי שמו ושל שמאל תתמניה
שמו. ושם אחר שלמה ובכיא | שמו. זרוע ימין ט' אלפ' רבבות פרסאות גובהו 55
וכן של שמאל | כל העולם כולו תליו בו כקמיע בורע גרוד שנ' ומתחת זרועות |
עולם. 10

N8128

702 §

אצבעו ד' ימין ט"ז אלף רכב' פרסאות | נוב' ג' אלפי' רכב' פרסאו' נוכח כל אצבע ואצבע. וכן אצבעו | ?? שמאל אצבעו ד' ימין תחמן תחמנה נגמון נגשש | נגשש גרנחשש תפחת תצמן נגמנה נגשש נגשש. ואחמנה | מן 443 גודל ואלך. ושל שמאל רצמסתחנן אנמץ אששן תצמן | תחמת אן מן ושוש' | וכן את? מונה מן גודל ואלך. אצבעות | רגל ימין חמש אלפים רבבות פרסאות אלף לכל אצבעות חסר קן יתר. | וכן של שמאל. ויא' ג' אלפי' רכב' פרסאות | רבבות לכל אצבע. | וכן של שמאל. אצבעו רגל ימין אדרמס אדרמץ כננות כנפץ | מסההוס. אדרמץ אדרמץ כרמנס כנחותמס | ואחז. ושל שמאל | מרציתוס נהוס וקקסס החין החמסס. | יחיוין גורין הקת' | אחת וחתמס וכשל דיים אר' מונה לכך נקרא האל הגדול הגבור | והגור' כרוך 10 שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

703 §

הפרסאות הללו כפרסאות | שלו. וכמה הוא הפרסה שלו ארבע מאות אמה באמה שלו. | ואמה שלו שלש זרחות וטפת. ורת של מלא העולם שנ' מי מלך בשעלו מים ושמים בארץ תקן. ורחב יד ד' רכב' ב' אלפים | רכב' פרסאו'. ואיפשר מה שכת' מכל פרסה ופרסה של תקיב' כד' | פרסאות. של אדם. 15 ופרסאות הללו באמה שלו. ויא' מן פרסה ופרס' | ג' מל מל ומל / אלפי' אמה. וכל אמה שלש זרחות בורת | שלו זרת שלו מלא כל העולם (שנ') ושמים בורת תקן.

704 §

אי' ברוך מטטרן | עד כאן ראיתי רום ידידיה ומרי עלמא שלום. מה דודך מדוד | ויפס' בושם. דוי' צא ואדום. שקוי' (ב) עמודי שש. חכו ומתק' (ב) 20 וק' (כ) ולו מחמדים (ס). ראשו פ. עניו כוונים (ז). לחיו כערנות (א) | הבושם. (א) דיוו לילי ורב (ב). זה דודי חז רעי בנות ירושלם. |

30

N8128

705 §

אי' ישמעאל | מי ששונה הר' הגדול הזה פניו מצהיבות קומתו | נאה לו. ואימתי' מוטל על הבריות. ושמי הטוב הודך בכל | מקומות ישראל חזק? ומתו' 25 מיושבים לו וחתורו משתמרת בו | ואינו שוכח דברי תורה כל ימיו טוב לו בעולם הזה ונח לו לעולם הבא. ואפילו ענות ועגרוי מחזיל לו לעתיד לבא. יצר הרע | אינו שולט בו. ונצול מן הרחוק ושד' ולססין ומכל חיר רעות | ומנחש עתק. ומכל מיני מדיקין. ואי' ?? מתבאב עינידו | של יוצרניו טוב לו בעולם הזה וטוב לו לעולם הבא.

45

N8128

706 §

אי' ישמעאל | מי שהוא שונה ר' זה הגדול יתפלל אחרינו שגו' ברכות. ואילו | 30 קן. משערינו אינו מטטרין עבדו ששך ששך רכב' שתוקק | ל' לעשות חפצי וידי פני מצהיבות וחתה קומתי נאה לו וחתה | אימתי' מוטלת על הבריות. וימי חטוב ילך בכל המקומות משר' (אל) | וידי חלומותי מיושב' לי וחתה חותרי' שוהה לי בנפשי ואל ישכן | דבר מפי ומלבי מן היום הזה עד היום הבא ותיטב 35 לי משובך | בעולם הזה ותקציני לעולם הבא ותבקש עלי רחמים מלפני' | כסא הכבוד שימחול לי | ל' כל ענותי שנשיתי בנעוריי ואל | שלוט בי יצר הרע

O1531

702 §

אצבעות דיוו | ל'ב' רבבות פרסא. ג' לכל אצבע. אצבעות ד' ימין | תחמן 20 תחמנה נגמון | שמש נגדנה שש | ואת מונה מן גודל ואלך. ושל שמאל רצמסתחנן | אנמץ אנומה אששנו אצבעות רגליו ג' אלפי' | רבבות פרסאו'. 72 נכחו ב' אלפי' לכל אצבע קן חסר קן | יתר. אצבעות רגל ימין אדרמס אדרמץ בבנות | בבפץ מס ההוס. ושל שמאל מרץ | נהוס נהוס וקקסס | החין החמסס. ובשל דיים אתה מונה. לכך נקרא | ברוך 5

703 §

הפרסאות הללו כפרסאות שלו. וכמה היא הפרסה ת' באמה שלו. ואמה שלו זרחות וטפת. ורת של מלא כל העולם שנ' מי מלך בשעלו מים ושמים | בורת תקן. ורחב יד ד' רבבות. ב' אלפים | רכב' פרסא. ואיפשר מי שכתוב מכל פרסה ופרסה של | הקיב' כד' רבבות | פרסאות של אדם ופרסאות הללו | 10 מדודה באמה שלו ואמה שלו ג' זרחות וטפת | וטפת מלא כל העולם. שנ' מי מלך בשעלו מים. | ומרוע ימיו ועד | ורוע שמאלו כד' רכב' פרס'. וזרעותיו כפולים | עשכמו. וכן נקרא ורוע | ימין קיסטיסה שמו. ושל שמאל מתקין 15 אסטיה. | כפות דיוו ג' אלפים רבבות. וכן של שמאל. | כך ימין חוריה שנ' ושל שמאל האוחזשה | שנ'. לכך נקרא הגד' ברוך.

704 §

א' מטטרין עד | כאן ראיתי רום ידידיה דמריה עלמא שלום. | מה דודך מדוד 20 היפה בנשים. דודי צא | ואדום. כולה הפרשה עד בנות ירושלם. |

O1531

705 §

אי' ישע' | מי ששונה ר' זה גדול פניו | 1000 | מצהיבות קומתו נאה לו ואימתי' מוטל על הבריות ושמו | הטוב הודך בכל מקומות ישראל חזק? וחלומותי 25 מיושבים לו וחתורו משתמרת בו ואינו שוכח דברי תורה כל ימיו חטוב ילך בכל המקומות משר' (אל) | וידי חלומותי מיושב' לי וחתה חותרי' שוהה לי בנפשי ואל ישכן | דבר מפי ומלבי מן היום הזה עד היום הבא ותיטב לי משובך | בעולם הזה ותקציני לעולם הבא ותבקש עלי רחמים מלפני' | כסא הכבוד שימחול לי | ל' כל ענותי שנשיתי בנעוריי ואל | שלוט בי יצר הרע

O1531

706 §

מי שהוא שונה ר' הגדול הזה שונה המשנה בעל יום | אחרי תפילתו יאמר אותו ששנה בבית או בבית הכנסת | משכיר אי עליד מטטרין עבדו (של) (אֲדִיִּי) 10 ששך ששך רכב' שתוקק | ל' לעשות חפצי וידי פני מצהיבות וחתה קומתי נאה לו וחתה אימתי' | מוטלת על כל הבריות ושמי הטוב ילך בכל מקומות ישראל | וידי חלומותי | מיושב' לי וחתה חותרי' שוהה לי בנפשי ואל ישכן | דבר מפי ומלבי מן היום | הזה ויחלוא' | ועד היום הבא | ותיטב לי משובך | בעולם הזה ותקציני לעולם הבא | ותבקש עלי רחמים מלפני' | כסא

702 §

אצבעות ידיו ל"ב רבבות פרסאות ג' לכל אצבעות / וא' ואצבעות יד ימין
התמץ תתמה ג' סכך גש מש גנח / ש' ש' ואת מונה מן גודל ואילך ושל שמאל
רצמם תצוס יר' | אנג מץ אנגמ. אששון אצבעות רגלי' | אלפ' רבבות
5 פרסאות / גובקן אלפ' לכל אצבע היו חסר היו מתיר אצבעות רגל ימין | 15
אדרמם אדרמץ בנותם ככפץ מסההוס ושל שמאל ובהרס / כנהוס וקקמם החיץ
החמסס ובשל ידים אתה מונה לכך נקרא / בריך

10

703 §

הפרסאות הללו כפרסאות שלו וכמה הוא הפרסאות שלו | ת' באמה שלו
באמה שלו שלש זרחות וטפח זרת שלו מלא כל | העולם ש' מי מרד בשעלו
20 מים וג' ורחב דוד ר' רבבות ב' אלפ' | רבבות פרסאות ואפשר שמי שכתוב
שכל פרסה ופרסה של | הקב' כד' רבבות פרסה של אדם מזרוע ימינו ועד
זרוע שמאלו | כד' רבבות פרסאות וזרועותיו כפול' על שכמו לכך נקרא | 1
20 זרוע ימין קנים סיקה ש' ושל שמאל מתקן אססיה ש' כפות | דיו ר' אלפ' 25
רבבות וכן של שמאל. כן הימין הורזה ש' ושל | שמאל הוא ששיה ש' לכך נקרא
האל הגדול בריך אמן.

704 §

25 בריך | מטטרון עד כאן ראיתי רום ידידיה עלמ' שלו. מה דודך / מ' מדוד היפה
בנשים כל הפרשה עד בנות ירושלים.

30

V228

M40

35

705 §

אמר ר' שמעאל כל מי ששונה ר' הגדול היה פניו מצד רבבות | קומנו נאה לו
30 ואימתו מוטלת על הבריות ושמו הטוב ה' / הולך במקומות ישראל
וחלומותיו מיושקין לו ותורתו משתמרת | בו ואינו משבח דברי תורה כל ימי
40 חייו טוב לו בעולם הזה | ונתן לו לעולם הבא ואפילו עונות נעוריו ימחול לו
לעתיד לבא | יצר הרע אינו שולט בו וניצול מן הרחוקות ושדין ולסטיין כל חיות | 5
רעות ומנחש ועקרב ומכל מזיקין ואי' ור' עקיבא כיון שלמדנו | שיעורו של
יוצרו טוב לו בעולם הזה ונתן לו לעולם הבא

45

M40

50

706 §

מי שהוא שונה הרו הגדול הזה שונה המשנה בכל יום אחר / ת' תפלתו יאמר
אותו בטהרה בביתו או בבית הכנסת שמביע | אני עליך מטטרון עבדי ששמן
כשם רבין שחיקק לו לעשות | חספי ויהיו פני מצהיבות ותתא קומתי נאה לו | 10
ותתא אימתי / מ' מוטלת על הבריות ושמי הטוב ילך בכל מקומות ישראל
ויהיו | חלומותיו מיושקין עלי ותתא תורתו שמורה בגופי ואל אשכח | דבר מלכי
מן היום הזה ועד יום הבא ותשיב לי משובץ בעולם | הזה ותקציני לעולם הבא.
15 ובקש עלי רחמי' מלפני כסא הכבוד | ש' ימחול על כל עונותי שעשיתי בעוונתי
ואל ישלח בי יצר | הרע ותצילני מכל רוחין ושדין ופנע' ולסטיים ומכל בני

705 § -- 311

ב' אמר ר' שמעאל כל תלמיד חכם | שהוא שונה את הרו הגדול הזה קומתו
נאה לו ושיחתו | מתקבלת ואימתו מוטלת על הבריות וחלומותיו מיושקין | עליו
(ו) יצול מכל מיני פורעניות וכשעונות ומדינה של גדינה |.

707§

אדון רים חותם כל הסתרים | מלתם מזכיר שמו חותם על רב חותם אדיר על כל החתמות | חדר לכל הבריות. בא"ר אדיר (בכל) בחדר תורה. מנזר בליכה רח | זה יוצא מבית עניד ועל לבי יחקק ואבריר יתחממו ואל יעשו בי רע. 5
אדיר מכל לשון. כל מלאכי מרום היוצרים לגנדי | יתחממו ולא יעשו בי רע. 5
והתגדלו ויגדלו חכמתי וידה לפענך | ורחוקה. בא"ר עושה פלאות הפלא ופלא. אל תפל אימה ויראה | עלי. זכות ובינה בלבבי תאיר. ויאירו חתמתי למעלה מכולם. בא"ר עם משניה על הכל. יתה אלהי ישראל השנה על כל איברי | פתח על כליותי אל תזעזעי ברעה. וחתמני מכל פוע רע. בא"ר ירי 10
רע על דים. ואדון על כל הגדורים.

708§

אל אלים אלים | אלים | אביר יוצר כל כליותי כי כך בכך יה אה באה חות חת 15
בחומם אגלו רום | עץץץ מרוםם בחות גדול וזריא בכתירו רום על ממשלתו על כל | איברי הוא חק חק חותם על אברי אדיר אביר | כינ חוסמי | רוממי 15
קוסמי אנני הורני | אי תוכלי ח??? קדוק דפך | דך הוא חותם על חותמת וזכר ??? | חותמתה | והאה זה ה | רבר | שם (ט) כבוד מלכותו לעולם ועד. בזה בזה יתו | שמע בכל תפילתו בשעה הזאת מלך אדיר 20
וחק חקן ודלוס | ועונה לכל ברייתיו | ענה (ו) לתפילת (ר) עבדך ועניי בעת רצון ?? | זה יה יתו חלו לעד. סליק מרכבה | רבא.

709§

יש אומר | ש מהו שונה ר? הגדול הזה יתפלל אותו אחרי | שמנה ברכות האמורות למעלה קודם יתחום עצמו ויבקש | רחמים שלא ינק ואחר ישנה. 25

710§

א"ר ישמעאל כשאמרתי הָרָבָה | הזה לפני ר' עקיבא. אמר לי כל מה שהוה יודע שיעור של | יצירו ושבונו של קה"ב | מובטח שהוא בן העולם הבא.

711§

א"ר ישמעאל אני ור' עקיב' ערכים בדבר זה שבעולם זה חיים טלבי' | ולעולם הבא בשם טוב וכלבד שונה שונה אותן במשנה בכל | וים ואני ור' עקיב' כיון 30
שלמדנו שיעור של יצירנו טוב לוב | לעולם הזה ושר(ל) חלו לעולם הבא.

40

45

50

712§

א"ר ישמעאל שמעתי בל | קול עימות קול מפי הגבורה | אומ' אני אדון כל הגשמות וכל אילו שמות האמורים | בספר הגדול הזה שאין ליום המורה תמורה. וכל היודעו ואינו משמש בזה ושבע אני בכל שמות שיש | ביו שלא אשיחיתנו | לחיי 35
אשחיתנו לחיי עולם עד שישתלם שכן טוב | על הספר הגדול הזה ששכרו אין | שיעור וטובתו אינה מוסקת תנוד | לתנוד | עזר וירשם לפני כתלמיד. ואם ישמשם ב | יתחלף ויבטור לרעה ואמסורנו למלאך אכזרי שלא חס | על שמי הגדול ואבד 40
לשון עולם הבא.

707§

אדון רים סוחר על הסתרים מחתם מזכירי שמו חותם על | רוב חותם אדיר על
כל חותמות והדר כל והדר על כל הבריות | בא"ר אדיר בתדיר תורה מעני
ברכה יצא ר' מבית גניך ועל | לבי יחקק ואובירי יתחתמו בו ובשמן רבבו
אורה לשינך בא"ר | אדיר מכל לשון כל מלאכי מרום היודיר | יתחתמו ולא
יעשו בי | רע יתגדלו ויגדלו חכמותי ואודה לפנים וזה היה בא"ר עושה |
נפלאות הפלא ופלא | אל תפל אימה ויראה עלי זכות תורה | ובינה תאיר בלבי
וראיו חותמות למעלה מכולם בא"ר רם | מ | משנח על הכל | ה אלדי ישראל
השנה אבריי פתח על כל כליות | אל תעובני ברעה ותצילני מכל פגע רע
בא"ר רם על רים ואדון | על הגדרים 10

708§

אל אלדים | אלדים אבריי יוצר כל כליות כי כך | בכך יה אה באה הות הות
בחותם אנולא רום תקיף מרומם | חני הו וכי תוכלי חותם עלי זה והוציא
קברוק דפק דך הוא | ח | חותם על חותמות וכתר בראש כל חותמות תתהדר
תתברך | איה | וחי הוה דרי תתנא תתנא ביה יה וזה חיי העולם מעני כל |
וזי הק יי אה יה יי מלכות לעולם ועד כהו כהו וזה שמע בקול | תפלת |
בשעה האת | מלך אדיר וחזק חזק ורחום ועונה כל בריותיו | פנה לתפלת
עבדך ועני בעת רצון או יה וזה יה לעד א"ר | חם ונשלם | תהלה לאל עולם.
| סליק מרכבה רבת | 20

25

710§ → 952

אמר ר' שמעאל כשאמרתי את הדבר הזה לפני ר' | ע | עקיבה אמר לי כל מי
שהוא יודע שיעור זה של יוצרנו ושבונו של // של || של הב' שהוא מכוסה מן
הבריות מובטח לו לחיי העולם הבא | ו | ומטיב לו בעולם הזה מטוב העולם
הבא ומאריך את ימיו | ב | בעולם הזה.

711§ → 953

א"ר | לפני תלמידיו אני ור' עקיבא ערבין בדבר | שכל מי שירע שיעור זה
של יוצרנו ושבונו של הב' מובטח לו | שהוא מן העולם הבא וכלבד שהוא
שנה אותו במשנה בכל יום | קומת מלא כורסין של אש רגבית גב ה' זנו שמו.
קווארין | קומתו דבר ברך רובכ שמו רש לזם חצי | בנוי גל שר שמו | ועניו
אחר שהוא רואה מסוף העולם ועד סופו אע"כ | ש | שמו ויקיין היצאין
ממנה אוריהן לכל הבריות | ועניו אחרת | שהוא רואה בה מה שעתיד להיות
אטוסתסי שמה גופו דומה | לקשת וקשת דומה למראה אש בית להסביב | קשתו
דומית | ק | קסטיא שמה | חצו מן כמן שמו | חרבו מצמציה שמו | וכסא | ב | וב |
בכורו רודסים סירדפא שמו כן סטיר.

45

712§ → 500

אמר ר' שמעאל שמעתי נעומת קול מסי | הנבורה אומר אני הוא אדון כל
הנשמות וכל אילי השימות האמורות בספר | הזה יתגדלו אין להם תמורה
והידועו ואינו משמש בהם משבעי אני בכל | שימות שיש לי שלא אשיחיתו לחיה
העולם עד שישתלם שכן טוב על ספר | יתגדלו הוה ששכרו אין שיעור וטובו
אני פוסק ועתיד להתגדל מן ערן | רשב לפני כתלמיד לפני רבו ואם שיתמש בו
יתליף טובתו לרעה ואמסר | ו | למלאך אבריי | לא חס על שמו יתגדלו ואבר
שכרו לעולם הבא אבל אשרי | אדם ידעו ואמר | וזהו ענין זה.

50

55

5

10

715§ → 455

15 למעלה מן רילון שמים שבו זבול הקיבה | ואש ומים טסוהן למעלה שגא' אף ידי יסדה ארץ וימיני ספחה שמים אל תיקרי שמים | אלא אש ומים

716§ → 456

למעלה משמים ים ולמעלה מים מים ובין מים לים זקוקי ברד ורעמי' | מהפין לכולם חומות הויקין של אש מקיפין להם על שערי של רוח צפון שרים ממוני' | עליהם ואלה שמותם.. אל אל אלוה' ואלבוס בלעזאל בלעזו ובצלאל על שערי | רוח דרום (שרי') ממונים עליהם ואלה שמותם.. לוכלאל דרביאל ודרביאל המון חננאל | חננאל על רוח מרוחית שרים ממונים עליהם ואלה שמותם.. גבריאל | גבריאל ערדיאל גשריאל רחמיאל חנניאל על רוח מערבי(?) שרים ממונים | עליהם ואלה שמותם אלצאל סוקיאל חננאל ונהאל ונהיאל ובהטמאל ובורסיליאל |

717§ → 457

למעלה משמים קרע שקובעים בה חמה ולבנה וכוכבים ומזלות מושלות בכל 30 תחום | ותחום ואורם יורד ענן(?) הארץ התחתונה שגא' ויתן אותם אלהים ברקיע השמים |.. על שערי של רוח של צפון שרים ממוני' עליהם ואלה שמותם טיאל ודעאל ונאל | ננאל חלקום חננאל על שערי רוח דרום שרים ממוני' עליהם ואלה שמותם בלאה | בתליאל וכלביאל ליאל וליאל יוקריאל.. על שערי רוח מרח שרים ממוני' עליהם | ואלה שמותם פרים כרמיאל נוחריאל 35 טוריאל נביאל מיסב.. על שער | רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם קוריאל פריאל סרויאל ענאל ענאל | עניאל עלאל

718§ → 458

למעלה מרקיע שחקים שבהם ואצרות שלג ואוצרות ברד ואוצרות | טל ומטר ואוצרות מן טלילי בשמים של תחית המלים שגא' אין כאל ישרוק.. על | שערי רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם פנאל פנאל פנאל(?) רפאל דמיאל | דמיאל על שער רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם פדיה | צרואל קנאל סתניאל שמעאל שמעאל על שער רוח מרח שרים | ממונים עליהם ואלה שמותם צדקיאל קרשאל חנניאל חרעאל תורת עמא | על 45 שער רוח מערב שרים ממוני' עליהם ואלה שמותם טוריאל קמאל | רביאל הריאל מלטיאל פלטיאל

719§ → 459

למעלה משחקים (?) מכוון שבו מוכה הקי(?) ורר | ומקדש מרח הטולה וכל 50 ששרתין שגא' מכוון לשבת פעלת יי' על שערי מכוון | ש צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם שותריאל מחניאל רחמיאל חנניאל | בתואל סרפיאל סביאל סריאל על שער רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה | שמותם שותריאל מחניאל גריאל חנניאל ענאל וקשתיאל על שער רוח מרח | שרים ממונים עליהם ואלה שמותם טרפיאל | בהלל(?) בהלל רנאל רמאל | קלאבסא טרומיאל על שער רוח מערב שרים ממוני' עליהם ואלה | שמותם להקנה אפית קטוסולסה לרפחוס סמכס והאל

720§ → 460

O1531

M40

על שער מערב. ענאל פילאל, ופילאל, צורקט שם קדוש. טיפוסה פליפלי שם השם.

721 §

למעלה ממעון | זבול ש' הבט משמים מזבן|רל.

722 §

למעלה מזבול ערבות וכיפ' | קשת נתונות על ערבות גבוהות אלף אלפין וריבי 5 פרסאות | מדה כנגד עירך וקדישך.

723 §

למעלה מן רגלי גלגלי אופני' | כיפ' | קשת גבה' אלף אלפ' וריבי רבבות מדה כנגד שרפים |ג| ונודדים.

724 §

למעלה מן רגלי החיות נתוני' על גלגלי אופני' גבוה' | אלף אלפין וריבי רבבות מדה כנגד השרי' הגדולים |קלפ' קשת | נתונות בראשית החיות ומתן יוצא' קרני' הוד רקיע הנורא | קרח הנורא. עשוו על קרני' הוד גובות אלף אלפין וריבי ר' | רבבות מדה כנגד אלפי' שגאן.

725 §

למעלה מעין כמראה |הונגה| |נת|ת|ח| על קרח הנורא גובה אלפי' אלפ' וריבי רבבות מדה כנגד |ריבבות|.

726 §

למעלה מעין ומראיתן נורא' נתון על המראה |ה| הנגה גובה אלף אלפין 15 וריבי רבבות מדה כנגד שרפי הוד | וכרובי הוד כרוב

727 §

למעלה ממנו כמראה אבן ספיר נתון על |מ| מראה נורא' גובה אלף אלפי' אלפי' וריבי רבבות |מדה| כנגד |כול| אדון כל העולמי' בכבודו נתון עליו ש' ואראה את השם |הו| הנגה, ואומר ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. וכל העולם |תלוי| 20 בו כקמיע שתלוי ביד גבור ומקיס' לו בו וכו'. וזהו ספיר |וברקת מפני מראית העין|.

(939) 376 – 728 §

אמר מטטרון חימא עדות זו אני מעיד ביו' אלתי ישר' |שרות קומתו כשהוא עומד היה רום| קומתו רל'ר' רבבות פרסאות. רחוב עין ימין ג' רבבות ו' |א| אלפי' פרסאות וכן לעין שמאל מדרות ימינו עד שמאלו ע' |רבבות פרסאות קומתו מלא כרסה של אש. הוביט שמ' קח| קווצות| בקומתו דבני שיש יש לזון חצו כונו גוש שמו. |עינו אחד ראה מסוף העולם ועד סופו ויוציא' יוצא' ממנה| אור לכל הבריות עינו אחד לאחוריו מהתנוד. אטוסס |ש| שמפיו אש אוכלה אש כמו שהוא רוצה מדבר. דעה שמנה |כינוי ג' מאות 30 מרבבות פירנת מ'ב זו ע'ב שמוחיו אלף ו' |כינוין| |כיוינין ששים ושש' 115 איתות כל קטורין כד קדושת קיר מ'ב |זו ריבות|.

(957) 384 – 729 §

הוא אמר היה העולם ושמו קיים לעולם ולעולמי' |ע| עולמי' תפארתך מלא' תבל גדוה' |ש| ועם מימינו ובושטנם |ש| ועם משמאלו. ועוד חשך ענן וערפל וטיט היין לפניו שבה |ורעותו כוכבים למעלה מן רחות קולות רעמי' וברק' 5 ולפי הקשת| |וסבלי' חובלי' שעולין ויורדין ועליו חן וחסד עשרת גאות הדר

5

721 §

למעלה מן מעון זבול ש' הבט משמים |ורא|אה מזבול

722 §

למעלה מזבול ערבות ש' שירו לאלהים ומרו שמו ל|| לרוב ערבות. וכיפ' 475 קשת נתונות על ערבות גבוהות אלפי' אלפין וריבי | רבבות פרסאות מדה כנגד עירך וקדישך.

723 §

למעלה מן רגלי גלגלי אופני' |נתונים| כיפ' קשת גבוהים אלף |אלפי' אלפנים וריבי רבבות מדה כנגד |כל השרים הגדולים שרפים ונודדים|.

724 §

למעלה מן רגלי החיות נתונים על |גלגלי אופנים גבוהין אלף אלפנים וריבי רבבות מדה כנגד השרים הגדולים| |וקופלי' הקשת נתונות בראש החיות ומתן יוצא' קרני' הוד רקיע קרח הנורא | נישוו על קרני' הוד גבוהים אלף אלפנים וריבי רבבות מדה כנגד ריבבותיהם|.

(801) 725 §

למעלה ממנו מעון ומראתו נוראים נתון על קרח הנורא גובה אל' אל' אלפי' 25 ריבי רבבו' מדה כנגד שרפי הוד וכרובי כבוד|.

726 § → 781

למעלה |מין כמראה הנגה נתון על קרח הנורא וגבוהו אלף אלפנים ריבוא | מדה כנגד שרפי' |תבת וכרובי הדר. 30

(803) 727 §

למעלה ממנו כמראה |אבן ספיר נתון על מראה נוראים גובה אל' אלפי' 10 אלפי' וריבי רבבות | כנגד כולם אדון כל עולמים בכבודו נתון עליו ש' ואראה את השם |ותחת רגליו כמעשה לבנת כל העולם כולו תלוי בו כקמיע שהוא תלוי |ברוח יביר ש' מענה אלתי קדם ומקיס' לו סכות וזהו ספיר וברקת| מפני מראית העין|.

376 – 728 §

אמר מיטטרון חימא עדות זו אני מעיד ביו' אלתי ישר' |שרות קומתו כשהוא יושב על סא הכבוד ק' ריח' פרסאות. רחוב| עינו עומד היה רום קומתו רל'ר' |ס| רבבות פרסאות רחוב עין |ימין ג' רבבות ו' אלפנים פרסאות וכן לעין שמאלו מדרות ימינו ועד |ורוע שמאלו ע' רבבות פרסאות לכך נאמ' האל הגדול הגבוה והנורא. |קומתו מלא כרסה של אש. הוביט שמ' קווצותיו 45 בקומתו| דבני שיש יש לזון חצו כונו גוש רב שמו. עינו אחת ראה |מסוף העולם ועד סופו ויוציא' יוצא' ממנה אש |אכלה אש כמו שהוא רוצה מדבר דעה לאחוריו כהי' עיניו אטוסס ושמפיו אש| 375 שמונה כינין |כיוינין| שלש |מאות מרבבות יקר| |שבעים ושתים שמוחיו אלף ומאתים כיניי' |ששים ושש אותותיהן השטעים וש כל קטורין ששרים 5 וארבע| קדושת יקר| |1| ארבעים ושתים זו רבתי

384 – 729 §

הוא אמ' היה העולם |ושמו קיים לעולם ולעולמי' עולמי' ותפארתו מלאה תבל גדוה' |ש| מימינו ובו |שטנס| |ש| ועם משמאלו ועוד חשך ענן וערפל וטיט |והיו לפניו שבת וזרעים כוכבים למעלה מן רחות קולות רעמים 5 וברקם| |וקופלי' הקשת וחובלי' של עולין ויורדין ועליו חן וחסד עשרת גאות 10

שערי רוח | מורחות שרים ממנו' עלהם ואלה שמותם שמשאל ברכיאל
רעשאל סרכיאל | והריאל ויחזק רבה על שערי רוח מערב שרים ממנו
עליהם ואלה | שמותם ענאל פלילאל | לפלאל צורטן | שם פניאל | קדוש טוטסה
פלי פלי שם השם | ..

§ 721 → 461

ולמעלה ממעון וכול הבט משמים וראה

§ 722 → 462

10 למעלה מבול ערבות נשא' שירו לאלה' | זמרו ג' וכפי הקשת נתונות על
ערבות נבחות אלף אלפים וירכי רבבות מידה | כנור עירן וקדישן

§ 723 → 463

15 למעלה מהם נלגלי אופנים נתונים על כיפי הקשת נבחים | אלף אלפי' וירכי
רבבות מידה כנור שרים וגדודים

§ 724 → 464

20 למעלה מהם רגלי החיות | נתונים על נלגלי אופנים נבחים אלף אלפים וירכי
רבבות מידה כנור השרים | הגדולים וקולפי הקשת נתונות בראשי החיות ומהם
צא קרני ההוד רקיע קרן הנורא | כשוו על קרני הוד נבוח אלפין וירכי רבבות
מידה כנור אלפי' שנאן

§ 725 → 465

25 למעלה ממנו | מעון כמראה הנוגה נתון על קרן הנורא נבוח אלף אלפים
וירכי רבבות | מידה כנור רבב ריבוחים

§ 726 → 466

30 למעלה ממנו ממעון ומראיהו נוראין נתון על | על מראה הנוגה אלף אלפין
וירכי רבבות מידה כנור שריי הוד וכרובי כבוד |

§ 727 → 467

35 למעלה ממנו כסא אבן ספיר נתון על מראה נוראים נבוח אלף אלפי' וירכי |
רבבות כנור כולן ואדון כל העולם בכבודו נתון עליו שנא' ואראה את יי ואר' |
ותחת רגליו וכל העולם תלדים בקמיע שעליו כורוע ניכור שנא' מעונה אליה
קדם | | מנחת זרועות עולם ומוקפים לו סוכות וזחר ספיר וברקת מפני מראית
העין |

§ 728 → 468

40 אמר מטטרון שמשא רחמא עלות זו אני מעיד ביי אליה ישראל שרום קומתו
| יושב על כסא כבוד כאן נענו הסופרים לכתוב | וששים רבבות פרסאות רוחב
עין ימינו שלש רבבות ושלש אלפים פרסאות ובין | לעין שמאלו מדרע ימינו
ועד ירוצ שאליו שבעים ושן | | רבבות פרסאות לכך נא' | האל הגדול הגיבור
והנורא קומתו כורסה של אש הו | | כב שמה קוצותיו בקומתו | דובר שמו וש
לחם חצר | כונוי נלושבו שמו עינו אחת רואה מסוף העולם ועד סופו | ויצאצין
יצאצן ממנה ארץ לכל הבריות רואה לאחוריו מה על | | תידי אטוטסס שפסיו |
אש אוכלת כמו שהוא רוצה מדבר רעה שמונה כינור שלש מאות מרכבות יקרו
| שבעים ותשים שמו | | תיו אלף ותמאים כינורו ששים וששה אותותיו חששים
וששה כל קשורין | עשרים וארבעה קדושות יקרו ארבעים דיו רבותיו

§ 729 → 469 (485)

55 הוא אמר והיה העולם ושמו קיים | לעלמי עולמים תפארתו מלאה תבל גרודיו
של עזב בימינו וכו' שמוס של עזב | בשמאלו ועוד חושך ענן וערפל וטיט היון
לפניו שבה שוורעים בו כוכבים ולמעלה | מן השדה רוחא קלין רעמ' וברקים
וקוסלי הקשכות וחבילים של חותם עול' | ויורד' | ועליו חן וחסד עטרת גיאות
הדר טבעת של ארי חותם של שר ימות של שר | ופני אדם פחות ידיו ויאות

398 ← 7358

והיו השר שוכבת ב' (קדושתה) | ב' לשון באר היטב וזהו תחת כסא הכבוד
 כסאיהם וקצת לזמין | לברך אבני שר' | של ברר אצורתו שלו ומשמאל
 10 | (מטהם עשרה) | וכתובת ומחיל של אופה נכנס תחת כסאיהם ונסה
 | תגדול תהיה והתורא מחזיקו בלא עז ובאצל מחיל השתר' מ' | ומכרכן
 | ומשחן של שמו הגדול הגבור והתורא כ' ע' | עשרים | מ' | ומגדורו של
 | שיי אמות העולם כתר ראשו ישראל | שמו גופו דומה לקשת דומה
 15 | כסא מראה את כל חיל הכבוד | אופה של הימנו סובב' את כסא הכבוד הן
 | כבוד אלה והיותו | בצד ארץ

(961) 399-7368

וזה אתה חולה אצל השמים ויורדות מן שמים וענין ואמר ענין המבצר
הכסא שחתקו האשׁׁׁׁׁׁׁ רמזו: [מבצר] דודר: ענין וקדשין דר' דמבצר לזה
הכסא והחתקו [מבצר] ונתן פתחים לארץ והענין מבאי את האשׁׁׁׁׁׁׁ ונתן
באשׁׁׁׁׁׁׁ [מבצר] חיות ששמו על הרוב נכסא ואלו הנתן [מבצר] ונתן
בשמים שחורו הנתן חוקוק ר' ענין אדיריך הנתן [מבצר] ידיו כלו זה זה
הנתן יתו הנתן את יתו את תחתיו זה הנתן יתו זה הנתן גר את גר זה
אסא יסא אריתית ארץ ארמון או חסכונו זה הנתן יתו חסכונו ארץ ארמון
זה הנתן את ארית אשׁׁׁׁׁׁׁ או אתו וי את יתו לעולם זה שמי לעולם זה
והנתן

400 ← 737\$

[illegible]

401 ← 738§

[illegible]

402 ← 739§

[illegible]

398 ← 7358

[illegible]

399 ← 736§

[illegible]

400 ← 7378

וְקָרָא לַעֲרֹךְ זֶה וְבִרְחֹה וְכִינִי זֶה וְזָכָר אֹהֶיךָ רֹעִי לַחֲסֵת אֲשֶׁרָה עֲבָרְתָּ מִמֶּנִּי
 וְלִשְׁמֵךְ (וּמִן) (מִן) (וְ) לֵךְ וּמִמֶּנִּי וְלִשְׁמֵךְ אֲבִיךָ וְיִסְכֵּן לֵךְ לֵךְ מִפְּנֵי כִסֵּיךָ
 אֲתָם מִכְרֹכְכָה קֵר לֵךְ לֵךְ וְלִעֲרֹךְ עֲבָדֶיךָ הַתְּהוֹרָה דְּבִרְחֵיךָ לְחֵלֹל אֲשֶׁרָה לִשְׁמֵךְ
 אֲתָם לִשְׁמֵךְ וּמִתְקַבֵּל עַל הַבְּרִית וְעַל הַיָּמִים וְלֵךְ לֵךְ קֵטֵל אֲחִיךָ
 עֲשֵׂה שְׂמֵחָה מִלֵּךְ מִרְיָנִי וְנִתְּנָה אֵלַי הִיא וְנִתְּנָה מִלֵּךְ הַפֶּסֶם
 עַשֵׂה תְּהִלָּה עַל שֵׁם רַבּוֹ אֲבִיר הַתְּהוֹרִי יִי תְהוֹרִי אֵלַי אֲדִירִי (אֲדִירִי) 5
 דְּרִכְתָּאֵךְ שְׂמֵחָה־לִּי

401 ← 738§

אילו צ"י שיש לו כנוני צ"י כבתי נש"י, ומחנתי שיש ליהרר שחורו הדינא
אודי אוני וי עתורו ונרדואל וי נש"י נש"י כפאל צ"י קריאל
ואבנורואל ירובא(י) עפ"י ששקרא ע"ש | וכן רב שחאל לברכאל לקברשא
העני מוריש שיש לא עפ"י שיש | וכן המזהה שיש עפ"י ששקרא וקברדור מאכר
העני מוריש | יו שחור מכלב שיש עולם למורק | שחכר כפיהה כרסדאל
סניס 30 | כרטי | יו השחור שיש | יו (אשכנזי) שיש | שחכר סניס
סדרואל | יו המלאך אשוראל אשוראל שר סניס העולם לאדוראל
אבנר | ותרסית ויו המלאך אבנר הדינר | יו שאמר היה העולם ענפאל
ברקחאל | אשוריל | יו המלאך שיש סניסאל אור הירא | יו אחוריו סניס
| אריהה | ע"י | כרר | צ"י | לומ' | שאמר היה העולם ומכלביו אן אלהים
אורא אכר מוריש | שחכר

402 ← 739§

[illegible]

735 § – 475

זה השר שכתב בשבעה קדושות ונחתם בשבעים לשונות באר הטיב | וחוחר
תחת הכסא כשהוא חרא חולך לימנו לצדד האש אבן? | גים של ברד ואוצרות
של | של ומשמאל כופי | סערה וכתלים של לוסה וזכנס תחת הכסא כשהוא
ובנס האל | הגדול הניבור והנורא מחזיק אותו בלא פנים ובאים מלאכי השרת
ומבכרין ומשבחין | את שמו הגדול והנורא בכל יום משבחה שלוש פעמים
ונותן מדיו ומתדרו על שרי | ואומות העולם כתר של ראשו יש שמו גוסס דומה
לקשת וקשת דומה לכל מראה אש | מתלחב סביב ואוששים שש הימנו סובבים
את כסא הכבוד הם בצד אחד והחיות | בצד אחד

736 § – 476 (488)

וזהו אחד עולה אצל השמים ויורדות על משכן העזר ואומרת | זכבול | גדול
קול דממה דקה רקק הכסא שתקו האופנים דממו מלאכים גורדין עירין
וקרישין | מהספין לתור דינור והחיות נותנו את פניהם לאריו והנער מביא את
האש החרישית | ונתנם באותניהם של חיות שלא ישמעו קול דיבור ונמצא הוא
לבדו והנער קורא אותו | בשמו טהור הגדול והחזק וכך קורא ארר ית אה רבי
אה רבן יתו הנה הנה | הנה התי יתו התי יי אה זה ית הנה יתו ית הנה אהך
אנה ריהורא יום | אראית אחיו אתנו ארמון או | הנה יתו סכמו יתה זה שם
לעולם אחר היום הנה הנה | זה אהיה אשר אתה או אהו יי חיי יאהו הנה חיי
עולמים זה שמי לעולם זה זכרי | לדר | ול

737 § – 477

וקורא לעזר זה וברכה וכינוי זה זכר אחי רועי ולהטת אשונה בערבות | ממותניו
| ולעללה | ולפטה דומין זה ליה ומתניו ולעללה אנו דומין זה ליה משני שכתוב
ואחי מרי קר | פלוינו עב | ולעזר | ולעזר בעז הנהור בדברים הללו אהוב
למעלה ואהוב | למטה מתקבל על הבריות ומאריך ימים ולא יליך קטלה
חייב ודאשתמש בתנא חלף | מרינאל טנאל גיזתאל איז היה ויתאל מלאך
פנים עבד שנקרא על שם רבו אבור | נסוריה יי נהו פרידו אילו אדריו אילי
דרכוהו | יי שם מסרה

738 § – 478

אילו שנים עשר שיש | לו כנגד שנים עשר שבטי ישראל מזה שנה שני לתון
טהורין | ודורה אריה אונג גיתור | פלנול גרעיואל שר נפשו טרפן ודחי ענפאל
קברקליאל השר גל | בריאל עבד שנקרא | על שם רבן זקק שתאל לברכיואל
לקברמיואל ואברניאל וירובכאל ועסרפאל | משרות למח וגוריו עבלקאל שר
לבדו משרת למח גיורן שר של אש אמרנישה שר חכמה | זה שם אחר
קברקסאל וקברדרון | לאכי פנים אשדירילוי יי שהוא מלך העולם למוקד |
סכסא ביה | ה סרסא טרי טריס יי השר אשרי שרילוי יי השר פנסאל גתורי
| פדליאואלי יי המלך אשוריואל אשריו טריס משרתים לאדריואל
אבורניא רכיה | הוא שמן אונגהדרתי יי שאמר ודתי | העולם ענפיואל
דרכתתאל אשורילוי יי | המלך הוא שר אשורילדילי אשרילוי לאאי יי המלך
הוא שר וטריסטיס | הנה הנה | שר סנסאל אור הדיא יי אחרין אן | ת בעל
אריה רבי פכסעל אוי ארג עבת שהירית | העבד ארענע שבעשהורין יח מלך
שאמר היה העולם ומבלעדיו אין אלהים והוא | אל ומביא ישועה

739 § – 479

זה הוא השם ושם חביב עוז ארג | עבד ארענע | שהוריו יי המלך
מלך מלכי המלכים ברוך הוא שאמר היה העולם אני ארענע | שהוריו עבד
לארענע שהוריו יי טרד משרת לארענע וסכתורין יי עבדות אלה ישראל | יושב
הכרובים שאמר היה העולם ומבלעדיו אין אלהים על פניהם שם ארענע |
שהוריו והעבד ארענע | מלך המלכים ואדון הסתרים שאמר היה העולם
הוא | משפח ממר ומשבת לארענע שאכל יי המלך סדריאל ענפסאל טור
טריסן אל | המלך נגובנתון יי המלך ואדון הכרובים רם על רמין ונאה על
גיאם סרכסבאל | קרכסאל שם אהוב נפגנעו פין הונפנסים טלין שם אחר
נגובתי | וזהו | זה מלך המלכים ואדון הכרובים שאמר היה העולם
ומבלעדיו אין אלהים הדר | טהור וטהר | אור וזה זה ואילו מלכו של עולם
רועי דיוי ית הוא שר שהיר | מסתתר בהיכלו הכתרים של דהור גתיו מלך
המלכים שאמר היה העולם ומבלעדיו אין אלהים של דהור ריור ששאר הנה

והאש | שבשערי צלמר | חזק אחד משש | שבשערי מות. והא' שבשע' מות | אחד
מס' מטי' דיוון. והאש כמו כן שבשטי' היוון מבאר שח | והאש שבבאר שח
כמו כן מאבדון והאש מאבדון | שבאבדון | כמו כן משאול. והאש שבשאול כמו
כן מניגים ובניגים ידיון בני אדם הרשעים | ושאל חזיה של אש חזיה של
ברד. ורשעים כשיצאין מן ברד | דולק בהם האש וכשיצאין מן האש ליוחך בהן
הברד

756 § — 449
ומלאכי חבלה | פמולים ומשמרים נשמח בנוספת | כי חולעתם לא תמות
ואסם | לא תכבה. שאול כליונה | כלה' והם אינן כלין שנ' צורם לכולות שאול
מזבל לו. ואין וכול אלא בית המקדש שנ' בנה בניתי בית וכול לך וכל כך
למה | מפני שפשטו דיהם במקדש | לבית המקדש | שנ' מזבל לו על כן וירדו
בם ישרים | לבקר ואין ישרים אלא מלאכי השרת שנ' ישרו ישרים את פניך |
ואין בקר אלא משפט שנ' בבקר בבקר משפט יוציא.

757 § — 450
ובכל יום יום | יורד עליהם מלאך המות באימה גדולה ובקפץ גדול וטורד
אותם | מן האש לברד ומברד לאש כרועה שטורד את צאנו מהר לבקעה |
ומבקעה להר שנ' כצאן לשאול שחו מות ירעם

758 § — 451
וירדין עליה' מלאכי | חבלה וזכין אותם בשאול התחתונה שנים עשר חדש וכן
מבאר | שח עליה' חדש וכן בטי' היוון ר"ב | חדש וכן בשערי מות ר"ב | חדש | וכן
בשערי צלמות ר"ב | חדש. וכן בגילום ר"ב | חדש עד שיהיו | לקיים שנ' ועשותם
רשעים כי יליו אפר. כשראו כל | הנדקים ואומ' רב' של גולם דיין של אילו
משכ' להם הקצ'ב' | עדיין לא שבעה ולא פ'ש' מהם מפני שהחריבו את בית
ישראל | ואין יחיל' והגלו את בני | לבין אומות העולם ועל אומ' העולם | הוא
אומ' לא שוב חזרו אף יי עד עשותו ועד הקימו מן | ומתו. ולאחר ר"ב | חדש
מורדין אותו לאסרם ומעמידן אותן תחת נהר | של אש שהוא יצא מתחת כסא
הכבוד שנ' הנה סערת יי חמה | ויצאת אשע' מתחולל על ראש רשעים יחול
והיורד עליהם שכן | אצלו עולה שנ' כדנה חמור | ואין | ללוק ארבעה רשעים
ואקרא לא עבדו | יאבדו מארעא ומתחתו שמיא אלה.

759 §
אמ' חכמי' שבארין ישר' | שבעה מדורי יגתם ברא הקצ'ב' מששת ימי
בראשית שבביל | רשעים גמורים שעובדין על התורה ועל המצות ומכעיסין
להקצ'ב' | בכל יום וכופרין בהקצ'ב' | ומונו | ואין | בעז' שנ' כי עזר
מתאמל תפתה | למה נקרא שמו תפתה שהכל נכנסין בו בפיתיו של יצר הרע |

760 §
שכל יגתם יש בו | מדורים וכל מדור ומדור יש בו שבעה תורות | של ברד וכל
אחד ואחד רחבו אלף אמה ועומקו אלף אמה | וארכו שלש מאות שנה וכל אחד
ואחד מושכן ויוצאין זה את זה | וכל אחד ואחד מרשע' שעובדין בהם
נשפדין במקומן

761 §
וארבעים | אלפים מלאכי חבלה ממונים | עליה' | וחת | ואין | אותן |
ומעמידן | אותן על רגליהן ומרדיעין להם כל מעשיהם שהם רעים הא' |

762 §
ולא עוד אלא שבכל מדור ומדור | יש בה' | אלפים חורים וכל חור חור יש בו
אלפים סדקין | וכל סדק וסדק יש בו | אלפים עקרים וכל עקרב ועקרב
יש בו | מאות חוליות וכל חוליה וחוליה יש בה' | אלפי' כדי מה | חללים
ומושכים ויוצאין ממנה | נחרתו על סם המות ואדם | ונוגע | בהן מיר נבקע כל
אבר ואבר ונוטלין מתוך גופו וכרסין נבקעת | ונופלת מלפניו ומלאכי חבלה
עומדין ונוטלין כל אבר ואבר | ומסדרין אותן זה כנגד זה ומחזירין להם את
הנשמה ומחין | אותן ומעמידין אותן על רגליהן ונופרעין מהן כל מה שעשו |
בדינה של יגתם וכל אבר ואבר שחטא בו מלאכי חבלה נשפדין | ממנו.

763 §
אם יש בו גול מלאך הממונה על הגול נפרע ממנו | אם יש פשיכות דמים מלאך
הממונה על פשיכות דמים נפרע | ממנו. אם יש בו עז' מלאך הממונה על עז'
נפרע ממנו. ואם | יש בו חילול השם מלאך הממונה על חילול השם נפרע ממנו.
משל לאדם שיש לו נשין | ונשין | הרבה וכו' | באין לפרוע ממנו ולא | צצאו
אלא שולחן אחד של כסף מה עושין נוטלין כל אחד ואחד | קרדומו וחוחכין כל
אחד ואחד בעצמו זה מחתך וטול כידו | והולקן ולבסוף נוטלו כלו | והשולחן
אף כן | הרשעים שבניגום | ממ' | ממונים עליהם מלאכי חבלה בכל יום יום
נשפדין מהן

764 §
כך כל | מידות של פורענות הללו. פורעניות שבניהם למי מוזמנת | למינים
ולמשומרים ולאפיקורסין ולכופרין בתורה ולכופרים | בתחית | הממים
ולאשר נתנו חיתיהם בארץ חיים ולאשר | חטאו | חטאתה | גדולה ולאשר פשטו
ידיהם בגבול ולאשר חטאו | והחטאין | תרבים | את ישר'. כגון יריבעם כן
גם חזקיהו וכו' וירדין | ומעמידן בפניהם ונודיין בה לדורי דורות ועליהם
הוא אומ' | וצאו וראו כפניו האנשים המושפ' כי כל' תל' וגו'.

765 § — 452
אם | התחזק | החמישי. למעלה מן ארקא חלום למעלה מתה' חל' מת' | בהו
למעלה מזהו מים למעלה מל' חבל ועל חבל יש בה' | ונבועת וכל
ישריהן שנ' הים רעשו ממנו וגו' | ויש אומ' | מאות סוף' מיר' | וכו' | וריות.
|| ברי' וריות ויש שם אדם שפראשם דומין לאדם וגופו | לאיר יש מהן |
פראשם דומה לשר וגופו. ויש מהן שיש לו | שני ראשין וארבעה ידים וגוף אחד
וכסא אחד ושתי רגליה. וכשנשן יושבין דומין לשני בני אדם ונשקחן מהלכין
דומין לאדם | אחד ראה עוד אלא שבעשה שמואלין ושתי מריבה זה עם זה |
או' אהה אלה יתור מפני ואהה ש' | וית' יתור ממני וכי תעלה | על דעתך
שרשעים שכן | ושלש שכולם צדיקים גמורים | הם ועל חבל עתיד הקצ'ב'
לשלו ולחלקם פניו מרים של אותם | בני אדם מן העפר שחן משפין את עצמן
כאילו שוכבין | בעפר ומחיה אותן ומעמידן על רגליהן לתוריהן לכן | נסים
והוריות | ונפלאות רבות ונוראות עצומות כרי' שהיו מורים בהקצ'ב' | שהוא |
מחיה את המרים בהקצ'ב' | ומחלק להם חלק טוב ושכר | טוב לפי
משהיהן ומחיל אותן אפי' כסא שלו' שן מקים מעפר | דל' וגו'.

766 § — 453
זה תהום השיש' למעלה מן חבל תהום למע' מת' תה' | ו | למע' מת' ובהו
למע' מב' | למעלה מים מים למעלה ממים | חלד ועל חלד יש בו אדם ובמה
זהה חשיה חזק ויחלל ויהי |

O1531

§ 767 – 767

|| למעלה מן חלד ויולן שהוא מכנים ערבים ומוציא שחרית 483
 ומהש בכל יום מעשה בראשית ויולן אינו משמש כלום | ש' הנוטה כדוק
 שמים ולמה נקרא שמו וז'לון כמו שהמלך | לפלשין שלו הם מכסים (מכסים)
 5 אותו כך ויולן בשעה שיעלה עמוד | השחר ותצא חמה לשמש בעולם מכסה
 פני ריקע ראשון | מפני גלגל חמה וכשנוכס חמה פורש אותו כדי שתעלה |
 לבנה כוכבים ומזלות לשמש בעולם..

§ 768 (715)

10 למעלה מן ויולן | שמים ש' השמים כסא. למעלה מן חלד נצב סולם גדול |
 וכל אחת ואחת שני אלפים ותשע מאות | פרסאות ארכה ורחבה שמונת אלפים
 ומלאכים קדושים | ושרים נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם של שרים הממך
 עליו | ארציאל אדמהאל חרבהאל יבשהאל ארקאל תבלהאל | חלדאל וכולן
 15 על שם של אדמה וכל מלאך ומלאך שהוא | יורד ועולה אינו עולה ויורד
 אלא ברושום בומן | שהכתב בידו יורד ועולה מפי מטטרן.

§ 769 (716)

למעלה מן השמים | ים ולמע' מים מים ובין מים למים יוקיע ברד ורעמים |
 20 מרחפים לכלם. ותחומות של אש מוקפות חלקן וסולם גדול || נצב בשמים וראשו
 מגיע לריקע ומלאכים קדושים ושרים | נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם
 אלאילאל כלוצאל בלעאל | ובצלאל נבראל ענריאל ומוראל והם ממונים
 על מעשה שמים. |

25

30

O1531

§ 778 (799)

ושיעור ה'כלת כולן. גובלה מן חיות הקדש | ר'ס'ה' אלפים חלקים בשיעורו
 35 של ה'קב'ל' לכך נאמר רם על כל גוים | וי' אל חיקרי גוים אלא נאים ואין נאים
 אלא חיות הקדש שמתנאין | מרוב עובין על כל מידות שמים וארץ והקב'ה
 מתנאה על כולן לכך | נאמר רם על כל גוים יי'

§ 779 (724) (800)

40 ולמעלה מחיות הקדש כיפי הקשלת נתונות | בראשי החיות וגבוהות אלף אלפי
 אלפים מידה כנגד שרים הגדולים | ולמעלה מתן קרי' חיות יוצאות מכסי' 5
 הקשת וגבוהות אלף אלפים | רבוא מידה כנגד 'צבאות' משרתי אל

§ 780 (725) (801)

45 ולמעלה מתן ריקע כעין הקרח הנורא | נתחן על גבי החיות ש' רדמות על
 ראשי החיות ריקע כעין קרח | הנ'רא. וגובלה אלפ'ים ריבוא מידה עירין
 וקדישין.

§ 781 – 726

50 ולמעלה | מתן כמראה הנונה נתון על קרח הנורא וגובוהו אלף אלפים ריבוא |
 מידה כנגד שרפי להבה וכרובי הדור.

§ 782 (727) (802)

55 ולמעלה מתן מעון | הנוראים נתון על מראב (מראה) הנונה וגבוהו אלף
 אלפים ריבוא מידה | וכסא אבן ספיר נתון על [ה]מראה [ה]נונה וגבוהו אלף
 אלפים ריבוא | מידה כנגד עיוז ועיזור

§ 783 (727) (803)

§ 770 (717)

למעלה מן שמים ריקע שקבועים בו חמה ולבנה וכוכבים ומזלות | עש כסיל 5
 וכימה מושלים ככל תהום ותהום ואורם יורד עד | ארץ התחתונה ש' ויתן
 אותם אלהים בריקע השמים ומיין | שריקע נקרא שמים ש' ויקרא אלהים
 לריקע שמים וסולם גדול | נצב בריקע וראשו מגיע לשחקים ומלאכים קדושים
 שרים | נ'כבדים ממונים עליו ואלה שמותם של שרים דוריאל דרזיאל | 10
 ארזיאל דשניאל ותניאל קסאל הם ממונים על מעשה ריקע. |

§ 771 (718)

למעלה לריקע שחקים שיש בו ריחיים ועמודות ותחומות | מן לצדיקים לעתיד
 לבא ש' ירצו שחקים ממעל וד' שפי' פתח | ושם ירושלים ובית המקדש עומד
 ותלויין בשלשלאות של | אש מן שחקים לזבול חיום הולך ומבהיק כגלגל חמה
 ומלאכי | צבאל צבאל מתנות מתנות כיתות כיתות מתפללך בתוך | לפני 15
 הקב'ה ש' חרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק ואין | צדק אלא ירושלים
 ובית המקדש ש' מלאכי משפת וצדק | וסולם גדול נצב בשחקים וראשו מגיע
 לזבול ומלאכים קדושים || שרים נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם ונכוואל 24
 נדואל | משאל טוראל טרפילאל ניראל וירדנאל חסדאל חסדילא ורחמאל |
 והם ממונים על מעשה שחקים.

§ 772 (719)

למעלה משחקים יש בו ה' היכלות | של אש ו' מזבחות של להבה בוים ו' (ד')
 מתנות של מלאכים | ועומדים ו' של נגדים וכוונות ועמודות ומיכאל השר 5
 הגדול | עומד בתוכם בראשם ככח גדול לזכוש בגדי כהונה גדולה ומקריב |
 קרבן טהור של אש על המזבח ומקטיר קטורת על מזבח הקטרת | ולמעלה תמיד
 של להבה על המזבח ש' בנה בניתי בית זבול לך | ומניין שנקרא זבול שמים ש'
 10 הבט שמים וראה מזבול קדשך | וסולם נצב בזבול וראשו מגיע למכון. ומלאכים

ומלותיהם | ומעשה דיהן בין שעשו בין שעושין חקוקין עליו והק'ב' חוקר |
עליהן ובמעשיהן ובמלותיהם ל'פ' בכל יום ש' כי רם יי ושפל יראה. | וכן דוד
אמ' המנוגין לשבת. אם נאמר בשמים להם נאמר בארץ. | ואם נאמר בארץ
למה נאמ' בשמים. מלמד שש' כל | בירא ובירא גונון ונושמן ורוחן של
בריות בארץ | והוא רואה בשמים ובמלותיהם את כל מעשיהן שחן | ש|עושין
בארץ | ולכן נאמר בשמים ובארץ. ולא עוד אן | כל בירה מטה וחולכת מן
העולם בארץ עד שנפל | שירה תחילה מעלה ש' והיה ביום ההוא יפקוד יי
על | צבא המרס במרום. זה שרן שבמרום. ועל מלכי האדמ' | בארמה. זה גונון
של בריות שחן בארץ.

§ 784 (804)

ולמעלה מכול | הק'ב' יושב על כסא רם ונישא ומקיפין לו סוכות זוהר |
וברקת וספיר מפני מראית העין וכל העולם כולו תלוי | בורועו הגדולה
קמיע ביד גיבור ואין בו יגיעה כן אין יגיעה | בורועו הגדולה שהיא סובלת
עליוני' ותחתונים ש' ומתחת | זור(א)ועות עולם.

§ 785 (805)

וארבע נהרות של אש מושכן מו(ויו)צאן מלעתן | של חיות מתחת רגלי הכבוד
י'כנוד' ארבע רוחות | רוחות | העולם ונעשים | לים גדול של אש ועניי נחל
מקיפין את הנהרות של להבה | ועל' קל מקיפין את עניי נחל. ואבני נחל
מקיפין את | עמ' | עב' קל ואבני אלגיש מקיפין את אבני נחל. ושירי | אלם
ושירי אראלים ושירי מלאכים ושירי נדרים ושירי | צבאות ומלאכי אש ומלאכי
לפיד ומלאכי נחל ואראלי' | זוהר וטפסירי להב ובדוריו בוק וטפסלי זוהר וחיילי
עבר' | ממונים על שערי ערבות וקיע ועל נהרי דינור ועל ים | של אש שהוא
סובב לכסא הכבוד. וממנו יוצאין מלאכי | רבבות מלאכי השרת ועומדין מימין
כסא.

§ 786 (806)

וכנוד' נעו | עומדין משמאל כסאו ונהרות של אש מקיפין ועומדין ביניהן |
ושירי הגדולים ממונים על כל גודו וגודו ועל כל ועל כל צבא | וצבא שמנים
ומשמאל. ועומדין אותן שירה חמרה לכסא | כבודו של מלך מלכי המלכים
ברוך הוא.

§ 787 - 178 (807)

וכיון שהגיעה | זמנם של מלאכי לומ' שיר' לפני הק'ב' יה יה. שמעאל | השר
הגדול הנכבד הגדול והנורא עומד על חלוני רקיע | תחתון לשמעת ולהקשיב
קול שירות ותושבחות חמיר' | העולות והעולות מן הארץ מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות להשיר | ולהשמיע להם בערבות רקיע

§ 788 - 179 (808)

ומפני מה הוא עומד על | חלוני רקיע תחתון מפני שאין להם רשות למלאכי |
השרת לומ' שיר' תהילת' למעלה עד שפותחין שיר' את פיהם | בשירה תחילה
מלמטה רכס' רוממו יי אלהינו והשתחו | להר קודשו אילו שיר' כי קדוש יי
אלהינו אילו מלאכי | כל רקיע ורקיע וכיון ששומעין על שירות ותושבחות
שאומרים | שיר' מלמטה ש' וקרא זה אל זה ואמר ק'ק' יי צבאות | מלא כל
הארץ כבודו

§ 789 (809)

אשריתם זוכים כמה הם חביבין | לפני המלך יותר ממלאכי השרת. שבשעה
שמלאכי השר' מבקשין לומ' שיר' תחילה למעלה באין סביבות כסא | הכבוד
כמו הרים של אש ונבעות של אש ואומ' להם' תהישו | לי כל מלאך ומלאך
וכל שרף ושרף כל חיה וחיה וכל אוסן | ואוסן שבראית עד שאשכמו | ואאזין
(ואאזין) תחילה כל שירות | ותושבחות ותפילות בני ש' נאם דוד כי שיר' גואם
הגבר הוקם על | משיח אלהי יעקב ונעים זמירות שיר' מלמד שעריבין על
הק'ב' קול | שירות ותושבחות ותפילות של שיר' יותר ממלאכי השרת ש'
ברח | יחד כוכבי בקר אילו שיר' שמשו(לם) כוכבים ש' ומצדיקי

הקיק' עלינו // הק'ב'ה | הק'ב'ה סוקר | חוקר | בתן ובמעשיהן שעושין שלשה
סעמי' בכל יום ויר' שגא' | כי רם ה' | ושפל יראה וכך דור אמר המנביה לשבת
המשפילי לראות | בשמים ובארץ אם בשמים למה בארץ ואם בארץ למה
בשמים אלא | מלמד ששר כל בריה בשמים וגופם ורוחם בארץ והוא רואה
בשמים | ובארץ בשמים ומולם ובארץ גופם וכל מעשיהם | לכן נאמר בשמים
ובארץ ולא עוד אלא שאין כל בריה מיתה והולכת מן העולם בארץ עד שנופל
מולו בשמי' שגא' נשא | והיה | ביום ההוא יפקדו יי על צבא המרום במרום ועל
מלכי האדמה | בארמה זה שר שיל? והם במרום ועל מלכי האדמה בארמה זה
גופם של בירות | בארץ.

784 § → 524

ולמעלה מכולם הקה יושב על כסא רם וגשא ומוקפין לו | לו סוכת זוהר ספיר
וברקת מפני מראית העין וכל העולם | תלוי בורועו הגדולה כקמיע ביד גיבור
ואין בו גייעה אין | יגע בורועו החזקה הגדולה שסובל את העליונים ואת
התחתונים | שנאמר ומתחת זרועות עולם.

785 § → 525

וארבע נהרות של אש מושיכין | ויוצאין מזיעת החיות ומתחת רגלי הכסא
הכבוד כנגד ארבע | רוחות העולם ונעים לים הגדול של אש וים גדול מוקף
סביבות | כסא ונהרות של להבה מוקפין | נהרות | את ים | של אש ועניי נחל
מקפין | את נהרות של להבה ועבי קל מקפין לאבני אלבש ואבני אלבש |
מקפין לאבני ברד ושרי אילים ושרי אראלים ושרי מלאכים ושרי | גידים
ושרי צבאות ומלאכי אש ומלאכי לפיד ומשתי נחל ואראלי | זוהר וטפסרי
להבה כדורין | וכדורין | כזק חשמלית שילהבת חזילי | ערבות | מפני | על שר
ערבות רקיע ועל נהר דיגור ועל ים של אש שסובב | לכסא הכבוד חשע מאות
ואילי רבבות ומלאכי שרת והאש עומדין | מימין כסאו.

786 § → 526

ונגננם עומדין כסאו ונהרות של אש מוקפין | ועוברים ביניהם ושרים הגדולים
ממזנים על כל גיד וגיד | ועל כל צבא וצבא שממין שמאל וממלדין אותם
לאמר שירה חמרה | של כסא כדורו של מלך מלכי המלכים הקב'ה.

787 § → 527

וכיניע זמנם של | מלאכים לומר שירה חומרה לפני הקב'ה וזה שמעאל
המלאך | שר הגדול והגיבור והני עומד על חלוצי רקיע התחתון לשמעת
ולחלקשי | קול שירות ותושבחות ומפירות העולות מן הארץ ובכל בתי כנסיות |
ובכל בתי מדרשות להשמיע להם לפני ערבות רקיע

788 § → 528

ומפני מה | הוא עומד על עמודי וחלוצי רקיע מפני שאין להם רשות למלאכי |
השרת לומר שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו ישראל את פיהם | בשירה
תחילה מלמטה שגא' ורוממו יי אלהיו ותשתחו לדורו ורגלו | קדוש הוא אמרו
לו ישראל מי קדוש כיי אלהיו אילו מלאכי השרת | כל מלאכי רקיע ורקיע
בשמיים קול שירות ותושבחות שאומרים | ישראל מלמטה הם פותחים בקדוש
קדוש קדוש מלמעלה שנאמר | קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו.. |

789 § → 529

אמר שמעאל אשריהם ישראל כמה הם חביבין לפני | המקום יותר ממלאכי
השרת ששבעה שמלאכי | השרת מבקשים לומר שירה תחילה מלמעלה באים
סביבות כסא כבוד | כמו הרים הרים של אש וכמו גבעות גבעות של להבה אמר
להם | הקב'ה תחרישו לי כל מלאך ומלאך וכל שרף ושרף וכל חיה חיה | וכל
אנוס ואנוס שבראית עד שאשמע ואזאין תחילה וכל שירות | ותושבחות
ותפילות ונעים ומירות ישראל מלמד שערבין על הקב'ה | שירות ותושבחות
והמירות ישראל יותר ממלאכי השרת שנאמר ברוך | יחד כוכבי בוקר ויריעו כל
בני אלהים.. כוכבי בוקר אילו ישראל שמשולי | כוכבים שגא' ומצוריק

§ 790 – 180 (810)

- ולמה וקרא שמו של אותו מלאך שמעאל מפני | שעומד בכל שחר ושחר
ומשמיע קול שירות | ותשובות העולות מן הארץ מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות... לפני כל ערבות דקיע ודקיע עד ערבות | ועד חיות הקודש ואופנים
וכרובי הדר וכיון | שהוא שומע ומשמיע לכל מלאכי רקיע ורקיע מיד | יורדים
כיתות כיתות שורות שורות חבורות | חבורות מתנות מתנות חזילות צבאות
צבאות | של מלאכי השרת מן כל רקיע ורקיע לתוך נהרי אש | ולתוך נהרי
להבה וטובלין עצמן שלש מאות ש"ס"ד | פעם.

§ 791 – 181 (811)

- וכי יש לתן למלאכי השרת זה חבה נידה | ויולדת או שום טומאה שתן צריכין
טבילה אלא | מלאכי השרת שתן ממנון על מלאכת העולם | עולין ויוורדין בכל
יום ילשום | שלום בעולם וכיון שיגיע | זמן שירה עולין לרקיע ומפני ריחם של
בני אדם | שתן ילדתי אשה בעלי טומאה בעלי זוב וטינוף | הם רוחצים עצמן
באש ומנקין ומטהרין עצמן || באש. ומהרי"ם ומכבסים ומענינים ומגבירין |
ומגדילין ומגבירין ומקדישין ומסלילין ומציצין | עצמן באש ומפארים
ומצפצים 'ומצפצים' ומט(ר)בין עד | שנעשו קדושים ומוקדשין טהורים
ומטהרין | והמים כמלאכי השרת ערכות

§ 792 – 182 (812)

- ואחר כך קוראים | זה לזה וממליכים זה את זה. ואחר כך נהרי אש | בתשות זה
את זה. ומגבין ועושין עצמן כאור | בדיקם של 'זהרי זהרי ואחר כך עולים
בסולם של | אש כבתחילה עד שמגיעין אצל [חל] חילי ערבות | אצל חשמאלי
'זהרי אצל' כרובים ואופנים אצל חיות הקודש | וגלגלי המרכבה אצל הדורי
פים ובעלי כופים | אצל כסא רם ונישא

§ 793 – 183 (813)

- מיד הם עומדים כולם באימה | ביראה ברית ובידע בטהרה ובקדושה באימה |
ובערה: ומכסים בכנפיהם את פניהם לכל | יכירו דמות אלהים השוקן
במר(ר)כבה. ועומדין | כיתות כיתות מתנות מתנו' שאין להם חקר | וצבאות שאין
להם מספר כמה הרים של אש | וכמה גבעות של להבה לפני כסא. וכמה
צבאות | צבאות של מלאכי השרת. ויושב הקי"ב' על כסא | הכבוד ומלא כל
[הארץ] (העולם) כבודו

§ 794 – 184 (814)

- ואף חיות הקדש | מתכוונות ומתקדשות ומתטהרות יותר מהם | כל אחת ואחת
קשורה אלף אלפים כתרים של | מיני מאורות בראשן.. ומתלבשות לבושין של |
אש ומתעטפות

§ 795 – 185 (815)

- ומתייקר(ו)ת | יותר מהן מפני שהמרכבה על גביה וכסא הכבוד על רום
ראשון ושנינה למעלה מהן ונהרי וכר' | ונהרי אש עוברין | בניהן לסיכך הן
מתכוונים ומזרין ומזהרים | ומת(ר)בין | ומתוספים ביראה בטהרה ובקדושה
ואומ' שירה | שבה חסרה ותה(ה)א(י)לה וקילוס בקול אחד בדיבור אחד | בדת
אחת ובונימה אחת.

§ 796 – 186 (816)

- ולא זו בלבד אלא | שנולדין אלף אלפים ריב רבבות לתוך נהרי | דינור
ותשריף לפי שאין בהן מוקדם ומאוחר | משפיל ומרים בשוררם שירה וקדושה
לפני | מלך מלכי המלכים לסיכך כל המוקדם והמ(ו)אחר | בשירה מחבירו
הרי [ש]הוא ושרף.

§ 797 – 187 (817)

- ואף חיות | הקדש אין מהם מקדים ומאחר מפני ששיעור קומתם | כחתה

790§ - 530

ולמה נקרא שם המלאך ההוא שר שמועאל | מפני שעומד בכל שחר ושחר ומשמע קול שירות ותושבחות העולות מן | הארץ מתוך בתי כנסיות ובתי מדרשות לכני רקיע ורקיע עד ערבות | רקיע ועד חיות הקדוש ואופנים ושופים וכרובי הדר כיון ששומע | ומשמע וכל מלאכי רקיע ורקיע | לתוך נה | מיד יורדן כיתות כיתות | שורות שורות חבורות חבורות מחנות מחנות חילות חילות צבאות | צבאות של מלאכי השרת וכן כל רקיע ורקיע לתוך נהרי אש ונהרי | להבה ונהרי שלהבת וטובלן עצמן באש שבעה פעמי | באו | לתוך שעה | בודקן עצמן שלש מאות ושישים וחמשה פעמים.

791§ - 531

וכי יש להם | למלאכי השרת זב וטומאה נידה ויוולדת צצורין טבילה אלא מלאכי השרת | שממונים במלאכת עולם ויורדים בכל יום ויום שלוש שלום בעולם וכיון | שניע זמן שירה עולים לרקיע ומפני ריח בני אדם ילודי אשה בעלי | זב בעלי | זב בעלי טומאה וטינוף רחצים עצמן באש ומכסין עצמן באש ומטהרין | ומנקין ומזוהרין ומפרישין ומעיינים ומגברין ומגדלין ומטיבין עצמן | באש עד ששושן עצמן קדושים ומקודשים טוהרין ומטהרין והיון כמלאכי | ערבות רקיע

792§ - 532

ואחר כך הורין זה את זה ועולין מנהרי אש ברשות | זה את זה ומתגברין ועושין כאור וכברקים של זוהר. ואחר | כך בסולם של אש בתחלה עד שמגיעים אצל חיילי ערבות אצל חשמאלי | זוהר אצל חיות הקדוש אצל גלגלי המרכבה הדורש פנים אצל בעלי | כנסים אצל כסא רם וגישא

793§ - 533

ומיד עומדין כולם באימה ביראה ברתת | בוע כטהרה בקדושה באימה ובענוה ומכסים פניהם עם כסופים | אצל כסא רם וגישא לכל יכירו דמות אלהים תשוכן במרכבה ועומדים | כיתות כיתות של אלף אלפי אלהים ושורות של רוב רובי רבבות ומחנות | מחנות שאין להם חקר וצבאות צבאות בלא מספר כמו הרים הרים | של אש וכמו גבעות גבעות של כרד לפני כסא הכבוד ובאותה שעה | יושב הקב"ה על כסא הכבוד ובכבוד מלא העולם שנאמר מלא כל | הארץ כבוד..

794§ - 534

ואף חיות הקדוש מתכוונות ומתקדשות ומטהרות | יתר מהם וכל אחת ואחת קשורה אלף אלפין בתרים של מיני מאורות | בראשיהם ומלבישות לבושי אש ומתעטשות כסות של להבה ומכסות | פניהם בברק והקב"ה פורע | פניו

795§ - 535

מפני מה חיות הקדוש ואופני הוד | וכרובי הדר מתקדשים ומטהרים ומתלבשים ומתעטשין ומתכבדים | ומתקיימים יתר מפני של המרכבה על פניהם וכסא הכבוד על רום | ראשו ושכינה למעלה מהם ונהרי אש עומדין ביניהם ולפיכך הם | מתכוננים ומזוהרין ומיטהרין ומיטשטשין ומורקקים באור שבעתים | וכולם עומדים באימה וביראה כטהרה בקדושה ואומרים שירה שבה | וזמירה צהלה וקילוס בקול גדול אחז בדיבור ואחר בדעת אחז | וביניעמה אחת

796§ - 536

ולא זה בלבד אלא גופלים מהם מלאכי שרת | אלף אלפין ורובי רבבות לנהר דיגור ותרשיני מפני מה מפני | שאין בהם מוקדם ומאוחר שירה וקדושה לפני מלך מלכי המלכים | הקב"ה לפיכך כל המוקדם והמאוחר וחבירו בשירה מיד | ושרף

797§ - 537

ואף חיות הקדוש אין בינם מוקדם ומאוחר מפני שיום קומתן | כאחת ועוביין

O1531

גדולה באמה ברתת ובוע בפחד | וכרעה בטהרה ובקדושה ובקול דממה
דקה | שנ' ואחר הרעש קול דממה דקה.

(818) 798§ (714)

- 5 ומנשאים את | המרכלה בקול שירים ושירות שבה ותהילות | פאר חמרה
קדושים ומקדשים שטורים מקלסין | עירין מרוממין נגללים מזמירין ונחלקין
בששל | יל' רל' תליר וכלל מפקום שעשיתי כאן ציור רושם עד ר' דפין
שעשיתי | ג' ציור כי הענין כולו חלול כתוב למעלה רק מעט שנוי | שורות של
אלף אלף | אלף רבי רבב' ואומ' קדוש כת אחת | אומ' קד' נופלת על פניה
10 וכת אחת אומ' קד' נופ' על פניה. | וכת אחת אומ' ק'ק'ק' יי צבאות מ'כ'ד' 5
חיות תחת כסא | הכבוד עונות אחרתן ואומ' בר כ' יי מפקומן |

15

O1531

(785) 805§

- 20 וד' נהרות של אש | יוצאין ומושכין מידעתן של חיות ומתחת | ארבע גליל כסא
הכבוד כנגד ארבע רוחות | העולם ונעשים לים הגדול של אש | ים גדול | מוקף
(ס) ביבות כסאו ונהרות של להבה מקיפין | ים אש וענין גליל מקיפין נהרות של
890 להבה | ועבי קל מקיפין לענין גליל | ואבני ברד מקיפין | לעבי קל | ואבני
אנבש מקיפין את אבני | ברד. ושירי אלים ושירי אראלים. ושירי גודר' | ושירי
5 צבאות מלאכי אש ומלאכי לפיד | ומשחתין | גליל ואראלי | וזהר וספסרי להבה
| וברורי קוב חששלי שלהבת וחיליו ערבות | ממון | גים על שער ערב(ו) |
10 רקיע ועל נהר | דיוור ועל ים של אש שהוא סביב לכסא | הכבוד ואלף רכבות
ומלאכי האש | ואל | ומלאכי השרת עומדין מימין כסאו |

(786) 806§

- וכנגד עומדין משמאל כסאו ונהרות | של אש מקיפין ועוברי | ב' גיהם ושירים
15 הגדולים ממונים על כל גדר וגדר ועל | כל צבא וצבא של ימין ושמאל
ומלמדן | אותן לומר שירה חיומה של כסא הכבוד של מלך מלכי המלכים.

(787) 807§

- וכשיוע נמן | של מלאכים לומר שירה חמרה לפניו לפני הקב"ה | שמעואל
המלאך שר הגדול הנכבד הנור' | עומד על חלוני רקיע התחתון | לשמוע
20 ולהקשות כל שירות חמיות ותושבות | העולות מארץ ומן כל בתי בניסיות |
ומדרשות להשמיע לחן לפני | ערבות רקיע.

(788) 808§

- ומפני מה הוא עומד | על חלוני רקיע מפני שאין לחן רשות למלאכי | והשרת 390
לומ' שירה חמיה מלמעלה עד שפתחו | ישר' את פיהו בשירה מלמטה שנ'
רוממו יי | אליהו. וכל מלאכי שרת וכל מלאכי רקיע ורקיע | כשמועין קול
5 שירות ותושבות שאומ' ישר' | מלמטה. הן פותחין בק'ק'ק' מלמעלה.

(789) 809§

- אמ' | שמואל אשריתן ישראל במה חביבין לפני הקב"ה | ממלאכי השרת
שמלאכי השרת מבקשין לומר | שירה חמיה באים סביבות כסא הכבוד הרים
10 הרים של אש וכמו בעונות של להבה. אומ' לחן | הקב"ה | חתירי | ואו יי כל
| שאנין | ששמעת חמיה חלילה על שירות ותושבות | ותפילות ואו | חתירי | ואו יי כל
5 ישר' | מלמד שערבין | לפני הקב"ה | שירות ותושבות של ישר' | וברן יחד
כוכבי נהר. ידיועו כל בני אלהים אילו ממלאכים.

O1531

(778) 799§

- מהלך חיות כולן חיות הקדש שיעורן כד' אלפי' | חלק' משיעור של הקב"ה |
לכך נאמר | רם על כל גוים יי | | אל חיקרי גוים אלא גוים. ואין גוים אלא חיות
10 הקד' | שכן מתנאות מפני רוב גוברים על המידות שבשמי' | ובארץ הקב"ה
25 מתנאות על כולן. נאמר | רם על | כל גוים.

(779) 800§

- ולמעלה מן חיות הקדש כיפי קשת | נתונות בראש החיות וגוהבות אלף אלפי'
ריבוא | מידה כנגד | והשעלה הגדולים. ולמעלה מן ההוד | יוצא מכיפי הקשת
30 הנוהדים אלף אלפי' ריבוא כנגד | מידת צבאות משרתי אל.

(780) 801§ (725)

- למעלה מן רקיע | כעין הקרח הנורא נתון על קרני החיות שנ' ודמות | על
ראשי החיות רקיע. וגוהבות אלף אלפי' ריב' | יוצא שרפי להבה וכרוכי הוד
35 דהרי.

(782) 802§

- למעלה | מל | מהכסא אבן ספיר כמראה נוראים וגוהבות אלף | אלפי' ריב' מידה
20 כנגד עיזו וגיבור.

(783) 803§ (727)

- ולמעלה | מהכסא הכבוד נתון על כסא אבן ספיר וגוהבו | אלף אלפי' ריב' מידה
מדה ופרוה על כסא הכבוד בנד' | של מיני מאורות שאין כיוצא בו ומחמדים
| כולו שיוי חמה ולבנה כימה וכסיל וכו' | בכבים וכל מול' | דומין לפניו כיוי הנה
45 כפי השמש וכל ברייה ומולותיהן | ומעשה ידיתן בין שעשו בין שעשין חקוקין
| וק'ק'ק' | פוקד עליהן כמעשהין שעשו ג' פעמ' בכל | יום ויום. שנ' כי
רם יי ושלל ירא' | וכן דוד הוא אומ' | המבניה לשבת המשפילי לראות. מלמד
5 שר' | כל ברייה בשמים ורוחן וגופן בארץ והוא רואה בשמים ובארץ. בשמים
מולד. ובארץ גופן וכל | מעשיהן. ולא עוד אלא שאין כל ברייה ממה והולכת
10 מן העולם עד שנפיל שרה חמיה מלמעלה שנ' | והיה ביום ההוא יפקוד יי על
צבא המרום במרום | זה שרן שבמרום. ועל מלכי אדמה באדמה זה | גופן של
35 בריות ובארץ.

(784) 804§

- ולמעלה מכולן | הקב"ה | יושב על סא רם וגישא. ומוקפין סוכת | וזהר ספיר
15 וברקע מפני מראה העין וכל העולם | תליו בורוהו הגדול | קמיעת כד' ורוע
גיבור ואין | בו גייעה שהוא כוכל את התחתונים ואת העליון | שנ' ומתחת
ורעות עולם.

בשירה גוללה ביראה באימה כרתת כיוע בפחד וברעדה | בטהרה בקדושה
ובקול דממה דקה שנאמר אחר | (הרש) הרעש קול דממה | דקה

798§ → 538

ונשנא את המרכבה בקול שירות ושרים שבת ותהלה פאר | וזמרה באותה
סעה קדושים ומקדישים שחורים ומקלסין עירין | מרומין גלגלים מעלסין
מפארים כרובים חיות מברכין שרפים | משבחין גידוין מגללים מלאכים
ממרים ותחלים בשלש שורות של | אלף אלפים ורביי רבבות אומרים
קדוש כת אחת אומרת קדוש | ובורעת ונופלת על פניה וכת אחת אומרת
קדושה ובורעת ונופלת | על פניה וכת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ | כבודו. וחיות מתחת כסא הכבוד עונות אחרתם ואומרות |
ברוך כבוד יי ממקומו.. ומפני מה אומרים במקומו מפני שהשכינה בכל מקום
ולעית דלבה השכינה חוזרת למקומה לבית קדשי הקדשים | ואומרים ברוך
הוא ממקומו

15

O1531

O1531

20

815§ (795)

מפני מה חיות הקדש | ואופני הוד ורובי הדר מתקדשין ומטהרין | ומתלבשין
ראשין | ושכינה למעלה מן ונהרי אש עוברין ביניה | לפיכך הן מתכוונות
ומזהרין ומוקדשין באור | שבעתים וכולן עומדן בטהרה ובקדושה | ואומ' 20
שירה חזרה וצהלה וקולס בקול אחד | וברביב אחד ברעת אחד ובענימה
אחת |

816§ (796)

ולא זה בלבד אלא ונופלין מן מלאכי השרת | אלף אלפים ריבי רבבות לנהר
דיגור /נוש | ותרשפין מפני מה. מפני שאין בהן מוקדם ומ' | ומואחד באומרים 292
שירה וקדושה לפני מלך מלכי | המלכים הקב'ה. וכל המוקד(ר)ם או המואחד
מחבירין | בשירה מיד הוא ושרף.

817§ (797)

ואף חיות הקדוש אין | כס מוקדם ומואחד. מפני שרום קומתן כאחת | ועובין 5
כאחת ונשפכים כאחת ונבחרין כאחת | ונופסין כאחת וכתר ראשן כאחת חיוון
כאחת | ומכונות בארבע רגלי הכסא זו כנגד זו גלגל | זה כנגד זה. ואופן זה כנגד
זה. וזהו זה כנגד | זה כרוב זה ושרף זה כנגד זה ונשימ' | זה כנגד זה. והן
פותחין פיהם בשירה בתודה | ביראה באימה בפחד וברעדה כיוע כרתת |
בטהרה ובקדושה ובקול דממה דקה שנ' אחר | קול דממה דקה.

818§ (714) (798)

ונשנא את המרכבה בקול | שירות ושבת ותהילה. קדושים מקדישין | שיהיו 15
מקלסין עירין מרומסין. גלגלין מעלסין | כרובים מפארים חיות מברכין.
שרפים | משמיעין הגזורים מגלגלין. מלאכים מומרים. | ותחלים בשלש שורות
של אלף אלפי אלפים | ורביי רבבות אומ' קד'. כת אחת אומ' קדוש | ובורעת 20
ונופלת על פניה. וכת אחת אומ' קד' | ובורעת ונופלת על פניה. וכת אחת 292
אומ' קדוש קדוש יי צבאות מ'כ'ה | וחיות הקדש מתחת | רמא הכבוד עונות
אחרתן ואומ' ברוך כבוד יי ממקומו.. ומפני מה אומ' ממקומו. מפני שהשכינה
בכל מקום. ולעית דלבה השכינה חוזרת למקומה לבית קדשי הקדשים ואומ' 5
ברך כבוד יי ממקומו

5

810§ (790)

ולמה יקרא שמי | של מלאך ההוא שר שמועאל. מפני שהוא | עומד בכל
סמנוך ושחר ומשמיע כל שירות | ותושבחות העולות מן הארץ מבתי | בנסיות 20
ומבתי מדרשות לבני קריע ורקיע | עד ערבות קריע עד חיות הקדש ואופנים 25
| ומ' | ותרשים ורובי הדר כיון שהוא שומע ומשמיע | לכל קריע ורקיע מיד
וירדן כתות כחות חבורות | שורות שורות מנות מנות זיילות חיליות | של 5
מלאכי השרת מן קריע ורקיע לזרן נהרי | אש ונהרי להבה ונהרי שלהבת
וטיבילי עצמן | פגע' | ובורעין עצמן באש ש'ס'ה פגע'.

811§ (791)

וכ' | ש' לתל מלאכי השרת וזכ וטומאת נידה ויולדת | שכן צריכין טבילה. אלא
מלאכי השרת הממוני' | על מלאכת העולם ויולדת | בכל יום לשום 'שלוש' 10
בעולם | וכיון שמוע ומן שירה עולין לקריע. ומפני | ריוח של בני אדם ילודי
אשה בעלי טומאה בעלי | ויבות וטיופת. רחוצין עצמן באש ומנקין | ומטהרין 35
מזהו | ומפרישין ומעיינין ומגברין | ומגלגלין ומטיבין עצמן באש עד 15
שמועין עצמן | קדושין והן כמלאכי ערבות קריע.

812§ (792)

ואחר כך | קראת זה לזה ואומ' | זה לזה ועולין | זה לזה | מנהרי | אש ברשות זה לזה
ומתגברין ונושין עצמן | כאור וכברכין זה וזה וזה וזה ואחר כך עולין | בסולם 40
של אש בתחילה עד שמועין אצל | חילי ערבות אצל חששיל וזה אצל חיות
הקדש אצל גלגלי מרכבה אצל הדורין פנים | אצל בעלי כנפים אצל כסא רמ' 291
ויושא

813§ (793)

מיד קן עומדין | כולם באימה ובפחד וברעדה ובקדושה ובאבת ובענות |
ומכ' | ומכסין | און פניהם עם כנפיהם לכל יכירו דמות אלים | השוכן 5
מרכבה ועומדין כיתות כיתות של אלף | אלפי אלפים ושורות של רוב ריבי
רבבות ומתוות | מתוות שאין להם חקר. וצבאי צבאות כלא מספר | כמו הרים 50
הרים | ש' אש וכו' גבעות גבעות של בדר | לפני כסא הכבוד ובאותה שעה
יושב הקב'ה | על | כסא. וכברו מלא עולם. של מלא כל הארץ |

814§ (794)

אף חיות הקדש מתכוונות ומתקדשות ומטהרין | יותר מן וכל אחת ואחת 10
שורה אלף אלפים | בתרים של מי מאורות בראשין ומלבשות לבוש | אש
ומתעשפות כסות של להבה ומכסות פניהם | ככז והקב'ה | פור פניו.

55

O1531

819§

- יה שמך מלכו(ו)ר' לעולמי עולמים. | מן כמוך טטורסיי יי אלהי ישראל
בעל נבירות לך טטורסיי יי אלהי ישראל היללך כסא כבודך לך יתנו גדלות
ורבות ועון ותפארת לך יחזקו לך יאמינו לך יקדשו לך ירגו' | לך ישבחו לך
יברכו לך ירוממו לך יאירו לך יצאו | לך יגדלו לך יתירו לך יתללו לך
יקלסו לך יקדשו לך /ט/ (טטור(ו)סיי יי אלהי ישראל

820§

- משחרתך יכתירו לך בתל(ר)ים | וישרו לך שיר חדש וימליכך לצנח נצחים
ותקרא | אחד לעולם טטורסיי יי אלהי ישראל חכם אנה(ר)דים | ואדון הסתרים..

O1531

O1531

15

824§ (657)

- א'ר' ישמע' אדם שהוא | מבקש להשתמש בדבר זה ובשמות של מלאך | ויחזק
שמים ושם בשמים וינמך תשמים ויזכיר | שם רוח (רוח) יי אלהי ישראל לפני
שיכונתו אותן שאם | כתב אותן בלא אוקרה יצא לבו | בלשטון (לשטון).. ||
- 825§
אלה שמות המלאכים המשרתים את יבצאל | ויבצאל הוא ראש לשר של אש
לבכותו | ולשגנו כשלו וכך יאמ' בתחילת תפילתו | בשם יי אשבעית עלך מחשוש
עגא דאית | בעגא דפרש בשם אחון קטריא קדישא | וקדישא געזור' יעזור' |
כל מחשוש דאית בפל' בר פל' | א'א'א' סלה..

826§

- בשם יי קמעה בשביל מוקי | והיו ליי חילל כסעה | להבו ליי חילל וסלעו יתי
| והבו ליי גבורה דרפתא תרעא הדין דנאנ | קאים קדמו(ה)י בשם ברזאל
דקאים וממונה | על רקיע קדמא ובשם שמשיאל דקאים | וממונה על רקיע
תנינא ובשם ספדפאל | דקאים וממונה על רקיע תליתא. | ובשם | קבזאל
יקבריאל דקאים וממונה על רקיע רביעא | ובשם טר(ס)ניאל דקאי וממו' על
רקיע חמישא.. | ובשם טדריאל דקאי וממו' על רקיע | שתינאה. | ובשם
הדניאל דקאי וממו' || על | רקיע שבעא.

827§

- אחון מלאכיא קדישא | פתחו לי תרעא הדין והב בקלת(ת)א ברנלך | משך הוא
צפור רק בורך יעף ברנלך ופמ'ד | יפתח.. חרי לך חשבון גיזל שאין כמודו
| ודע תן | ותן | דעתך שלא תטעה.

O1531

45

832§

- סדור רבא דבראשית רבא. בראשית רבא | אלהים. אל תיחלל(ו) (תיקרהו) |
בראשית אלא ברא שית. וכן | מ' אתה מוצא בראשית ששה אותיות תן (הן)
שבחן | ונבראו שמים וארץ. ש' כ' ביה יי צור עולמים | זה שמים. יהיה ארבע.
הרי כאן ששה הרי | למדתה שבאלו שמות ? ששה ברא הק'ב'ל | את השמים
ואת הארץ ושם' תאמר שמים | וארץ בלבד נבראו והלא העולם הזה והעלם
הבא | וברא בהן. ש' כי ביה יי צור עולמים. הא למדתה | שבאלו ששה
אותיות ברא הק'ב'ל | אתן | השמים | וארץ. העולם הזה והעולם הבא..

55

833§

- דא' בראש' | מהו בראשית. באו(ו)ת(ת) אתה ברא הק'ב'ל את הש(ש)מים |
ואת הארץ. ואיזהו אות אתה שבה ונבראו | שמים | ש' אלה תולדות

821§ (655)

- א'ר' ישמע(א)ל יי?מעאל' אני ראיתי מלכו של | עולם יושב על כסא רם ונישא
וגדל אחד עומד מן | הארץ ועד לרקיע וסנדרלפון שמו וכשעה שהוא | מבקש
רוחי יי אלהי ישראל להישבע בתפלים | ו' | ולהשליך שבעה בידו הוא נוטל
תפליך מראשו | ומבטל גזרות מן הארץ מי יוכל לצפות לפניו של // יי אלהי
ישראל | של רוחי יי אלהי ישראל פניך שכן ושמו ואמרי | שפתיו שמו דבריו אש
רוח שפתיו אש ברוחו | התקין כל העולם | כולו. | לסיכך אשרי אדם המשתמש
ב' | (ברו) הזה יקדש אותו בקדושתו וידוע סדרי | שמי' וארץ מאריך ימים |
לחי' העולמים..

822§ (656)

- א'ר' | ישמעאל שאלתי לך עקיבא על רוח של סנדרלפון | שמו צפדו גנדי(ר)אל
'נעדיאל' אלהא אל יופ(ס) | וברדריאל | (וברדריאלל). | גנדי(ר)י אנני אפסא
(אפסא) אפ(ס)לא אנא מוסף עליו | ורוען (ורוען) אלהי ישראל שלשה שמות
של חביבות | נדויי טהיי 'טפויי' חבוביאל בין שנייה שמות של מלאך | עמדת' |
וחקיקי אותו על רשונו וזה אור ב(ב)לכתי | כאור ברכ שהוא הולך מסוף
העולם ועד סופו.

823§ (657)

- א'ר' ישמעאל אדם שאינו משתמש בן(ו)ן הזה | ובשמות של מלאך שהוא כותב
אותו על רשונ(ו) | ומציא על ידיהן (ידיהן) אור תנו לו חמשה רועי צאן | ואני
נותן להם כדבר הזה..

40

539 - 819§

ידי שמך מבורך לעולם ולעלמי עולמים | מי כמך טיטרוס יי אלהי ישראל
בעל גבורות לך טיטרוסיי יי אלהי | יהולל כסא כבודך לך יתנו גיאות ורבותא
ועוז ותפארת לך יחזקו לך שופטו | לך יחדשו לך ירענו לך ישמחו לך יברכו
כסא לך ישבחו לך יסארו לך ירוממו | לך ינשאו לך יהדרו לך יהללו לך יקלסו
לך יקדשו לך טטרוסיי יי אלהי | ישראל

540 - 820§

משרתתי יכתירו לך כחרים וישירו לך שיר חדש וימליכוך לנצח נצחים |
10 ותקרא לעולם ועד טטרוסיי יי אלהי ישראל חכם חרדים ואדון הסתרים |

830§

וזה חשבון אחד גדול | שאין כמוהו. באדם שבורח ובכל ענינה | שיענב וכבנב
עצמו את יתפס אות (אוחו) אם (ואם) | לאו חשוב שם העניבה על גנימרשה
(וגימטריא) אלא | ושם אדונים ושם היום שאתה עומד בו וכולו | את החשבון
כולו על חשבון אלננס ומה | אלננס. תוציא מכל מאה עשרה ומכל עשר | אחד
ותשלך השאר ואחר כך ספור אותם | רש. ואם נשארו בידך א'. אמור לה(ה)ם
ודאי | בוראי | חתור ותמצא אותו והוא במורה או /ה/ | העניבה או הנגב או
כ(ה)אדם שהלך לדרך | רחוקה. ואם שתי(י)ירו בידך כ' הוא תפוס ותבוש
20 ישתירו ו' אמור להם לא יחזור כלל והוא | במעבר. ואם שתיירו ד' אמור זה
הדבר | שאבד לכם או דבר שאתם שואלים נקיבה | היא ואין וכו' והוא אחר כך
או אחרי אש | ששאל אותך ולא תמצא אותו אל | לזמן | רב.

831§

זה תפתח לב חמש עשרה דר' עקיב | כל ראש חדש כתוב על צפון גודל
דרבנן | דר' ר' עקיב טנא | טנא ולחזר אותו כן תעשה ר' פעמ' ואחר כך
10 | אוכל מלא את שתי מים קודם שחטענה כלום | ולאחר שתבד(ר)י(ל) אמור על
הכוס של הבדלה | ארימם ארימם ארימם(ם) | (ארימם נתן מצא חן | בעיני יי...
אניסיאל אניסיאל | ופחתא | וזלנה חגימדה | חגימדה חגימדה חגימדה | חננא
בר פסא. רמי בר פסא | חנמן בר פסא. רמי בר פסא. רמי בר פסא. רמי בר פסא
אבא בר פסא. רפרם בר פסא. רמי בר פסא. רמי בר פסא. רמי בר פסא. רמי בר פסא.
15 בא' | יי למדני חקך. לעולם לא אשכ | פל' | כ' נס חיתני... | טוב אתה ומטיב
למדני חקך. יוה' הכסא' לא היה שם נכתב |

828§

אם יבא אצלך | אדם לישאל בשביל עבד או שפחה שברחו | או בשביל אדם
שהלך לדרך רחוקה אם יבא | בקרוב (או) אם לא יבא | לעולם יחזיק הוא באיה
20 | מקר' ונשוב שמו של יום שאתה עומד בו. | ושם אדון העבד(ר)ים או שם אשתו
של איש | שהלך לדרך רחוקה | (ה)ה. ואם אין לו אשה חשבו | שם אביו או שם
אמו. ואם אין לו לא אב | ולא אם חשבו שם בנו ושם בתו. ואם אין | לו חשבו שם
האיש שישאל אותך ושם | האיש שהלך לדרך רחוקה או שם העבד על | חשבון
אל גום.

829§

וכולו כל החשבון ב'ר(ד)ך ותוסף | עליו י' והוציא את החשבון שלו שבעה |
שבעה(ה) ואם שתייר בידך א'. אמור לו לא /ח/ | יחזור לעולם. ואם שתיירו
כ' | יחזור. והוא | קרוב עם קרובי ועם אלהיו לא יתרחק | ומקד' ללל.
10 | ואם שתיירו ג'. יבא נחמ' בלא צער אלא | כמו שתרצה. ואם שתיירו ד'.
אמור לו דבר | יתרחק | יתרחק | לארץ רחוקה והוא לא יבא אלא לזמן | מרובה
אם שתיירו ה' | אמור ימות האיש | ב' בחיורתו או פילו ליסטים עליו וכו'
20 | (ויכו) אותו ויעשו | בו חבורות קשות. ואם שתיירו ו'. אמור לו | כבר ניס
שבביל שהלך ובקרוב יחזור. | ואם | שתיירו ז'. אמור באותו | האיש | (היום)
35 שברך ביקש | לחזור אלא היור | (היורה) בליבו והלך ויתרחק | ואין | בלב
לחזור עולמים.

429 - 832§

מעשה בראשית | בראשית ברא אלהם אל תיקרהו בראשית אלא ברא שית וכן |
את מוצא שבבראשית ששה אריות הם שבהם | גבראו שמים וארץ שגא' כי
10 ?[?](בית ה) | (יהיה) צור עולמים יי שנים יהיה ארבעה הרי ששה | לא תמדת
שבאילו ששה אריות ברא הקבה' שמים וארץ | אם תאמר שמים וארץ | כלכר
וגבראו ואלא תעולם הוה ותעולם האב וגבראו בהם שגא' כי בית יי צור | עולמים
45 לא למדת בראשית ששה אריות ברא הקבה | את השמים ואת הארץ תעולם |
הוה ותעולם הוה[?]א לכן נאמר בראשית

430 - 833§

דבר אחר בראשית מהו בראשית | באות אחת ברא אלהים את השמים ואת
הארץ ואי זהו אות אחת שבה גבראו | שמים וארץ שגא' אלה תולדות השמים

O1531

בא לדרוש באותוהיה מיד מתמלא כל העולם כולו אש. לפיכך סתם אותוהיה יחתמו | בחותמו. לפיכך נאמ' בראשית ברא אלהים. |

15

O1531

העולם. ש'נן יראת | יי' (היא) חכמה. ואין הן 'אלא' אחד. שכן בלשון יונוי | קורין לאחת היא.

837 §

ומניין שברא ה[ק]ב'צ'ד' את | העולם בחכמה ובינה. ש'נן יי' בחכמה יסד | ארץ 15
כנו שמים בתבנית. ושנ' תאמ' שמים | וארץ בלבד נבראו באילו ו' אותיות.
הוא | העולם הזה והעולם הבא ושמונה עשר אלף | עולמים נבראו בהן ש'נ' כי
בית יי' צור עולמי. | ומה ח'ל' כי בית יי' צור עולמים. להודיע ונברא | הקב'ד' 20
י'ז' אלפים עולמים והעולם הזה והעולם הבא. ש'נן בהן צור עולמים צור עולם
לא | נאמ' אלא צור עולמים. העולם הזה והעולם הבא יר'ז' אלפים עולמים
ומניין שיש ? | שמונה עשר אלף עולמים. והעולם הזה | באמצעים. 106
שכ' סביב שמונה עשר אלף. ושם | העיר מיום יי' שמה. מלמד שמים שהתחיל
הקב'צ'ד' וברא את העולם ותיקן מעשה בראשית. | קבע ה[ק]ב'צ'ד' שמה של 5
ירושלים ושמה של ארץ | ישראל. כדי להשרות שכינתו בתוכו. ואחר כך | תעלה
וישב ברומו של עולם. ש'נן דר(ו)מה ועל | השמים אלהים. ועל כל הארץ כבודך..

O1531

842 §

ד'א' בראשית בראשונה ברא הקב'צ'ד' שמים וארץ | וכוון מעיינות. והבין 35
תהומות. שבעה מעיינות | מעיינות | גול' מעונות | למעלה | ובגוון יסד
ד' תהומות למטה. וטה רקיע למעלה ובגוון יסד | אדמה למטה. וטה שחקים
למעלה. ובגוון יסד חריבה | למטה. וטה מכן למעלה ובגוון יסד | תבל למטה. 25
יבשה למטה. וטה מעון למע' ובגוון יסד ארץ למטה. | יסד גבול למע'. ובגוון
יסד תבל למט'. וטה ערבות למ' ובג' יסד | חדר למטה. וטה כסאו למעלה
| ובגוון | ומכבודו נתן למטה. || 40

843 §

בשיני פילג את המים ומקן לקח למעלה ומקן נתן למטה המים | שנתן למעלה 107
כיון עליהן שבעה מעונות. וכסא הכבוד ומחיצות של | מלאכים. ושנותן למטה
יסד עליהן ד' תהומות וכל מידות שבתן | וכיפת רקיע נתן על פני המים כדי
להבדיל מן |המים העליונים למים | התחתונים. ומפני מה הפרישן הקב'ד' 5
מפני שהמים העליונים | זכרים והתחתונים נקבות וכשבקשו להשתמש זה עם זה
בקשו | להתריב את העולם באותה שעה היו המים הנקבות עולים | להרים |
ויורדים |לנבעות. וזכרים היו? | רצים אחריהם עד שנוער | בהן הקב'ד' 50
'הפרישן | (ז'ה מה. ש'נן עיני הרים ירדו בקעות. ומניין שנוער בהן הקב'ד' ש'נן
וכו' ש'נן מן גערותן יוֹסֵפֶן. ומניין ששם להם גבול לכל | אחד בפני עצמו ש'נן גבול 10
שמת כל יעבורון ואין בין מים | העליונים |הלמים התחתונים אלא שיש
אצבעות בלבד וכיפת רקיע | מוקפת ביניהם כדי להבדילן זה מזה ש'נן יעש
אלהים את הרקיע | ויבדל גו'. 55

844 §

O1531

834 §

ד'א' בראשית ברא אלהים. אילו שש מידות | שבשבעה ידי אומן. ואילו הן 10
בניי(ת) רקימות | אצטות שרישיות יטיבות תמיכות. אמ' | הקב'ד' בראשית.
בניתי רקימתי | ריקמתי | אמצתי יט' | שרשרתי יטיבות תמכתי את השמים 20
ואת / | הארץ.

835 §

ד'א' בראשית. בראשית ראיתי את | אבותיכם. בראשית בראשית לגיורה 15
שזה. | מלמד שלא ברא גבול | הקב'ד' את עולמו אלא | בשביל ישראל. שאין
ראשית האמור אלא ישראל. | ש'נן קודש ישראל ליי' ראשית תבואת(ה) (תבואתה). 25

836 §

ד'א' בראשית || אל תיקרי בראשית אלא ברא ראשית מלמד | שלא ברא 105
הקב'צ'ד' את העולם אלא בשביל ? | שנקראו ראשית. אילו הן תורה וישראל
וראת | יי'. תורה מניין ש'נן יי' קני ראשית דרכו. | ואין דרכו אלא תורה ש'נן 5
דרכה דרכי נועם. | אילו תורה נביאים וכתובים. וכל תיבותיה | שלום. אילו
מדרש הלכות אגודות. ומניין | שיש' נקרא ראשית. ש'נן קודש ישראל ליי'. 25
ראשית תביאתו. ומניין שיראת יי' נקרא | ראשית ש'נן ראשית חכמה יראת יי'. 10
מיכן | שנולדה יראת לפני יי' מכל חכמה ובינה. | שברא בהן הקב'צ'ד' את

30

Q1531

8455

ברביעי | ברא מאורות להבדיל בין היום ובין הלילה. נתן שמש למשול | ביום
וירח וכוכבים למשול בלילה. שני יעש אלהים את שני המאורות | הגדולים וגו'. 20

846 § 5

בזמשי ברא דגים טמאים וטהורים וכל שרצי | המים ועופות טמאים וטהורים
על פני הארץ. וכל מיני חגבים | שו' ויאמר אלהים ישרצו המים וג'..

847 §

[illegible]

01531

Q1531

שר של כסיל בש' גר' | שר של כוכבים בש' גר' | ש[?] מלות בשמ' גרד' | שר
 של ערן בשמ' גרד' | שר של גיהנם בש' דד' | שר של דראים בשמ' גרד' | ש[?] |
 20 | שקצים | שר של מרשם | שר של חיות | שר של הבמות | שר של דגים | שר של
 שר התיבם | שר של פופות | שר של מלאכים | שר של בריאות | שר של כריה
 ובריה | שר של כל רקיע | ורקיע | שר של כל ידוד וגדוד | שר של חיות הקדש
 25 | שר של רכובי הכבוד | שר של אופני גבורה בשמח' ז' | ושאר כל שר ושר וכבוד
 ושמד וגבור ונער

8508

והיו כולם עומדים בשמח' גר'. במעון של שמחה. [ומחקיך] ושחקיך. ומשמחין ומקריין ומנונים ומקלסין לפניו בכל מיני קילוס ובכל מיני זמר. ובכל מיני שבת הלל היו (ו/מלא) || מלאכי (ה)שרת פותחין פיון. ואומ' יהי כבוד יי' 108 לעולם. ישמח יי' במעשיו.

M40

M40

השכינה ואמרה שובו בגוים 'נ'ל בויס' | שובכים חוץ מאחר באותה שעה בא עופיל' ה' השר וכבד | נהדר וגורא נפלא נחמד גורא נערץ בשליחות והביא מולסאות | של אור והעמידני על רגלי.

21 ← 8578

א"י אל משה ה'ם כל שרים ה' / [דוד] יורא ופלא' וכבר' שהם ממנו
כל רענות אילו ה' / מיכאל, בוראל, וברדאל, ושהקאל.
ו'בראל, ודוראל, וכולן שר בצב אגד ה'ם ועוד ש' כל רענות מהם ח' /
אפי' ריבוא, מלאכ שרים, מיכאל שר הגדול ממנו על רקע שבעי שהוא
ש' / עליון שבעי'בו. שר הצבא ממנו על רקע שבי שבעמ' || 30 1117
ושהקאל שר הצבא ממנו על רקע שבעי שבעמ'. בוראל שר הצבא
ממנו על רקע שבי ששקחים. בריקאל שר הצבא ממנו על רקע שי
שכולול. בריקאל שר הגדל הצבא ממנו על רקע ראשון שבעמ'.

22 ← 858 §

8488

25 וְהָשִׁמְשׁוֹת וְנִבְרָאוֹ עֶשְׂרֵה דְּבָרִים וְאֵילָנוֹ פִּי הָאָרֶץ פִּי הַבָּהָר וּפִי הָאֶחָד
וְהָשִׁמְשׁוֹת וְהַמָּטָה הַשְּׁמַיִם וְהַכֹּחֵם וְהַמִּצְבֹּחַ וְהַלְחֹלֹת וְיֵשׁ אֹמֵן אֶל כָּל מָקוֹל שֶׁ
מֵשֶׁה תִּגְמֹד הָאֵל וְעֹמֵד הָעֵץ. וְיֵשׁ אֹמֵר אֶל כָּל מְדַבְּרֵי קִבְּרֹתָו שֶׁ מֵשֶׁה
וְעֵרְשֵׁה שֶׁמֶד בַּיּוֹם מֵשֶׁה אֵילָנוֹ וְיֵשׁ יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין מֵשׁוֹם אֲבִיר אֶל אֵתֶל. וְיֵשׁ
אֹמֵן אֶל הַטֶּבַח הַתֹּרֶה. וְיֵשׁ יִחוּן אֶל אֵת הַצִּבְחָה. אֲבִיר מֵשֶׁה מִצְבָּחָה. וְיֵשׁ
צִבְחָה וְקִרְיָמָה אֶת מִבְּדָר בָּרִי בְּרִי שֵׁם הוּא. צִבְרָה לֹא הֵלֵךְ לִכְלֹל. וְיֵשׁ
דְּפוֹס לְהִיחִיל לְחֹלֹח וְיִרְחִיבָה וְכֹל דָּאִית בָּהּ. אֵל לֹא אֵל. בְּרִיאָה הוּא אֵל מֵשֶׁה
הוּא.

8498

35 כְּשִׁבְעֵי יֵשׁב הַקְּבָ"ה' עַל כֹּסֶא | שִׁמְחָה וְהַעֲבִיר לַפָּנִי יִשְׂרָאֵל שֶׁל שָׁמַיִם בְּשִׂמְחָה
גְּדוּלָּה, וְיֵשׁב שֶׁל אֲרֶץ | בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה. שֶׁר שֶׁל מַיִם (יָמִים) בְּשִׁמ' גְּדוּלָּה. שֶׁר שֶׁל
נְהֻרֹת בֶּש' | ג' שֶׁר שֶׁל הָרִים בֶּש' גְּדוּלָּה, שֶׁר שֶׁל גְּבוּעוֹת בֶּש' גְּדוּלָּה, שֶׁר שֶׁל תְּהוֹמוֹת | 15
בֶּש' גְּדוּלָּה, שֶׁר שֶׁל חֲמָה בֶּש' גְּדוּלָּה, שֶׁר שֶׁל כִּנּוֹן בֶּש' גְּדוּלָּה, שֶׁר שֶׁל כִּימָה בֶּש' גְּדוּלָּה.

40

(900) 19-8558 45

אִי אֶל מִטְטָרוֹן שָׁר | הַפְּנִי הָדָר מִרוֹם כִּיּוֹן שְׁלֹחֲתֵי הָקָל שִׁשְׁמֶשׁ כְּבוֹד וְגִלְגָּלִי
 הַמִּרְבֵּב: וְאֶת עֵרֶב הַסִּינִינִי דָוָן נִתְּקָן שְׁבִיר שִׁלְחָנָהּ אֶשׁ וְיִיגִילִי | לֹאֵשׁ
 לְהוֹטֵת וְעוֹמֵת | לְחִיל רִמְתִּי וְעַפְסִי | לֹאֵדָר בְּרִיקִים וְגִלְגָּלִי | עֵשׂ לִפְדֵּי אֶשׁ
 וְשִׁיעַר רֹאשִׁי לְהוֹטֵת הַלְהֹבָה וְכֹל אִיבְרִי לְכוּפִי | אֶשׁ בּוֹרֶרֶת וְגוֹן קוֹמֵת | לֹאֵשׁ
 יוֹקֵד מִיָּד הַחֹבֵב | הַלְהוֹבָה אֶשׁ | וְשִׁמְשָׁלִיל בּוֹיֶרֶל פִּדְרִי | וְסִבְכִּיתִי וְנִפְרִי |
 רִיקֵת מִרְיָה וְסוֹפֹה | וְכֹל וְלֶרֶשׁ בְּרַעַשׁ מִמְּלֹא מִתְּלֹאִי.

20 ← 8568

אמר ר' ישמעאל אמר לי משה המ' כל בחלה הייתי יושב על כסא גדול
 על פתח / והולך בשכעתי דנתי את כל בדי מרומי משרתי / חלקתי דולה
 ומלכותי ורכותי ושללתי דנתי ונעתי כבודי מלכותי / כשאתי 15
 בשיבה של מעלה ושרי מלכותי עומד לפני / מימיני ומשמאל משרות
 הקדוש וכו' כשי אתא ר' רבדיה / הוא אחר להסתכל בצפית המרכבה
 ותו ענין ר' בנה אטישא / ומדעוד מפליג ונפשו מלכותא איהו מנוט

22 ← 858§

לבו שממר לו מלאך /ו/ וינהגו בכבודו כפי מחשבות לבו [אן|אן] קה פנה
בעולם שפניו /ו/ המלאכי וליפי שמחלאך אפי' דק ויתר /ו/ האירי הוא
קל והאירי סובלו ונעשה האירי עב' [לגרם] נגדם ומקפץ ממקום /ו/ למקום
כחפצת הבורא והאר נעש על מפת לפי [שב] שיצרו /ב/ בידו ש' המשול בו
והנה' נתן יצר לאדם לדאות אם ימשול /ו/

879§

ודוד רגש כשעשה בבת שבע חזק' כמלאכ' בכל ושקר /ש/ שכר המצות כ"מ
המשול בו כיצורו ישר משלח מלאכ' להשלים /ו/ נורם חכמי ליהודה ופעמי'
נגזר לו האדם לזולל וגולל לשם /ו/ נחונאי' כן חרדיון שדיה הוגה את
השם באותיותיו /חכת שעל ידי' את דש דש ושקר וספר תורה עמו. ופעמי' מסית'
15 לטובה כיעקב שדולל לישא אשה או הולך ללמוד. וגם מסית' לרע /ו/ ימפה
את [יעקב] חזקא וסת את דוד

880§

וכמה מלאכ' מוזמני' /על הנשמות /לדעם/ ילדינ' לאחר מיתה וכמה עשות
דכן בירומם כתוב /ו/ עומדי' וכתוב עומד עליו אלא זה מטרררן שממנה כולם /ו/
25 אומר בכה וזה אומר בכה ואומר המכריע' דיין עומד לנפול /ו/ הדבר ואליהו
ל' של שלוח' הרבה שהרי כשימלו' בשבת אר' /ידיה בתרבה מקומות
למעלה.

881§

ויש שלפניו /ש/ להם פני מלך ועומדי' מאן לכבוד וכל שצריך לדבר לפני
הכבוד /יזאן מן השורה ובא לפני הציבור ויצא קדוש ויעמר לפניו /כ/ /ו/ 30
כח'רשי' כל המלאך הוא שלישו של עולם ומודיעין זה לזה מה /ש/ שגור
ושולחן בכה הדיבור או לחיבור ומרוב שרואין שלהבת /אש יהוד שצאן מן
הכבוד ענין באימה רצון מתעטעט' /כאש /להבה/ לבעת' טרם קרישיו
יכאן חסרי' /ספר רמב"ה ש' /

882§ - 1

היכלות /מחילוק כל אות שלפניה באלפא ביתא וימהלך תוך את האלף /
ואינו /כ/ לקח אותו ארליד' /אמר /ש' ישעאלא כישע' /לחיי' למרומ' להסתכל
בצפית' /המרכבה הייתי ובסו כששה היכלות חדר /בתוך חדר ופיון נהנתי'
10 בפחה היכל בעיני עמדתי בתפלה /ו/ מעלה /הב' ונשאתי' עיני מפי מעלה
ואמרת' רבנו של עולם /בקבע' למפליד' שגהרם לי בשעה הזאת וכותא אחרן
כן עמרם /אחרן שלום שלום שקבל כתר כהונה מלפני' כהכד' /
בד' /סני' שישלטי ב' קצפאלא השר ומלאכ' שעמו ואל' שכינתו /מן / 15
השמי' מיד יקון לו מטרררן עבדי מלאך שר הפני' ופרי' /בכפופי ויבא כגורי'
בשמהו רבה להגילי' מידה ופשני' /ב/ בידו לעינינו ואמר לי בואך אנגלי'
שירציה לפני מלך מר' /ונישא להסתכל בדמות המרכבה

883§ - 2

באותה שעה ובנסתי להיכל' ברביעי' והיריבני למראה שכניה /והגן' והצניני'
20 לפני כס הכבוד /להסתכל /להסתכל' כמרכבה ובשראני' שרי'
המרי' /כ/ ושרפי' להבה נתנו /עיתים /ב/ ימדי' נודעונוני' ונודעתי' ונפילתי'
ממעמי' ונודעתי' /כ/ מפני זהר דמות עינינו וזיו מראה פנינו עש' שנער'
בהם הב' /אחרן שלום שלום שקבל כתר כהונה מלפני' כהכד' /
10 אהבה' חביב' /גבור' שלא יתעל ואלא ידועעל. מיד בא מטרררן /שר הפני'
והחזיר לי נשמי' הצניני' על נגלי' ועדיין אל היה לי /כ/ לומר שירה לפני'
כסא הכבוד של מלך הכבוד אירי על כל /המלכ' וזה' על כל ההרר' על
שכלתה שעה לאחר שעת פחה /ל' הב' ששרי' שכינתי' ששרי' חכמה. ששרי'
שולם. ששרי' כ' /ש' ששרי' גבורה. ששרי' ריבור. ששרי' שירה. ששרי' קדושה.
10 ששרי' /נפמה. ונפמה' את ענינו את לבי כאמרי' תחילה ושבה רגה /ו/ וזהה'
וזהה' פני ונאות הירור' עת' /וכשפתחתי' פני ושבתתי' /שירה לפני חותן
הקדוש מחתת כסא של מלך הכבוד /ל' /ולמעלה מן הכסא ענין אחרי'
ואומרי' קל'ק' ובכ"ה

כן נקמתו ונקמתו כן גבורתו. וגבורתו כן גדולתו. /וכ/ וגדולתו כן רוב
חרמי'. לכן נאה לשמו הגדול הגבור והתפארת /ו/ הנצנע והזהר בידך שמו
בקדושתו. לכן כבודו בתפארתו עתו. /ו/ נורא תחלות נורא' כשע' שלפני חזק'
גבורותיו בידך שם /כ/ כבוד הדור לעולמי' עולמי' השם היקר האדיר האל
5 הגורא האמין /החוק האמין פילא פלאים פלי' פלא נפלא מפילא פלאות נצ'
ואדום אמן עתואל אדיר אדירים הנפלא החסין. אדירה אשר אדיר שרי' הסובל'
15 תחתותיו ונעשה עליוני' איום /ו/ ונורא הוא בידך שמו בקדושתו. הצור העוז
ונורא הנביד' /ו/ והתי' והחזק' לי לבדו וקדושו הגורא הנורא' הנשגב הנשא' /ב/
הר' בידך. ונבורותי' מי ילל'. תהלתיו מי יהלך את אלה קצות /ורכבו ומה /
10 שפץ דבר נעשע בו ורעם גבורותי' מי יתבונן קדוש' קדוש קדוש' בציאות מלא'
כל הארץ כבודו. /סליק /

873§ (545)

אמר /ר' עקיבא בשעה שעליתי וגפיתני בצביר' /ראיתי' בתוך שבילי' שמים יש
15 צבאות שאורן /ל' ר' למעלה ורוחבן למטה ויש להפך שיש מספר גודליו הלא'
ב/ /בוביכאל' הממנה על הכוכב' ועמו ש'ס' אלפי' ריבוא של /מלאכ' /
גדילי' ונכבד' ורבי' רמ' בקומו ומלכותו' אש לבנה /ו/ /ומלאים /נפנים/ 20
יעינים'. הנה ענופאל' השר של ראשי אצבעותיך /פרטו ערבו קרע'.

874§ (554)

אמר /ר' עקיבא מי יוכל להרהר בו' היכלות /כ/ ביחיל ראשון ד' אלפי'
רבבות מרכבות אש וכו'

875§

ויש בכל /ר' /קריע בית הבורות עד אין קץ וסוף גידול' לאין חקר צבאות /
25 צבאות חילות חילות וכל מלאך כעין עד לא של אש כנגד ברה' /ה' בם
כדמרי' /בוביכאל' ובשור' טוב וכו' מלאך /ה' אלו /ב/ בלבת אש אלו נורה'
על מלאך בו /ש' לו לבת אש לבך מלאך /כ/ /כמנין /ה' מלאך מלאך מלאך /
30 /מלאך /ו/ מהלך /ו/ ח' ק' שנה כמלך' /העולם ויכול לפרוש ידו משמים לארץ'
ויש מלאך נופי' חר' אלפי' /ושני' כפוף אחד מסוף העולם עד סוף משוט'
הארץ ומהתהלך /מ' מהלך' בני' מ'ט' ח' משוט' בני' שנה /וה/ /המלאך קופץ'
ממכתשו' מלב אד' זה לכל אדם זה כמו מים חשים כבלי' כהמה ונתענעי' /
בכלי' ילך וזהר השמש לפי שעה ברצה ושוב וכו' המלאך. ועוד /כשהוא כשליש'
10 העולם הרע המלאך ברצה אחד הרג' ע' אלף /כ/ /וכשהוא' חפץ המלאך ריחן'
35 עד מהרה ריחן דבריו רוח סערה /ע' עשה דברו מלאכיו רוחות. ויש מלאכ'
של חיות ויש של רעש /ויש של ברק ויש של פיר ויש של נגל'

876§

עד כי אין רגע פניו פני' /למלכ' שאין להם פנאי אלא תדיר עושי' מלכות
40 ומהררי' שלפוח' /לעשות שלפוחות אחרת שני' עד מה ריחן דבר' /מהר'
השלחות /לעשות אחד וזהה' האיש לבוש הדבר' ונו' ולא עשה המלאך'
שלפוחות באחת. ונודעונו. אין /ב' ובאי' מתנבא' כסגנון אחר. ומה עשיראל'
הזה חילו של כותריב' ושרפן מפני כשהלך לבלש' /הפירות דרך עברו לחסם'
10 אל' לעשות מרות. ששתי' /ב/ /כמלאכ' /גבורה' ובשומש' ש' אומרי' להם
אין ענינו מ' /ש/ /ענוש' דק ביהר' היה האבק דרך שוראה בעממא אש שמשו'
25 וסגנון כותריב' דרך /לחלוט' לא לאדם לדאות חוץ מן האור /ו/ /הכנס מפני'
קדושתו. ועוד אם ברוחן ממך קור עכשיו קטן' /אלא יוכל אדם לראות כי דרך'
הוא מאד כולן שכן אלא שחן קדק' /ביהר' ואילו היה קור עכשיו קטן גדול'
30 מאד כשהוא עומד גור' /קטן וכל שכן רוחי' יבול' לצמצם בקיטין ואלא'
50 שיכול' לעשות /ב/ בכל /ו/ בו בכל עת'

877§

אכל כן יעשה כשעשה אלא כשירדע' כשהגיע /זמן / של אדם או כשניתי'
רשות אותו אדם ממנה אסבלי' /או /ש' /כ' מדמין עצמן עד שיניחו' להם
55 מאת' ראיתי' כן וכן ואו' /נתי' להם רשות להזיק או להחית כי שמעו כן
מאת' המהרר' /והנשמות והנשמות עולין למעלה חזקו מהן הכול והניגו'
10 להם /הכריזו בריק' שכל הבא לעשות רעה לאותו אדם עשה.

M40

הוא מרים לשמו מורע | הארץ הוא שבתר הב' להיות לו משרת שקשר לו הב' בעצמו | כתר מהנה כסני מיד פתחו ואמרו בודא ראו זה להסתכל | במרכבה 20 דמתי אשרי העם שככה לו.

4 - 885§

ארי אמרתי שעה | שאלתי את מטטרון מלאך שר הפני אמרתי לו מה שמך | אמר לי שבני שמו יי לי בגוג שבני לשונות שבעולם | וכולם על שמו של מלך מלכי המלכ' אבל מלכי קורא אותי | וער.

5 - 886§

ארי אמרתי למטטרון מפני מה אתה בשם קונך | בשבע' שמות ואתה גדול מכל השרי' וגוה מכל המלכ' וחביב | מפל המשרת' וכבוד מכל הצבא' ורב מכל האדיר' במלכה 1/ | ובגדולה וכבוד ומפני מה קור' אותך בשמי מרומים מעל | חשיב ואמר לי מפני שאני תוך בן ירד. כשתאמר דור המבול | ואמ' לא תורן | ממנו דעת דרכך לא תפגנו העילוי' מ/ || מביניהם 30 להיות עתידים בשמי מרום כל באי (ה)עולם שלא יאמרו | ר' | רחמן אמרו הוא מה תטאו כל אלהם כשהיה נשד' | בניהם ובנותיה' ססיד' | פריד' מקנה קנינום | לכל עושות שבעולם | שאיבדו הב' עמם כימי דור המבול תטאו בחמה מה | תטאו סספו עליה' לשיכר העליוני' בחייהם לעיניהם בשמי' מ/ 5 20 מירא להיות עד עליה' לעולם הבא חיוונוני הב' במרום לשר | ולגידר בין מלאכי השרת.

6 - 887§

עברתי ונאכלו היו מכטיני' עלי' | משמי מרומ' ממלאכי השרת ואמרו לפני הב' רבנו של עולם | לא יפה אמרו האשויני' לשיכר לא תבא אדם. עוד משיב הב' | ואמרתי להם אני ששיל ואני אשא את אסכול אטלס וכוין | שראו 10 ששיל אמרו לפני רשביה מה סיכו של זה ששיל לפרים | מ/ | מרומי' לא מביניהם הללו שנאמר כימי המבול. ועד משיב הב' | ואמר להם מה שיכבם שאתם נכבס' | לדברי אשר תפצני' בזה | יתר מכולם להיות לשל ולגידר 30 עליכם בשמי מרום מים עמדי | כולם יצאו לקראתי ותתחוו לפני ואמרו לי | אשריך ואשרי | ה | הודך שרצה בהם קונך ותחזן שאני קטן בתוכם ונער ביניהם | כימי' ובחדש' ובש' לשיכר קור' אותי וער.

7 - 888§

ארי אמר לי מ/ | מטטרון שר הפני' מיום הב' לאדם הראשון מן עדן הית' | שיתנה שררה על כבוד תחת עץ החיים ומלאכי השרת היו | מפצני' ובאין 20 אלהם בתוך כותון מן השמיים' לטות בכל העולם | כולו ואדם הראשון ויחש' ער על פתח להסתכל בדמותו תוארו | (על) ישל' ידו והשכנה לשי שדיו השכנה היה מלך מסוף העולם ועד | סופו על אהרש ששורר בה' | אלפי 40 ובגולה שכל המסתכל ביו | אותה תהיה ארץ חזק ויחושן ושרר בו ואינו תולה ואין כל | מדיקין אותו ואלו עד אלא מלאכי' אינו שולטי' בהם בב' היה 25 | הולך ושם מן לעדן ומעדן לן ומן לרדקע ומרדקע לן עדן | והכל מסתכלין ביו דמות שכתנו ואינו ידוק'.

8 - 889§

עד שבאו ידו | ודרו של אנוש היו הולכ' מסוף העולם ועד סופו ומביא' כל | אחד ואחד כסף אחד ואבני' טובות ומוליכות בהר' הר' ונבנות | ונבנות 30 ונאות' וישו' ער' בעולם כשעור ארץ פרוסאות ומוריד' || חמה | | חמה ולבנה | טובים ומולות ומעמיד לפניהם מימים ומשפטים | לשם כל דרך ששיו משפטים עליו חמה ש' כל צבא השמים | עו | עומדי' עליו מימינו ומשמאלו. 50 והוא היה בהם כל שהיו מוריד' | אותם ומשתמשין בהם אלא עוד עוזא ועוזאלי' היה מלמדין להם | בשפ' שהיו מורידין אות' | ומשתמשין שאלמלי' כן לא היה | ולי כליק' | לה | לתורידן באות' שעה קרוא מלאכי השרת קטניור לפני הב' | ואמר | לפני רשביה מה לך אצל בני אדם מה כי תוכרז בו אדם לא אדם 1/ | | נאמר אלא מה אנוש שהוא ראש לג' מפני מה תהנה את חשמי' ושמי' העליוני' 55 מלך כבוד שש' וכסא רם וישא שבתרם וערבות | ובאת וילכת אצל בני אדם ששעור עד ששעור אותך בזה ענין | אתה בארץ ועל בארץ מה שאתה בין 10 דאירי הארץ עוברי' ער' סילק | הב' שכינו מן הארץ מביניהם באות' שעה רצו מלצני השמי' | ודודי רצאנו ודודי רצאנו ודודי רצאנו ודודי רצאנו

M40

4 - 890§

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' שכשק(ש) | לעלות אותי במרום בתחלה שר לי ענפאל אשר נטלתי מביניהם | לעיניהם הדריכני בכבוד גדול על רכב אש וסוסי אש ומשרתי | בכבוד והעלני עם השכנה לשמי מרום. וכיון 20 שגעתני לשמי' מ/ | מרום והיו חיות הקדש ואופני' שרפ' | וכרובי' וגלגלי' המרכבה | ו/ | ומשרתי אש אוכלה המרחיק את רוחו ברחוק ששי' חמשה אלפי' | נבכות ושלא מאת פרסה ואומר מה רוח אלה אשר משם טמט' לכן שהיא עולה בשמי מרום וישמן בין חוצבי' שלהבת | ומשיב הב' ואמר 25 להם חממה צבא וכרובי ואופני' שרפ' | ירע לנבכס. בדבר זה שכל בני האדם כפור | ובמלכותי הגדולה | והכלו ועברו ער' וסלקו שכינתו ביום השבת והעליתי למרום לה | ש/ | נטלתי מביניהם מכובד שכולם הוא זה שקול כנגד כולם | ב/ | באמנה ובצדקה ובכשרון מעש זה שנטלתי שכרי בעולמי' תחת השמים.

10 - 891§

ארי אמר לי מטטרון מלאך שר הפני' שכלחתי מן | בני דור המבול העלני בכופי' רוח שכינת הרקיע העליוני והבטיני' || בתוך פלטרון גדול' | שבתרם ערבות 123 רקיע ששם כסא הכבוד | שכנה ומרכבה גדולה | על גומ' וחיילי' של גומ' ושטאני' של אש | וכרובי' של לפיד ואופני' של גול ומשרתי' של להב וחשמלי' של ב/ | בוך ושרפי' של ברק העמדיני' לשמש בכל יום ויום את כסא הכבוד. |

11 - 892§

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' קודם | שהעמדיני' ולשמה את כסא הכבוד פתח לי הב' אלה' שלש | מ/ | מאות אלפי' שער חממה. ושלוש מאות אלפי' שערי בינה. שערי' | שער ערמה. וש'מ'א' שערי חיים. וש'מ'א' שערני' שאלם | שערי שכנה. וש'מ'א' שערני' גבורה וחיל. וש'מ'א' שערני' 10 חב. 1/ | וש'מ'א' שערני' יון חסד. וש'מ'א' שערני' אהבה. וש'מ'א' שערני' ר' | רחמים. וש'מ'א' שערני' ענה. וש'מ'א' שערני' חטא. באותה שעה | והסתי' לי הב' חממה על חממה. בינה על בינה. רחמה על ערמה. | רעע על רעע. רחמים על רחמים. ||תורוה' על תוריה. תאבה' על תאבה. חסד על חסד. חמדה על חמדה. עונה על ענה. | גבורה על גבורה. חס על חס. | חיל על חיל. וזה על וזה. 15 | יופי על יופי. תואר על תואר. ותכבדתי' ותנאפתי' בכל | מדות טובות ומשכחות הללו יותר מן כל בני מרומים. |

12 - 893§

אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים אתה | הניח הב' אתה ושרי' עלי' וכשרוני' אלף ושלא מלאך | ותחמשי' | אלפי' ברכות ורוממות והנבונות | בכשרוני' ארכו ורובו של | עולם ותעלה לי בשערי' ושתי' כפי' | לי כפי' מצד אחד ולו 20 כ/ | כפי' מצד אחר. וכל כפי' בנך כמאלו עולם וקבעו בני שלש | מאות שש' ותחמשי' בשערי' ער' כפי' כמאלו גדולו ולא | הניח מימון של לו ותואר יופי' ואורות שבעולם שלא קבע ב'.

13 - 894§

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' כל זאת | עשה לי הב' עשה לי 25 כסא מנין כסא הכבוד ופרש עלי' פרש | של ידו ושל זהו ותואר וכבוד יופי' חסד מנין פרש של ב/ | כסא הכבוד שכל מיני יון מאורות שבעולם בקיעתו בן ושמע | פתח היכל שבעי' והשבעי' עליו והכרחי' יצאו | צאע על כל ב' | שרי' 30 123 רקיע ורקיע ושמעון עבדי' שפתח לשר ולגידר על כל | שרי' | שרי' 123 מביניהם ועל כל בני מרומי' חזון משנה שרי' | ותבדד' | תגורו(א') | שנקרא ה' בשמו של עולם כל מלאך ומלאך שיש לו דבר לדבר | לפני קל לפניו וידבר אילו וכל דבר דבר שהוא מדבר בשמי' | ו/ | עלים תנטרן ותפעלני' מפני שטר חממה שרר מביניהם | לו | ללמדו חממה שליוני' ותחזוני' חממה הגדול 5 הזה ושר העולם | הבא וגם אני מניתי על כל בני היכל ערבות ועל כל אצורתי | חיים שש בשמי' מרום.

14 - 895§

ארי אמר לי מטטרון משי' גילה | לי הב' מאז כל סתרי' תורה וכל רוי חממה וכל עמקי' תפימה | וכל מחשבות נבכות של בריית וכל רוי עולם וכל סתרי' רחמיש' | ולי' לפניו דרדור שוליו' לפני יוצר בראשיתי וציפיתי' מאז לנול | חבל 10

[illegible]

41 - 907 § אר"י אל מטרטון מ'ש'ה' למעלה מן יש צד אחד מופלא ואירי יקר גבור ועריץ אלוף ונדיב הירוי ונבדו ונחמד וכו' מלאו יד וכולו מלא שכל ו' ונונה וכולו מלא ונהר. וכולו מלא אור וכולו מלא יופי חמד' | גדולה גדמותו כמלא' וגופו כנשר' דיו כברקם תוארו | כ' כלפידים ויפיו מביקים הדיו כחלי' הדיו כחשכל' נונה | באור נונה מראות כמאור הגדול גוהו כשבעה קטנים | ו' ואור נשעניו כאור שבעת' ואכן ספר' על ראש כמלא' עולם כיו עצם השמים ולתור וגופו מלא עינים כוכבי' | ה' השמים וישן אדם חקר את לוחם וכל עין כעין כוכב הנונה | ויש שכן כמאור הקטן ויש שכן כמאור הגדול מקרסוליו ועד | ארסוכותיו כוכבי' הברק. ומארכוכותיו ועד | ירכותיו כוכבי' | הנונה | לפאר אדם כמלא' לבנה. וממנה ועד | צארו כמאור החמה. ומצאורו ועד קדקד ראשו כאורו לא | ו'. ועד. וכתר של ראשו כיו כסא הכבוד שיעור של כתר | מהלך חמש מאות ושתים שני' ואין מני דו' ואין מני ותר ואין | מני נונה ואין מני מאור בעולם שאין קבועין באורו הכתר. |

42 - 908 § ואורו אשר שריאל' ה שמו מפני שהוא ממנה על השמים | ושפי' להבה מאור כדור והוא עומד עליהם | ויש ומלמד להם | שירה ותהלה אחר ענו 5 ותר' לפאר אדם כמלא' ככל מני שנה וקדושה | וכמה הם שפי' ארבע כנגד רוחות של עולם וכמה כנפי' יש להם | ש שנגד שני בראשית. וכמה פני יש להם | ש שער פנים | ארבע לכל רוח השיעור של כנפי' כל כנף כנף כמלא' רקיע' | ש' | ושיעור של פני כל פני' ופני כפני פני מרות כמלא' כל אחד | ואחד כיו כסא הכבוד שפי' חיות הקדש ואופני' הדור הכריז' | ה' | דבר אין | 25 כיוול' לתסכל בו של חכמה ומסתכל בו עיני' כחות מיו' גדול | שעליו ולמה נקרא שמו שפי' מפני שכן שורפי' פניסמאל' ש ששן בכל יום ויום הששן ועם סמאל' הרשע ש של רומי' 1/ | והנולה וקדושה | ש של פרת וכותב ענותיהם של שריאל' מן פנסמאל' | ונותני' אותן לשרפי' להבינס אותה לפני האלב | ישרא' מן | ה' | והנולה והשרפי' יודעי' ברי' ת הבה' שאני רוצה שתמלוך עלי | 30 | ו' של הבה' שריאל' מה ענין שריפי' בכל יום ויום ונתלי' מיד | הששן ושורפי' כאן באש יקרת כשנגד כסא עז ונשא | ש' | של' וכיוס לפני הבה' כשעה שהוא על הירד ודן על כל העולם | כ' | כולו באמת.

43 - 909 § אר"י אל מטרטון מ'ש'ה' למעלה מן השרפי' | יש שר אחד מעולה מכל השרפי' 35 מופלא מכל המשרפי' דריאל' | ה שמו שהוא על נגד ספר' הוא מוצא ומבא דלסוקסו והוא | מפת ונוטל את הספר' ונותן אותה ליד הבה' והבה' נוטלת את הנון ונותן אותה ליד הסופרי' לקרות בכד' הגדול בשבועם | ערבות 25 ריקב כנפי' כמלא' של מעלה. ולמה נקרא שמו דריואל' | מפני שכל דיבור ידוע אצל ממנו מלאך ועומד בשירות של | מלאך' השרת ואומרי' שירה 40 לפניו בשעת הגיע ומן למר' | ק' קדוש' | מדר' |

44 - 910 § סדר עירין | אמר ר' ישמעאל אל מטרטון מ'ש'ה' למעלה מכל אילי' יש | 127 ארבעה שני' גדוליו. עירין וקדישן ששם. רמים | ונבכר' נוראי' ונחמד' ונפילאי' ואיריני' גדול' מכל בני העליון ואין | שחקן בכל שרי העליוני' ואין 45 עניקין בכל השרפי' כולם ככל אלה | ואחד שקול כולם כולם ומחיתיו כנגד כסא הכבוד חיו' ומוחן | מעין זיו השכינה וכן פאירין פסא' השכינה ומשכח' משכן | השכינה אלא עוד אלא שהבה' | עושה דברו בעולמו עד שנמלך | 50 עירי' חתלה ואחז' עושה דבר בעולמו שני' גבורת עירין' פנסמא' | ומסמר קדישן ואלמלא עירין שני' וקדישן שנים וכיצה' שני' לפני הבה' מלמד ששיר אחד עומד מזה וקדישן אחד עומד מזה. | ולעולם הן מנבחה' שפלי' והם משפלי' גאי' עדי' ארץ' הן מנבחה' | שפלי' עדי' מרום.

45 - 911 § וכלם יום ויום כשהבה' יושב על כסא דין דין | א' | את כל העולם כולו וספרי' 55 חיים וספרי' מה' פתוח לפני כל בני' | עליוני' עומדין לפני הבה' כבוד ב' עולם האבות שעה אלה' | ושם כתיב על כסא הפני' לבקש לכן כמו של

הגדול שבערבות. מהם שואלי' את השאלות | ה' | מלפני הגבורה. ומהם גומרי' את הדבר' | נגד למעלה. מהם מקימי' | את הגמות בארץ מתחת כעניין ש' ואילין עיר וקדיש מן שמאי' | נתת קרא בחיל וכך נאמר נדור אילנא וקצינו ענפיהו אחר עפה | וברדו עניניה' ולמה נקרא ששם עירין וקדישן שכן 25 מקדישין את | הנוף והנשמה בפולסאות שלא ביום השלישי של דין ש' חיינו' מ' | יומיים ביום השלישי יקימונו ונחיה לפניו.

46 - 912 § אר"י אל מטרטון מ'ש'ה' שבעי' שמות יש לכל אחד ואחד מהם כנגד שבעי' | לשונות וכולם על שמו של הבה' וכל שם ושם כחוב בשט' | ש' | שלחבת | על 127 כתר גורא על ראשו של מלך רם ונשא מן כל | אחד אחד ויקוקן וברקין יוצאין ממנו מן כל אחד אחד | ק' קרי' ותר מקדישן הימנו מן כל אחד ואחד אורות מבריקין | הימנו מן כל אחד ואחד סוכות ואותלות בונה מוקפי' | הימנו | שאפי' השרפי' החיות שהם גדולי' מכל בני העליוני' אינם | ו' | יכולים | להסתכל'.

47 - 913 § סדר דין | אמר ר' ישמעאל אל מטרטון מ'ש'ה' על זמן שבד' הגדול | וישיבן שרין גרבות קרני' השרי' גדוליו' | הקרי' | ה בשמו של הבה' וכמה הם 10 השרים שבעי' שפי' שרי' | מליכות' שבעולין חוץ משר העולמה אדמר בכשמו של עולם | לפני הבה' ככל יום ויום כשעה פתחת הספר שכל מעשה | ע' | עולם כחוב' בו כענין ש' דינו יתוב וספירין פתחו' |

48 - 914 § אר"י אל מטרטון מ'ש'ה' כשהבה' יושב על כסא הדין | ע' | עומד צדיק בימינו 15 וחסד שמאלו ואמת כנגד פניו. ובשעה | שבא אדם' רשע | לפ' | פניו | יוצא וחסד ימין' חסד כליפי' פניו רוע | לגדו מיד נופל אדם על פניו מתיראין ומתעוררין על מלאך | חבלה ממנו כענין ש' והוכן בחסד כסא יושב עליו באמת.

49 - 915 § אר"י אל מטרטון מ'ש'ה' כשפותחין מלפני הבה' את | ה' | הספר חציו 20 וחציו שלחבת יוצאין מלפניו בכל רגע ורגע | לעשות בתן דין ראש' | וחרבו משתלפת מדרתה שזיה מתהקין | כברק והולך מסוף העולם ועד סופו ויציא' יוצאי' הימנו | כשיעור ככבי' רקיע שני' ברק חרבו.

50 - 916 § אר"י אל מטרטון | מ'ש'ה' בשעה שהבה' יושב על כסא דין אמ' מלאך | כי' | רחמים | עושרי' מימינו מלאכי' שיום עומדי' משמאלו מלאכי' חבלה | עומדי' 25 חבלה אחר סופר אדם הימנו וסופר אדם | ה' | למעלה | הימנו. ושרפי' כנגד סוכיב' בארבע רוחות כסא בחומות | של בריקים ואומי' | סוכיב' להם בליפיד' סוכבות כסא | ה' | והכבוד ועני' ואני לפיד מוקיפן להם מימן 128 אצבעות חיות | חיות | נקבת ש נשואת כסא הכבוד מחתהיהם כל אחד ואחד יבשלה אצבעות שיעור | ונקבת של אצבעותיהם כל אחד ואחד' שמנות | ושבת מאות ושבע וששת אלפי' פרסאות ומתחת רגלי' החיות משוכות ויוצאות 5 שבת והיות אש לכל נהר ונהר אורכו | של מאות וששים וחמשת אלפי' פרסאות אורכו ארץ קרין וארץ | ומספר וכל אחד ואחד חתור בתן כמן כיפה בארבע רוחות | ע' | ערבות קריע ונפלי' לפעון ופמפון לזבול ומזכול לשחקין | ומשחקין לרקיע ומרקיע ולשמים | על ראש רשע שגביתום | ש' | שנה סערה | ה' | יצאה וסער' מהחלה' עדי'.

51 - 917 § אר"י אל מטרטון מ'ש'ה' פרסת רגלי' החיות מוקפין שבע עני' נהל' | לפני עני' 10 נהל מוקפין שבע חומות של להב ולפידים מוקפין | שבעה חומות של לפיד ולפידים מוקפין שבע אבני' של גבשי' | ולפני אבני' אלבשי' מוקפין סביבי' שלחבות ולפני סביבי' שלחבתה' | עליות סערה. ולפני עליות סערה מוקפין חומות אש ומים. | ולפני אותם מוקפין אומרי' קדוש. ולפידים כרך. ולפי 15 אותם | ערפלי' סוחר מוקפין נהלי' רחמים. ולפידים מוקי' | מוקפין | אלה' |

924§ - 58

- א"ר אל' | מטטרון מ'ש'ד' בשעה שמלאכי השרת אומרי' קדוש בתי' קונו | לפני 15
הב' יוצא' משרתי' כסא משמ'ו כבודו | בשמחה רבה מתחת | כסא הכבוד | וכל
אחד אחד | ביהמה אלף אלפי' | ויבי' רבבות | כחרי' של כובכ' עין מראה דוד
כובכ' עין וקשריו | אותו ללמאכ' | השרת ולשרי' הגדול' | אתו שומרי' קדוש
שילוש כחרי' | אח' | על שם שאומרי' קדוש | ואחד על שם שאומרי' קדוש קדוש. 20
1/ | ואחד שאומרי' קדוש קדוש קדוש | ה' צבאות ובוכסן אומר | קדוש
בתיקונו | אש אוכלת | מלפני' אצבעו | קטנו | של הב' | ונפולת בתוך
מרכותיו | ומתחלתה | לארבע מאות תשע' ושש | אלפי' תבות חלק' כגון
ארבע מאות השרת אוכלת | א/ | אותו בבת אחת | ש' אל לפני' | תאכל' 25
חלק ותלשט סביב צוריו | | אחד' פותח הג' א' פיו | ודובר דבר אחד | ודובר
תחתיה | כמותם חש'ש' ועומד' | כל אחד ואחד בשורה | לפני' כסא | כ/ | כבודו
ואומרי' קדוש ש' חש'ש' לבקר' רבה אומנתין |.

925§ - 59

- א"ר אל' מטטרון ב' ואראך אותיות שנבראו בו | ש/ | שמים וארץ | אותיות 30
שנבראו אותן ימ' | תהות | אותיות שנבראו | | בהן כוכב' | ומלחא אופן חלבה 3129
וגלגל חמדה ובסי' ויכמה וכל' | מ/ | מיני מאורות רקיע | אותיות שנבראו בהן
מלאכי השרת | אש'ש' | שרפי' | חיות | אש'ש' | כסא הכבוד וגלגל המרכבה
אש'ש' | כל צוריו | ועלם | אש'ש' | חממה ובינה דיעה | והשכל | ענוה וישרות שכן
מ/ | מתקיימין | כל העולם כולו | והלתי אצלו ותפשני בידו | והעלי' | ב/ | בכנפיו 5
והראינו אותם | האותיות | כולם | שכן חקוק' בעט | שחלה | על | כסא הכבוד
ויקוק' וברוך יוצאמן | ומכסין את כל | החזרי' | ערבות.

926§ - 60

- א"ר אל' מטטרון בוא ואראך איפה תלויים | ברום המים ואיפה אש להטת 3
בין צבאי אלנבים ואיפה | ב/ | ברכי' מברכי' בתוך השר' שלו ואיפה רעמי' 10
רעמי' בתוך | מ/ | מרומי' שליו | חלבה תלחת בתוך השר' ואיפה
קול' | מ/ | משמשי' ברעם וברעש | והלתי | ותפשני בידו | והעלי' | בכנפיו | והראינו 15
את כולם והראינו שם תלוי' ברומ' שרבות רקיע' בש' | ה' אזהה אשר אהיה.
מהם יורדי' נשמי' ומרומ' שם תבל' ש' | מ/ | משפ' מעשי' תשבע הארץ | והראינו 20
אש'ש' ואבני' מתחלתה | אלו בתו' אלו ואינו' יחוקק' בשם אש'ש' אוכלת ש' | כי
ה' אלהיך | אש'ש' אוכלת וגו' | הראיתי ברכי' | שהם מברכי' בתוך | תלתי' אש' | והי' 25
ואינו' | ויחוקק' בשם ה' יהוה צור' עולמים | ול' | ביה ה' צור' עולמים |.
והראינו רעמי' וקולות שם רעמי' בתוך חלבה | אש'ש' ואינו' יחוקק' | | בשם ד' על 30
כס. כס' | ש' ואיכר' כי ד' על כס' | הראיתי נהרי' | אש'ש' בתוך נהרי' | מים נהרי' מים
בתוך נהרי' אש'ש' ואינו' יחוקק' | בשם עשה שילום בברומי' | שהוא עושה שילום | כן
אש'ש' | ובין בדר' לאש'ש' ובין רח' לעון ובין זעמ' לדיק'.

927§ - 61

- א"ר אל' | מטטרון בוא ואראך נשמתן של צדיקי' שנראו וחזרו ונשמתן של | 25
צדיקי' שנעדין | אל' | נשמות ונשמתן של | בינוני' | האך | הן | וירקין | ואמר
הכבוד והראינו אותן נשמות שנראו וחזרו | ואלו שם | מ/ | מפרקות למעלה
מכאן | כבוד | שר' הג' | ואח'ש' הלתי | וירשתי | את הפסוק הזה ומצאתי
בשם | כל רוח מלפני' יעסוף ונשמות | אני ישיתי | אל' | נשמות של צדיקי' שנעדין
אל | ובראו בנהי' |.

928§ - 62

- א"ר אל' מטטרון בוא ואראך נשמתן של רשעים | // | האך | | האך | הן | עומדי' | 30 1340
ונשמתן של | בינוני' | ויחך | הן | עומדין | ונשמתן של | בינוני' | האך | הן | וירקין | ואמר
לי נשמתן של רשעי' | יורדות לשואל' | על שני ד' מלאכי' חבלה ואלו | הן | ועפילא |
וסכילא | סכילא | יורדות | על נשמתן של | בינוני' | כדי | לטוסק' ולתתן | תחתן |
מחא | בריבוי' רחמי' של | מקום | אש'ש' | שהוא | על נשמתן של | בינוני' | | כדי 5
לחזור | מלפני' בתוך חלבה | השכינה | לשואל' לדון | באש'ש' | בנשמת |
נהי' | והלתי | נשמות | ותפשני בידו | והראינו | א' | כ/ | באצבעותי | וי' | והראיתי
דמות | חלבה | מניח | כלו | אדם | נהי' | כ/ | בעירי | ואל' | עוד | אל' | שני | דמות | של
בינוני' | ודיק' | חיקוק' מפני' | מ/ | משמשי' | שיש' | שהם | דפי' | עד | שיהיה | ואל' 10
שעונם | באש'ש' חיו' דמות | ונשמתן | של רשעי' | רשעיו' | כדבר | אש'ש' | רב | עומדי' |

918§ - 52

- סדר' מתנות | אומר' | ר' ישמעאל' אל' מטטרון מ'ש'ד' | ארבע מאות | ותשע' | וששת 20
אלפי' רבבות | שמתן | של | ל' | להב' | | ברום | ערבות | רקיע' וכל' מתנה ומתנה | ארבע
ותשע' | וששת | אלפי' | מלאכי' | וכל' | לאלף | ומלאך' | רום | קומתו | ביה | הגדול' | ומראה 5
| ומתו | כמראה | ברק' | וניגיה' | אש'ש' | כלדי' | אש'ש' | ורעותיה' | ומגולתו' | | כעין | נחשת
קלל' | שר' | החיל' | עומדי' | מראה | כל' | שורה | ושורה | | ש' | מהם | אומרי' | קדוש | ושר' 25
מהם | אומרי' | ברכי' | | ש' | מהם | בלית | ש' | מהם | עומדי' | בשמשות
כעין | ש' | אלה' | אלפי' | | ש' | שמשות' | ויביאו | רבון | קדומי' | קיומן | דינא | ויבי' 30
| וספרי' | | מתחן |.

919§ - 53

- ובשעה שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא | מלפניו הב' | ונפולת
במתה | שכניה ויהי סער גדול ביהמה | ש' | והנה סערה ה' חממה וסער מתחולל
באותה שעה אלה אלפי' | מהם ועשמי' ויקוק' | אלה' אלפי' | מהם ועשמי' | לשרי' 15
אמ'ש' | לחושמי' | אמ'ש' | להבי' | אמ'ש' | | וכרי' | אמ'ש' | נקבות | אמ'ש' | אש' 5
דולק' | אמ'ש' | שלבת | | ויקוק' | ויקוק' | | אמ'ש' | חשמלי' | אור | אמ'ש' |
שמבליק' עול' | מ/ | מלכות | ר' | ונשא | יוצר' | כולם | ביראה | ברתת | ביע' | בעם
תחתיה | בפחד | רעד | ואח'ש' | מתחזקין | והראשונה | להיות | יראת | מלכם |
לפניה | וכל' | שעה | ושעה | דיה | שיכנו' | לבם | לומר | שירה | בכל' | שעה | | ש' | וקרא' | וה' 10
אלו | ה' | ואמר |.

920§ - 54

- א"ר אל' מטטרון מ'ש'ד' | ב/ | בשעה שמלאכי השרת מבקשין לומר שירה עולה
נהי' | דיונו' | ב/ | בכמה | אלה' | אלפי' | ויבי' | רבבות | כח | גבורות | אש'ש' | ופושך | ועובר 25
מתחת | כסא | הכבוד | בין | מתנות | מלאכי' | השרת | גדולי' | ערבות | | וכל' | מלאכי' | השרת
| וירדן | תחלה | דיונו' | ותובלי' | את | ענבן | באש' | | ש' | נהר | דיונו' | ומבליק' | את | לשונם 15
ואת | מהם | שבעה | מעשים | | הנהר | דיונו' | ואח'ש' | עולין' | ולבשין | ליבש' | חמקין | סמל
ועשוי' | ש' | נפלי' | חשמל' | ועומדי' | בארבע | שורות | כגון | כסא | הכבוד | בכל' | | ש' |
רקיע' ורקיע'.

921§ - 55

- א"ר אל' מטטרון מ'ש'ד' | בשבעה היכלות | עומדי' | ארבע מרכבות | שכניה ולפני' 20
כל' | אחד | אחד | עומדי' | | ארבע | מתנות | שכניה | בין | מתנה | למתנה | משוך | ועובר | נהר
של' | אש'ש' | ובין | נהר | לנהר | מוקף' | ערפי' | טורה | | ובין | כל' | אחד | אחד | | ש' | עומדי' | 35
עומדי' | | גפרין | ובין | עמוד | לעמוד | מקיפין | עומדי' | | ול' | גלגלי' | שלבת | ובין
ואת | גלגל' | מרכבי' | שכני' | לפי' | דין | ובין | לשב' | מקיפ' | אש'ש' | ברכי' | אחרי' 40
אחרי' | ברכי' | מקיפ' | כפי' | סופו' | 1/ | גנו' | סערה | רוחות | קולות | רעמי' | רעמי' 25
ואמר' | אחרי' | ודיק' | מ/ | מקיפין | ועות |.

922§ - 56

- א"ר אל' מטטרון מ'ש'ד' | בשעה שמלאכי' | השרת | אומרי' | קדוש | כל' | עומדי' 40
רקיע' ואמרתי' מרופסין | 1/ | ושערי' | היכלות | ערבות | רקיע' מתרששין | וסודי' |
של' | וסודי' | מ/ | מדועותי' | חזרי' | ענון | והיכל' | מכון | מתחולל' | וכל' | סחרי' 45
רקיע' | מ/ | מלות | וסוככים | ובדלים | וגלגל' חמה | וגלגל' לבנה | חפזי' | וסוים' | מ/ |
מסלולות | | ממסלולות | ובדלים | שנים | שנים | אש'ש' | פרסאות | 1319
מבקשות | | להשליך' | עצצמן | מן | השמים | מפני' | רעמ' | קול' | ורעש' | ורוממות |
וויקוק' | שיוצא' | מפרים | ש' | קול' | רעמ' | בגלגל' | האירו' | וגו' | עד | שקורא' | | להם | ש' |
העולם | ואמר' | להם | שתקו | במקומכם | ואל' | תתיראו | | ש' | שמלאכי' | השרת | 5
שואמרי' | שיהי' | רוח | הב' | ש' | ברוך | יחד' | כוכבי' | | בוק' | וירקיעו | כל' | בני' | אלהים |.

923§ - 57

- א"ר אל' מטטרון מ'ש'ד' | כשמלאכי השרת אומרי' קדוש כל' שמת המפורשות
חקוקות | ב/ | בעט | שחלה | על | כסא | הכבוד | מפרקות | כדוש | עשה | אש'ש' | כ/ | 10
כפי' | מקיפות | וסוככות | את | הב' | בארבע | רוחות | מקום | שכניה | וסודי' | והא' |
והשרי' | חלבה | ואומרי' | וברכו | וכוזי' | שכניה | 1/ | חיות | הקדש | ושרפי' | ואראל' 15
וטפסר' | גודלי' | חלבה | ומערכות | לפי' | וצבאות | להם | ושרי' | ושרי' |
כחרי' | לבוש | מלכות | | עשוי' | כ/ | כבוד | אכירי' | ותפארת | אחרי' | אדרת | חזרי' |
נאות | נופלי' | | על | פניהם | שלשה | פעמים | אומרי' | בש' | כמ' |.

M40

929§ – 63–

וראית נשמתן של אבות העולם אברהם יצחק ועקב ושאר צדיק' |
 בשמשיהו אוחם מקבריהם ותולין לקרע ותפחליהן לפני ה' אוח' |
 בחפלה שרש' עד מתי אחת יושב על כסא נאכל שחור יושב בימי |
 5 רמיק' לאדורו ואל אהה נולא את בניך ומגלה את מלכותך | בעולם ואי אהה
 מרומ על בניך שמשמשן כעבד' כן אומות | ה' תעלה עד ימין שיהא
 לאחריך כהנה נטות וטיפחת שמים | ושמי השמים אי אהה חומל באותה שעה
 משיב הבה לכל אחד | ואחד מהם יבלב ואומר מפני הרעש' תללו שחטאו
 לפני כן | וכשנעו לפני כן וכן היקא את כן | ויהא אי יכול
 10 להושיע | את בני מביא אומות העולם ולגלות מלכותו בעולם לפני הגוים |
 לכושיע את מיני הגזילה ופילה ומפלת על ידם | באותה שעה | קורא אות
 ואומר | למסרתו עבדי טול את הספר' וקרא | א | את מעשיהם הרע' מיד
 ונשלי איל את הספר' וקרא את | מ | מעשיהם ונמאק' שלש' כרירות
 25 שכל רשע ורשע עבד | ועוד שעבדו כי כל אומות של חורד וכל ישראל עבדו
 חורחק | על חורחק | לא נאמר אלא חורחק שעבדו מאליה ועד חור | על | שלש'
 15 ושם כרירות בכל את אומות מיד ככה אברהם בפני | עצמו בפני עצמו
 יעקב בפני עצמו | ואח' אומר להם | ה' אברהם אהבי | יצחק בחיירי יעקב
 30 כרמ' | כעשוי את | כול' | להשגן מבין אומות העולם ומד בא מיכאל שים שם
 35 1/3 | צווח ומכזה בקול גדול ומר ואמר להם ה תעמוד ברחוק |

930§ – 64–

א"י אל מסטרון בוא ואראך פרונו של מקום שיהא | מ | פרוסה לפני ה' |
 5 שכל דורי דורות העולם כל העולם וכל מעש' | דורות העולם בין שעשו ובין
 נעשו עד סוף כל הדורות חוקק' | בו והלכתי והראני באצבעות ידי כאב
 25 שחורה וצוית כל תורה וראיתי דור דור | ומלכתי דור דורי וראיתי דור
 דור דור וראשתי וריעתי | דור דור ושומריהם ונושגיהם וסוריהם
 ומקוריהם | וטו | ומפשיהם ושומריהם ולמלכיהם ונושגיהם וסוריהם
 10 ונדיקת | ויהיה וסוריהם וראשי משריהם וראשי שבתיהם | דור |
 וקציני' וסוריהם ואולפיהם דור דור וקניהם דור דור | ויהיה וראיתי
 30 אדם דוריו ומשבותיהם ומעשיהם משותלה | דוריו ומשבותיהם ומעשיהם נח
 | דורו | המבול ומשבותיהם | מ | ומשבותיהם | שם דוריו ומשבותיהם | נמרוד
 דור ההלכה | א | אברהם דורו ומעשיהם ומשבותיהם | יצחק דורו ומעשיהם
 15 ומשבותיהם | ישמעאל דורו ומעשיהם ומשבותיהם | יעקב | דורו
 ומשבותיהם ומעשיהם | יוסף דורו ומעשיהם ומשבותיהם | שבטים דוריו
 35 ומשבותיהם ומעשיהם | עמרם דורו ומשבותיהם | מעשיהם | משה דורו
 ומשבותיהם ומעשיהם | אחרי דורו | מ | ומשבותיהם ומעשיהם | מרים דורו
 20 ו | וישאק אהי | ג | שופט | ג | ויהושע | ג | עלי | ג | אלקנה | ג | פיהם
 ג | ונח | ג | שאל | ג | דוד | ג | שלמה | ג |

931§ – 65–

אל תהיה דור | מלכי ישראל | ג | מלכי אומות העולם | ג | רונן | ישראל | ג |
 מלכי ישראל | ג | אלוס | אומות העולם | ג | עשירי ישראל | ג | ישרא אומות
 25 העולם | ג | חכמי ישראל | ג | חכמי אומות לאעולם | ג | וישא | ישראל | ג |
 וישא | אומות העולם | ג | ראשי ישיבות ישראל | ג | ר | ראשי אומות העולם
 45 | ג | אנשי | ג | ישראל | ג | אנשי | ג | אומות העולם | ג | ירי | ישראל | ג |
 וישא | אומות העולם | ג | מלכיה תנוקת ישראל | ג | מלכיה תנוקת של אומות
 העולם | ג | מלכ' | ישראל | ג | מלכ' | אומות העולם | ג | ובאי | ישראל | ג |
 30 | ובאי | אומות העולם | ג | אל | קרב מלחמה אומות העולם | ג | עושין |
 50 | שם ישראל בימי מלכותם | וראיתי שיש בין יוסף דורו וכל מעשיהם | עושין
 | את אומות העולם | וראיתי שיש בין דוד דורו וכל | מלחמה מעשיהם
 ומשבותיהם שחם עושין שם ישראל בין | ל | לטובת בין לרעה | וראיתי את |
 5 | בין קרבות ומלחמות שנונו ומנו | עושין לימות המשיח כל מה שהביא עושה
 עמהם לעתיד לב | ו | ושאי פרסו דורו בשם הורו בין שבישראל בין
 שבאומות | שיש עושין בין עושין לעתיד לבוא עד דורי דורות עד | סוף
 55 חוקק על פרונו של מקום | ואני ראיתי בעיני את כולם | ולבסוף שראיתי
 פתחתי | ב | ואמחתי בשבחו כל כאשר דבר | כולם | שלקו | ג | שומ
 מצוא אל דוד דבר רב | ג | ואמר | מ | רב מעשיה | ג | ואמר | מ | גדלו מעשיה
 | ג |

M40

932§ – 66–

א"י | אל מסטרון רוחן של כוכבי' שנימוקין ברקיע וכל לילה ולילה | ב |
 15 כונועו של מקום היכן הם הולכי' היכן ה' עומדי' הלכתי אצלו | ותפשי
 והראני את כולם באצבעי' דיוו | ה' הניציצי' שלהבת | וסביבות | מרכבותיו
 של מקום מה עשה מסטרון מל' באותה שעה הה | כמו על כסא ודפחתי
 כולם מקומן מיד פרוו מקומן | ב | בכפני שלהבת ועלו וכסו בארבע רוחות
 20 כסא מסטרון חור' | ל | כל לאת ואת כל שוומה ואת כנירם | ש' מונה
 מספ' | לוכוכי' לכונוע שמות קרא מלמו שחנה ה' לכל כוכב | וכוכב
 | וישן לכולן | נוסקין | נוסקין | מיד די הניציצי' מלמך ברקיע השמים | ונשכח
 העולם ויוצא' מניין לקוח את ה' ב' ב' ב' | ובתוכחותה | | עניין |
 השמים מספרי' כבוד לא ומעשה דיו מניד הרקיע | ולעתיד לבא ה' עורח
 25 ש' חורש' לבקרי' | ג | אן פותחין את | פיהם ואומרי' שיהא ומה שיהא אומרי'
 ש' כי אראה שפין | ג |

933§ – 67–

א"י אל מסטרון בוא ואראך נשמתן ורוחן של | משריהם שנון | ושריהם מאשו
 של מקום שהיו יוצאין מאצבעו | קטנה הם נעש' תחיל' של כן בתוך דיוור
 ורוחן ונשמתן חור' | עומדי' אחורי השכינה | וכן שמואל' השרת אומרי' שיהא
 15 יצא' בגומה שלמי' כראוי ושלמי' הנון דור ה' | ושרפין | ולוחטין | | באש | של קוריהם
 וכלהם של בוראיהן | ונשמתן ורוחן עבירה נשמתן עליון | | משבת | אתו | להנה
 דיוור ונשקם | שם ה' | תחיל' רוחן ונשמתן | תחרות | בוראין | ונשמתן
 20 כולם אלהי' ונשמתן | ונשמתן | ב | בידו והראני את כולם נשמתן
 מלאכי' | רוחן | של שבתיהן | שנון | עומות | אחרי השכינה | מיד עבירה | סגרה
 5 וחותם של אש מקפות להם באוה' | שנה פחה | מן מסטרון שער חומות | של אש
 שן עומדות בחוכן | א | אחרי שכינה מיד נשאת | את עני | וראיתי | אתו | של
 10 יחד אחת | רוחן | של מלאכי' | ונפיהם כעוף | מעשה שלהבת מפעולות | של
 יקרת | באותה שעה פחה שם פך את פי בשבחו של מקום ואומרי' מעשה | ג |

934§ – 68–

ואמר י' שמשאל אל בוא וראה די מינו שהיא נשלת | לאזור מפני חרבן
 5 יבא המקדש לפני מיני יוד' מאורות מובתקות | ממנה שבה ובראו מאות
 חומש' וחמשה רקיע' שאי' | ש' | שרפ' | ואופ' | אין ראין להסתכל בה | עד
 הגעת יום השנה | לבא ה' הלכתי אצלו ותפשי' בידו והעליני בכנפיו והבראני
 10 יתולה | וכל מיני שבה רנה ותהלה שאין פה יכול לומר שחבה ואין עין |
 אצלו להסתכל מפני רוחת ותשבתהו וקרא וכבודת ומפתח' | אלא שכל
 נשמתן של צדיק' שהיו כן וראין ונשמתן | של ירושלים | ון עומדות אצלה
 15 ומקלטות לפניהם ונשמתן רוחם' מלפניה ואומ' | שלש פנים | בכל ימי עור
 עור | ככל שן רועה | ה' עור | ג | ו | וכעון | שן מוליד | לפנים | שן רועה
 20 תפארתו באוה' | שן מהם | בוכה | מינו | של מקום ומשבות ויראית חמס'
 | גתורת | של | רועה | חמס' | צאצאיהם | ונפולות | תלך | ה' הגדול | ומשבות | את
 25 | העולם | כולו | כעוף | שן רועה | תהרועה | איין | פור | תתפארתה | איין | ג | ונע
 תנוע איין | שבו | והתגדלה | מכלונה | ה' חמש פנים | כנון | חמש אצבעותיה
 של מינו הגדולה |

935§ – 69–

ויאמרו איהי כן אי צדיק | בידו ואין חסיד בארן ואין צדיק בידו אדם ואין
 5 וישא כשהוא | איין מפעול בשמואל בשקע רחמי' מלפני המקום על התשועה |
 שחורו אהה לפני לעשות מה שחשתי גדולה לישראל | מיד דובר | צדיקו
 וכונו ורוחמי | של עצמו ומעשיה לעצמן | את ורועו הגדולה והסומך | לן
 10 | ב | מן | כענין | שן ירא | כן | א | אש | אש | כשהוא שחם מביק | ה' ככה
 15 פנים | מבורך | של ישראל | ונכל | את הגזרות | מעל | ישראל | אל | מפעלי
 כשהוא שפנה בה' וקרא | ונהן | לו | תעשה | לו | ה' רצונו | שאי' | אלא כראי
 20 כענין | של | ה' צדיק | חסיד | יקרא | אל | ה' ולא | ענין | אלא | נגדו | לו | לשש
 5 | שן | משה | ואחר | כבתיוני | ושמואל | בקוראי | שנו | ו | ואומר | אש | יצא | משה |
 ושמואל לפני חשתי | לו | ורועו אמר ה' באה' שנו | שן | אצבע | דא | אצבע | לבני
 10 | לעשות | באלקין | ותשועה | וישא | בשבילי | ב | ד | דתקין | חכותי
 אושעה | את | רועי | ואציל | את | בני | מבין | אומות | העולם | שן | למעני | למעני | אעשה
 | כן | ה' | אציל |

[illegible]

15

20

[illegible]

35

[illegible]

50

55

ר נתן תלמיד של ר ישמעאל | אמר אף החוטם נתן לי מידה ומיד? והמצח

M40

- שמה. פ"ו | אכלה מה שהוא מדבר מדרש שמו ומה שהוא מדבר כוח בפ"ו |
 כתר שבראש חמש מאות אלף על חמש מאות ישראל שמו. ואבן | יקרה שבין
 קרניו ישראל עמי | לחוק עליה דודי צח ואדום וגו'. | ראשו כחם פו קווצותיו
 תחלתם וגו'. ענינו כינוים על אפיקי מים | לחיו כעריגת הבושם. שני אלפי'
 רבבות פרסאות וכל מי שאינו חותם | בפסוק הזה הרי זה שונג. לחיו כעריגת
 הבושם מגדלות מרקחים | שפתותיו שושנים נטופות מור עובר. ידיו גלילי' זכב
 ממולאים | ב/ | בתרשיש שקויו עמודי שש וגו' חלו ממתקים וכולו מחמרים |
 דודי דוד רעי. אנטיא. טחן. יחוק. טוב טהור יור יוד יוד | יה חסין יה קדוש
 קדוש קדוש ה צבאות מלא כל הארץ כבודו. מרת | נבינו כמדת נבות עניו של
 ימין הדורו הדורו ולד שמו. ושל שמאל | אפרה צציתו שמו. נובה אונתו בנובה
 מצחו של ימין אצטרייא שמו. ושל שמאל מנטהוצצא שמו. נמצא כל השיעור
 כולו רוב ריב' ר/ | רבבות אלפי' פרסאות נובה ואלף' רבבות פרסאות
 רחוב. |

15 § 952 – 710

- אמר ר' ישמעאל כשאמרתי את הדבר הזה לפני ר' זע/ עקיבה אמר לי כל מי
 שהוא יודע שיעור זה של יוצרנו ושכחו של // של' | של ה'ה' שהוא מכוסה מן
 הבריות מוכתח לו לחיי העולם הבא | ו/ | ומשי' לו בעולם הזה מטוב העולם
 הבא ומאריך את ימיו | ב/ | בעולם הזה.

20

M40

- 957 (729) §
 תפארתו מלא כל הארץ גדודים של זעף מימיו גודדי' | וסימני' של זעף
 משמאלו וסימני' שבעה בתוך הסימני' | וזה | וזשך וענן תערפל וטיט
 יהיו ולפניו שיה של זרוע'. בין כוכב' | בין כוכב' מקור של ברוקים בין
 ברוק בלרק פתח של חשמאל. ולמעלה | רוחות ורעמי' קולות וברקים קיפלי'
 הקשת. וחבלי' של חותם עולי' | יוריד'. בו. על ה'בה' חן חסד וכבוד ורחמים
 הודו ודבר נסתר | ותפארת נאות וידו של ה'בה' מנות על ראש הנער משמנו
 ששמן | מטטרון ואומר עיוז וגיבור ואומר קדוש וברוך. ואומ' המולה בא' |
 ועומדי' לפני הנער והנער בא ומשתחוה לפני ה'בה' אהה שמו | ומ/ | ומשכן
 ואומר ברוך כבודי ממקומי. יהוה זה יהי יודי' | וזה יהי | ואמר' אחריי
 בשמאלו

§ 958 – 385

- ונכנס לפני כסא הכבוד. מהלכי' לימנכו | ל/ | לבניו של אש ואבני' של ברד
 וכוכלת' של זעף ולירוח שמאלו מהלכין | בנפות סערה וגבורה של זופה
 וכשואו נכנס הנער תחת כסא | ה/ | והכבוד ה'בה' מחזקו באור פני' וכל מלאכי
 השרת באי' ואבני' בבר' | ל' | ה'בה' האל הגדול הגבור והנורא ומשבחין ה'בה'
 שלשת פסמים בבר' | יום יום על ידי הנער ונחן ה'בה' מינו והגדירו על מלאכי'
 אומות | העולם והנער הזה קומתו מלא העולם וקורא ה'בה' נער

§ 959 – 386 – 389

- הנער | הזה מטטרון שר הפנים שנכתב שר עולם הגדול על כל תשרים | ועל כל
 מלאכי' השרת עומדי' לפניו והוא עומד למעלה למעלה למרום | ומשמן לפניו
 אש אכלה כסא שמו זה מטטרון שר הפנים שנכתב | באות אחת שבו נבראו פסמים
 ואין. וזככה בטבעת אהיה אשר | אהיה

§ 960 (733)

- ונכתב כשש אחיות ובעשבע אחיות. ובעשרים ושת' אחיות | ובעשבע' שמות
 ובעשבע מדרשות ונחול על ששה משמותם ונחקק | על שתיים עשרה אבנים. ונכתב

M40

25

30 § 953 – 711

- ארי' לפני תלמידיו אני ר' עקיבא ערבין בדבר | שכל מי שידוע שיעור זה
 של יוצרני ושכחו של ה'ה' מוכתח לו | שהוא בן העולם הבא ובלבד שהוא
 שונה אותו במשנה בכל יום. | קופת מלא כורסין של אש רגבית וב' הי זוג שמו.
 קווצותיו | קומתו בדר ברד רובע שמו ויש להם חצי' בנוי גלל שרש שמו. ועניו
 אחר שהוא רואה מסוף העולם ועד סופו אע"נ/וסת | ש/ שמו זיקוקין היוצאין
 ממנו אוריהן לכל הבריות. ועניו אחרת | שהוא רואה בה מה שעתיד להיות
 אטטוסתי שמה גופו דומה | לקשת וקשת דומה למראה אש בית הללסיב. קשת
 דומיה | ק/ | קטטיא שמה. וצו מן כמן שמו. חרבו מצמציה שמו. וכסא | ב/ |
 כבודו רודפים פירופא שמו וכן סטיו.

40

§ 954

- רגלי' כסא כבודו יתן חן חיות העומדות תחתיו. רגל כסא ראשונה' שהיא | חייא
 עוליא אצבייא שמה. רגל כסא שנייה שהיא חיה. בככב | רגלי' רגל פער שמה.
 רגל שלישית שהיא חיה בככב אנלי' שמה | רגלי' רביעית שהיא חיה אצבייא בן
 45 חן שמה. דמות מוניה | טבע של ארי חותם של נשר דמות השור ופני אדם
 חתום | ארבע פני' לאחת וארבע פני' לפניה אחת. וארבע פני' לכל פנה | ופנה.
 שש' | וארבעה פני' לכל חיה חיה. וארבעה פני' לאחת. | ו/ | וארבעה כופי'
 לבנותיהם. וארבעה פני' לכל כנה וכף ששים | וארבע כופי' לכל חיה חיה.

50 § 955

- שר פני אדם והוא אליה אמן כאמן | א/ | אמת רצן שמו. שר פני אריה חודו
 ריה הדידוע אל אורה חוד | ה/ | המה תפגא שמו. שר פני חשור שוב אליה
 בתממצב אמן | מ/ | מסביא שמו. שר פני נשר אספי' אליה צו ממציא'
 והירידאל שמו. וכשתאו ישראל כמעשה העלל גנו פני השור והביא | ת/ |
 55 תחתיו פני הכרוב. שר פני הכרוב אליא כרוביא כרוביא | פס/ | ספספיא.
 פצפציא הקקית שמו.

§ 956 – 716

היררילוס שמו ושל שמאל אברה'יצ'צ'יהו שמו | גובה אוונו כגובה מצחו שם של
ימין אי'שהאין שמו ושל שמאל יצ'ה'י'ט'ט'יה | שמו ומצא כל השיעור כולם רוב
רובו רובי רבבות אלפי | פרסאות גובהו אלף ואילף | אלפי אלפי אלפים
אלפים פרסאות רחבו.

5

10

15 952 § - 484

אמר ישמעאל כשאמרתי לפני ר' | עקיבא כל חשבון הואת אמרתי לו כל היודע
שיעור זה ושבתו ליוצאי שהוא מכוסה | מכל הבריות מוכפת לו שהוא | בין
מבין העולם הבא וטוב לו לעתיד לבא וצריך | בקדושה וטהרה לחיות קורא
במשנה בשניות וחמשיות בצום ובתענית... | קומתו מלא העולם כמריסה לא ש
הודו שמו קוצצוהו | קצתו דובר שלום | בניוין גלשרי שמו עניו ראה מסוף
העולם ועד סופו פיו אש אוכלה אש חסד | שמו דהם כינוי קשתו רום קסטיה
הרבו כמצמיצמי שמו רגל כסאו הראשון וזגלי | שמו שנייה אצבעיה שמו שלישיה
כן שמו רביעית בבבב שמו

25

M40

M40

30 השמר | מפניו ושמע בקולו את חלם בו | ומשה אמר לפני ה'ה' אֵם אֵין | פינד
הולכי' אל תעלינו מזה. ומלאכי' אשר עמו רוא' וסובבים | לפני כסא הכבוד 30
הן מצד אחד והחיות מצד אחר ושכינת שריה // על כסא | על כסא הכבוד 3136
באמצע

35 961 § - 390 (736)

ורוח אחד עולה על השפי' | ויורדת על | משכן הנער ואומרת בקול גדול קול
דממה דקה וך כסא הכבוד | מיד שתיקן דמנן גודיו עירין וקרישין חוש'
והחפ' | בחרה רינת | חיות נחונות את פניהן בארץ ונענה הוה מביא האש
בחרשית | ונתן באונותיו של חיות כדי שלא ישמעו את הקול הריבור של | 5
הקב' | ואת השם המפורש שנענה מזכיר באותה שעה חן הוא | קורא אותו
הב' בשמו הקדוש והטחור והאריז והחוק והענו | והאחוב והנבור והנכבד
והנורא. אדיריה את הרכי. חתי' | יתור אהיה אשר אהיה הוה יתור ויא' ה'ה'
הה והה ותו הנה | הנה ילד הוה חו עולמים זה שמו לעולם חת וכו' לידור
הוה | וי'שכמל'. וי' | ופיר' בלשון טהרה יי'. הנהי. הנה יי' הנה. יתור | הנה. הנה. הנה. 45
הנה. יתור. יתור. יתור. הנה. הנה. חתי. הנה. יתור | יתור. הנה. הנה. הנה. 45
הנה. בש'מל'.

962 § - 391

אל דמטמור אדוננו צדק צבא | ש' ישראל מייחל צדיקן כך יצדיקו צדק סלה
צדיקתיה ירופמו לרדם | ית ית ופצחו פה יאמרו ה ארוננו מה אדיר שמן 15
בכל הארץ אשר | תנה הודך על השמים אתה קדוש ושמן קדוש. אתה אדיר
ש' | ושמן אדיר. אתה אמין ושמן אמין. אתה אמת ושמן אמת. אתה ברך
ושמן ברך. אתה כחור ושמן כחור. אתה גדול | 1/ ושמן גדול. אתה גבור
ושמן גבור. אתה גאה ושמן גאה. | אתה | אתה דגול ושמן דגול. אתה הדור 20
ושמן הדור. אתה ותיק ושמן | ותיק. אתה ועד ושמן ועד. אתה דן ושמן דן. 25
אתה מוזק | 1/ | ושמן מוזק. אתה חסן ושמן חסן. אתה חי ושמן חי. אתה |
טהור ושמן טהור.

55

הנהי. הנה יי' הנה. חתי. הנה. יתור | יתור. הנה. הנה. הנה. 45

הנהי. הנה יי' הנה. חתי. הנה. יתור | יתור. הנה. הנה. הנה. 45

הנהי. הנה יי' הנה. חתי. הנה. יתור | יתור. הנה. הנה. הנה. 45

הנהי. הנה יי' הנה. חתי. הנה. יתור | יתור. הנה. הנה. הנה. 45

ושמן סובל. אתה עוז ושמן עוז. אתה עתיק ושמן עתיק. אתה פאר ושמן
פאר. אתה צדיק ושמן צדיק. אתה צח ושמן | צח. אתה קדוש ושמן קדוש. 30
אתה רחום ושמן רחום. אתה | שפיר ושמן שפיר. אתה שדי ושמן שדי. אתה 30
חמים ושמן | המים. ב'א' האל הקדוש.

2136

964 §

עליו לשבחך ולפאךך ולגדלך וליחידך | צור כל העולמים וארון כל העולם
וארון כל הבריות אלהו כל | n/ | והשמה חי החיים ראשון ואחרון. | מלך נאות
לבש וכר ע' | ע' עדותיך. לידו מזמור לה הארץ | ומלואה חבל וכר. מזמור
לדוד | חבו לה בני אלים כל המזמור. אתה הוא ה לבדך אתה עשית | את השמים 5
ושמי השמים וכר לך | ה גדולה והנבורה והתפארת | והנצח וההוד וכר עד
מודים אנתו לך נוצר חסד אלפי' נשא | עון ופסע וחטאה ונקא אל אלהים ה
שדי בצאנות. יה אתה. ידא. | יה אדויה אשר אדויה יהוד אל רחום ותנון. 10
ארך אפים רוב | חסד ואמת.

10

965 §

יגדל נא כחך להפיר ממנו כעסך ורוגזך וזמנתך | 1/ | ואפך ועברתך וחורגך
חריקים ממני אי פלתי כן עבדך וכו' | א | אמתך ממני ומפלותי ומכל | אשר
לי ומכל ביתי ומעבדך ומחולתך | ומעריך ויחמו חרמיך ומחולתך | עלינו
ותהום וקח | ומהם עלינו | ועל סגולתךך יראמו הכל ה הוא האלהים ה הוא
האלהים |

966 §

ואתה תפול על פניך וישב וישב שמים שוכן בשמי שמים דר | ב/ | בערפל רוכב 15
ערבות יושב כול שוכן מעון שוכן שחקי יושב על | כסא מרום בריקע השביעי
כולו אור כבעתים ומאורו יבחי' | ב/ | בכל המענות וכו כסא כבוד נמן על
ארבע חיות כבוד וכו | א/ | אצות חיים ואוצר נשמות ואין חקר ותכלית
למאור הגדול | א/ | אשר בו ומכבוד ששלמו תאיר הארץ ומלאכי' בעמודי אור 20

20

<i>New York</i>	<i>Oxford</i>	<i>München 40</i>	<i>München 22</i>	<i>Dropsie</i>
598-622 HdM	598-622 HdM			
623-639 ShP	623-639 ShP	623-639 ShP		623-639 ShP
640-650 HdM (2)				
	651-654 hotam/keter (2)	651-654 hotam/keter (2)		651-654 hotam/keter (2)
655-708 MR	655-708 MR	655-708 MR	655-670 MR	655-657 MR
709 Sondergut				
710-712 Yishmael				
	713 Beschwörung	713 Beschwörung		
	714-727 SRdB	714-727 SRdB		
	728-739 Metatron	728-739 Metatron		
	740-741 Yishmael	740 Yishmael		
	742 Beschwörung			
	743-820 SRdB			
	821-824 MR (2)			
	825-831 Beschwörung			
	832-853 SRdB			
	854 Yishmael			
		855-871 3. Henoch		
		872 Sondergut		
		873-874 MM		
		875-881 Sondergut		
		882-938 3. Henoch		
		939-973 Shi'ur Qomah/ Metatron		
		974-977 HR		
		978 Sondergut		

<i>New York</i>	<i>Oxford</i>	<i>München 40</i>	<i>München 22</i>	<i>Dropsie</i>	<i>Vatikan</i>	<i>Budapest</i>
			71-80 3. Henoch		1-80 3. Henoch	
81-306 HR	81-306 HR	81-306 HR	81-306 HR	81-306 HR	81-306 HR 307-314 PRNb11 315-317 Metatron	81-306 HR
318-321 hotam/keter	318-321 hotam/keter	318-321 hotam/keter		318-321 hotam/keter		320-321 hotam/keter 322-334 Sondergut
335-374 HZ	335-374 HZ	335-374 HZ	335-374 HZ	335-374 HZ		
375-386 Shi'ur Qomah/ Metatron						
387-388 3. Henoch						
389-402 Metatron						
403-404 Yishmael						
405 3. Henoch						
406 Aqiva						
407-426 HZ	407-426 HZ	407-426 HZ	407-426 HZ 427 Sondergut 428-467 SRdB 468-488 Shi'ur Qomah/ Metatron	407-426 HZ		
489-495 Buch/Namen	489-495 Buch/Namen	489-495 Buch/Namen		489-495 Buch/Namen		
496-497 (HZ)	496-497 (HZ)	496-497 (HZ)	496-497 (HZ)	496-497 (HZ)		
498-517 Beschwörung/ Namen	499-512 Beschwörung/ Namen	499 Beschwörung/ Namen	499-500 Beschwörung/ Namen 518-540 SRdB 541 Sondergut 542-543 NY 501/512	499 Beschwörung/ Namen		
544-596 MM	544-596 MM	544-596 MM	544-596 MM	544-596 MM		

Synoptische Übersicht der Handschriften

6. MS Vatikan 228

6.1. Graphische Eigentümlichkeiten

In der auffallend schön geschriebenen Handschrift sind End-*Mem* und *Samekh* schwer zu unterscheiden. Die Lesungen sind nach den Erfordernissen des Sinnzusammenhangs vorgenommen worden.

Ohne besondere Kennzeichnung in der Edition sind folgende Buchstaben geblieben:

Ein *He* in Fragezeichenform, das an Zeilenenden gelegentlich auftaucht.
Beispiel: fol. 76b, Z. 22.11: **המסכה**;

ein *Alef* an Zeilenenden, das wie die linke Hälfte einer Acht aussieht.
Beispiel: fol. 50b, Z. 8.11: **אח**;

ein *Waw*, das unten einen nach links geschwungenen Bogen aufweist.
Beispiel: fol. 62b, Z. 3.4: **וואי**;

ein *Sin* mit einem angefügten Strich. Beispiel: fol. 54a, Z. 5.9: **שא**.

6.2. Interpunktion

Die Satztrennungen erfolgen in Form der Setzung eines, zweier oder dreier Punkte. Entsprechend viele Punkte erscheinen in der Edition.

6.3. Zeilenfüller

An den Zeilenenden erscheinen zuweilen kringelförmige Gebilde, die als ornamentale Zeilenfüller angesehen und nicht notiert wurden. Beispiel: fol. 70b, Z. 25 Ende.

Punkte über und unter Buchstaben am Zeilenende, die in der nächsten Zeile wieder aufgenommen werden, wurden als Zeilenfüller angesehen und entsprechend wiedergegeben.

1. Beispiel: fol. 51b, Z. 2.10: **ש**. Im handschriftlichen Original befindet sich über und unter dem *Sin* je ein Punkt.

2. Beispiel: fol. 52a, Z. 3.8: **גמל**. Im Manuskript befinden sich zwischen *He* und *Gimel* zwei Schrägpunkte.

6.4. Abkürzungen

Abkürzungen am Ende von nicht ausgeschriebenen Worten erscheinen in der Handschrift in Gestalt eines Punktzeichens über dem letzten Buchstaben. Beispiel: fol. 74b, Z. 4.4: **שנא**. Im Manuskript steht der Abkürzungspunkt über dem *Mem*.

Wortkompositorische Abbreviaturen erscheinen in Gestalt von zwei Punkten über den Buchstaben. Sie werden durch einen ' wiedergegeben. Beispiel: fol. 70a, Z. 18.5: **גמל**. Im handschriftlichen Original befinden sich oberhalb von *Bet* und *Dalet* zwei nebeneinander stehende Punkte.

6.5. Streichungen

Neben dem normal zu erwartenden Durchstrich werden Wortstreichungen auch durch Setzung von Punkten über dem zu tilgenden Wort gekennzeichnet. Beispiel: fol. 74a, Z. 1.4: **עליון**. Im Manuskript befinden sich über **עליון** vier Punkte.

6.6. Glossen

Zeilenpassagen, in die eine Glosse eingefügt werden soll, sind mit zwei Schrägpunkten gekennzeichnet. Beispiel: fol. 85b, Z. 3.2-3: **שירנה**. Im handschriftlichen Original stehen die beiden Schrägpunkte sowohl hinter **שירנה** als auch über **תורה** auf dem Foliorand.

Auch Dreipunktzeichen werden gelegentlich verwendet. Beispiel: fol. 78b, Z. 26.2-3: **לשמאל**. Im Manuskript steht sowohl über **לשמאל** als auch über **לשמאל** auf dem Foliorand je ein Dreipunktzeichen.

Vielfach werden beide Zeichen auch gemischt verwendet. Bei mit **סא** beginnenden Glossen werden die Dreipunktzeichen nicht verwendet.

6.7. Sonstiges

Zwecks Hervorhebung von Abschnittseinsätzen erscheinen über Worten zuweilen zwei Schrägstriche, die in der Edition nicht notiert worden sind. Beispiel: fol. 50b, Z. 2.2: **וש**. Im handschriftlichen Original befindet sich der Doppelstrich rechts oberhalb des Wortes.

Die Worte **מלכות** **מלכות** **מלכות** **מלכות** auf dem rechten oberen Rand von fol. 51b sind nicht in die Edition aufgenommen worden.

Wortumstellungen werden durch die Reihenfolge zwei Punkte – ein Punkt gekennzeichnet. Beispiel: fol. 79a, Z. 26.5-6: **העומרים**. Im Manuskript befinden sich über **העומרים** zwei und über **העומרים** ein Punkt.

Die Worte sollen also **העומרים** **העומרים** gelesen werden.

Zu Worttrennungen beim Übergang von einer Zeile zur anderen siehe Abschnitt 10 der allgemeinen Konventionen.

7. MS Budapest 238

7.1. Graphische Eigentümlichkeiten

Bet/Kaf, He/Het, Waw/Dalet/Res, End-Mem/Samekh sowie *Qof/Taw* sind jeweils schlecht voneinander zu unterscheiden. Die Lesungen sind nach den Erfordernissen des Sinnzusammenhangs vorgenommen worden.

Darüber hinaus kommen zuweilen ungewöhnliche Schreibungen der Buchstaben *Lamed*, *Mem* und *Sin* vor.

7.2. Interpunktion

Satzzeichen erscheinen in Gestalt eines Punktes, den die Edition originalgetreu wiedergibt.

7.3. Abkürzungen

Abkürzungen am Ende von nicht ausgeschriebenen Worten erscheinen in Gestalt eines Punktes über dem letzten Buchstaben. Beispiel: fol. 170, Z. 17.9: **ש**. Im handschriftlichen Original steht über dem *Nun* ein Punkt.

Wortkompositorische Abbreviaturen erscheinen in Gestalt von zwei Punkten. Beispiel: fol. 173, Z. 30.10: **סא**. Im Manuskript befinden sich über *Samekh* und *Alef* zwei Punkte.

7.4. Kennzeichnungen von Namen

Neben Längsstrichen über den Worten werden auch kartuschenförmige Umrahmungen als Namenskennzeichnungen verwendet. Beispiel: fol. 172, Z. 17.3: **אורח**. Im handschriftlichen Original ist das Wort vollständig eingerahmt.

7.5. Sonstiges

Die häufigen Doppelpunkte über Angaben von Kapitelschlüssen sind in der Edition nicht notiert worden. Beispiel: fol. 177, Z. 35.9-10: **סליק פירקא**.

Im Manuskript befinden sich über beiden Worten je zwei Punkte. Da die Handschrift uns nur im Mikrofilm zugänglich war, ist die Lesung der im Falz verschluckten Zeilenenden zuweilen unsicher.

Sind die beiden Doppelpunkte hingegen senkrecht angeordnet, werden in der Edition nur zwei Punkte gesetzt. Beispiel: fol. 158a, Z. 28,10: כבוד. 11

4.3. Zeilenfüller

An Zeilenenden erscheinen zuweilen Längsstriche (z.B. fol. 165b, Z. 10) oder hakenförmige Gebilde (z.B. fol. 178b, Z. 15), die als Zeilenfüller ornamentalen Charakters angesehen und nicht notiert worden sind.

4.4. Abkürzungen

Abkürzungen am Ende von nicht ausgeschriebenen Worten erscheinen in Gestalt eines langgezogenen Schrägstriches hinter dem letzten Buchstaben. Beispiel: fol. 162b, Z. 20,4: עולמי. Im Manuskript befindet sich hinter dem *Yod* ein langgezogener Schrägstrich.

Worte, von denen nur der erste Buchstabe geschrieben ist, werden mit einem doppelten Schrägpunkt abgekürzt. Beispiel: fol. 160b, Z. 3,6: ר. Im Manuskript befindet sich über dem *Res* ein doppelter Schrägpunkt.

Dieser doppelte Schrägpunkt wird auch bei wortkompositorischen Abkürzungen verwendet. Beispiel: fol. 151b, Z. 20,2: אמר. Im handschriftlichen Original befindet sich der doppelte Schrägpunkt zwischen *Mem* und *Res*.

Wird dieses Zeichen über einem Wort in der Handschrift zweimal gesetzt, so erscheinen in der Edition dafür zwei * Beispiel: fol. 173a, Z. 14,2: ה'ק'ב'ה. Im Manuskript befindet sich über *He* und *Qof* sowie über *Bet* und *He* je ein doppelter Schrägpunkt.

4.5. Streichungen

Neben dem üblicherweise zu erwartenden Durchstrich werden Worte vielleicht auch durch je gesetzte Punkte gestrichen. Beispiel: fol. 173b, Z. 2,10-13: [אם מוחלים את פניהם]. Über der gesamten Passage befinden sich im Manuskript fünf Doppelpunkte auf einer Linie.

Auf fol. 167b, Z. 17,6-7 sind die Worte שם פניאל links und rechts von je einem senkrechten Strich begrenzt und von uns als Streichung verstanden worden.

4.6. Glossen

Einfügungen von Glossen werden sowohl durch kreisförmige Gebilde mit angefügtem Strich als auch durch Dreipunktzeichen markiert. Beispiel für den ersten Fall: fol. 163b, Z. 21,6-7: נכששים למי. Im Manuskript steht sowohl über שששים im laufenden Text als auch über der mit למי beginnenden Glosse am Foliorand je ein Kreis mit angefügtem Strich. Beispiel für den zweiten Fall: fol. 156b, Z. 15,1-2: וקר שירידיאל. Hier steht im handschriftlichen Original sowohl hinter וקר im laufenden Text als auch über der mit שירידיאל beginnenden Glosse am Foliorand je ein aus drei Punkten bestehendes Zeichen.

4.7. Sonstiges

Nicht notiert wurden:

Die Punkte über den Worten auf fol. 168b, Z. 2,7-15, Z. 3,2-4, Z. 4,6-8, Z. 9,2-8, Z. 11,10-11;

die Punkte über ניחמהאל auf fol. 176a, Z. 25,5.

In der Handschrift fällt auf, daß Wörter beim Übergang von der einen zur anderen Zeile häufig getrennt werden. Zur Behandlung dieser Trennungen in der Edition siehe Abschnitt 10 der allgemeinen Konventionen.

Vom Schreiber gewünschte Buchstaben- oder Wortumstellungen werden in der Handschrift durch die Reihenfolge: zwei Punkte – ein Punkt über den fraglichen Buchstaben oder Worten gekennzeichnet. Im ersten Fall, der unter Ziffer 9.3 der allgemeinen Konventionen aufgeführt ist, befinden sich bei מנחם über dem *Taw* ein doppelter und über dem *Alef* ein einfacher Punkt. Das Wort soll also מנחם gelesen werden. In dem zweiten, dort aufgeführten Fall befindet sich bei שנה מאור über שנה ein doppelter und über

Auf fol. 179a, Z. 12 stehen die Worte 1-10 im handschriftlichen Original in zwei eckigen Klammern. Diese wurden in der Edition ignoriert.

5. MS Dropsie 436

5.1. Graphische Eigentümlichkeiten

Oft schwer voneinander zu unterscheiden sind folgende Buchstabenpaare: *Alef*/ *Het*, *Nun*/*Kaf*, *End-Mem*/*Samekh*, *Res*/*Dalet*, *Kaf*/*Bet*/*Pe* sowie *Sin*/*Tet*. Die Lesungen sind nach den Erfordernissen des Sinnzusammenhangs vorgenommen worden. Buchstaben am Ende eines undeutbaren Wortes, die entweder *Samekh* oder *Mem* gelesen werden können, sind von uns durchweg als fragliches *Samekh* wiedergegeben worden.

5.2. Interpunktion

Satzzeichen sind einfache oder doppelte Punkte, die in der Edition originalgetreu wiedergegeben werden.

5.3. Zeilenfüller

Hakenförmige, mit Aufstrichen versehene Gebilde an Zeilenenden, die auf fol. 57, Z. 14-21 buchstabenhähnliche Formen annehmen, sind als Zeilenfüller ornamentalen Charakters angesehen und nicht notiert worden.

5.4. Abkürzungen

Als Abkürzungen am Ende von nicht ausgeschriebenen Worten erscheinen Schrägstriche. Beispiel: fol. 46, Z. 15,11: אמ. Bei wortkompositorischen Abkürzungen verwendet die Handschrift als Abkürzungszeichen einen doppelten Punkt. Beispiel: fol. 26, Z. 22,7: אל. Im Manuskript befinden sich zwischen *Alef* und *Lamed* zwei Punkte.

5.5. Streichungen

Wortstreichungen werden mit einem doppelten Aufstrich, der teilweise die Form von zwei Punkten annimmt, gekennzeichnet. Beispiel: fol. 3, Z. 21,7-8: [מה אתה]. Über jedem der beiden Worte befindet sich ein doppelter Schrägstrich.

5.6. Glossen

Einfügungen von Glossen werden vom Handschriftenschreiber auf vielfältige Weise gekennzeichnet. Im Folgenden sind die am häufigsten vorkommenden Formen aufgelistet:

1. Beispiel: fol. 16, Z. 14,3-5: קבירי וסא מכירי. In diesem Fall macht der Schreiber sowohl über קבירי in der Zeile als auch über der Glosse am Foliorand je einen Kreis mit angefügtem Strich.

2. Beispiel: fol. 11, Z. 16,3-4: מלך ידיר. Hier setzt der Schreiber hinter מלך zwei Schrägpunkte, die er über der Glosse רדך wiederholt.

3. Beispiel: fol. 61, Z. 17,7-10: כמה ישוער בני עשר. Im handschriftlichen Original stehen zwischen כמה und עשר zwei waagerecht angeordnete Punkte, die über der Glosse nicht wiederholt werden.

5.7. Sonstiges

Die Glosse auf fol. 1 rechts oben ist wegen ihrer Unleserlichkeit nicht aufgenommen worden. Auch die Glosse links unten ist unberücksichtigt geblieben. Sie lautet: ה. חבא ידיר לפי העתק אחר שבה מארץ ?

Auf fol. 12 sind die Worte am oberen Rand nicht aufgenommen worden. Sie lauten: ויהי כן תבא אל הארץ מקדש. (Dt 26,17).

Auf fol. 56, Z. 15 sind die beiden letzten Worte, die vielleicht ה' דל' zu lesen sind, nicht notiert worden.

fol. 65 und fol. 66 sind oben abgerissen, so daß dort einige Zeilen Text wegfallen.

Auf fol. 69 sind die Zeilenanfänge 6-10 links abgerissen.

2.7. Glossen

Einfügungen von Glossen werden durch kreis- oder punktförmige Gebilde gekennzeichnet, von denen das eine über dem Zeilenwort steht, hinter das die Glosse gesetzt werden soll, und das andere über der Glosse am Foliorand. Die kreisförmigen Gebilde sind oft mit einem Strich verbunden, der auch durchbrochen sein kann oder ganz wegfällt. Beispiel: fol. 47a, Z. 10, 7-8: למלל ימלל'א'. In diesem Fall steht sowohl über למלל als auch über ימלל'א' am Zeilenrand je ein Kreiszeichen.

2.8. Sonstiges

In vielen Fällen schreibt die Handschrift schlecht geschriebene Buchstaben noch einmal über die Zeile, ohne sie durchzustreichen. Die scheinbare Verdoppelung zeigt also in Wirklichkeit eine Verbesserung an. Beispiel: fol. 28a, Z. 1, 10: (י'צ'י).

Wortumstellungen werden durch die Reihenfolge *Bet-Alef* über den umzustellenden Worten gekennzeichnet. Beispiel: fol. 23b, Z. 7, 1-2: הוא נטל. In der Handschrift steht über dem ersten Wort ein *Bet* und über dem zweiten ein *Alef*; das Ganze soll also הוא נטל gelesen werden.

Fol. 38a, Z. 1 ist der Rand eingerissen.

Auf fol. 106a, links unten hat sich die Glosse von fol. 107a, Z. 26, 10-15 durch das Papier hindurch fast haargenau abgebildet. Dieser Vorgang ist in der Edition nicht notiert worden.

Weiterhin wurden ignoriert:

Der Punkt über dem *He* in אלהי (fol. 20b, Z. 11, 6);

die Randglosse über dem rechten Rand von fol. 22b und auf dem linken Rand von fol. 23a;

das Wort אנסה auf den unteren Rändern von fol. 47b, 48a, 52a, 53b und auf dem oberen Rand von fol. 48b;

ein unleserliches Wort auf dem unteren Rand von fol. 48b;

die Worte לעולם ועולם auf dem oberen Rand von fol. 51b;

die unleserlichen Worte auf dem unteren Rand von fol. 51b;

der Buchstabe *Alef* und das Wort אירעו auf dem unteren Rand von fol. 63a;

die falsche Paginierung ab fol. 41a.

3. MS München 40

3.1. Graphische Eigentümlichkeiten

Die Buchstaben *Bet/Kaf* sowie *Res/Dalet* sind zuweilen nicht klar voneinander unterscheidbar. Auch *Waw* und *Yod* können dann schlecht voneinander unterschieden werden, wenn sie mit dem Unterbogen eines *Kaf* oder *Bet* vereinigt sind. Das End-Mem kommt in vier verschiedenen graphischen Ausprägungen vor.

3.2. Interpunktion

Satzzeichen erscheinen in Gestalt eines oder zweier Punkte, die in der Edition originalgetreu wiedergegeben werden.

3.3. Zeilenfüller

An Zeilenenden erscheinen gelegentlich bogenförmige Striche, die als Zeilenfüller ornamentalen Charakters angesehen und infolgedessen in der Edition nicht notiert wurden. Beispiel: fol. 112a, Z. 3 Ende.

3.4. Abkürzungen

Als Abkürzungen am Ende von nicht ausgeschriebenen Worten erscheinen längere Schrägstriche. Beispiel: fol. 102a, Z. 14, 4: חורי. Im handschriftlichen Original befindet sich hinter dem *Jod* ein langgezogener Schrägstrich.

Bei wortkompositorischen Abbreviaturen wird als Abkürzungszeichen ein Doppelstrich benutzt, der in der Edition als ' erscheint. Beispiel: fol. 87a,

Doppelstriche über nicht abgekürzten Worten dienen der Hervorhebung und wurden nicht notiert. Beispiel: fol. 121b, Z. 5: ספר ריבנוש פי'.

3.5. Kennzeichnungen von Namen

Neben Längsstrichen mit hakenförmigem Ansatz über den Worten verwendet die Handschrift auch bloße Haken, die zur Kennzeichnung über die Namen gesetzt werden. Beispiel: fol. 91a, Z. 25, 1: טעטנאל. Im Manuskript befindet sich über dem zweiten *Samekh* sowie über dem *Alef* je ein Haken.

3.6. Streichungen

Neben Durchstrichen erscheinen auch Kreisel über Worten, die getilgt werden sollen. Beispiel: fol. 114b, Z. 17, 9: [מרה]. Im handschriftlichen Original steht über dem *Dalet* ein Kreisel.

3.7. Glossen

Einfügungen von Glossen werden im allgemeinen durch ein Dreipunktzeichen gekennzeichnet, das im laufenden Text an der Stelle steht, wo die Worte vom Foliorand her eingefügt werden sollen. Beispiel: fol. 100b, Z. 8, 1-3: ברר ילנהי אש'. Hier steht am Ende von ברר das in der Edition nicht notierte Dreipunktzeichen. In manchen Fällen wird es über der Glosse wiederholt.

Hinweis: Fol. 104b, Z. 25: Die aus einem offenen *Nun* bestehende Glosse am linken Foliorand konnte in den Text nicht integriert werden;

fol. 118b, Z. 10, 7: Über dem Wort מחה steht ein Glosenzeichen, ohne daß eine Glosse vorhanden ist.

3.8. Sonstiges

Auffällig in der Handschrift ist, daß der Schreiber des öfteren zwei verschiedene Worte in eins zusammenschreibt und dann hinterher durch senkrechte Punkttrahen trennt. In den Fällen, wo das Zusammengeschriebene ein sinnvolles Wort ergibt, erscheint in der Edition erst die ursprüngliche, dann die vom Schreiber gewünschte Lesung. Beispiel: fol. 81a, Z. 4, 5-6: מולד [מה לך].

Löcher in der Handschrift befinden sich auf fol. 132a, Z. 19, 8 und fol. 132b, Z. 19, 4. Vgl. dazu Abschnitt 7.3. der allgemeinen Konventionen.

4. MS München 22

4.1. Graphische Eigentümlichkeiten

Oft schwer voneinander zu unterscheiden sind folgende Buchstaben: *Bet/Kaf*, *Dalet/Res*, *Waw/Zayin*, *Yod/Waw*, *Pe/Bet* sowie *Sin/Lamed*. An einigen wenigen Stellen gilt dies auch für *Bet/Gimel*. Darüber hinaus sieht das *Sin* manchmal so aus, als sei es aus einem *Nun* heraus verbessert worden.

4.2. Interpunktion

Das Satzzeichensystem der Handschrift ist kompliziert. Am häufigsten erscheinen zwei waagrecht nebeneinander stehende Punkte, die in der Edition auch originalgetreu wiedergegeben werden. Beispiel: fol. 167a, Z. 23, 5: וקראל.

Sind die beiden Punkte hingegen senkrecht angeordnet, so erscheint in der Ausgabe nur ein Punkt. Beispiel: fol. 149a, Z. 24, 5: חל.

Ebenso wird nur ein Punkt gesetzt, wenn er im handschriftlichen Original enthalten ist. Beispiel: fol. 84b, Z. 7, 5: בינה.

Finden sich in der Handschrift drei nebeneinander stehende Punkte, so werden sie originalgetreu wiedergegeben. Beispiel: fol. 84b, Z. 24, 8: הנה.

Die Edition verwendet auch dann drei Punkte, wenn das Satzzeichen in der Handschrift aus einem senkrechten und einem waagerechten Doppel-

Folgende Buchstaben sind in vielen Fällen schlecht voneinander zu unterscheiden: *Alef/Mem, Bet/Kaf, Dalet/Zayin, Dalet/Reš, Kaf/Nun, End-Mem/Samekh, End-Nun/Waw und Sin/Tet.*

Bei *Samekh* und *End-Mem* ist die Mehrdeutigkeit besonders kompliziert. Sowohl ein einfacher Kreis als auch ein Kreis mit einem nach links unten aus ihm hervorgehenden Strich werden vom Handschriftschreiber für beide Buchstaben verwendet. Taucht eines der beiden Zeichen am Ende eines verständlichen Wortes auf, so wird dessen Lesung nach den Erfordernissen des Sinnzusammenhangs vorgenommen. Am Schluß von unverständlichen Worten und Eigennamen werden der runde Kreis als *Samekh* und der Kreis mit anhängendem Strich als *Mem* gelesen.

Mehrdeutigkeiten entstehen weiterhin durch folgende Ligaturen bzw. Buchstabenkombinationen:

Ret + Waw/Ayin, Dalet + Nun/Taw, Waw + Yod/Mem,
Waw + Reš/Alef, Ayin + End-Nun/Ayin + Gimel sowie *Pe + End-Nun/Pe + Gimel.*

1.2. Interpunktion

Der Handschriftschreiber unterteilt seine Satzabschnitte durch die Setzung eines einzigen oder eines doppelten Punktes. Da hierbei kein System zu erkennen war, wurde in der Edition durchgängig ein Punkt gesetzt.

1. Beispiel: fol. 4b, Z. 4,4: רחמי.

Im Manuskript steht hinter dem Wort nur ein Punkt.

2. Beispiel: fol. 23b, Z. 17,5: חתומותיהן.

Im Manuskript stehen hinter dem Wort zwei Punkte.

1.3. Zeilenfüller

Am Ende der Zeilen erscheinen häufig hakenförmige Gebilde, die als Zeilenfüller interpretiert und nicht in die Edition aufgenommen wurden.

1.4. Abkürzungen

Abkürzungen am Ende eines nicht ausgeschriebenen Wortes erscheinen meist in Gestalt eines Striches über dem letzten Buchstaben, der links von ihm ansetzt und schräg nach rechts oben über ihn hinweg geht. Beispiel: fol. 6a, Z. 8,11: רשעי. Das Abkürzungszeichen ' wird auch bei anderen Formen von Abkürzungsstrichen am Ende nicht ausgeschriebener Worte gesetzt, die im Manuskript belegt sind.

Bei wortkombinierenden Abbriviatoren wie z.B. אר (= אמר רבי) steht im handschriftlichen Original ein Doppelstrich über den Buchstaben, der in der Edition durch einen wiedergegeben wurde. Beispiel: fol. 9a, Z. 26,7.

1.5. Kennzeichnungen von Namen

Neben Längsstrichen über den Worten erfolgen Namenskennzeichnungen auch durch kartuschenförmige Umrahmungen, die in der Edition nicht wiedergegeben werden. Beispiel: fol. 2a, Z. 32,1: אהראל.

1.6. Streichungen

Wortstreichungen nimmt die Handschrift in verschiedener Weise vor. Folgende Fälle seien hier aufgeführt:

1.6.1. Streichung eines Wortes durch Setzung eines Doppelstriches über den Buchstaben: fol. 10a, Z. 20,3: [לח];

1.6.2. Streichung eines Wortes durch Setzung zweier voneinander abgesetzter Doppelstriche über den Buchstaben: fol. 20b, Z. 29,2: [חפסין];

1.6.3. Wortstreichungen in Form von Längsstrichen über den Buchstaben: fol. 34b, Z. 2,2: [אשר];

1.7. Glossen

Die Stellen, in die Glossen vom Rand her eingefügt werden sollen, kennzeichnet der Handschriftschreiber durch drei Punkte. Beispiel: fol. 33b, Z. 29,4-6: כל יבני בשר. Im Manuskript steht das Dreipunktzeichen zwischen

1.8. Sonstiges

Nicht notiert wurden:

Kreuzförmige Gebilde über Formeln wie פרכ חשיר (fol. 9a, Z. 26,4-6);

Punktreihen ohne erkennbaren Sinn wie z.B. auf fol. 19b, Zeile 37f.

2. MS Oxford 1531

2.1. Graphische Eigentümlichkeiten

Von fol. 73b – fol. 95a sind die Buchstabenpaare *Reš/Dalet, Kaf/Bet* sowie *End-Mem/Samekh* häufig schlecht voneinander zu unterscheiden. Die Lesungen sind nach den Erfordernissen des Sinnzusammenhangs vorgenommen worden. Bei nicht verständlichen Worten wurde am Ende immer *Samekh* gelesen.

Der Erhaltungszustand der Seiten 92b – 95a ist besonders schlecht. Auf die Setzung von Punkten über unklaren Buchstaben und Worten wurde dort weitgehend verzichtet, da dies fast überall hätte geschehen müssen. Die angegebenen Seiten sind insgesamt als fragliche Lesung anzusehen.

2.2. Interpunktion

Einfache, doppelte oder dreifache Schrägstriche werden in der Edition durch entsprechende Anzahl von Punkten wiedergegeben. Beispiele:

fol. 50a, Z. 16,6: למטה;

fol. 57a, Z. 11,1: הממשלה;

fol. 69b, Z. 25,3: חטא.

Bei zwei übereinanderstehenden Punkten setzt die Edition nur einen Punkt. Beispiel:

fol. 67b, Z. 3.

2.3. Zeilenfüller

Hakenförmige Gebilde mit darüber gesetztem Punkt an Zeilenenden wie etwa auf fol. 24b, Z. 13 sind nicht notiert, sondern als Zeilenfüller ornamentalen Charakters gedeutet worden.

2.4. Abkürzungen

Als Abkürzung am Ende eines nicht ausgeschriebenen Wortes wird ein Punkt über dem letzten Buchstaben verwendet. Beispiel: fol. 45a, Z. 16,4: ישר. Im Manuskript steht der Abkürzungspunkt über dem *Reš*.

Wortkompositorische Abbriviatoren erscheinen in Gestalt zweier, in der Mehrzahl der Fälle klar voneinander abgesetzter Punkte. Diese werden auch in der Edition durch zwei ' wiedergegeben. Beispiel: fol. 57a, Z. 10,5: בא (= בכרז אהה). Im handschriftlichen Original befindet sich über dem *Bet* und über dem *Alef* je ein Punkt.

Bei Zahlenangaben verhält es sich genauso. Beispiel: fol. 79b, Z. 6,1: חמ.

2.5. Kennzeichnungen von Namen

Neben Längsstrichen über den Worten werden Namen auch durch Punktreihen hervorgehoben, die in die Edition nicht aufgenommen wurden. Beispiel: fol. 28a, Z. 1,3: אהל. Im Manuskript stehen über dem Wort drei Punkte.

2.6. Streichungen

Tilgungen ganzer Worte werden neben dem normal üblichen Durchstrich auch durch kartuschenförmige Umrahmungen vorgenommen, die teilweise nicht voll ausgeführt sind.

1. Beispiel: fol. 62b, Z. 1,5: [מיכאל]. Im handschriftlichen Original ist das Wort vollständig umschlossen.

2. Beispiel: fol. 68b, Z. 6,5: [משן]. In der Handschrift ist die Umrahmung hier nur zur Hälfte ausgeführt.

4.4. Werden Worte am Ende der einen und am Anfang der nächsten Seite zweimal vollständig hintereinander geschrieben, ohne daß das Wort am Seiteneinde aus der Zeile herausfällt, so erhält das erstere keinen Seitenfüllerstrich. Beispiel: Vatican 228, fol. 70b, Z. 27,8 und fol. 71a, Z. 1,1, wo zweimal חבשים steht.

Buchstaben, Worte oder ganze Zeilen, die auf den Foliarrändern stehen und von dort her in den laufenden Text aufgenommen wurden, sind in das Glossenzeichen ¹ eingefügt. Im allgemeinen kennzeichnet der Handschriftschreiber, hinter welches Wort in der Zeile die Glosse gehört. Diese Kennzeichnungen sind in der Edition nicht notiert worden. Hat der Schreiber keinerlei Angaben über die Zuordnung der Glosse gemacht, so ist sie hinter das mutmaßliche Bezugswort gesetzt worden. Beispiel für eingefügte Glossenbuchstaben: München 40, fol. 105b, Z. 15,2: אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ. Beispiel für Glossewort: Droptic 436, fol. 74, Z. 7,4: אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ. Beispiel für Glossezeilen: Vatikan 228, fol. 76a, Z. 28.

Ein Punkt über einem Buchstaben innerhalb eines Wortes kennzeichnet dessen Lesung als fraglich. Beispiel: Budapest 238, fol. 170, Z. 7, 8: **הוֹרִיטָל**. Ist die Lesung des gesamten Wortes fraglich, so erhält jeder Buchstabe einen entsprechenden Punkt. Beispiel: Dropsie 436, fol. 2, Z. 1, 7: **חֲרִי**.

7.1. Für jeden nicht lesbaren Buchstaben eines Wortes wird ein Fragezeichen ? gesetzt. Beispiel: Oxford 1531, fol. 95a, Z. 14,1: ורנה?. Hier ist der erste Buchstabe des Wortes nicht zu entziffern.

7.3. Auch Löcher in den Handschriften werden durch ? kenntlich gemacht. Siehe dazu die Sonderkonventionen.

Durch Zensur unkenntlich gemachte Worte werden in doppelte geschweifte Klammern {{ }} gesetzt. Beispiel: Budapest 238, fol. 171, Z. 14, 3-4: {{עזה??? ???}} (anstelle von רומי הרשעה).

9.1. Läßt ein Wort mehrere Lesungen zu, so werden die Alternativlesungen in eckige Klammern [] gesetzt. Beispiel: New York 8128, fol. 7b,

Das offene *Mem* erscheint in der Handschrift häufig in einer besonderen (»verkrüppelten«) Schreibweise. Beim offenen *Sade* ist der nach rechts oben gehende Aufstrich oft schlecht oder gar nicht auf dem Mikrofilm zu

- 18: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 14.
 19: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 15.
 20: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 16.
 21–22: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 17.
 23–29: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 18.
 30: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 19.
 31: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 20.
 32: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 21.
 33: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 22.
 34: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 22.
 35–36: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 23.
 37–38: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 24.
 39–40: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 25.
 41–42: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 26.
 43: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 27.
 44–45: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 28.
 46: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 29.
 47: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 30.
 48: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 31.
 49: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 32.
 50: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 33.
 51: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 34.
 52–53: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 35.
 54: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 36.
 55: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 37.
 56: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 38.
 57: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 39.
 58: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 40.
 59: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 41.
 60: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 42.
 61: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 43.
 62–63: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 44.
 64–65: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 45.
 66: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 46.
 67: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 47.
 68–70: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 A.
 71: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 B, 2. Version.
 72–75: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 C, 2. Version.
 76–77: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 D, 2. Version (bis S. 73 oben).
 78–80: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 D, 2. Version (S. 73 oben bis Ende).
 81–306: HR.
 307–314: *Pereq Rabbi Nehunya ben Haqanah*.
 308: Vgl. § 677 (MR).
 309: Vgl. § 678 (MR).
 311: Vgl. § 705 (MR).
 315–317: Vgl. MS New York § 147–149.

2.7. MS Budapest 238

- 81–306: HR. Darin als Sondergut:
 278–280: Vgl. § 677–679 (MR).
 295: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 C (s. MS New York § 405).
 296: s. MS New York § 406.
 320–321: *hotam gadol/keter nora*-Stück.
 322–334: Sondergut (Gebet).

IV. Allgemeine Konventionen

1. Abkürzungen

1.1. Der hochgestellte Strich ´ am Ende eines Wortes kennzeichnet dieses als nicht ausgeschrieben, also abgekürzt. Beispiel: Oxford 1531, fol. 45a, Z. 16:4: שר' (anstelle von ישראל).

1.2. Erscheinen über einer Buchstabengruppe drei und mehr Abkürzungsstriche, so wird im Druck jeder Strich hinter den Buchstaben gesetzt, dem er tatsächlich oder mutmaßlich zuzuordnen ist. Beispiel: New York 8128, fol. 8b, Z. 11:4: ק'ק'ק'. Im handschriftlichen Original befinden sich alle drei Abkürzungszeichen über dem mittleren *Qof*.

2. Einfügungen

2.1. Buchstaben und Worte, die oberhalb eines Wortes als einzufügend nachgetragen worden sind, erscheinen in runden Klammern (). Beispiel für einen eingefügten Buchstaben: Vatikan 228, fol. 54a, Z. 3:7: יר(י)ם; Beispiel für ein eingefügtes Wort: München 22, fol. 165a, Z. 12,8: (ימה).

2.2. Buchstaben am Zeilenende, die von dem Wort, dessen integraler Bestandteil sie sind, im Schriftbild deutlich abgesetzt erscheinen, werden ebenfalls in runde Klammern gesetzt. Beispiel: New York 8128, fol. 4b, Z. 28,13: (ך)מותי.

3. Streichungen

3.1. Gestrichene Buchstaben und gestrichene Worte werden in geschweifte Klammern { } gesetzt. Beispiel für einen gestrichenen Buchstaben: München 40, fol. 84a, Z. 27:5: {ן}למשרתי; Beispiel für ein gestrichenes Wort: New York 8128, fol. 8a, Z. 28,11: {כסא}.

3.2. Die geschweiften Klammern stehen auch um überschriebene, in andere verbesserte Buchstaben. Hierbei folgt der Buchstabe, in den verbessert worden ist, ohne besondere Kennzeichnung dem in geschweiften Klammern stehenden Buchstaben. Beispiel: München 40, fol. 104a, Z. 17:3: אמן{ן}לפטן. Dort ist also das *Nun* in ein *Lamed* verbessert worden.

3.3. Werden Buchstaben gestrichen und die an ihrer Stelle zu lesenden Buchstaben oberhalb des Wortes eingetragen, so erscheint zunächst der gestrichene Buchstabe in geschweiften Klammern; sodann folgt der darüber stehende Buchstabe in runden Klammern. Beispiel: München 40, fol. 91b, Z. 5:7: ו(ב)ו[ב]. In diesem Fall ist das *Pe* gestrichen, ein *Bet* steht über ihm und soll an seiner Stelle gelesen werden.

3.4. Worte, deren Streichung fraglich ist, werden in spitze Klammern < > gesetzt. Beispiel: München 22, fol. 173b, Z. 2:10: <נדם>.

4. Zeilen- und Seitenfüller

4.1. Ein Schrägstrich / vor Buchstabengruppen am Zeilenende indiziert einen Zeilenfüller. Beispiel: München 40, fol. 94b, Z. 22,12: לא/ (das darauffolgende erste Wort von Zeile 23 lautet לאסתרכלא).

- 962: Vgl. MS New York § 391.
 963: Vgl. MS New York § 392.
 964: = Musajoff, fol. 40b, Z. 8 – 41a, Z. 11.
 965: = Musajoff, fol. 41a, Z. 12–16.
 966: = Musajoff, fol. 41a, Z. 16 – 41b, Z. 3.
 967: = Musajoff, fol. 41b, Z. 4–12.
 968: = Musajoff, fol. 41b, Z. 12–21.
 969: = Musajoff, fol. 41b, Z. 22 – 42a, Z. 1.
 970: = Musajoff, fol. 42a, Z. 1–12.
 971: = Musajoff, fol. 42a, Z. 14–18.
 972: = Musajoff, fol. 42a, Z. 19–31.
 973: = Musajoff, fol. 42a, Z. 31 – 42b, Z. 11.
 974: = Musajoff, fol. 42b, Z. 12–30 = HR = MS New York § 260–262.
 975: = Musajoff, fol. 42b, Z. 30 – 43a, Z. 8 = HR = MS New York § 262–263.
 976: = Musajoff, fol. 43a, Z. 8–18 = HR = MS New York § 264–265.
 977: = Musajoff, fol. 43a, Z. 18–27 = HR = MS New York § 266. Dies bedeutet, daß MS München 40 den Text bei Musajoff, fol. 34a, Z. 15 – 43a, Z. 27 komplett enthält.
 978: Sondergut. Zu beachten ist die Unterschrift **צולתא דאלידו**.

2.4. MS München 22

- 71: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 B, 2. Version.
 72–75: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 C, 2. Version.
 76–77: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 D, 2. Version (bis S. 73 oben): vgl. MS New York § 387–388.
 78–80: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 D, 2. Version (S. 73 oben bis Ende).
 81–306: HR.
 335: Beginn von HZ.
 426: Ende von HZ nach Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 6 Anm. 13.
 427: Sondergut (Ende: **נשלה ספר משה מרכבה**).
 428: Beginn von SRdB.
 429: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 1.
 430: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 2.
 431: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 9.
 432: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 10.
 433: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 11.
 434: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 12.
 435: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 13.
 436: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 14.
 437: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 17.
 438: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 17 (S. 28).
 439: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 18.
 440: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 19.
 441: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 20.
 442: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 21.
 443: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 24.
 444: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 25.
 445: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 26.
 446: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 26 Ende.
 447: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 27.
 448: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 28.
 449: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 28 (S. 35).
 450: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 28 (S. 35).
 451: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 28 (S. 35).
 452: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 32.
 453: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 33.
 454: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 34.

- 470–479: Vgl. MS New York § 393–402. Das Stück § 468–479 entspricht auch § 728–739 in MSS Oxford und München 40. Da es dort in SRdB inkorporiert ist und in MS New York in HZ, wurde es zweifach versetzt (in MS New York ab § 393 = § 470). Den §§ 455–479 wurde MS Oxford § 715–739 nicht zugeordnet, weil die entsprechenden Abschnitte sich auch in MS München 40 finden und daher ab hier MS München 22 zu MSS Oxford und München 40 versetzt wurde.
 480: Siehe MS München 40 § 948 (= Musajoff, fol. 36a, Z. 18 – 36b, Z. 13).
 481: Siehe MS München 40 § 949 (= Musajoff, fol. 37a, Z. 4–21).
 482: Siehe MS München 40 § 950 (= Musajoff, fol. 37a, Z. 28 – 38a, Z. 7; verkürzt).
 483: Siehe MS München 40 § 951 (= Musajoff, fol. 38a, Z. 8 – 38b, Z. 7; stark verkürzt).
 484: Siehe MS München 40 § 952 (= Musajoff, fol. 38b, Z. 8 – 39a, Z. 8; stark verkürzt). Der Text konnte aus technischen Gründen nur zu § 952 versetzt werden, er entspricht aber in Teilen § 952–954.
 485: Dublette zu § 469 (= Musajoff, fol. 39a, Z. 32 – 39b, Z. 9).
 486: Siehe MS New York § 385 (= Musajoff, fol. 39b, Z. 13–19).
 487: Dublette zu § 473 (= Musajoff, fol. 39b, Z. 26 – 40a, Z. 5).
 488: Dublette zu § 479 (= Musajoff, fol. 40a, Z. 5–15).
 496–499: Siehe MS New York.
 500: Das Stück findet sich nur noch in MS New York § 712 und MS Oxford § 854.
 518–538: SRdB; siehe MS Oxford § 778–798. Das Stück § 532–538 wurde sowohl zu MS New York § 182–188 als auch zu MS Oxford § 792–798 gesetzt, da es in MSS München 22 und Oxford Bestandteil des SRdB ist, in MS New York aber der HR.
 539–540: SRdB; s. MS Oxford § 819–820.
 541: Sondergut; vgl. aber auch § 364.
 542: Siehe MS New York § 501.
 543: Siehe MS New York § 512.
 544–596: MM (§ 552 und § 553 Sondergut in MS München 22).
 655–670: MR.
 979–985: Sondergut (*Haside Ashkenaz*); Schlussformel: **נשלה ספר משה הראשית**.

2.5. MS Dropsie 436

- 81–306: IIR.
 318–321: *hotam gadol/keter nora*-Stück, 1. Version.
 335–426: HZ.
 489–499: Siehe MS New York.
 544–596: MM.
 623–639: Beschreibung des *sar ha-panim*.
 651–654: *hotam gadol/keter nora*-Stück, 2. Version.
 655–657: MR.

2.6. MS Vatikan 228

- 1: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 1.
 2: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 1.
 3: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 2.
 4: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 3.
 5–6: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 4.
 7–8: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 5.
 9: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 6.
 10: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 7.
 11: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 8.
 12: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 9.
 13: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 10.

- 838: SRdB = Wertheimer, Kap. 6.
 839: SRdB = Wertheimer, Kap. 7.
 840: SRdB = Wertheimer, Kap. 8.
 841: SRdB = Wertheimer, Kap. 8 (S. 367).
 842: SRdB = Wertheimer, Kap. 9.
 843: SRdB = Wertheimer, Kap. 10.
 844: SRdB = Wertheimer, Kap. 11.
 845: SRdB = Wertheimer, Kap. 12.
 846: SRdB = Wertheimer, Kap. 13.
 847: SRdB = Wertheimer, Kap. 14.
 848: SRdB = Wertheimer, Kap. 15.
 849: SRdB = Wertheimer, Kap. 16.
 850: SRdB = Wertheimer, Kap. 16.
 851: SRdB = Wertheimer, Kap. 16.
 852: SRdB = Wertheimer, Kap. 16.
 853: SRdB = Wertheimer, Kap. 16. Bis auf die Kap. 17 und 18 der Edition von Wertheimer ist der »ganze« Text des SRdB (in anderer Anordnung) somit in MS Oxford enthalten.
 854: Ein Yishmael-Stück, das wegen der Parallelität zu §712 in MS New York und §500 in MS München 22 abgedruckt wurde.

2.3. MS München 40

- 81–306: HR.
 318–321: *hotam gadol/keter nora*-Stück, 1. Version.
 335: Beginn von HZ.
 426: Ende von HZ nach Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 6 Anm. 13.
 489–499: Siehe MS New York.
 544–596: MM.
 623–639: Beschwörung des *sar ha-panim*.
 651–654: *hotam gadol/keter nora*-Stück, 2. Version.
 655–708: MR.
 713: Vgl. MS Oxford.
 714: Vgl. MS Oxford.
 715–727: SRdB; vgl. MS Oxford.
 728–739: Vgl. MS New York §376–402. Auch dieses Stück geht (v.a. hinsichtlich der Stellung innerhalb der Handschrift) eng mit MS Oxford parallel.
 740: Vgl. MS New York §403. Hier bricht der gemeinsame Aufriß mit MS Oxford ab.
 855: Beginn des 3. Henoch = Odeberg, Kap. 15.
 856: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 16.
 857: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 17.
 858: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 17.
 859–865: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 18.
 866: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 19.
 867: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 20.
 868: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 21.
 869: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 22.
 870: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 22.
 871: 3. Henoch = Odeberg, Anfang Kap. 23.
 872: Sondergut.
 873: Dublette zu §545 (MM).
 874: Dublette zu §554 (MM).
 875–881: Ein eindeutig »spätes« Stück, das nicht zur *Hekhalot*-Literatur gehört (vgl. §875 das Zitat aus *Tanḥuma* und *Shoher Tov*).
 882: Neueinsatz des 3. Henoch (Überschrift *היכלות*) = Odeberg, Kap. 1.
 883: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 1.
 884: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 2.
 885: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 3.

- 890: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 6.
 891: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 7.
 892: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 8.
 893: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 9.
 894: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 10.
 895: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 11.
 896: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 12.
 897: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 13.
 898: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 14.
 899: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 14.
 900: Dublette zu §855 = Kap. 15.
 901: Dublette zu §871 = Kap. 23.
 902: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 23.
 903: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 24.
 904: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 24.
 905: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 25.
 906: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 25.
 907: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 26.
 908: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 26.
 909: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 27.
 910: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 28.
 911: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 28.
 912: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 29.
 913: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 30.
 914: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 31.
 915: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 32.
 916: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 33.
 917: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 34.
 918: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 35.
 919: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 35.
 920: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 36.
 921: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 37.
 922: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 38.
 923: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 39.
 924: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 40.
 925: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 41.
 926: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 42.
 927: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 43.
 928: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 44.
 929: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 44.
 930: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 45.
 931: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 45.
 932: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 46.
 933: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 47.
 934–936: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 A.
 937: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 B, 2. Version.
 938: 3. Henoch = Odeberg, Kap. 48 C, 2. Version (nur der erste Satz).
 939: Dublette zu §728.
 939–946: Vgl. MS New York §376–383.
 947: = Musajoff, fol. 36a, Z. 9–17.
 948: = Musajoff, fol. 36a, Z. 18–37a, Z. 3.
 949: = Musajoff, fol. 37a, Z. 4–27.
 950: = Musajoff, fol. 37a, Z. 28–38a, Z. 7 (fol. 37b, Z. 24–38a, Z. 2 fehlt).
 951: = Musajoff, fol. 38a, Z. 8–38b, Z. 7.
 952: = Musajoff, fol. 38b, Z. 8–12.
 953: = Musajoff, fol. 38b, Z. 13–39a, Z. 3.
 954: = Musajoff, fol. 39a, Z. 4–14.
 955: = Musajoff, fol. 39a, Z. 15–29.
 956: = Musajoff, fol. 39a, Z. 30–32; vgl. MS New York §375.
 957: Vgl. MS New York §384.

- 675: = Musajoff, fol. 4a, Z. 11-18 = Schäfer, § 7.
 676: = Musajoff, fol. 4a, Z. 18-19 = Schäfer, § 7.
 677: = Musajoff, fol. 4a, Z. 29 - 4b, Z. 3 = Schäfer, § 8.
 678: = Musajoff, fol. 4b, Z. 3-10 = Schäfer, § 8.
 679: = Musajoff, fol. 4b, Z. 10-12 = Schäfer, § 9.
 680: = Musajoff, fol. 4b, Z. 12-15 = Schäfer, § 10.
 681: = Musajoff, fol. 4b, Z. 15-29 = Schäfer, § 11.
 682: = Musajoff, fol. 4b, Z. 29 - 5a, Z. 8 = Schäfer, § 12.
 683: = Musajoff, fol. 5a, Z. 8-10 = Schäfer, § 13.
 684: = Musajoff, fol. 5a, Z. 10-13 = Schäfer, § 14.
 685: = Musajoff, fol. 5a, Z. 13-21 = Schäfer, § 15.
 686: = Musajoff, fol. 5a, Z. 21-29 = Schäfer, § 16.
 687: = Musajoff, fol. 5a, Z. 29 - 5b, Z. 4 = Schäfer, § 17.
 688-704: Das große *Shi'ur Qomah*-Stück der MR; vgl. Schäfer, § 18.
 Musajoff, fol. 5b, Z. 5-6. zitiert nur den Anfang und verweist dann auf *Sefer Raziel*. § 688-702 folgt oft Musajoff, fol. 36a, Z. 9 - 38b, Z. 7, aber in anderer Reihenfolge (mit Musajoff nahezu identisch sind MSS München 40 § 948ff. und München 22 § 480ff.; s. dort). § 700 = Musajoff, fol. 38a, Z. 8-18.
 705: Vgl. Schäfer, § 19.
 706: Vgl. Schäfer, § 20. An dieser Stelle setzt Musajoffs Edition wieder ein (fol. 5b, Z. 8-17).
 707: = Musajoff, fol. 5b, Z. 17-27; vgl. Schäfer, § 21.
 708: = Musajoff, fol. 5b, Z. 27 - 6a, Z. 7; vgl. Schäfer, § 21. Der Schluß ist mit **סליק מרכבה רבא** gekennzeichnet.
 709: Sondergut.
 710-712: Yishmael-Stücke; vgl. MS München 40 § 952f., MS München 22 § 500 und MS Oxford § 854.

2.2. MS Oxford 1531

Hier und in allen folgenden Handschriften werden – außer einer groben Übersicht – nur noch von MS New York abweichende Stücke bzw. Besonderheiten notiert. Für die übrigen Partien vgl. MS New York.

- 81-306: HR.
 318-321: *hotam gadol/keter nora*-Stück, 1. Version.
 335: Beginn von HZ.
 426: Ende von HZ nach Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 6 Anm. 13.
 489-501: Siehe MS New York.
 512: Siehe MS New York.
 544-596: MM.
 597: Das Akatriel-Stück unter der Überschrift **רו של סודלפון**.
 598-622: *Harba' deMoshe*.
 623-639: Beschwörung des *sur hu-panim*.
 651-654: *hotam gadol/keter nora*-Stück, 2. Version.
 655-708: MR.
 713: = Musajoff, fol. 6a, Z. 8-10. Dieses kurze Stück folgt bei Musajoff, wie hier, auf das Ende von MR. Daran schließt sich aber bei Musajoff, im Unterschied zu MS Oxford (und MS München 40), unter dem Titel **פתולת חז** **חז חור ורא** HZ.
 714: Ein fragmentarisches Stück zu SRdB; vgl. § 818 und 798.
 715: SRdB; vgl. Wertheimer, *Batei Midrashot* I, Kap. 35 (eine stark verkürzte Fassung mit beträchtlichen Abweichungen; siehe aber § 768-783).
 716: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 36.
 717: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 37 (?).
 718: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 38 (?).
 719: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 39 (?).
 720: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 40 (?).
 721-724: SRdB; vgl. Wertheimer, Kap. 41-44 (eine genaue Zuordnung ist nicht möglich).

- Stück ist dagegen z.T. identisch mit Musajoff, fol. 38b, Z. 17-26 (vgl. MS New York § 367).
 729-739: Vgl. MS New York § 384-402.
 740-741: Vgl. MS New York § 403-404.
 742: **קמץ** (Sondergut).
 743: SRdB = Wertheimer, Kap. 46 (S. 45 oben).
 744: SRdB = Wertheimer, Kap. 19.
 745: SRdB = Wertheimer, Kap. 19.
 746: SRdB = Wertheimer, Kap. 20.
 747: SRdB = Wertheimer, Kap. 21.
 748: SRdB = Wertheimer, Kap. 22.
 749: SRdB = Wertheimer, Kap. 23.
 750: SRdB = Wertheimer, Kap. 24.
 751: SRdB = Wertheimer, Kap. 25.
 752: SRdB = Wertheimer, Kap. 26.
 753: = (vgl. Wertheimer, Kap. 26 Ende).
 754: SRdB = Wertheimer, Kap. 27.
 755: SRdB = Wertheimer, Kap. 28.
 756: SRdB = Wertheimer, Kap. 28 (S. 35).
 757: SRdB = Wertheimer, Kap. 28 (S. 35).
 758: SRdB = Wertheimer, Kap. 28 (S. 35).
 759: SRdB = Wertheimer, Kap. 29.
 760: SRdB = Wertheimer, Kap. 29.
 761: SRdB = Wertheimer, Kap. 29 (S. 37).
 762: SRdB = Wertheimer, Kap. 30.
 763: =
 764: SRdB = Wertheimer, Kap. 31.
 765: SRdB = Wertheimer, Kap. 32.
 766: SRdB = Wertheimer, Kap. 33.
 767: SRdB = Wertheimer, Kap. 34.
 768: SRdB = Wertheimer, Kap. 35.
 769: SRdB = Wertheimer, Kap. 36.
 770: SRdB = Wertheimer, Kap. 37.
 771: SRdB = Wertheimer, Kap. 38.
 772: SRdB = Wertheimer, Kap. 39.
 773: SRdB = Wertheimer, Kap. 40.
 774: SRdB = Wertheimer, Kap. 41.
 775: SRdB = Wertheimer, Kap. 42.
 776: SRdB = Wertheimer, Kap. 43.
 777: SRdB = Wertheimer, Kap. 44.
 778: SRdB = Wertheimer, Kap. 44.
 779: SRdB = Wertheimer, Kap. 45.
 780: SRdB = Wertheimer, Kap. 45.
 781: SRdB = Wertheimer, Kap. 45.
 782: SRdB = Wertheimer, Kap. 45.
 783: SRdB = Wertheimer, Kap. 45.
 784: SRdB = Wertheimer, Kap. 46.
 785: SRdB = Wertheimer, Kap. 46.
 786: SRdB = Wertheimer, Kap. 46.
 787-798: SRdB = Wertheimer, Kap. 47 (bis S. 47, Z. 19).
 799-818: Doublette zu § 778-798.
 819: SRdB = Wertheimer, Kap. 47 (S. 47, Z. 19 - S. 48, Z. 3).
 820: SRdB = Wertheimer, Kap. 47 (S. 48, Z. 3-6); vgl. auch Musajoff, fol. 43a, Z. 27 - 43b, Z. 6. Ende des SRdB.
 821-824: MR, 2. Fassung = Doublette zu § 655-657.
 825-831: Beschwörungen (Sondergut).
 832: Beginn von SRdB. Das Stück § 832-853 wurde von Wertheimer, in: *Batei Midrashot* I, S. 365-369 gesondert ediert; vgl. auch ebd., S. 19-27 (= Kap. 1-16). § 832 = Wertheimer, Kap. 1.
 833: SRdB = Wertheimer, Kap. 2.

Handschriften an anderer Stelle vorhanden. Nach welchen Kriterien gehören welche Partien zu HZ und welche nicht? Es zeigt sich auch hier, daß die Frage nach einer eindeutigen Zuordnung falsch gestellt ist.

- 375: = Musajoff, fol. 39a, Z. 30.
 376: = Musajoff, fol. 34a, Z. 15 – 34b, Z. 7 (nicht wörtlich; fast genau mit Musajoff identisch ist MS München 40 § 939).
 377: = Musajoff, fol. 34b, Z. 8–12.
 378: = Musajoff, fol. 34b, Z. 13 – 35a, Z. 5.
 379: = Musajoff, fol. 35a, Z. 5–14.
 380: = Musajoff, fol. 35a, Z. 14 – 35b, Z. 3.
 381: = Musajoff, fol. 35b, Z. 3–10.
 382: = Musajoff, fol. 35b, Z. 11–18.
 383: = Musajoff, fol. 35b, Z. 19 – 36a, Z. 7.
 384: = Musajoff, fol. 39a, Z. 32 – 39b, Z. 12.
 385: = Musajoff, fol. 39b, Z. 13–20.
 386: = Musajoff, fol. 39b, Z. 20–21.
 387: = 3. Henoch, ed. Odeberg, Kap. 48D, zweite Fassung, S. 71–72, Z. 4.
 388: = 3. Henoch, ed. Odeberg, S. 72, Z. 5 – S. 73, Z. 1.
 389: = Musajoff, fol. 39b, Z. 21 (ab **על כל מלאכי השמים**; der Anfang fehlt in Musajoff) bis fol. 40a, Z. 5.
 390: = Musajoff, fol. 40a, Z. 5–21.
 391: = Musajoff, fol. 40a, Z. 22–31.
 392: = Musajoff, fol. 40a, Z. 31 – 40b, Z. 7.
 393–395: = Gebet; fehlt in Musajoff.
 396–402: Ein umfangreiches Metatron-Stück mit Parallelen zu § 389 und 390. Der Schluß (**ליקד נאמר בראשית**) läßt auf die Zugehörigkeit zu SRdB schließen, doch ist das Stück in der gedruckten Edition nicht zu finden.
 403–404: Zwei fragmentarische Yishmael-Stücke (keine gedruckte Parallele).
 405: = 3. Henoch, ed. Odeberg, Kap. 48 C, 1. Version, S. 66f.
 406: Ein Aqiva-Stück, das bei Wertheimer (Kap. 31,4) als Teil der HR abgedruckt ist, aber in allen Handschriften (mit Ausnahme von MS Budapest § 296 als Teil eines **חוספה**) fehlt.
 407: Hier beginnt nach Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 6 Anm. 13, wieder der Text von HZ.
 407–410: Prüfung des Adepten; vgl. § 258–259.
 411–412: Der erfolgreiche Adept im 7. *Hekhal*.
 413–417: Die Namen und Siegel der Wächterengel.
 418–421: Beschwörungen.
 422–424: Aufstiegsbericht und Beschworungsanweisung Aqivas.
 425–426: Zwei Yishmael-Stücke. Nach Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 6 Anm. 13, endet mit fol. 25a (= § 426) der Text von HZ. Auch dafür fehlen alle Kriterien.
 489–495: Über das geheimnisvolle Buch und die Namen Gottes.
 496: Vgl. § 366.
 497: Vgl. § 367.
 498–517: Beschworungsanweisungen und Namen; ab 502 Sondergut (mit Ausnahme von MS Oxford § 512).
 544: Beginn der *Ma'aseh Merkavah* = Scholem, *Jewish Gnosticism*, § 1.
 545: = Scholem, § 2.
 546: = Scholem, § 3.
 547: = Scholem, § 4.
 548: = Scholem, § 4.
 549: = Scholem, § 4.
 550: = Scholem, § 5.
 551: = Scholem, § 5.
 554: = Scholem, § 6.
 555: = Scholem, § 6.
 556: = Scholem, § 7.
 557: = Scholem, § 8.
 558: = Scholem, § 9.

- 563: = Scholem, § 12.
 564: = Scholem, § 13.
 565: = Scholem, § 14.
 566: = Scholem, § 15.
 567: = Scholem, § 15.
 568: = Scholem, § 15.
 569: = Scholem, § 16.
 570: = Scholem, § 17.
 571: = Scholem, § 18.
 572: = Scholem, § 19.
 573: = Scholem, § 20.
 574: = Scholem, § 20.
 575: = Scholem, § 20.
 576: = Scholem, § 20.
 577: = Scholem, § 20.
 578: = Scholem, § 20.
 579: = Scholem, § 21.
 580: = Scholem, § 22.
 581: = Scholem, § 23.
 582: = Scholem, § 23.
 583: = Scholem, § 24.
 584: = Scholem, § 24.
 585: = Scholem, § 25.
 586: = Scholem, § 26.
 587: = Scholem, § 27.
 588: = Scholem, § 28.
 589: = Scholem, § 29.
 590: = Scholem, § 30.
 591: = Scholem, § 31.
 592: = Scholem, § 32.
 593: = Scholem, § 32.
 594: = Scholem, § 32.
 595: = Scholem, § 33.
 596: = Scholem, § 33. Ende der MM.
 597: Ein Akatriel-Stück (in MS Oxford unter der Überschrift **רו של מטרלפון**; vgl. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 53f).
 598–622: *Harba' deMoshe*, 1. Version.
 623: Beginn der Beschworung des *sar ha-panim* = Schäfer, *FJB* 6, 1978, S. 114–145, Z. 1–28.
 624: = Schäfer, Z. 29–41.
 625: = Schäfer, Z. 42–49.
 626: = Schäfer, Z. 50–55.
 627: = Schäfer, Z. 56–79.
 628: = Schäfer, Z. 80–98.
 629: = Schäfer, Z. 99–101.
 630: = Schäfer, Z. 102–111.
 631: = Schäfer, Z. 112–121.
 632: = Schäfer, Z. 122–133.
 633: = Schäfer, Z. 134–141.
 634: = Schäfer, Z. 142–162.
 635: = Schäfer, Z. 163–170.
 636: = Schäfer, Z. 171–213.
 637: = Schäfer, Z. 214–225.
 638: = Schäfer, Z. 226–245.
 639: = Schäfer, Z. 246–279.
 640–650: *Harba' deMoshe*, 2. Version.
 655: Beginn der MR = Musajoff, fol. 1a, Z. 1–8 = Schäfer, *FJB* 5, 1977, § 1.
 656: = Musajoff, fol. 1a, Z. 8–14 = Schäfer, § 2.
 657: = Musajoff, fol. 1a, Z. 17–20 = Schäfer, § 4.
 659–670: Vgl. Schäfer, § 5 (§ 667 ist Akatriel erwähnt; vgl. § 597 und 151).

- 235: HR = Wertheimer, Kap. 22.1.
 236: HR = Wertheimer, Kap. 22.2.
 237: HR = Wertheimer, Kap. 22.3.
 238: HR = Wertheimer, Kap. 22.4.
 239: HR = Wertheimer, Kap. 22.5.
 240: HR = Wertheimer, Kap. 23.1.
 241: HR = Wertheimer, Kap. 23.2.
 242: HR = Wertheimer, Kap. 23.3.
 243: HR = Wertheimer, Kap. 23.4.
 244: HR = Wertheimer, Kap. 23.5.
 245: HR = Wertheimer, Kap. 23.5.
 246: HR = Wertheimer, Kap. 24.1.
 247: HR = Wertheimer, Kap. 24.2.
 248: HR = Wertheimer, Kap. 24.3.
 249: HR = Wertheimer, Kap. 24.4.
 250: HR = Wertheimer, Kap. 24.5.
 251: HR = Wertheimer, Kap. 25.1.
 252: HR = Wertheimer, Kap. 25.1. Der Text ist abgekürzt. Der volle Text findet sich § 260-266.
 258: HR = Wertheimer, Kap. 26.1. Beginn der Prüfung des Adepten.
 259: HR = Wertheimer, Kap. 26.2.
 260: HR = Wertheimer, Kap. 25.1.
 261: HR = Wertheimer, Kap. 25.1.
 262: HR = Wertheimer, Kap. 25.1.
 263: HR = Wertheimer, Kap. 25.2.
 264: HR = Wertheimer, Kap. 25.3.
 265: HR = Wertheimer, Kap. 25.3.
 266: HR = Wertheimer, Kap. 25.4.
 267: HR = Wertheimer, Kap. 25.4.
 268: HR = Wertheimer, Kap. 25.4 Ende.
 269: HR = Wertheimer, Kap. 26.3.
 270: HR = Wertheimer, Kap. 26.3.
 271: HR = Wertheimer, Kap. 26.4.
 272: HR = Wertheimer, Kap. 27.1.
 273: HR = Wertheimer, Kap. 27.2-5.
 274: HR = Wertheimer, Kap. 27.5 (Anmerkung 14).
 275: HR = Wertheimer, Kap. 28.1.
 276: HR = Wertheimer, Kap. 28.2.
 277: HR = Wertheimer, Kap. 28.2.
 281: HR = Wertheimer, Kap. 28.5; Beginn des *sar ha-Torah*-Stückes.
 282: HR = Wertheimer, Kap. 29.1.
 283: HR = Wertheimer, Kap. 29.2.
 284: HR = Wertheimer, Kap. 29.3.
 285: HR = Wertheimer, Kap. 29.3.
 286: HR = Wertheimer, Kap. 29.4.
 287: HR = Wertheimer, Kap. 29.5.
 288: HR = Wertheimer, Kap. 30.1.
 289: HR = Wertheimer, Kap. 30.2.
 290: HR = Wertheimer, Kap. 30.3.
 291: HR = Wertheimer, Kap. 30.4.
 292: HR = Wertheimer, Kap. 30.5.
 293: HR = Wertheimer, Kap. 31.1.
 294: HR = Wertheimer, Kap. 31.2.
 297: HR = Wertheimer, Kap. 31.5.
 298: HR = Wertheimer, Kap. 31.5 und 32.1-3.
 299: HR = Wertheimer, Kap. 40.3.
 300: HR = Wertheimer, Kap. 40.4.
 301: HR = Wertheimer, Kap. 40.4.
 302: HR = Wertheimer, Kap. 40.4.
 303: HR = Wertheimer, Kap. 40.4 (S. 135. Z. 5ff.) bzw. 40.5 (S. 135. Z.

daß die drei ersten Abschnitte § 335-337 nicht zur »Urform« des Buches gehören, ist dem literarischen Charakter der Texte inadäquat. Vgl. dazu auch Gruenwald, *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 142-146.

340-343: Sondergut der Handschrift New York.

344-345: Die Aufstiegs Erzählung von den Vieren, die in den פורס eingingen; vgl. auch § 410.

346: Dieser Text ist der einzige in MS New York, der umgestellt wurde. Er findet sich hier in MS New York (§ 673; vgl. auch MS Oxford) nämlich nur im Kontext der MR (und zwar ebenfalls im Zusammenhang mit dem Aufstiegsbericht) und nicht der HZ. Die Umstellung ist nur durch die Tatsache gerechtfertigt, daß er in MS München 22 an dieser Stelle steht und in MR fehlt. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 77 (vgl. auch Gruenwald, *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 147), zitiert diesen und den folgenden § 348 als fortlaufenden Text, ohne zu kennzeichnen, daß er weder in MS New York noch in MS Oxford in dieser Reihenfolge erscheint¹.

348: Vgl. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 77f.

349: Vgl. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 78².

350: Vgl. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 78 unten.

352: Vgl. Gruenwald, *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 148.

353-355: Eine Beschreibung der Gesichter und Flügel der heiligen Tiere. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 79, scheint diese mit einem *Shi'ur Qomah*-Stück zu verwechseln.

356: Beschreibung des Zwischenraumes zwischen den heiligen Tieren und dem göttlichen Thron.

357: Vgl. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 81 mit Anm. 18.

360: Vgl. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 80f. (Hillels Diktum).

361: Vgl. § 349.

362-365: Dieser Abschnitt ist von besonderem Interesse. Er ist in allen Handschriften bezogen und seine Zugehörigkeit zu HZ wird weder von Scholem noch von Gruenwald in Frage gestellt. Er findet sich aber auch in der *Havdalah de Rabbi Aqiva* (vgl. MS Oxford, fol. 138a/b): Gehört er somit nun zu HZ oder HJRA – oder ist er nicht vielmehr ein weiterer sehr deutlicher Hinweis auf die Fluktuation des *Hekhalot*-Materials bis in eine relativ späte Zeit? Daß ausgerechnet ein Text, der zum Kern der (nach Scholem und Gruenwald) besonders frühen HZ gehört, auch in der angeblich relativ späten HJRA belegt ist, sollte zu denken geben. Die Fragmente Opp. 563 und MS Heb. e. 107 der Bodleian Library (letzteres scheint sehr alt zu sein), die diesen Text enthalten, werden gesondert ediert werden.

366: Vgl. auch § 496. Dazu Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 82.

367: Vgl. Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 82f. (ein *Shi'ur Qomah*-Fragment). Ab פקמה bis Ende = Musajoff, *Merkavah Shelemah*, fol. 38b, Z. 17 – fol. 39a, Z. 3.

Das Stück von פקמה bis § 367 Ende findet sich in einer ähnlichen Fassung auch in MS München 22 § 484 (ab פקמה); das Stück von פקמה bis § 369 Ende auch in MS München 40 § 953-955 Ende (ab פקמה). Es wurde aus MS München 40 (und MS München 22) nicht hierher versetzt, da der Text in MSS Oxford, München 40 und München 22 an dieser Stelle verkürzt vorhanden ist.

368: = Musajoff, fol. 39a, Z. 4-14.

369: = Musajoff, fol. 39a, Z. 15-29.

370-372: Über die heiligen Tiere und den Thron der Herrlichkeit; keine Parallele.

Irgendwo hier auf fol. 18b bricht der Text der HZ nach Scholem (*Jewish Gnosticism*, S. 6 Anm. 13) ab, um erst fol. 23a wieder fortzufahren. Diese Vermutung ist ganz willkürlich. Der inhaltliche Zusammenhang in MS New York geht wenigstens bis § 374 (d.h. fol. 19a) einschließlich (mit direkten Parallelen an dieser Stelle in MSS Oxford, München 40, München 22 und Dropsie). Darüber hinaus ist der weitere Text (ab § 375) z.T. in den anderen

¹ Sein hebräisches Zitat S. 77 Anm. 7 scheint zudem eine Mischung aus beiden

- 92: HR = Wertheimer, Kap. 2.3.
- 93: HR = Wertheimer, Kap. 2.4.
- 94: HR = Wertheimer, Kap. 2.5; Beginn der *Qedushah*-Lieder.
- 95: HR = Wertheimer, Kap. 3.1.
- 96: HR = Wertheimer, Kap. 3.2.
- 97: HR = Wertheimer, Kap. 3.2.
- 98: HR = Wertheimer, Kap. 3.3.
- 99: HR = Wertheimer, Kap. 3.3 und 4.
- 100: HR = Wertheimer, Kap. 3.5.
- 101: HR = Wertheimer, Kap. 4.1.
- 102: HR = Wertheimer, Kap. 4.2-4.
- 103: HR = Wertheimer, Kap. 4.5.
- 104: HR = Wertheimer, Kap. 5.1.
- 105: HR = Wertheimer, Kap. 5.2.
- 106: HR = Wertheimer, Kap. 5.3.
- 107: HR = Wertheimer, Kap. 5.4; Beginn des Midrash von den Zehn Märtyrern.
- 108: HR = Wertheimer, Kap. 5.5.
- 109: HR = Wertheimer, Kap. 6.1.
- 110: HR = Wertheimer, Kap. 6.2.
- 111: HR = Wertheimer, Kap. 7.3.
- 112: HR = Wertheimer, Kap. 7.4.
- 113: HR = Wertheimer, Kap. 7.5.
- 117: HR = Wertheimer, Kap. 8.1.
- 118: -
- 119: HR = Wertheimer, Kap. 8.2.
- 120: HR = Wertheimer, Kap. 8.3 und 4.
- 121: HR = Wertheimer, Kap. 8.5.
- 122: HR = Wertheimer, Kap. 6.3 = Beginn der David-Apokalypse. Abgedruckt auch bei Jellinek, *Bet ha-Midrash* V, S. 167ff.; Musajoff, *Merka-vah Sheleah*, fol. 3a-4a, Z. 6 (unter der Überschrift *אמרתי אחרת* als Teil der MR); Eben-Shemuel, *Mideshey Ge'ullah*, S. 8ff. § 122-126 findet sich auch in MS Budapest.
- 123: = Wertheimer, Kap. 6.4.
- 124: = Wertheimer, Kap. 6.5.
- 125: = Wertheimer, Kap. 7.1.
- 126: = Wertheimer, Kap. 7.2; Ende der David-Apokalypse.
- 130-137: Ediert bei Eben-Shemuel, S. 148-152 unter dem Titel *Aggadat R. Yishmael*.
- 138: Gehört noch zur *Aggadat Rabbi Yishmael*, fehlt aber bei Eben-Shemuel.
- 139: Sondergut, aber (am Ende) mit § 120 verwandt.
- 140-145: Ediert unter dem Titel »Messias-Aggadah« bei Eben-Shemuel, S. 326-327.
- 146: -
- 147-149: Ein Metatron-Stück unter dem Motto: Die Büber sind größer als die Engel (nur noch in MS Vatikan § 315-317).
- 150: Sondergut, das mit Midrashtraditionen arbeitet; vgl. h Hag 13a.
- 151: Akatriel-Stück; vgl. auch § 597.
- 152: HR = Wertheimer, Kap. 9.1; Wiederbeginn der *Qedushah*-Lieder.
- 153: HR = Wertheimer, Kap. 9.2.
- 154: HR = Wertheimer, Kap. 9.3; vgl. § 94.
- 155: HR = Wertheimer, Kap. 3.1; Dublette zu § 95.
- 156: HR = Wertheimer, Kap. 9.4.
- 157: HR = Wertheimer, Kap. 9.4 Anmerkung.
- 158: HR = Wertheimer, Kap. 9.5.
- 159: HR = Wertheimer, Kap. 10.1.
- 160: HR = Wertheimer, Kap. 10.2.
- 161: HR = Wertheimer, Kap. 10.3.
- 162: HR = Wertheimer, Kap. 10.4.
- 167: HR = Wertheimer, Kap. 11.4 und 12.1.
- 168: HR = Wertheimer, Kap. 12.2 und 3.
- 169: HR = Wertheimer, Kap. 12.3 und 4.
- 170: HR = Wertheimer, Kap. 13.1.
- 171: HR = Wertheimer, Kap. 13.1.
- 172: HR = Wertheimer, Kap. 13.2.
- 173: HR = Wertheimer, Kap. 13.3.
- 174: Eine in den Text eingearbeitete Glosse (vgl. auch MS Vatikan), die mit MS Oxford § 789 und MS München 22 § 529 parallel läuft. Der Text bricht ab und beginnt (mit dem ganzen Stück, aber ohne diesen Teil) wieder in § 178.
- 178-188: Entspricht MS Oxford § 787-798 (Dublette § 806 Ende - 818) und MS München 22 § 527-538. Der Text ist hier (und in MS Vatikan) Bestandteil der HR, in MSS Oxford und München 22 des SRdB. Vgl. dazu Jellinek, in: *Bet ha-Midrash* III, S. 161-163 (*Pereq mi-pirge Hekhalot*); Musajoff, fol. 8a; MS Plut. I 44 der Biblioteca Laurenziana, Florenz, fol. 3b.
- 189: HR = Wertheimer, Kap. 13.4.
- 190: HR = Wertheimer, Kap. 14.1.
- 191: HR = Wertheimer, Kap. 14.2.
- 192: HR = Wertheimer, Kap. 14.2 und 3. Der Text wurde aus technischen Gründen ausnahmsweise gegen den Sinn auseinandergerissen. Der Neueinsatz mit § 192 erfolgt wegen der Glosse in MS Budapest.
- 193: HR = Wertheimer, Kap. 14.3.
- 194: HR = Wertheimer, Kap. 14.3.
- 195: HR = Wertheimer, Kap. 14.4.
- 196: HR = Wertheimer, Kap. 14.4.
- 197: -
- 198: HR = Wertheimer, Kap. 15.1; Beginn des *Havurah*-Berichtes.
- 199: HR = Wertheimer, Kap. 15.2.
- 200: HR = Wertheimer, Kap. 15.3 und 4.
- 201: HR = Wertheimer, Kap. 16.1.
- 202: HR = Wertheimer, Kap. 16.2.
- 203: HR = Wertheimer, Kap. 16.3.
- 204: HR = Wertheimer, Kap. 16.4.
- 205: HR = Wertheimer, Kap. 16.5.
- 206: HR = Wertheimer, Kap. 17.1.
- 207: HR = Wertheimer, Kap. 17.2.
- 208: HR = Wertheimer, Kap. 17.3.
- 209: HR = Wertheimer, Kap. 17.4.
- 210: HR = Wertheimer, Kap. 17.5.
- 211: HR = Wertheimer, Kap. 17.6.
- 212: HR = Wertheimer, Kap. 17.7.
- 213: HR = Wertheimer, Kap. 17.8.
- 214: HR = Wertheimer, Kap. 18.1.
- 215: HR = Wertheimer, Kap. 18.2.
- 216: HR = Wertheimer, Kap. 18.3.
- 217: HR = Wertheimer, Kap. 18.4.
- 218: HR = Wertheimer, Kap. 18.5.
- 219: HR = Wertheimer, Kap. 19.1.
- 220: HR = Wertheimer, Kap. 19.2.
- 221: HR = Wertheimer, Kap. 19.3.
- 222: HR = Wertheimer, Kap. 19.4.
- 223: HR = Wertheimer, Kap. 19.5.
- 224: HR = Wertheimer, Kap. 19.6.
- 225: HR = Wertheimer, Kap. 20.1.
- 226: HR = Wertheimer, Kap. 20.2.
- 227: HR = Wertheimer, Kap. 20.3.
- 228: HR = Wertheimer, Kap. 20.4.
- 229: HR = Wertheimer, Kap. 20.5.
- 230: HR = Wertheimer, Kap. 20.6.

fol. 2a–11b, 17a–21b, 12a–16b = HR;
 fol. 33a–35b, 38a–38b, 32b, 32a, 31b, 31a, 37a–37b, 36a–36b = MM;
 fol. 36b, 30b, 30a, 39a–39b, 40a, Z. 7 = Beschwörung des *sar ha panim*;
 fol. 40a, Z. 7 – 40b, Z. 5 = *hotam gadol/keter nora*-Stück;
 fol. 40b, Z. 5 – Ende = MR.

Wir haben die Handschrift für die Edition neu durchgezählt. Die nachstehende Liste zeigt die Entsprechung zwischen alter und neuer Paginierung:

2a = 1	17a = 21	22a = 41	35a = 61
2b = 2	17b = 22	22b = 42	35b = 62
3a = 3	18a = 23	23a = 43	38a = 63
3b = 4	18b = 24	23b = 44	38b = 64
4a = 5	19a = 25	24a = 45	32b = 65
4b = 6	19b = 26	24b = 46	32a = 66
5a = 7	20a = 27	25a = 47	31b = 67
5b = 8	20b = 28	25b = 48	31a = 68
6a = 9	21a = 29	26a = 49	37a = 69
6b = 10	21b = 30	26b = 50	37b = 70
7a = 11	12a = 31	27a = 51	36a = 71
7b = 12	12b = 32	27b = 52	36b = 72
8a = 13	13a = 33	28a = 53	30b = 73
8b = 14	13b = 34	28b = 54	30a = 74
9a = 15	14a = 35	29a = 55	39a = 75
9b = 16	14b = 36	29b = 56	39b = 76
10a = 17	15a = 37	33a = 57	40a = 77
10b = 18	15b = 38	33b = 58	40b = 78
11a = 19	16a = 39	34a = 59	
11b = 20	16b = 40	34b = 60	

6. *MS Vatikan*, Biblioteca Apostolica Vaticana, Vat. ebr. 228²⁶. Vorgelegen hat ein Mikrofilm sowie eine davon gefertigte vergrößerte Kopie.

Die Handschrift umfaßt 150 folio, gehört zum byzantinischen Schrifttyp und wurde im Umkreis Griechenland-Kreta-Westtürkei zwischen dem Ende des 14. Jh. und ca. 1470 geschrieben²⁷.

Ediert werden fol. 45b–90b. Vorausgeht u.a. fol. 29b–35a ABdRA, fol. 40a–44a Mitte bis Ende ist unbeschrieben, fol. 44b/45a fehlt (bzw. stimmt die Paginierung nicht). Ebenfalls unbeschrieben ist fol. 89b, Z. 13 – 90a, fol. 90b, Z. 14 – 92b. Fol. 90b ist von anderer Hand. Es folgt fol. 93aff. die 11dRA mit einem Kommentar.

7. *MS Budapest*, Rabbinerseminar, Kaufmann 238²⁸. Vorgelegen hat ein Mikrofilm sowie eine davon gefertigte vergrößerte Kopie.

Die Handschrift umfaßt 116 folio (= 232 durchnumerierte Seiten) und wurde in Italien im 15. Jh. geschrieben²⁹.

Ediert werden S. 169–184. Vorausgehen einige leere Seiten (S. 149–184), davor S. 141ff. *ספר מפרש תאחית* und S. 58ff. *Sefer Yesirah*, es folgen u.a. S. 185ff. *אילת חשבות בקבלה* und S. 209ff. *תפילת ר' מאיר*.

III. Aufriss der Handschriften

1. Übersicht

Die edierten Handschriften bieten alle einen unterschiedlichen Aufriß, d.h. keine der Handschriften ist mit einer anderen in ihrer Gliederung des Textmaterials identisch. Um dem Leser eine schnelle Orientierung zu erleichtern, ist unten S. XXIV–XXV eine grobe synoptische Übersicht vorgelegt, die das Material entsprechend der Zuordnung zu den gängigen Schriften in größeren Blöcken zusammenfaßt. Diese Klassifizierung ist ganz oberflächlich und dient ausschließlich dem Zweck, daß der Leser sich leichter in der Textfülle zurechtfindet (zumal auf die Kennzeichnung des Materials in der Edition selbst verzichtet wurde, um jeden Eindruck von festumrissenen »Schriften« zu vermeiden). Für eine genauere Einordnung der Texte ist die Analyse des Aufrisses jeder einzelnen Handschrift unerlässlich, die in den nächsten Abschnitten folgt.

Immerhin läßt die Übersicht erkennen, daß die Handschriften Oxford, München 40 und Dropsie sich in ihrem Aufriß sehr nahe stehen. Sie laufen (mit Ausnahme der §§597–622, wo MS Oxford mit MS New York zusammengeht) völlig parallel, bis MS Dropsie mit dem §657 (kurz nach Beginn von MR) abbricht. Danach haben MSs Oxford und München 40 alleine einen gemeinsamen Aufriß, der bis §740 reicht; es folgen dann allerdings in beiden Handschriften ganz unterschiedliche Traditionen (in MS Oxford überwiegend SRdB, in MS München 40 überwiegend 3. Henoch). MS New York trennt als einzige Handschrift die zu HZ gerechneten Traditionen, indem es zwischen §374 und §407 zahlreiche andere Traditionen einschleibt; dieser Umstand hat Scholem offensichtlich zu seiner Klassifikation des »ursprünglichen« 11Z-Materials veranlaßt (s. dazu die Einzelanalyse von MS New York). Einen ganz »eigenwilligen« Aufriß bietet MS München 22; die Handschrift lautet mit keiner der anderen Handschriften parallel (mit der Ausnahme, daß ein – allerdings sehr kurzes – Stück des 3. Henoch wie in MS Vatikan vor HR in ABdRA integriert ist). Die beiden Handschriften Vatikan und Budapest bieten neben HR und 3. Henoch (in MS Vatikan) unterschiedliches Material, wobei in MS Budapest die Verknüpfung des *hotam gadol/keter nora*-Stückes mit HR auffällt (s. dazu *FJB* 5, 1977, S. 72).

2. Einzelanalyse

In diesem Abschnitt wird jede Handschrift in ihrem Aufriß und der Gliederung ihres Materials beschrieben. Die Einzelstücke werden, soweit dies möglich ist, mit ediertem Material verglichen und identifiziert. Diese Identifizierungen erheben weder Anspruch auf Vollständigkeit, noch ist damit eine Definition im Sinne einer endgültigen gattungsmäßigen und traditions-geschichtlichen Einordnung angestrebt, sondern es geht ausschließlich darum, eine (vorläufige) Schneise durch ein im wahrsten Sinne des Wortes wild wucherndes Gestrüpp sich berührender, überschneidender und potenziierender Traditionen zu schlagen. Eine genauere redaktions- und traditions-kritische Analyse des Materials kann erst in einem weiteren Arbeitsschritt folgen. Die vorgenommene Gleichsetzung bedeutet zudem nicht, daß die jeweiligen Texte sich immer wörtlich entsprechen, sondern will häufig nur als Hinweis auf sehr ähnliches Material verstanden sein.

2.1. MS New York 8128

81: Beginn der HR = Wertheimer, Kap. 1,1 und 2; Beginn der *Gedulah*-Stücke.

82: HR = Wertheimer, Kap. 1,2.

83: HR = Wertheimer, Kap. 1,3.

²⁶ Vgl. auch N. Allony-D.S. Loewinger, *List of Photocopies in the Institute III: Hebrew Manuscripts in the Vatican*, Jerusalem 1968, S. 35.

²⁷ Beit-Arié in einer brieflichen Mitteilung vom 17.9.1980.

Die Handschriften im einzelnen:

1. *MS New York*, Jewish Theological Seminary 828 bzw. 8128 nach den Mikrofilmen der Kabbalah Collection des Jewish Theological Seminary. Vorgelegen hat uns ein Mikrofilm sowie eine davon gefertigte vergrößerte Kopie.

Die Handschrift umfaßt 224 Blatt und stammt wahrscheinlich aus Kreisen der deutschen Chasidim⁶. Sie ist in aschkenazischer Kursive geschrieben und wird von Scholem auf das Ende des 14. oder den Anfang des 15. Jh. datiert⁷. Beit-Arié schlägt dagegen eine Datierung Ende des 15./Anfang des 16. Jh. vor⁸.

Ediert werden fol. 1b–43b, d.h. das gesamte *Hekhalot*-Material der Handschrift (fol. 44a–51b ist zerrissen); fol. 52a folgen *ספירות* und *תשובות* und andere kabbalistische Schriften.

Die edierten Partien stammen wahrscheinlich nicht vom selben Schreiber. Es sind zum Teil deutliche Unterschiede vor allem im Duktus der Schrift auszumachen⁹, doch ist eine genauere Analyse der Schrifttypen aufgrund des Mikrofilms und der Kopie nicht möglich.

2. *MS Oxford*, Bodleian Library, Michael 9 = Neubauer 1531¹⁰. Vorgelegen hat ein Mikrofilm sowie eine davon gefertigte vergrößerte Kopie. Die letzte Korrektur konnte zudem am Original in der Bodleian Library gelesen werden.

Die Handschrift umfaßt 185 Blatt (Leder) und stammt wahrscheinlich ebenfalls aus Kreisen der deutschen Chasidim. Sie wird von Scholem¹¹ und Beit Arié¹² in das 14. Jh. datiert¹³.

Die Abgrenzung der in die Edition aufzunehmenden Teile war bei dieser Handschrift besonders schwierig. Ediert werden fol. 19b–108a (ausgenommen fol. 95a, Z. 20 – 104b, Z. 13 = *Sefer Yesirah*) und ein kleines Stück von fol. 114b. Vorausgesetzt fol. 1b–19a *Sefer Yesirah*. Mit fol. 108a sind die *Hekhalot*-Partien im engeren Sinne abgeschlossen. Das ausgelassene Stück fol. 108a–114b (beginnt: *אילו ימי חוש ושמשיהו*) enthält mystische Spekulationen über die Monate und ihre Namen. Das Stück auf fol. 114b (Synopse, § 854) wurde deswegen in die Edition aufgenommen, weil es § 500 in MS München 22 entspricht. Fol. 115a–116a Ende folgen Gebete und Beschwörungen unter dem Titel *לשבע זוטרי* fol. 116a Ende – 117a Zaubermeln. Fol. 117a beginnt mit dem Titel *תבני סרי* ein kabbalistisches Achtzehn-Bitten-Gebet. Es folgt ab fol. 137a die *Havdalah deRabbi Agiva*, zusammen mit zwei Kommentaren (ab fol. 145a bzw. 151a). Fol. 152a ff. finden sich wieder Beschwörungen, daran anschließend von fol. 163a bis zum Schluß der Handschrift ein Stück mit dem Titel *שבעים שנות לביקה*.

Es wäre hier sicher sehr lohnend gewesen, die gesamte Handschrift zu edieren. Wir haben uns dazu vor allem deswegen nicht entschlossen, weil die anderen Handschriften kein oder nur vereinzelter Parallelmaterial zu diesen Partien bieten¹⁵ und der Akzent dieser Edition auf der Synopse liegt und nicht auf der Edition einzelner Handschriften¹⁶.

3. *MS München*, Bayerische Staatsbibliothek, Cod. hebr. 40¹⁷. Vorgelegen hat uns ein Mikrofilm sowie eine davon gefertigte vergrößerte Kopie. Die letzte Korrektur wurde am Original der Bayerischen Staatsbibliothek gelesen.

Die Handschrift umfaßt 277 Blatt und stammt von drei verschiedenen Schreibern (fol. 2a–78a; fol. 80a–159a; fol. 161a–Ende). Der 3. Teil ist am Ende, fol. 277b, auf den 12. Nisan 308 = 1547/48 datiert. Das *Hekhalot*-Material auf fol. 80a–138b ist in aschkenazischer Kursive geschrieben und wird von Beit-Arié auf das Ende des 15. Jh. datiert¹⁸.

Ediert werden fol. 80a–138b. Voraus gehen Auszüge aus dem Zohar (*הקדמות דר' שמעון*, fol. 2a–42b) und ein Kommentar zum *Sefer Yesirah* (fol. 43a–78a); es folgen chronologische Daten von Mose bis Muhammad (fol. 139a–139b) sowie verschiedene andere Schriften (fol. 140a ff.: *ספר בראשית*, fol. 160a ff.: *אור השכל*, fol. 213a ff.: über Sefirot; fol. 210a ff.: *אמרי שפר*).

4. *MS München*, Bayerische Staatsbibliothek, Cod. hebr. 22¹⁹. Vorgelegen hat ein Mikrofilm sowie eine davon gefertigte vergrößerte Kopie. Die letzte Korrektur wurde am Original der Bayerischen Staatsbibliothek gelesen.

Die Handschrift umfaßt 232 Blatt und stammt von verschiedenen Schreibern. Fol. 149a–180b sind in italienischer Kursive geschrieben und werden von Steinschneider auf die Mitte des 16. Jh. datiert²⁰.

Ediert werden fol. 83b–85b und fol. 149a–180b. Auch bei diesem Text wird von dem Grundsatz abgewichen, die Handschrift möglichst zusammenhängend zu edieren. Das Stück auf fol. 83b–85b (= § 71–80) enthält den Schluß des 3. Henoch und geht daher mit MS Vatikan und (z.T.) MS München 40 parallel. In München 22 ist das Stück in *Otiyyot deRabbi Agiva* inkorporiert (heim Buchstaben Aleph)²¹; diese Kombination findet sich häufiger, so auch in MS Vatikan. Da der 3. Henoch und *Otiyyot* bzw. *Alpha Beta deRabbi Agiva* aber als relativ selbständige Werke zu betrachten sind und die Inkorporation von Metatron-Partien in Abdra zweifellos ein sekundäres literarisches Entwicklungsstadium reflektiert, hielten wir es für angebracht, die 3. Henoch-Partien aus ihrem gegenwärtigen Kontext zu lösen und auf die Edition der Abdra zu verzichten. Die Zugehörigkeit der Abdra zur *Hekhalot*-Literatur läßt sich von der literarischen Gattung her kaum vertreten, und im übrigen müßte sich eine Edition des Textes auf sehr viel mehr (und andere) Handschriften stützen als die durch unsere Auswahlkriterien vorgegebenen.

5. *MS Dropsie*, Philadelphia, Dropsie University 436²². Vorgelegen hat ein Mikrofilm sowie eine davon gefertigte vergrößerte Kopie.

Die Handschrift umfaßt 39 folio und ist in seldardscher Kursive geschrieben; sie wird von Beit-Arié in das 15. Jh. datiert²³.

Ediert wird die ganze Handschrift. Halper meint sie als »the greater part of the *Sefer Hekhalot*« identifiziert und meint vermutlich *Hekhalot Rabhati*. In Wirklichkeit enthält die Handschrift aber HR, HZ, MM und Teile von MR²⁴. Die losen Blätter der Handschrift sind falsch geordnet und entsprechend auch falsch paginiert²⁵. Die falsch paginierten Blätter sind folgendermaßen umzustellen:

⁶ Zum Verhältnis der aschkenazischen Hasidim zur *Hekhalot*-Literatur siehe J. Dan, *The Esoteric Tradition of Ashkenazi Hasidim* (hebr.), Jerusalem 1968, S. 24–28.

⁷ Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 102.

⁸ Briefliche Mitteilung vom 28.12.1980. Diese Datierung relativiert etwas die von Scholem forcierte Bedeutung der Handschrift New York.

⁹ Vgl. etwa fol. 4b, Z. 20 ff.; fol. 6a, Z. 22 ff.; fol. 6b–9a, Z. 25, fol. 9a, Z. 25 ff.; fol. 9b–14a, Z. 16; fol. 14a, Z. 17 ff.; fol. 14b–17b, Z. 30 etc.

¹⁰ A. Neubauer, *Catalogue of the Hebrew Manuscripts in the Bodleian Library ... I*, Oxford 1886, Sp. 537f.

¹¹ Scholem, *Jewish Gnosticism*, S. 102.

¹² Briefliche Mitteilung vom 28.12.1980.

¹³ Nach Neubauer, *Catalogue*, Sp. 538, sind fol. 1b–18a älter als die übrigen Teile der Handschrift.

¹⁴ Dieser Text wird gesondert ediert werden, da dazu noch Geniza-Fragmente aufgetaucht sind.

¹⁵ Was nicht bedeutet, daß die einzelnen Stücke sich nicht in anderen Handschriften finden lassen.

¹⁷ Vgl. M. Steinschneider, *Die Hebräischen Handschriften der K. Hof- und Staatsbibliothek*, München 1895, S. 26f.

¹⁸ Briefliche Mitteilung vom 28.12.1980.

¹⁹ Vgl. Steinschneider, *Die Hebräischen Handschriften*, S. 8f.

²⁰ Steinschneider, *Die Hebräischen Handschriften*, S. 8. Fol. 71a–148b sind in aschkenazischer Kursive geschrieben und stammen nach Beit-Arié (briefliche Mitteilung vom 28.12.1980) etwa aus der Mitte des 15. Jh.

²¹ Fol. 70a–104a: *אזויות דר' קניבא*. Die übrigen Texte: Fol. 1a–69a (Kommentare zum *Sefer Yesirah*); fol. 104a–126a (*ספר השקל*) von Mose de Leon; fol. 126b–148a (*זקל ציית ותקיל*) von Josef Gikailia; fol. 181b–232b (*צירופים על דרך הקבלה*) von Abraham Abulafia.

²² Vgl. B. Halper, *Descriptive Catalogue of Geniza Fragments in Philadelphia*, Philadelphia 1924, S. 210.

²³ In einer (vorläufigen) brieflichen Mitteilung vom 17.9.1980, vorbehaltlich einer genaueren Untersuchung.

²⁴ Dies wurde bereits von Carl S. Waldmann, *Hekhalot Zutrat*, A Critical Edition

2.11. *Masekhet Hekhalot*. Dieser kurze »Traktat« über den göttlichen Thron und die sieben Himmel befindet sich leider in keiner der in der Synopse edierten Handschriften³⁰. Er wurde u.a. von Jellinek, in: *Bei ha-Midrash* II, S. 40-47 (unter dem Titel *Masekhet Hekhalot*) und von Wertheimer, in: *Batei Midrashot* I, S. 55-62 (unter dem Titel *Ma'aseh Merkavah*) ediert.

2.12. *Sefer ha-Razim*. Dieser »klassische« magische Text wurde von Mordechai Margalioth ediert (Jerusalem 1966) und ist ein Musterbeispiel für eine verfehlte Editionspraxis, die einen Originaltext suggeriert³¹. Das von Margalioth rekonstruierte Buch ist ein Kunsttext, der in dieser (oder einer ähnlichen) Form niemals existiert hat.

2.13. Die von Gruenwald beschriebenen *Fragmente zur Physiognomik und Chiromantik*³². Editionen wurden von G. Scholem (*Hakarat panim we-sidre širṭuṭin*), in: *Sefer Asaf*, Jerusalem 1952/53, S. 459-495³³ und I. Gruenwald (*«Qeta'im hadashim mi-sifrut hakarat-panim we-sidre-širṭuṭin»*, *Tarbiz* 40, 1970/71, S. 301-319) vorgelegt.

2.14. *Pereq Shirah*. Eine kritische Edition dieses Textes wurde in einer bisher ungedruckten Dissertation von Maleachi Beit-Arié erarbeitet³⁴. Er gehört nach Beit-Arié zum ältesten literarischen Stadium der *Hekhalot*-Literatur³⁵, doch bedarf diese Frage zweifellos noch weiterer Untersuchungen³⁶.

3. Aufbau

Der äußere Aufbau der Synopsenseite sieht folgendermaßen aus:

3.1. Jede Seite hat in der unteren äußeren Ecke eine absolute Paginierung sowie, jeweils am rechten Rand, eine absolute Zeilenzählung in Fünferschritten.

3.2. Über den Kolonnen ist die Handschrift angegeben; über jedem Textblock innerhalb der Kolonnen befindet sich eine Referenzzeile. Die Referenzzeile enthält die Nummer des Textblockes = Paragraphen in fortlaufender Zählung (die Paragraphen einer Seite sind jeweils auch als Kolonnen-titel angegeben) sowie, falls der Text eine Dublette ist, die Paragraphennummer der Dublette (in runden Klammern). Wenn der Text umgestellt wurde, ist durch einen Pfeil auf den Herkunfts- bzw. Versetzungs-ort des Textes verwiesen: z.B. § 87 → § 84 = § 87 versetzt nach § 84; § 119 → § 114 = § 119 stammt von § 114.

3.3. Am linken Rand jeder Kolonne ist die interne Folio- und Zeilen-zählung (letzte ebenfalls in Fünferschritten) der Handschrift angegeben³⁷. Es ist also möglich, die in der Synopse enthaltenen Texte nach der absoluten Seiten- und Zeilenzählung, nach der Seiten- und Zeilenzählung der jewei-

ligen Handschrift und nach der Paragraphenzählung der Textblöcke zu zitieren.

3.4. Jeder Zeilenwechsel in der Handschrift wird durch einen senkrechten Strich (|) gekennzeichnet, jeder Seitenwechsel durch zwei senkrechte Striche (||).

3.5. Die Zahl der Kolonnen ändert sich nach den Gegebenheiten der Handschriften von maximal sieben bis zu einer Kolonne.

3.6. In den Fällen, wo über längere Strecken nur der Text einer Handschrift zur Verfügung steht, wird, um Platz zu sparen, das Synopsenprinzip ausnahmsweise aufgegeben und der Text dieser einen Handschrift in Kolonnen abgedruckt. Dabei erhalten alle Spalten dieselbe Handschriftenkennung. Der Leser kann also auf einen Blick erkennen, wann vom Synopsenprinzip abgewichen und nur eine Handschrift in Kolonnen weitergeführt wird.

II. Die Handschriften der Synopse

Für die synoptische Edition des Textcorpus der *Hekhalot*-Literatur¹ wurden die Handschriften New York 8128, Oxford 1531, München 40, München 22, Dropsie 436, Vatikan 228 und Budapest 238 verwandt. Die Auswahl dieser Handschriften² basiert auf zwei Überlegungen: Zum einen ging es darum, möglichst viele der bisher bekannten umfangreichen Handschriften, d.h. solche, die mehr als einen »Text« der *Hekhalot*-Literatur enthalten, zu edieren, um eine breite Textgrundlage zu schaffen. Diese Anforderung ist durch die Aufnahme der Handschriften New York, Oxford, München und Dropsie erfüllt. Darüber hinaus sollten von den »kleineren« Handschriften so viele exemplarische Beispiele beigegeben werden, wie es der Raum der Synopse zuließ. Die Wahl fiel dabei auf die Handschrift Vatikan, weil sie eine der ältesten bekannten Handschriften der *Hekhalot*-Literatur sein dürfte und zudem den Vorteil bietet, auch den Text des 3. Henoch zu enthalten, sowie auf die Handschrift Budapest als eine der wichtigsten Handschriften für HR. Die Auswahl insbesondere der letzten beiden Handschriften ist natürlich subjektiv³, doch glauben wir, einen repräsentativen Querschnitt zu bieten und haben im übrigen nicht die Absicht, einer gesonderten Edition der HR vorzugreifen.

Diese zwar gezielte, aber bei weitem nicht erschöpfende Auswahl der Handschriften verbietet es im gegenwärtigen Stadium auch, eine Bewertung der Handschriften hinsichtlich ihrer gegenseitigen Abhängigkeit vorzulegen. Die Vermutung, daß die Handschriften New York und München 22 sowie Oxford und München 40 häufig zusammengehen⁴, scheint sich aber zu bestätigen und kann durch die (vorläufige) Beobachtung ergänzt werden, daß MS Dropsie offenbar MS München 40 besonders nahe steht (letzteres paßt zu dem Befund, der sich aus dem Vergleich des Aufrisses der Handschriften ergibt)⁵.

¹ Abkürzungen: ABRA = Alpha Beta de Rabbi Aqiva; HdRA = Havdalah de Rabbi Aqiva; HdM = Harba de Moshe; HR = Hekhalot Rabbati; HZ = Hekhalot Zutarti; MM = Ma'aseh Merkavah; MR = Merkavah Rabbah; PRNbH = Pereq Rabbi Nehunya ben Haqanah; SHP = Beschreibung des sar ha-panim; SRdB = Seder Kabba de Bere'shi.

² Es sind zahlreiche weitere Handschriften und Handschriften-Fragmente, vor allem zu HR, bekannt. Eine genauere Auswertung und ggf. Edition dieser Handschriften ist vorgesehen. Die bisher bekannten Fragmente aus der Kairoer Geniza werden, mit Ausnahme der von Gruenwald (*Tarbiz* 38, 1969, S. 354-372; 39, 1969, S. 216-217) bereits edierten, in einer gesonderten Edition vorgelegt.

³ Eine wichtige und interessante Handschrift zu HR ist z.B. auch MS Laurenziana 44.13, Florenz. Beit-Arié hält diese Handschrift für die älteste Handschrift der HR und datiert sie auf den Anfang des 14. Jh. (briefliche Mitteilung vom 17.9.1980).

³⁰ Vgl. zum Inhalt und den Handschriften Gruenwald, *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 209ff.

³¹ Vgl. Niggemeyer, *Beschwörungsformeln*, S. 16f.; Gruenwald, *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 226f.

³² *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 218ff.

³³ Eine überarbeitete Fassung dieses Aufsatzes unter dem Titel »Ein Fragment zur Physiognomik und Chiromantik aus der spätantiken jüdischen Esoterik«, in: *Liber Amicorum. Studies in Honour of Professor Dr. C.J. Bleeker*, Leiden 1969, S. 175-193.

³⁴ *Pereq Shirah*, ungedruckte Phil. Diss., Jerusalem 1967. Prof. Beit-Arié bereitet eine stark überarbeitete Fassung dieser Dissertation zum Druck vor.

³⁵ *Pereq Shirah*, S. 62ff.

³⁶ Gruenwald hat den Text nicht in seine Untersuchung einbezogen, ohne dies aller-

Tradition, New York 1965, ediert¹⁵ bzw. genauer »restauriert«¹⁶. Scholem benutzt nur die beiden Handschriften Oxford und New York, wobei MS Oxford als Grundtext dient, weil sie »obviously better readings« bietet. Dennoch fehlen in MS Oxford »not a few lines, and even complete paragraphs«, die nach MS New York ergänzt wurden. Damit geht Scholem ganz offensichtlich von dem überholten Ideal wenn nicht eines »Urtextes«, so doch eines möglichst »ursprünglichen« Textes aus, den es wiederherzustellen gilt. Seine Erwägungen müssen so lange ganz subjektiv und zufällig bleiben, wie eine gründliche und systematische traditions- und redaktionsgeschichtliche Analyse des gesamten *Hekhalot*-Materials fehlt¹⁷. Vgl. zu *Ma'aseh Merkavah* auch Gruenwald, *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 181ff.

2.4. *Merkavah Rabbah*. Die *editio princeps* des größten Teiles des in den Handschriften als *Merkavah Rabbah* bezeichneten Textes wurde von Shlomo Musajoff in seiner Sammlung *Merkavah Shelemah*, Jerusalem 1921, fol. 1a–6a, unter dem Titel *Razo shel Sandalfon* besorgt. Sie ist ganz unzulänglich und läßt sich auch nicht genau verifizieren, da die benutzten Handschriften und Drucke nicht systematisch angegeben sind. Auch mit diesem Text sind erhebliche Probleme der Abgrenzung verbunden; s. dazu Peter Schäfer, »Prolegomena zu einer kritischen Edition und Analyse der Merkava Rabbah«, *FJB* 5, 1977, S. 65–99. Die in ihrer Zuordnung besonders problematischen Stücke über *hotam gadol* und *keter nora* sowie die Beschwörung des *sar ha-panim*¹⁸ wurden von Peter Schäfer in einer vorläufigen Edition gesondert herausgegeben und übersetzt; vgl. *FJB* 5, 1977, S. 94–99 und *FJB* 6, 1978, S. 114–145.

Es sei hier noch einmal betont, daß mit dieser Problematisierung der Abgrenzung von *Merkavah Rabbah* (sowie der anderen *Hekhalot*-Texte) nicht die Absicht verbunden ist, einen »Urtext« aufzuspielen. Die Schwierigkeit der Zuordnung macht nur einmal mehr deutlich, daß die Überlieferung der *Hekhalot*-Literatur lange Zeit im Fluß war und erst spät und dabei auch zumindest teilweise nur wenig erfolgreich in unterscheidbare Texteinheiten abgegrenzt wurde. Die greifbare handschriftliche Überlieferung bietet nicht mehr als eine »Momentaufnahme« des zu einer bestimmten Zeit und unter bestimmten (aber kaum noch eruierten) historischen Umständen vorhandenen Textmaterials, nicht aber eine abgeschlossene und endgültige Redaktion verschiedener »Schriften«, die zum Corpus der *Hekhalot*-Literatur gehören.

2.5. 3. *Henoch*. Dies ist der einzige Text der *Hekhalot*-Literatur, der eine kritische Bearbeitung erfahren hat; vgl. 3. *Enoch or the Hebrew Book of Enoch*, ed. and transl. ... with Introduction, Commentary and Critical Notes by Hugo Odeberg, Cambridge 1928 (Neudruck New York 1973). Die handschriftliche Basis dieser Edition ist allerdings ganz unzureichend; vgl. die Kritik von Gershom Scholem, *OLZ* 33, 1930, Sp. 193–197¹⁹ und die kritische Würdigung des Werkes im *Prolegomenon* des Neudruckes von Jonas C. Greenfield. Eine neue Übersetzung bereitet Philip Alexander vor.

2.6. Ob die von Scholem²⁰ und Gruenwald²¹ gesondert beschriebenen *Shi'ur Qomah*-Texte jemals selbständige literarische Einheiten im Sinne

¹⁵ S. 103–117.

¹⁶ S. 102.

¹⁷ Ganz offenkundig ist dies etwa bei seinem nach MS New York ergänzten § 20 = Synopse, § 573ff. Dieser Abschnitt fehlt nicht nur in MS Oxford, sondern auch in allen anderen Handschriften und nimmt überdies sprachlich und inhaltlich in *Ma'aseh Merkavah* eine Sonderstellung ein, die es nicht einfach erlaubt, ihn als »fehlenden Paragraphen« von *Ma'aseh Merkavah* zu ergänzen. Vgl. dazu auch Schäfer, *Kairos* 22, 1980, S. 212.

¹⁸ Gruenwald, *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 174ff., rechnet sie ungeprüft zu *Merkavah Rabbah*.

¹⁹ Ders., *KS* 6, 1929/30, S. 63–64.

²⁰ *Jewish Gnosticism*, S. 36ff. S. 6f. vermutet Scholem, daß der »älteste Text« des *Shi'ur Qomah* »ursprünglich« Teil der *Merkavah Rabbah* war, »but was later

von »fertig redigierten« Schriften gewesen sind, ist äußerst zweifelhaft. Die Partien aus Musajoffs Sammlung, auf die beide sich stützen, sind alle in den in der Synopse edierten Handschriften enthalten und unten (Abschnitt III) genauer aufgeschlüsselt.

Über diese unbestritten zur *Hekhalot*-Literatur zählenden Texte hinaus sind durch das in den Handschriften vorgegebene Material zwei weitere »Schriften« in der Synopse enthalten.

2.7. *Seder Rabba deBeré'shit*. Dieser Text gehört sicher nicht zur *Hekhalot*-Literatur im engeren Sinne²², enthält aber zahlreiche Partien, die sich eng mit den übrigen Texten berühren und z.T. sogar identisch sind. Eine Edition findet sich bei Wertheimer, in: *Batei Midrashot* I, S. 19–48, unter dem Titel *Seder Rabba deBeré'shit*, ebenfalls auf der Basis der Handschrift Jerusalem 423, und eine kritische Edition mit einer französischen Übersetzung sowie einer ausführlichen inhaltlichen Analyse wurde von Nicolas Séd vorgelegt (»Une cosmologie juive de haut moyen âge. La Bérayta di Ma'aseh Beré'shit«, *REJ* 123, 1964, S. 259–305; 124, 1965, S. 23–123). Séd hat die umfangreichen *Seder Rabba deBeré'shit*-Partien in MSS Oxford und München 40 nicht berücksichtigt; von MS München 22 ediert er in einem Anhang nur eine Fassung (in der Synopse § 429–467) und scheint die zweite Fassung (in der Synopse § 518–540) übersehen zu haben.

2.8. *Harba deMoshe*. Dieser Text gehört zwar zum Umkreis der *Hekhalot*-Literatur im dem Sinne, daß er ähnliche und verwandte Traditionen enthält (vor allem Beschwörungen)²⁴, er ist aber zweifellos nicht Bestandteil der »klassischen« *Hekhalot*-Literatur in dem oben abgesteckten Rahmen und wurde deswegen auch in Gruenwalds *Apocalyptic and Merkavah Mysticism* nicht berücksichtigt. Die Beziehung zwischen der *Hekhalot*-Literatur im engeren Sinne und ausschließlich praktisch-magischen Schriften bedarf freilich noch intensiver Untersuchungen, wenn das Material vollständig zugänglich ist²⁵. Der Text wurde in die Edition einbezogen, weil er in zwei Handschriften in das *Hekhalot*-Material inkorporiert ist (in MS New York sogar in zwei Fassungen). Die Edition von Moses Gaster, London 1896, Neudruck in: *Studies and Texts* III, New York 1971, S. 69–94; Übersetzung ebd. I, S. 312–329; Appendix I ebd., S. 330–336, ist fehlerhaft.

Nicht in den edierten Handschriften enthalten sind folgende Texte, die zum näheren oder weiteren Umkreis der *Hekhalot*-Literatur gezählt werden:

2.9. *Re'uyot Yehezqel*. Der Text wird von Scholem²⁶ und offenbar auch Gruenwald²⁷ als der älteste *Hekhalot*-Text eingestuft, der erhalten ist. Er wurde von Gruenwald in einer vorzüglichen Ausgabe ediert (in: *Temirin* I, Jerusalem 1972, S. 101–139)²⁸.

2.10. Ebenfalls nicht in der Synopse enthalten sind die von Gruenwald edierten *Hekhalot*-Fragmente aus der Kairoer Geniza: vgl. *Tarbiz* 38, 1969, S. 354–372; 39, 1969, S. 216–217²⁹.

ständige Schriften«, sondern um fluktuierende (als solches freilich in einem bestimmten Stadium der redaktionellen Abgrenzung befindliches) Traditionsmaterial, das in verschiedenen größeren redaktionellen Zusammenhängen auftauchen kann.

²¹ *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 215ff.

²² Er wurde auch in Gruenwalds *Apocalyptic and Merkavah Mysticism* nicht berücksichtigt.

²³ Vgl. Scholem, oben Anm. 12.

²⁴ Er steht etwa dem *Sefer ha-Razim*, *Sefer ha-Malbuch* und dem *Havdalah deRabbi Agiva* nahe.

²⁵ An dem auch von J.-H. Niggemeyer (*Beschwörungsformeln aus dem Buch der Geheimnisse*, Köln 1974, S. 2) beklagten Umstand, »daß auch die wichtigsten Zeugnisse aus diesem Grenzbereich immer noch nicht in Texteditionen vorliegen«, hat sich bisher nichts geändert.

²⁶ *Jewish Gnosticism*, S. 5.

Einteilung in Textblöcke versucht zwar, den Sinnheiten des Textes zu folgen, erhebt aber nicht den Anspruch, gleichzeitig eine Strukturanalyse zu bieten. Eine solche strukturelle Analyse, die den Text in seine größeren und kleineren literarischen Einheiten auflöst, wurde ganz bewußt nicht angestrebt und bleibt ebenfalls einem späteren Arbeitsschritt vorbehalten. Die jetzt vorgenommene Untergliederung ist nach überwiegend technischen Gesichtspunkten erfolgt und zweifellos oft subjektiv oder mechanisch. Sie soll nur der besseren Übersichtlichkeit und Zitierbarkeit dienen und ist ohne weitere Ambitionen. In den Fällen, wo edierte Ausgaben vorliegen, wurde nach Möglichkeit die Einteilung der Editionen berücksichtigt, wobei aber aus technischen Gründen häufig kürzere Textblöcke vorgesehen sind als in diesen Editionen⁴.

Da die verschiedenen Handschriften das Textmaterial selbstverständlich nicht alle in derselben Reihenfolge darbieten, wurden, um eine Synopse zu ermöglichen, vergleichbare Textblöcke einander zugeordnet. Aus technischen Gründen wurde die Handschrift New York als fiktiver Grundtext ausgewählt, dem die anderen Handschriften zugeordnet sind. Das Kriterium für diese Entscheidung, dies sei noch einmal betont, sind keine sachlichen Erwägungen (es gibt, wie oben dargelegt, keine favorisierbare Handschrift), sondern ist einfach der Umstand, daß die Handschrift New York über weite Strecken den längsten Text bietet, d.h. (im Vergleich zu den anderen Handschriften) die meisten »Einschübe« aufweist⁵. Die Handschrift New York ist also die einzige Handschrift, in der (mit einer Ausnahme⁶) der Text nicht umgestellt wurde. In allen anderen Handschriften wurde der Text umgestellt, d.h. dem vergleichbaren Abschnitt in MS New York zugeordnet⁷. Um aber durch diese Textumstellungen nicht einen neuen künstlichen Text zu schaffen, wurde in diesen Handschriften gleichzeitig der ursprüngliche Duktus beibehalten. Der Text erscheint dort also teilweise doppelt, d.h. sowohl in der ursprünglichen Reihenfolge der jeweiligen Handschrift als auch, wenn der Abschnitt nicht an der betreffenden Stelle in der Handschrift New York steht, entsprechend umgestellt und dem New York-Abschnitt zugeordnet (im Druck sind die umgestellten Partien durch Pettitsatz von der Standardschrift unterschieden). Bei solchen Umstellungen ist am Ursprungsort des Textabschnittes auf die Position verwiesen, *wohin* der Abschnitt umgesetzt wurde sowie an der versetzten Stelle, *woher* der betreffende Abschnitt kommt, d.h. welche seine ursprüngliche Position im Duktus der Handschrift ist. Auf diese Weise ist sowohl die Vergleichbarkeit der Handschriften gewährleistet als auch der den Handschriften eigentümliche Originalduktus erhalten geblieben (der ja im Einzelfall »ursprünglicher« sein könnte als in MS New York).

Es wurde davon Abstand genommen, jedes Textstück jeder möglichen Position in jeder Handschrift zuzuordnen. Die Folge wäre ein übermäßig aufgeblähtes Textcorpus gewesen, da zahlreiche Texte mehrfach hätten versetzt werden müssen. Dagegen wurden in einigen wenigen Fällen Doppelversetzungen, also Versetzungen eines Abschnittes an zwei Positionen vorgenommen. Diese Fälle sind bei der Beschreibung der Aufrisse der einzelnen Handschriften begründet⁸. Der Nachteil des fiktiven (und wechselnden) Grundtextes schien uns nicht so gravierend wie die Vervielfachung zahlreicher Textblöcke.

Manche Handschriften enthalten auch innerhalb des Textes einfache oder sogar mehrfache Dubletten. Solche Dubletten innerhalb einer Hand

schrift sind so gekennzeichnet, daß in einer runden Klammer auf die Position verwiesen wird, an der der betreffende Abschnitt ebenfalls vorkommt. Die Klassifizierung eines Abschnittes als Dublette ist bei dem oft ähnlichen Inhalt der *Hekhalot*-Texte nicht immer eindeutig zu treffen. Wir sind hier bewußt großzügig verfahren, um auf verwandte Stücke aufmerksam zu machen, ohne daß in jedem Falle eine Dublette im wörtlichen Sinne gemeint sein muß.

2. *Hekhalot*-Literatur

Das Textcorpus, das in der Synopse vorgelegt wird, gehört zur *Hekhalot*-Literatur. Dieser von הלכל (»himmlische Halle, Palast«) abgeleitete und einer wichtigen Gattung dieser Literatur, der Himmelsreise durch die דרכות, entnommene Begriff wurde gewählt, um so unscharfe und umstrittene Definitionen wie jüdische »Mytik«⁹ oder »Esoterik«¹⁰ zu vermeiden. Der Nachteil dieses Begriffes, daß andere ebenfalls zur *Hekhalot*-Literatur gehörige Gattungen wie etwa die Beschwörung¹¹ damit nicht erfaßt werden, wurde in Kauf genommen.

Der Titel der Edition heißt Synopse zur *Hekhalot*-Literatur und nicht der *Hekhalot*-Literatur. Damit wird zum Ausdruck gebracht, daß der Umkreis dessen, was zu dieser Literaturattung gehört und was nicht, (zumindest vorläufig) offengehalten werden soll. Eine Definition der *Hekhalot*-Literatur ist nicht beabsichtigt und vorläufig auch wenig sinnvoll. Der Umfang des Textcorpus ist durch die edierten Handschriften abgesteckt, die z.T. nach ihrer »Vollständigkeit« ausgedeutet wurden (s. dazu und zu den jeweiligen Einschränkungen unten, Abschnitt II). Erfaßt sind damit folgende »klassische« Texte der *Hekhalot*-Literatur:

2.1. *Hekhalot Rabbati*. Vgl. die Editionen von Shlomo Aharon Wertheimer, in: *Batei Midraschot* I, Jerusalem ¹⁹⁵⁴, S. 67–136, unter dem Titel *Pirqa Hekhalot Rabbati* und auf der Grundlage der Handschrift Jerusalem 4 der National- und Universitätsbibliothek Jerusalem¹² und von Adolph Jellinek, in: *Bet ha Midrasch* III, Jerusalem ¹⁹⁶⁷, S. 83–108, unter dem Titel *Hekhalot Rabbati* und auf der Grundlage der Handschrift Oxford, Michael 9. Die Edition von Jellinek ist besser, doch bietet die Edition von Wertheimer Vorteile wegen ihrer *variae lectiones* (meist allerdings aus späteren Drucken) und vor allem aufgrund ihres Kommentars. Vgl. dazu jetzt auch Gruenwald, *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, S. 150ff.

2.2. *Hekhalot Zutreti* oder *Zutreti*. Teile dieses Textes sind in der Sammlung von Shlomo Musajoff, *Merkavah Shelemah*, Jerusalem 1921, fol. 6aff., ediert. Vgl. jetzt aber die ungedruckte Magisterarbeit von Carl S. Waldman, *Hekhalot Zutreti. A Critical Edition Based on a Geniza Manuscript*, A Master's Project Submitted to the Faculty of the Bernard Revel Graduate School, Januar 1978, der eine kritische Edition auf der Basis von MS Dropsie 436 versucht. Die Auswahl gerade dieser Handschrift als Grundtext wird nicht näher begründet. Die Edition dieses Textes in der Synopse zeigt, daß hier in ganz besonderem Maße fluktuierendes Textmaterial vorliegt, dessen Abgrenzung als *Hekhalot Zutreti* überaus problematisch ist¹³.

2.3. *Ma'aseh Merkavah*. Der Text¹⁴ wurde von Gershom G. Scholem als Appendix C seines *Jewish Gnosticism, Merkavah Mysticism, and Talmudic*

⁴ Dies gilt etwa für das 3. Henoch, wo die Kapitel in Oederbergs Edition für unsere Zwecke zu lang und wenig praktikabel sind. In solchen Fällen werden die Kapitel verkürzt, was manchmal nur schwer mit der Struktur oder dem Inhalt des Textes in Einklang zu bringen ist.

⁵ Das Wort »Einschübe« wird nicht im technischen Sinne als sekundäre Erweiterung gebraucht. Es soll keineswegs ein »ursprünglicher« oder »primärer« Text suggerieren. Der »spätere« erweitert wurde. Ob und in welchem Sinne es in der *Hekhalot*-Literatur Einschübe und sekundäre Erweiterungen gegeben hat, kann – wenn überhaupt – erst nach einer form- und redaktionskritischen Analyse

⁹ Ganz zu schweigen von jüdischer »Gnosis«. Vgl. den Titel von Scholems Standardwerk *Jewish Gnosticism, Merkavah Mysticism, and Talmudic Tradition*, New York ¹⁹⁶⁵, und, zweifellos in Anlehnung daran, I. Gruenwalds *Apocalyptic and Merkavah Mysticism*, Leiden/Köln 1980.

¹⁰ Vgl. J. Maier, *Geschichte der jüdischen Religion*, Berlin/New York 1972, S. 193f.

¹¹ Vgl. dazu P. Schäfer, *Kairoi* 22, 1980, S. 208ff.

¹² Vgl. dazu G. Scholem – Y. Yoel, *Catalogus Codicum Cabalisticorum Hebraicorum quod conservantur in Bibliotheca Hierosolymitana* (hebr.), Jerusalem 1930, S. 22–24.

Einleitung

I. Ziel und Aufbau der Edition

Mit der Synopse zur *Hekhalot*-Literatur wird erstmals das Textmaterial der sog. *Hekhalot*-Literatur in einem möglichst breiten Umfang auf der Basis von Handschriften allgemein zugänglich gemacht.

1. Synopse

Vorgelegt werden nicht bestimmte Texte der *Hekhalot*-Literatur, d.h. festumrissene und endredigierte *Schriften*, die zur »Gattung« *Hekhalot*-Literatur zählen, sondern *Handschriften*. Für diese Entscheidung waren folgende Überlegungen maßgebend:

(a) Die redaktionelle Zusammenstellung des *Hekhalot*-Materials zu verschiedenen *Schriften* stellt ein relativ spätes Stadium der Entwicklung dar. Diese ursprünglich im Zusammenhang mit *Merkavah Rabbah* geäußerte Vermutung¹ verstärkte sich mit zunehmender Arbeit am Textcorpus der *Hekhalot*-Literatur. Wir müssen sehr lange – und dies bedeutet: bis in die bisher greifbare handschriftliche Überlieferung hinein – mit stark fluktuierenden Traditionen rechnen². Diese Beobachtung gilt zwar für die einzelnen Texte in unterschiedlichem Maße (etwa für die weitaus am besten handschriftlich dokumentierten und daher wohl auch am meisten tradierten *Hekhalot Rabbati* weniger als für *Hekhalot Zutrat*), ließ es uns aber vorläufig nicht ratsam erscheinen, Editionen einzelner Schriften vorzulegen.

(b) Schon ein flüchtiger Vergleich der Handschriften zeigt, daß die Textüberlieferung der *Hekhalot*-Literatur in einem extrem korrupten Zustand ist, der es nicht erlaubt, eine Handschrift oder eine Handschriftengruppe vor anderen Handschriften zu favorisieren und eine sog. kritische Edition zu erstellen. Dieses Problem, das ähnlich auch für die Midrash-Literatur gilt, stellt sich hier in verschärfter Form. Eine kritische Edition im klassischen Sinne müßte nicht nur sehr willkürlich eine Handschrift für den Grundtext auswählen, sie würde auch einen übermäßig aufgeblähten Variantenapparat bieten und in meist wechselnden Handschriften »bessere« Lesarten als der Grundtext vermerken. Der Leser wäre also gezwungen, ständig zwischen Grundtext und Apparat zu wandern und immer sämtliche Varianten zu prüfen, da jede Handschrift im konkreten Fall eine »bessere« Lesart bieten kann³.

(c) Auch die sogenannte kritische Edition greift in unzulässiger Weise in die Fluktuation der Textüberlieferung ein und schafft, gewollt oder ungewollt, einen Kunsttext, der in dieser Form nie existiert hat.

(d) Völlig indiskutabel war für uns die Möglichkeit, einen eklektischen Text zu edieren, d.h. aus allen Handschriften das herauszusuchen, was uns als die jeweils »bessere Lesart« erschien. Die sog. bessere Lesart ist zu häufig dem Zufall oder der Intuition des Herausgebers ausgeliefert, als daß wir in einer derart »kritischen« Edition eine echte Alternative sehen könnten.

Sollte jeder Eindruck eines Kunsttextes vermieden werden, bot sich als sinnvollste Lösung an, die wichtigsten Handschriften (zu den Auswahlkriterien s.u.) in einer *synoptischen Edition* vorzulegen. Eine solche Synopse hat zudem den Vorteil, daß der Leser sich den Text nicht mühsam aus dem sog. kritischen Apparat zusammensuchen muß, sondern daß er jeweils zusammenhängende literarische Einheiten in parallelen Kolonnen vergleichen kann. Die Handschriften werden dabei so wort- und buchstabengetreu wie möglich wiedergegeben; Konjekturen jeglicher Art sind grundsätzlich vermieden. Dies bedeutet, daß auch offensichtliche Fehler und Versehen so aufgenommen wurden, wie sie sich in den Handschriften finden. Im konkreten Fall kann der Leser durch einen Blick in die Parallelüberlieferungen meist unschwer erkennen bzw. selbst entscheiden, was eine echte Variante und was ein Versehen des Schreibers ist. Die kritische Durchforstung des Textes wird damit bewußt dem Leser überlassen bzw. bleibt der deutschen Übersetzung vorbehalten, die in einem späteren Arbeitsschritt vorgesehen ist.

Die Aufnahme und Edition der Handschriften erfolgte mit Hilfe der elektronischen Datenverarbeitung. Jede der edierten Handschriften wurde in einer vereinfachten Umschrift mit einem OCR-Kugelpfopf abgeschrieben. Diese OCR-Belege wurden von einem Lesegerät gelesen und dann gespeichert, so daß die Daten mehrfach korrigiert und zum Druck weiterverarbeitet werden konnten. Jede einzelne Handschrift hat wenigstens drei Korrekturgänge durchlaufen, d.h. nach der Erstaufnahme der Handschrift wurde ein Computerausdruck mit der Photokopie bzw. dem Mikrofilm des Originals verglichen. Sämtliche Korrekturen wurden – ebenfalls wieder über OCR-Belege – in die Textdatei übertragen, so daß ein ständig verbesserter Text entstand. Dies geschah in wenigstens drei getrennten Arbeitsschritten, wobei alle Korrekturen im Kreis der Arbeitsgruppe diskutiert und entschieden wurden. Gleichzeitig wurden nach Möglichkeit verschiedene Bearbeiter mit den einzelnen Korrekturgängen beauftragt, um ein größtmögliches Maß an Genauigkeit zu gewährleisten. Selbstverständlich ist auch jetzt noch nicht damit zu rechnen, daß die gesamte Textaufnahme völlig fehlerfrei ist, doch hoffen wir, auf diese Weise die Fehlerquote geringer als bei einer herkömmlichen Edition gehalten zu haben.

Für die Darbietung des Textes in Form einer Synopse wurde das gesamte

¹ Vgl. P. Schäfer, »Prolegomena zu einer kritischen Edition und Analyse der Merkavah Rabbah«, *FJB* 5, 1977, S. 82; ders., »Engel und Menschen in der Hekhalot-Literatur«, *Kairoi* 22, 1980, S. 201f.

² Dieses Schicksal teilt die *Hekhalot*-Literatur mit anderen frühen jüdischen Literaturgattungen, so etwa mit dem *Midrash* oder dem *Targum*. Vielleicht ist die Fluktuation der Einzelüberlieferungen bei der *Hekhalot*-Literatur aber besonders groß. Die Suche nach einem »Urtext« ist jedenfalls hier wie in anderen Bereichen

Inhalt

Vorwort	III
Einleitung	V
I. Ziel und Aufbau der Edition	V
1. Synopse	V
2. <i>Hekhalot</i> -Literatur	VI
3. Aufbau	VIII
II. Die Handschriften der Synopse	VIII
III. Aufriss der Handschriften	X
1. Übersicht	X
2. Einzelanalyse	X
2.1. MS New York 8128	X
2.2. MS Oxford 1531	XIV
2.3. MS München 40	XV
2.4. MS München 22	XVI
2.5. MS Dropsie 436	XVI
2.6. MS Vatikan 228	XVI
2.7. MS Budapest 238	XVII
IV. Allgemeine Konventionen	XVII
1. Abkürzungen	XVII
2. Einfügungen	XVII
3. Streichungen	XVII
4. Zeilen- und Seitenfüller	XVII
5. Glossen	XVIII
6. Fragliche Lesungen	XVIII
7. Nicht lesbare Buchstaben und Worte	XVIII
8. Zensur	XVIII
9. Alternativesarten und Umstellungen	XVIII
10. Worttrennungen	XVIII
11. Auslassungen	XVIII
V. Besondere Konventionen zu den einzelnen Handschriften	XVIII
1. MS New York 8128	XVIII
2. MS Oxford 1531	XIX
3. MS München 40	XX
4. MS München 22	XX
5. MS Dropsie 436	XXI
6. MS Vatikan 228	XXII
7. MS Budapest 238	XXII

Vorwort

Die vorliegende Synopse zur Hekhalot-Literatur ist das erste Ergebnis eines von der Deutschen Forschungsgemeinschaft seit Oktober 1978 finanzierten Projektes zur Erforschung der sogenannten esoterischen Literatur des rabbinischen Judentums. Zur Zeit ist eine Konkordanz dieses Textcorpus in Vorbereitung; eine Übersetzung sowie eine literar- und redaktionskritische Analyse sollen folgen.

Mein Dank gilt zuerst allen Mitarbeitern, die am Zustandekommen der Synopse wesentlichen Anteil haben. Frau Dr. phil. Margarete Schlüter, M.A., und Herr Privatdozent Dr. theol. Dr. phil. Hans Georg von Mutius haben seit Beginn des Projektes engagiert daran mitgewirkt und ein erhebliches Maß an Arbeitszeit und -kraft investiert. Frau cand. phil. Claudia Sticker, Frau cand. phil. Rina Otterbach und Herr cand. theol. et phil. Klaus Herrmann waren an den verschiedenen Korrekturgängen beteiligt; Herr cand. theol. et phil. Thomas Lehnardt hat zusammen mit Herrn Gottfried Reeg die Rechenarbeiten im Rechenzentrum der Universität Tübingen durchgeführt.

Die Synopse entstand mit Hilfe der Elektronischen Datenverarbeitung. Ich danke Herrn Dr. Wilhelm Ott und Herrn Kuno Schälkle vom Rechenzentrum der Universität Tübingen für ihre tatkräftige Unterstützung. Herr Gottfried Reeg hat die Synopsenprogramme erarbeitet und zur Verfügung gestellt. Ohne seinen Rat und seine Hilfe hätte die Synopse in dieser Form und in so kurzer Zeit nicht abgeschlossen werden können.

Folgenden Bibliotheken und Institutionen danke ich für die Erlaubnis, die in der Synopse benutzten Handschriften zu veröffentlichen: der Bibliothek des Jewish Theological Seminary of America in New York, der Bodleian Library in Oxford, der Bayerischen Staatsbibliothek in München, der Bibliothek der Dropsie University in Philadelphia, der Biblioteca Apostolica Vaticana und der Ungarischen Akademie der Wissenschaften in Budapest. Herr Professor Maleachi Beit-Arié, Jerusalem, war so freundlich, seine Meinung zur Datierung der Handschriften mitzuteilen.

Der Deutschen Forschungsgemeinschaft möchte ich auch an dieser Stelle für ihre großzügige Förderung des Projektes mit Personal- und Sachmitteln danken. Herr Georg Siebeck vom Verlag J.C.B. Mohr (Paul Siebeck) hat ein weit über das übliche Maß hinausgehendes Interesse an der Publikation der Synopse gezeigt und für eine hervorragende Ausstattung des Bandes gesorgt.

CIP Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Sinópse le-sifrut ha-hékálót / be-hištatefütám šel Margārete Šlīter we-Hans Gē'ōrg fon Mūtsiyūs. Hūšā lā-ōr 'al yedē Peter Sefer. – Tübingen: Mohr, 1981.

(Texte und Studien zum antiken Judentum; 2)

Parallelsacht.: Synopse zur Hekhalot-Literatur

ISBN 3-16-144512-0

ISSN 0721-8753

NE: Schäfer, Peter [Hrsg.], PT, GT

© Peter Schäfer / J.C.B. Mohr (Paul Siebeck) Tübingen 1981.

Alle Rechte vorbehalten. Ohne ausdrückliche Genehmigung des Verlags ist es auch nicht gestattet, das Buch oder Teile daraus auf photomechanischem Wege (Photokopie, Mikrokopie) zu vervielfältigen.

Printed in Germany. Satz: pagina GmbH, Tübingen; Offsetdruck: Karl Grammlich, Pliezhausen; Einband: Großbuchbinderei Heinrich Koch, Tübingen.

Texte und Studien zum Antiken Judentum
herausgegeben von
Martin Hengel und Peter Schäfer

2

Synopse zur Hekhalot-Literatur

in Zusammenarbeit mit
Margarete Schlüter und Hans Georg von Mutius

herausgegeben von

Peter Schäfer



J. C. B. Mohr (Paul Siebeck) Tübingen 1981